திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

திருத்துருத்தி இந்திரபீடம்

கரபாத்திர சுவாமிகள் ஆதீனம்

ஸ்ரீ. சச்சிதாநந்த சுவாமிகள்

மாணாக்கருள் ஒருவராகிய,

தண்டறை.

சுப்பராய ஆசாரியாரவர்களால்

தமது சுவானுபவத்துக் கியைய

நிலைநாட்டு,

திருப்பரிசை. சந்தசாமி முதலியார் புத்திரரும்

சொர்க்கபுரம்

இராமலிங்க தம்பிரான்சுவாமிகள் மாணாக்கருமாகிய

வடிவேலு முதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டு,

அத்துவித சபையாரது

உதவியினால்,

சென்னை,

ஸ்ரீராயப்பிரஸன்னோதய அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை ரூபா 1.

சார்வரிஞு கார்த்திகைமீ

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

விளம்பரம்.

இதனால் அறிவிப்பது யாதெனில், இப்புத்தகம் வேண்டியோர் சென்னை பழைய வண்ணாரப்பேட்டை திருவொற்றியூர் ஐரோட்டு, கெங்கன்ன தெரு, 9 - வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டிலிருக்கும் ம-ள-ள-ஸ்ரீ, தஞ்சை. கடம்பூர். அமிர்தலிங்க ஆசாரியாரிடத்திலும், தங்கசாலை வீதி, 194 - வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டிலிருக்கும் ம-ள-ள-ஸ்ரீ. புதுப்பாக்கம் சபாபதி முதலியாரிடத்திலும், ஷை சாலைவீதி. ஹிந்து ஸெண்ட்ரல் இன்ஸ்டிட்யூஷன் ஹெட்மாஸ்டர், ம-ள-ள-ஸ்ரீ, ம. குமாரசாமி முதலியாரிடத்திலும், ஷை சென்னை வேப்பேரி, புதுமார்க்கட்டுக்கு பேப்பண்ணை வெங்கடாசலமுதலி வீதி, 17 - வது நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் ம-ள-ள-ஸ்ரீ, த. சுப்பராய ஆசாரியாரிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்தியாய அட்டவணை.

பதினெட்டாவது அத்தியாயத்திலுள்ளவை,

திட்டாந்த தாட்டாந்த துவிதமுதலியவற்றுள்.

அத்தியாய அட்டவணை

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாத்துகவிகள்.

மகாவித்துவான் காஞ்சீபுரம்,

இராமசாமிநாயுடு அவர்களியற்றிய

எண்சீர் ஆசிரியவிருத்தம்.

இந்தநில மனைபதைமுத் தாபமொருவ கொடிய
  வினையறுபே ரின்பவம்பு ராசியடிந் திடுவெனா
சந்தமிகு மிந்திரபீ டத்துமர போகத்
  தனிவருசச் சிதாநந்தன் றுளிணையெஞ் ஞான்றுஞ்
சிந்தையெனுஞ் சினகரத்து ளிருவியுயா ரூரனை
  சீரணி யுறுசுப்ப ராயப்பே ரறிஞ
னந்தமிலசீ ரகம்புறவா ராய்ச்சிவிளக் கமெனுந்தன
  னருநூலீந் தனனனமேறை கவனியென்றே றுவந்தே.

ம - ள - ள - ஸ்ரீ,

திருமழிசை. கந்தசாமிமுதலியார் குமாரருமாய

சொக்கபுரம்.

இராமலிங்கத் தம்பிரானவர்கள்மாணாக்கருமாகிய,

வடிவேலுமுதலியாரியற்றிய

வெண்பா.

அளக்கவரி தாகு மகம்புறவா ராய்ச்சி
விளக்கமெனு மோர்நூல் விளம்பித்—துளக்கமறு
மத்துவித வுண்மையறைந் தான்சச்சி தாநந்தன
கொத்தடிமை சுப்பராயக் கோ.

திருமூலர்மரபு

தாசிவப் பிரமயோகிகட்கும், ஈசுர. சச்சிதானந்தசுவாமி

கட்கும் மாணாக்கராகிய,

ம - ா - ா - ஸ்ரீ,

தே. சுப்பராயமுதலியாரியற்றிய

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

ஓங்கிடு பரவைசூ ழுலகிடை யுயிர்க-டாங்கிடு மவித்தைத்
ணைதரு ளுடையச-சிறந்திடு சங்கரா சாரியர் தேர்ந்தே - யறம
வளர்ந் தோங்கு வளம்புனை கூர்ந்து-மாசிறைப் பீட மதித்திடல்
குதசனர் - தேசுறு நாவிற் றிகழிதர பீடத்-துயர்மா புதனி
லுவந்தினி திலகு-மயலறு காபாத திரளடி யருவு-மண்ணலார்
தத்த சாத திரய ளருளுசால-வணை யமா யறுதினமவணங்கு
தைையன-சொல்லரு மயனடு தொறுசுப்ர மண்ய-னெல்லைய
னவன்று ளிமைப்பாடு வணங்குந்-திருநாளை வாழுரு ளுசலன்
திருவடி-மருவிப் பணிந்திடு மாசிலாப பிறைசை-வந்திடு மருளு
சலகுரு மணியைச்-சிரத்தையி லிருத்திச் சிவோகம் பாவிதே-
யறிவறி யாமை யகன்றருள் வடிவாய்ப் - பிறிவிலா மாயா பேத
மரிய-ஜெகசீ வபர சிவத்தினை யடைந்தி-பசுபதி யமெனவருள்
யோா மொழியாற்-காட்டிட வல்ல கருணையா நிதியா-நாட்டா
தரவே நாட்டிய வள்ள-லீசூர்ச் சச்சிதா நந்த னிணையடி-நேச
மோ டேத்து நின்மல னுவந்து-சால மதனிற றங்கிய வுயிர்கள்-
வேலியாம பவத்தை விட்டகன் றேறி யேத்திய திருத்தி லிதமுய
பொருந்தச்-சததிய மாகச் சகலமோ தாரத-னாலெலா மாய்ந்து
நுண்ணறி வதனுற-பாலெலாம கடையப் படுநவநீதந்-தேறிய
தொக்கத் திகழனு பூதியை-மாறிடா நுணாநது மாதவஞ் சிறா
து-சாந்தி முதலிய சற்குணம்பொருந்திக்-காந்தி யுடனே கருணை
வா ரிதியா-யடுத்தவா தங்களை யகற்றி-விமந்திட வவித்தை
விழிபினை யருளிச்-சச்சிதா நந்த தகும்பொரு ளுணரு-நிச்சய
ஞான நிலைபெற வுணர்த்தி-யதத்துவா மார்க்க மகன்றுமே லுய்
யத் - தத்துவா தீதத தன்மையுங் காட்டி-மோனமொழியான்
முடிவினை யுணர்த்தி - ஞான நிலைதனை காட்டிடு புனித-னுய

வுறு விஸ்வ குலமதி லுதித்தோ - னயர்வகன் றில்லந் தனின
மர்ந் திட்டோன்-சுப்பரா யனெனுந் தூய்மதி யுடையோ-னப்
பரா பரநிலை யாய்ந்ததன் னனுபவ-முலகினி லுயிர்க ளுவந்த
டைந் துய்யக்-கலக்க மிலாவறக் கருணை யதனு-லகமபுற மிணை
டிறு ராய்ச்சி விளக்கஞ்-சுகமுட னிருபதத் தியாயமாய்ச் சுருக்
கித-தரத்தினி லுயர்ந்த தனிமுக லுலகிற்-சிறந்தொடு பெய்யுந
திறமெனப் பொழிந்தா-னடைகுவோ ரின்ப மடைகுவ ரதனுற-
றிடமுட னிதனைத் தேர்ந்தறி குவமே-நிலையதாக் கொண்டோர
சிசரிலாச் சகச-நிலையினைப் பொருந்தி நீடுவாழ் குவமே.

இந்திரபீடம ஈருர். சச்சிதாநந்தசுவாமிகள் மாணுக்கர

ம - ா - ா - ஸ்ரீ,

மழவை - தங்கவேலையரியற்றிய

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

மலர்தலை யுலகிற் றலைமை சான்ற மக்க ளாக்கையிற் புக்க
வெவ வுயிரு ம-விந்தக் காயமுன் மூதறியந் திரையிற-சிவனே வா
களின திரமது போற்றின் செயற்கையி லொன்று மியற்கையி
லிரண்டுமென்-றேறுதி மாயா வாத மயக்கொழிஇச்-சொருபந்
சகசமென திருபது தியவா - நிட்டையி விளங்குங கட்டற்றிற
கேறப-நிலையது மோவந நிலையே தன்னிலை-பிறவோ வென்
னிற் பிறவே பிறவே-தனனிலை யெனன லெங்கிலை யென்னிற்-
காலத தானுந தேசத் தானும - பரிச்சேத மின்றிய பரிபூரண
மாய்ச-சுசாந்தி விசாந்தி சுகத பேத-மிறநதொரு படித்தாய்ச் சிற
ந்தொளி ருறிவே-யென்றுளந தறிகதே யினிதுற வகமபுற-வா
ராய்ச் சிவிளக்க மருளினனமம-வன்னவ ஞானி றைகுவன்
கேண்மின-பிறைமுடிப்பெம்மான் கறைமிடற் றண்ணல் திருவு
ளம் பற்றிய வருமறை நான்கின் - சிரமிசைப் பொலியு மொரு
மொழி யுண்மை - விளக்க வடிவாய் விளங்கிடுஞ் சதுரன்-சண்
முக ஞானத் தலததுறை யெங்கோன் - சச்சிதா நந்தன் சரண
மேற் கொண்டவன் - பூரண நோக்கம் புரியப் பெற்றவன-பந்த
மித் தையதாய்ப் பாரததசிற் கண்ணன் - எததகை யோர்க்குஞ்

சித்தமால் களைந்து - தத்துவார்த் தங்களைச் சாற்றி மகிழ்பவன-
கருணைக் களஞ்சியன் காட்சிக் கினிய - னுபசாந்தத்திற் குறை
விட மேலோ - னெப்புயர் வில்லா வொருவன் சுப்ப - ராயநாம
தூயவின் னவனே.

ஏரூர். சச்சிதாநந்தசுவாமிகள் மாணாக்கர
ம - ள - ள - ஸ்ரீ,

பி. ஆறுமுகமுதலியாரியற்றிய

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

உயர்நிலம் போந்த வுயிர்த்தொகை யனைத்துந்-தப்ப தெழு
பேதச சாபகன றெனறு-மிரியா தேகமா யிலங்கிடற் கநநாள-
சங்கரா சாரிய சுவாமிகள வருதத-விந்திர பீடத தெநதைசகு
சசசி - தாநந்த னெனனுஞ சாநதனெங கோமான-சரணே சர
ணெனச சார்ந்தவன பாலே-சிரவண மாதி சிறக்கச் செய்தே-
யுணமை யிஃதென வுணர்ந்தது வாகி-ஜெனன மரணத திகைட
பினை யொரீஇ - யெயபோல வார்நெடு வெம்பவ நீங்கி-யுய்வா
னருளை யுளளத தமைததே-யகமபுற வாராயச சியிளக்கமென
னு-நூல தொனறு நுவனறனனங்கள்-மெயப்பயன கொணடு
மினிதருளுஞ்-சுபப ராய தூயமெயந தவனே.

ஏரூர். சசசிதாநந்தசுவாமிகள் மாணாக்கா
ம-ள-ள-ஸ்ரீ, அரிகரபாடி.

சின்னையாமுதலியாரியற்றிய

வெண்பா.

இந்திரபீ டத்தமாநத வெநதைசசசி தாநந்த
னநதலில்சீ டன்சுப்ப ராயக்கோன்—சிந்தையினைச்
சீராயா ராய்ந்தேயச் சித்தாநத மேநாடிப்
பாரோர புகழூற்றுன பார்.
அகம்புறவா ராய்ச்சி விளக்கவரு நூலைச
செகமபரவ வேயியற்றிச் சீராய்ச்—சுகம்பெறவே
யாய்ந்துய்வ தற்கே யளித்ததனை நல்லோர்கள
காய்ந்திகழா தொன்றுமே காண்.

சாத்துகவிகள்.

ஈசூர். சச்சிதாநந்தசுவாமிகள் மாணாக்கர

ம-ள-ள-ஸ்ரீ,

தே. வேலுநாயகரியற்றிய

வெண்பா.

அகம்புறவா ராய்ச்சிகளோ ராதவனைப் போலே
யகம்புறவா ராய்ச்சி யருநூற்—சுகம்பெறவே
யிந்திரபீ டந்தழைக்க வேய்ந்தசுப்ப ராயக்கோன
றந்தணனன் றேற்கா சரி

செகமாதி மெய்யெனவே தோந்த மருளாகுச
செகமாதி பொய்யெனமுன றோவிந்—தகமது நான்
சச்சிதா நந்தமதாத தானிலங்கச் சாமமறை
யெச்சமிலா தோதினு னீங்கு.

திரிசிரபுரம் உறையூர் மகாவித்துவான்

விஸ்வகுலதிலகர,

வாணிபீடம்-முத்துவீரமாமுனியார் குமாரரும,

புராணப் பிரசங்கியாருமாகிய

ம-ள-ள-ஸ்ரீ,

வைத்தியலிங்க ஆசாரியாரியற்றிய

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

திருவளர் மறையுந் தோந்தமனமு-மருவளர் முடிவி லமையு மூன்றிற்-பொருளா ரோபிதம போக்கி யிருமையு-மொருமையாய்த துலங்க வுள்ளத் துள்ளிச்-சுயம்பிரகாசச் சுகமாம பிரம-மயக்கமில் மதியாய் வயங்குறு தனையே-நவநவ மாக நயந்தனுபவித்த-துவந்துவ மற்ற சுவாநு பவமே-நமதுரு வென்ன நவின்றனன் றொநூ-லமையு மகம்புற வாராய்ச் சியினும்-விளக்கமென்ன வியனவே தாந்தநூற்-றுளக்கறத் தோந்தோர் துதித்திடச் சென்னைப்-பதியே வசிக்கும் பதியாக் கொண்டு-மதியுளோரா தினஞ்சிர வணித்திட வாய்மலர்ந்-திங்கங் ககம்புற மியாணீ யென்று-தங்கு முள்ளது மில்லதுஞ் சத்தே-யென்று சுருக்கமா யெடுத்தெடுத் தன்பர்-வன்றுயர் தீர மாறு துணர்த்துங்-

குலவு விஸ்வ குலஞ்செய் தவத்தி-னிலவு வுதித்து நிகரிலா வா
சான்-றங்கிய நிலேயே தானெனை நின்ற - நங்கள் சுப்ப ராயதே
சிகனே.

இந்நூலாசிரியா மாணுக்கருள் ஒருவராகிய
ம-ா-ா-ஸ்ரீ, உறையூர்.
அ. க. றெ. பெருமாள்செட்டியாரியற்றிய
நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

ஆகலி ஞூழ மம்புவி யகனிற-கார்சரு மந்த காரம தகல-
விளங்கொளி விரிந்து யாவையும் விளக்கு-மளங்கதி ரிரவி யனை
யோ ருகிப்-பிறப்பிறப் பளவு பிழைமுனி வொப்ப - மறப்போ
டாசை மருவா மணிநிரு - பகவ கபாதா சாரிய ரெனப்பகா-
சகல கலையுணா சங்கரா சாரிய பீட [illegible] பெருந்தகை
யாகித - [illegible] மக்களெல லுணரமைமி [illegible] ருத
[illegible] ருளிய [illegible] - [illegible] ணையிய-
மகாகா [illegible] - [illegible] தைச
சொலசகட [illegible] ருள- [illegible] -
ய்சசைசமா [illegible] பிடமெ - [illegible] ஞாமிகள்
ணாதகுமா [illegible] - [illegible] செய்தகற
றவத்தின - பேரிலாத [illegible] பிறங்கிய தாமெனக் - கூற
வோர மாணவக் குப்பா யப்போரத் - தோரவிசு வகுலத் தொ
ளிமிக விளங்கு-மேர்தரு தினகர னெனயவ தரித்து-தசன்னே
யா நகரிற் சீர்பெற விளங்குவோனை - நனனய வாகருள நனவு
றைப்பிலா-வேதாந் தத்தின் யேவத்துவித-நாதாந் தத்தை நன
ரு யுணாநரயின் - றசுதுவ மசிபதந் தன்னை யுணர்த்திடு-மதது
விதநூ லனைத்து மாகிய-கலவி கரையில கற்பவர் நாள்சில-மெ
ல்ல நினைகின மேவிடு பிணிபல-வேணுநூன் முறையை வித
மாயறிந்து-மானுடர்க் கிரங்கிமுன் வழுத்துசாத திரமெலா-மன
னஞ் செய்துநல் வழிதனை மருவுதல்-கனவயர் வாமெனக் கருத்
தினி லுன்னி-யதது விதநூ லனைததினு முள்ள-தத்துவக் கரு
த்தைத தாமே சுருக்கி-மிகவகம் புறவா ராய்ச்சி விளக்கநூல்-
சகமதி புகழ்கொளச் சாற்றின னம்ம-நித்தமெங் கட்குறு நெறி

சாத்துகவிகள்.

[illegible]னை யுணர்த்திரு-சுத்தனை மனமுறு சுப்பராயக்கோன-றி [illegible]முமபற்றிலாத தீரரு மவனிரு-சரணதா மரைமலா தலைக [illegible]ணி ; வோமே

ம-ள-ள-ஸ்ரீ, மாயூரம் அட்டாவதானம்

சந்திரசேகர உபாத்தியாயரியற்றிய

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சிறப [illegible] பினை படிசாமு [illegible] திா [illegible] பின படியுருவும டொ றடு மமைகருவ கைகலை [illegible] [illegible] கடகுபிருள [illegible] கரகுடியரொ விலக்கியநூற காரணை டிருச்குங கவிவலவ ரொ றக மினறிபடாடியய [illegible] பெறநிவமனறே.

எத்தனை மைபார் [illegible] யமசெயபடைப [illegible] னையான நிலையதுபோர - [illegible] யமா [illegible] [illegible] ரவக [illegible] ாநது செல னைது நிறுகவாயு - [illegible] னவி [illegible] பிரபகுல வகன் [illegible] ராயபபோ - முதநூல [illegible] [illegible] ணபகா முமமை யுபச்த திறுமினோ

அசநா [illegible] யபபுர [illegible] யச்சி விளக்க மெனபபடு மா-வித்[illegible] டிடப்ட [illegible] டபோ [illegible] பியாவ ரோறு பிவாசம கருப பனை [illegible] மெவணடா [illegible] சவம பயில வேணட [illegible] வேதா [illegible] மொனனூ லளிககுய போினபது தூய பத திற் றுலக குவமே.

உறையூர். மகாவித்துவான் வாணிபீடம்

முத்துவீரயமுனிவர் மாணாக்கரும், சதாசிவ பாடசாலை

மானேஜருமாகிய வித்துவான்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ,

சதாசிவசெட்டியாரியற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

அகமகிழுஞ் சென்னை யறிவகுலத் துற்ற
குகஞான சுப்பராயக்கோன—சுகமா
ரகமபுறவா ராய்ச்சி விளக்கவரு நூலைச்
சகமபுகழச் சாற்றினனு ருன்.

சாத்துகவிகள்.

உறையூர். மகாவித்துவான் வாணிபீடம்
முத்துவீரமா முனிவர்கள் மாணாக்கர் ஷை யூர்
ம - ா - ா - ஸ்ரீ,

கொ. மு. நல்லசாமிப்பிள்ளையியற்றிய

இருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா.

எல்லாஞ்சித் தென்றே யெழுந்த வநுபவத்தை
யெல்லாருங் கண்டிடங் கிரமடையச்—சொன்ன
லகம்புறவா ராய்ச்சி விளக்க வருநாற்
குகனே யெவர்க்குங் குரு

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சத்திமரங் கயிறதில்வெள்ளி யாளரா வெனவுருவு தோன
றுமாபோல், பெதகமுடை யுலகமுணாக் குணர்வொழித்திட்
டருமறையின் பேறறைதக கண்டிங், கதநுவிதச் சுவாநுபவந்
தனதுருவென் றறிவுருவா யமையும் லீலை, சுத்தமாயக் கா
டடியநற சுப்பரா யகுருவே துணையா மன்றே.

தேவகுரு சுவாமிகள பரம்பரை
ம - ா - ா - ஸ்ரீ,

உறையூர். அருணாசல ஆசாரியாரியற்றிய

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

செகம்பரவப் பரமநிலை செப்பியவே தாந்தமெலாந் தெளிந்
த மேலோர், சுகம்பெறுமிந் திரபீடக் கரபாத்ர சுவாமிகளின்
றாயா தீன, னிகம்பரமாங் கற்பிதங்க ளுணர்விஸ்வ குலசுப்ப
ராய வேந்த. லகம்புறவா ராய்ச்சிவிளக் கப்பெயாகொ ளரு
நூலை யருளி னானே.

சாத்துகவிகள
முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகப்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

முகவுரை.

உபாதி சகிதமாகிய எண்ணரிய உயிர்களுள் எஞ்
ஞான்றும் எங்கணும் நான் நானென்னும் போதவடிவில்
[illegible]து நிகழும் உயிர் ஒன்றேனும் இல்லவே இல்லை.
இல்லையாயினும், அவ்வவ்வுயிர்களாகிய போதங்களுள்,
ஓர் கடத்துக்கு உபாதான காரணமாக இருக்கின்றது
[illegible] மட்பொருளோ அந்த மட்பொருளொன்றே எண்
[illegible]ய கடபேதங்கட்கும் உபாதானகாரணமாக இருக்கு
[illegible] ஓர் போதத்துக்கு உபாதானகாரணமாக இருக்கின்
[illegible]எந்த ஆதாரப்பெரும்போதமோ அப்போதமொன்றே
[illegible] சோபாதிகமாகிய எண்ணரிய போதங்கட்கும் உபா
தான காரணமாக இருந்திலங்குகின்றது. இஃது வறிய
[illegible]ல்வாதமன்று, சுருதி யுக்தி அனுபவங்கட்கு ஒத்த
[illegible]த்தவாத சம்மதம். இங்ஙனமிருக்கும் அவ்வாதாரப்
பெரும்போதமானது, அதிட்டானாரோபங்கட்கு இயைந்த
சு[illegible]ாசுத்த சகலகேவலங்கட்கு அதீதமுற்றிருக்கின்
றது. அவ்வாறிருக்கினும், அஃது அவத்தாத்திரய முத
[illegible]ளவாக நிகழும் அஞ்ஞானதிசைக்கண் ஜீவ எண்
[illegible]ய சீவபோதமாகவும், இருவித சமாதிகளென்னும்
[illegible]திசைக்கண் ஏகமாகிய சிவபோதமாகவும் ஆரோபவ
[illegible]னங்கட்கு இயைந்து பிரகாசிக்கின்றது. இங்ஙனம்

பிரகாசிக்கின்ற இவ்விருபோதமுஞ் சைதன்ய ஆதாரமாகிய முதற்போதத்தின் பாலதன்றோ? வசனால், அவ்வாதாரமாகிய முதற்போதமானது சுத்தபோதமெனப்படும். அதாவது, தானே தானாகிய போதமென்பதாமெனக. என்னை?

சொரூபசாரம்.

நித்தியமா யேகமாய் நிமலமாய்ப் பூரணமாய்ச்
சத்தியமாய் நின்றொளிருந் தற்போதஞ்—சுத்தர்யச்
சித்தங்களை பெற்றவராய் நீங்கச்செய் தனைத்தவரா
யுத்தமரா யுள்ளார் சுறும். என்றும்,

தாயுமானவர்.

தானான தன்மயமே யல்லா லொன்றைத்
தலையெடுக்க வொட்டாது தலைப்பட் டாங்கே
போனாலுங் கற்பூர தீபம் போலப்
போயொளிக்கு மல்லாது புலன்வே றின்றாம்
ஞானாகா ரத்தினொடு ஞேய மற்ற
ஞாதுருவு நழுவாம னழுவி நிற்கு
மானாலு மிதனைப்பெருமை யெவர்க்கார் சொல்வா
ரதுவானா லதுவாவா ரதுவே சொல்லும். எ-ம்,

வாசிட்டம்

அகமகமென் றனைத்துயிரி லிட்டத்துமிருந் தனவரத
முரைப்ப தாகி
நிகழொளியா மாத்துமதத் துவமான சொரூபத்தை
நினைத்தல் செய்வார்
திகழிதைய குகையுறையுந் தேவதையை விட்டயலே
தெய்வந் தேடன்
மிகவரிய கவுத்துவத்தை யெறிந்துசிறு மணிதேடும்
வேட்கை போலாம். என்றும,

முகவுரை.

உபநிடதம்.

நானிவன்று னவனென்றே நவின்றறியா தேயுழன்ற
நாயி னேற்குத்
தானமரு நிலையிதுவே தாந்தவுப சாந்தமிது
தானே தானு
மோனமொழி யிதுவெனநான்மறையினுபநிடதமொழி
முடிவு காட்டும்
ஞானகுரு தேசிகனை நாவகத்தும் பாவகத்து
நவிற்று வாமே. என்றும்,

கைவல்ய நவநீதம்.

ஞானங் காரண மறிவுகாண் காரிய
நாமரு பப்போக
மான தெப்படி யறிந்ததெப் படியென
வாய்குதல் பயனன்றே
மான மைந்தனே நீர்க்கசொப் பனசகம்
வந்ததும் பாராமற்
போனது நினை யாமலுன் போதமாய்ப்
பூர்ணமா யிருப்பாயே. என்றும்,

தத்துவராயர் பாடுதுறை.

உள்ளது போதமென் றாதேடா காள
முலகமோக காளமென் றாதேடா காளம்
வெள்ள வெளியிதென் றாதேடா காளம்
வேதஞ் சொன்னவண்ண மூதேடா காளம். எ-ம்,

புத்திவி கற்பம றுக்குமூ ரெங்களூர்
பூரண போதமே யானவூ ரெங்களூர்
வித்தும்வி ளைவுமி லாதவூ ரெங்களூர்
விண்முதற் பூதம்வி ளைந்தவூ ரெங்களூர்.

என்றும் கூறியவாற்றும் காண்க. மேற்கூறியுள்ள உயிர்களாகிய சர்வபோததத்துள், மக்கள்யாககையைப் பெற்று

நிகழும் போதமாகிய உயிர்கள், முன்ஞான்று ஷை சிவ போதமாகிப் பின்ஞான்று தற்போதமாதற்கு, வேதமாதா தனது இயற்கைக் கருணையினால் விரிந்திராநின்ற சாண்டூத்திரயத்துள் முடிவாகிய ஞானகாண்டத்துள்ளே முற்கூறிய இருவகையாயுள்ள சமாதிகளில் முன்ஞான்று அகச்சமாதிக்கண் தனிச்சாட்சி போதமாகவும், பின்ஞான்று புறச்சமாதிக்கண் சர்வசாட்சி போதமாகவும் ஆகுமாறு, தான் உணர்த்திய இவ்விருவித சுவானுபூதியாகிய அரிய பெருஞ்செல்வங்களை எளிதிலுணரும்வணணம் அகம்புற ஆராய்ச்சி என்னும் இந்நூலானது வசனரூபமாக அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. இங்ஙனம் அமைந்த இந்நூல் முகவுரை உட்பட இருபது அத்தியாயங்களாயிருக்கின்றது. அவற்றுள் 1-வது முகவுரை, 2-வது சிறப்புப் பாயிரம், 3-வது நாட்டபேத ஆராய்ச்சிவிளக்கம், 4-வது ஐம்பொறி ஆராய்ச்சிவிளக்கம, 5-வது அந்தக்கரண ஆராய்ச்சிவிளக்கம், 6-வது சீவபோத ஆராய்ச்சிவிளக்கம், 7-வது கூடஸ்த சைதன்னிய இலட்சியார்த்தவிளக்கம், 8-வது துவைதசித்தாரோப ஆராய்ச்சிவிளக்கம், 9-வது துவைத இன்பாரோப ஆராய்ச்சிவிளக்கம ஆக இவ்வொன்பதும் முதலாவது அகத்தாராய்ச்சி விளக்கத்தின்கண் உள்ளன. மற்றவை, 10-வது தேகமென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சிவிளக்கம், 11-வது அவயவமென்னும சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம், 12-வது மாமிசாதிகளென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சிவிளக்கம், 13-வது மண்ணினது மகத்தென்னும்சத்தார்த்தஆராய்ச்சிவிளக்கம், 14 வது மண்ணினது தூல அணுவென்னும சத்தார்த்த ஆராய்ச்சிவிளக்கம, 15 வது மண்ணினது சூக்கும அணுவென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சிவிளக்கம், 16-வது மண்

ணினை துகாரண அணுவென்னும் சத்தார்த்தஆராய்ச்சிவி ளக்கம், அதாவது பரமாணுவெனப்படுவது. 17-வது அரு வபாவ ஆராய்ச்சிவிளக்கம், 18-வது சதுர்ப்பூத குணிப் பொருளாராய்ச்சி விளக்கம், 19-வது பிரமசை தன்னியு இலட்சியபாத்தவிளக்கம், 20-வது அறிவானந்த ஐக்யானு பவ தற்போதவிளக்கம், ஆக இப்பதினொன்றும் ஷை 2 வது புறத்தாராய்ச்சிக்கண் உள்ளன. இங்ஙனமாக இருக் கின்ற இந்நூலின்கண் கர்மோபாசனகாண்ட மிரண்டை யும் கௌணமாகத் தழுவிச்சொல்லுகின்றது. ஏனெ னின்? கர்மகாண்டத்தில் உயிர்கள்பழிபாவமென்னும் தீய நெறிகளிற் புகாதுமடங்கி அறநெறியிற் கட்டுண்டிருத்த ற்கு விதிநிஷேதங்களையும், உபாசனகாண்டத்தில் அங்ங னம்கட்டுண்டொழுகி முதிர்ந்தஉயிர்கள் பின்னுமன்று அவ் வறநெறியில் முக்கியமாகப்புகாது அதைக கௌணமாகத் தழுவிச் சுதந்தரமிழுத்தலென்னுஞ் சித்தசுத்தி வாய்ந் திருத்தறகுச் சரியையாதி மூன்றினையும் உணர்த்தியிருக் கின்றதாலென்க. இந்நூல் அவ்விருகாண்டத்தையும் கௌ ணமாகத் தழுவியிருத்தலால் இவ்விருதிறததருக்கும் எங் ஙனம் உடன்பாடாகுமெனின், இவ்விருவருள் காமகாண்டி கள் அவத்தாத்திரயங்களோறும் தூல முதலியனவாகிய உபாதித்திரயங்களை நான்நானென்றழுந்தியிருக்கும் மய க்கமான சீவபோதம் கிஞ்சித்துங்குன்றுது முற்றும் வி ரிந்தவராயும, உபாசனகாண்டிகள் அச்சீவபோதம் கிஞ் சித்தும் நசிப்புறுது முற்றுங்குன்றினவராயுமிருக்கினும், இவ்விருவருக்கும் எவ்விதத்தும் சீவபோதம் முற்றுங்கெ டவேண்டுவது அவசியமாகலின், இவர்களுடன்பாட்டிற்கு முரணின்றென்க. இவ்விருவாதுபோதமும் கெடவேண்டு வதெற்றுக்கு? போதமானது முற்று மவிரிந்திருக்கும் கர்ம

காண்டிகளோ பின்னான்று உபாசனாகாண்டிகளாய் நின்றொழுகும் சைவத்தார் அபோதம் குன்றியிருக்கப்போகிறார்கள். அங்ஙனம் குன்றுதலே சாலுமன்றோ? போதம் கெடவேண்டு மென்பாரேயெனின், இவ்விருகாண்டத்திற்குமேல் ஞானகாண்டமிருப்பது யாதுசெய்தற்கு? அவ்விருவாது போதமும் கெடச் செய்தற்கன்றோ? எங்ஙனமெனின், இவ்விருகாண்டிகளும் காமியத்தவம் நிஷ்காமியத்தவம் புரிவது யாதுக்கு? காமியத்தவம் இக்சுவர்க்கபோகமாகிய சிற்றின்பத்தையும், நிஷ்காமியத்தவம் சாலோகாதிபதவிபெறுகிய பேரின்பத்தையும் அநுபவித்தற்கன்றோ? அன்றியும் இவ்வின்பமே பிராணம் யாருக்கு? உயிர்கட்கெனின், உயிர்கள் போதசொரூபமானவைகளாயிருக்கட்டுமே! அங்ஙனம் கூறுவோமே யெனின், நான் நானென்னும் உயிர்கள் இல்லாதகாலன்றே இவ்வின்பப்பிராணமும் நாமென்பது செல்லாது உயிர்போதமென்னும் முன்னிலைபாக்கிக்கொள்வோமேனின்! அங்ஙனம் கொள்வதனுல் நாமென்னும் முதகிய பொருளின்றுக்குத்தான்? இன்றுமென்றோ உயிர்கள் வேறுபொருள்களின்மையால் ஆகலின், அவ்வின்பப்பேறிரணம் யாருக்கு? ...சனுக்கேயெனக. உபாசனாகாண்டத்திற்குப் பின்றுதி போதமுண்டோவெனின், மேற்கூறிய மூவித போதங்களும் அவர்கள் எந்தப்போதமுமறவர்களெனப்படுவார் சிவபோதமறவரெனின், உபாசனாகாண்டத்திலிருப்பது சிவபோதந்தானுக்கும்! அசிவபோதமானது உபாசனாகாண்டத்தைத்தழுவிச் சாலோகாதிபதவிபேரின்பத்தை அநுபவிப்பதாகும்! அங்ஙனமாயின், சிவபோதமானது ஞானகாண்டத்தைத்தழுவி நிஷ்கிரியானந்தத்தை அநுபவிப்பதாகும்! இஃது விஷயத்திலும் விநோத! இதுநிற்க,

உபாசனைகாண்டிகள் புரியுந்தவமனைத்தும் ஈசுரார்ப்பணமாயினும், "அத்தவத்தை அடிமையென்று புரிவதா? அஃதின்றிப் புரிவதா? அடிமையென்றே புரிவதெனின், அடிமை ஆரெனப்புரிவது? நானெனப்புரிவதன்றோ? அங்ஙனம் புரிவதனாலன்றோ "என்றுநீயன்று நானுன்னடிமையல்லவோ," என்றாரான்றோர். இதனால், அடிமை நானென்னும்போதசொரூபமாயிற்றென்க. மேலும், பேரின்பப்பேறியாருக்கு? அங்ஙனம் அடிமைப்பட்டிருக்கும் நானென்பதற்கன்றோ? அடிமை நானென்பது சீவபோதமா? அன்றிச் சிவபோதமா? சீவபோதமாகலின், அப்பேரின்பப்பயன் நானென்பதற்கென்றும் நான் அடிமையென்றும் கொண்டிருக்கும் இவ்விபரீதபோதம் எங்கே ஆகின்றது? உபாசனைகாண்டிகட்குப் போதம்குன்றியிருக்கின்றதென முன்னான்று கூறியதெங்ஙனமெனின், தாலோபாதிமையை நாமெனமயங்கிய நான்று, இவ்வுபாதிகாரணமாகத் தான் உபசரித்துக்கொள்ளுதலும், அங்ஙனம் உபசரித்தற்கு இயைந்த சுகசாதனக் கருவிகளை எனதெனக்கொள்ளுதலும் குறைவின்றேயன்றி, அடிமையென்பதைப்பற்றியும் பேரின்பமென்பதைப்பற்றியும் ஏறியிருக்கின்ற யானெனதென்னும்போதம் கிஞ்சித்துங்குன்றவில்லையே! அன்றியும், இவ்வுபாசனைகாண்டிகள் பேரின்பப்பயனை எந்த நானாகநின்று புசிக்கின்றது? அவ்வுபாசனைசித்தாந்தப்படி, அடிமையாகிய நானென்கிறசீவன் சாரபோதனாகலின் ஏதோ ஒரு நானல்லாததை நானெனச் சார்ந்து நின்றல்லவோ புசிக்கவேண்டியது! தானே தானாகின்றல்லவே? தானோ தானாய்த் தெளிந்த தெளிவின்படி இருந்திடிற் சுகிப்பானென்பதும் சுகமென்பதும் ஏது? இல்லையே! அன்றியும், இவர்கள் தம்மால் உபாசித்தற்கு

இவைந்த உபாசனாமூர்த்தங்கள் தமக்கு எனது எனதெ ன்னுங் கிழமைப்பொருள்களாகின்றனவா? அன்றி நான் நானென்னுந் தன்மைப்பொருள்களாகின்றனவா? எனது எனதென்றே பந்தித்துப் பூசிக்கின்றதால் அவைகள் நானென்பது அன்று, எனதென்பவைகளாகின்ற வெனி ன், இவற்றால் பூசிப்பான் நானென்பதும் பூசிக்கப்படும உபாசனாமூர்த்தங்கள் எனதென்பதும் ஆகின்றன. ஆக வே, யானென்னும் அகங்காரமும் எனதென்னும் மமகார மும் கிஞ்சித்தும் அகன்றதன்று, அவ்வகங்கார மமகாரங் களை அகற்றவேண்டுமென்றன்றோ

"யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும்"

எனக்கூறும் மகாவாக்கியம் பிறந்திருக்கின்றது. பிறந்துள ள இவ்வாக்கியம் இவ்விருகாண்டிகட்கும் அன்றோ? அன் றெனின், கர்மகாண்டிகள் இகசுவர்க்கபோகங்கட்கு இயை ந்த தவம்புரிஞான்றும எந்த நானாக நிற்பது? தூலோ பாதி நானாக அல்லவோ? அவ்வினைகளை புரிஞான்றும் நானென்பது தூலோபாதியாயினும அவ்விருபயனையும அநுபவிக்குஞான்றும எந்த நானாக நிற்பது? இவ்விகபோ கத்தைத் தூலநானாகவும் சுவர்க்கபோகத்தைச் சூக்குமநா னாகவும் நின்றன்றோ புசிக்கின்றது? இதுபோல, சாலோ காதி பதவிப்போகங்கட்கு இயைந்த தவம் புரிஞான்றும எந்த நானாக நிற்பது? தூலோபாதி நானாகவல்லவோ? அவ் வினைகள் புரிஞான்றும நானென்பது தூலோபாதியா யினும் அவ்வினைக்கியைந்த பேரின்பப்பயனை அநுபவிக் குஞான்றும் எந்த நானாக நிற்பது? தூலநானுமன்று சூக் குமநானுமன்று! இரண்டுமல்லாத ஏதோவோர் மேலா கிய சுத்தோபாதி நானாகவல்லவோ? தூலமுதலிய இம்

மூன்றுநானும் நானென்பதல்லாதவைகளா? அன்றி நானென்பவைகளா? கிஞ்சித்தும் நானென்பதற்கு இயைந்தவைகளன்றே! அன்றியும், சாக்கிரத்துள்ள தூலபோதம் சொப்பனத்திற் குன்றியிருப்பது எவர்க்கும் சகசமாயிருத்தலால், அச்சொப்பனத்தில் இத்தூலபோதம் இல்லையெனப்படுமோ? இதுபோல், உபாசனையொழுகத்தில் முன்னிலையாகாரமுதிர்ச்சியால் இத்தூலபோதம குன்றியிருத்தலின் இஃதில்லாமற்போயிற்றோ? இருக்கின்றதே! இஃதிங்ஙனமிருக்க, இவ்விருகாண்டிகளுள், ஒவ்வொருவருக்கும் இது நானென வழங்கற்ற இலட்சியார்த்தமாகத் தெளியப்பட்டிருக்கின்றது யாது? வழங்கென்பது, பரிபாகமுதிர்ச்சிவாய்ந்தது எது? நான் யாது நானென்றெட்டுங்கால், நானென்றெனப்படும் தத்துவக்குழாங்களுள் ஒவ்வொன்றும் நான நானென்றற்கு இயையாதுபோல் தோன்றுந்தோறும், அத்துவம முன்ஞானமுறுதத்வம சொரூபங்களால் ஆமெனவும், வியாபாரானுபவங்களால் உண்டெனவும், பின்ஞானமுறு தாம தத்தும் உபாதான காரணமெனப்படாமையால் அன்றெனவும், அவ்வவ்வுபாதான காரணங்களையன்றித் தாமொரு முதலாகாமையால் இன்றெனவும் ஆகின்றன. ஆதலின், இந்நான்குவித வழக்குமயமாயுள்ள ஒவ்வோர் தத்துவத்தடிப்பும அறிவறியாமைப் பேதங்களாகின்றனவென்க. நானென்னும் போதமோ இவ்விருவழக்காகிய அறிவறியாமை கடந்ததாகின்றது. என்னை?

பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானு மாணாப்பிறப்பு.

எனப்பிறந்திருக்கின்ற இவ்வாக்கியானுபவத்திற்கு எதிர்மறையனுபவமாயிருப்ப தெங்ஙனம் கூடும்? எதிர்மறை

யனுபவமாவது - பழுதையைப் பழுதையென்றுணர்ந் தின்புறுவதுபோல் தானெனலைத் தானென்றுணர்ந்தின் புற்றிருத்தலென்க. எவரெவர் எவ்வெவ் வினையையும் நான் நானென்றுபுரிதலும், அவ்வவ்வினைகட்கு இயைந்த பயன்களை எனது எனதென்று நுகர்தலுமாகிய இவ் விருபோதானுபவங்கள் கிஞ்சித்துமின்றியும், பந்தாகாமி யம் பந்தசஞ்சித மிரண்டும் இனிவந்து தங்குதற்கிட மின்றியும், அவத்தாத்திரயங்கட்குச் சாட்சிமாத்திரமாய் நின்று பந்தப் பிராரத்வத்தைக் கழித்துக்கொண்டிரு பவரோ அவரவரும், நானென்பதை ஆராய்ந்து தெளிய வேண்டுவதின்று! ஏனெனின், அவர்கள் அயலே நான் நானென்றுதவர்களாகலினென்க. என்னை ?

தத்துவராயர் பாடுதுறை.

முன்செய் தவத்திலே முயன்றவப் பெருமையாற்
பின்சாதி கழிந்தோமென் றுந்தீபற
பிரமமே யானோமென் றுந்தீபற.

என்பதனாற் காண்க. இங்ஙனமாகத் தெளியாதார் எத் திறத்தாராயினும் அவர்கள் எது நான் எது நானென் றாராய்ந்து தெளியவேண்டுவது அவசியமாமென்க. அந்த நானென்னும் போதத்தை எவ்விதமாகத் தெளியவேண்டு வதெனின், அகம்புறமில்லாத உயிர்களின்றாகலின், முன் ஞான்று அகத்துள் வியட்டிகளாகநிகழும் தத்துவக்குழாங் களை, ஆமெனவும் உண்டெனவும் அன்றெனவும் இன்றெ னவும் நியதிகளையப்பட்டமுடிவில, அன்றெனற்கும் இன் றெனற்கும் பின்ஞான்றியையாத ஆமெனற்கும் உண்டெ னற்குமே இயைந்துவிளங்கிய கூடத்த சைதன்னியபோ தமாயும், பின்ஞான்று புறத்துள் சமட்டிகளாக நிகழும தத்துவக் குழாங்களை, ஆமெனவும உண்டெனவும அன்

றெனவும் இன்றெனவும் நியதிசெய்யப்பட்ட முடிவில் அன்றெனற்கும் இன்றெனற்கும் பின்முன்றின்மையாகாத ஆமெனற்கும் ..ண்டெனற்குமே இயைந்து விளங்கிய பிரமசைதன்னிய போதமாயுமென்க. முதலாவது, கூடஸ்தபோதமென்பது அறிவேவடிவாயும், இரண்டாவது, பிரமபோதமென்பது ஆனந்தமே வடிவாயும் நிற்றலென்க. இவ்விருபோதானுபவங்களும் யதார்த்தமாகவின் சிற்சடக்கூடங்களைப் பிரிவால் தனித்தனியே பேசின்று அன்னியோன்னியாபாவமெய்தாது அறிவே ஆனந்தமாயும் ஆனந்தமே அறிவாயும் ஐக்கிய முறையிருக்கும் இவ்விதபோதமேமேலாகிய தற்போதமாமென்க. இத்திரிவிதானுபூதிபோதங்களையும் எளிதிலுணர்தற்கே இந்நூல் அகமுபுறவாராய்ச்சி விசாரணமென்னும் காரணப்பெயரினோடு வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. இங்ஙனம் வெளிப்பட்டிருக்கும் இந்நூல் பரிபாகிகட்கன்றி ஏனையோர்க்குப் பயன்படாது. பரிபாகிகளாவார், விடயமுதலிய அநாத்ம சதுட்டயத்துள் ஓர் பாகமாயுள்ள அதிகாரிகள். இவ்வதிகாரிகளது பரிபாகமாவது-நித்தியாநித்தியவத்துவிவேகம் இகமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகம் சமாதிசட்கசம்பத்தி முமூட்சுத்துவம் என நான்குமாமென்க. அவற்றுள் நித்தியாநித்தியவத்துவிவேகமென்பது எப்பொழுதும் உண்மையைத்தழுவி இலங்குகின்ற ஆகமென்னும் ஆத்மசொரூபமே நித்தியமென்றும், அந்நாப்பொழுதும் இன்மையைத்தழுவி இலங்குகின்ற அநாத்மாவாகிய சிவேசுரசகத்சொரூபமனைத்தும அநித்தியமென்றும், சுருதிசகியையந்த யுக்திக்கொத்துத் தோன்றிருக்கும் தேர்ச்சியே யாமென்க. இகமுத்திரார்த்தபலபோக விராகமென்பது, இம்மை மறுமைக்கண் வரம்பாலனவாகிய தூல சூக்குமோபாதிகளாயுள்ள நானாவித போகங்களிலும் முற்றும் விரக்தியாகிய தோட

திருட்டியாமென்க. சமாதிசட்கசம்பத்தி என்பது-1-வது முன்னர் விரக்திதோன்றியவற்றுள் மீண்டும் ஒவ்வோர் ஞான்று இச்சைசெல்லுழி மனம்முதலிய உட்கரணங்கள் அந்நெறியிற்செல்லாது நிற்குமாறு தடுத்துக்கொண்டிருத்தலும், 2-வது பின்ஞான்று புறக்கரணங்கள் முன் பழக்க நெறியிற்செல்லாது நிற்குமாறு தடுத்துக்கொண்டிருத்தலும், 3-வது தத்தமக்கிணங்க கிருத்தியங்களை நாளுக்குநாள் சிறுகச் சிறுகக் குன்றச்செய்தலும், 4-வது சுகதுக்கங்கள் மிகுதியாகவரினும் அதற்கு வசமுறாதிருத்தலும், 5-வது சிரவணார்த்தங்களை விடாது பாதுகாத்துக்கொண்டிருத்தலும், 6-வது தமது சொரூபத்தை விளக்கும் பிரபல சுருதிகளிடத்தும் கட்கிமைபோன்ற ஆப்தரிடத்தும் ஆப்தாங்கதானசத்பாவமுற்றிருத்தலுமாமென்க. முமூட்சுத்துவமென்பது - அகப்பற்றுக்கள் புறப்பற்றுக்களனைத்தையும் ஒருங்கேவிட்டுத் தன்னையுணர்தற்கியைந்த அதிதீவிரதமுற்றிருத்தலாமென்க. நாம கல்வி கேள்வி முதலிய மிக்க அரிய வித்தைகளால் எத்துணைச் சிறப்புற்றிருக்கினும் மக்கினை சுழுத்திக்கண்ணின்று விழித்ததுமுதல் மீண்டுமொடுங்குங்காறும் நமதகத்தில் நிகழும் ஒழுக்கமானது நாமரூபமாகிய அவன் அவள் அதுமுதலியவற்றை மெய்ப்பொருளெனவும் இன்புருவெனவும் மயங்கி அவற்றை விடாமல் நுகர்தலுக்குச் சற்றும் நாணமுறாது இதற்குமேல் மேற்படி கல்வி கேள்விகளுக்குப் பயன் தோல்வி வெற்றிகளையன்றி வேறேயின்றென நம்பி நம்பி இறுமாந் திறுமாந்து விவர்த்தமுற் றிருக்கின்றதால், மேற்படி முமூட்சுக்களது அதிதீவிரதர எழுச்சிக்கியைந்த அகத்தில் நிகழும் ஒழுக்கமியாதெனின் தஸ்மரணைவாய்க்குமளவும், அதாவது ததாகாரமாகுங்காறும் ஐயவெழுச்சியும் ஆராமையுமாம்.

அவையாவன, சாக்கிரமுதலிய மூன்றவத்தைக்கண்ணு முள்ள தூலமுதலிய காட்சிகளை யுணர்ந்து வருகின்றதும், அவ்வவற்றாலுண்டாம் இன்ப துன்பங்களை விடாது நுகர்ந்துவருகின்றதும் நாமன்றோ? அங்ஙனமாகிய நமக்கு இங்ஙனங்காணப்படும் இச்சேதன முதலிய உடைமையாதெனவும், எத்துணையதெனவும், எவ்விடத்ததெனவும், எத்தன்மைத்தெனவும், நமக்கிதனோடு பேதமுற்றிருக்கின்றதா அன்றி அபேத முற்றிருக்கின்றதா? வெனவும், பேதமுற்றிருக்கின்றதெனின், ஓரிடத்தேனும் உபாதிச்சிரய பாவமின்றி நாம் வேறாய்த் தனித்திருந்திருக்க வேண்டுமெனவும், அபேதமுற்றிருக்கின்றதெனின், அவ்வுபாதிச்சிரய பாவம் இன்றி நாம் [illegible] படவேண்டுமெனவும், நாமெனப்படுவது பொருளோ? குணமோ? தொழிலோ? வெனவும், பொருளெனின் யாதுமோருருவில்லாத தெனப்படுமெனவும், உருவப்பொருளெனின், சாக்கிரத்தில் நம்மாலுணரப்பட்ட தூலவடிவம் நாமாகவேண்டுமெனவும், அருவப்பொருளெனின், அஃதும் சுழுத்தின்கண் நம்மாலுணரப்பட்ட சூனியவடிவம் நாமாகவேண்டுமெனவும், உருவாருவப்பொருளெனின், அஃதும் சொப்பனத்தில் நம்மாலுணரப்பட்ட சாயாவடிவம் நாமாகவேண்டுமெனவும், அன்றியும், சித்துப்பொருளெனின், அஃதறிவெனப்படும். அறிவென்பது நாமெனின், அஃது தொழிற்குணமாக வேண்டுமெனவும், அன்றியும் அத்தொழிற்குணமும் ஒன்றினதாக வேண்டுமெனவும், அவ்வாறாகிய தொழிற்குணமொன்றினதாயின், சாக்கிராதி மூன்றவத்தைக்கண்ணும் நிருபட்டதுமுணர்ந் தனுபவித்துக்கொண்டு வருகின்ற முதல் நாமின்றி வேறொன்றாக வேண்டுமெனவும், நாமென்பது குணமாமெனின், அஃதும் ஒன்றினதாக வேண்டுமெனவும், உபாதிகுணத்தொழில்கள் நம்முடையனவாயி

ருக்க, நாம் எந்தமுதலினது குணங்தொழிலெனப்படுமெ
னவும், நமது உபாதிகுணங்தொழிலென்பது மூன்றாயே?
தூல சூக்கும காரணமென்னும் மூன்று சரீரங்களும், சா
க்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தியென்னும் மூன்று குணங்க
ளும், பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திஎன்னும் இரண்டுதொழில்க
ளுமாயிருக்கின்றன. இங்ஙனமிருக்க, நாம் என்ன நி
லைமைத்தாயிருக்கின்றது, இதுநான் இதுநானென வெ
று க்கற கண்டுகொண்டிருக்காறும், நாமொவ்வொரு வ
ரும் எந்தநானாகவிருக்கின்றது? தேகாபாலிட முதல்
யவைகளுள் ஒவ்வொருநானாகவிருக்கின்றதா? அங்ங
னம் கூடாதெனின், பின்னானது எதுதானாகவிருக்கின்ற
து? எப்பொழுதும் இருக்கின்றவும் ஆதலால் நானும் பா
விக்கின்றேன்! ஆதலின், பதுமன் எதுநானெனத் தே
டுதற்கியலாயவேன்றே! அங்ஙனம் நமது அத்தேகாதி
[illegible] இவைபுருடவைவுள கருதித் தே
டுகின்றது. அவலைத்தேடவெனின், அவலைத்தேடலு
[illegible]? தம்மைத்தேடக் கண்டுபிடிக்க
[illegible] அவலைத்தேடவேணடும். அன்றியும்,
அவ்வேம்பு உருப்பொருள் கிஞ்சித்தேனும் இல்லையே!
தன்னைத் [illegible] அறியாது, அவலைத்
தேடிக்கண் [illegible] இதுவும் மங்களியாகலை
[illegible]! இச்சிறந்த விவேகத்
து [illegible] சாலுமன்றே? நாம் உருவமு
தலியஉபாதிகளுள் ஒன்றை நானாகக்கிடமுற்றிருப்பதே
முதற்கோணலாயின், அதற்குமேல், வருணச்சிரமமுத
லியனவாகிய கற்பனைகளால் நானின்னான் நானின்னமொ
ன்று உள்ளபடியே நம்பிநம்பி இறுமாந்துகொண்டிருப்
பது எத்துணைக் கோணலென்பம். இங்ஙனம் முற்றும

சோணலூற்றிருத்தல் என்னவிவேகமோ? இவ்வாறுள்ள கோணல்நகுநேர்கு மனத்தின்கண்ணும், முகத்தின்கண்ணும், வாக்கின்கண்ணும் கிஞ்சித்தும் துக்கக்குறிசெரில்லாத வரை ஆரியஆப்தரென வறும்புண்ணியபடோல் மயங்கியடித்தல் என்ன விவேகமோ தெரிகிலம்! அன்றியும்,

சோருபசாரம்.

தன்னைத் தான் றோடாச் சநிகார சேய்பிறந்தா
ரனைத்தால் வந்தவு- லார்தாமாா—முன்னம
விந்தவு- லெத்தனைபோ மீண்டுமீண் டெய்பா
பொந்தவு- னாறு யிரம்.

என அவ்வாறாய் யிருக்கின்ன நாகமோ? இதுவாறும பேனமையை பாருவைதாக விடாது நிகழ்ந்துவந்த நமது இச்சாபூர்வக மிலையாகவினைத்தும அவமாயப போயிற்றே! பருநான பதுகாலைத்தே நம இவ்விமுச்சியனது உதித்து மேம்படவில்லையே! அஃது மேம்பட்டாலன்றோ, அவ்வந்தாத்திரங்களுக்கு விலட்சணமுற் றிருத்தற்கியையும். அந்த இயைந்தாலன்றோ, பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தியின்றி இருத்தலையும், அங்ஙனமிருக்கின்றோ, சித்தம பலத்திருந்தறகியையும், அஃதுநிலைத்தாலன்றோ, பின்முதான்று நாம வெளிட்படுதற்கியைந்த நிட்டையெனக் கூறுவாரிஞா. இதற்கு, நாம என்னசெயவோமென றிடைவிடாது அழுதகணணும சிநைதயுமுற் றிருத்தலாமென்க.

முகவுரை முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

பாயிரம்.

வெண்பா.

சொரூப வணக்கம்.

சோதிமய மாம்வெளியே தோற்றசக சீவபரக்
காதியாய நிற்கு மறிவுருவை - யேதமின்றி
நண்ணிறைஞ்சி நிற்றற்கு நானதுவா வென்னனுரை
யின்பமிகை வேறொன் றிலே. (௧)

மகான்கள் வணக்கம்.

தத்துவங்க ளெல்லாந் தமதுருவ மன்றெனவுந்
தத்துவமாந் தமியல்பு தாமுணர்ந்து - தத்துவங்க
ளுண்மையன்றி யின்றெனவுந் தாந்தெளிந்தோர் மெய்கழலை
யிம்மையினம் பற்கே திடர். (௨)

குருவணக்கம்

மன்னு மறைமுடிவின் மாசின்றி நின்றொளிரு
முன்னற் கரிய வொருசிவமே - பன்னுதற்குச்
சச்சிதா நந்தனெனத் தானுதித்த சற்குருதா
ளுச்சிதமாக் கொண்டகமே யோர். (௩)

அவையடக்கம்.

பன்னூலு நன்குணர்ந்த பான்மையுளோர்க் கிங்கிலனி
லென்னுவா னென்றற் கியைந்தவெனூற்-சொன்ன
வகம்புறவா ராய்ச்சியிந்நூ லாழ்ந்துணர்ந்தோர்க் கென்று
மகம்பொருளை நன்குணாத்து மால். (௪)

இந்நூற்பெயர்.

அகம்புறத்திற் காண்பவற்றை யாராய்தல் செய்வித்
தகம்பொருளைக் காட்டுதலா லாங்காங்-ககம்புறமா
மாராய்ச் சிவிளக்க மாகுமிந் நூற்பெயர்தா
னோராற் கிதையென்னுண் டுற்று. (௫)

உன்ளும் புறம்பு மொளியிட் டிலகுமென்பா
னுள்ளனவே போனிகழு மூற்றமிலாக்-கள்ள
வறிவறியா மைக்குணத்தை யாங்காங் ககற்று
நெறியதனை நன்குரைககு நேர். (௬)

அகம்புறம் வந்ததற்கேதுவும் அவற்ற லுண்டாம் சேட்டைகளும் இனையவெனல்.

எவ்வுயிருந் தேகோக மெய்தியதா லுட்புறமு
மவ்வவ வுயிர்க்கு மமைந்தனவே-யொவவா
வறிவறியா மையா லடுக்கனந்த பேத
வெறிபிவற்று னோந்தனவா மெய். (௭)

இந்நூல் கற்பனைக்கியைந்த நாத்திகாத்திகத் தை ஏற்றற்பாலதன்றெனல்.

எஞ்ஞான்றுஞ் சீவேச ரில்லையுள தென்றேற்கு
மஞ்ஞானப் புன்மதிதா னுங்ககல-வெஞ்ஞான்றுங்
காண்பனைத்து நாத்தியென்றுங்காண் பானன் காத்தியென்று
மாண்புறுமிந் நூலுரைக்கும் வந்து. (௮)

இந்நூல்
தெளிந்தோர்க்கு உரைத்ததன்றெனல்.

ஞானதனு வாயினர்க்கு நாட்டியதன் றிந்நூலஞ்
ஞானதனு வாயிலகு நாதசிகா—ஞானனலை
நன்குணர்ந்திங் கின்புறற்கு நாட்டியதா லெவ்வழியிலை
நன்மதியோ ரேறுவார் நயந்து (௯)

இந்நூல்
சதுர்வேத மகாவாக்கியங்களின் அநுபவமுடிவை
எடுத்தாளுமுறைமைகள் இவையெனல்

காண்பனைத்தும் பொய்யெனமுன் காட்டாதிப்பொய்யை கலை
மாண்பாமபின் பிரமமென்றேமவணைமையதா-யாண்மையெ
ப்பிரம மேயாவு மாமெனறு தப்பிரம [று
மொடபிரா னேயெனறே மோர்ந்து. (௧௦)

இந்நூல்
தானேதானுகநிற்குமகம் போநுளாகவாதற்குஒன்றுக்கொன்று
உயர்வுற்று நிகழப்படுந் துவிதமுதலிய மூன்றினது
இலக்கணங்க ளிவையவென்றும் பின்னர்
அம்மூன்றும் முடியிற் கிசைந்ததன்
றென்றுங் கூறல்.

திரிபொருளு நிச்சயமெனத தேர்ந்தமரு ணிகத்
திருக்குந் திரிசியமாத் தேர்த—விருந்துவித
தோன்றுமனைத் துந்தன்பாற் றேறறரவாத் தோந்திலக
லான்றவிசிட் டாத்துவித மாம (௧௧)

இதுவுமது.

தோற்றமெலாந் தன்னுருவாத் தோன்றக் கரைத்துசிதஞ்
சாற்றரிய சின்மயமாத் தானெளிர்தன்— மாற்றரிய
வத்துவித மாகுமே யான்ற வகமென்ன
வித்தனையு மல்லவா மே. (௧)

இந்நூல்
ஞானகதப் பிரத்தியட்சத்திற்கியைந்த சரியைகிரியை யோகசாதனங்கள் இனையவெனல்.

தோன்றுமய லத்தனையுந் தோற்றமா கக்கரைத்த
லான்ற சரியையிதற் காகுமே-தோன்றுமெலாந்
தோற்றமென நீங்கியெது சொற்கநா னனைதுவென்
றூற்றலுற னற்கிரியை யாம. (௧௬)

இதுவுமது.

தனைத்தேடுந் தேட்டத்தாற் றானுமில காதான
கனைத்தயலி லுஞ்சற்று மாழா-துனற்கியைாத
வியலிரண்டின் மதயிலே யெய்தி நிலைந்திருத்த
லெவ்வமிலா யோகமதா மே. (௧௭)

இந்நூற்த மேற்கோளாவது இனையவெனல்

ஏடிரண்ட தாகுமே யேயந்தவொன்று தானகு
மேடயலொன் றுமிவற்று ளெனனேட்டை—நாடியிவ
ணுறுதினதா லிந்நூலை யொவ்வொருவர் தானுதற்
கேதிதற்கிங் கென்று மிடர். (௧௮)

இந்நூற்கதிகாரிக ளாவாருமாகாரும் இனையரெனல்.

எப்பா வனைக்கு மியையா திருந்தென்றுந
தப்பாம னிட்டைதனைச் சாதிப்பா-ரொப்புமா
றேற்பரிந்நூ லநிட்டை யேலாத வேழையர்க
ளேற்பரோ வெஞ்ஞான றுமீங்கு. (௧௯)

பாயிரம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

நாட்டபேத விளக்கம்.

இந்தவா ராய்ச்சிக்க ணெவ்வுயிரு நாடுதற்குத்
தந்தமா தாரத்தைத் தான்செல்லும்—தொந்தநெறி
யீங்கிரண்ட தாகுமவை யெய்ந்த வகம்புறமா
வோங்கு முறைபோக் குற

அகம்புறமாவது உட்புறமெனவும் வெளிப்புறமெனவுமாம். உட்புறம் வெளிப்புறமென் றிரண்டிருக்கின்றதால், இடைப்புறம் என்பது ஒன்றிருக்கவேண்டுமே? அஃதியாதெனின், அது தான் முகவுரையிற்கூறிய தேகோகமெனப்படுவது. அஃதெங்ஙனமெனின், எண்ணரியபோதவுயிர்களுள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வோருபாதியையும் நான நானெனமயங்கி மருவாதுழி, இச்சா ஞானக்கிரியைகளெனபேதது? இவற்றுள், இச்சா ஞானமிரண்டும உட்சேட்டையும, கிரியையென்பதொன்றுமே வெளிச்சேட்டையுமாம். இவ்விருவித சேட்டைகளும் எழுதற்குக் காரணம அகமும்புறமும, இவ்வகப்புறமிரண்டும் வாய்த்தற்குக்காரணம தேகத்தை நான நானெனமயங்கி அழுந்திஇருக்கும் தேகோகமுமாம. அவ்வத்தேகோகங்களாலவந்த அகத்தின்கண் சிற்சடபேதங்களாகிய வியட்டியறிவறியாமை அடுக்குகளையும், அங்ஙனமே புறத்தின்கண் சிற்சடபேதஙகளாகிய சமட்டியறிவறியாமை அடுக்குகளையும் ஆராயவேண்டியவாறு ஆராய்ந்துதெளிந்த தெளிவின்படியே நின்றிலஙகவேண்டுமென்க. தேகோகத்தால் வந்திருக்கின்ற அகத்தும் புறத்துமுள்ளனவற்றை ஆராய்ந்து தெளியவேண்டுமெனபது எற்றுக்கெனின், உயிர்களாகிய ஒவவோர்போதமும் இத்தேகமுதலிய விடயங்களின்மேல் யானெனவும எனதெனவும் வந்துவிழுந்திருக்கி

ன்றதா? அன்றி வேறொன்றின்மேல் வந்து விழுந்திருக்கின்றதா? விடயங்களின்மேலேயே வந்து விழுந்திருக்கின்றதெனின், ஆங்காங்கும் அவ்வப்போதமாகிய நாட்டம் இவ்விடயங்கள்மேல் வந்து விழுந்திருப்பானேன்? காணப்படுகின்றதாலெனின், காணப்படாத விடயங்கள்மேலும் வந்துவிழுவானேன்? அவ்விடயங்கள், நாம் முன்னொன்று தூலமாகக் கண்டதனாலும் கேள்வியினாலும் சூக்குமமாகவேனும் காணப்படுகின்றதாலெனின், அங்ஙனமே போதமாகிய தன்னைத்தான் கேள்வியினாற் கேட்டிருக்கின்ற, தன்னை நாடவேண்டுந்தானே? அப்போதம் நாமரூபமன்றாகலின் நாடவேண்டுவதின்றெனின், நாமரூபங்களையே நாடவேண்டுமென்பதென்னை? அவற்றாலன்றிச் சுகோதயம் வேறொன்றாலின்றெனின், சகலாவத்தையாகிய சுழுத்திக்கண் சுகோதயம் இன்றெனப்படும்? ஆகாத சுகமென்பதும் துக்கமென்பதும் இன்றியசூனியமாயிருக்கின்றதெனின், யாவரும் நித்திரையைத்தேடுவானேன்? இச்சகலாவத்தைக்கண் அமைதியும் அல்லலும் இருக்கின்றதால் இவ்விரண்டில் அல்லல்மாத்திரம் தணிந்திருத்தற்கேயன்றி அமைதியாகிய சுகோதயம் தணிந்திருத்தற்கன்று. இங்ஙனமிருக்கச் சுழுத்திக்கண் சுகோதயமென்பதேது? விழித்தபின்னொன்றன்றே? அஃது சுகமயமென்றறியாமையினாற் கூறுகின்றது. ஆகலின், சுகோதயத்துக்குச் சகலாவத்தையாகிய இந்நாமரூபங்களேயன்றி வேறொன்றுமில்லலவே இல்லையெனின், இச்சகலாவத்தைக்கண் இருபாகத்தில ஒருபாகமாகிய அல்லல் தணிந்திருத்தலே சுகோதயமென்றாலென்னை? உறக்கத்தால் அல்லல் தணிக்கப்படின், அவ்வுறக்கத்து சுகோதயமென்னலாமோ? எவ்வெச்சுகங்களும் இச்சாக்கிராவத்தாச்சுகத்தினது லேசங்களேயன்றி வேறென்பதின்றெனின், இவ்விடயங்களை நாடும்போதமானது தன்னை [illegible]ழிச்சுகமென்பதின்றாமோ? அப்போதந்தோன்றும் பொருளாயினை தன்னை ஒருவாறேனும் நாடவேண்டியதே! முற்றும் [illegible]ன்றுமையைப்பற்றி நாடவேண்டுவதின்றெனின்? நாம் [illegible]தற்கியைந்த இவ்விடயங்கள் காரணமாகச் சுகம்விளைவதாயின்? அச்சுகம இவ்விடயங்களின் பாலதா! அன்றி இவ்விடயங்களின்மேல் வந்து விழும் போதத்தின பாலதா? இவ்விடயங்களின் பாலதேயெனின்,

பிரபுலிங்கலீலை.

விருப்பு வெறுப்புரு வாயவிட யத்தோ
டிருக்கு மயறசக மென்பதி லாமற்
பரபிர மத்தியல் பாரப்ப தெமக்குத்
தெரிதத்ரு ளென்றுரை செய்து துதித்தான

எனக் கூறியிருப்பானேன்? இவ்விடயங்கள் அவ்வவ்[illegible]மா
கவும் இருக்கின்றனவல்லவோவெனின், ஷை நூலின்கண் மய
சகமாகிய சகமென்பானேன்? விடயங்களுடைய இயற்கை
அங்ஙனமும் இருக்கின்றனவாலெனின், இவ்விடயங்கள் மய
க்குகிறதுமுண்டோ? உண்டெனின், இவைகள் சித்துப்பொ
ருளாகவேண்டுமே? [illegible] நான்றெனினும், ஒன்றா
னது & விடயங்கள் விருப்பு வெறுப்புருவாக இயற்கை
[illegible] எனனசெயமெதனின்
விடயங்கள் [illegible] எதிர்மறையாகிய குணங்களோ
டிருப்பதில்லையா? எதிர்மறையாவது ஷை விருப்புருவாயும் வெ
றுப்புருவாயும் உபேட்சையுருவாயும் இருக்கின்றன. இவற்றுள்
உபேட்சையாவது விருப்பு வெறுப்பிரண்டுமில்லாமை. ஒவ்
வொரு விடயமும் எதிர்மறைத்தன்மையையே பெறுதலால், ஒ
ன்று விருப்புருவாயும், மற்றொன்று வெறுப்புருவாயும், மற்
றொன்று உபேட்சையுருவாயுமிருந்து நிகழுகின்றதுமெனி
ன், ஓர் போதத்துக்கு எவ்வெவ்விடயம் விருப்புருவா யிருக்
கின்றதோ, அவ்வவ்விடயமும் மற்றோர் போதத்துக்கு வெறுப்
புருவாயும், எவ்வெவ்விடயம் வெறுப்புருவா யிருக்கின்றதோ,
அவ்வவ்விடயமும் மற்றோர்போதத்துக்கு விருப்புருவாயுமிரு
ப்பானேன்? அன்றியும், இவ்விருதன்மைத்தாகிய அவ்விட
யமும் மற்றோர் போதத்துக்கு உபேட்சையுருவாயும், இவ்வு
பேட்சையுருவாகிய அவ்வோர் விடயமும் மற்றோர் போதத்
துக்கு ஷை விருப்பு வெறுப்பிரண்டி லொன்றாயுமிருப்பானே
ன்? இஃதன்றியும், ஓர்போதத்துக்கு எவ்வெவ்விடயம் விருப்பு
ருவா யிருக்கின்றதோ அவ்வவ்விடயமே அப்போதத்துக்கு வெ
றுப்புருவாயிருப்பானேன்? ஓர்போதத்துக்கு எவ்வெவ்விடயம்

வெறுப்புருவாயிருக்கின்றதோ அவ்வவ்விடயமே அப்போதத்துக்கு விருப்புருவாயிருப்பானேன? ஓர்போதத்துக்கு விருப்புருவாயிருக்குமொன்றே, மற்றோர்போதத்துக்கு வெறுப்புருவாயிருப்பானேன? ஓர்போதத்துக்கு வெறுப்புருவாயிருக்குமொன்றே, மற்றோர் போதத்துக்கு விருப்புருவாயிருப்பானேன? ஓர்போதத்துக்கு எவ்வெவ்விடயம் விருப்புவெறுப்புருவமிரண்டில் எவ்வுருவாயிருக்கின்றதோ அஃதொன்றே மற்றோர் போதத்துக்கு உபேட்சையுருவா யிருப்பானேன? ஓர்போதத்துக்கு எவ்வெவ்விடயம் உபேட்சையுருவா யிருக்கின்றதோ அஃதொன்றே மற்றோர் போதத்துக்கு விருப்பு வெறுப்புருவமிரண்டில் ஒன்றாயிருப்பானேன? அன்றியும், ஒவ்வோர் விடயமுமொவ்வொன்று அவ்விருப்பு முதலிய மூன்றிலொன்றாயும், பின்னொன்று அம்மூன்றில் மற்றொன்றாயும், மற்றோர் ஒன்று அம்மூன்றில் மற்றொன்றாயும் காணப்படுகின்றமையால் இவ்விருப்பு முதலிய மூன்றுநிலைமையும் அநித்தியமெனப்படுமே? அவ்வவ்விடயத்தின் பாலவாகலின், அத்துவும் விருப்பு முதலியவைகளாலமாறிக்கொண்டிருக்கவேண்டுமே! தத்தஞ் சொரூபம் கிஞ்சித்தும் மாறவில்லையே? இருந்தபடியிருக்கின்றதே எங்ஙனம் இவைகள் இப்பிரபஞ்சமாயினதாகின்றது? இல்லையே? இதுகாறும் இப்பிரபஞ்சத்தைபற்றி இயங்குமியக்கத்துக்கு முதலியாதென ஆராய்ந்து தெளிந்துணடா? கிஞ்சித்து மில்லையே? இதற்கென்செய்வது? எக்கொன்றும் இப்பிரபஞ்சத்தைப்பற்று வரம்பாது இவ்விடயங்களையன்றி வேறொன்றுளதாகக் கண்டிலமேயன்றி, இவ்விடயங்கள் ஒவ்வொன்றும் இருப்பெனப்பட்டதோ அன்றி இன்மையெனப்பட்டதா? இருப்பெனப்பட்டதெனின், இன்மையென்பது எவ்வண்ணமிருக்கின்றது? அன்மையென்பதை உற்றிருக்கின்றதெனின், இருப்பென்பது ஆமென்பதை யுற்றிருக்கவேண்டுமன்றோ? ஒவ்வோர் விடயமும் இருப்புள்ளதெனின், ஆராய்ச்சிக்கண் அன்மையெனவும் இன்மையெனவும் முடியாது ஆமெனவும் உண்டெனவும் ஏற்கட்டுமே? ஒவ்வோர் விடயமும் தோற்றம் தோற்றத்தால் ஆமெனவும், அவ்வத் தோற்றத்திற்கியைந்த விவகாரானுபவத்தால் உண்டெனவும், தத்தமுபாதானகாரணம் தாமாகாமையால் அன

மையெனவும், அவ்வவுபாதான காரணத்தையன்றித் தாம் வே
றுகாமையால் இன்மையெனவு மிருக்கின்றது. இங்ஙன மிருக்
கின்றமையின்,

சீவகாருணிய விளக்கம்.

உண்டில்லை யாமலவென் றோர்நான்கு மேலாமற்
கண்டபொரு ளொன்றேனுங் காட்டாதார்க்-குண்டோ
குருத்துவந்தான் வல்லீர் குளறிவழி தற்கோ
பெருத்தகுரு வென்றுகொண்ட பேர்.

எனக் கூறியிருக்கின்றது அன்றியும்,

ஞானவாசிட்டம்

இல்லதனா றுண் டல்லவறி வில்லாவுருவி லறிவுருவ
மலலான்ம வுருவுமல வயலன் றுலக மெனநினைவாய்

என்றுங் கூறியிருக்கின்றது. இங்ஙனம் இருக்கும் இவ்விடய ங்களைத் தூல மதியினால் நாடுதலை விட்டுச் சூக்கும மதியினால் ஆராயவேண்டும்மே? அங்ஙன மாராய்ந்து தெளியாதுழி யே தேகோகம்பாக்க மெய்வண்ணம் அகலும். இதுநிற்க, தேகோகமென்பது தேகத்தை நான்நானென மயங்கியழு திருப்பதாயினும், அவ்வத்தேகத்தின்மேல நானநானென வந்து வந்து விழுந்தழுந்திய அவ்வப்போதமானது எங்கிருந் தெழுந்தது? அதையேனுஞ்சற்றாகிக்குதுர. எங்ஙனமெனின், அங்ஙனமெழும் அவ்வவ்வெழுச்சிகளும் சடவெழுச்சிகளன்று, சித்தாகிற நினைவெழுச்சிகளாகலின் இவைகளெழுதற்காதார மென்பது எப்பொருளெனப்படும்? அவ்வாதாரம் சித்துப்பொ ருளன்றாயின், அசில நினைவாய் எழுந்த எழுச்சிகளாகிய அவ்வ வ்போதங்களானது சித்தப் சங்களாயிருக்குமா? அதாவது நினை வாகிற சங்கற்பவெழுச்சிகள் இவைகளிங்ஙனமிருக்கின்றமை யின், அவ்வாதாரம் சித்துப்பொருளென்பதற்கு முரணின்று. அச்சித்தாதாரத்தில் நின்றெழுந்த நான்நானென்னும் அப்போ தத்துக்கு அதிட்டானப்பொருள், அதாவது உபாதான காரண மென்பது. அவ்வாதாரமெனப்படுமா? அன்றி ஆங்காங்கு ள்ள அவ்வத்தேகமெனப்படுமா? அவ்வத்தேகங்களெ யம்

டுமெனின், அவ்வத்தேகங்களும் சொப்பனவத்தைக்கண்ணு
ம் சுழுத்தியவத்தைக்கண்ணும் நான் நானென்பதறவியைகின்
றனவா? [illegible]சிததும் இயைபவில்லையே! ஆங்காங்கும் அவ்வவ்
வீரவத்தைகடோறும் நான் நானென்னும் போதமில்லையா?
இருக்கின்றதே! அங்ஙனமிருக்கும் அவ்வப்போதமும் எதனது
அம்சங்களெனப்படுமே? தாம் எந்த முதலின்கணின்று எழுந்த
னவோ அந்த முதலினது அம்சங்களன்றோ? தன் அம்சங்கள்
தன்பால் விழுந்தழுந்தாது மற்றவற்றில், அவையாவன கூடி அ
வ்வத்தேகங்களில் விழுந்தழுந்தியிருக்கலாமா? கூடாதன்றோ?
ஆங்காங்கும் அவ்வத்தேகாம்சமே சர்வ உயிர்களாகிய போத
வெழுச்சிகளெனின், அவ்வத்தேகங்களும் சதுர்ப்பூதாம்சங்களை
போகவெழுச்சிகளாகாதிருக்கட்டும் மீண்டும், அச்சதுர்ப்பூதமா
காதிருக்கட்டும், ஆகின்றதால், தேகங்களாகிய அம்சங்களுக்
குச் சதுர்ப்பூதங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஆதாரமாயும் முதற்
காரணமாயும், அதிட்டானமாயும், ஏகத்துவமாயும், நித்திய
மாயும் இருக்கின்றதன்றோ? இவற்றால் ஒவ்வொரு தேக
மும் கற்பனையன்றோ? இவ்வொவ்வொரு கற்பனைத்துணை
நான் நானென்றிருக்கும் ஒவ்வொரு போதமும் கற்பனை
யன்றோ? தேகங்களாகிற கற்பனைகட்கு ஆதாரபூதங்களிரு
ப்பதுபோல் அவ்வக் கற்பனைகளாகிய தேகங்களுள் கால
மான நிகழும் கற்பித உயிர்கட்கும் ஆதாரமாயும் முதற்
காரணமாயும், அதிட்டானமாயும், ஏகமாயும், நித்தியமாயும்,
இருத்தற்கு ஒன்று உண்டன்றோ? இன்றெனின், உபாதித்
திரயம், அவத்தாத்திரயம், அபிமானத்திரயம் என்னும் இவை
யனைத்தும் எதன்கண் மாறுகின்றன? இங்ஙனம்மாறுதல், அறி
வினிடத்தா? அன்றி அயலினிடத்தா? அயலென்பது உபா
தித்திரயம் முதலியவைகள் வேறன்று. ஆங்காங்குமுள்ள அவ்
வத்தேகங்களும் முதலாயின், அவ்வத்தேகத்துணை நான் நானெ
ன்னும் தேகியும் முதலென்னப்படும். தேகமனைத்தும் சடாம்
சங்களாகலின், மீண்டும் சதுர்ப்பூதங்களாய் முடிகின்றன.
அதுபோல், தேகியனைத்தும் சித்தம்சங்களாகலின், இவைகளு
[illegible]ம் எதுவாகவேண்டும்? ஆதாரமாகிய சிற்போதமாக

வேண்டுமென்றோ? அன்றியும், இவ்வொவ்வொரு போதமும் தானாகிய அகண்ட வியாபக போதத்தினின்று வி[illegible]ணையாகத் தனித்தனியாயெழுந்த எழுச்சியே முத்தற்கோலாயின, அங்ஙனமெழுந்தவைகள் மீண்டும் அக்கணமே அவ்வாதாரபோதமாய விடத்தற்கு அதில் விழுந்தழுந்தாதுவிட்டது இரட்டித்த கோணலன்றோ? அங்ஙனம் அதில்விழுந் தழுந்தாவிடினும், தாமெழுந்த எழுச்சிமட்டிலேனும் நிற்கவேண்டுமே! அங்ஙனமும் நில்லாது விடயாகாரமாயத்திரும்பினது, அதனினும் கோணலன்றோ? அங்ஙனம் திரும்பினமட்டிலேனும் நிற்கவேண்டுமே? அங்ஙனமும் நில்லாது விடயங்கள் பலவற்றுளுமொன்றில் அதாவது ஆங்காங்கும் அவ்வச்சரீரங்களில் நான் நானென்ன வந்துவந்து விழுந்தழுந்திவிட்டது பின்னும் மிகுத்த கோணலன்றோ? இங்ஙனம் ஒவ்வொரு போதமும் நான்கு நான்கு கோணல்களுற்றிருக்கின்றதால், இக்கோணல்களகன்று தானாயிருத்தற்கிசைந்த உண்மையின்றோ? இருக்கின்றதால், அவ்வுண்மைப்பிற செல்லாமல் இதுகாறும் ஏமாந்திருப்பானேன்? இங்ஙனம் ஏமாந்திருப்பது கல்விகேள்விகளே போதுமான இராதிப்பனாலன்றோ? இக்கல்விகேள்விகள்மட்டிலன்றுவிடின், னேனெனும் முற்றுமவிட்டுவிட்டு, அயலேட்டில் சொக்கியிருக்கவேண்டிவருமே? அன்றியும், பிறர் தோல்வியையும், தாம் வெற்றியையும் எய்துதற்கே அகங்காரங்கொண்டிருக்கவும் வருமே? அங்ஙனம் அகங்காரங்கொண்டிருக்குங்காறும், பிறரால் தாமும், தம்மால் பிறரும், இழிவையேற்கவும் வருமே? ஷ கல்விகேள்விகளால், பிறரது பூர்வபட்சத்தையும், தமது சித்தாந்த பட்சத்தையும், விளக்குதற்கு இயைந்ததாயினும், நாடவேண்டியதை எத்துணைக்கட்டமுற்றேனும் நாடவேண்டுவது கல்விகேள்விகளுக்கழகன்றோ?

நிருக்தந்திரிய விவேகம்

எட்டையப் படித்திங் கிறுமாப்பா லென்னபய
னட்டம் படித்தன்றோ நாமறுப்பம்—வாட்டமிலா
மெச்சன்னத் தேனு மிருப்பொருளை நாடாத
வெச்சத்தா லன்றோ வினை.

என்றருளியிருக்கின்றதே! அஃது நூதன நூலானமையால் இஞ்ஞான்று பயனுறுமெனின், பின்ஞான்றேனும் பயனுறுமன்றோ? பின்ஞான்று பயனுறுவது, இஞ்ஞான்று பயனுறாதோ? உறுமெனின், நாமரூபங்களில் கைப்புறுமையிருளும், பொறுமை மேலீட்டாலுமே அன்றி ஷை நானகுவிதகோணல்களுக்கும் சகிக்கக்கூடாத சித்தவிருத்திகட்கு நூல்கள் முன்ஞான்றதென்றும் இஞ்ஞான்றதென்றும் நாடவேண்டிவருமோ? எஞ்ஞான்றதாயினும ஷை ஆதார அதிட்டானத்தை எட்டுவதற்கு யுத்தி அனுபவங்கட்கு ஒத்ததாயின சாலுமன்றோ? முன்ஞான்றமைந்த நூல்கள் அஞ்ஞான்றிருந்தவர்க்கு நூதன நூல்களாகவிருந்து அறிஞர்க்கு அஞ்ஞான்றே சிறப்புற்றதுபோல் இஃது இஞ்ஞான்றும சிறப்புறுமெனக.

தாயுமானவர்.

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேடிலா மெய்தெளிவால்
வாட்டமுறு வற்பவநோய் மாறுமோ—நாட்டமுற்று
மெய்யான நிட்டையினை மேவினர்கட் கன்றோதான்
பொய்யாம் பிறப்பிறப்புப் போம்

என்றருளியிருக்கின்றதும் யாதுக்கு? தானாகிய எட்டை விடா திருத்தற்கெனக

ஞானவாசிட்டம்

ஊகமுள சேரற்சிறுவ ருரையுங் கொள்க
வொழிந்தய னுரைசெயினுந் திரணமொப்ப
வேசவிடு வாய்ஞான மெளிது தோன்ற
வியமபுமுவ மானமெலா மேகதேச
மாகவினை வாயுருவ மற்ற ஞான
மாகார மாமுவமைக் கண்டா தென்னு
மூடரனு பவமில்லா விகற்பத் தாலே
மொழிகுதர்க்க மறிவழிக்கு முயல வேண்டாம்.

என்றருளியதில், சுருதியுத்தி யனுபவத்துக்கு ஒத்துச்சொல்பவர் மிக்க சிறுவர்களாயினும் சாலுமென்பது கருத்தெனக.

குறள்.

கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின் என்றும்,
விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர் என்றும், வாசகியம் பிறந்திருக்கின்றன. இக்குறள் கற்றதனாலாயபயனென்னென்றருளியது கல்விகேள்விகளில் முதிர்ந்தும், அயல்நாட்டமென்பது முன்னொன்று முற்றுமமழுங்காமலும் பின்னொன்று நாடவேண்டிய தன்னேண்டைக் கிருசித்தும் நாடாமலும், மிதந்திருத்தலின் அவர்களைத் தாழ்த்தியும், பின்னொன்று விலங்கொடுமக்களனையரென்றருளியது, அக்கல்விகேள்விகளுக்குப் பயன் தன்னேண்டை நாடாது மிதந்திருத்தலல்லவென்று அம்மிதப்பில் நின்றாரை, ஷடு ஆசாரப்போதயாகிய தன்னேண்டையே முதலின் அவர்களை உயர்த்தியுமிருக்கின்றது அன்றியும், அக்குறளமகாவாக்கியமே,

சித்துள்ள முள்ள தணரிற் றெருதலையாப்
போதத்துள்ள வேண்டா பிறப்பு,

என்வும் பிறந்திருக்கின்றது இவைகள் இங்ஙனமிருக்க, நாம் உடைக்கவேண்டிய உவ்வுரையைவிட்டு எங்ஙனமிருக்கக்கூடும். ஷடு உரைப்பென்பது எங்ஙனமெனின், அதுதான் அகம்புற ஆராய்ச்சியென முன்னொன்று கூறியதென்க அவ்விரண்டினுமைப்புடை எவற்றைப்போலவெனின், ஒரு புருஷனால் எறியப்பட்ட கைப்பாத்தானது தான் சென்று மோதியவிடத்தில் நில்லாது மோதிய அக்கணமே திரும்பி எறிந்தவன்பால யாதுதாக்கிவிழுந்து விடுவதுபோல், அவ்வச்சரீரங்களிலும் நானென்னவாதுவ்வூர்த அவ்வப்போதமும், சாமங்களுக்கும் தமூர்த்துவந்தன்வோ அவ்விடத்திலேயே அதாவது அவ்வாதாரபம்போதத்திலேயே அகன்றித்தாகச்சென்று மோதிவிழுந்தமூர்த்தி அதுவாயிருந்திடவேண்டுவதும், ஒருவன் வெடிமருந்தாற் சோத்துப் பிரயோகஞ்செய்யப்பட்ட வெடிகுண்டானது தான் சென்று மோதியவிடத்தில் நில்லாது வுருவச்சென்றுவிடுவதுபோல், தாம் அவ்வச்சரீரங்கள் மட்டில் நில்லாது அகக்கணமே புறமெத்திய

தாகச்சென்று ஊடுருவி ஷை அவவாதாரப்போத்தில் மோதி விழுந்தழுந்தி அதுவாயிருக்க வேண்டுவதுமாமென்க. இங்ஙனமாகிய இவவிரண்டுழைப்புகளுள் ஒன்றிலேனும் செல்லாமல் மலசல விசர்ச்சனங்கள் செய்துகொண்ட சிசுக்களானவை, அம்மலசலத்தில் நின்றும் தாம் நீங்காமலும், அம்மலசலத்தையேனும் ஒதுக்கிக்கொள்ளாமலும் அவவவற்றிலேயே உழன்றுகொண்டிருக்குமாறுபோல், ஆங்காங்கும் அவவத்தேகபாகத்தில் காணெனதாகவே ஆலவிருட்சம் விழுதிட்டு வேரூன்றி நிற்பதுபோல் நின்று உழைத்துக்கொண்டிருப்பது எத்துணைக்கோணலெனப்படும்; இங்கே கோணலென்பது மயக்கமெனற்பாலது. இக்கோணல்களாகிய மயக்கங்களில் நின்றும் அகலவேண்டுமோ? அன்றிவேண்டாமா? வேண்டுவதெனின், ஷை கைப்பந்தைப்போல் முன்ஞான்று அகநெறியர்ராய்ச்சியும், வெடிகுண்டைப்போல் பினஞான்று புறநெறியாராய்ச்சியும செய்துசெயது தானே தானுகவேண்டுவதே திண்ணமென்க. முன்ஞானறு அகநெறியிற்சென்று எவற்றை யாராய்ந்து தானுகதெளியவேண்டுவதெனின், தூலசரீரமுதல் அவிதவைநயிறுவாயுளள அறிவறியாமை அடுக்குப்பேதங்களையென்க. பின்ஞானறு புறநெறியிற்சென்று எவற்றையாராய்ந்து தானுகத் தெளியவேண்டுவதெனின், பிருதிவிதத்துவமுதல் ஆகாயமிறுவாயுள்ள அறிவறியாமை அடுக்குப்பேதங்களையென்க. அவ்வகம்புறத்துள்ள அறிவறியாமை யடுக்குக்களை ஆராய்வதெங்ஙனமெனின், இவவகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கத்தில், முன்ஞான்று அகத்தாராய்ச்சிவிளக்கம் கூறப்புகுந்த இவவாராய்ச்சிக்கண், முதலிலே ஐமபொறியுராய்ச்சி யுழைப்பைப்பற்றிச் சற்று ஊங்கின்றது,

நாட்டபேத விளக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

இரண்டாவது

ஐம்பொறி ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சியின்க ணெய்ந்த புலனைந்துந்
தந்தமக்கு முண்மையுருத் தானின்றி—யெந்த
விதத்துமறி யாமையதாய் மேவுறுமுப் போதுங்
இதித்தலெது நாளுந் தெளிவு.

நூல்.

சத்தம பரிசம ரூபம ரசம கந்தமாகிய இவ்வைந்தும் சுகசா,
னவிடயங்கள். இவ்விடயங்கள் காணப்படுந் தகைமையதாகலின
ஒன்றுக்கொன்று காணப்படுகின்றனவா? அன்றித் தமக்கு,
தாம காணப்படுகின்றனவா? தமக்குத்தாமே காணப்படுகின்
றனவெனின், கனவிலும சுழுத்தியிலும் இவைகளிருக்கின்றதா
அவற்றிற் காணப்படாதிருப்பதென்னை? இதனால் தமக்குத்
தாம காணப்படுவ தன்றென்க. வேறொன்றுக்கே காணப்படு
கின்றனவெனின், அஃதியாதெனப்படும்? நானென்கிறவோர்
போதமாமெனின், அப்போத மெத்தகையதெனப்படும்?
லை கட்பொறிமுதலிய பஞ்சேந்திரியங்களாமெனின், இவ்வை
யபொறிகளும் நானென்பதற்குப பொருள்களா? அங்ஙனமா
யின், ஐந்துவிதநானிருக்கவேண்டுமே! அங்ஙனமில்லையே! இ
வ்வைந்தும் பொருள்களன்றாகலின், தொழிற்குணங்களா? அன்
றித்தோற்றக் குணங்களா? நாமரூபங்கள்போற் காணப்படா
மையின், தோற்றக்குணங்களன்று; தொழிற்குணங்களெனின்,
இவைகள் எவ்வெத்தொழிலக ளெனப்படும்? கேட்டல், பரிசித்
தல் பார்த்தல் ருசித்தல் மூகர்தல் ஆகியவாமெனின், இத்தொ
ழில்கள் யாதின்பாலதெனப்பெறும்? வேறொன்றின்பாலதெ

னின், அ[illegible]

[illegible] இருக்க.

எங்[illegible] அன்றி, [illegible]

களும் [illegible]

வா? அன்றி [illegible]

இருப்[illegible]! இ[illegible]

[illegible]

அன்றி அறி[illegible]

[illegible]

[illegible] இ[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பொரு[illegible], இ[illegible]

[illegible]

[illegible]

அ[illegible]

இ[illegible]

புலன்[illegible]

[illegible] இ[illegible]

[illegible]

[illegible]? [illegible] இ[illegible], இ

[illegible], அ[illegible]

[illegible]

பொருள்களாயின், இவைகள் [illegible]

[illegible]? இவ்விருவகை[illegible]

அன்றி[illegible], இ

[illegible]

கவேண்டுமே! அசுத்தமாய இச்சாகத்திராவதனை நீக்கலாக மற்றீசுவரனைக் காணுமில்லையே! அவை செப்பனஞ்சுழுத்தியெனக் இதுறைப் பிறிதின்கிழமையெனப்பேத் திணையாயிற்று. ஆகவே, இவைகள் சடப்பொருள்களுமாயிற்றெனக. இவைகள் மேலே ஓர் [illegible] என்னபதறு முணரப்பெறும் பொருள்களாயினும், கமக்கன்னியங்களாகிய தைதச்சதமுக்கியவிடயங்களின் பாகுபாடுகளையெனும் [illegible] குணாக்குவருகின்றமையின், அறிவுப் பொருள்களென்ரூ? சடப்பொருள்களென்றகனவே யெனில் இத்தால் இவை சித்துப்பொருள[illegible]. ஆகவே. மேலொருகனைபதன் லரியப[illegible]மையால் அறியாமையுமானதே! இத்த[illegible] அன்றியும், இப்பொறிகள் அறியாமைப்பட்ட[illegible]யர்களவோ? அன்றி அறிவ[illegible] கு இவை [illegible] இவ்விரண்டுமாக்கும் இயைந்தனவெனின், இவ்வ[illegible] [illegible] எதிர்மறைத தீர்க்கொணா வழு[illegible]! இவை ஓர்பொருள் [illegible] ஆயிருத்[illegible] [illegible] இங்ஙனமிருப்பது [illegible] மேதோட[illegible]யெனின் [illegible] நிற்கும் இருளொன்றன் [illegible] புகையை [illegible] போல, இவைகளுடைய அறிவென்பதனை [illegible] அறியாமையென [illegible] அறி[illegible] [illegible] இங்ஙனமிருக்கும் அவ்வளி[illegible] [illegible] இவ்விரண்டும் அன்றியோனவிய [illegible] இவ்விரண்டும் போகவுடையபொறிகள் [illegible] [illegible] இப்பொறிகள் அறிவாகவேனும் அறியாமையாகவேனும் இருக்கவேண்டுமே? அங்ஙனமின்றி [illegible] முதலென்பு தேங்ஙனம்? அங்ஙனம் இரண்டும் [illegible] வைத்துக்கொள்ளினும், இப்பொறிகள் ஓர்போதும் அறிவென்பதனையுந்தனவா? அன்றி அறிவலவா? எனச் சந்தேகிக்குநர். எங்ஙனமெனின், இப்பொறிகள் வெறுமையறிவின்றதால் இவை [illegible] சத்தமுதலிய ஐந்துவிடயங்களையு மாமெனின், இவ்விடயமைந்தும் பொருள்களா? அன்றிக் குணங்களா? பொருள்களாமெனின், எவ்வகைக்குணத்தொழிலுக்கு இவைக

தம் பொருள்களெனப்பெறும்? அங்ஙனம்பொருள்களல்லவே! அன்றியும், இவைகளைப் பொருள்களென்று சொல்வதற்கு எவ வெப்பொருள்க ளென்றேற்படுது? நிலப்பொருள் நீர்ப்பொருள் நெருப்புப்பொருள் காற்றுப்பொருள் வானப்பொருளென்பவை யாவெனின்,

ஔவையார் குறள்.

நிலமைந்து நீர்நான்கு நீடங்கி மூன்றே
யுலவை யிரண்டொன்று விண்

எனக் கூறியிருப்பானேன்? அவையாவன - நிலமென்பது கந்தமுதலிய ஐந்துவிததர்மங்களும், நீரெனபது கந்தம நீங்கலாக ஏனைய சுவைமுதலிய நான்குவிததர்மங்களும், நெருப்பென்பது கந்தம் சுவை நீங்கலாக ஏனையரூபமுதலிய மூன்றுவித தர்மங்களும், காற்றென்பது கந்தம் சுவை ரூபம் நீங்கலாக ஏனைய பரிசமுதலிய இரண்டுவித தர்மங்களும், வானமென்பது கந்தம் சுவை ரூபம் பரிசம் நீங்கலாக ஏனையசத்தமாகிய ஓர்விததர்மமும் உடையனவாம். இவற்றுள், சத்தம் ஐந்து பரிசம் நான்கு ரூபம் மூன்று சுவை இரண்டு கந்தம் ஒன்று ஆகப்பதினைந்து விததர்மங்களா யிருக்கின்றன. இவற்றுள், ஐந்து சத்தமாவது ஆகாயம் வறும் சத்தம், வாயு சலசலசத்தம், அக்கினி பகபகசத்தம், சலம் புளபுளசத்தம், பிருதிவி கடகடசத்தம் எனபனவாம். நான்கு பரிசமாவது வாயு மிருதுப்பரிசம், அக்கினி உட்டிணப்பரிசம், சலம் சீதளப்பரிசம், பிருதிவி கடினபரிசம் எனபனவாம் மூன்று ரூபமாவது அக்கினி சிவப்புநிறரூபம், சலம் வெண்மைநிறரூபம், பிருதிவி பலநிறரூபம் என்பனவாம் இரண்டுசுவையாவன சலம் மதுரசுவை, பிருதிவி பலவகைச்சுவை என்பனவாம். ஓர்வித கந்தமாவது கந்தம பலவாயினும இவற்றிற்கு முதல் ஒன்றாயிருத்தலால் கந்தமொன்றெனப்பட்டது ஆகாய முதலிய ஒவ்வொரு பூதமும் குணபேதமாயிருத்தலின், பொருளென்பதெங்கே? இல்லையே! குணபேதங்கள் இரண்டாக விருக்கின்றன. அவையாவன - தொழிற்குணமும் தோற்றக் குணமுமாமென்க. தொழிற்குணமாவது தமக்கெனப்பொருள் படாத அணுக்கள் ஒன்றோடொன்று சையோகித் திருக்கும்

ஒன்றன்கூட்டவிகாரமும், தோற்றக்குணமாவது இச்சை முதற் கம் வியட்டிசமட்டி பேதவடிவங்களாகக் காண்டலுமாம்; இத்தொழிற்குணங்களையுந் தோற்றக்குணங்களையும் ஒவ்வொரு பொறியினைக்கொண்டு உணருகின்றது மயக்கமா? அன்றித் தெளிவா? மயக்கமாகலின், இம்மயக்கம் அறியாமையா? அன்றி அறிவா? உணருந் தகையதாகலின் அறிவாமெனின்,

குறள்,

பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானா மாணாப் பிறப்பு

என்றதேன்? அன்றியும், இவ் இருவிதகுணங்களுக்கும் மூலமொன்றுண்டா? இல்லையே! இல்லையெனும், அவ்வுகளை யென்த் தெமனதாவதுண்டா? மேற்சொல்லிய பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணரு மருளென்ற மகாவாக்கியத்திற்கிணக்கமாயிற்று! ஆகவே, இவ்வகைமயமொழிகளும் அறியாமையெனப்படுவது முறையென்னலாமா? அன்றேனின், பொருளைப்பொருளென்றுணருமறிவாகவேண்டும் அங்ஙனமில்லையே! ஆகலின், அறியாமையெனப்படுந் திண்ணமென்க. அன்றியும், தம்மையறிகின்ற மெய்யுணர்வையேனும் அறிகின்றனவா? அங்ஙனமுமில்லையே! அதனாலும் தாம் அறியாமை யாகின்றனவே! இவ்விடத்தும் அறியாமையெனப்படுவ, தம்மையேனும் தாமறிவதுண்டா? அங்ஙனமுமில்லையே! எப்போதும் அறியாமைத்தன்மையாய் நிற்கின்றதால் சடத்துவமென்றதற்கு ஐயமின்றாமென்க. இஃதிங்ஙனமிருக்க, மேலிருந்தறிகின்ற அறிவையன்றி இவைகள் ஒவ்வொரு முதலாகவேனும் இருக்கின்றனவா எனச்சற்றுக்கூறுங்கள் எங்ஙனமெனின், மேலேயுணரும் அவ்வறிவானது வேறுபோர் வியாபாரப்பட்டு இப்பொறிகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொர் பொருளாயிருக்கின்றனவாயின், நேரிலிருக்கின்ற சத்தமாதிவிடயங்களை உணருமல்லவா? சிறிதேனும் உணரவில்லையே! ஆகலின், இப்பொறிகள் ஒவ்வொன்றும் முதலன்றென்பதே திண்ணமெனக. அப்பொறிகள் ஓர் முதலன்றாயின், இவைகளினறிய சத்தமாதிவிடயங்களை மேலிருக்கும் அறிவு அறியாததென்னை யெனின், அம்மே

லைவயன்றி இப்பொறிக ளறியாததென்னை? மேலேயிருக்கு
வுக்கு இப்பொறிகளறி கருவிகளாகவிருக்கின்றதாலெனின்,
னுல் விடயங்களை யறிகின்றது மேலேயிருக்கின்றவறிவா?
றி இப்பொறிகளா? இப்பொறிகள்தாமெனின், இப்பொறி
து மேலேயிருக்கும் அறிவு அறிகருவிகளாக இருக்கவேண்
ம! இப்பொறிகள் அறிகருவிகளா யிருப்பானேன்? ஓர்பொ
ர் மற்றோர் பொருளறியவேண்டுமாயின், அவவறிவுக்கு எது
கருவியாயிருக்கின்றதோ அவவறிகருவி அறிகின்றதல்லவே?
போல், மேலேயிருக்கு மறிவு விடயங்களை யறிதற்குப்
றிகள் கருவிகளாக விருக்கின்றமையின், அம்மேலறிவை
றி எங்ஙனம் இப்பொறிகள் தாமே விடயங்களை அறியக்கூ
இதனுல், பொறிகள் ஒவ்வோர் பொருளுமன்று வினைமுத
ன்று! ஆகலின், இவைகள் முற்றும் அறியாமை யென்பதா
று. ஆகவே, முன்ஞான்று இப்பொறிகளை இருப்புள்ள
களென்றும் வினைமுதல்களென்றும் கொண்டதுமயக்கமா?
றித்தெளிவா? மயக்கமாகலின், இம்மயக்கம் அஞ்ஞான்ற
யாயும் இஞ்ஞான றறியாமையாயு முடிந்தன. முடியவே,
றிகளாகிய அறியாமையானவை, மேலிருந்தறியு மறிவுக்குப்
கபாவம் பிரத்தொம்சாபாவம் அன்னியோன்னியாபாவம்
தியந்தாபாவமாகிய இந்நான்கினையும் ஏற்கின்றமையின்,
நான்குபொழுதும் மேலிருந்தறிகின்ற நானென்னும் அறி
ாவமாயிற்று. ஆகவே, அவவறிவு சித்தாந்தபட்சமும் இப்
றிகள் பூர்வபட்சமுமாகின்றன இதுகாறும் ஆராய்ந்தவ
, இப்பொறிகள் நானென்பதற்குப் பொருள்களன்றென்
றிற்றென்க. ஆகவே, இவ்வைம்பொறி யாராய்ச்சியில் தே
ியாதெனின் அனந்த அடுக்குப் பேதங்களாயிருக்கின்ற
ல்டுக்காகிய அறிவறியாமைப் பேதமும், இவற்றிற்குமேல்,
றியாயும் விலட்சணமாயுமிருக்கும் ஒப்பற்ற அறிவுமா
ழ்க

ஐம்பொறி ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

மூன்றாவது

அந்தக்கரண ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சிக்க ணேய்ந்த வகக்கரண
மெந்தவிதத் தும்முதலா வின்றதனுற்—சந்ததமும்
கற்பனையாய் நீக்கமுற்றுக் காரணமா நானெனலே
யொற்கமில் லாவிருப்பா மோரா.

எங்ஙனமெனின், முன்னைஞான்று ஐம்பொறியாராய்ச்சிக் நானென்பதற்குப்பொருள் இவ்வைம்பொறிகளும் அன்றெ ப்பட்டமையால், வேறே எது நானெனப்படுவது? அஃதன் அறிவெனப்படும். அவ்வறிவுயாதுபொருள்? அந்தக்கரணமெ பாமெனின், அவ்வந்தக்கரணம் இல்லாஞான்று நானென்ப லாதிருக்கவேண்டுமே? அஃதில்லாஞான்று சுழுத்திமூர்ச்சை மாதிமுதலியவைகளாம். இஞ்ஞான்றுரைத்த அவத்தைகளி த்து இவையில்லாமையைக் கண்டுகொண்டு உணர்ந்துஒருவின் யாது? நானென்பதன்றோ? அஃது நானென்பதாயினும், அந் கரணத்தையன்றி ஐம்பொறி முதலியவைகளை உணர்ந்து றதற்கு யாதுமில்லையேயெனின், அதனால் அந்தக்கரண யல்லைச் சற்றாய்குதும். எங்ஙனமெனின், அவ்வந் ணம் ஐந்தலைநாகம் போல்வது, அதாவது, ஷை சட்சுமு வைம்பொறிகளையும் ஐந்துசிரங்களாகவும், தான் இச்சிர க்கோர் உடலாகவும் இயைந்து, ஷை சத்தமுதலிய விடய உணர்தற்கியைந்த அறிவாயிருக்கின்றது. இருக்குமிஃது பொறிவழித்தாகச் சென்றுணராவுழி விடயங்களென்பதெ னத்தோன்றும்? இதனால், அந்தக்கரணம் ஐந்தலைநாகம்போ தென்பதற்கு முரணின்று. ஐம்பொறிகட்கும் அந்தக்கர தலைமையா யிருத்தலின், அஃதறிவெனப்படுமோ? அன்றி அறியா மையெனப்படுமோ? அறிவெனப்படுமெனின், அவ்வந்தக்கரண

[illegible]ண்டாகயிருக்கின்றது அவை மனமெனவும் புத்தியெனவு
[illegible], அவற்றுள் ஒன்று அகக்கிரியைக்கும் மற்றொன்று புறக்
[illegible]யைக்கு[illegible]யைத்தன. அகக்கிரியைகளைச் செய்வது மனமெனவும்,
[illegible]கிரியைகளைச் செய்வது புத்தியெனவுமாகின்றன. இங்ஙன
மிருக்கும் இவ்வந்தக்கரணத்தை ஞானமெனவும் மனமெனவும்
புத்தியெனவும் சித்தமெனவும் அகங்காரமெனவும் சிலநூல்கள்
பகுத்துக்கூறுகின்றன. எவ்வாறெனின், மூலப்பிரகிருதியின் குணத்
திரயத்துள் இறுதியாயிருக்கும் தமோகுணமாகிய விசேஷமா
ஆகாசம் என்னும் இரண்டின் விசேஷசத்தியின் காரியமாகிய
பஞ்சபூதங்களில், ஆகாயத்திலாகாயம் ஞானமெனவும், ஆகாய
த்தில் வாயு மனமெனவும், ஆகாயத்தில் அக்கினி புத்தியெனவும்
ஆகாயத்தில் அப்பு சித்தமெனவும், ஆகாயத்தில் பிருதிவி அகங்
காரமெனவும் பிரிக்கின்றார். இங்ஙனமே [illegible] [illegible]த்த
னவும் அகங்காரமெனவும் மனமெனப்படும் இரண்டையும் பிரித்
அந்தக்கரணம் இரண்டென்பாருங் கூறியிருப்பனவெல்லாம் எவ்
வழி [illegible] இருக்கிலும் [illegible] அகப்படுமெனவும் [illegible]
[illegible] அகத்துள்ள மனமான [illegible] [illegible]
[illegible] ஆகவும், புறத்தில் புத்தியானது [illegible]
[illegible] [illegible] பலவகைகளைச் செய்து [illegible]
[illegible] [illegible] காரியங்களைச் செய்து [illegible]
[illegible] [illegible] இவ்விதத்தில் [illegible]
[illegible] செய்யும் செயல்களை [illegible] இக்கூ
றுகின்ற [illegible] அவ்வப்பத்திரியையானவை [illegible]
[illegible] [illegible], அதனையானகாரியங்களைக்கண்டு [illegible]
[illegible] புத்தியானது [illegible] சிறப்புற்றிருக்கின்றதெனவும்,
சாமானியமான காரியங்களைக் [illegible] புத்தியானது
[illegible] [illegible] இருக்கின்றதெனவும் கூறுவதுங்கூடியதாயிரு
கின்றதல, இவைகளெல்லாம் சாதாரணமான சாமான்னியம். இதை அந்தக்கர
ணத்தின் தொழில் [illegible]காரணத்தின், [illegible]
[illegible] அப்படியே [illegible]மனமெனவும், அங்ஙனம் அப்படிச்செய்ப
[illegible] [illegible] புத்தியெனவும், அங்ஙனம் பகுத்துணர
[illegible] [illegible] [illegible] அகங்காரமெனவும

இம்மூன்றையுந் தளரவிடாது உறப்படுத்திக்கொண்டிருப்பது சித்தமெனவுமாமெனக. அன்றியும், ஷை மனமென்பதன் இயற்கை குரங்குபோல்வதா யிருக்கின்றது. இங்ஙனமாகிய மனமென்பதன் திரிபே அரவுபோன்றிராநின்ற புத்தியெனவும், இங்ஙனமாகிய புத்தியின் திரிபே மதத்த ஆனைபோன்றிராநின்ற அகங்காரமெனவும், இங்ஙனமாகிய அகங்காரத்தின் திரிபேவிடாது தொடர்ந்து திரியும் நாய்போன்றிராநின்ற சித்தமெனவுமாம் இப்புத்திமுதலிய மூன்றும் ஒன்றினுக்கொன்று திரிபாயிருத்தல்போல, இம்மூன்றினுக்கும் முதலாயுள்ள மனமானது எதனது திரிபெனப்படும்? இஃதும் ஓர்முதலினது திரிபாகுமன்றோ? அம்முதல் மேலே நின்றுணருமறிவெனப்படுமன்றோ? இங்ஙனமிருக்க, இவற்றுக்கரணம் ஐம்பொறிமுதலியவைகளை அறியதாயினும், இவைகளை மேலொன்றுலறியப்படுவனவா? அன்றி அறியப்படாதனவா? அறியப்படாதனவெனின், அம்மையப்பனடைப்பதனையா திருக்கட்டும்! எங்ஙனமெனின், என்மனமெனவும் என்புத்தியெனவும் என்னகங்காரமெனவும் என்சித்தமெனவும் வழங்கப்படுகின்றனவென்க. அங்ஙனம் வழங்குவதாகிய இயற்கை அனுபவமெங்ஙனமெனின், என்மனமானது சஞ்சலமும் நிலைக்காது சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்றதென்றும், அங்ஙனம் சலிப்புறாது நிலைத்திருக்கின்றதென்றும், என்புத்தி நன்கும் தெளிவுற்றிருக்கின்றதென்றும், அங்ஙனமின்றி மழுங்கியிருக்கின்றதென்றும், என்னகங்காரம் பருத்தேயிருக்கின்றதென்றும் அங்ஙனமின்றிக் குன்றியிருக்கின்றதென்றும், என்சித்தம் இவைகளை விடாது இரமித்திருக்கின்றதென்றும் அங்ஙனம் இரமிக்காது மிதந்திருக்கின்றதென்றும் வழங்கிவருகின்றதே சான்றாமென்க. இங்ஙனம் மேலொன்றுலறியப்படுகின்றனவைமையால் இக்கரணங்களெல்லாமறியப்படுமெனின், அறியாமையெனப் படுவனவை மேலொன்றுக்குத்தாம் அறியாமையாகிலும் ஐம்பொறிமுதலிய அனந்த விடய பேதங்களின் பாகுபாடுகளை நன்குணர்ந்து வருகின்றமையின் அறிவெனப்படற்கு முரணென்னையெனின், இவற்றை ஆராய்வழி அறியாமையெனப்படுவதெலாதிருக்கட்டுமே! எங்ஙனமெனின், ஒன்றுக்கொன்று திரிபாயிருத்தலியல்பேதாமென்க.

பற்றவற்றை யுணர்ந்துவருவதால இவைகள் அறிவென்பதை ஏலாதிருக்கட்டுமே யெனின், இவற்றால் அறிவறியாமையென்பதாகின்றதே! அங்ஙனமிருப்பதால் என்னிழுக்கெனின், ஒன்றுக்கொன்று நேர் எதிர்மறைக்குணங்களைப்பெற்று ஓர் முதல் எங்ஙனமிருக்கும்? ஓர்பொருள் சீதோட்டணமா யிருக்குமா? இராதே! அறிவாகவேனும் அன்றி அறியாமையாகவேனு மிருப்பதுதானியல்பெனப்படும். இஃதங்ஙனமில்லையே! இவையறிவறியாமையிரண்டும் கடத்திற்படமும் படத்திற்கடமு மில்லாவாறுபோலாகின்றனவே! அவை, அறிவெனப்படுமொன்று அறியாமையும், அறியாமையெனப்படுமொன்று அறிவுமில்லாமற்போகின்றன. இவற்றிற்கன்றோ? அன்னியோன்னியாபாவமென்றறிஞர் கூறுவர். அன்றியும், அவ்வந்தக்கரணமானது தம்மையறியும் மேலோரறிவையேனும் தாம அறிகின்றனவா? அன்றி அறியா திருக்கின்றனவா? அறிகின்றனவெனின், சாக்கிரசொப்பனத்தில் தாம உண்டாயிருந்தலையும் சுழுத்திக்கண் இன்றாயிருந்தலையும் மேலொன்றால் விடாதுணர்ந்துகொண்டுவர, எங்ஙனம் அம்மேலறிவை அறிகின்றன? அன்றியும், தாமெழுந்திருந்தலையும் அழுந்திருந்தலையும் அறிதற்கே கூடாதுழி, மேலொன்றை எங்ஙனம அறிதற்கியையும்? மேலேயிருந்தறியும அறிவு அகம்பொருளெனத் தம்மாலறியப் பெறுகின்றதேயெனின், அங்ஙனம அறியப்பெறுகின்ற அவ்வகம்பொருளுக்குத் தாம் பிறிதின்கிழமையாயிருக்கலாமா? தம்மாலறியப்பெறுகின்றதன்றோ பிறிதின்கிழமைக் கியைந்திருக்கவேண்டும்? அன்றியும், தாமில்லாஞான்று தம்மால் அறியப்படுகின்ற அவ்வகம்பொருளிருக்கலாமா? தாமில்லாஞான்று சுழுத்தியவத்தையன்றோ? அச்சுழுத்தியிலிருக்கும் அவ்வகம்பொருள் இவ்வந்தக்கரணத்தால் எங்ஙனம் அறியப்படுகின்றது? மேலும், தம்மாலறியப்படுவது அகம்பொருளெனத் தாம் கருதிநிகழ்வது அஃதுள்ளஞான்றயா? அஃதுள்ளஞான்றும் தாமுண்டா? அங்ஙனமில்லையே! அஃதுள்ளஞான்றில் தாம் ஓர்ஞான்றுண்டாயும், தாமில்லாஞான்று அஃதுண்டாயு மிருக்கலாயா! அஃதில்லாஞான்று தாமுண்டாயிருக்கின்றதென்பது சுமையைச்சுமப்பனை

கீழேவிழுந்த ஞானறு அவனது சுவையானது மேலேவிழாதிருக்குமாப்போலாகும். இந்த விசயத்தை! அவ்வகைப்பொருளினுக்கு ஞானமே தாயில்லையாயின், (அதாவது சமூத்திலுமர்ச்சை சமாதிகளில்) அங்ஙனமில்லாமையாகிற இக்காரணத்தினால் அவ்வகைப்பொருள் எங்ஙன மறியப்படும்? அன்றியும், நுமக்கோர்காமநூலங்களையும் ஆராயவழி முமவில அவ்வாய காயருப்பங்களில்லாதொன்று இருப்பது அவ்வகைப்பொருளல்லவா? அஃதானது தாமுணரா? இல்லையோ! தமதிருப்பையும் தாமுணர்வதையும் இவ்விரண்டுக்கு மிடைக்கணிருக்கின்ற தமது குணமுறைநிலைமையையும் நெருக்கி யிருக்கின்ற பேரறிவை யனைத்து மறிகின்றனர்.

குறள்

[illegible]

[illegible]

வ[illegible]ாதினாலறியப்படுகின்றது? கரணமுதலியவற்றாலறியப்ப டு[illegible]றதா? அல்லவே? அவ்வறிவாகியபொருளால் இக்கரணமுதலியவைகள் அறியப்படுகின்றதால் இவைகளறியாமையென்பதற்கையமென்னை? அன்றியும், இவ்வந்தக்கரணமானது, கட்டெறிமுதலியவற்றை அறிகின்றதென முன்னர்க்கூறியதைப் பற்றியேனும் அறிவென்பதற்கிசைகின்றதா? அன்றி இல்லையா? எனச் சற்றூகிக்குதும். எங்ஙனமெனின், மெய் ஐம்பொறிகளும் இவ்வந்தக்கரணங்களுக் கறிகருவிகளாயும், தொழிற்பெயர்களாயும், அறியாமையென்னும் சடங்களாயும், முன்னர் முடிந்தமையால், இப்பொறிகள் பொருள்களாயிற்றா? ஆகவில்லையன்றோ? இவைகளபொருளாகாதுழி, தொழிலும்பண்புகளுமன்றோ? இத்தொழிற்பண்புகள் சொல்மாத்திரக் கற்பனைகளன்றோ? இக்கற்பனைகள் ஒவ்வோமுதலாகவுணர்வதன்றோ! அந்தக்கரணமெனவழங்கப்படுகின்றது. இங்ஙனம் அறியும் அந்தக்கரணம் அறியாமையெனப்படுமா? அன்றி அறிவெனப்படுமா? அறிவெனப்படுமெனின், பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணரு மருளெனறதென்னை குறள்மகாவாக்கியம். இதனால், அறியாமையென்பதற் கையமென்னை? அன்றியும், சத்தமுதலிய விடயங்களை அறிகின்ற இவ்வந்தக்கரணம பொருள்களாக மயங்கி அறிகின்றதா? அன்றிக்கற்பனைகளெனத் தெளிந்தறிகின்றதா? கற்பனைகளாகவே தெளிந்தறிகின்றதெனின், அவ்வவ்விடயங்களால் இன்பதுன்பத்தாக்கின்றி யிருக்கவேண்டுமே! அங்ஙனமில்லையே! பொருளாகவே மயங்கியறிகின்றமையால், அதனாலும் அறியாமையென்பதற்கு முரணென்னை? கற்பனைகளை முதலாக மயங்கியுணர்வதனாலும், தம்மைத்தாம் உணராமையினாலும், தலைமையையுமுணராமையினாலும் அறியாமையெனப்படுமன்றோ? இதனால், அறிவெனபதற்குக் கிஞ்சித்தும் இடமில்லையே? ஆகலின், தாமொருமுதலுமன்று வினைமுதலுமன்றென்க. இவ்வந்தக்கரண ஆராய்ச்சியிற்றேர்ந்த இயாதெ[illegible] இரண்டாவது அடுக்காயுள்ள அறிவறியாமைப் பேதமும் இ[illegible]விற்குமேல் உறுதியாயும் விலட்சணமாயுமிருக்கும் ஒப்[illegible] அறிவுமாமென்க.

அந்தக்கரண ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

இஃது

நான்காவது

சீவபோத ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சியின்க ணேற்குஞ்சீ வப்பொருடான
சந்தமு மாரோபந் தானகி—யெந்தன்பா
லோரந் துவப்ப யாவருமே யோதுநா னும்போத
மாரந்ததெனத் தேர்ந்திடலே யாம.

எங்ஙனமெனின், இதுகாறும் ஆராய்ந்ததில் அந்தக்கரணம் நான்கும் அறியப்படுந் தொழிற்குணமாகமுடிந்தன. முடியவே, இத்தொழிற்குணங்கள், யாதினாலதெனப்படுமே? இவைற றைமேலேயிருந்தறியும் நானென்னுமோரறிவின்பாலதன்றோ? அவ்வறிவன்றோ மாறாதிருக்கு மிருப்பென்பது? அங்ஙனமிருக்குமிருப்பு யாது பொருளெனப்படும்? அஃது சீவப்பொருளெனின், சீவப்பொருளைச் சீவனாகவேகொண்டுணர்வது அறிவெனப்படுமா? அன்றி அறியாமையெனப்படுமா? அறிவெனப்படுமெனின், அச்சீவப்பொருள் பொருளெனப்படுகின்றதா? அன்றோ? எனச் சற்றாக்கருதும். எங்ஙனமெனின், அச்சீவப்பொருள் கர்த்தத்துவமுற்றதா? அன்றி அகர்த்தத்துவமுற்றதா? கர்த்தத்துவமுற்றதெனின், அஃது போலியாயிருக்குங் கர்த்தத்துவமா? அன்றி ஓர்முதலாகவிருக்குங் கர்த்தத்துவமா? முதலாக இருக்குங் கர்த்தத்துவமெனின், கர்த்தத்துவமாகிய அச்சீவப்பொருள்

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு
ளப்படி காண்ப தறிவு.

என்கிற சாதாரணானுபவமா யிருக்குந்தகையதா? அன்றி இவ்வனுபவத்துக் கெதிர்மறை யனுபவமாயிருக்குந்தகையதா? எதிர்மறையாவது, குறள் மகாவாக்கியம்.

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

என்றிருத்தல், சட்பாவவிகாரானுபவமெதார்த்தமாயிருக்கின்றமையால், அவ்வப்படியே கண்டுகொண்டனுபவித்து வருவது

பிரத்தியட்சானுபவ முறையாயிருக்க, இதற்கெதிரமறை யனுப வமுமுண்டோவெனின்? அவ்வனுபவமில்லாததுழி, அம்மகாவா க்கியம் வரவேண்டுமென்று அவ்வாக்கியானுபவம் நம்முடைய அனுபவத்துக்கு விருத்தமானதா? அன்றி அவ்வாக்கியத்துக்கு நம்முடைய அனுபவம் விருத்தமானதா? அவ்வாக்கியமே விருத் தமானதெனின், அவ்விருத்தமானவாக்கியம் ஆதமானு விட கிடையாததா? அன்றி, உலகானுபவிகட்கு கிடையாததா? ஆதமானு பவிகட்கு கிடையாதெனின், அவ்விருத்தமான வாக்கியானுபவத் தைப்பேசாத உலகானுபவிகள் அறிவுடையோர்களும், எதிர [illegible] அறிவின்மை பெருமாக வேண்டிவருமே, ஆத லின், உலகானுபவத்துக்கு அவ்வாக்கியம் விருத்தமானதெனு ம் உலகானுபவமே விருத்தமானதென்க. இவ்விருத்தமான உலகா னுபவம் அறிவுக்குடன்பாடன்றோ! அறியாமையாகிய சடத்து க்கு உடன்பாடன்று. இதனைச் [illegible] [illegible] ப்பொருளை [illegible]? அன்றிச் சடத்துப்பொருளை [illegible]? சித்துப்பொருளை [illegible], அது அறியாமையான [illegible] [illegible] முறையமாயின, அச்சடப்பொருளை [illegible] யும் அறியவல்லதா? அன்றி [illegible] அறியவல்லதா? அது அநுதினம் [illegible] [illegible] [illegible] அனுபவித்து [illegible] அனுபவமாம் [illegible],

நன்னூல்

உணர்வியலாமுயி ரொன்று மொழித்த
வுடல்முத லனைத்து முயிரில் பொருளே

என [illegible] அறிவுருக்களென்றமையி [illegible] ன்றும அறிவுப்பொருள் தாமெனின், அதனை ஆராய்வுழி, அறி யாமையாய முடிபாயிருக்கட்டும். அறிவென்பது அறியாமை யாயும அறியாமையென்பது அறிவாயும் முடிவது அறியாமை யெனப்படுமன்றே, அறிவு அறியாமையென்பதற்கும அறியாமை அறிவென்பதற்கும இயையாதிருத்தலன்றோ அறிவறியாமைத் தன்மை. இதனால் சிவமென்பது அறிவல்லவே? அன்றிப் [illegible] சிவமெனவழங்கப்பட்டு வருவது பொருளல்லவன்றோ —

பொருளென்றுணருந் தகையதா? அன்றிப்பொருளைப் பொரு
ளென்றுணருந்தகையதா? பொருளைப்பொருளெனக்கொண்டே
உணருமுணர்வு பொருளெனின், அஃது நிகழும்பொருளா? அன்றி
நிகழாப்பொருளா? நிகழும் பொருளெனின், வேறொன்றில்
நின்று நிகழ்பவனா? அங்ஙனமன்றி நிகழ்பவனா? அவத்தாத்திர
யங்களில்நின்று நிகழ்பவனெனின், அவ்வவத்தைகளில் தத்தாகா
ரமாய் நின்றுநிகழ்பவனா? அன்றி நிராகாரமாய்நின்று நிகழ்
பவனா? அஃது இயற்கைச் சார்போதனாகலின், தனித்துநிகழ்பவ
னன்று ஒன்றைச்சார்ந்தே நிகழ்பவன் - அதாவது உபாதியை
யெனின், இதனால் சாக்கிரமுதலிய மூன்றவத்தைக் கண்ணும்
தூலமுதலிய உபாதிகளைச் சார்ந்தவனென்றாகின்றது. ஆகவே
இத்தூலமுதலிய உபாதித்திரயங்களைப் பொருள்களெனச்சார்ந்
துநிகழ்பவனா? அன்றிக் கற்பனைகளெனச் சார்ந்து நிகழ்பவனா?
இம்மூன்றும் அவ்வோர் முதலாகலின் பொருள்களெனவே
சார்ந்து நிகழ்பவனெனின், இவ்வுபாதித் திரயங்களை நான்
நானென மருவி நிகழ்பவனா? அன்றி மருவாதுநிகழ்பவனா? சார்
போதனாகலின் மருவியே நிகழ்கின்றவனெனின், இவ்வுபாதித்
திரயங்கள் பொருள்களா? அன்றிக்குணங்களா? தொழில்களா?
பொருள்களேயெனின், விகாரப்பொருள்களா? அன்றிச்சுயம்
புப்பொருள்களா? சுயம்புப்பொருள்களேயெனின், இவைகள்
ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வோருபாதான காரணத்தைப் பெறாமலும்,
பின்னொன்று நாசத்தைப்பெறாமலும், அதன்பின்னொன்று தத்
தம் உபாதானகாரணமாயாகாமலும் இருந்தபடியே யிருக்கவே
ண்டுமே! அங்ஙனமின்மையால் பொய்ப்பொருள்களெனபதற்கு
முரணென்னை. இப்பொய்ப் பொருள்களை மெய்ப்பொருள்க
ளாச நானென மருவிநிகழ்வதன்றோ சீவனெனப்படுவது? பொ
ய்ப்பொருள்களைப் பொய்ப்பொருள்களென்றே நானென மருவி
நிகழ்பவனெனின், இவ்வுபாதிகளால் முற்றும் அல்லலுறுவா
னேன்? அல்லலுறுதற்குயாதுசம்மதிப்பவா? அன்றியும், இவ்வா
றுள இன்பதுன்பானுபவம் பொய்யாயிருக்கவேண்டுமே! உண்
மையா யிருக்கின்றதே! கயிற்றின்கண் அரவாகத்தோற்றுதலைப்
பொய்யெனறுணர்ந்து பின்னொன்று அதைமெய்போலப் பாவித்

தழி, அதனால் பாவிப்பவனுக்கு இன்பதுன்பானுபவம் உண்டா யிருக்குமா? அவ்வின்பதுன்பங்களை விளைந்ததாகக் கொள்ளினும் அவை அனுபவப்படுமோ? படாதன்றோ! அங்ஙனம் இவ்வுபாதித் திரயங்களால் வரும் இன்பதுன்பானுபவம் பொய்யாக உண்டா யிருக்கின்றதா? இல்லையே! உண்மையாகவிருக்கின்றதால், இவ் வுபாதிகளை நானெனமருவி நிகழுவது பொய்மையாகவன்று பொய்மையாகிய இவ்வுபாதித்திரயங்களை மெய்ம்மையாகக் கோடல்மயக்கமா? அன்றித்தெளிவா? மயக்கந்தானெனின்? இத ற்குமேல் இவற்றை நான் நானெனமருவியது இரட்டித்தமயக் கமன்றோ? இவ்விருமயக்கத்திற்குமேல், இதர போதத்திற் கியைந்த இச்சாஞானக்கிரியைகளெழுவது இன்னும் அதிகரி த்தமயக்கமன்றோ? இம்மயக்கங்களுக்குமேல், தனைவிளக் குவைக்கும் சற்பிரமாணங்களாகிய பிரபலசுருதிகளைப் பசுநூல மோகநூல முதலியனவாகத் தூடித்துவருவது இன்னும்விசே டமாக அதிகரித்த மயக்கமன்றோ? இம்மயக்கங்கள் அறியாமை யெனப்படுமோ? அன்றி அறிவெனப்படுமா? மிக்க அறியாமையா கலின், இவ்வறியாமையன்றோ சீவனெனப்படுவது? தனக்குப லாக அனைத்துமிருப்பதாகவும் அவற்றிலொன்றை நானாகவும் மற்றொன்றை எனதாகவும் உணருகின்றதால்,

சசிவர்ணபோதமும்.

மெய்ம்மையறி வல்லதயில வேறறிவ தெல்லாந்
தம்மையறி யும்மறிவ தேயறிவு தானே.

எனக் கூறியிருக்கின்றது. இஃதிங்ஙனமிருக்கட்டும், இன் னும் சிவப்பொருளைப்பற்றிச் சற்றாகக்கூறுதும், நானெனகிறது இவ்வப்பொருளாயின், பரிபாக முதிர்ச்சிவந்த பின்ஞான்று இரு ளைச்சமாதியையு மெய்துவதியார்? நாமன்றோ! நாம் அவ்வி ருளைச்சமாதியையும் எய்துவது யாதுக்கு? சீவபாவமகலற் கன்றோ! சீவபாவமாவது மேற்கூறிய உபாதித்திரயங்களை நான் நானெனமருவி அல்லலுறுமயக்கம். இங்ஙனமாகிய விபரீதமய க்கமன்றோ போதமெனப்பட்டது? இம்மயக்கமாகிய போதம நமக்குக் கிழமைப்பொருளா? அன்றிநாமா? இச்சிவபோதம் கிழ

மையெனப் படுமோவெனின், என்சீவன் எனசீவனெனவழங் கப்படாநிருக்கட்டும். வழங்குவதால், கிழமைப்பொருளெனப தறந்துமாணின்று. இன்றாகவே, இந்த பிறிதினகிழமையா? அன்றித்தற்கிழமையா? தற்கிழமைதானெனின், இச்சீவபாவம் நடமையிட்டகல மேற்கூறிய இருவகைச்சமாதிக்கணனும் திரி லோசத்திலுமில்லாத அரிய வுழைப்பெய்துவானேன? அன் றியும்,

வைராக்கிய தீபம்.

திரிவித வுலகத் தரிதொரு ஞானி
தேர்விடத் தென்றுயோ ரொனறை
யுரைசெயிற் பிரம வித்தையொத் தரிதோ
வென்றுமிய வுலகுளாப் பதனு
லரிசொலகீதையிலும் பிரமசா தசரின
யார்க்குள வருத்தமென் பசருற
டெரியமீதா வருத்த மெனமறை துணிதப
பிரமநா னெனயிருத் தலினே

மென்று கூறியிருக்கின்றது. இங்ஙனமெய்தும உழைப்பு தேக உ டாத்மிதியம்பானென்பது இறந்தற்கா அன்றி இருந்தற்கா? இ றந்தற்காயின், காணைத்திரியாதிகளுக்கு அம்காசமாய இலது ய தன்று அதிட்டானமியத்தைப்பலகற்டமும் கனைகண் [illegible] கமேயென்னுவதாயிறமனைக இருத்தல் நானென்பது சீவப்பொ[illegible] ளப்படுமோ? படாதே! ஆகலின், நானென்டது யாதுபொ[illegible] ளைத் திடமுற்றிருக்கின்றது? அவத்தாத்திரயசாக்ஷியாகிய [illegible] னதிலைச்சக்கண்ணும் அவ்வவத்தாத்திரயாக்ஷி இருவிதசம[illegible] கிய ஞானதிசைகக்கணனும், அங்கங்குள்ள இலட்சியா[illegible] களைக் கணடுகண்டனுபவிட்டது நானென்பதா? அன்றி[illegible] னப்பதா? நானென்பதுதானெனின், அந்நான் எங்ஙனம்[illegible] பொருளெனப்படுமே? நானென்னும் அகம்பொருள் உடாதி[illegible] நாளைக ஆரோபித்துழியன்றே சாக்கிராவத்தைக்கண் விச[illegible] வும், சொப்பனவத்தைக்கண் தைசதனாகவும், சுழுத்தி[illegible] யைக்கண் பிராக்ஞனாகவும், அவ்வவற்றிற்கும் இயைந்த இத்தகை ப்பெயர்கள்வந்தன. அங்ஙனம் வரத்திலும் விசுவனமுதலிய

லவயோர்தலைப்பெயருக்கும் இயைந்த பரியாயநாமங்களும் வந்திருக்கின்றன. அவைகளாவன க-வது, தூலசரீர அபிமானத்தினால் விசுவனெனவந்துள்ள அவசரத்தில் சகல தத்துவங்களுடன் கலந்து விவகரிக்கின்றமையால் வியவகாரிகனெனவும், அவித்தையிற் பிரதிபிம்பனாதலால், அந்தக்கரணப்பிரதிபலனெனவும், சொரூசமாதிகண் விளங்கிய கூடத்தைச் சனனியச் சாயைத்தலால் சிதாபாசனெனவும், சகலதத்துவங்களாகப் பரிணமித்ததுபோலிருத்தலால் விடயேசனெனவும், அந்தக்கரண சம்பந்தமாகநின்றுணர்தலால் பிரமாதாவெனவும், இவையனைத்திற்கும் கர்த்தத்துவ முற்றிருத்தலால் கர்த்தனெனவும், அனைத்தையும் அனுபவிப்பதனால் போத்திருவெனவும், அனேகமும் அனேகருலவிப் பெறுகின்றமையால் விஞ்ஞானமயனெனவும், சரீரமுதலியவற்றின் பற்றிருத்தலால் குடும்பியெனவும், தேகத்தையானென்றிருந்தகாரத்து சொரூபம் விளங்காமையால் சரீரியெனவும், மெய்யெனக்கற விரண்டாம் அந்தத்திற்கு வாசியாயிருத்தலால் தேகமாத்திர முக்கியார்த்தனெனவும், ஆகிய இவையும் பிறவும் வந்திருக்கின்றன. உ-வது, சூக்குமசரீராபிமானத்தினால் தைசதனென வந்துள்ள அவசரத்தில் சாக்கிராவத்தைப்பட்டியானுபவவாசனை பிரதிபலிக்கின்றமையால் பிராதிபாசிகனெனவும், சாக்கிராவத்தையைக் கடந்தனாவதுவேசை சொற்பனத்தைக் கற்பித்துணருகின்றமையால் சொப்பனகற்பிதனெனவும், ஆகிய இவையும் பிறவும் வந்திருக்கின்றன. ங-வது, காரணசரீராபிமானத்தினால் பிராஞ்ஞனென வந்துள்ள அவசரத்தில் யாகாரணமெனினும், சுழுத்திக்கண் யாதொன்றுந்தோன்றாமையினாலறிந்து பின்ஞான்றவ்விதத்தறிவித்தற்கு அச்சுழுத்திக்கண் அறிவடிவமாக இருந்தமையாலாக இப்பிராஞ்ஞனெனப்பெயர் வந்துள்ள அவசரத்தில் சுழுத்திக்கண் தனித்திருந்தும் அதனைக் கிரகித்துணராதுமேல் தூலசூக்குமவிளைவுக்குத்தான் அங்கு பவித்ததலின் காரணவியட்டி சரீராபிமானியெனவும், அச்சுழுத்திக்கண் தான் தனித்திருந்தும் தற்பிரகாசம் மழுங்கி மூடபயத்தையும் மூடத்தினின்று தானேகாரியப்படுதற் கியைந்திருத்தலால் காரியோபாதிகனெனவும், இன்னும் இதுபோல்வன பிற

வும் வைத்திருக்கின்றனர். ஷை விசுவன்முதலிய தலைப்பெயர்க ளும் அவைப்பெயர்கட்கு இயைந்த பரியாயப்பெயர்களும் வந் து நிகழுவது யாருக்கு? நானென்பதற்கன்றோ? அந்நான் அவத்தாத்திரய சகிதமாயுள்ள ஜீவபோத நானோ? அந்நிச சொரூப சமாதிக்கண் விளங்கிய சிவபோத நானோ? சிவபோத நான்றெனின், ஷை விசுவன்முதலிய மூன்றினுக்கும் அதீ தப்பட்டிருக்கும் இருப்புக்கு அவத்தாத்திரய விலட்சணனென வும் அவ்விலட்சணத்தில் அறிவேவடிவாய் விளங்கலால் சேத னனெனவும், அகம்புறமென்பனவற்றுள் அகத்தில் நிறைந்திருக்கி ன்றதால் அந்தரியாமியெனவும் சிறிதும் இச்சையின்றி ஞானானுபவ ங்களை அனுபவித்துவருதலால் அவிசங்கதனெனவும், யா வைக்கும் தானே இருட்பொருளாயிருத்தலால் சுயம்சத்தார்த் தனெனவும் சுட்டத்துணை வளைபட்டதுபோலிருக்கிற ஆகாயத தையாதது தேகத்துணை வளைபட்டதுபோற் காணலால அவிச்சின்னனெனவும், காரணகாரிய சாபனைகளிறந்துவி ளங்குவதால் பரமார்த்திகனெனவும், மாறொன்றுள்ளதின்றித் தானே சுயம்பிரகாசமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றதால் துரியனெனவு ம், யாவைக்கும் தானமுற்றறிந்த சாட்சித்துவமாயிருத்தலால், சா ன்றினனெனவும் தூலமுதலிய சரீரத்திரய சம்பந்தமின்றியிரு த்தலால் பிரத்தியேகாத்மாவெனவும், நீ என்கிற இரண்டாம் பதத்தில் உறுதிப்பொருளாதலால் தொம்பத இலட்சியார்த்த னெனவும், இன்னும் இதுபோலவனபிறவும் வந்திருக்கின்றனவே சிவபோதநானுக்காகுமே! சதாநிட்டை கூடிச்சமாதி எய்துவது ஆத்மபோதங்கெட்டு அல்லது சிவபோதங்கெட்டுச் சீவபோதம் ஆதரவாகுமே! இஃதுவியப்பினும் வியப்பு!! சோபாதிக மெனவும், நிருபாதிகமெனவும் இரண்டிருக்கின்றன, சோபா திகமென்பது உபாதிசகிதமாகிறதால், நிருபாதிகமென்பது அவ்வுபாதிரகிதமாகிறதால் அவை தூலமுதலிய உபாதிசம்பந்த நானும், அத்தூலமுதலிய உபாதிசம்பந்தமின்றிய நானுமா யிருத்தல். அவத்தாத்திரயமற்ற இருவிதசமாதிகளென ன்பது அபவாதமுறுமதி இச்சீவபோதமுண்டா? சிவபோத வெழுச்சி உபாதித்திரய விலட்சியானுபவமுள்ள ஞானமன

றோ? இப்போது மகன்ற நிஷ்டை சமாதிக்கண்ணும் நானென்ப தின்றோ? இன்றெனின் சிவானுபவ சுழுத்திக்கண்ணும் நானென்னும் அறிவில்லாமையா? அச்சுழுத்திக்கண் மக்கள் ஆனந்தத்தை அநுபவித்து விழித்துப் பின்னொன்று அங்குள்ள அநுபவத்தை உணர்ந்து கூறுகின்றனர். இதுபோல் அச்சமாதிக்கண் நானென்பதில்லாமையா? அங்குள்ள சிவ இலட்சியானந்தத்தை அநுபவித்து அச்சமாதிகலைந்து பின்னொன்றுணர்த்துகின்றது என்னை,

தத்துவராயர் பாடுதுறை

அகமென்ன காரியம் மனைத்தும் மறவிட்டு
வி[illegible]மான மாயோ[illegible] றுரைக்கீப்பா
வெளியாய் நின்றோமென் றுரைக்கிற என்றும்,

நிஜாநந்தவுந்தியார்.

தா[illegible] நிலைமையை யாம் பொருள்
[illegible] றுரைத்தேமே
[illegible] என்றும் கூறியவாறு நோக்காமை நிஷ்டை சுழுத்திக்கண் நானென்பதில்லையாயின் சமாதிக்கண்ணும் நானென்பதில்லாமையன்றிப் பெய அருஞானிகளுக்கு கண் [illegible] அருளுணர்வாய அருளானுபவ [illegible], இப்படி [illegible] போதமென்பர்? அன்றியேயும் போதமென்பர் யெனும் போது முணர்போலவெனின், அவ்வேறுபோதமும் இல்லாமையால் அவை பரமாத்ம போதமெனவும் அந்தராத்மபோதமெனவுமாம், இவற்றுள் பரமாத்ம போதமென்பது நிஷ்டை சமாதிக்கண் உதயமான சுக இலட்சியானுபவத் தெளிவாம். இதனைச் சிவபோதமெனவும் அல்லது ஆத்மபோதமெனவும், அந்தராத்ம போதமென்பது நிஷ்டை சுக இலட்சியானுபவமுமின்றி உபாதித்திரயங்களை நானெனானென்னும் மருளானுபவமுமின்றி மத்திய போதானுபவமெனவுமாமென்க மதத்தர்கள் பரமாத்மாவெனவும், ஜீவாத்மாவெனவும் இரண்டெனவழங்குகின்றார்களேயெனின்? நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேகமுதலிய சாதன சதுட்டயமவாய்ந்த பரிபாக முமூட்சுக்கள் என்ன ஆத்மா

வெனப்படுவர்? சீவாத்மா ஆவாரெனின், இத்தூலமுதலிய உபாதித்திரயங்களை நான் நானென்றழுந்தியிருப்பவராகவேண்டும், பரமாத்மா ஆவாரெனின் அவ் இருவிதசமாதிக்கண்ணும் சித்பிரகாசமே நானெனத் தெளிந்தவராகவேண்டும் இவ்விரண்டுமல்லாதவரெனின், அவர்களநுபூதமாக்க ளன்றோ? ஆமெனின், அவர்களென்ன ஆத்மாவெனப்படுவர்? மத்தியகதமாயிருப்பவரன்றோ? ஆகலின், அந்தராத்மாவென்பதற்கு முரணின்றென்க. சீவபோதம் கற்பிதமென்பதற்கும், ஆத்மபோதம் யதார்த்தமென்பதற்கும் உதாரணம்.

ஞானவாசிட்டம்

சீவனென வறிவிற் கற்பித் துருவு மதுபதார்த்தத்
தாவுறுமவ் விச்சயான சங்கற்ப விசரமுமாறு
மேவிய மயக்கத்தை நல விருந்து மேலையார் போல்
பூவலயங்களாகிய பொய்ப்பதோற்றுவிப்பன என்றும்,

சீவனென் கின்றசொல்லும் பொருளுமாய்ச் செறிந்தவான்மா
பாவனை மனனந்தன்னைப் பற்றிக் கொண்டுமனமதாகும்
மேவரும் பிரமந்தன்னில் மேலை பலவை போல்வந்து
தாவறு முள்ளந்தானே நினைவுயாவுஞ் சங்கற்பிக்கும், என்றும்,

நானெனும் பொருளைக்கண்டோர் ஞானவாசாயங்காணார்
நானெனும் பொருளைக்கண்டோர் ஞானவா சாயமாவார்
நானெனு மகங்காரக்கார் ஞானவிண் மதியைமூடி
னானெனுப் பரமவாம்ப னனமலர் விரியாதன்றே. என்றும்,

கூறியவாற்றானுணர்க. அன்றியும், இருவிதசமாதிக்கண்ணும் சிற்பிரகாசத்தினைத்தும் தோற்றமாத்திரமாக நிகழுமென்பதற்குதாரணம்

ரிபுகீதை

துன்னு மாயைய வித்தைக டாணிலை
தொடரு மீசனுஞ் சீவனுந் தானிலை
பின்ன மின்றிய கண்டமதாகிய
பிரம மேயக மென்றுதெ ளிந்திடும்

சினை யில்திட மாகிய போதமே
சீவன் முத்தநுக் கானவி லக்கண
மென்ன லானந்த தாண்டவ மாடுநம்
மீசன் றன்பரி பூரண ரூபமே.

எனக் கூறியவாற்றாற் காண்க. ஷை சீவன்முத்தி முதிர்ச்சியாகிய விதேகமுத்திக்கண் ஷை சீவ சராசரசகத்தனைத்தும் தோற்றமாதிரூபமின்றென்பதற்குக் காரணம்.

ஷை ரிபுகீதை.

தோற்ற மின்றிச் சகமிது சீவரின்
றொடர்பி யாதொன் றுஞ் சற்று மிலாமலே
சாற்று வாக்கு மனங்கட கோசர
சச்சி தானந்த சுரூப மாகவே
வேற்று மையின்றி யொன்று மிருப்பதே
விதேக முத்த னிலக்கண மென்றிட
வேபுறு மானந்த தாண்டவ மாடுநம்
மீசன் றன்பரி பூரண ரூபமே.

என்பதனுற் காண்க. இதுகாறும் கூறிப்போந்ததனுல், நானெனப்படுவது என்னபொருளாயிற்று? சீவப்பொருளாயிற்றன்றோ? ஆகவில்லையே! இதற்கென்செய்வதும!! கடப்பொருளானது மட்பொருளுக்குத் தானே வேறிடத்ததாக வின்றேனும், அந்தமட்பொருளின் கண்ணே தானொருமுதலாக இருப்பதனாலன்றோ, பிடித்தல், எடுத்தல், வைத்தல், சமைத்தல், புசித்தல் முதலிய பற்பலவியவகாரானுபவங்கள் நிகழ்கின்றன? இதுபோல்? சீவப்பொருளென்பது நானென்னும் பொருளுக்குத் தான் வேறிடத்ததாக வின்றேனும் அந்தநானென்னும் பொருளின்கண் தானொருமுதலாக இருப்பதனாலன்றோ அறிதல், அறியாதிருத்தல், நினைத்தல், மறத்தல், விரும்புதல், வெறுத்தல், கேட்டல், பரிசித்தல், பார்த்தல், ருசித்தல், முகர்தல், வசனதானகமனவிசர்க்க ஆனந்தமுதலிய பற்பலகிரியானுபவங்கள் நிகழ்கின்றனவெனின், கடோபாதியென்பது தொழிற்குணமுந் தோற்றக்குணமுமா? அன்றி ஓர்பொருளா? அஃதோர்பொருள்தானே

ளின்? ஓர்பொருளின்கண் மற்றோர்பொருள் எங்ஙனமிருக்கும்? அங்ஙனமிருப்பதாகக் கொள்ளினும், அந்தப்பொருளுக்குத் தச புறங்களுள்ள எந்தப்புறத்திலாவது இருத்தற்கையுமன்றோ, அது போல், கட்பொருள் எந்தப்புறத்திலிருக்கின்றது, எந்தப்புறத்துமில்லையே! சொரூபக்குணமாயுந் தோற்றக்குணமாயு மிருக்கின்றதால் அதற்கொருபுறமும் வேண்டுவதின்று. அதுபோல், சீவனென்பது ஓர்பொருளாமென, இச்சீவனுக்கு ஆதாரமாயுள்ள அவித்தியார்த்தக்கரணத்திற்கும் அவ்வவித்தையின் காரியமாகிய உபாதித்திரயம், அவத்தாத்திரயமுதலியவற்றிற்கும் ஆதாரமென்பதியாது? நாமென்பதன்றோ! அந்தநாமுக்குப்புறமென்பது எங்கே? சபஸ்தமும் கயிற்றரவும்போல் நாமென்பதல்லாகலின், சிவமென்பது எங்கிருக்கின்றது? நாமென்பதிலிருக்கின்றதெனின், நாமென்பதற்குப் புறம்புள்ளதாயின் உள்ளுமிருக்கலாம். அங்ஙனம் இல்லையென்பதற்கு உதாரணம்.

பாடுதுறை.

உண்மை வழியேயென் றோதடா காண்
முப்புறமில்லையென் றோதடா காண்
தினையுணர்வேயென் றோதடா காண்
திசைதிசை தோறுமென் றோதடா காண் என்றும்,

ஊனே யறிவதென் றோதடா காண்
முன்னே பிரமமென் றோதடா காண்
நானே யவனுமென் றோதடா காண்
நானே இல்லையென் றோதடா காணும்

என்றும் கூறியவாற்றுக் கொண்டு முன்னதான றுகவியில் நாமென்பது அகப்புறமற்றதென்றும் பின்னதான றுகவியில் நாமென்பது பிரமசொரூபமாய் விளங்கிய ஞானம் உபாதித்திரய நாசமாகிய சிவபோதம் அற்றதென்றும் பொருளாயிற்றெனக. இங்ஙனமிருக்க, சீவனென்பதோர்பொருளா? நாமென்பது அகப்புறமுடையதா? இல்லையே! இச்சீவத்துவத்தைப்பற்றி இன்னுஞ் சற்றாக்குதும். எங்ஙனமெனின், சீவன் சீவனென வழங்குமிப் பெயரானது இடுகுறிப்பெயரென்பதா? அனாதிகாரணப்பெயரு

ரென்பதா? இடுகுறிப்பெயரென்பதுதானெனின்? எந்த ஆன்மாவுக்கு இப்பெயரிட்டு வழங்குகின்றது? அறிவுக்கெனின், அவ்வறிவு நானென்பதா? அன்றி வேறென்பதா? நானென்பது தானெனின், நானென்பது இப்பெயரை ஏற்பானேன்? பொருளனைத்தையும் பொருள்களை உணர்ந்து அனுபவிப்பதாமெனின், அனைத்தும் உணர்வது அறியாமையன்றோ? அன்றெனின், பொருள்களைப் பொருள்களாக உணர்வது அறியாமையாகுமோ? அங்ஙனமன்றெனின், பொருள் பலவற்றைப் பொருளென்றுணர வேண்டுவதற்கு? அதாவது நானல்லாததை நானென மயங்கி மருளல். அங்ஙனம் மயங்கி மருளல் உபாதிகாரணமாகச் சீவிப்பதன்றோ? அங்ஙனம் சீவிப்பது அறியாமையெனப்படுமோ? அன்றி வேறென்பதா? வேறென்படுமெனின், அஃதறிவாக வேண்டுமே! ஆயின், அவ்வறிவு நானென்பதாகின்றது சை உபாதிகாரணமாகச் சீவிப்பது நானென்பதாயின், இருவிதச் சமாதியும் [illegible] திசைகளை நானென இருப்பதால், இவ்விருவகைச் [illegible] சீவிப்பதுயாது? நானென்பது நானெனின், இப்படி நானென்பது எதனாலாக நின்று சீவிக்கின்றது? [illegible] பாகமெனின், அகங்கிருதைச் சமாதிக்கண்ணும் சீவி[illegible] தோன்று எதனையும் [illegible] உபாதித்துணை [illegible] யின், இவ்வுபாதிகாரணமாகச் சீவித்தலென்பது [illegible] ஐயமின்று அந்த நிருபாதிகமாகிற [illegible] காலதேசவஸ்துபரிச்சேதரகித நானும், இச்சீவி[illegible] உபாதித்துணைநானும் இருக்கின்றனம். இவ்விரண்டினுள் எந்நான் அதிட்டானநானெனப்படுவது? எந்நான் ஆரோபிதநானெனப்படுவது? கண்டுபட்டுச் சீவிக்கின்றநான் ஆரோபிதநானென்பது கண்டுபட்டிருத்தலாலது உபாதியாலன்றோ? இவ்வுபாதியானது கடோபாதி போன்று கற்பிதமாயிருத்தலின், இக்கற்பிதகாரணமாக நானென்பதும், நான் கண்டுபட்டிருத்தலென்பதும், கற்பிதமன்றோ? அன்றியும், இக்கற்பிதநானை மூன்றாயிருக்கின்றது மூன்றாயிருத்தலாவது தூலமுதலிய வுபாதித்திரயமாம். சாக்கிராவத்தைத் தூலமான சொப்பனவத்தைச் சூக்குமமானிலும், சொப

பனுவக்தாச் சூக்குமநான் சாக்கிராவத்தைத் [illegible]லநானிலும் இல்லாவாறுபோல், இவ்விரண்டவத்தைத் தூலசூக்கும [illegible]னென்பவை, சுழுத்தியவத்தைக் காரணோபாதிநானில் இ[illegible]றன. இம்மூன்றவத்தைகளும் இவ்வவத்தைகட்கியைந்த [illegible] இத்திரய நானென்பவைகளும் சகடசக்கரம்போல் மாறி[illegible]த் தோற்றுகின்றன? இங்ஙனமாகிய இக்கற்பனைகள் எத[illegible] தோன்றி மறைகின்றன? நாமாகிற சிச்சைதன்யத்திலன்றோ! [illegible]ந்தையன்றோ சிதாகாசமெனப்படுவது? அச்சிதாகாசம[illegible] அகம்பொருளெனப்படுவது? எனின்,

தத்துவராயர் பாடுதுறை

எட்டுத் திசையு நிறைந்து, ரெகசுல
ரேசார்த மாகியிருக்குமெ ரெங்களை
நட்டற்ற யோகிகள் கூடுமெ ரெங்களர்
தன்மய மாயக் கலந்து, ரெங்களர்.

என்பதனால் காண்க. இங்ஙனமாகிய நிராதரநிலையன்றோ [illegible] மூன்றுமொன்று அதிட்டானமானதென்பது? அதிட்டான [illegible]நானைத் தவிர இவ்வாரோபிதநான் இல்லாவாறுபோல் இவ்வாரோபித நானென்பதையன்றி அவ்வதிட்டான நான் இல்லையெனப்படுமோ? இருக்கின்றதால் [illegible] ரியன்றிக் கட்பொருளின்றியும் கட்டப்பொருளையன்றிப் பொருளுண்டாயும் இருக்கின்றனபோலவும் இயல்பேதான் அயமதனின்முற்பொழுதும் பிற்பொழுதும் மட்பொருளுண்டாயும் இ[illegible]டைப்பொழுது கட்பொருள் மட்பொருளையன்றி இருந்த[illegible]ருக்கினும், உண்மையில் இவ்வாரோபிதப் பொருளையன்றிச் சிறிதுமுண்டோ? இன்றாகலின், மு[illegible]தும் உள்ளது மட்பொருளும், அம்முப்பொழுதும் இல்லா[illegible] கட்பொருளுமாகின்றன. இதுபோல, அதிட்டான [illegible]னென்பதைத் தவிர, ஆரோபித நான் இன்றாய், இவ்வாரோபித நானைத் தவிர அதிட்டான நானென்பதுண்டாயும் இ[illegible]ன்றன. இதனால், ஆரோபிதநானுக்கு முற்பொழுதும் பிற்பொழுதும் அதிட்டான நானென்பதுண்டாயும், இடைப்பொழுது இவ்வாரோபிதநான் அதிட்டானநானென்பதையன்றி இல்லதுபோலிருக்

[illegible]னும் உண்மையில இவ்வோராபோகேனும் அதிட்டானநா [illegible]யை நயன்றிச் சிறிதேனுமுண்டோ? இன்றாகலின், முப் [illegible]துமுள்ளது அதிட்டானநானும், அம்முப்பொழுதி லில் [illegible] ஆரோபிதநானுமாகின்றன. ஆகவே, எந்நானும் [illegible]து அதிட்டான நானென்பதே திண்ணமாயிற்றன்க. [illegible]ல், இவ்வெந்நானநிலைகளை விவயது அதிட்டான [illegible]னப்பதன்று ஆரோபிதநானைப் அறியாமையென்றுயிற [illegible]. இதுகாறுங் கூறிப்போந்ததால் (அவ்வதிட்டான [illegible] சிதாகாசப்ரசாயுமம்) இதுகாறுமேல உண்மையில இ[illegible]திட்டான நானுஞ் சித்தாகாசமன்று எங்ஙனமெனின், [illegible]ல் ஆரோபிதநான ஆவயட்சாசிற கையாதலால அ[illegible]டாரிப பின்னொன்று அதிட்டான நான சிதாகாசமாயி ற்[illegible] ஆரோபிதநான அதிட்டான நானை நோக்கியதுபோல், [illegible] [illegible]தைநோக்குழி இ[illegible]ட்டான நானும் சித்தாகாசப்பாது [illegible] வாட்சமாகின்ற [illegible] இவ்வாறு இன்றும் சமுராக்குநம் எங்ஙனமெ னி[illegible]நாலாறு அக்கெப நந்நக்த அதிட்டானத்துவம இ[illegible]க்கெயனோ மாறா? அனிச்சயறகைகெயாமோ மா? இய ற்[illegible]யனோ ரெமெனின், இவ்வதி [illegible] சிவபோதமா யி[illegible] ஆகவே, அய்சாகதி ப சசித்தநிலை சிவபோதமாயிரு ப்ப[illegible]து [illegible] அக்கெபாருளன்றோ? அகமென் ப[illegible]வபோ [illegible], சமாதிகளை சிவபோதமாப் நிற்றலே வேறு அகமாயநக்கவேண்டும். வேறு நானாமெனின்,

நந்துவராயர் பாடுதுறை.

ஆ[illegible] [illegible]
வி[illegible] [illegible]
[illegible], [illegible]

பா[illegible]ன? இதனால சிவபோதமாயின்ற அவத்தாதிராய முத லிய கற்பனைகளைக்கழித்து நிருபாதிக சிவபோதமானதேமென்ற தவிற்று. ஆகவே முன்னொன்று சிவபோதமாயின்றதும நா னென்பதே, பின்னொன்று சிவபோதமாய நிற்றதும நானெ ன[illegible], இவற்றால், நானென்பது இவ்விரண்டுமெனப்படுமோ?

அன்றிப்படாதா? இரண்டுமேயாமெனின், சிவபோத அஞ்ஞா
னத்தில் சிவபோத மெய்ஞ்ஞானமும் சிவபோதமெய்ஞ்ஞானத்
தில் சிவபோத அஞ்ஞானமும் இல்லையென்றனை இவற்றை [illegible]
ஒன்றிலொன்று [illegible] அன்னியோன்னியபா [illegible]
பாசத்துக்கள் இவ்வண்ணம் [illegible] இரண்டிலும் [illegible]
னுமக்குப்பொருள் உண்டென்பதா? அன்றில்லையென்பதா? [illegible]
டென்பதுதானெனின், இங்ஙனம் [illegible] என்பது ஞா [illegible]
ஞானமாகிய [illegible] மோதமுமா? இவ்விருபோத
மும் அன்னியோன்னியபா [illegible] றக்கின்றமையால் இவ்
விருபோத [illegible] [illegible] தன்மை [illegible]
இவ்விருபோத [illegible] படாதெனின், இவ்வி
ருபோதமும் அன்னியோன்னிய இன்பமாகின்றன [illegible]
தாலும், [illegible] பொருள்
றது [illegible] போதமும் போத அகப்பொ
ருள்கள் [illegible] இவை [illegible]
டும், [illegible] இவ்விருபோதமும் இன்மை
யால் [illegible] ஆகிய இவ்விருதன்
மையும் [illegible] இலக்கணை அ [illegible]
பது விட்டு [illegible] விட்டுவிடா
தலக்கணை [illegible] மெனின்,
தேக்கம் [illegible] அகப்பொருள் [illegible]
ளுக்கு [illegible] அப்பொருள் [illegible] அவ்வத்தக
தை விட்டு அவ்வகப்பொருளை [illegible] விடா
தலக்கணையாமெனின், அங்ஙனம் விளைமுதலாகக்கொண்ட
அகப்பொருளவாகக் குறித்ததாகலின். அவ்வாகுத்துக்களைமந்தி
ருக்கின்ற சத்துசித்து ஆநந்தமுதலிய அனேககுணங்களில் ஓர்
குணம் காரணமாக இருவினை சமாதிகளிலும் அறிவதுஊசுசந்தித்த
லாமெனக். இப்படியாக்கணையுள முடிபாகியது விட்டுவிடா
தலக்கணையாம் இவ்விட்டுவிடாத லக்கணைறுறுபடுவதனை,

சசிவர்ண போதம்

விட்டலக்கணை தனையுவிட்டு விடாதலக்கணை தனையுவி
விட்டுவிடாதலக்கணை யாலவிளங்குவிளங்கமே.

என மகாவாக்கியம் வருதிருக்கின்றது அன்றியும்,

சொரூபசாரம்.

வாலமதி பூகமதி போலஞான வஞ்ஞானக்
காலமுநாங் கண்டு கழித்தோமே—சீலமா
மப்போது நயமிலை யாரோப மானவெலா
மிப்போது பொய்யான வே. என, எல்லாமாயும் அல்லவுமாயுமிருக்கும் நிலைமையைக் குறிப்பித்ததாமென்க. இது நிற்க.

சோபாதிகமாக நின்று சீவிக்கிறதர்மம் அறியாமையிலோ? அன்றி அறிவிலோ? அறியாமையிலேயேயெனின், அவ்வறியாமையிற சீவிக்கிற முதலெது? நானென்பது தானெனின், நானென்பது அதிட்டானத்தோரோபங்களைக் கடந்த ஏகநானெனமுன்னமே முடிபாயிற்றே! எங்ஙனம் சீவித்தலை அது ஏற்கும்? அன்றியும், அதிட்டானவகமே உதித்தல், மரித்தல் முதலிய சீவித்தலை ஏலாதாயின ஏகநானே அவ்வுதித்தல்முதலியவற்றை ஏற்கும்? எவ்வறியாமையில் சீவித்தலியங்குகின்றதோ அவ்வறியாமையே இவற்றிற்கு விளைமுதலெனப் பட்டதெனக. புத்தோகம், முத்தோகம், பூரணனோகம், சத்தோகம், சித்தோகம், சாந்தோகம், சுகோகமுதலியனவாகிய அனேகஞானரசானுபவங்களனைத்தும அறியாமைக்காயின அவை உருப்படல், வெளிப்படல், வளர்தல், பூரித்தல், தேய்தல், மரித்தல்முதலிய அஞ்ஞானானுபவங்களனைத்தும அறிவுக்கெனப்படும். அங்ஙனமில்லையே! அறிவிலுண்டாகிவரும ஞானானுபவங்கள் அறிவுக்காகலின் அறியாமையிலுண்டாகிவரும அஞ்ஞானானுபவமனைத்தும அறியாமைக்கென்பதற்கு முரணின்றெனக. அறியாமையையனறிச சீவத்துவமென்பதறகு வேறுமுதலுண்டா? இல்லையே? ஆகலின், அறிவையனறிக் கூடத்தசாட்சி சைதன்னியமென்பதற்கு வேறுமுதலின்றெனக. அறியாமையாகிற சீவத்துவத்தைச் சீவனென்று உயர்திணை ஆண்பாற்பொருளாக உருவகப்படுத்தி வழங்குவதால், அதுவொரு புருடனெனப்படுமாயின, அதுவேதான் முதலெனப்படும், இது காலதத்துவத்தைக் காலனென வழங்கி வருவதுபோலாமெனக. உதித்தல், மரித்தல் முதலிய ஜனனமரணானுபவங்கள் சீவனுடையதெனச் சத

பிரமாணங்களால் வழங்கிவருவது அறியாமையின்பாலதென்றாயிற்று. ஆகவே, சிவத்துவமென்னும்பெயர் தொழிற்பெயரா? அன்றி வேறுபெயரா? சிவிக்கும் தாமத்தையுடையதால் தொழிற்பெயர்தானெனின்? இஃது தொழிற்குணமெனப்பட்டது. இத்தொழிற்குணம், கிழமையெனப்படுமன்றோ? கிழமையென்பது சுதந்தரமாகிய உரிமை. இவ்வுரிமை பிறிதின்கிழமையா? அன்றித் தற்கிழமையா? தற்கிழமையெனின், இஃதென்றுநான்றும் நம்மைவிட்டகலாச் சுதந்தரமாயமுடியும். முடியவே, ஞானசூனியமாம் பயனின்றிப்போம். அன்றியும், சிவன்முதலியோர் வழங்கப்படுவதும் சாலமாத்திரமெனவு முடியும். முடிவதால், பிறிதின்கிழமையெனப்படுமெனின்? இக்கிழமை நம்மால் எதுகாறும் நிகழ்வதல்லது, சாதனைக்கூடுங்காறுமெனின், அதுகாறும் ஜீவனெனவும் சிவனெனவும் பிராணமென்னவும் வழங்கப்படுமன்றோ? அங்ஙனம் வழங்கப்படுமே இப்பின்னத்துவத்திற்கு ஆதாரம் நானென்பதன்றோ? நானென்பதில் கயிறு, கானல், கட்டை முதலியவற்றுள், அரவு, நீர், கள்ளன் முதலியவைகள் ஆரோபிதமாக நிகழ்வதுபோல, சிவத்துவத்துக்கும் அசிவத்துவத்துக்கும் இடமாயிருக்கின்ற அவஸ்தாத்திரய முதலியனவாகிய கற்பனைகளுக்கும் ஆதாரம் நானென்பதாமெனக. என்னை,

கைவல்லியம்.

தூலசூக் குமவஞ் ஞானந் தோன்றுமூன் றவத்தை தாமுங்
காலமோ டுனைத்தெச் சகசூ டலெழுங் குமிழி போலக்
கோலமே வந்து வந்து போனவைத் தனைய பேறு
ஞாலமா கடவுளாணை யாவைக்கெல்லாஞ் சாட்சி நீயே. என்றும்,

பலகலையு முணர்க்குரு மொழிகடாடி யிவனுடனு
    பவம்பெற்றார்
பலமலரின் மதுப்போலச் சச்சிதா னந்தமொன்றும்
    பரமார்த் தத்தைப்
பலபொழுது மனையாடிச் சமாதியிருந் தான்விழித்துப்
    பார்த்த போது

பலவடிவாஞ் சராசரசித் திரங்களெலாந் தோன்றுமொரு
படமா னதே.

என்றுங் கூறியவாற்றாற் காண்க. சீவனென்பது அங்கப்பொருளென்பதென்னையெனின், அச்சீவப்பொருள் சட்பாவகற்பனைசையோகத்துவதனை யனறித் தனியே ஓர் பொருளன்று, எங்ஙனமெனின், அதிட்டானம் அஞ்ஞானம் அந்தக்கரணம் தேகத்திரயம் பிரதிபிம்பம் அத்தியாசமெனப்படுவனவாம் இச்சட்பாவத்துள் அதிட்டானமென்பது நிதப்பிரகாசத்தாகிய சுயம்பிரகாச சுத்தசைதன்னியவிளக்கமும், அஞ்ஞானமென்பது ஜட சுயம்பிரகாச சைதன்னியத்தின்கண் [illegible] அரவுநடி த்தாற்போல, [illegible] உண்டாக்கி அங்ஙனந்தோ விருக்கின்ற ஜட மயக்கமாகிய வாரோபிதமும், அந்தக்கரணமென்பது ஜட அஞ்ஞானத்தின் மயக்கத்தின்கண்ணின்றுமெழுந்த சங்கற்ப விகற்பமாகிய வாரோபிதமும், தேகத்திரயமென்பது ஜட சங்கற்பத்தால் உளதுபோல் தோற்றக் காணப்படும் தூலமுதலிய தேகத்திரய வாரோபிதமும், பிரதிபிம்பமென்பது ஜட தூலமுதலிய தேகத்திரயங்களினுள் [illegible] த்துணை நான் நானென்று [illegible] நிகழுமாரோபிதமும், அத்தியாசமென்பது [illegible] நிகழும் தட்டிக்கிடங்கு [illegible] முதலிய கிருத்தியங்கள்போல் ஜட ஆபாச [illegible] ஆகிய அபேட்சித்தல் பருத்தல் [illegible] முதலியனவும், [illegible] முதலியனவும், அறிதல், அறியாதிருத்தல் முதலியனவுமாக [illegible] புனைபெயராகிவர்ளாம். இங்ஙனமிருக்கும் [illegible] எது சீவனெனப்படுவது? பிரதிபிம்ப சைதன்னியமெனப்படுமெனின், அஃது தனக்குமேல் ஆதாரமாகிய கற்பனைத்தேகத்திரயமுதல் அதிட்டான சைதன்னியம் இறுதியாயுள்ள சட்பாவங்களையுமன்றி. ஓர்முதலாகத்தனித்திருக்கட்டும். அதிட்டானசைதன்னியமெனப்படுமெனின், அச்சைதன்னியம், அஞ்ஞானம், அந்தக்கரணம் தேகத்திரயமாகிய இக்காலங்கத்தையும் உடையதாயிருக்கவேண்டும், அஃதங்ஙனமில்லையே! நிர்மலமாகவும் சுயம்பிரகாசமாகவும்.

இருக்கின்றதாமெலன்க. அக்கியானமென்பாமெனின், அவ்வக்கியானம் சடத்துவமாயிராமலும் அதிட்டான சைதன்னியத்தின்பால் ஆரோபிதமாயில்லாமலும் தனித்து ஓர் முதலாகவிருக்கட்டும். அந்தக்கரணமென்பாமெனின், அஃது அவ்வந்தக்கரணம் அக்கியான சம்பந்தமில்லாமலும் அவ்வாகாரமான சலனவெழுச்சியில்லாமலும் தனித்து ஓர் முதலாயிருக்கட்டும். சேதனத்திரயமென்பாமெனின், அச்சேதனத்திரயம் மூன்றாகவின், சிவபொருள் மூன்றாகப் பகுக்காது ஒன்றுபொருளென்ன வழங்கட்டும். அஞ்ஞானசம்பந்தமென்பாமெனின், அவ்வஞ்ஞானசம்பந்தம் உபாதித்துணைகாரணமின்றியும் ஜீவர்களுக்கு அநுபவமின்றியும் தொழிற்படுகுணமென்பனவுமின்றியும் தனித்து ஓர் முதலாயிருக்கட்டும். இங்ஙனம் நீருசுக்கவொண்ணாப் பத்துப்பொருள்களும் இத்தகையதென்றோதுதற்கும் இடமிருக்க

அவ்வாறு நீ சொல்லுவதாக்கிகாறும் ஆராய்ச்சியைப்போல தோன்றுகிறது, நீ அநாதிசித்த அகம்பொருளென்றாய், அவ்வகம்பொருள் அநாதி சித்தபரம்பரையால் அறியப்பட்டிய சிவபோதமுள்ளதென்றும் இருவகைச்சம்பந்தம் தொகுத்ததால் சிவபோதமென்றுவருதலை? சிவபோதம் ஆகமமென்றும் அச்சிவபோதமென்பது தானே காரணமாய தற்போதமென்றும் அத்தற்போதமென்பால், அதிட்டானமென்றும் சுவபோதமாகிய சிவோகந்தானமும், ஆரோபமென்றும் சீவபோதமாகிய சீவோகஞ்ஞானமும் என்றிருக்க, இவ்விரண்டும் அடங்கிய தற்போதமன்று இவ்விரண்டுள் சிவோகமென்பதைத் தற்போதமென்பாமெனின், சிவோகமென்பது தற்போதத்தையன்றி வேறாகவிருக்கட்டும் வேறாகாமையால், இச்சீவோகத்தைத் தற்போதமென்பாமெனின், அத்தற்போதத்தையன்றிச் சிவோகம் வேறாகவிருக்கட்டும். அத்தற்போதம் இவ்விரண்டுமென்பாமெனின், அத்தற்போதம் அறியறியாமைப்பொருளாய முடியாதிருக்கட்டும்? எங்ஙனமெனின், அத்தற்போதம் ஓர்பாகம் சிவோகமும் ஓர்பாகம் சீவோகமுமாய் இருபாகமுற்றுத் தனக்கெனப் பொருளின்றிச் சூனியப்படுப்போம். அன்றியும், இவ்விருபோதமும் மூன்றிலொன்று மாறாதிருக்கட்டும். அவை சிவோக

லட்சியானுபவத்தில் சிவோக லட்சியானுபவம் இன்றாயும், சிவோக லட்சியானுபவத்தில் சிவோகலட்சியானுபவம் இன்றாயு முடிகின்றவென்க. இங்ஙனம் முடிவதால் தோடமென்னை யெனின், இவ்விருலட்சியானுபவமும் யாருக்குத் தோன்றும ன்றன? தமக்கேதுகாமேயெனலாமா! எனலாமெ னின், அஞ்ஞானநிலைக்கணுள்ள சுழுத்தியனுபவம் சாக்கிராவ த்தைத்தலை உணரப்படுகிறதுபோல, இருவகைச்சமாதி சிவோ கானுபவம் அஞ்ஞானநிலைகளை உணரப்படலாமா? ஷெ அஞ் ஞானநிலைக்கணுள்ள சாக்கிராவத்தானுபவம் வாசனைப்போலி யாகச் சொப்பனாவத்தைக்கண் உணரப்படுகிறதுபோல, இவை வத்தாத்மிய சிவோகானுபவம், ஷெ சமாதிசிவோகானுபவ த்தினகலே போலியநுபவமாக உணரப்படுமா? அவ்வவ வத்தானு [illegible] அவ்வவத்தைகட்டில் உணரப்படாது மா றோ அவ்வத்தைக்கண்ணும் உணரப்படுகின்றதே, இங்ஙனம் அவத்தைகளைத் தாமும் ஒன்றுடனொன்று சார்பாயிருக்க [illegible] அவ்வவ நிலைக்கணுள்ள அவ்வவ [illegible] நிலைக்கணையட்டில் உணரப்படாது [illegible] இவ்வாறு இவ் விருவகை [illegible] தம்போதமேயாறது சா ட்சியாயிருக்கின்றது [illegible], இவ்விருபோதமும் அத்தப்போ தமன்றெனை [illegible], இவ்விருபோதமும் அதற் போதத்தையன்றி [illegible] வேண்டுமே? வேண் டுந்தானெனின், பொருள்போருள் பரிசானுபவமின்றிச் சிரத்தி னையிட்டமும் காலின் [illegible] இல்லாததுபோல, தற்போதத் தினைத்தொந்து [illegible] ஷெ. அட்டனைசிவபோதமும் அபரோக்ஷ போதமும் இன்மையெனப்படலாமா? படுகின்றமையால், இவ்வி ருபோதமும் தற்போதமேயல்லதா? அல்லவா? தற்போதத்தி னையல்லதெனின், இவ்விரண்டும் கிழமைகளெனப்படுமா? படா வா? கிழமைகளெனப்படுமெனின், தற்கிழமைகளெனப்படுமா? அன்றிப் பிறிதின்கிழமைகளெனப்படுமா? பிறிதின்கிழமைக ளெனின், இவ்விருபோதமும் தற்போதத்தையன்றி வேறுபொ ருள் அன்றெனமுன்னமே முடிந்தாயிற்று. ஆகவே, தற்கிழமைப் பொருள்களெனறாகவேண்டும். அதுமாயின், இவ்விருகிழமை

யும் தற்போதத்தைவிட்டகலாததாய்முடியும். சிவபோதம் தானாகிய தற்போதத்தைவிட் டகலாததாயினும், சிவபோதமே னும் அகலவேண்டுவதுதானே? இதனாற் சிவபோதம எங்ஙனம் தற்கிழமையெனப்படும்? சிவபோதஞானம் அகலாக்கிழமையா கநின்று இச்சிவபோதக்கற்பனையை அகலச்செய்து முடிவில் தானேதானாயிருப்பதாமென்க.

இவ்வாராய்ச்சிக்கண் சிவபோதம் அறிவெனபது பூர்வபட்ச முற்று. இதனைக் கிழமையாகக்கொண்டுணரும் ஓர் அதிட்டான போதமே மேலாகிய அறிவென்பதா மென்க

நான்காவது

சிவபோத ஆராய்ச்சி விளக்கம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகப்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

ஐந்தாவது

கூடஸ்தனைதன்னிய

இலட்சியார்த்த விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சியினி லென்று மிருப்புளதாச்
சிந்தை வியாபகமே நோக்கொளிரும் — வந்த
பரிபாகவளாக்கப் பாக்குடையோர்க் கொன்றும்
இரமில்லார்க் கொவ்வாதிது தேன்.

எங்ஙனமெனின், முன்ஞான்று ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சிக்கண் சீவபோதம் அறியாமையாயும், நேரப்பட்டது அறிவாயும் முடிந்தன. முடிந்த இவ்விரண்டில், நேரப்பட்ட அவ்வறிவேனும் நானென்பதற்கியைந்ததா? அன்றி இயையாததா? இயைந்ததெனின், அஃது எத்தகையதெனப்படும்? வியாபகமாயும், விளக்கமாயும், உபாதானகாரணமாயும், நித்தியமாயும், சாட்சியாயுமிருக்கின்றதன்றோ? நானென்பதற்குப்பொருள் இங்ஙனமாயிருக்கின், அஃது தன்னையறியும் அறிவென்பதற்கு முரணென்னவிருக்கின்றது? இங்ஙனமாகிய தன்னையும் அயலையும் அறிவதே அறிவென்போமெனின், அயலை அறியுமவசரம் அறியாமையாகிய சிதாபாசனும், தன்னை மேற்கூறியவண்ணம் அறிவது அறிவெனவுமாகின்றதே! எங்ஙனம் அயலையும் தன்னையும் அறிவதை அறிவெனப்படும்? சோபாதிகமென்றும் நிருபாதிகமென்றும் இரண்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் சோபா

திகமெனபது, ஏகதேசமாக நின்றுணாவது. நிருபாதிகமென பது, நிறைவாக நின்றுணாவது. ஏகதேசமாய நின்றுணாவ தெனபது, இத்தேசத்துணையாய நிற்பது இங்ஙனம நின்றுண ருமனுபவம கற்பனையா? அன்றி யதார்த்தமா? சற்றாககூறுக. எங்ஙனமெனின், உலகெனபது சமட்டியும, உடலெனபது வியட்டியுமாயிருக்கின்றன. சமட்டியாகிய உலகம தோன்றிய ஞான்று வியட்டியாகிய இவ்வுடலும தோன்றுவானேன்? அச சமட்டியாகிய உலகமதோன்றுமஞான்று வியட்டியாகிய இவ்வு டலும தோன்றுமற் போவானேன? இவ்வுடல உலகப்பொரு ளன்றாயின, அவ்வுலகோடு தோன்றி மறையவேண்டுவதின்று தோன்றிமறைதலால இவ்வுடல் உலகப்பொருள் எனபதற்கு முரணின்று சமட்டியும வியட்டியும ஒருங்கே காணப்படுதல சகலாவத்தையுள், ஒருங்கேமறைதல் கேவலாவத்தையுமாகின றன. இவ்விரண்டவத்தைகளையும அறியுமாறு யாதெனப டின், நாமனை[illegible] இவை [illegible] அறிகின்றனம? இவ்வுடலினகணிருந்து அறிகின்றனமென்னின் இவ்வுடலைச்சூ ழ்ந்தங்களையாதி [illegible] முதலாயிருக்கட்டும் [illegible] திரமாயும சொல்பாத்திரமாயுமிருக்கின்றமை [illegible] த்திரமாகத் தோன்றும் தோற்றத்தில் நிலை [illegible] என்பது, கானலிற்றோன்றும நீரில நின்று அருந்துதல் முதலிய பலகிரி யைகள் புரிகின்றேமெனபது போலாகின்றது. அக்கானல் நீர அருந்துதல்முதலிய அனுபவங்கட்கியையாததை இதற்கு ஒப்பி டலாமோவெனின, அனுபவத்துக்கியைந்தது யதார்த்தமாக்கு ம். அங்ஙனமாயின, கடபடமுதலிய அனுபவங்களைப் போல் இரு சக்கணமாகும்! அக்கடபட அனுபவங்களிலும பொருளும நூற்பொருளும அவற்றைவிட்டு அகன்றிருக்கின்றதாக்கும்! அங்ஙனம் நீங்கியிலலையே! அங்ஙனம நீங்கி இருந்தாலன்றோ அக்கடபடங்கள அனுபவத்துக்கியையும்? இருபபதும் மட்பொரு ளும நூற்பொருளுமாகலின, பிடித்தல் எடுத்தலமுதலிய அனு பவங்களுக் கியைகின்றன. கடபடங்களின்றி மட்பொருளும நூற்பொருளும் அனுபவப்பட்டுமேயெனின், அம்மட்பொரு ளும் நூற்பொருளுமின்றிக் கடபடங்கள் அனுபவபபட்டுமே, அன்றியும், மட்பொருளும் நூற்பொருளும, யாவரும வகுதிம்

பதற்குத் தேவதாபிமானமாகவும், இருமங்கிலியத்துக்குச் சாதனமாகவும் அனுபவப்படுமென்றன்று கடபடங்களுண்டா? இல்லையன்றோ? கடபடங்கள் அனுபவப்படுமென்றன்று மட்பொருளும் நூற்பொருளுமின்றோ? இருக்கின்றதால், அனுபவப்பட்டுக்கலனவை மட்பொருளும் நூற்பொருளுமன்றோ? ஆகலின், கடபடானுபவங்கள் தோற்றல் மாத்திரமும் மட்பொருள் நூற்பொருளனுபவங்கள் யதார்த்தமுமாயிற்றென்க. இம்மட்பொருள் நூற்பொருள் போன்ற மன்முறுதி சாட்சிக்குவைதயன்றி உடலென்பது எங்ஙனம் பொருளாயிருக்கின்றது? தோற்றல் மாத்திரமாயிருக்க நாம் இவற்றிலிருந்து எங்ஙனங்கூடும்? கூடாமையால், இச்சமஷ்டி வியஷ்டித்தோற்றங்களாம் அவை மறைந்தலயமெங்கிருந்தறிகின்றனம்? இம்மயக்கமறந்துமி, நாமிருந்தக்கிடமும் நமக்குயதார்த்த நிலையும் எங்ஙனமே வெளிப்படுமே? இது சிறக்க.

அவத்தாத்திரயங்கள் மாறுகின்றனவோ? அன்றி நாம் மாறுகின்றனமோ? நாம் மாறுகின்றனமெனின், நாம் மாறுகின்றதை மாறாதிருந்து அறிவனெது யாது? நாம் அறிகின்றனமென்னின், நாம் மாறுகின்றனமன்று. நாம் மாறுகின்றனமெனின், நம்மை யன்றி வியாபகப்பொருளியாது? வேறின்றாகலின் நானென்பது யாதோ அது வியாபகப்பொருளென்பதற்றுமாணின்று. அன்றியும், எது இவ்வவத்தைகளாக மாறுகின்றது? நானென்பதன்று, அறியாமையெனின், அவ்வறியாமை நானென்பதையன்றி இதுகாறும் உணரப்பட்டதா? இல்லையே? இல்லையாயின் அறியாமையாகிய இவ்வவத்தாத்திரயங்களுக்கு உபாதானகாரணமுமியாது? வேறின்றாகலின்? நானென்பதே.

அன்றியும், இவ்வவத்தாத்திரயங்கள் மாறினும், நானென்பது என்றாவதேனும் மாறினதுண்டா? இன்றாகலின், மாறும் அவ்வவத்தாத்திரயங்கள் அநித்தியமாகின்றன. ஆகின்றதால், மாறாதிருக்கின்றது நானென்பதாகலின், நானென்பதையன்றி நித்தியமென்பதியாது? வேறின்றாகலின், நானென்பதே நித்தியமென்றுத்துமாணின்று. அன்றியும், இவ்வவத்தாத்திரயம் வினை

குகின்றது எந்தவிளக்கத்திலெனப்படும்? சோமசூரியாக்கினி விளக்கத்திலெனின், செயற்கையும் சுழுத்தியும் எவ்விளக்கத்தினால் விளங்குகின்றன? சற்பிரகாச விளக்கத்தாலன்றோ? அவ்விரவத்தைக்கண்டும் நாமென்பது தெளிவுற வியிருக்க, சாக்கிரமாகிய இவ்வவத்தைக்கண்டு தெளிவுறியிருக்கின்றது இவ்வவத்தைக்கண் நாமென்பது தெளிவுடைவாயின், சோமசூரியாக்கினி வேண்டுகின்றதெயெனின் திரிகாலஞானிகளுக்குச் சோமசூரியாக்கினி உதவியிருக்கட்டுமே? அவர்களுக்குத் தவக்காரணமாகவெனின், அந்தஞானம் தவத்தாலவரிலும் விளக்கம் யார்பாலது? அதன்றியும், நாமென்பதன்பாலதன்றோ? ஆகலின், நாமென்பது விளக்கவுருவமென்பது ஏற்கு மாணின்று அன்றியும் இவ்வவத்தாத்திரயங்களை ஒருங்கே ... யுடையாயிருந்து அவற்றைக் கண்டு வருகின்றதையன்றி நாமென்பதையன்றி [illegible] சாட்சியாய் நிற்கும் சாட்சியென்பது [illegible] சண்மாக கின்றதென்பதே, அறிந்ததனால் நாமென்பது சாட்சி பொருளென்பதற்கு [illegible] அறிவு [illegible] பொருளாயிருக்க [illegible] அகங்கலக்கை [illegible] அவ்வாறிருக்கின்றன [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அகவிளக்கயாகலின், இவ்விளக்கம் [illegible] னிய இப்பசியாதத்தின் [illegible] கூடல் [illegible] இரு [illegible] இந்திர [illegible] றக்கூறுதும் எங்ஙனமெனின், [illegible] காணப் பட்ட காலம் தேசம் வஸ்துக்களை இன்று [illegible] உண்டாகத் தோற்றும் தோன்றுகின்றனவோ? இல்லையா? தோன்றுகின்றனவெனின், அவைகள் தோன்றுவது முன்னொன்று காணப்பட்டவைகளா? அன்றி வேறாக இருந்துத் தோற்றுகின்றனவா? முன்னொன்று காணப்பட்டவைகளே இன்னொன்று தோன்றுகின்றனவெனின், அவைகள் தோன்றுகின்றவைகளுள் ஒன்றையும் காணோம். அதுவது:—இப்பிரத்தியமான இத்தாலபாவமாகின்றதி

யும்நமக்கு, அணிமைக்கண்வந்ததுண்டா? அன்றி அதன் அணிமைக்கண் சாயபோனதுண்டா? இல்லையே! ஆகலின, பர்வதமாகத் தோற்றுகிறது? முன்னொன்று காணப்பட்டதைப்போலவே தோற்றுகின்றதெனின், இப்பர்வதத்தைப்போல் அண்டாண்ட சராசரங்களனைத்தும் தோற்றமாத்திரமாகக்காணப்படுகின்றனவல்லவா! இவையனைத்தும் எங்கேகாணப்படுகின்றன? நினைவிற்காணப்படுகின்றனவெனின், அந்நினைவெதனைத்தாயிருக்க, இவ்வண்டாண்ட சராசரங்களும் காணப்படுகின்றன? அகண்டமாயிருக்க அதன்கண் காணப்படுகின்றனவெனின், அவ்வகண்டம் வெளியெனப்படுமன்றோ? எங்ஙனமெனின், பர்வதம் தோற்றுகின்றது, உயரத்திலும், நீட்சியிலும், அகலத்திலும் இத்தனைத்தென இருக்கின்றதல்லவா? இங்ஙனம் இக்கணிதமாயிருக்கின்ற இப்பர்வதம் தசபுறமுற்றிருக்கின்றதன்றோ? இத்தசபுறங்களிலும் யாதிருக்கின்றது? ஒன்றுமில்லாமையெனின், அவ்வொன்றுமில்லாமையன்றோ வெளியெனப்படுவது? இப்பர்வதத்தைச் சுற்றுநாலுபுறத்திலுமுள்ளவெளியை, சக்கிராயுதமாக்கொண்டு நாம்செலவுசெல்லச்செய்வோமாயின் முடிவுண்டோ? செலவுபுற்றுசென்றும் அவ்வெளிக்கு முடிவு கண்டதா? இல்லையன்றோ? இங்ஙனம் பரியாயமாயிருக்கின்ற அவ்வெளிக்கு முடிவு எட்டவில்லையன்றோ? பர்வதத்தில், அஃது எல்லையற்றிருக்கின்றதன்றோ? இத்தகைய அவ்வெளியானது கிழக்குமேற்குமுதலியனவாகப் பகுக்கப்படுகின்றதா? இல்லையன்றோ? அஃது எங்ஙனமெனின், இதுநாம் பிறந்ததிசையெனச்சுட்டும் இச்சுட்டுக்கு இலட்சியம் எதுவெனப்படும்? அதற்குக்கிழக்கும் மேலெனவும் பகுக்கப்படுவது இடைச்சசன்று அவ்விடத்தும் திக்குகளாயவிஷயங்களாக கிழக்குத் திக்கு என்னும் சுட்டுக்கு இலட்சியம், இவ்வெளியையன்றிப் பிறிதுண்டோ? இன்றாகலின், இவ்வண்ணம் தசவித திக்குகளுக்கும் இலட்சியம் இவ்வெளியையன்றியின்றெனப்படாயிற்று. ஆகவே, இவ்வெளியானது எத்திக்குக்கிசைந்தது? தசதிக்குக்கும் இசைந்ததெனின், ஓர்திக்கு மற்றோர்திக்கு எனப்படாததுபோல, ஓர்திக்குவெளி மற்றோர்திக்குவெளியெனப் படாதிருக்கவேண்டுமே? அங்ஙனமில்லையே

எங்கும் ஏகவெளியாயிருக்கின்றதே? எங்ஙனம் கீழ்க்குமு தலிய தசவித திக்குகளேயாகும்? புறமெனப்படுவதேயலாத இவ்வெளியானது உள் என்பதை [illegible] ஒப்புக்கொள்கின்றதா? இன்று க்கின், உள்ளும் புறமும் பற்றி நக்கினும் இடைப்புறமென்று ஒன்றிருக்கவேண்டுமே! அஃதுமில்லையே? எனின், நிரந்தர மாயிருக்கின்றதாகிலன்றோ அப்புறமும் அறிருக்கின்ற தாயின் [illegible] இவ்வெளி அகிம் [illegible] ரகிதமெனப்படுமன்றோ? இதனை உற்றுநோக்குமிடத்து இவ்வுண்மையென்றும் அனந்தமும் விளங்கும். அங்ஙனமேநோக்காது [illegible] இது ஒன்றைப்போலும் இங்ஙனம் [illegible] வியாபகத்திலன்றி [illegible] [illegible] சராசரங்கள் [illegible] இங்ஙனம் [illegible] நாமரூபங்கள் [illegible] இல்லையன்றோ? [illegible] இல்லைய அன்றோ? இல்லையாயின் [illegible] [illegible] [illegible] விடுகின்றதென்னின், [illegible] வாதிலவாதை [illegible] வெளியேயன்றோ? [illegible] இஃது எதுபோலவெனின், உப்பனது [illegible] கட்டி, நீரானதுபோலும், அவ்வுப்புக்கட்டி [illegible] இவ்வுப்புமுதலிய [illegible] அவ்வுப்பாதிகளாக [illegible] தான காரணமாயாகின்றன. இவ்வுறைப்போல, [illegible] தனக்காதாரமாயுள்ள வெளியாகாதோ? அவ்வெளியே பர்வதமாக ஸ்புரித்தமையால், மீண்டும் அதுதனது உபாதானகாரணமாயுள்ளது அவ்வெளியானது [illegible] கயிற்றரவுபோல், பர்வதமாக ஸ்புரிக்காவிடின், மீண்டும் அங்ஙனம் வெளியாகும். இப்பர்வதம்போல் மற்றோ நாமரூபமும் தோன்றி, மீண்டும் அவ்வெளியாகின்றது. இங்ஙனமே அவ்வெளியின்கண் தோன்றும் [illegible] சராசரங்களும் தோன்றிய ஒன்று தோன்றி

மீனையும் வெளியாகவே முடிகின்றன. சலமானது தனது அகண்ட வியாபகத்தில் தானே ஏகதேசமாய் அலைகளா, கன்புரித்து விளங்கி ஒடுங்கித் தானேயமுடிவதுபோல, இவ்வகண்ட வெளியானது, தனது பூரண வியாபகத்தினகண் தானே ஏகதேசமாய் நான் நீ அவன் அவள் அது என்கிற இவை பாவிமுதலிய அனந்த நாமரூபங்களாக ஸ்புரித்து விளங்கி ஒடுங்கித் தானேயாய் முடிகின்றது. இவை யாவும் கண்கூடான அனுபவமன்றோ? இங்ஙனமிருப்பதால், தோற்றங்களாகிய சகலத்துக்கும் இவ்வெளியாகிய தானே அகண்ட வியாபகமாயிருப்பதுமன்றி, உபாதான காரணமாயுமிருப்பது சத்தியமன்றோ? அன்றியும் அவ்வெளியாகிய தன்னால் சமஷ்டியாகவும் வியஷ்டியாகவும் காணப்படுகின்றனவைகள் … றகென்னப்படும்? தோற்றங்களெனின், அறிவுக்கு ஏன் காணப்படுகின்றன? தன்மை அறிவின்றச் சற்குக் காணப்படுகின்றனவெனின், இத்தோற்றங்களாகிய … இக் கலசரீரத்தில் … முன்னோரார் முறையால் … இல்லையோ? … உவை ஒழுங்கல … அறியாமையினாலன்றோ இவ்வறியாமையை மிக்க ஆபத்தாகக் கழுவியிருக்கின்றோம் … யதார்த்த வடிவம் … வெளிப்படாதோ! இதுநிற்க.

இன்னொன்று காணப்படுகின்ற இடமாவதத்தை அறிகின்றது அறிவாகலின் அவ்வறிவு உருவம் அருவம் உருவாருவமாகி, … எந்த ஸ்வரூபமாக நின்றறிகின்றது? அருவமாக நின்றறிகின்றதாயின், அருவமென்பது இப்பர்வத முதலிய சகல … றங்களுக்கும் ஆதாரமாகிய இவ்வெளியையன்றி இல் … ருமோ? எனின், அவ்வாதாரவெளியை இப்பர்வதத்தை … றதென வருமோ? எனின், அவ்வெளியானது தனையுமி, … வருமோ? அங்ஙனமன்றி உருவமாக நின்றறிகின்றதெ … றி இப்பர்வதம் உருவமெய்யாகுனாகவேண்டும். … களாயின, கட்புலன் முதலிய ஐம்பொறிகளுக்கும்,

தோன்றி அனுபவப்படவேண்டும். அனுபவப் படுகிறதற்கு நாம் இந்நகரத்தைவிட்டு அதன் அணிமைக்கண் போயிருக்க வேண்டும். அங்ஙனமின்றெனின், பர்வதம் தன்ஸ்தானகத்தை விட்டு நமக்கு அணிமைக்கண் வந்திருக்கவேண்டும். இங்ஙனமு மின்றெனின், எங்ஙனம் உருவவடிவமாக நின்றறிகின்றதெனக்கோடல்? உருவாருவ வடிவாக நின்றறிகின்றதெனின், இஞ்ஞான்று தோற்றும் பர்வதம் உருவாருவமாதலின், நாம் உருவாருவமாக நின்றறிகின்றதென்பது பொருந்தும். பொருந்தவே, உருவாருவ வடிவமாக நின்றறிகின்ற அறிவு, எங்கிருப்பது? இப்பர்வதத்துக்கு ஆதாரமாகிய வெளியினைக்கண்ணெனின், இப்பர்வதம் சதுராதிபக்கங்களுள், ஓர்பக்கம் தோன்றுகின்றதன்றோ? அங்ஙனந் தோன்றுகின்றது, எப்பக்கமெனப்படும்? கீழண்டைப்பாரிசந் தோன்றுகின்றதெனின், அப்பாரிசத்தை அறிகிறவறிவு, எப்பாரிசத்தில் நிற்கின்றதெனப்படும்? அக்கீழண்டைப்பாரிசத்திலெனின், அப்பாரிசத்தில் அணிமைக்கண்ணுமேனும், அற்றிச் சேய்மைக்கண்ணுமேனும் நின்றறிகின்றதன்றோ? அங்ஙனம் நின்ற அறிவுக்குச் சாரூபம் உருவாரு வடிவமாதலின் [illegible] அவ்வாறு அப்பர்வதம்போன்ற உருவாருவமாகலின், தோற்றுகின்ற இப்பர்வதம் நாமுதலாக வேண்டும். அங்ஙனம் முதலாயின் இவ்வுருவாருவ வடிவமும் ஓர்முதலாகலாம். எங்ஙனமெனின், இஞ்ஞான்று இப்பர்வதத்தை அறியுமறிவுக்கு வடிவம் உருவாருவமாயின், சாக்கிரமாகிய இந்நனவில் காணப்படுகின்ற இவ்விருட்சத்தையறிகின்றது எது? அப்பர்வதத்தை அறிந்தவறிவன்றோ. இவ்விருட்சம் உருவமா? அன்றி வேறா? உருவமாகலின், இவ்வுருவத்தை அறிகின்ற அறிவும் உருவமாகவிருக்கின்றது. நாமரூபங்களை இந்நனவில் அறியுஞான்று உருவபாவமாயும், அதனில் அதாவது நினைவின்கண்ணுள்ள நாமரூபங்களை உருவாருவமாக அறியுஞான்று உருவாருவபாவமாயு நின்றறிகின்றது. இவ்விரண்டும் அறிகின்றவறிவுக்குச் சாரூபம் எங்ஙனமிருக்கின்றது. இவ்விரண்டுமாயிருக்கின்றதெனின், தான உருவமாயிருந்து விருட்சத்தை அறியுஞான்று உருவாருவமே [illegible] உருவாருவமாயிருந்து பர்வதத்தை அறியுஞான்று [illegible]ப

மும் இன்றிப்போகின்றன. இங்ஙனம் ஒன்றிலொன்றில்லா மற்போகின்றதால், அன்னியோன்னியாபாவமென்பாரறிஞர்கள். இங்ஙனமிருப்பதால், கடாகாசத்தை அணிமையாகவும் சேய்மையாகவும் அறிவதுபோற் காணப்படுவது தனது உருவாருவமே தயாவத்தாலன்றோ? உருவாருவ வடிவம் தானன்றாயின், நான் இப்பர்வதத்தை அறிவது எங்கிருந்தெனப்படும்? ஆதாரமாகிய அவ்வெளியின்கண்ணினி, அவ்வெளிக்கண் இப்பர்வதம்போன்ற நாமரூபங்கள் எங்கெங்கே யவ்வவ்வொன்று ஸ்புரித்துக் காணப்படுகின்றனவோ, அங்கங்கே அவ்வவ்வொன்று அறிகின்றது அங்ஙனம் அறிகின்ற அறிவு உருவாருவமாவதுபோல ஆரோபிதமாகின்றமையால் வேறோர் நாமரூபங்களையும் ஒவ்வோர் பரிச்சின்னமாகவறிகின்றதாய்த் தோற்றுகின்றதே யன்றி, உண்மையில் அப்பரிச்சின்னமில்லையேயாம், அறிவது உண்மையில் எங்கும் வியாபிக்கின்றதே? அவ்வியாபகத்தில் எங்கெங்கே நாமரூபங்களோ, அங்கங்கேயிருந்தறிகின்றது தோன்றாநின்றன இருந்த அத்தோற்றத்தை யையும் அறிந்துகொண்டிருக்கின்றது இதுவே அறிவெனப்படுவது அவ்வெளி முழுதும் நிறைந்தமைப்பதாயிற்று. ஆகவே, அவ்வெளியைப்பற்றி அறிவென்பதுண்டு இல்லையாதலால், அவ்வெளியே தன்பால் தோற்றுவன யாவையும் தானேயறிகின்றது இதனால் அவ்வெளியானது உணர்வெளியெனவும், அறிவானது நிறையுணர்வெனவுமாகின்றது இவ்வுணர்வெளியின்கண் தோற்றும் இப்பர்வதமுதலிய சராசரங்களுடைய விளக்குவது யாதென்றெனப்படும்? அதாவது விளக்கமெனப்படுவது இச்சராசரங்களை விளக்குதற்கு அவ்வெளிக்கண் சோமசூரியாக்கினி யென்பனவுமில்லையே! இல்லாமையால், எவ்விளக்கத்தால் இவற்றின்றோற்றங்களும் விளங்கப்படுகின்றன? தற்பிரகாசமாகிய விளக்கத்தாலென்பதற்கு முரணின்றென்க. நாம் விளக்கவடிவாயிருக்க அவ்விளக்கம் விளங்காததென்னையெனின், அந்த விளங்காதாரறுமுண்டோ? சந்ததமாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றதே! உருவம் உருவாருவமாகிய சராசரங்களாகப் பார்க்கும் பார்வையே அவ்விளக்கம் விளங்காததுபோலிருத்தற்குக் காரணமன்றி வேறன்றென்க. சராசரங்கள் தோற்றுவதும்

இவற்றை [illegible] பார்க்க [illegible] இல்லை [illegible] அதாவது எழுத்தியல் [illegible] படும். [illegible] விளக்கப்படாமையின், அவ்வுருபுகள் [illegible] கொண்டு [illegible] முறை இருக்கிற அவ்வுருக்கள் மறைந்து விடுவதால், அம்மறைய [illegible] ஆகிய [illegible] இருக்கும் [illegible] அறிவு [illegible] உருக்களை [illegible] அவ்வுருக்களை [illegible] விளக்கம் [illegible] அவ்வுருவை [illegible] பலவும் [illegible] இடை [illegible] அவையெல்லாம் உருக்களை [illegible] பல உருக [illegible] இதற்கு [illegible] பலவும் [illegible] அவ்விளக்க [illegible] வியாபக [illegible] அல்லது [illegible] பல [illegible] அன்றி [illegible] அவ்வுருக்களை [illegible] பலவுருக்க [illegible] தை நாட்டக்கூடிய [illegible] காடிய நாட்டிலே [illegible] வியாபகத் தை நாடிக்கொண்டிருக்க [illegible] அறிந்தான் என்றும் மாறுகிறான் என்றும் [illegible] பல அவ்விளக்கத்தை யன்றி வேறு பலவும் [illegible] இச்சக லாவத்தைக் கண்டு [illegible] காலம் [illegible] வந்துக்க ளை [illegible] செலவின், முடிவிலிருப்பது வியாபக விளக்கமாகையின், அவ்விளக்கத்தை விட்டுப்பிரி, [illegible] காலம் [illegible] சம் வந்துக்களை அறிந்தான் என்றும் மாறுகிறான் என்றும் நாட்டத்திற் குப்பலன அவ்வொளியையன்றி வேறு பலன உண்டெனப்

படுமோ? படாததால், அவ்வியாபக விளக்கத்தைவிடாது நாடிக்கொண்டிருப்பது மிக்க அவசியமாமெனக.

இதன்றியும், உயிராகிய ஜீவபோத போதத்துக்கும் சாட்சியாயுள்ளன அவையாவன, ஏகதேசவிகாரநாட்டமென்றும், ஏகதேச சுயம்புநாட்டமென்றும், அகண்ட சுயம்பு நாட்டமென்றுமாம். அவற்றுள் தோற்றல்மாத்திரமாகிய்க்கும் அவ்வியாபக நாட்டமாகும் ஏகதேசவிகாரநாட்டமும், இவ்வியாபகத்துக்கு உபாதானமாயிருப்பது யாதெனத் தூலமதியால் நாடாது சூக்குமமதியால் நாடிப்பின் இருந்துவெளிப்படுதல் தீயைப்போருளாகலின் அகங்கார சுயம்புப்பொருளாயினும், ஷை அவ்வியாபகநாட்டம் தவிர்ந்த அவசரம் ஏகப்பொருள் ஏகதேசமாகத்தோன்றியவையாகும் ஏகதேச பாகத் தோன்றுவதென்னையின், அவ்வியாபகம் அவ்வியாபகமாய் முழுதலென நாடி இரும நாட்டமும் ஏகதேசக் கண்டத்துவமாகலின், இக்கண்டத்துவநாட்டம் அகண்ட அவசரம் அகண்டம் அகண்டமாயுள்ள நீர்ப்பொருள் கண்டத்துவமாக நாடுமன்றோ! ஆகலின், அந்நாட்டம் கண்டப்புவமெனப்படுமாமென்னை? இதனால் ஷை ஏகதேச சுயம்பு நாட்டமும், அகங்காரப்பொருள் ஏகதேசமாகநாடிய நாட்டம் முதிர்முதிர அகங்காரப்பொருள் ஆகாரப்படுதற்கு இடனுமன்றோ? அவ்வாகாரமும் முதிர்முதிர நீர்ப்பொருளானது ஏகத்துவமாக விரிந்திருக்கின்றதன்றோ அதாவது அகண்டமெனப்படுவது. அத்தன்மைத்தாக வியாபிக்குமன்றோ? அங்ஙனம் வியாபித்தபோது அகண்டநாட்டமுமாமெனக. இவற்றைப்போல், சொல்மாத்திரமாயும் தோற்றல்மாத்திரமாயும் தூலமுதலிய உபாதித்திரயங்களை நாடுகின்றதும், ஏகதேசவிகாரநாட்டமும், இவ்வுபாதித்திரயங்களுக்கு உபாதானகாரணமாயிருப்பது யாதெனத் தூலமதியை நீக்கிச் சூக்குமமதியால் இவ்வுபாதித்திரயங்களைக் காரணகாரியமெறிந்தாக ஆராய்ந்துசென்றுழி இருந்துவெளிப்படுதல் அறியாகலின், அதாவது ஞானமாகலின் அந்தஞானம் சுயம்புப்பொருளாயினும், ஷை உபாதித்திரய பஞ்சகோசநாட்டம் தவிர்ந்த அவ்வவசரம், ஷை ஞான

மானது அகண்டத்துவமாயினும் ஏகதேசமாகத் தோன்றுமல்ல வா? ஏகதேசமாகத் தோன்றுவதென்னெனின், உபாதித்திரய பஞ்சகோசங்களும், இப்பஞ்சகோசங்களை ஓர்முதலென்னநாடி இருந்தநாட்டமும் ஏகதேசகண்டத்துவமாகலின், இக்கண்டத் துவநாட்டம் அகன்ற அவசரம் அந்நாட்டம், பஞ்சகோசங்க ளுக்கும் ஆதாரவியாபகமாயுள்ள ஷை ஞானத்தைக் கண்டத்து வமாக நாடுமென்றோ? இன்றேல், அந்நாட்டம் கண்டத்துவமெ ன்பதற்கு முறையென்னை? இவ்வேகதேச சுயம்புநாட்டமும், அந்தஞானமாகிய போதப்பொருளை ஏகதேசமாக நாடியநாட் டம் முதிர்முதிர அந்த ஞானாகாரப்படுதற்கு இடமுமன் றோ! அவ்வாகாரமய முதிர்முதிர அந்த ஞானமய மத்துவைத தாகவிருக்கின்றமையா, அதனாலது அகண்டபூரணமெனப்படுவது அத்துவைதத்தை வியாபிக்குமன்றோ! அகண்டவியாபித்தலே அகண்டபூரண நாட்டமாமெனக. இவற்றினைக்கண் இன்னும் ஐய முளதேல் கூறுதும்.

கடோபாதி தோற்றமுள்ள ஞான்று எங்குமாயுள்ள மகா காசமானது, அக்கடத்தினை வளைப்பட்டதுபோலிருக்குமன் றோ? அவ்வேகதேச கடவடிவைநாடி இருந்தநாட்டம் நீடித் தபழக்கமாகலின், அவ்வேகதேசநாட்டம் தவிர்ந்து அதனுள் வளைப்பட்டதுபோலிருக்கும் வெளியில் விழுஞான்று, ஏகதேச மாக விழுமா? அன்றிப்பூரணமாக விழுமா? அந்நாட்டம் பூர ணமாக விழுகிறதற்குப் பழக்கமுதிர்ந்ததாலன்றோ? ஏகதேசமாக முன்னொன்று பழகியதால் பின்னொன்றும் ஏகதேசமாகநாடவே ண்டிவரும் இதுபோல உபாதித்திரய ஏகதேசநாட்டம் தவிர்ந்து சிதாகாசத்தைக் கண்டு சிலஞான்று பழகுங்காறும் அந்நாட் டம் ஏகதேசப்பட்டிருக்குமன்றோ! உபாதிநாட்டம் தவிர்ந்தபோ தே பூரணநாட்டம் வாய்க்குமேயெனின், பலஞான்றும் ஞானப் பியாசஞ்செய்து தெளியவேண்டுமென்பானேன்? என்னை?

ஞானவாசிட்டம்.

ஊனமிலா ஞானநூல் விசாரத்தாலே
யுயர்வீடு நண்ணுமென லுண்மையன்றோ

தானறியு மனுபூதி ஞான னனூல்
சற்குருவிம் மூவகையுந் தமமிலொத்தே
யானவகை யியற்றில்விடா தானமாத் தோன்று
மற்பவறி வினர்கற்ற வரிய மெய்நூ
லீனமுறு மடைமைதரு மிதுபோன் மற்ற
வெங்கநூல் கருமடமை யியற்று நன்றே. என்றும்,

வைராக்கியதீபம்.

திரிவித வுலகத் தரிதொரு ஞானித
தோவிடத் தென்றுமோ ரொன்றை
யனைசெயிற் பிரம வித்தையொத் தரிதோ
வென்றுமிவ் வுலகுனைப் பதனை
வரிசொல்கீதையி லொருபிரமசா தகரி
னூர்கருள வருதலமென் பதனாற்
பெரியபோ ரருத்த மெனமறை துணிந்த
பிரமநா னெனவிருத் தலினே என்றும் கூறியவாற
றானறிக.

வியாபக விளக்க மூலமுதலிய பார்த்தநாட்டம் வருதும், அநாதி
ட்டம் பரம்பரையாய் உலகுக்குளதாறும, அஞ்ஞானம சந்தேகம்
விபரீதம என்னும் மும்மூன்றும வந்துவந்து தாக்குமனறோ?
தாக்குங்காறும அவற்றைக் கெடுத்தற்குக் கேட்டல், சிந்தித்
தல், தெளிதல் என்னும இம்மும்முயற்சியும் விடாது பன்னா
ளன்றும் நிகழவேண்டுவது திண்ணமாகலின், வைராக்கியவியா
பக நாட்டம எளிதில வராதென்க. இது நிற்க. இவ்வியாபக
விளக்கம் தூலமுதல் அவித்தைகாறும் உள்ள வியட்டிதத்துவக்
கூழாங்களை நதினையும் அன்மையெனவும், இன்மையெனவும்,
பொருள்படுமாறு காரணகாரிய நெறித்தாக ஆராய்ந்து சென்ற
முடிவின்கண் நின்று சதோதயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றமையால், நீ எ
ன்னும் துவம்பத இலட்சியார்த்த கூடஸ்தனெனப்படுமோ? அன்
றி வேறெனப்படுமோ? கூடஸ்தனெனப்படுமெனின், இவ்விளக்க
த்திற்குக் கூடஸ்தனென்டானேன? வை தூலமுதல் அவித்தை
காறும் சூக்குமம் சூக்குமமாக ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து உட்சென்

ற முடிவில் அதிசூக்குமமாய் வெளிப்பட்டு விரிந்த இரகசியப் பொருளாகலினுலென்க. இது அவத்தாதீத விலட்சணமாகலின், பிரத்தியகாத்ம சொருபமுமெனப்படும். இப்பிரத்தியகாத்ம சொருபம், ஒவ்வொருவரது உள்ளத்தையன்றி இன்றெனப்படுமோ? படாததால்,

உத்தமவாதநூல்.

உள்ளஞ் சுயஞ்சோதி யொவ்வொரு வாக்குமொனி
னுள்ளபடி காணுமவகை யோராதே — கள்ளமதக்
சுற்றனைய தாக்கியதைக் காணுமோதா னும்புலமை
சொற்கடங்கார்க் கேதுயாக்கோர் சொல

எனவருளியிருக்கின்றது. அவ்வுள்ளத்தின் கணுறும் காலம் தேசம் வத்துக்களாக விடாது உதிக்கின்றதும் விளக்குகின்றதும் மறைகின்றதும் மறைந்ததை மீண்டும் அவ்வுள்ளமாகின்றதுமா யிருக்கின்றதால்,

ஞானவாசிட்டம்.

எழுதுவொனு மொழி [illegible]
வழுவிலாத விவ்வனைத்தையு [illegible]
பழுதினோ [illegible]
கழுவுதுயிலே ஞலனறி கனவாலே [illegible] காசமும்.

எனவும் அருளியிருக்கின்றது. [illegible]து வியாபகவடி வென்பதற்கு, உதாரணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

தானுரு மிகுநோய்து யாகாயத்திற்
சகத்திரளாஞ் சித்திரத்தைத் தானேகோட்டு
மானத வுலகமெலாந் தனதுசோதி
யாதலினு லதற்குவே றயலொன்றில்லை
யீநானுஞ் சகபேத வடிவாதாலு
நிறைந்த வதனவடிவாய் நீங்காதென்று
நானவாய் பொருட்புணர்வா னடந்ததாகு
நடக்கவிட மிலாமையினு னடவாதாகும். என்றும்,

பாடுதுறை.

பற்றற்று நின்றோமென் றாதேடா காளம்
பார்ப்பறப் பார்த்தோமென றாதேடா காள
முற்றவு ணர்வேமென் றாதேடா காள
முன்னொளி யானோமென் றாதேடா காளம், என்றும்,
அஞ்ஞான காரிய மனைத்து மறவிட்டு
விஞ்ஞான மானோமென் றுந்தீபற
வெளியாகி நின்றோமென றுந்தீபற என்றும் கூறிய
வாற்றாற்காணக.

உபாதி சகிதமாக நின்று நிகழும் எண்ணரிய உயிர்களது உள்ளமானது அதாவது சத்தம் சிந்தையானது வியாபகமாகவும் உபாதானமாகவும் விளக்கமாகவும் நித்தியமாகவும சாட்சியாகவுமிருக்கின்ற சத்தியமான அனுபவமாயிருக்க, அவ்வொவ்வொருவரும் நான் நானென்பதற்குப்பொருள் இதையன்றி யாதிருக்கின்றது? உயிர்கள் பலவாயினும் அவைகளுக்கு நானென்னும் இலக்கப்பொருள் ஒன்றாயிருக்கின்றதன்றோ? இவ்வொன்றையன்றோ எவ்வுயிரும் நான நானென்று வழங்குகின்றன அங்ஙனம் வழங்குமிடத்து இலக்கப்பொருள் எவ்வுயிர்க்கும் பொருந்தமுற்றிருக்கின்றதாமன்றோ.

ஞானவாசிட்டம்.

அகமகமென் றனைத்துயிரி னிடத்துமிரும்
தனுவத முமைப்ப தாகி
இகழொளியா யானமந்த துவமான
சொரூபத்தை நினைத்தல செய்வாந்
திகழிதய குகையுறையுந் தேவதையை
விட்டயலே தெய்வந் தேடன்
மிகவரிய கவுத்துவத்தை யெறிந்துசிறு
மணித்தேடும் வேட்கை போலாம், என்றும்,
ஜீவிளையெல் லாமறுத்து மங்கலமெல்
லாமுதவுந் தேவபூசை
யாவதெனக் கேட்டலுமே யருள்செய்வான்

றெய்வந்தா னியாதென் றேருதிற்
கேவலமே யரியல்ல வரனல்ல
பூதவடற் கிடைத்த தல்ல
வோவுமன மன்றடியு முடியுமிலாச்
செப்படா வுணர்வே தெய்வம் என்றும்,

அருளியிருக்கின்றது. அன்றியும், ஒவ்வொருவரும் இவ்வகம்பொருளை அபரோட்சமாகக்கொண்டு பலகற்பமும் பூசித்து அதுவாகவேண்டுவது அவசியமிருக்கின்றதால்,

ஞானவாசிட்டம்

தேகமுதற் பிரிவெனாய்ச் சிறியனவாய பொருள்கள்
தெய்வமுண்டோ
பாகமறப் பணிமையற வடிமுடிவற் றளவுணர்வே
பரமபோத
மாகலினுத் தெய்வ மருச்சித்தற் குரித்தாகு
மறிவிலாத
மூகருக்கு வடிவமுதலருச்சனையே யயல்பென்று
மொழியுமன்றே என்றும் அருளியிருக்கின்றது.

சுருதி உத்தி அனுபவங்களால் அகம்பொருள் இங்ஙனமிருக்க, நாம் ஒவ்வொருவரும் எங்கள் சுத்தியங்களையும் எட்டோக்கங்களையும் அனுபவித்தற்கு தானே நாமென்ன இவ்வியாபாச போதங்களெழுந்தோறும் அவ்வப்போத நாட்டங்கள் அதிட்டானமானென்னும் ஆதார அப்பெருமபோதத்தில விழவேண்டுமா? அன்றித் தூலமுதலிய இவ்வுபாதித்திரயங்கள்மேல்வந்துவிழவேண்டுமா? அவ்வாதாரப்பெருமபோதத்திலன்றோ வந்துவிழவேண்டும். அங்ஙனம் விழும்இந்நாட்டம் அபரோட்சத்தில இதுநான் இதுநானெனவும், பரோட்சத்தில் அதுநான் அதுநானெனவுமாகலின், அபரோட்சமாகவிழுந்து பழகுபவரை அவர்போன்றார் யுண்டாமே ஆறறிவுயிரே. என்றருளியிருக்கின்றனர். அன்றியும்,

குறள்.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற.

எனவும் மகாவாக்கியம் பிறந்திருக்கின்றது. இவற்றால் அபரோட்சமாக அப்பியாசிப்பவர்கள் மனிதரெனப் படுவரெனின், அவத்தாத்திரயங் கடந்து பரோட்சமாக அப்பியாசிப்பவர்கள் என்னவெனப்படுவர்? போலிமனிதரெனப் படுவரன்றோ? இவ்வப்பியாசிகளே போலிமனிதரெனின், அவத்தாத்திரயங்களில் கைப்பற்றாமலும் அயர்வுறாமலும் பரோட்ச அப்பியாசத்துக்குக் கிஞ்சித்தும் இணங்காமலும் கல்விகேள்விகளிலேயே முற்றும் மிகுந்திருப்பவர்கள் என்னவெனப்படுவரோ தெரியவில்லை? ஆகலின் ஒவ்வொருவரும் நாமரூபங்களை நானெனதாகத் தோன்றுந்தோறும் இவற்றை நான் எனதன்றென அகற்றியகற்றி மெய் ஆத்மாவுபெருமபோதத்தில் அபரோட்சமாக விழாவிடினும், பரோட்சமாகவேனும் தத்தம் நாட்டம் விழுந்தழுந்த வேண்டியதே இணைமையாயின? இவ்வாராட்சிசகங்களை அறிந்தியினும் கூறப்படுவனவெது யாமறிவிலமென்க.

முன்ஞான்று விடயமுதல் இஞ்ஞான்று இருப்பாகத்தோன்றும் இச்சா சுக அனுபவம் விரிந்து வந்த ஆராய்ச்சியைத் தொகுத்துயூகித்தல் வேண்டுமெனின், சத்தமுதலிய ஐந்து விடயங்களும் எதற்குத்தோற்றுகின்றனவென ஆராய்ந்துழி, அவ்வைந்துவிடயங்களையும் பிறிதின்கிழமைகளாகக் கொண்டுணர்ந்துவரும் ஐம்பொறிகளெனத்தேர்ந்தன. அதனால், அவ்வைம்பொறிகளும் அறிவாயிற்று. ஆகவே, பின்ஞான்று அவ்வைம்பொறிகளையும் ஆராய்ந்துழி, அவைகள் அறியாமையாய் முடிந்தன. அதன் பின்ஞான்று அறிவென்பதியாதென ஆராய்ந்துசென்றுழி, அப்பொறிகளைப் பிறிதின்கிழமைகளாகக்கொண்டு உணர்ந்துவரும் அந்தக்கரணங்களெனத்தேர்ந்தன. அதனால், அவ்வந்தக்கரணங்கள் அறிவாயிற்று. ஆகவே, பின்ஞான்று அவ்வந்தக்கரணங்களை ஆராய்ந்துழி அவைகள் அறியாமையாய்முடிந்தன. அதன் பின்ஞான்று அறிவென்பதியாதென ஆராய்

ந்துசென்றுழி ஷை அச்சுக்க [illegible] திறமைகளா
கக்கொண்டுணர்ந்துவாரு [illegible] து. அதனு
ல் அச்சீவபோதம் அறியாமை [illegible] பின்றொன்று அச்சீ
வபோதத்தை ஆராய்ந்துழி அது அறியாமையாய் முடிந்தது
அதன் பின்றொன்று [illegible] ஆராய்ந்துசென்
றுழி ஷை சீவபோதத்தைப் [illegible] திறமையாகக் கொண்டுணை
ர்ந்துவருட [illegible] சாட்சிபோதத்தினைச் [illegible]. அதனால் அச்
சாட்சிபோதம் அறி [illegible] பின்றொன்று அப்போ
தத்தை ஆராய்ந்துழி, [illegible] ஒளி இல்
லாவாறுபோல, ஷை [illegible] உணர்தற்கு வேறோர்
உணர்வு இன்றித் [illegible] தான்மயமாக நின்று ஷை விட
யமுதல் சீவபோதம் [illegible] அறிவறி
யாமை [illegible] யாதுமாய்
அவை [illegible] சாட்சியாய் நின்ற [illegible] ற்பிரகா
சமாயுணரும் உணர்வு ஒன்றே ஷை அறிவறியாமைகளிற்கு அகம்பொ
ருளாகவே முடிந்தமையின் [illegible] றெனின்
அறிவுக்குப் பின் அறிவிருக்கின்றதென்னும் [illegible] பட்சத்தைப்
பூர்வபட்சமாகவும், ஷை விடயமுதல அனைத்தையுமாக நிகழும்
அறிவறியாமை அனைத்துள ஒன்றேனும் [illegible] லாவும், த
ன்னையன்றி அவைதமுள ஒன்றேனுமின்மையுமாகத் தானே
தானேயிற்றென்க. தானே தானேயிருத்தல் இயற்கையாயின்,
இதுவொன்று அறிவறியாமைப் பதவைத்தல் என்னையெனின்,
இஃது கயிற்றினைக் கண்ட [illegible] வைத்தியுன்னையென வின
வுவதுபோலாமென்க. ஷை விடயமுதலன [illegible] முள்ளன
வற்றிற்கு ஆதாரமாய

உடநிடதம்.

சத்தமுதலைந்தனையும் பொறிகளறியும்பொறிக
ளைத் தானு
மொத்தகரணமறியுங் கரணத்தை யறியுமுயி
ருயிரைத் தானு
நித்தியமாயிருந்தறியுஞ் சாட்சியவனேதாகமு
நீயுநிமலா

யித்தனையும் பகுத்தறியு மறிவுடைய வாயிருப்ப
இயல்பதாமே எனவும்.

விடயமறிந் திடும்பொறிகள் விடய மாமோ
மிகுபொறி யறிகரணம் பொறிக ளாமோ
வடையவறி வனந்தக் கரண மாமோ
வதனையறிந் திடுஞ்சாட்சி சீவ னாமோ
தடையறவொன் றினையறியு மொன்று மேலாஞ்
சாட்சியையொன் றறியத் தகுமோ தானு
யிடையறநின் றிலகுமெவி னதனைக் காண்டற்
கேதுணடா மதுவாகி யிருந்து காணே. எனக்கூறிய
வாற்றாற்காண்க.

ஐந்தாவது

கூடஸ்தசைதன்னிய
இலட்சியார்த்த விளக்கம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகப்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இதில்

ஆறாவது

அத்வைத சிதாரோப ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா

இந்தவா றாய்ச்சியினி லெய்ந்திடுவா ரத்திரண்டென்
றந்தமின்றிச் சாதிக்கு மாகமந்தா—னந்த
வறிவிரண்டுங் கற்பனைக ளாகுமே யென்னறே
யறிவையனைத் தேர்ந்திடுமே யாங்கு

மூன்றான்று இருப்பது ஓர் அறிவெனக்கூறியது உண்மையாயிருக்க, ஒழுவிலொடுக்க முதலிய அரிய நூல்களில்.

காணு மறிவுநீ காட்டறிவு நாமவற்றைக்
காணக் கழலுங் கழற்றியிலே—யாணி
நமைத்திருப்பிப் பாராதே நான்றானென் றேய்ந்த
யமிழ்த்துகா கமபோனிற் பாய்.

எனக்கூறியிருப்பானேனெனின் அங்ஙனம் கூறியிருக்கின் றதைப்பற்றி நன்கு விளக்குதும். எங்ஙனமெனின், அறிவென் பதற்குமேல், வேறே ஓர் அறிவுண்டென்பது, முதலறிவு அறி யுமறிவும் மேலறிவு அறிவிக்குமறிவும் ஆகின்றன. முதலறிவை யறிவித்தற்கு மேலறிவு ஒன்றிருப்பதுபோல, அம்மேலறிவைய

திவித்தற்கு மேலறிவொன்றிருக்கவேண்டுமன்றோ? மேலறி
வை அறிவித்தற்கு மேலறிவொன்றில்லையெனின். முதலறி
வை அறிவித்தற்கு மேலறிவொன்று இல்லையெனப் படாதோ?
படாதெனின், முதலறிவுக்கு மாத்திரம் எங்ஙனம் மேலறிவு
உண்டெனப்படும். அறிவெனபது, தனக்குச் சுசாதிகமும்
விசாதிகமும் சுகதபேதமு மிருக்கச் சம்மதித்ததாயின், அஃது
அறியாமை யெனப்படும்? இங்ஙனமிருக்க ஈரறிவென்பதில
எது அறிவெனப்படும? எது அறியாமையெனபபடும்? முதல
றிவு அறியாமையும மேலறிவு அறிவுமெனப்படுமெனின்; சிற்
றறிவு பேரறிவு பேதமின்றாகின்றன. இருக்கின்றதால் ஒன்ற
றிவாயும ஒன்றறியாமையாயு ம எங்ஙனம ஏற்கப்படும? முன்
ஞான்று சுசாதிவிசாதி சுகதபேதம மூன்றையும் ஏலாததே
அறிவெனச் சம்மதித்திருக்க, பின்ஞான்று முதலறிவாகிற
அறியாமையிருக்கச் சம்மதித்ததென்னை? அவ்வறியாமை மேல
றிவுக்கு விசாதிகமன்றோ? அன்றியும, சிற்றறிவு பேரறிவென்
பதில் சிற்றறிவாயதுமுண்டன்றோ? அச்சிற்றறிவு சுசாதிபேத
மன்றோ? இச்சுசாதிபேதம பிரமன்முதல் பிபீலிகம இறுவா
யுள்ள எண்ணரிய கோடாகோடிகட்கும் மிஞ்சியிருக்கின்றன
வன்றோ? அன்றியும, பாஞ்சபூதபவுதிக முதலியன வாகத்தோ
ன்றும் இப்பிரபஞ்சம விசாதிபேதங்களன்றோ? முதலறிவு
அறியாமையென்னின், இம்முதலறிவு எண்ணரியதாயிருக்கி
ன்றமையின், விசாதிபேதம அனந்தபேதங்களாயும், அங்ங
மின்றி அம்முதலறிவு சிற்றறிவெனனின், அனந்த சுசாதிபே
தங்களாயும முடிகின்றன. முடிவதால் எங்ஙனம்மேலறிவென்
றது அறிவெனபபடும? முதலறிவு அறிவாயின், மேலறிவாகிற
சுசாதிபேதமும் பிரபஞ்சமாகிற விசாதிபேதங்களும் இருக்க
லாமா? அன்றி, மேலறிவு அறிவாயின் முதலறிவாகிற சுசாதி
பேதங்களும பிரபஞ்சமாகிற விசாதிபேதங்களும் இருக்கலா
மா? வத்துவெனப்படுவது ஒப்பும் உயர்வும் தாழ்வுமற்றதன்
றோ? இத்துணைத் தோடங்களிருக்க, அறிவுக்கு மேலறிவுன்

டெனச்சமமிதது அறிவுக்குமேலறிவு அறிவுக்கு மேலறிவெ னச்சென்று சென்று ஈறின்றி அனவத்தாதோடமெய்து மே? இதற்கென்செய்வரம்! இத்துணைக் கட்டங்களையும் நன் குணர்க.

சுசாதி முதலிய பேதங்களுக்குத் திட்டாந்தமாவது—மர த்துக்குத் தன்னோடொத்த மரமொன்றிருத்தல் சுசாதியும், அம்ம ரத்துக்குக் கல்முதலியவை மாறாயிருத்தல் விசாதியும், அம்மர த்தின்கண் தளிர் இலைகாய் முதலியனவாய் விட்டுவிட்டு அ டங்கியிருத்தல் சுவகதபேதமுமாமெனக் காண்க. இவ்வாறே தாட் டாந்தமாவது அறிவென்பது தன்னோடொத்த வேறொன்றாகவே னும் சடமாகவேனும் தனக்கயலாக மேலறிவு ஒன்றாகவேனு ம் பலவாகவேனும் இருக்கையன்றோ, சுசாதியும், அவ்வறிவுக்கு அயலாயசடப் பிரபஞ்சம் வேறாயிருக்குமானால் விசாதியும், அவ்வறிவு தானே சகமுமாயிருக்குமாயின் அஃது சுவகதபேத முமாமெனக் பிரகாசித்திருக்கிற மூன்று பேதங்களும் அறி யப்படுதற்கன்றிலவா.

சிவஞானபோதம்

பொய்ப்பதையறி வவையெல்லாம் மெய்யறிய வுணர்வாக்
சடமதையறி யுமறிவே தேயறிவு மென்னே என்றும்,

ஞானவாசிட்டம்.

பொருகடலிற் றிரைமுதலாய்ப் பிறந்த வெல்லாம்
புனலாகி விளங்குமாயும் புனலே யாமோ
வொருபொருளாம் பிரமமாத் திரமேயல்லா
லுபயமெனுங் கற்பனைப்பே ரொன்றுமில்லை
யெரியிடத்திற் சூடியாத் திரமே யல்லா
லிரண்டெனவோ ரவ்வகைபோலென் றுமொன்றுஞ்
சரிதைகிரி யாயோகப் பதத்தின் முற்றிச்
சாதனங்க ணிறைந்தவர்க்கே சாற்றல் வேண்டும்.

என்றும் கூறியிருக்கின்றன.

ஓர் அறிவென்பதே சுவகதாதிபேத மிறந்திருக்கின்றதாயின், இரண்டாவதறிவு எங்ஙனமிருக்கும்? வேறாக ஓரறிவேயிருத்தற்கு ஏதுவில்லையாயின், எண்ணரிய அறிவென்பது இருத்தற்கு எங்ஙனமிடந்தரும்? இதனால் ஈரறிவெனவழங்குவது விவர்த்தமென்க. இது நிற்க. ஈரறிவென்பதைப்பற்றி இன்னுஞ்சற்றாராய்க்குதும். முதலறிவு அறியுமறிவு மேலறிவு அறிவிக்கும் அறிவன்றோ? அறியுமறிவு பொருளல்லவற்றைப் பொருளெனவும் பொருளைப் பொருளெனவு முணர்தல். அவையாவன — தானல்லாததைத் தானெனவும் தனதல்லாததைத் தனதெனவும், தானென்னலைத் தானெனவும் தனதென்னலைத் தனதெனவும் போல. இவ்விரண்டியக்கமும் யாரபாலது? முதலறிவாகிய உயிரினபாலதெனின், இவ்வுயிருக்குமேல் வேறாகவோர் அறிவிருப்பது எதற்கு? முதலறிவுக்கு அறிவித்தற்கெனின் அவ்வறிவு அறிவிக்காதிருப்பின், உயிரென்பது எங்ஙனம் தானே அறியும்? இவை நிற்க, மேலறிவு எவ்வுதவியாக்கா கீழறிவு இயற்றுதற்காகத்தானிருக்கின்றதெனின், எவ்வுதற் கர்த்தா கருத்துப்படி இயற்றுதற்கு கர்த்தா நடத்துவது யாதுக்கு? இவ்வியற்றுதற்காகத்தான் வியக்கம் பிறப்பிறப்பையடைதற்கும், அவையகல வீடெய்துதற்குமன்றோ, இவ்வுயிருவைப் படைத்த இந்தக் கர்த்தா அருந்துகிறதற்கு அர்ப்பகதா இவ்விருவித வேலையையும், அவையாவன-பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றும் பொருளைப்பொருளென்றும் உணரும் இருதியங்களையும் செய்வித்துக்கொண்டிருக்கின்றதாகும்! இங்ஙனம் மேலொன்று செய்வித்துக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டுபிடித்த அதனாலாக்கும் காணுமறிவு நீ காட்டறிவு நாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளியது!

மேலும் பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணருமாறு உணர்த்துந் திரோபாவசத்தியினால் மயக்குவித்தலும், பொருளைப் பொருளென்றுணருமாறு உணர்த்தும் அனுக்கிரகசத்தியினால் தெளிவித்தலுமாயின், உயிருக்குத்தனக்கென்று என்ன கர்த்தத்துவமிருக்கின்றது. சிறிதேனுமில்லையே! உயிர் இங்ஙனம் கர்த்தத்துவமா யிருப்பதற்குத்தானே மேலறிவொன்றிருக்கின்றது? "சும்மாவிருந்தாரையை பூதிக்கெடுத்தானுண்டி" என்னும் ப

முமொழிக்கிணங்க, அநாதியாயுள்ள மாயைக்கண் அநாதியாக மூளாவிருந்த உயிரை வெளியிலிழுத்துவிட்டு இத்தனை கோலஞ்செய்துகொண்டு இன்னும் வருகின்றதென்பது பொருத்தமாகவிருக்கின்றதா? அவ்விறைவன் தனது காருணியத்தால் இழுத்துச்செய்வித்ததேயனாதி விவாத்தமாக வல்லவேயென்னின், இக்கருணை உயிரின்மேல் இடையில் வைத்ததற்கு ஏதுவென்னை? அன்றியும், இக்கருணைவைத்திருத்தற்கு முன்ஞான்று இவ்வுயிர் என்ன நன்மைசெய்தது? அந்நன்மை தேடி மாயைக்கண் தான் செய்வதற்குத் தனக்குப் பரிசுத்தமில்லையே! இவ்வாயிடினும், எயவித்ததிருவே நன்மைசெய்துவிட்டதாகவே ஏற்போமெனின், அவ்வினை இறைவனது அநுக்கிரக சத்தியிற்சேர்ந்ததன்றோ? இதனால் அக்கருணை இடையில்வந்ததன்று அக்குறிப்பு இறைவனுக்கு அநாதியே இருக்கின்றதென்னின், அவ்வியல்பைக் கருணை யுயிரைப்பற்றியதன்றோ? அக்கருணை பற்றியிருக்குமன்று அநாதியிலேயே உயிரை மலப்பிணிப்பாகிய அறிவின்மையால அக்கருணை இயற்கையுமன்று செயற்கையுமன்று இப்படிக் கருணையென [illegible] இரு ந்தக. [illegible] உள [illegible] கொடுத்தா? அன்றி [illegible] அப்பொருதிக்கொ த்ததா? அன்றிப்பிரபல சுருதிக்கொடுத்தா? [illegible] கொத்ததேனின்

தாயுமானவர்.

சந்ததமு மெனதுசெய லினதுசெய லியானெனுந்
தனைமறவே யன்றி யில்லாத் தனையையால் வேறிலேன்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரச சுபாவமிதுவே யென்றாய்.

திருவாசகம்.

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி யொளியாகி
யூனாகி யுயிராகி யுண்மையுமா யின்மையுமாய். என்றும்,

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

ஊனாயுயி ரானாயுட லானாயுல கானாய்
வானாய்நில னாய்கட லானாய். என்றும்,

வைராக்கியசதகம்.

புகலரும்பரப் பிரமமாங் கடற்றனிற்
புணரிபரைத் திரையீசன்
சகமொடாருயி ரெனுநுரை யாதிக
டந்துமாறிடுமென்றே
பகருநான்மறை யெனினது லைதையெனைப்
பற்றுவாம விடுகிறபாம்,
சுகசொரூபமே யனைத்து மென்றகற்றுதி
துவிதபா வனை செற்றேச. என்றும்,

தாயுமானவர்.

செயபுகழ் தெரிதரு மேலாந் தாயுமி லியாமுமச்
சிவனாது வழி யென்றே
யையமற்றுணரா தியா னெனாதுஞ்செருக்கடைந்து
[illegible] மாறு கருதிச, னைதவந்தன்னை? என்றும்.

குறள்.

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு என்றும்,

இங்ஙனம் அநேக நூல்களும் இறைவனையன்றி உயிரின்றெனவும், வேறாகத்தோன்றினும் ஓர் முதலென்றெனவும், இங்ஙனமிருக்கும் உயிர் அவ்விறைவனுமென்றெனவும் கூறியிருக்கின்றவை அற்பசுருதிகளாகுமா! அன்றியும், ஈரறிவென்பது உளதெனச்சம்மதித்த வேத சுருதிகள் இவ்வுலகானுபவத்துக்கியைந்திருக்கின்றதே யெனின், ஈரறிவென்பது கற்பிதமென்ற சுருதிகளனுபவத்துக்கியையாததாக்கும்! இரண்டறிவெனக்கூறும் சுருதிகள் அனுபவத்துக் கொவ்வியதோடு யுக்திக்கும் ஒத்திருக்கவேண்டுமென்றோ? அவ்யுக்திப் பிரமாணத்தைப்பற்றிச் சற்றாகிக்குதும். எங்ஙனமெனின், ஈரறிவெனச் சம்மதித்தது வியட்டி சமட்டி உபாதி குணம் தொழில்களாலன்றோ? வியட்டி உபாதிகுணம் தொழில்களென்பவை தனித்தனியாயிருக்கின்ற நூல

சூக்குமகாரணங்கள் உபாதிகளும், கிஞ்சிக்ஞத்துவம் குணமும இராகாதி சேட்டைகள் தொழில்களுமாம். சமட்டி உபாதிகுணம தொழில்களென்பவை ஷை யாவும் ஒருங்குகூடியிருக்கின்றதூலசூக்குமகாரணங்கள் உபாதிகளும், சர்வக்ஞத்துவமுதலியவைகுணங்களும, சிருட்டியாதிகள் தொழில்களுமாம. இவைகள் எங்ஙனமெனின், தனிமரம வியட்டியென்பதும பலமரங்களின் சேர்க்கை சமட்டி யென்பதுமாம். தனித்தனியாயுள்ள வியட்டி உபாதி குணம் தொழிலுக்குப் பிரமன்முதல் பிபீலிகமிறுதியாக வெவ்வேறாவியட்டி சித்துப்பொருள இருக்குமாறுபோல், சர்வமாயுள்ள சமட்டி உபாதி குணம் தொழிலுக்குச் சமட்டிசசித்துப் பொருளொன்றிருக்கவேண்டுமென்றோ? அச்சமட்டியாகிய சித்துப்பொருள் ஈசுரனெனவும், பேரறிவெனவும், ஆண்டானெனவும் பொருள்படுகின்றது வியட்டியாகிய சித்துப்பொருள் சீவனெனவும சிற்றறிவெனவும் அடிமையெனவும் பொருள்படுகின்றது. ஷை வியட்டி சமட்டியாகிய உபாதிகுணம் தொழில்கள் ஈரறிவாகிய முதல்களுக்கா? அனாதி ஈரறிவாகிய முதல்கள் உபாதி குணம் தொழில்களுக்கா? உபாதி குணம தொழில்களுக்கே ஈரறிவுகளுமெனின், ஆழிக்கு விரலலன்றும்போலாகின்றது. அங்ஙனமாயின், ஆழியானது கைவிரலைக்கொண்டே யாதுக்கு? ஆழியாகியதான் விரலால் அலங்காரமாயிருத்தற்காக்கு..! இங்ஙனமே, ஷை இருவித உபாதி குணம தொழில்களும ஈரறிவையுங்கொண்டு யாதுசெய்கின்றன? பந்தமுத்திக் கியைந்தசாதனங்களை இயற்றி அப்பந்தமுத்தியை எய்துதற்காகுமே? இவைகள் கிஞ்சித்தும்பொருத்தமாயிருக்கின்றனவா? இல்லையே விரலுக்கு ஆழியென்றும்பொருந்தும எங்ஙனமெனின், விரலானது ஆழியைக்கொண்டு தான அலங்காரமாதற் கியைகின்றது. இதுபோல், ஈரறிவுக்கும உபாதிகுணம் தொழில்களாகவின அவ்வவ்வுபாதியாதிகளால் சிற்றறிவு பந்தமுத்திகளை எய்துதற்கும் பேரறிவு அப்பந்தமுத்திகளை ஈதற்கும பொருந்துகின்றன. அன்றியும், ஆழியென்பது விரலுக்காயினும, இவ்வாழி விரலெனப்படாவாறுபோல, ஷை இருவித உபாதிகுணம் தொழில்கள் ஈரறிவுகட்காயினும அவ்வுபாதியாதிகள் ஈரறிவெனப்ப

டாவன்றோ? இவற்றால் அறிவுவேறும் அறியப்படும் உபாதியா திகள் வேறுமாகின்றன.

ஆகவே இருவித உபாதிகுணம் தொழில்களையும் நீக்குழி, அறிவு இரண்டெனறும் பேதமிருக்கக் காட்டுதற்கியையுமோ? ஈரறிவெனக்கொண்டது உபாதிகுணம் தொழில்நோக்கத்திலே யா? அன்றி அறிவு நோக்கத்திலேயா? அறிவு நோக்கத்திலே யேயெனின், ஆகாயதிருட்டியில ஆகாயமிரண்டு பட்டிருக்குமா யின் அறிவுதிருட்டியில் அறிவு இரண்டெனபதற்குமுரணின்று கடோபாதிமேகோபாதிகள்திருட்டியில் ஆகாயம் இரணடுபட்ட துபோலிருப்பினும இரண்டெனப்படுமோ? படாதன்றோ? அதுபோல, வியட்டி சமட்டி உபாதிகுணம் தொழில் திருட்டிக ளில் இரண்டுபட்டது போலிருப்பதால் இரண்டாயிற்று? இல லையே! இஃதிங்ஙனம் நிற்க.

இந்து உயிர் பலவன்றெனல்

உயிர் ஒன்றென்பதா? அன்றிப்பலவென்பதா? பலவென் பதுதானெனின், யாதிறலேற்றபாலது? உயிர்களினலேயே ஏறறதெனின, உயிரைசகண்டுழி ஏற்றற்பாலதா? அன்றிக்கா ணுதுழி ஏற்றற்பாலதா? கண்டுழியே ஏற்றதெனின், சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி மூர்ச்சை மரணமாகிய இவ்வஞ்ஞானவத் தைகள் ஐந்துள எந்த அவத்தையிற்கண்டேற்றது? அன்றியும், ஞானவத்தைகளாகிய துரியம் துரியாதீதம் இரண்டில் எந்த அவததையிற்கண்டேற்றது? ஷை அஞ்ஞானவத்தையிற்கண் டது தூலமுதலிய உபாதி நதிரயங்களையன்றியில்லையே! ஞான வததைகளிலோ காலதேசவத்துபரிச்சேதரகித சுயம்பிரகாசத் தையன்றி இல்லையே! ஆகலின், உயிரைக்கண்டு பலவெனறே ற்றதன்று, அன்றியும், உயிரைப்பலவென்றேற்றது ஒவவொன் றும் எத்துணை எத்துணையாக ஏற்றது? உடறறுணையாக ஏற்ற தெனின், மூவித உடலுள் எந்த உடற்றுணையாக ஏற்றது? தூ லவுடற்றுணையாக ஏற்றதெனின், இத்தூலவுடலெத்துணைய து? இந்து பருவத்துக்கு ஓரளவாயிருக்கின்றதே? அப்பருவபே தங்களில் இஃதெப்பருவத்துணையது?

திருவாசகம்.

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்து
ளெல்லாப்பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்

என்று திருவாய்மலர்ந்தருளியதை ஏற்கற்பாலதாகலின், இப்பலபிறவிகளுள் எப்பிறவித்துணையென்பது? அவ்வப்பிறவியுடலவ்வோர் பருவத்துணையாயிருக்கின்றதே! அவற்றுள் அவ்வவ்வுடல் எத்துணையெனப்படும்? உடற்றுணை எத்துணை எத்துணைத்தாயினும் உயிர்கள் அணுத்துணைத்தாகலின் அவ்வவ்வுடல்களுள் ஏகதேசமாகநின்று இச்சா ஞானக்கிரியைகளை இயற்றி இயற்றி வருகின்றன. அங்ஙனம் இயற்றிவருகின்றது ஓர் அறைவீட்டின்கண் ஏகதேசமாயிருக்கும் ஓர் சிறிய தீபமானது அவ்வீடு முழுதும் பொருள்களை விளக்குவதுபோலாமெனின், அவ்வறைவீட்டு தீபம் தனக்கணிமைக்கண் மிகுதியாயும் சேய்மைக்கண் மழுக்கமாயும் இடைக்கண் சமமாயும் விளங்குகின்றது.

அதுபோல் உபாதிகள்தோறும் ஏகதேசமேகதேசமாக நிற்கும் உயிர்களின் உணர்வு தத்தமக்கு அணிமைக்கண் மிகுதியாயும் சேய்மைக்கண் மழுக்கமாயும் இடைக்கண் சமமாயுமிருந்து விளங்கவேண்டுமே! அங்ஙனமில்லையே! பரிசவுணர்வில்லாதவுடம்பும் உண்டோ! தேகமுழுதும் வியாபித்துநின்றுணர்வது ஒருபடித்தாயிருக்கின்றதே! உடலிருப்புப் பரிசவுணர்வினைக் கண்ணன்றோ எங்கெங்கே பரிசவுணர்ச்சியின்றோ அங்கங்கே அவ்வுத்தேகமிருக்கட்டும். அன்றியும் உயிர்கள் அணுத்தன்மையென்பது இயற்கையெனப்படுவதா? அன்றிச் செயற்கையெனப்படுவதா? செயற்கையெனப்படுவதெனின, உயிர்கட்கியற்கையது யாதெனப்படும்? வியாபகத்துவமெனின், அவ்வியாபகம் இடையில் அணுத்தன்மையாகவேண்டுவதின்று. அன்றியும், அவ்வியாபகம் அணுத்தன்மையானதாகவே வைத்துக்கொள்வம். அணுத்தன்மைக்

கு முன்ஞான்றிருந்த வியாபகங்கெட்டு அணுத்தன்மையாயிற்று? அன்றிக்கெடாதாயிற்று? கெட்டேயாயிற்றெனின், மீண்டும் வியாபகமாகாதிருக்கவேண்டும்? மீண்டும் வியாபகமாகாதாயின், பரத்தோடு கலந்தேகமாதற்குக் கூடாதே! வியாபகங்கெடாமலே அணுத்தன்மை யாயிற்றெனின், வியாபகமிருந்தவாறிருக்கின் அஃதெங்ஙனம் அணுத்தன்மைபெறும்? கயிறானது அரவத் தன்மை பெற்றதுபோலாகும்! இடைக்கண் அணுத்தன்மை வந்ததெனறேற்கின், அவ்விடைக்கண் வியாபகத்துவம் இன்றென்பதாகிப் பின்ஞான்று பரத்தோடு கலக்காத தோடம் வாய்க்குமெனக்கருதி அவ்வணுத்தன்மை இயற்கையதென்றேற்கினும், பரிபாகமுற்றாய்விடத்து பின்ஞான்று பரத்தோடுகலத்தலேயல்லாததுடன் இஞ்ஞான்றிருந்தவாறும் இயற்கையெனப்படும். அஃதியற்கையதாயின், திரிகாலஞானியாகிய சர்வக்ஞத்துவம் இடைக்கண் மறைந்திருக்கவேண்டுமே! அந்த ஞானம் தவத்தால்வருமென்பதுவேயின், தவத்தாலேனும் இடைக்கணவருகின்றதாயப் பெற்றதன்றே இயற்கையெனபடாதேனன்? இது நிற்க.

உயிரென்பது அருவப்பொருளா? அன்றி உருவப்பொருளா? அருவப்பொருளெனின், அருவம் உருவ உபாதிக்குட்கட்டுப்படுவதுமுண்டா? படுவதுண்டெனின், அருவமாகிய இவ்வெளியானது எந்த உருவ உபாதிக்குட் கட்டுப்பட்டது! இவ்வெளி சட அருவமாதலிற் கட்டுப்படுதலில்லையாது உயிர் சித்துருவமாகலிற்கட்டுப்படுதலில்லையெனின், அவைகளாதிய உபாதித்திரயம் அபிமானத்திரயம் முதலியவைகள் எதனபால மாறி மாறிக்காணப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன? எங்ஙனமெனின், தூலோபாதி தோன்றிய ஞான்று விசுவனென்கிற அபிமானியும் சாக்கிராவத்தையுந்தோன்றுகின்றன. அஃதன்றியும் தோன்றுஞான்றைய னைய சூக்குமோபாதியுடைய தைசதனென்னும் அபிமானியும்சொப்பனவவத்தையும் காரணோபாதியுடைய பிராக்ஞனென்னும் அபிமானியும் சுழுத்தியவத்தையும் இன்று. அச்சூக்குமோபாதிமுதலியவைகள்தோன்றுஞ் ஞான்றும் ஷை தூலம் விசுவன் சாக்கிரம் இம்மூன்றும் இன்று. இவையனைத்தும் எங்கே உளதாயுமில

தாயும் தோன்றிமறைகின்றன? இங்ஙனம் தோன்றிமறையுமனைத்தும் சங்கற்பயாகிற நினைவெழுச்சிகளன்றோ? இவ்வெழுச்சிகள் நானென்பதிலன்றோ? அந்த நானென்பது அத் தோன்றி மறைபவைகட்குச் சாட்சிசைதன்னியமன்றோ? இங்கே ஓர் வியட்டி உபாதிகுணந்தொழில்களுக்காதாரம் நானெனனும் சாட்சிசைதன்னியமொன்றிருப்பதுபோல ஆங்காங்கும் எண்ணரிய வியட்டி உபாதிகுணம் தொழில்களுக்கும் ஆதாரசாட்சிசைதன்னியங்களும் எண்ணரிதாயிருக்குமன்றோ? அவ்வவவாதாரசாட்சி சைதன்னியமனைத்தும் ஒன்றெனப்பட்டதா? அன்றிப்பலவெனப்பட்டதா? பலவெனப்பட்டதெனின், ஒருநானென்னும் போதாதாரத்திற்கு எல்லை எத்தனையென்று ஏற்கப்பட்டது? கடோபாதிகளனைத்தும் அகன்றுழி, அவ்வக்கடங்கடோறும் துண்டு துண்டாக முன்றோன்று காணப்பட்ட வெளியென்பது பலவாயிருக்கட்டுமே. நானென்பது பலவாயிருக்க ஆங்காங்கும் அவத்தாத்திரய முதலியனவாகத்தோன்றும் விகாரதிருட்டிகளகன்றுழி, அவ்வவ்வவத்தாத்திரயங்கடோறும் தனித்தனி வெவ்வேறாக முன்றோன்று காணப்பட்ட நானென்னும் ஆதாரமென்பது பலவாயிருக்கின்றதா? ஓர் வகுப்பாகிய அலையாதிகட்கு எந்தசலப்பொருள் ஆதாரத்துவமாயிருக்கின்றதோ அந்த சலப்பொருள் ஒன்றேயன்றோ பலவகுப்பாகிய அலையாதிகட்கும் ஆதாரமாகியது! பலவகுப்பு அலையாதிகள் எழுச்சியினாற் சலாதாரம் பலவாகுமா? ஆகாதன்றோ? அலையாதிகளாகிய ஆதேயங்களோடு சலாதாரமும் ஒருங்கேவிளங்குவதால் இச்சலாதாரமானது ஏகத்துவமென்பதற்கு இழுக்கின்று. ஆங்காங்கும் சலப்பொருள் விளங்காமலும் அதனைப் பாராமலும் நின்று அலையாதிகளையே திருட்டித்துக்கொண்டிருக்கில் இச்சலாதாரம் பலவாகத்தானே மயங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டியது? மயங்கினும் மயங்காவிடினும் இச்சலாதாரம் ஒன்றென்றேனும் பலவென்பதற்கியையுமா?

இதுபோல், ஓர் வகுப்பாகிய அவத்தாத்திரயமுதலிய கற்பனைகட்கு, எந்த நானென்னும்போதம் ஆதாரத்துவமாயிருக்கின்றதோ அந்தப்போதாதாரமொன்றேயன்றோ பலவகுப்பா

கிய அவத்தாத்திரய முதலியவைகட்கும் ஆதாரமாகியது? பல வகுப்பாகிய அவத்தாத்திரய முதலியனவைகளின்எழுச்சியினால்அந்தப்போதாதாரம் பலவாகுமா? ஆகாதன்றோ! அவத்தாத்திரய முதலிய ஆதேயங்களோடு அந்தப்போதாதாரம் சற்றும் விளங்காமையினால் அவ்வாதாரம் பலவாயிருப்பதுபோல் இழுக்குற்றது ஆங்காங்கும் அந்தப்போதமானது விளங்கவும் அதைக்காணவும் நின்று இவ்வவத்தாத்திரயமுதலியவைகளைத் திருட்டிக்காதிருந்திடில் அந்தப்போதாதாரம் பலவெனமயங்கவேண்டிவருமோ? மயங்கினும் மயங்காவிடினும் அந்தப்போதாதாரம் பலவெனப்படுமா? படாதன்றோ! அந்தப்போதாதாரம் ஏகமெனப்படுவது கற்பனைகளாகிய அவத்தாத்திரயமுதலியவற்றாலாகலின், ஆரோபமுமாமென்க. இங்ஙனமிருப்பதால் பலவென்பது எஞ்ஞான்றும் இன்றென்பதாயிற்று.

அன்றியும் நானென்னும் போதப்பொருள் பலவாயின் இருவித சமாதிக்கண் ஏகமாயிருப்பானேன்? அதனால்அந்த நானென்னும் போதப்பொருள் ஏகமாயின் ஈங்குப் பலவாயிருப்பானேன்? ஆங்கு ஏகமாயும் ஈங்கு அநேகமாயும் இருப்பது யாதுகாரணம் பற்றி? நிருபாதிகமான ஞானத்து ஏகமாயும் சோபாதிகமான ஞானத்து அநேகமாயும் இருக்கின்றதெனின், சோபாதிகமாகிய அஞ்ஞானநிலைக்கண் போதம் அநேகமென்பது அநுமான அளவையினாலாமே. போதமானது தன்னைப் பிரத்தியட்சமாகக்கண்டு அநுபவிக்கப்படுவது சமாதிகளாகிய ஞானநிலையிலன்றோ? அந்த ஞான நிலைக்கண் அப்போதம் பலவாயிருக்கட்டுமே! இதனால் அஞ்ஞான நிலைக்கண் ஏகமாயிருக்கட்டுமே! அங்ஙனமில்லையே பலவென்பது அஞ்ஞான நிலைக்கண்ணும் ஏகமென்பது ஞான நிலைக்கண்ணுமாகின்றன. இந்நிலைக்கண் பலவென்பது அவத்தாத்திரயமுதலிய கற்பனைகளாலாகலின் இக்கற்பனைகளைக்கொண்டுபோத ஆதாரம் பலவெனக்கணிப்பது தோற்ற அனுமானமன்றோ? ஆகலின், போதம் பல ஆதார பேதங்களாக நிற்றல் ஆதேயமாகிய ஆரோபமும், அப்போதம் ஏகமாக நிற்றல் ஆதாரமாகிய அதிட்டானமுமாயிற்று. ஆகவே, தனித்தனி ஆதாரச்சாட்சி சைதன்னியங்கட்கு மேல் சர்வாதாரச்சாட்சி சைதன்னியமே போதமெனப்பட்டிரு

த்தலின் வியஷ்டி சமஷ்டி அவத்தாத்திரயசகித ஆரோபச்சிற்ற றிவு பேரறிவெனப்படுவ னிருஞானமும் இனமென்பதாயிற்றெ ன்க இவற்றிற்குதாரணம்

கைவல்லியநவநீதம்.

அறிவுக்கு மறிவுசெய்யு மறிவுவே றன்றென்றெண்ணு
மறிவற்ற குதர்க்கரோடாக் கலுவதாற் பலமாதிரும். என்
[றும.

வேதாந்தசூளாமணி

ஜீவனெனச் சங்கூடஸ்த னம்பிரம மெனனச்
சித்துநான் காங்கடீர்க் கதுவுறும்வண மீனவான
மாவுபனி மோவிம்ப வனுமிதா காசஞ்
சொற்கடா விசயினை ஞானசமொடு மாவான்
மேவுமிவை யவற்றினுக்குந் திட்டாந்த முறையாம.

என்றுங் கூறியவாற்றாற்காண்க.

ஆறவது.

துவைத சிராபோப விளக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகப்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

ஏழாவது.

துவைத இன்பாரோப ஆராய்ச்சி விளக்கம்

வெண்பா

இந்தவா ராய்ச்சிக்க ணின்ப மிரண்டென்றல்
சந்தத்துமும் போலிகளாந் தாமொருகு—மந்தமிலாத்
தானெனத் தம்பொருட்டா னானறங்கிடுமே தின்னமுதா
யேமுருகு மீங்கிதனைக் கேட்க.

எங்ஙனமெனின், போதமென்பதொன்றாயின், அப்போதத்தை மற்றோர்போதம் அணைந்தவழி அப்போத ஆனந்தம் எங்ஙனம் வெளிப்பட்டுமெனமுறும்? ஓர் பெண்பால் தனக்கியையாதிருக்கும் நாயகனின்றித் தனேனைத்தானே தழுவியணைந்து சுகிக்கக்கூடுமோ? கூடாவழி, அவளது ஆனந்தம் எங்ஙனம் வெளிப்பட்டுமெனமுறும். இகத்திலேனும் பரத்திலேனும் இரண்டுபடாவழி இன்பவெழுச்சி என்பது கிஞ்சித்தேனும் உண்டாகுமா? உண்டாகாதாகலின், போதமென்பது இரண்டுபட்டேயிருக்கவேண்டுமெனின், தவமென்பது இரண்டெனப்படும். அவை காமியத்தவமெனவும் நிட்காமியத்தவமெனவுமாம். இவ

விரண்டுள் காமியத்தவமாவது தனக்கெனப்பொருள் கிஞ்சித் துமின்றி, அசுதியாசமாய்வந்து வந்தடுக்கும் தத்தம் உடல்களை நானெனவும் அவ்வவ்வுடலைச்சார்ந்து வரற்பாலனவாகிய பெண்டீர்முதலிய உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகள் அனைத்தையும் எனதெனவும் ஐயமுறாது சத்தியமாகவே கர்த்தத்துவம் போகத்துவமுற்று நிகழ்ந்துவரும். இதனால் உண்டாம் இராகாதி துர்க்குணங்களையும் மதுமாமசாதிகளை அருந்தும் துராசாரங்களையும் தடுத்து இம்பரபோக விரத்திச்ச விரதம் மேனாப்பு தவம் மகா முதலிய அனேகசற்கருத்தியங்களையும் இடைவிடாதொழுகிவருதலாமெனக.

நிட்காமியத்தவமாவது மேற்படி சற்கிருத்தியங்களை தத்தம் உடலுக்கும் வறியகுடும்பத்தார்க்கும் செய்துகொண்டுவருவது பயனைப்பற்றிதனை நயந்து பிறவிகளைத்தரும் நயமைவிட்டகலாது நின்றுகொண்டு தற்கடைத்தலையாகிய இதற்குக்காரண புவனபோகங்களை நாயகன்பக்கிருந்து வளர்ந்தது முதலியவைகளையும் விடாது பாதுகாத்துக்கொண்டு வருவது புறப்பற அயயவிறைவனாகலின், அவனையன்றி மற்ற காக்கவல்லு எனையென உரிமையிருக்கின்றது? எல்லா உரிமையும் அவனுடையதாகலினே, அவன் ஆண்டானெனவும் நாம் உரிமையற்றிருக்கின்றோமாகலின் அடிமையெனவும், உள்ளபடியேகொண்டு மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் மூன்றினையும் அவனே சுராற்பணமாகவே செய்து செய்து அகம்பாவமகன்றுணர்ந்திருந்தலாமெனக. இவ்விரண்டிற்கும் உதாரணம்.

வேதாந்தசூளாமணி.

உடம்பினையும் வருகுலமுந் தனையுமயா னெனவெதன்
றுளன்கரும காண்டியெலாக் கிரியையுமீ சறகே
இடையபெறகின ருகருமவ னேபதுதி காண்டி.
எனக்கூறியிருக்கின்றதையுணர்க.

தற்சுதந்தரமுற்றும் தற்சுதந்தரமற்றும் நிகழ்த்தும் மேற்படி இருகிருத்தியங்களாலும் வரற்பாலதுயாது? இன்பமெனின், அவ்வின்பம் இருமையுற்றதா? அன்றி ஒருமையுற்றதா? இருமையுற்றதெனின், அவ்வின்பம் இருமையுறுவானேன்? கிருத்தியம்

கர்த்தத்துவமாயும் அகர்த்தத்துவமாயும் இருமையுற்றதாலெனின், அவ்விரண்டின்பமும் எவற்றின்பாலது? இகபரத்தின்பாலதெனின், இகபரமாவது செகமும் சிவமுமாகின்றன. செகத்தின்பாலது சிற்றின்பமும் சிவத்தின்பாலது பேரின்பமுமாம். ஆயினும், சிற்றின்பம் செகத்திற்கியற்கையதும் பேரின்பம் சிவத்திற்கியற்கையதுமாம். உயிர்கள் தமது காமியத்தவத்தாற் செகத்தின் சிற்றின்பத்தையும் நிட்காமியத்தவத்தால் பரத்தின் பேரின்பத்தையும் பெறுகின்றன. அத்தவத்தைப் புரியாவழி அவ்வவ்வின்பத்திற் செல்லவேண்டுவதின்று, செல்லாவழி அவ்விரண்டின்பமும் அந்தந்த ஆதாரத்தில் நின்றும் பயனுறாது. அவ்விரண்டின்பமும் செகத்தின்பாலதும் அச்செகத்திற்கியற்கையதும் பரத்தின்பாலதும் அப்பரத்திற்கியற்கையதுமாயின், அவ்விரண்டிலொன்றிலேனும் உயிர்களுக்கு எனைச்சுதந்தரமிருக்கின்றது? யாதொன்றுஞ் சார்ந்ததல்லாமை. இவற்றால் அவ்விரண்டின்பமும் உயிர்க்கியற்கையன்று செயற்கையே! அன்றியும், உயிர்கள் உலகப்பொருளாயின் உலகச்சிற்றின்பம் உயிர்களுக்கியற்கையெனப்படும். அங்ஙனமன்றி உயிர்கள் பரம்பொருளாயின் அப்பரப்பேரின்பம் உயிர்களுக்கியற்கையெனப்படும். இவ்வுலகும் அப்பரமும் உயிர்களன்றாகலின் இச்சிற்றின்பத்திற்கும் அப்பேரின்பத்திற்கும் உயிர்களாகிய தாம் வேறெனப்படுவதே திண்ணமெனக.

இரண்டின்பத்திற்கும் தாம் வேறாகில் இவ்வுயிர்கள் எந்த இன்பத்தில் ஆறுதலுமுற நிலைத்திருக்கும்? பேரின்பத்தில் நிலைத்திருக்குமெனின், அவ்வின்பமும் இச்சிற்றின்பத்தைப்போல உயிர்களுக்கு இரவலுற்றிருத்தலால் எங்ஙனம் அதில் நிலைத்திருக்கும்? சிற்றின்பம் நிலைக்காது மாறுவது இழிந்தோர்க்குங்கண்கூடாயிருக்கின்றது. பேரின்பம் இதுபோலின்றி என்றும் மாறாதிருப்பதாயிருக்கின்றதேயெனின், அவ்வின்பம் மாறாதிருப்பதுண்மையாயினும் எதனாற்பாலது? அநுமான அளவையாலும் ஆகம அளவையாலுமெனின், அநுமான அளவையாலேற்றது, இகமென்பது ஒன்றிருத்தலைப்பற்றி மேலே பரமென்பதும் ஒன்றிருக்கவேண்டுமெனவும், இவ்விகத்தின்கண் சிற்றின்பமொ

ன்றிருப்பதுபற்றி அப்பரத்தின்கண் பேரின்பமொன்றிருக்கவேண்டுமெனவும், இச்சிற்றின்பம் கணத்தில் மாறத்தக்கதாயிருப்பதுபற்றி அப்பேரின்பம் அங்ஙனமின்றி நீடித்து மாறாதிருக்கவேண்டுமெனவும், நம்பிக்கையுற்றிருக்கும் பட்சமாய் முடிகின்றன. இதனால், அனுமானஅளவைபயனுறுமென்க.

ஆகம அளவையாற் பயனுறுமோவெனின், அவ்வாகம அளவை யுத்திக்கொத்ததா? அன்றி ஒவ்வாததா? யுத்திக்கொத்ததெனின், இதுகாறும் யுத்தியாலாராய்ந்து வருகின்றமையால் இஃது முடிவு பெறுமளவும் ஆகமவளவை இனிவேண்டுவதின்று. இச்சிற்றின்பம் காமியத்தவத்தால் வாய்க்கற்பாலதால், உயிர்களுக்கு இரவல்சுகமா? அன்றிச்சொந்தச்சுகமா? சொந்தச்சுகமெனின், இச்சிற்றின்பம் உலகுக்கு இரவல் சுகமாகும்! இவ்வண்ணமே, அப்பேரின்பமும் உயிர்களுக்குச் சொந்தச்சுகமாயும் பரத்திற்கு இரவல் சுகமாயுமாகின்றதே! உலகானந்தமுலகுக்கும் பரமானந்தம் பரத்துக்கும் இயற்கையென முன்னமே சித்தாந்தமாயிற்று. எங்ஙனம் இரண்டின்பமும் உயிர்களுக்குச் சொந்தமெனப்படும்? படுமெனின், உயிர்கள் உலகத்திலும் பரத்திலுஞ் சென்று கலக்க இருதவத்திலும் முடுகுவானேன்? தத்தம் இன்பத்தை உலகின்கண்ணும் பரத்தின்கண்ணும் முன்ஞான்றே ஏற்றியிருக்கின்றதாக்கும்! பின்ஞான்று அவ்வின்பத்தையனுபவிக்க இருதவத்தையும் வேண்டுவது இது விந்தையிலும் விந்தை! இது நிற்க.

உலகவின்பம் உலகத்தைவிட்டும் பரத்தினின்பம் பரத்தைவிட்டும் மாறுந்தகையனவா? அல்லவே! இங்ஙனமிருக்க, உயிர்களுக்கு முன்ஞான்றில்லாத இருவித இன்பமும் இருவகைத்தவத்தால் பின்ஞான்று வாய்க்குமாயின், அவ்வின்பங்கள் எங்ஙனம் உயிர்களுக்கு மாறாது நிலைத்திருக்கும்? இயற்கையின்பமெஞ்ஞான்றும் மாறுதற்கிடனின்று பெருந்தவத்தால்வரினும் செயற்கையின்பம்மாறுந்தகுதியதே! அஃது அயலின்பமாகலினென்க. உயிர்களுக்கு இன்பம் இயற்கையதெனின், இடைக்கண் மாறவேண்டுவதின்று. அங்ஙனமின்றிச் செயற்கையதெனின், எஞ்ஞான்றும் மாறாதிருக்கின்றதெனக்கூறவேண்டுவதின்றுசிற்றின்

பம் சுகநிலையதென்றும் பேரின்பம் முத்திநிலையதென்றும் சத்தப்பிரமாணங்கள் கோட்டிக்கின்றதேயெனின், யுத்தியினால் முடிவுபெறுங்காறும் ஆகம அளவைவேண்டுவதின்றென முன்னமே ஏற்கப்பட்டிருக்கின்றேமாகலின், இஞ்ஞான்று அஃது வேண்டுவதின்று. அப்பேரின்பத்தை ஒவ்வோருயிரும் பெறுவது முழுதுமா? அன்றித் தத்தமக்கும் கூடுமானதா? முழுதுமேயெனின், ஒருயிர் அவ்வின்பத்தைக்கொண்டுழி மற்றோருயிருக்கு இல்லாமற்போகின்றது. அங்ஙனம் இல்லாமற்போகுமாயின், இன்னும் எண்ணரிய உயிர்களும் பின்னொன்று என்செய்யும்? அவ்வின்பத்தை ஒருயிர் முழுதும் கிரகிப்பதென்பது—அகண்டமான கடல்நீர்முழுவதையும் ஓர் கிருமியானது குடித்ததுபோலாமென்க.

அவ்வின்பத்தைத் தத்தம் அளவுக்குத்தக்கவாறு பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனவெனின், இதுகாறும் நிட்காமியத்தவ உயிர்கள் தத்தம் அளவுக்குத்தக்கவாறு அநுபவிக்க அவ்வின்பத்தைப்பங்கிட்டுக்கொண்டிருந்தால் அவ்வின்பம் எத்துணை குறைந்திருக்குமோ? இனியும் நிட்காமியத்தவம் இயற்றி இயற்றி அநுபவிக்கப் பங்கிட்டுக்கொள்வோர்களாயின், இதுகாறும் குறைந்துபோனதுபோக நின்ற வின்பம் முற்றும் இல்லாமற்போய்விடுமே? போகுமாயின், இனிவரப்போகிற உயிர்களுக்கென்செய்வது? இங்ஙனம் அபாரத்திற்கு இன்பமென்பது இல்லாமற்போயின், பரமென்பது துக்கவடிவமாகிறதாய் முடியும் முடியவே, உயிர்கள் தத்தம் அளவுக்குத்தக்கவாறு பங்கிட்டுக்கொள்ளப்பட்ட இன்பங்கள் இரவலின்பமாயும்முடிகின்றன. முடியவே, முத்தியென்பது இங்ஙனந்தானிருக்குமாக்கும்! கடல் நீரை முகில்களாலும் ஏனையவைகளாலும் எத்துணைகிரகித்தாலும் குறையாத தன்மையால் அவ்வின்பம் குறையாமலேயிருக்குமெனின், அந்நீர் எவ்வாற்றாற்கிரகிக்கப்படுகின்றதோ? அவற்றாற்சிறுகச்சிறுகவெளிப்பட்ட பின்னொன்று மீண்டும் அக்கடலின்பால் வந்து சேராமல், வெளிப்பட்டவை வெளிப்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கின், முடிவில் கடலென்னுஞ் சமுத்திரத்தில் நீரென்பது ஓர் திவலையேனுமிருக்குமா? இராததுபோல், அப்பேரின்பம் உ

யிர்களால் தத்தம் அளவின்படியே சிறிது சிறிதாக வெ
டுவிட்டது மீண்டும் அப்பரத்திற்சேராமல் உயிர்களிட
தங்கிவிடுமாயின், அப்பரத்துக்கென்று என்ன இன்பம் இ
தேனும் இருக்கின்றது? இன்றாகுமாயின், பரமென்பது மு
இன்பமற்றதாகின்றது.

ஆகவே, அப்பரம் துக்கவடிவமெனப்படும் ஷை ச
கண்வர்துசேராதுழி, முன்னொன்று அர்சீர சிறுகச்சிறுக
முலெடுக்கவெளிப்பட்டதோ அவற்றிற்குப் பின்னொன்
சீர பயனின்றிப்போகுமன்றோ? அதுபோல,பர த்தினக
வெளிப்பட்ட இன்பமானது மீண்டும் அப்பரத்தின்கண்
சேராதுழி முன்னொன்று அவ்வின்பம் எவ்வுயிர்களால சி
சிறுக எடுக்கவெளிப்பட்டதோ அவ்வுயிர்களுக்குப் பின்
ற அவ்வின்பம் பயனின்றிப்போம். போகவே, உயிர்கள
சிறிதுஞ்சுகமெனப்படின்றி முன்போலவே துக்கமயமாகும்.
இதனால் உயிர்கள் முற்பொழுதும் பிற்பொழுதும் இன்பம
வாயும் இடைப்பொழுது துக்கமுற்றனவாயும் முடிகின்ற
துபோல பரமானது முற்பொழுதும் பிற்பொழுதும் து
றதாயும் இடைப்பொழுது இன்பமுற்றதாயுமாகின்றது.

இதனால பரமானது ஒருபோது துக்கமுற்றதாயும
ள அவ்வொருபோது இன்பமுற்றனவாயுமாகின்றன.
தால், உயிர்களுக்குத்தோ மவ்வாதாலும் அது ஓர் பெரி
பரத்திற்குத்தோடம வரலாமா? இதற்கென்செயதும்? மு
ழுதும் பிற்பொழுதும் துக்கவடிவாயுள்ள உயிர்கள் காமி
முதிர்ச்சியால பெரிதும் துக்கமயமாகிய சிற்றின்பத்திற்
தாக்குவனவும், நிட்காமியத்தவ முதிர்ச்சியால் ஷை முற
ம பிற்பொழுதும பெரிதும இன்பவடிவாயுள்ள பர
பத்திற்சென்று தாக்குவனவுமாய் முடியும் முடி
எவ்வின்பவசத்தன? சிற்றின்பவசத்தனவெனின்
வம இவ்வுயிர்கட்குவேண்டுவதின்று, பேரின்பவச
ன, அப்பேரின்பம்உயிர்களுக்கு முற்பொழுதும பிற்பொ
உளதாயும் இடைப்பொழுது தவத்துணையாய் வாராமலு
கட்டும். உயிர்கள் எவ்வின்பவசத்தனவோ அவ்வின்பம் அ

ர[illegible]த இயற்கையதாயிருக்கவேண்டுமென்றோ? இயற்கையாகிய இ[illegible]ம் முற்பொழுதும பிற்பொழுதுமில்லாதிருக்குமா? அன் [illegible], ஓர் அரியதவத்தாலேனும் அவ்வின்பம் அன்னியமாய் நி ன் [illegible]பெறப்படுமா? அங்ஙனம் பெறப்படுவதால் அவ்வின்பம் அ ன்[illegible]மென்பது சேருமாணின்று. அன்றியும், இச்சிற்றின்பத் தை[illegible]தூலநாளுகநின்று அனுபவிப்பதுபோல்அப்பேரின்பத்தை எ[illegible] நாளுக நின்றனுபவிப்பது? சிவாகாரமாய் நின்று அனுபவி ப்ப[illegible]ளின், அச்சிவாகாரப்படுங்காறும் அவ்வின்பம் அன்னிய ம[illegible]ற! இவ்வாகாரப்பட்டுழி அஃதன்னியமாயும் அவ்வாகா ரப்[illegible]டுழி இஃதன்னியமாயுமாகின்றன.

[illegible]ஆதலால்,இவ்விரண்டாகாரங்களும தாமன்றென்பதாயிற் று. [illegible]ஆகவே, அவ்வவற்றாலுண்டாகும் இரண்டின்பமும் அன் னி[illegible]மனபதற்குமுரணின்று. இன்றாகலின, உயிர்கள என்ன ஆ[illegible]வடிவினவெனப்படும்? சடசித்தாகாரவடிவினவெனின்,அ [illegible]ன்றால் தாம அறியப்படுந்தகையனவாகலின சடமெனவும, இ[illegible]றததாம அறியுந்தகையனவாகலின் சித்தெனவுமாகின்ற [illegible]கின்றதால, சடசித்தாகிற இவ்விருகுணங்களும எதக்கு [illegible]டையதெனப்படும்? அன்றியும், இவ்வுயிர்கள பாசத்தை [illegible]ச சத்தும பாத்தைநோக்க அசத்துமெனக்கோடலும் அ [illegible]மே. அதாவது ஓர குணியின குணங்களாகலினெனக். இ[illegible]ருகுணங்கட்கும குணிப்பொருள் யாதெனப்படும.

[illegible]துமிற்க, ம[illegible]வசப்பட்ட ஓர அயக்கோலானது [illegible]ணி அலைச[illegible]அம்மணியின் ஓர பாரிசத்திலே [illegible]லக்காது இ[illegible]த்திலும பொருந்துவனுவதுபோல், [illegible]ட்ட உயிர்களானவை கூடி இருவகைத்தவத்தாற [illegible]ரிதென இரண்டாகவரற்பாலனவாகிய அவ்வின்பங்க [illegible]று தாம் ஓரின்பத்திலேனும் நிலைக்காது இரண்டின்பத் [illegible]மாத்துண்டுகொண்டிருக்கின்றனவாயின்,உயிர்கள் எங் [illegible]பவசமுற்றன? இரண்டின்பமும் தவத்துணையாகவாதலி [illegible]ன்க.

உயிர்கள் இருதவத்திலும் செல்லாது நிற்கின், இரண்டினத்திலும் பொருந்துதலின்றி நடுவு நிலைபெற்றவராய் இருத்தலையுமன்றோ? அங்ஙனம் இயைந்திருத்தலே சாலுமான சுகப்பேறெனின், சை. இருவகைத் தவத்தையும் புரியாது உள்ள இருத்தலென்பது—இருதவத்திலுஞ்செல்லாது நிற்பது மாத்திரமா? அன்றித் தேகபோகத்தை நுகராது நீங்கியிருப்பதுமா? போகத்தை நுகராது நீங்கியிருப்பதுந்தானெனின், இத் தேகபோகமென்பது இருப்புனென்ச சமத்திருத்துத் தாம் நீங்கியிருப்பதா? அன்றி இருப்பனென்ச சமத்திருத்து நீங்கியிருப்பதா? அவை இருப்புனென்ச சமத்திருத்து நீங்கியிருப்பதெனின், அது இருவகைத்தவத்துள் ஒன்றாகின்றது. அது எத்தவமெனின் நிட்காமியத்தவமெனச

இப்போகம் இன்றென்ச சமமத்தித்து நிகழ்வது யாதனைப் பற்றியெனின், அதுதான் இவ்விருவகைத் தவமுங்கடந்த விவேக ஞானமொன்றே. அது விவேகத்துவமாயின் இவைகள் அவிவேகத்துவமாமேயெனின், [illegible] மேல [illegible] யாதுக்கிருக்கின்றது? [illegible] பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணரும் மருளன்றோ [illegible]ன்க.

இன்றேல், காமியத்தவத்தின் சிற்றின்பத்திலும் நிட்காமியத்தவத்தின் பேரின்பத்திலும் பொருந்தாதுகொண்டிருக்கின்றதாயின், எவ்வின்பத்தில் நிலைத்திருக்கின்றது? இவ்விரண்டின்பமும் அயலின்பமாகலின் இரவல் சுகமெனப்படுமன்றோ! இரவல் சுகம் எதுகாறும் பயனுறும்? தவத்தின் வலித்துணைகொண்டன்றோ? சிற்றின்பம் காமியத்தவத்தின் வலித்துணையாயினும், பேரின்பம் சிவாகாரமான [illegible]ன்றோ? அங்ஙனமிருக்க, அதும் தவத்தின் வலித்துணையென்பதென்[illegible]யெனின், சிற்றின்பம் எவ்வாகாரமானதொன்று வாய்க்கப்பெ[illegible] விடயாகாரமான தொன்றன்றோ? அதாவது, தூல சூக்கு[illegible]ரம். இத்தூலசூக்கும விடயவடிவம் உயிர்களாகிய நமது இயற்கைச் சொரூபமா? அன்றாகலின், விடய சிற்றின்பம் நமக்[illegible]க்கண்வந்து வந்து மாறுகின்றது. இங்ஙனமே, சிவவடிவு[illegible] மன்றாகலின், நாம் அச்சிவாகாரமானதொன்று அப்பேரின்பம்

நமக்கு இடைக்கண்வந்துவந்துமாறுமன்றோ? விடயாகாரம் நாமாயின், சிவாகாரமும் நாமாகலாம், இவவிரண்டில் ஒன்று நாமாயின், மற்றொன்று யார்வடிவமெனப்படும்? அஃதும் தவத்துணை நாமன்றோ? இங்ஙனம் இவவிருவடிவமும் நாமன்றாயின், இவவிருவடிவம் காரணமாக வரற்பாலனவாகிய இவவிரண்டின் பழும் நமக்குச்சொந்தமா? சொந்தமானலன்றோ நிலைத்திருக்கும்? அதிலும் இருசுகமும் எங்ஙனம் நிலைத்திருக்கும்? இவ்விரண்டும் அயலின்பமாகலின், தத்தம் கட்டம் எத்துணையோ அத்துணைக்கு இரவலாக வந்தமைகின்றன. அன்னியசுகத்தை இரவலாகப்பெற்றுப் பின்னொன்றுவைவிட்டுப்போவானேனென்று இவவிருதவழிநிலுஞ் செல்லாது விட்டுவிடின் சுகநாகம் நசிப்புறுதற்கு மார்க்க மெங்ஙனம? அததாகமானது இன்பம் முன்னொன்றில்லாதது இடையொன்று வாய்ப்பதும், வாய்த்த இடையொன்றுள்ளது பின்னொன்று மாறுதலுமாகிய இவவேறுபாடின்றி இயற்கையாயிருக்கவேண்டுமென்பது தமக்கு இயற்கையின்பத்தைத் தாம அபேட்சிப்பது ஏனெனின், ஆங்காங்குமுள்ளனவாகிய உயிர்களுக்கும் கயிற்றரவுபோல் நானென்பது வேறுபட்டதுபோலத்தோற்று தோற்றரவு சிறிதுமின்றி.

சொரூபசாரம்.

எல்லாரு நானு யிருந்துரைப்பா ராகிறமை
யல்லாமற் சீச னளவுமலா—சொல்லாலே
பெற்றமகன றம்பி பிதாப்பே ருரைத்தொருவர்க்
குற்றவுடல் வேறாகுமோ.

என்றருளிய ஆன்றோர் தெளிவைத்தாம்கைப்பற்றி நானு க[illegible]ல், அவ்வபேட்சையினறுமெனக.

[illegible]யல் நானுய் மருளுவானேனெனின், கயிற்றரவு திட்டாந்தம்[illegible]றினதுயாதுக்கு? இங்ஙனம கேட்பதற்கல்லவே? மருண்டதுபோல் தோற்றினதாலெனக. மருண்டதுபோலும பின்[illegible]று தெருண்டதுபோலுமே யன்றித் தம்மை நோக்குமி[illegible]வுண்மையில் இல்லவேயில்லை. ஐயவெழுச்சிக்கு என் செய்வதெனின், தன்னை நோக்காக்காறும் இவவையம் அகலாதென்பதே திண்ணமெனக. இதற்குதாரணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

பேதமுறு புந்தியே மாயை யாகும்
பெரிதுவருந் தியுமிதனைப் போக்கல் வேண்டும்
போதமுறு பேற்றினு லன்றி மாயைப்
பொருநதியின் கரைதோன்றாப் புகலத் தோன்றி
லேதமறு மப்பதமே யிறவா வீடா
மிமமாயைப் பிறப்பிடமே தென்னல் வேண்டாந்
சேதமுறச் கொல்வழியே தென்று நேர்வாய்
சிதைவுற்று விதனியல்ப தெரியு மன்றே. எனக்கூறிய
தனுறக்காண்க.

இங்ஙனமிருக்க, முன்னொன்று இருவகைத்தவத்தாலு ம் வாய்க்கற்பாலனவாகிய இருவகை இன்பமும நிலையுறனவா தலின் இக்நிலையாமைக்கு விடாது பாடுபடுதற்கன்றோ காமோ பாசனு இருகாண்டமும வந்திருக்கின்றன? வர்திருக்கினும் அவை இன்பம் மாறாதிருக்கவேண்டுமென அபேட்சித்திருக்கும் இவ்விடாத அபேட்சையைத் தடுத்தற்கியைந்ததன்று ஆகவின், தடுத்தற்கியைந்தது மூனறாவது ஞானகாண்டமெனப தோன் றே! எங்ஙனமெனின், இக்காண்டம முனனொன்று மனமென் பதிலையாமையை, பினனொன்று சருசலமெனபதனுகாமை யையும, அதன பினனொன்று உள்ளூதில நிலைதிலங்கியுகளிப் பு மாறாமையையும கடைசியொன்று தானே தானாக நிற்றலையும செயவித்தற்கியைந்தது. இதற்குதாரணம.

சோருபசாரம்.

எசசாத் திரமவேண்டு மெச்சா தவேண்டுமே
பிசசாட்டல மோகேடுவாய் பேதையர்க்குப்—புச்சாண்டி
காட்டுவோர் போலவறுய கறபனைய தாககியுல
காட்டுவாா தம்மைக்கா ணார். என்றும்,

உத்தமவாதநூல்

ஆரா வியற்கை யவாநீககற் கொன் றுகேள்
தீராச சுழுழுதுஞ் சிததாகிற்—சாபாதே
சித்து சடத்துவிதந் தீருவதான் மூட்புலவீ
ரித்தையொத்த மூதறிலை யில. என்றும,

கைவல்லியநவநீதம்.

சித்துநா னிறைந்தோ னென்ற திடமற வாதி ருந்தா
லெத்தனை யெண்ணி னாலு மேதுசெய் தாலு மென்ன
நித்திரை தெளிந்த பின்னர் நிற்கின்ற கனாவைப் போல
வத்தனை யும்பொய் தானே யானந்த வடிவா னானே என்றும்,

தத்துவராயர் பாடுதுறை

அனனிய மில்லையென் றூதேடா காள
மானந்த மானேனென் றூதேடா காளந்
தனைறு சுடரேயென் றூதேடா காளஞ்
சோதியுட் சோதியென் றூதேடா காளம். என்றும்,

என்னுளே யானையுங் கண்டிட லாவதும்
யானையு ளென்னையுங் கண்டிட லாவது
மன்னியுங் கண்டிட்டோ மென்றிட லாவது
யபிரிவ வடிவா யிருந்திட லல்லவோ. என்றும்,

குறள்

ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும். என்றும் கூறியவாற்றாற் காண்க

இவ்விளக்கத்தில் இதுகாறுங் கூறிப்போந்ததில் துவைதா னந்தமென்பது கிஞ்சித்தும் பொருள்படாது முற்றுங்கற்பனைக ளாயும், அயலிறந்து தானே தானாகநிற்கும் நிரதிசயானந்தமே என்றென்றும் இருப்பாயுந்தேர்ந்ததென்க.

துவைத இன்பாரோப ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இவ்விரண்டாராய்ச்சியில்

இஃது

புறத்து ஆராய்ச்சி விளக்கம்

இவ்வாராய்ச்சிக்கண்.

முதலாவது

தேகமென்னுஞ் சத்தாரந்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்சசியின்க ணிவ்வடிவ மாந்தனக்கு
வந்துநிகழ் தேகமெனு மன்பெயாதா—னெந்தவிதத்
தும்மனாத்த மாகியே தோன்றுமுறப் பாகுமனைத்
தும்மிருப்ப தாகுமே தோய்ந்து.

எங்ஙனமெனின், இத்தூலதேகம் தோற்றும் நிலைமையையுடையதா? அன்றி அறியும் நிலைமையையுடையதா? தோற்றும் நிலைமையையேயுடையதெனின, முன்னொன்றும் பின்னொன்றுமிருந்து தோற்றுகின்றதா? அங்ஙனமின்றி இடையொன்று மாத்திரம் தோற்றுகின்றதா? முன்னொன்றும் பின்னொன்றும் இருந்தே இஞ்ஞான்றும தோற்றுகின்றதெனின், இங்ஙனம் தோற்றுகின்றது ஓர் முதலாக இருந்தா? அன்றிக்கற்பனையாகவா? ஓர் முதலாகவேயிருந்து தோற்றுகின்றதெனின், இதனை

ல் இத்தேகத்தைத் தேகமென்றுணர்வது அறிவெனப்படுமா? அன்றி அறியாமையெனப்படுமோ! அறிவெனவேபடுமெனின், ஒன்று கூறுதும். அஃதென்னெனின், தேகம் தேகம் என வழங்கப்பட்டுவரும் இப்பெயரானது ஆத்தப்பெயரெனப்படுமா? அன்றி அனர்த்தப்பெயரெனப்படுமா! ஆத்தப்பெயரெனப்படுமெனின், பொருட்பெயர் இடப்பெயர் காலப்பெயர் சினைப்பெயர் குணப்பெயர் தொழிற்பெயரென்று வழங்கப்படும் இவ்வறுவகைப்பெயர்களுள் தேகமென வழங்கப்பட்டுவரும் இப்பெயரானது பொருட்பெயரென்றாகின்றது. ஆகவே, இஃது ஒரு பொருள் குறித்த பலபெயர்களுள் ஒன்றென்பதா? அன்றிப பலபொருள் குறித்த ஒரு பெயரென்பதா? பலபொருள் குறித்த ஒரு பெயரென்பது நாகமெனும்பெயர் அது ஆகாயம் குரங்கு புன்னைமரம் தூசு மலை பாம்பு யானை முதலியனவாகிய பல பொருளை விளக்கும் ஒரு பெயராகின்றது. தேகமெனும் பெயர் ஆக்கை சரீரம் உடம்பு மெய்முதலியனவாக வழங்கப்படும் பெயர்களோடு தொக்கமுற்று வழங்கப்படுகின்றது. இப்பல பெயரும் ஒருபொருளைவிளக்கும பலபெயர்களுள் ஒன்றென்பதாயிற்று.

ஆகவே, தேகமென்னும இப்பெயர் எந்தப்பொருளைவிளக்கநதது? வடிவமாயுள்ள ரூபத்தையெனின், வடிவங்களாயுள்ள எவ்வெவ்வருபங்களும் தேகமுதலியனவாக வழங்கப்பட்டுவரும நாமதப்பெயர்களையே ஏற்று வேறே எப்பெயரையும் ஏலாதிருக்கவேண்டுமே? அங்ஙனம ஏற்கவில்லையெனின், வடிவாயுள்ள ரூபமெனனற்க. தேகமென்னும பெயரையேற்கும் பொருள் யாதோ அதனை இஃதெனச்சுட்டியுணர்த்தவேண்டுமன்றோ? ஏனெனின், சுட்டியுணர்த்துதற்கியையாதது சூனியமும சுட்டியுணர்த்தற்கியைவது நாமரூபமுமாகலினென்க. என்னை,

சசிவர்னபோதம்.

அறியாப் பொருள்கா ரணமா யைகுறித்
தறியும் பொருள்கா ரியமா முலகிச்
செறியாற் றிகழ்நான் மறையந் தமெலா
நீயன றெனவோ துநிரா தரமே. என்றருளியதையுணர்க.

பொருட்பெயர்கள் பொருள்களை விளக்கவந்திருக்கின்றமையால், அங்ஙனம் இத்தேகமென்னும் பெயரும் எந்தப்பொருளை விளக்கவந்திருக்கின்றதோ? அவ்வுளவைத்தெரிவதற்கெங்ஙனம் கூடும்? இது தான் தேகமெனவழங்கப்படுமபெயரை ஏற்றற்பாலதெனின், இதுதான் தேகமெனச்சுட்டிக்காட்டிய இந்தச்சுட்டானது அவயவமாகிய உறுப்பின் மேல்விழுந்ததே? தேகமெனவழங்கப்படும பெயருக்குப்பொருள் யாதெனவினவ, பலவுறுப்புகளுள் ஒன்றைச்சுட்டியுணர்த்தல முறைமையல்லவே? இஞ்ஞான்று சுட்டியதற்கியைந்த உறுப்புக்குப்பெயர் மார்பெனகிறதாக வழங்கப்படுகின்றதே! இங்ஙனமே, ஒவ்வோருறுப்புக்கும இயைந்தபெயர்கள வழங்கப்பட்டுவருகின்றனவே! உறுப்புக்களாவன,

திருவரங்கக்கலம்பகம்.

குழல்நுதல புருவம விலோசனங் காது
நாசிவாய் நகைமுகங் கண்டங்
குலவுதோள முலைகை யங்கைமெல விரலகள்
கூருகிர் கொங்கைகண் வயிறு
விழைதரு முரோமம் வரையிடை யரி
விரும்புமல் குலதுடை முழந்தாள
மிளிரகணைக் கால்கள் புறவடி பரடு
மென்குதி விரல்நகர் தாளே. எனா 32 பேதங்களாயிருக்கின்றனவென்க.

இவற்றுள், எந்த உறுப்பு தேகமெனும பெயர்கொடற்பாலது? அவ்வவ்வுறுப்பும் தத்தமக்கியைந்த பறபல பரியாயப்பெயர்களை ஏற்கப்பட்டிருக்கின்றதால் தேகமெனனும் பெயரை யுற்றிலங்குமபொருள்யாது? அதனை நனகுணரவேண்டுமே! இவ்வகையுறுப்புக்களின சேர்க்கையெழுச்சியே தேகமென்கிற பெயர்க்குப்பொருளாமெனின், அஃது விகாரமெனப்படுமோ? அன்றிச் சுயம்பெனப்படுமோ? சுயம்பெனப்படுமெனின், சேர்க்கையென்பதற்கியையாதிருக்கவேண்டுமே. சேர்க்கையுற்றிருத்தலினால் விகாரமெனப்படுமோவெனின், ஒன்றன்கூட்டமப

பலவினீட்டம் திரிபிறக்கமென்னும் இந்தமுத்தர்மமும் யாதெனப்படுமெ? விகாரமெனப்படுமன்றோ! அவை ஓரினப்பொருள்கள் ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்து ஓர் முதல்போற்காண்டல் ஒன்றனகூட்டவிகாரம். அது கெலமபாரமுதலியனபோலாம். பல இனப்பொருள்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து ஓர் முதல்போற்காண்டல் பலவினீட்டவிகாரம். அது நால்வகைச் சேனைகளொருங்குகூடிச் சைனியமெனப்படுவது போலாம். ஒன்று திரிந்து அஃதாவது ஒன்றுகெட்டு மற்றொன்றாக இருத்தல் திரிதல்விகாரம். அது பாலென்பது கெட்டுத்தயிராதல்போலாம். இம் முத்தருமத்துள் தேகமெனும் பெயரை ஏற்கற்பாலது என்ன விகாரமெனப்படுவது? பலவினீட்டவிகாரமன்றோ? இதனை மட்டுமாயினும் தெரியக்கூடிய?

அன்றியும், உறுப்புக்களொன்றோடொன்று சேர்க்கையுற்ற ஒன்றும், அச்சேர்க்கை நீங்காத ஒன்றும் இருப்பது யாதெனப்படும்? உறுப்புகளெனப்படுமன்றோ? தேகமென்கிற பெயருக்குப் பொருளென்பதிங்கே? காணோமே! இருக்கின்றது உறுப்புக்களாகவின் இவ்வுறுப்புக்களைவிட்டு இவற்றின் சேர்க்கையை ஓர் முதலெனவும், தேகமெனும் பெயருக்குரியதெனவும் ... அவ்வுறுப்புக்களை அறியாது முன்னாத் தேகத்தைத் தேகமென ... யாக்கத்தை அறிவெனக்கூறியது அறியாமையெனப்படுமன்றோ? அன்றியும், தேகமென்பது ஓர் ஞானமுள்ளதா? அதுவே இடைஞானமென்பது இவ்விடைஞானம் முன்ஞானமும் பின்ஞானமுமுள்ளதா? இடைஞானமென்பது உறுப்புகள் சேர்ந்திருக்கும் ஞானமென்க. இவ்விடைஞானம் ... முன்ஞானமும் பின்ஞானமுமுள்ள உறுப்புகளில் ... உண்டா? இல்லையன்றோ? ஏனெனில், ஓர் பொருளுள்ளவிடத்தில் அஞ்ஞானமே மற்றோர்பொருளை எங்ஙனமிருக்கும்? இராதே! அதுபோல், இருஞானமும் தேக இருப்பில் இதற்கு மாறான உறுப்புகள் இராதிருக்கவேண்டுமன்றோ? இருக்கின்றதால், அவ்வுறுப்புகளன்றித் தேகமென்பதற்குப்பொருளெங்கே? இருக்கின்றதேயெனின், இஞ்ஞான்று

ள்ளது முன்ஞான்றும் பின்ஞான்றுமுள்ள உறுப்புக்களின் இருபில் உண்டெனப்பட்டதா? இஞ்ஞான்றுஉண்டென்பதற்கு அங்ஙனமில்லையே! இதற்கென்செய்தும்!

அன்றியும், பொருளென்பது ஓர் ஞான்றுள்ளதாயின், ஏனைய இருஞான்றும் ஏனிருக்கப்படாது? அதுபோல், தேகமெனப்படுவது இஞ்ஞான்றுள்ளதாயின், முன்ஞான்றும் பின்ஞான்றும் ஏன் இல்லையெனப்படவேண்டும்? இஞ்ஞான்றே இனமுகலின, முன்ஞான்றும் பின்ஞான்றும் இல்லையென்பதாயிற்று. ஆகவே, முப்பொழுதும் இன்மையெனற்கியைந்த தேகமென்பது எப்பொழுதும் எங்ஙனம் இருப்பெனற்கியையும? இயையாதிருக்கின்றமையின், இத்திண்ணம் நோக்கி இதற்குப் பிராககபாவம் பிரத்தொமசாபாவம் அன்னியோன்னியாபாவம அத்தியநதாபாவமெனக்கூறியிருக்கின்றனர். இந்நாற்பொழுதும இனமையெனப்படும் தேகமாகிய தோறறத்தை உண்டெனவுணர்வது அறிவெனப்படுமா? படாமையின், அறியாமையென்பதறகு முரணினறெனக. இததேக ஆராய்ச்சியிற்றோந்தது யாதெனின, இபபுறதது ஆராய்ச்சிக்கண் முதலடுக்காயுள்ள அறிவறியாமைபேதமும இவற்றிறகுமேல் உறுதிப்பொருளகளாடங்கினற அவயவங்குழாங்களுமாமென்க

முதலாவது

தேகமென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

இரண்டாவது.

அவயவமென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சியின்க ணேய்ந்த வவயவப்பே
ரெந்தவிதத் தும்மனர்த்த மெய்தியே—தொந்தமுறாத
தோன்றியமாம் சாதிகளே தோயு மிருப்புளதா
வூன்றி யுணர்வோர்க் குறும்.

எங்ஙனமெனின், தேக ஆராய்ச்சியுழைப்பில் இருப்பாக நின்றது அவயவங்கள். இங்ஙனம் நிற்கும் அவயவங்களை இருப்பென்றுணராது இருப்பின்றித்தோற்றன்மாத்திரமாகக்காணும் தேகமென்பதை ஓர் முதலெனக்கண்டுணர்ந்து வருகின்றது மிக்க அறியாமையன்றோ? இஃதறியாமையாயினும், அவயவங்களையேனும் இஞ்ஞான்று இருப்பென்றுணர்வது அறிவெனப்படுமா? அன்றி அறியாமையெனப்படுமோ? அறிவெனப்படுமெனின், இவ்வுறுப்புக்கள் ஒன்றுமற்றொன்றெனப்படாது, வெவ்வேறு பேத முற்றிருக்கின்றனவா? அன்றி ஓரினப்பொருள்களாகவே அபேதமுற்றிருக்கின்றனவா? வெவ்வேறாகவே பேதமுற்றி

ருக்கின்றனவெனின், தோற்றத்தாற்பேதமுற்றிருக்கின்றனவா? அன்றி ஆதாரத்தாற்பேதமுற்றிருக்கின்றனவா? ஆதாரத்தாற்பேதமுற்றிருக்கின்றனவெனின், சிரமென்கிற உறுப்புக்கும் பாதமென்கிற உறுப்புக்கும் என்ன ஆதாரம் பேதித்திருக்கின்றது? பேதமாகத்தானே இருந்துதோற்றுகின்றனவெனின், எது இவ்வளவு பேதங்களாகத்தோற்றுகின்றது? இவ்வளவு தோற்றங்களும் வடிவின்பேதங்களா? அன்றிவேறுபேதங்களா? வடிவின பேதங்களெல்லாம் தோற்றபேதங்களாக முடியுமாகலின், வடிவின பேதங்களனைத்தும் பொருட்பேதங்களாவெனின், ஏதொன்பது ஓர் பொருளும் பதுமைபதுமைக்கேற்ற பொருளுமாயிருக்கின்றனவா? அறிந்திலேமே! இவ்வெண்ணிறப்பும் மாமிசாதிப்பொருள்களாக இருக்கின்றனவே! எங்ஙனம் இவ்வீரண்டுறுப்புப் பொருளாற் பேதித்திருக்கின்றன.

இங்ஙனமேயெல்லா வுறுப்பும் மாமிசாதிப்பொருள்களாகவே இருக்கின்றமையின், அவையெவ்வாறு இவ்வுறுப்புக்களெனத் தம் பொருளாற்பேதித்தனவோ? பொருளாற்பேதித்தன்றாயின் பின்னெவ்வாறு பேதித்திருக்கின்றன? சொருபங்களாலெனின், சொரூபங்களெல்லாம் பல்வகை வடிவுப்பொருள்களாகலின், தோற்றமாத்திரமென்பதற் கியைந்திருக்கின்றன இவையே, எல்லா உறுப்புகளும் மாமிசாதிகளாகிய ஓரினப் பொருள்களாகின்றன. ஒருறுப்பின் பொருள் மற்றோருறுப்பின் பொருட்கியையாது பேதித்திருப்பதுமுண்டா? இல்லையே! அன்றியும், இவ்வுறுப்புகள் விகற்பமுறுதற்கு முன்னொன்றும் இவ்விகற்பங்கள் மாறிவிடப் பின்னொன்றும் உள்ளது யாது? மாமிசாதிகளெனின், அம்மாமிசாதிகளிருப்பில் இவ்வுறுப்புக்களுண்டா? இன்றெனின், அஞ்ஞான்றிருப்பது யாது? மாமிசாதிகளேயெனின், உறுப்புக்கள் எஞ்ஞான்றுள்ளது? இடைஞான்றுள்ளதெனின், அதாவது, இஞ்ஞான்றெனப்படுவது. முன்ஞான்றும் பின்ஞான்றும் உறுப்புக்களில்லாமைபோல் இஞ்ஞான்றுள்ள உறுப்புகளில் மாமிசாதிகளுண

டெனப்படுகின்றனவா? அன்றி இன்றெனப்படுகின்றனவா? இன்றெனப்படுகின்றனவெனின், அவைகள் ஏன் இன்றெனப்படும்? ஓர் பொருள் உள்ளவிடத்தில் அஃதொன்றே மற்றோர் பொருள் எங்ஙனமிருக்கும்? இராதன்றோ? அதுபோல், மாமிசாதிகளிருப்பில் மற்றோர் பொருள்களாகிய உறுப்புக்கள் இருந்ததுண்டாகியையுமா? இயையுமாயின், இஃதொன்றுள்ள உறுப்புக்களிருக்குமிடத்தில் மாமிசாதிப்பொருள்களிருக்கலாம். ஆங்கு, உறுப்புக்கள் இன்மையால் ஈங்கு மாமிசாதிகள் இன்றெனப்படுந் துணிபாமெனின், உறுப்புக்களாகிற வடிவம் மாறியவிடத்துள்ள மாமிசாதிகள் முன்னிருந்தவைகளா? அன்றாவது—இவ்வுறுப்புக்கள் விகற்பமுறுதற்கு முன்னொன்றெனப்படுவது அன்றி, நூதனமாக உண்டானவைகளா? நூதனமாகவே உண்டானவைகளெனின், முன்னொன்றில்லாதது பின்னொன்று நூதனமாக உண்டாகுமாயின், இஃதொன்றுள்ளது பின்னொன்றில்லாதாகுமன்றோ? போகுமாயின், உறுதிப்பொருளென்பதின்றிப்போதுமே! இஃது விந்தையினும் விந்தையாகும்!

இவ்வுறுப்புக்கள் மாறிவிடும் பின்னொன்றுள்ள மாமிசாதிகள் முன்னொன்றுள்ளவைகளேயன்றி வேறன்று. முன்னொன்றும் பின்னொன்றுமுள்ள மாமிசாதிகள் இஃதொன்றெனவேபோமின்? அவைகள் இருந்தபடியிருக்கின்றனவே! அங்ஙனமிருக்கும் மாமிசாதிகள் உறுப்புக்களாகிய வடிவபேதங்களால் மறைபட்டதுபோற் காணப்படுகின்றனவேயன்றி இல்லாமற்போயினவன்றே? உறுப்புக்களாகிய வடிவங்களை ஒவ்வோர் முதலென்றுணரும் நாட்டங்கோட்டத்தால் மாமிசாதிகளிருந்தும் தோன்றுதேயன்றி, அவை இல்லாமற்போயினவன்று இஃதொன்றே உறுப்புக்களையுடைமை திருட்டி நீங்கின், மாமிசாதிகள் உண்டென்பதற்கு முரணின்றாம். இன்றாகவே, உறுப்புக்களனைத்தும் தோற்றபேதங்களாயிற்று ஒவ்வோர் தோற்றத்தின்கண்ணும் இருக்கும் இருப்புக்களைவிட்டு இத்தோற்றங்களை ஒவ்வோர் முதலென உணர்ந்துவருவது அறியாமையெனப்படுவதா? அன்றி அறிவெ

னபபடுவதா? சற்றும் அறிவென்பதற்கிடனின்று. அறியாமையாகலின், இவவறியாமையே இவவாராய்ச்சியில் பொருளல்லவாகப் பூாவபட்சமாயிற்று. ஆகவே, இவ்வவயவ ஆராய்ச்சிக்கண தோாந்தது யாதெனின், இரண்டாவது அடுக்காயுள்ள அறிவறியாமைப்பேதமும், இவற்றிற்குமேல் உறுதிப்பொருளாகளாக நின்ற மாயிகாதிகளுமாமெனக.

இரண்டாவது

அவயவமென்னும் சத்தாாத்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

இஃது

மூன்றாவது.

மாமிசாதியென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சிக்க ணிம்மாமி சாதிகட்பேர்
தந்தமக் கான பொருள் சற்றுமிலா—தெந்த
விதத்தினுமண் ணென்பதே மெய்மையிருப் பாகு
மதித்திடுதற் கென்றே மனம்.

எங்ஙனமெனின், இதுகாறும் அவயவ ஆராய்ச்சியிற்றேர்ந்த மாமிசாதிகளைவிட்டு அவயவங்களுள் ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வோர்முதலெனக்கொண்டுவருகிறதுமிக்க அறியாமையாயினும், இஞ்ஞான்றிருப்பெனத்தேரப்பெற்ற மாமிசாதிகளை ஒவ்வோர்முதலெனக்கண்டுணர்வது அறிவெனப்படுமோ? அன்றி அறியாமையெனப்படுமோ? அறிவென்றே ஏற்கப்படுமெனின், இம்மாமிசாதிகள் அந்தத்தை ஏற்கப்படுவனவா? அன்றி ஏற்கப்படாதனவா? ஏற்கப்படாதனவெனின், ஆதியற்றனவாகவேண்டுமே! இவைகள் அந்தத்தை ஏற்பதாற்றோடமென்னையெனின், அவ்வந்தத்தில் இம்மாமிசாதிகள் யாதுபொருளாகின்றன? மட்பொருளாகின்றனவெனின், அங்ஙனமுடிவானேன்? இம்மாமிசாதிகளுக்குச்சுபாவமெனின், அலைதிவலை நுரைகுமிழிகள் தத்

தம் அந்தத்தில் தாம் கடற்புனலாய்முடிவது சுபாவமெனப்படுமே! படுமெனின், புனலென்பது, விகாரமாயும் ஷை அலையாதிகள் அப்புனலாக விகாரப்படுகிறதற்கு ஒவ்வோர் முதலாயும் இருக்கவேண்டும். எங்ஙனமெனின், பாலென்பது முன்னொன்றே இருந்து பின்னொன்று ததியாகவிகாரப்படுகதைமைபோல், அலையாதிகள் ஷை புனலாகிய சலத்திற்கு முன்னொன்றே இருந்து பின்னொன்று சலமாகவிகாரப்படுவதாக்கும். இவ்வாறே மாமிசாதிகள் மட்பொருளுக்கு முன்னொன்றே இருந்து பின்னொன்று மட்பொருளாக விகாரப்படுவதாக்கும்! இஃது விந்தையினும்விந்தை! ஏனெனின், முன்னொன்று மாமிசாதிகள் தத்தம அந்தத்தில் மட்பொருளாய் முடிவது சுபாவமென்றதனுலென்க.

சலமே அலையாதிகளாக விகாரப்பட்டமையாலன்றோ மீண்டும் அவைசலமாகின்றன? அதுபோல், மட்பொருளானது மாமிசாதிகளாக விகாரப்பட்டமையால் மீண்டும் அவைகள் மட்பொருளாதற்கியைகின்றன. அன்றியும், மாமிசாதிகளாகிற இவ்வுடல் மட்பொருள் வசப்பட்டுழி நீடித்தும், அங்ஙனமின்றி அக்கினிவசப்பட்டுழி விரைந்தும், மட்பொருளாய விளங்குவது பழையமட்பொருளா? அன்றிப்புதியமட்பொருளா? புதியமட்பொருளெனின், முன்னொன்றில்லாத மட்பொருள் பின்னொன்று நூதனமாய் உண்டானதாகின்றது. ஆகவே, இல்லது வாராது உள்ளது போகாதென நீடித்து வழங்கப்பட்டுவரும் இப்பழமொழிக்கு இல்லது உண்டாகுமென்கிற இப்புதுமொழி முரணுகின்றதே! இம்மொழி எங்குகிடைத்ததோ? எனின் இதிற்கிடைத்ததாக்கும். இஃது மிக்கவிந்தை! அன்றியும், இல்லது நூதனமாய் உண்டாகுமாயின உள்ளதென்றுவழங்கப்படுவது போகவேண்டுமன்றோ? அதாவது அழிவை ஏற்கற்பாலது. மாமிசாதிகள் இன்னொன்றுள்ள பொருள்களாகவேஇருந்து, பின்னொன்று அழிவை ஏற்கும் அனுபவம் கண்கூடாயிருக்கின்றமையால், முனனொன்றில்லாதபொருள் நூதனமாயுண்டாகுமெனபதற்கு முரணுண்டோவெனின், உள்ளதுபோகுமாயின் உறுதிப்பொருளெனபது எஞ்ஞான்றுமில்லாமற்போமே!

எங்ஙனமெனின். உள்ளதென்பது நாற்பொழுதுமுற்றதா? அன்றி ஓர் பொழுதுற்றதா? நாற்பொழுதுமுற்றதெனின், இல்லதென்பது எத்தனைபொழுதுற்றதாக ஏற்கவேண்டும்? அஃதும் நாற்பொழுதுமுற்றதாக ஏற்கவேண்டுமென்றோ? நாற்பொழுதுமில்லாததுஓர் பொழுதிலெங்ஙனம் நூதனமாய் உண்டாதற்கியையும்? இயையாதாயின், அந்நாற்பொழுதுமமைந்தது ஓர் பொழுதிலேனும் எங்ஙனம் அழிவை ஏற்கும்? இவற்றாலன்றோ உள்ளதுபோகாது இல்லது வாராதெனனும் ஆன்றோர் மொழி வழங்கப்பட்டுவருகின்றது? இஃது ஏற்றற்பாலதா? அன்றித் தள்ளற்பாலதா? தள்ளற்பாலதெனின், யாதினால் தள்ளற்பாலது? மாமிசாதிகள் உண்மைப்பொருள்களாயிருந்தழிகின்றதால் முன்னொன்றிலாதது பின்னொன்றுண்டாவதற்கு ஐயமின்றாதலினாலெனின், இங்ஙனங்கூறியதால் உள்ளது அழியுமென்றாகின்றது. அங்ஙனமாயின், மாமிசாதிகள் குணபேதங்களாயிருந்தழிகின்றனவா? அன்றிப் பொருட்பேதங்களாயிருந்தழிகின்றனவோ? பொருட்பேதங்களாய் இருந்தே அழிகின்றனவெனின், இம்மாமிசாதிகள் இடைதோன்றலுள்ளனவா? அன்றி, முன்றோன்றும் பின்றோன்றுமுள்ளனவா? முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமின்றாயினும் இடைப்பொழுதேனுமுண்டன்றோவெனின், ஓர் பொழுதுள்ளது பொருளாயிருக்குமா? இராதே! இருக்கின்றதேயெனின், இம்மாமிசாதியுடல் அக்கினிவசப்பட்டழி அவ்வக்கினி இதனை மட்பொருளாக்குகின்றதெனக் கூறுவது தாலபுத்தியிற்றணிக்கற்பாலது. அக்கினி கிட்டினஞான்று இம்மாமிசாதிகள் நாற்றம் தைலம் புகைமுதலியனவாகப் பிரிகின்றன. அங்ஙனம் பிரிந்த அக்கணமே சாம்பலென்னும் மட்பொருள் விளங்குகின்றது. அங்ஙனம் விளங்கும் மட்பொருளானது, ஓடு நாற்றம் தைலம் புகைமுதலிய வடிவாயுள்ள இம்மாமிசாதி தர்மங்களால் மறைபட்டதுபோலிருந்தஞான்று இத்தர்மங்கள் வேறுபொருள்கள்போற்றோற்றுகின்றன. இத்தோற்றங்களைத் தோற்றமெனக்கிஞ்சித்துமுணராது ஒவ்வோர் முதலெனமயங்கினதால், இத்தர்மங்கள் பிரிந்தழி இயற்கையாயிருந்த மட்பொருள் வெளிப்பட்டது. நூதனமாக உண்

டானதுபோலிருக்கின்றது மாத்திரமேயன்றி வாஸ்தவத்தில் நூதனமாக உண்டானதா? அல்லவே! இம்மாமிசாதிகள் விகற்பமுறுதற்கு முற்பொழுதும் இவ்விகற்பங்கள் மாறியபிற்பொழுதும் இவைகள் உள்ளனபோற் காணப்படும் இடைப்பொழுதுமின்றி இம்மூப்பொழுதும் மட்பொருள் உண்டென்பதாயிற்றென்க.

இம்மாமிசாதிகள் முற்பொழுதும் பிற்பொழுதும் இன்றெனினும் இடைப்பொழுதேனும் உள்ளனவன்றோவெனின், முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமுள்ள மட்பொருளிருக்குமிருப்பில் இல்லாமைபோல் இடைப்பொழுது மாமிசாதியிருப்பில் மட்பொருள் இன்றெனப்படுமா? அன்றி உண்டெனப்படுமா? முற்பொழுதும் பிற்பொழுதும் நின்ற முறைமைபோல் இன்றெனப்படுமெனின், முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமிருந்த மட்பொருள் இடைஞான்றெங்கே போயிற்றெனப்படும்? முற்பொழுதிருந்த மட்பொருளானது மாமிசாதிகளாகக் காரியப்பட்டுழி எந்தப்பொருளிருக்க வேண்டியது? காரியப்பட்ட மாமிசாதிகள்தானே இருக்கவேண்டியது? ஆகலின், மாமிசாதிகளே இருந்து விளங்குகின்றமையால் விளங்குமிந்த இடைஞான்றில் மட்பொருளென்னையிருக்குமெனின், இம்மாமிசாதிகள் நசித்த பின்ஞான்று நூதனமாக மட்பொருள் உண்டாகவேண்டுமே! இதனாலன்றோ உள்ளதுபோகாது இல்லது வாராதென்னும் இப்பழமொழி வழங்கப்பட்டுவருகின்றது. அன்றியும், மாமிசாதிகள்கெட்டு மட்பொருளாயிற்றெனின், அது பரிணாமபட்சம்-அதாவது-பாலென்பதுகெட்டுத் தயிராவதுபோலாம். இதனால் மாமிசாதிகள் முற்பொருளும், மண்ணென்பது பிற்பொருளுமாகின்றன. இஃது வியப்பினும் வியப்பு! அன்றியும், இடைஞான்று மட்பொருளென்பதில்லையேல் மாமிசாதிகளாகத்தோற்றுவது முற்பொழுதிருந்த மட்பொருள் கெட்டுவிட்டதனாலென முன்னமே தீர்ப்பாயினமையின், பிற்பொழுது மாமிசாதிகள் கெட்டுழி மட்பொருளன்றி மற்றொன்றாகவன்றோ ஆகவேண்டியது? அங்ஙனமின்றி மட்பொருளாவானேன்? இதனால் மட்பொருள் கெட்டு மாமிசாதிகளாகின்றதன்று, கெடாமலே

குணபேதங்களாய்த் தோற்றுகின்றதன்றோ? தோற்றுவதால், முற்பொழுதும் பிற்பொழுதும் மாமிசாதிகளில்லாமைபோல், இடைஞான்றும் மாமிசாதிகளிருப்பில் மட்பொருளில்லாமற் போயினவன்று, உள்ளவாறிருக்கின்றதே! இருக்கின்றதால் இவ் விருப்பில் மாமிசாதிகளென்பது இன்றுமென்க.

இடைஞான்றும், மாமிசாதிகளின்றென்பதாயின், முற்பொழுதும பிற்பொழுதுமுள்ளமண்ணிருப்பில் இவைகள் தோன்றாததுபோல், இப்பொழுதும் இவைகள் தோன்றாதிருக்கவேணடுமன்றோ? அங்ஙனமின்றித் தோன்றுகின்றதேயெனின், தோன்றுகின்றதால் ஒவ்வொன்றையும பொருளாக மயஙகுகின்றதா? இல்லாதது தோன்றுமாவெனின், கயிற்றின்கண் அரவு தோன்றாதிருக்கட்டும், தோன்றுகின்றதேயெனின், தோன்றுகின்றதால் பொருளெனக்கோடற்பாலதா? கோடற்பாலதெனின், யாதினாற்கோடற்பாலது? அரவை நிதானித்துழி அஃது தோன்றவில்லை, இம்மாமிசாதிகள் அங்ஙனமல்லவே, முப்பொழுதும இல்லையெனத்தெளிந்தஞான்றும் தோன்றுகின்றனவே! எங்ஙனம் இவைகள் பொய்ப்பொருளெனப்படுமெனின், இதனால் நிதானித்தஞான்றும் தோற்றுமாயின், அஃது எதார்த்தமெனப்படுமாக்கும்! அங்ஙனமாயின் கானல் நீர் இல்லாததெனத்தெளிந்தஞான்றும் தோற்றுகின்றதால் உண்மைப்பொருளெனற்பாலதா? அதுபோல் இம்மாமிசாதிகள் இல்லாததெனதெளிந்தஞான்றும் தோற்றுகின்றதால் உண்மைப்பொருளென்றேற்கின்றதாக்கும்! அக்கானல் நீர் அங்ஙனம் தோற்றினும், அருந்துதற்குப்பயனின்று. இம்மாமிசாதிகள் அங்ஙனமல்லவே, அநுபவித்தற்கியைகின்றதே! எங்ஙனம் பொய்ப்பொருளென்பதெனின், இதனால் தோற்றுகின்றனவெல்லாம அநுபவத்துக்கியையுமாயின் எதார்த்தமென்பதாக்கும்! அங்ஙனமாயின் சன்னிதோடம் வந்த ஞான்று நூதனமான விகார வடிவங்கள்தோன்றியிக்க இடுக்கண்கள் செய்ததாய் அவற்றிற்குத்தான் சகிக்காது கூக்குரலிட்டுக் களைத்துப்போவதனாலும், கனவின்கண் நான் நீ அவன் அவள் அதுவாக நாமரூபங்கள்

தோன்ற அவற்றால்மிக்க இன்பதுன்பங்களை அனுபவிப்பதனாலும் அவ்விரீடத்தோற்றங்களும் எதார்த்தமென்றபாலதா? அல்லவே! அங்ஙனம் இம்மாமிசாதிகள் தமது மயக்கங்காரணமாக அனுபவப்படின் உண்மையாகும்? அன்றியும

அந்த சன்னிதோடத்திலும் கனவுதோடத்திலும் வாய்க்கும் நாமரூபானுபவங்கள் உயிர் உபாதிசங்கிதநோன்றனவோ? அவைபோல் இம்மாமிசாதியுடல் எந்தவுபாதி சங்கங்காரணமாக அனுபவப்படுவது? சூக்குமோபாதி சங்கங்காரணமாக வெனின், அஃது கரணேந்திரியமன்றியுண்டா? இல்லையே! அக்கரணேந்திரியமாகிய சூக்குமோபாதி இச்சாக்கிராவத்தையில் யாதுதிரந்தானோ இருக்கின்றன? கனவினகத்தனுமிருக்கின்றனவே! அங்கும் இருக்கின்றமையால், அக்கனவில் இம்மாமிசாதிகள் அனுபவப்படவில்லையே! அக்கனவிற்றோன்றும் நாமரூபங்கள் அனுபவப்படுவதற்கு நாம் எந்த உபாதிசங்கிதயாக நிற்கின்றோம்? அக்கனவிற்றோற்றும் தோற்றங்களுள் ஒன்றாயிருக்கின்றனம். அதுபோல, இச்சாக்கிராவத்தைக் காட்சிகளாகிய தூலநாமரூபங்கள் அனுபவப்படுவதற்கு நாம் எந்த உபாதிசங்கிதமாக நிற்கின்றோம்? இவ்வவத்தைக்கண் தோன்றுகின்ற தூலதோற்றங்களுள் ஒன்றாய் இருக்கின்றனமன்றோ! அக்கனவின் தோற்றங்கள் அனுபவப்படுதற்கியைந்த சூக்குமோபாதியினை முதலாக நின்றதுபோல, இந்நனவின் தோற்றங்கள் அனுபவப்படுதற்கியைந்த இத்தூலோபாதி வினைமுதலாக நிற்கின்றது. அவ்வுபாதிக்கு அனுபவப்பட்டு வருவது அத்தோற்றங்கள். அதுபோல, இவ்வுபாதிக்கு அனுபவப்பட்டுவருகின்றது இத்தோற்றங்கள். இங்ஙனமே, அக்கனவின் சூக்குமோபாதி எதற்கு அனுபவப்பட்டுவருகின்றது? நானென்பதற்கெனின், நானென்பது சுழுத்திக்கண்ணும் உண்டாயிருத்தலால், அச்சூக்குமோபாதி நானென்பதற்கு அனுபவப்படட்டும், கரணேந்திரியமாகிய சூக்குமோபாதியே நானென்பதற்கு அனுபவப்படாதாழி, இத்தூலோபாதியா? நானென்பதற்கு அனுபவப்படுகின்றது? இங்ஙனமிருக்க,

மாமிசாதிகள் அனுபவப்படும் பொருளென்பது மிகவும் விந்தையாக்கும், மாமிசாதிவடிவம் நானென்பதற்கு அனுப

வைப்பட்டதன்றாயினும், கரணேந்திரியமாகிய சூக்குமோபாதிக் கேவலம் அனுபவப்பட்டு வருவதில்லையாவெனின்? அவவுபாதியு ந மக்கனுபவப்பட்டதன்றென முன்னான்றே சுழுத்தியவத்தைகைக்குறிப்பித்தாயிற்றே! அதையே மீண்டும்மீண்டும் சொல்வதிற்பயனின்று அக்கரணேந்திரிய சூக்குமோபாதியானது முன்னான்றே ஐம்பொறி ஆராய்ச்சியுழைப்பிலும் அந்தக்கரண ஆராய்ச்சியுழைப்பிலும் தமகெனப்பொருள் சற்றுமில்லையென்றும், முற்றும் அறியாமைமயமென்றும் முடிந்தாயிற்று ஆகவே, மாமிசாதிமயமாகிய இத்தேகம் எதற்கனுபவப்பட்டுவருகின்றது? அன்றியும், இம்மாமிசாதிதேகம் அனுபவப்பட்டுவருகின்றது நானென்பதற்காயின், நானென்பது இருக்கும் சுழுத்திக்கண நானுக்கு அனுபவப்படாவிடினும் நானென்பதுள்ள இருவகைச்சமாதிக்கண்ணேனும் அனுபவப்படுவதுண்டா? அவ்வனமுமில்லையே! எங்ஙனந்தான ஐயமகன்றிருக்கின்றது! இத்தேகானுபவம் சமாதிக்கண் நானெனபதற்கன்றாயினும், அவதராதிரயசகித சீவனென்கிற நானுக்கேனும் அனுபவப்படுகின்றதலவாவெனின், அச்சீவனாகிய நானெனபது தொழிற்குணமாயும் அறியாமையாயும் அவ்வறியாமை ஆரோபமாயும் முனனான்றே முடிந்தாயிற்றே! இதனால் எங்கே அனுபவப்பட்டுவருகிறதாககசம்மதிப்பது? அன்றியும், சீவாந்தக்கரணேந்திரியங்கள் அருவத்தன்மையா? அன்றி உருவத்தன்மையா? அருவத்தன்மையாயெனின், அருவத்திற்கு உருவானுபவம் எங்ஙனம் கூடும்? அருவத்தை உருவம் பரிசிப்பதுமுண்டா? உண்டெனின, பரிசிப்பதுபோலனறி உண்மையாயல்லவே! மேலும், முன்னான்றுள்ளதாயிருந்த தேகானுபவம் அவயவங்களையன்றியும் பினனான்றுள்ளதாயிருந்த அவயவானுபவம மாமிசாதிகளையன்றியுர் உண்டாயிருந்திருக்குமாயின், இம்மாமிசாதிகளனுபவம் மட்பொருளையன்றி உண்டாயிருக்கலாமென்க.

மாமிசாதிகள் மட்பொருளையன்றி இன்றெனப்படுமோவெனின், அவயவங்களையன்றித் தேகமெனவழங்கும் சொரூபமும் மாமிசாதிகளையன்றி அவயவமெனவழங்கும் சொரூபங்

களும் உண்டாயிருக்குமாயின், மட்பொருளையன்றி இம்மாமிசாதிசொரூபம் உண்டாயிருக்குமென்க. மாமிசாதிகள் மட்பொருளையன்றி இன்றென்பதாயின், இவைகளை மட்பொருளென்றுகோடற்கு இழுக்கென்னையெனின், மட்பொருளென்பது மாமிசாதி சொரூபமாகத்தானே இருக்கும்? ஆகாதென்பதற்கு மட்பொருளையன்றி இன்றென்பானேனெனின், மாமிசாதிசொரூபம் மாறிவிடுமன்று மட்பொருளென்பதில்லாதிருக்கட்டுமே! அங்ஙனமில்லாமையால் தோடமென்னையெனின், அவைகளில்லாதொன்றிருப்பதுயாது? மட்பொருளையன்றி வேறுசொரூபமில்லையே! இன்றாகலின், எங்ஙனம் இவைகள் மட்பொருளெனப்படும்? படாதுழி நாம் எவ்வண்ணமாகத் துணிந்திருக்கின்றது. அன்றியும், மாமிசாதிகள் தோற்றுங்காறும் இவற்றைவிடாதுணர்ந்துகொண்டிருப்பமேயெனின், அதுகாறும் இவைகள் மட்பரிசமின்றித்தனித்தனி ஒவ்வோர் முதலாயிருக்கட்டுமே! மட்பொருள் பரிசங்காரணமாகத்தோற்றுந்தன்மைமையிறுகானல முதலியவற்றுள் அரவு நீர் முதலியவைதோற்றுந்தன்மைபோலாகலின், அரவு நீர் முதலிய திட்டாந்தங்களை ஏற்பதற்குமுயன்னென்னை? இன்றாகலின், இதுகாறும் ஆராய்ந்து தோன்றதால இம்மாமிசாதி சொரூபங்களில் சத்தாயிருப்பது மட்பொருளென்பதாயிற்று. ஆகவே, மட்பொருளைவிட்டுத் தோற்றன்மாத்திரமாயுள்ள மாமிசாதிகளை ஒவ்வோர்முதலென்றுணர்வது அறியாமையென்பதா? அன்றி அறிவென்பதா? மிக்க அறியாமையாகலின், இவ்வறியாமை பூர்வபட்சமாயிற்றென்க.

அன்றியும், மட்கடத்தை மட்பொருளாகவும் பொற்குடத்தைப் பொற்பொருளாகவும் நூற்படத்தை நூற்பொருளாகவுமுணர்வதுபோல், மண்ணுடலை மட்பொருளெனப்பாராது யாதாகப்பார்த்தின்புறுதற்கு நம்மை நாம் உயர்திணையெனக்கொண்டிருக்கின்றனம்? மாமிசாதிகளை ஒவ்வோர் முதலெனக்கொண்டிருத்தற்கோ?

விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்.

எனக்குறள் மகாவாக்கியம் வந்திருக்கின்றது. மண்ணுடலை மண்ணாகப்பார்த்து இன்புறாத அவிவேகிகட்கன்றோ?

கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின். என இவ்வாக்கியமும்

வந்திருக்கின்றது நாம் அவ்வாக்கியப்படி நில்லாதுழி எங்ஙனம் அவ்வாக்கியங்கள் மணம்பெறும்? மட்பொருளையன்றி மாமிசாதிகள் உண்டாயும் மாமிசாதிகளையன்றி மட்பொருள் இன்றாயும் இருக்குமாயின், மண்ணுடலை மாமிசாதிகளாகவே பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாம். மட்பொருளையன்றி இம்மாமிசாதிகள் முப்பொழுதும் இன்றாகலின், அவற்றை மட்பொருளாகப் பார்ப்பதற்கு முரணென்னை? அன்றியும், சடமாகிற அக்கினியானது தன்பாலடுத்த இவ்வுடலாகிற மாமிசாதி தர்மங்களைப்பிரித்து உள்ளமட்பொருளை விளக்கிவைப்பதுபோல், அவ்வக்கினி வசப்படுங்காறும் நம்மையடுத்திருக்கின்றமையால், நமதறிவாகக்கினியினால் இத்தர்மங்களைப் பிரித்துக்கொண்டே யிருப்பமாயின், மட்பொருளென்பது விளங்கிக்கொண்டே யிருக்குமன்றோ? சடமான அக்கினிக்கு இருக்கின்ற யோக்கியதை நமதறிவாக்கினிக்கு இல்லையே! நமதறிவு அறிவெனப்பட்டாலன்றோ இச்சிறியவுழைப்பையேனுமெய்துவம்? அவ்வறிவு அறியாமையாகலின் இச்சிறியவுழைப்பையுமெய்தாதிருக்கின்றனம். அவ்வக்கினியானது இம்மாமிசாதிகளைப் பிரிக்கவுங்கூடும் அதனால் இவை பிரியவுங்கூடும். இவ்வாறே நாம் பிரிக்கவும் இவை பிரியவுங்கூடுமோவெனின், அக்கினி பிரிக்கப்பிரிபடுவது தூலலட்சியபாவமும், நாம் பிரிக்கப்பிரிபடுவது சூக்குமலட்சியபாவமுமாம். இவை இங்ஙனமிருக்க,

நாம் சூக்குமலட்சிய பாவமாகப்பிரித்து உணர்தற்குக் குறுக்கே யாது கெடுதியிருக்கின்றது? ஒன்றுமில்லையே! அங்ஙனம பிரித்தல் அக்கினிக்குச்சுபாவம் நாம் பிரித்தல் நமக்குச்சுபாவமல்லவெனின், மட்பொருளை மாமிசாதிகளாகப்பார்ப்பது மாத்திரம் நமக்குச்சுபாவமாகும்! நமது சுபாவம் மாமிசாதிகளாகப்பார்க்கின்றதாயின்,

குறள்.

எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு
ளப்படி காண்ப தறிவு என்றது அக்குறள் செய்தவர்க்கு இவ்வளவு தெரியாததால,

எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள காண்ப தறிவு. எனக்கூறினர்.

இங்ஙனங்கூறிவிட்டமையால், அவ்வாக்கியம் மருள்வாக்கியமாக்கும்! நாம் ஒன்றை மற்றொன்றாகவுணாவது சுபாவமாயின், உள்ளதை உள்ளதாக உணாவது எஞ்ஞானமோ? ஒன்றைமற்றொன்றாக உணர்வது எதுவோ அதுவன்றோ பிற்பொழுது உள்ளதை உள்ளதாக உணரவேண்டியகடமை? அங்ஙனம் உணராவிடின், பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணரும் விபரீதபுத்தி எங்ஙனம் அகலும்? இம்மாயிசாதிக்கைபபிரித்து உணருகிறதற்கே கூடாதுழி நானெனபதல்லாதவற்றை நானெனபதாக உணரும் மயக்கம் எங்ஙனம் அகன்று நானாகநிற்பது? எனதல்லாததை எனதென்கிற மயககமே இத்துணைவலுவுற்றிருக்கின, நானென்பதலலாததை நானென்பதாககொண்டிருககும் மயக்கம் எத்துணைவலுவுற்றிருக்கலாம்!

அன்றியும், நமக்கு எவ்வெப்பொருள் எனது எனதெனப் பற்றித்தற்கு இயைந்தனவோ, அவ்வக்கற்பனைகளா நாம புரியுங்காமியத்தவத்திற்குச் சிற்றின்பத்தையும் நிட்காமியத்தவத்திற்குப்பேரின்பத்தையும் தரற்பாலன?

யாதெனின் யாதெனி னீங்கியா னோதல்
லதனி னதனி னிலன். என ஷை குறள் மகாவாக்கியங் கூறியிருப்பதென்னை? அகத்தின்கண் முடிவுகாறும் புறத்தின்கண் முடிவுகாறும் சுத்தாசுத்தமாயும் அநிட்டாரோபமாயுமுள்ளனவற்றுள், ஒவ்வொன்றையும் யானெனதென மயங்குவதில் நின்றகன்றுழி, அச்சுத்தாசுத்தங்களால் வரற்பாலனவாகிய இறப்புப்பிறப்புக்கற்பனைகளின்றி இருப்பானென்பதன்றோ அம்மகாவாக்கியத்தின் அபிப்பிராயம்!

யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும். என்று கூறியிருக்கின்ற
இம்மகாவாக்கியமும் பொருளைப் பொருளென்று உணர்ந்து இன்புறுதற்கன்றோ? அங்ஙனம் நாம் உணர்ந்து இன்புறுவிடின், ஷை மகாவாக்கியம் எங்ஙனம் மணம்பெறும்? பெருந்தே! மட்பொருளை மட்பொருளாகப்பாராதுழி, இம்மாமிசாதியுடலால்வரும் எண்ணரிய மயக்கபேதங்களனைத்தும் எங்ஙனம் அகன்று நாம் வதையற்றிருகதற்கு இயையும?

சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

மறந்திடின் மண்ணை மறப்பே யுடலாம்
மறக்கி னறிவை மறப்பே-பிறிதாகத் [யன்
தோற்று மனர்த்தமதாஞ் சொல்வழக்கா லென்னப
தோறறளவும வேண்டுந் துணிவு. என்பதில், அறிவை யறிவாக நாடாக்காறும் அங்ஙனம் நாடாதமறதியே அவவறிவுக்கு அயலாகச்சிவேசுரசகத் கற்பனைகளாகவிடாது தோற்றிக் கொண்டிருக்குமென்பதற்கு மட்பொருளை மறந்த மறதியே மாமிசாதியுடற் கற்பனாபேதங்களாகத் திருட்டியை விட்டகலாது தோற்றிக்கொண்டிருக்கின்றஇவ்விபரீதத்தை உவமானமாகக்கூறியிருக்கின்றதெனக இம்மாமிசாதியுடற்பேதம் மறையாக்காறும், மட்பொருளாகப்பார்ப்பது எத்திறத்தாராலும் கூடாதெனின், இவவுலகின்கண் யாரேனும் கடவுளைத் தமது அறிவினால மட்பொருளென்று உணர்வாராயின், அவர் அவிவேகியாக்கும்! இதனால் ஷை மகாவாக்கியங்களும் மருள்வாக்கியங்களாக்கும்! அவ்வாக்கியமும் அவ்வாக்கியானுபவிகளும் அங்ஙனம் இருந்தாலிருக்கட்டும். ஓர் சிறிய திருட்டாந்தம் சற்றாகிக்குதும்.

எங்ஙனமெனின், சிலகருவண்டுகளால் உருண்டுசெல்லும் மலவுருட்சிக்கண், நமது திருட்டிபட்ட அக்கணமே அருவருப்புண்டாதற்கு ஏதுவென்னை? அவவுருட்சி மட்கவசம் உற்றிருகின்றதே! அம்மட்கவசத்தில் யாருக்கும் அருவருப்பு உண்டா

காதே! அவ்வருவருப்பு உண்டாதற்கு நமது திருட்டி அம்மட்கவசமட்டில் நிற்கின்றதா? அன்றி ஊடுருவிச் செல்கின்றதா? அத்திருட்டி ஊடுருவிச்செல்கின்றதால, உள்ளிருக்குமலத்தில் திருட்டிதாக்குகின்றது. தாக்குகின்றதால், அம்மலம் திருட்டிக்குத்தோற்றுகின்றது தோன்றவே அருவருப்பு உண்டாகின்றது கவசத்தைத்திருட்டிக்காது உள்மலத்தைத்திருட்டிப்பதுபோல, அவனவளதுவாகததோற்றும் மாமிசாதி சோக்கைக்கு, மேலே கவசமாயிருக்கின்ற சருமத்தைத்திருட்டிக்குந்திருட்டியை நீக்கி, மூடப்பட்டிருக்கின்ற உள்மாமிசாதிகளைநாடுழி, அருவருப்புத்தோன்றுமல்லவா? அங்ஙனம், அவை தோன்றுந்தோறும் மோகாதிகட்கிடம் உண்டாகுமா? ஆகாதன்றே? இவ்விரண்டு திருட்டாந்தங்களைப்போல், மாமிசாதித்தோற்றங்களை நாடுந்திருட்டி நீங்கி, இம்மாமிசாதியில் அவ்வியத்தமாயிருக்கும் மட்பொருளைத்திருட்டிக்கின், அம்மட்பொருள் நமது திருட்டிக்குக்கண்கூடாகாதோ? ஆகுமே! நாம திருட்டிக்காதகுற்றமன்றி வேறுகுற்றம என்ன இருக்கின்றது? ஷை திருட்டாந்ததில மலவுருட்சிக்கும மாமிசாதி சோக்கைக்கும் நிரையே மட்பொருளும் சருமப்பொருளும் புறக்கவசமாகமாத்திரம் இருக்கின்றன. இங்கே மட்பொருளை மறைத்திருக்கின்ற மாமிசாதிகளாகிய உடலானது அம்மட்பொருளுக்கு அகப்புறக்கவசமாயிருக்கின்றது. இருக்கும் இக்கவசதிருட்டியை நீக்கி, இவற்றுள் அவ்வியத்தமாயிருக்கும மட்பொருளைத்திருட்டிக்கின் அஃதன்றியாதுவிளங்கும்? அம்மட்பொருளே விளங்குமன்றே? ஆகலின், இவ்வரிய உழைப்பை உழைப்பினர்பால் பல்ஞான்றும் பழகிப் பின்பு பிட்சையாகப்பெற்று எய்தாதுழி, இதற்குமேல் ஆராயவேண்டியவற்றை யாராய்ந்து தெளிந்து இன்புறுதல் எங்ஙனங்கூடும்? இவ்வுழைப்பைப்போன்ற அனந்த உழைப்புகள் இருக்கின்றதனாலன்றே.

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார். எனக்குறள் மகாவாக்கியம் வந்திருக்கின்றது. ஷை திருட்டாந்தங்களில் மட்கவசத்துள் மறைந்திருக்கும் மலமும் சருமக்கவசத்துள் மறைந்திருக்

கும் மாமிசாதிகளும் அவ்வக்கவசமெனப்படாமல் விலட்சண மாக இருக்கின்றமையால், அம்மட்கவச திருட்டியும் சருமதிருட் டியமாறிய அக்கணமே வெளிப்படுகின்றன. அங்ஙனம் வெ ளிப்பட்டவற்றை உணர்தற்கும் இமையின்றன.

தாட்டாந்தத்தில் மாமிசாதிகள் அங்ஙனமல்லவே' இம் மாமிசாதிகளுள் மட்பொருள் அவவியததமாயிருக்கினும் கவச மாகிய மாமிசாதிப்பொருள்கள் மாறிய ஞான்றல்லவோ வெளி ப்படுதற்கு இமையும்? பின்ஞான்று நாம் உணர்தற்கும் இமை யை. இங்ஙனமிருக்க, மாமிசாதி உடலிருக்கு ஞான்றே எஙங னம் மட்பொருளை உணர்வதெனின், தை திருட்டாந்தத்தில் மட்கவசமட்டிலும் சருமமட்டிலும் நின்று அவ்வப்பொருளாக ...வதுஎன்னமதியெனப்படும்? தூலமதியெனப்படுமன்றோ" னனா அவவிருவித கவசதிருட்டிகளையும் நீக்கி மலவுருட்சி ... மலவுருட்சியாகவும் மாமிசாதிகளை மாமிசாதிகளாகவும் உ ... வது என்னமதியெனப்படும்? சூக்குமமதியெனப்படுமன் றோ' இவவண்ணமே தாட்டாந்தத்தில்மாமிசாதியுடற் கற்பனைத் திருட்டியைநீக்கி, மட்பொருளை மட்பொருளெனக்கண்டு உணர் வது என்னமதியெனப்படும்? இது தை சூக்குமமதிக்குமிக்கசூக் குமமதியெனப்படுமன்றோ? ஒவ்வோர்பொருளும் இவவண்ண மே புறக்கவசங்களையும் உட்புறக்கவசங்களையும் பெற்றிலங்குவ தால் அவவக்கவசங்களையும் ஆங்காங்கும் நமதறிவினால் நீக்கி நீக்கி அவவியத்தப்பொருள்களையே உணரும் உணர்வையன்றோ ஆன்றோர்கள் மெய்யுணர்வெனக் கூறியிருக்கின்றனர். அங்ங னம் உணரவேண்டுமென்னை? எவவெப்பொருள் எவ்வெவ் வண்ணமிருக்கின்றதோ அவவப்பொருளை அவ்வவ்வண்ணம் உ ணருவது அறிவுக்கியத்கையன்றோவெனின்,

குறள்.

எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு
ளப்படி காண்ப தறிவு—என்றது

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்

— ... ... தியம்

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. என்பானேன் மகா

வாக்கியம் ? அன்றியும்,

உலகெது நாமாரென்ன வுற்றுநின் றுணருமட்டுங்
கலகமார் பிறவிமோகங் கருங்கல்போன் மூடிநிற்கும்.

என ஞானவாசிட்டமுதலிய பெருநூல்களுங் கூறியிருப்பானேன் ? எந்த உயிர் உலகையுணராதது ? எவவுயிருமாகலின், உலகை உற்றுணர வேண்டுவதென்னவெனின் ? உயிர்கள் எவவாறுணருகின்றனர் ? பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகவனறோ ? அங்ஙனம் உணாவது கயிற்றை அரவாகவும் கானலை நீராகவும் கிளிஞ்சிலை வெள்ளியாகவும் உணாவதுபோலாம். அன்றியும், கயிற்றை அரவாகவுணர்வது அறிவாயினும் அங்ஙனம் உணரும் அவசரததில் அவ்வறிவு என்னவெனப்படும் ? அறிவெனப்படுமெனின், அங்ஙனம் உணாவதில் எய்ப்புததோன்றிக் கயிற்றைக் கயிறென்றுணரும் அவசரத்தில் அவவறிவு என்னவெனப்படும் ? அஃதும் அறிவென்பாமெனின், கயிற்றை அரவெனவும் கயிற்றைக்கயிறெனவும் உணர்தலிரண்டும் அறிவாயின் அறியாமையென்பது எவவாறிருக்கின்றது ? ஒனறை மற்றொன்றாக உணர்தல் அறியாமையும் உள்ளதை உள்ளதாக உணாதல் அறிவுமாகின்றதன்றோ ? அன்றெனின், பொருளல் லவற்றைப்பொருளென் றுணரு மருளென்பானேன் ?

ஆகலின், எவ்வெப்பொருள் எவவெவவண்ணமிருக்கினும் அதாவது மேற்கூறிய புறக்கவசம் உட்புறக்கவசங்களையுற்றிருக்கினும் அவவக்கவசதிருட்டியைநீக்கி அவவப்பொருளை உணர்வதன்றோ மெய்யுணர்வெனற்பாலது? இவ்வறிவுடைமையுடையவரன்றோ நல்லாரெனப்படுவர். இங்ஙனமல்லாதார் யாரெனப்பட்டவரோ அறிகிலம். இம்மட்பொருளைவிட்டு இதனிடத்தில்தோற்றன் மாத்திரமாக நிகழக்காணும் மாமிசாதி

களையுணரும் மயக்கத்தை முன்னொன்றறிவென்றது இஞ்ஞான்றறியாமையென்றே சித்தாந்தமாயிற்றென்க. இந்த மாமிசாதி ஆராய்ச்சிக்கண் தேர்ந்தது யாதெனின், மூன்றாவது அடுக்காயுள்ள அறிவறியாமைப்பேதமும் இவற்றிற்குமேல் உறுதிப்பொருளாய் நிறை மட்பொருளுமாமென்க.

மூன்றாவது

மாமிசாதியென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்

முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

நான்காவது

மண்ணின் மகத்தென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சிக்க ணிம்மண் மகத்தெனவே
வந்துசிக ழும்பெயர்தான் வாய்ப்பின்றிச் — சந்தமுந
நூலவணு வேயிருப்பாத் தோன்றுமே மாலின்றிச
சீலமதி யோருவப்பர் சென்று.

எங்ஙனமெனின், இதுகாறும் பரமிசாதிகளை ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சிக்கண் தோந்தது மட்பொருளாகலின், இம்மட்பொருளை ஓர் முதலெனக்கொண்டுணர்ந்துவரும் உணர்வு அறிவெனப்படுகின்றதா? அன்றி அறியாமையெனப்படுகின்றதா? மக்கள் முதலிய அறுவகைப்பவுதிகங்களுக்கும் அதிட்டானமாகலின் இவ்வதிட்டானத்தை முதலென்றுணர்வது அறிவெனப்படாது, அறியாமையெனப்படுமோவெனின், இம்மட்பொருளாகிய உருவம் எவ்வளவாயிருக்கின்றது. மகத்தளவா யிருக்கின்றதெனின், மகத்தளவென்பது ஆசியாமுதலிய ஐந்துகண்டமாகப்பெற்றுள்ள பிருதிவு அண்டமாயிற்று! ஆகவே, இப்பெரியமகத்துருவம் பொருளா குணமா தொழிலா? பொருள்தானெனின், சுயம்

புப்பொருளா விகாரப்பொருளா? சுயம்புப்பொருள்தானெனின், விகாரப்பொருளென்பது எத்தன்மையதாயிருக்கின்றது? ஒன்றன் கூட்டமாகவும் பலவின் கூட்டமாகவும் திரிபின் ஆக்கமாகவு மிருக்கின்றதாமெனின், இம்மகத்துருவம் பொருளாக இருக்கின் எஞ்ஞான்றும் சிதைவு அற்றிருக்கவேண்டுமே! சிதைகின்றதால் இம்மகத்துருவம் இன்றேமாவெனின், இருப்பு இன்மைகளைப்பற்றிச் சற்றாலோசிக்குதும். எங்ஙனமெனின், இம்மகத்துருவம் கலைதலையேற்பது எத்துணையெத்துணையாக எனப்படும்? அணுத்துணையணுத்துணையாக எனப்படுமெனின், அவ்வவ்வணுவும் எத்துணையத்துணையெனப்படும்? சிறுசாளரத்தில் விழுந்திலங்குங்கதிரின் கிரணத்தில் தோற்றுவதாகிய அதிநுட்ப உருவமெனின், அத்துணையாகிய பலநுட்பங்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்த சேர்க்கையன்றோ இப்பெரிய மகத்துருவமாகக்காணப்படுகின்றது? இங்ஙனம் காணப்படுவது கற்பிதமெனப்படுமா? எதார்த்தமெனப்படுமா? எதார்த்தமெனப்படுமெனின், இவ்வெதார்த்தம் ஷை அணுக்களின் சேர்க்கைக்கு முன்ஞான்றுற்றதா பின்ஞான்றுற்றதா? பின்ஞான்றேயுற்றதெனின், பின்ஞான்றிருத்தல் எதுகாறும்? அவ்வணுக்கள் கலையுங்காறுமெனின், முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமின்றி இடைப்பொழுது மாத்திரமிருக்கவேண்டியதாகின்றது. அதாவது—அணுக்கள் சேர்ந்திருக்குங்காறுமெனக.

இதன்றேல், முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமில்லாத இம்மகத்துருவம் என்னவெனப்படும்? பொய்ப்பொருளெனப் படுகின்றதன்றோ? சுயம்புப்பொருளென்பதற்குப் பொருத்தமெங்கே? அவ்வணுக்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்க்கையுற்றிருக்குங்காறேனும் மகத்துருவம் பொருளாயிருக்கின்றதென உலகில் அறிவுடையோரும்கண்கூடாக அனுபவித்துக்கொண்டுவர, எங்ஙனம் இப்பூமியை இன்மைப்பொருளென்பதெனின்? மட்பொருளென்கிற இப்பெரியவுருவம் ஷை மூவிதவிகாரங்களுள் ஒன்றன் கூட்டவிகாரத்திற்கு இயையாதிருக்கட்டுமே! அன்றியும் அவ்வணுக்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்குங்காறும் எவையிருக்கின்றன? சேர்ந்திருக்கும் அணுக்களன்றோ? அவ்வணுக்கள் கலைந்த

ஞான்றும் எவையிருக்கின்றன? அவ்வணுக்களேயன்றோ? அ
வைகள், ஒன்றோடொன்று சேர்க்கையுறுஞான்று இருப்பாக
உள்ளவை அவ்வணுக்களையன்றி வேறுபொருளுண்டோ? இன்
மையால், அவ்வணுக்களன்றோ பொருளெனப்படுபவை? படுவ
தால், மகத்தென்பதற்குப் பொருளெங்கே? தொழிற்குணமும்
தோற்றக்குணமும் அன்றோ பொருள்போலிருக்கின்றன? திரு
ட்டாந்தத்தில் நெல்லம்பாரமென்புழி ஓரினங்கள் சேர்க்கை
யுற்று மகத்துருவாகக்கூடும் ஒன்றன் கூட்டவிகாரம். இவ்வி
காரம் தோற்றல்மாத்திரமன்றோ? உண்மையன்றே! உண்மை
யெனின், சுயம்பாயிருப்பதெல்லாம் விகாரங்களாயும் பொருள
ல்லவையெல்லாம் சுயம்புகளாயு மிருக்கின்றதாகுமே! இஃது
விந்தை!

முப்பொழுதும் இருப்பாயுள்ளது நெற்கள், ஓர் ஞான்றி
ருப்பது அம்பாரம், அவ்வம்பாரம் ஒன்றன் கூட்டவிகாரமன்
றோ! அவ்விகாரம்தொழிலும் பண்புமாகின்றதே! அவற்றால்
அஃது பொருளெனப்படுமா? தொழிலென்பது நெற்கள் ஒன்
றோடொன்று சேர்ந்திருத்தல். பண்பென்பது அச்சேர்க்கை
பெரிதாகக் காணப்படுந் தன்மை. ஆகலின், தொழிற்குணமும்
தோற்றக்குணமும் ஆயிற்று. அதுபோல், இம்மகத்தாகிறயண
ணுருவம் அணுக்களின் சேர்க்கைக்கு முற்பொழுதும் அவை வி
லகிய பிற்பொழுதுமின்றிச் சேர்க்கையுற்றிருக்குங்காலத்தோ
ற்றுவது தோற்றமாத்திரமேயன்றி வேறுபொருளன்றாக
லின், இஃது தொழிலும் பண்புமெனப்படற்கு முரணின்றென்
க. அன்றியும், இம்மகத்துருவம் விகற்புறுதற்கு முன்ஞான்றும்
இவ்விகற்பமாகிய பின்ஞான்றும் உள்ளவை எப்பொருள்கள்?
அணுக்களன்றோ? அவ்வணுக்களிருப்பில் இவ்விகற்பமாகிய ம
கத்துருவமுண்டா? இல்லையே! இம்மகத்துருவம் எஞ்ஞான்றி
ருக்கின்றது? இடைஞான்றிருக்கின்றதெனின், அதாவது—இ
ஞ்ஞான்றெனப்பட்டது. முன்ஞான்றும் பின்ஞான்றுமுள்ள
அணுக்களிருப்பில் இம்மகத்துருவம் இல்லாவகைபோல், இடை
ஞான்றுள்ள இம்மகத்துருவ இருப்பில் அவ்வணுக்களுண்டாயி
ருக்குமா? கண்கூடாயிருக்கின்றதேயெனின், முன்ஞான்றும்

பின்ஞான்றுமுள்ள அணுக்களிருப்பில் இம்மகத்துருவம் இருக்கவேண்டும். இல்லையே! இங்ஙனமிருக்க, அணுக்கள் இடைஞான்றி லெங்ஙனமிருக்கும்? இருக்கின்றதாலன்றோ தோற்றுகின்றதெனின், ஓர் பொருளிருக்குஞான்றில் அப்பொருட்கண் ஏனைய பொருளெங்ஙனமிருக்கும்? இருந்தால் அப்பொருட்கியைந்த தசபுறங்களுள் ஓர் புறத்திலிருக்குமல்லவா? அதுபோல, எந்தமுதலுக்கியைந்த தசபுறங்களுள் எந்தப்புறத்தில் இம்மகத்துருவம் இருப்பதாக ஏற்பது? இருக்கின்றவை அணுக்கள்தாமோ? அவ்வணுக்களுள் எந்த அணுவினது எந்தப்புறத்தில் மகத்துருவமிருக்கின்றது? அணுவினது ஓர் புறத்திலேனுந் தசபுறத்திலேனுமிருக்குமா? மகத்துருவம் ஓர் பொருளாக இல்லையே! முப்பொழுதுமிருக்கின்றவை அணுக்களாயின், அம்முப்பொழுதிலில்லை; அது மகத்துருவமென்பதற்கு முரணென்னை?

அன்றியும், முற்பொழுதும் பிற்பொழுதும் அணுக்களாகப் பார்ப்பதுபோல இடைப்பொழுதும் அவ்வணுக்களையன்றி வேறில்லையாயின், அணுக்களாகவேயிருந்துவிடாதிருக்கின், மகத்துருவத்தோற்றமெப்படி யெங்கே? அணுக்களை யணுக்களென்ன காட்டாது தூறனைப் பதிப்பாயுள்ள மகத்தென்னும் கற்பனையைப் பூர்வமுதலாகக்கொண்டு உணர்வதுதானோ தெளிவென்றபாலது? பூர்வவிவேகத்தையானன்றோ பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணரு மருளெனக்கூறியிருக்கின்றது? இவ்வரிய வாக்கியச் சதுரதை பார்த்து நம்மை உயர்திணையென மயங்கிமகிழுந்து நக்குயவமுதனன்றோ? இவ்வினை நனைகுறறுணர்க. முன்ஞான்று மப்பொருளின்கண் உண்மையாயுள்ள அணுக்களைவிட்டு மகத்துருவத்தை முதலென்றுணர்வதை அறிவென்பது பூர்வபட்சமாக இஞ்ஞான்று அஃதறியாமையென்பதே சித்தாந்தமாயிற்றென்க. இம்மட்பொருளாராய்ச்சியில் தோந்தவை எவையெனின், நான்காவது அடுக்காயுள்ள அறிவறியாமைப்பேதமும் இவற்றிற்குமேல் உறுதிப்பொருளாய் நின்ற நூல் அணுக்குழாங்களுமாமெனக.

நான்காவது

மண்ணின் மகத்தென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

ஐந்தாவது

மண்ணின் நூலவணுவென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா

ஆசவா ராய்ச்சியின்கண் ணணுநூல வென்னுமுறை
வந்த பொருணர்த்தமை யாமையினாலச் சந்தமுற
தேர்ந்ததுதானே சூக்குமமாச் செல்லு மணுவிருபா
மோரந்தவாக்கே யிவ்வுறுதி யுன்

எங்ஙனமெனின், இதுகாறும் மட்பொருளாராய்ச்சியில இருப்பாகத்தேரப்பட்டவை அதிநுட்பங்களாயினும், அவைகளென்ன நுட்பங்களெனப்படும்? நூலவணு நுட்பங்களெனின், இவைகளுள் ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வோர் முதலென்றுணரும உணர்வு அறிவெனப்படுமா? அன்றி அறியாமையெனப்படுமா? அறிவெனப்படுமெனின், அவ்வணுக்கள் ஒவ்வொன்றும் பொருளெனப்படுமா? அன்றி வேறெனப்படுமா? பொருளெனப்படுமெனின், இதனால் சுயம்பெனப்படுமா? அன்றி விகாரமெனப்படுமா? சுயம்பெனப்படுமெனின், அவ்வொவ்வொன்றும் ஷை மகத்துருவம்போல் ஒன்றன் கூட்டமன்றி இருக்கட்டுமே? எங்ஙனமெனின், அவ்வணுக்களுள் ஒவ்வொன்றையும் பூதக்கண்ணாடியைக்

கொண்டு உணரும் ஒன்று சற்றேறக்குறைய அவ்வணுக்கள் ஆயிரஞ்சேர்ந்த பருமன் எத்துணைத்தோ அத்துணைத்தாய்த்தோன்றுமல்லவா? அங்ஙனந்தோன்றும் அவற்றுள், ஒன்றை யூகிக்குதும். சடுங்காரமாயுள்ள ஓர் வேதியைப் பரிசிக்கச்செய்யின், அவ்வோரணுவுங் கணக்கின்றிய அதி நுட்பங்களாய்ப்பிரிந்து விடுகின்றது.

அங்ஙனம் பிரியுங்காறும், அம்முதலணு என்ன அணுவெனப்படும்? புறக்கண்ணுடியைப் பெருக்கப்புலனுக்கு நுட்பத்திறகுறை அதிநுட்பமாயபடியால் வேதாசலின் தூலவணுவெனப்படுகின்றது? அனைத்துமாய்ப் பிரிதற்கியைந்த இம்மூலவணுவானது, இத்தூலவணுவின் நின்றும் பிரிந்தவொன்றுந்தோன்றும் யல்லவொன்றும், என்ன அணுவெனப்படுமோ? இவைகள் பூதகண்ணுக்குப்புலப்படாமையின் உணர்தற்கே அதி நொய்தாயிருக்கும பொருள்களாயின், அகக்கண்ணுடியின்றி உணருங்கட்புலனுக்கு ஏன் விடப்படும்? ஆதலின், அவ்வொவ்வொன்றும் நொய்ய அணுவெனப்படுதற்குக் கடமையன்றோ? அந்நொய்ய அணுக்கள் அவ்வாறுகள் சேர்ந்த சேர்க்கைகளன்றோ ஒவ்வோர் மூல அணுவும்? இங்ஙனமிருக்க அந்த அந்நொய்ய அணுக்களின் சேர்க்கைக்கு முற்பொழுதுண்டா? அன்றி அச்சேர்க்கை கலைந்தபின்பு பிற்பொழுதேனுமுண்டா? இன்றெனின், இவைகள் எங்ஙனம் உள்ளவை? இடைஒன்று உள்ளவையெனின், அதாவது-இஃதொன்று என்பது-இவ்விடைஒன்று உள்ள இத்தூலவணு முற்பொழுதும் பிற்பொழுதும் ஏன் இன்று? அந்நொய்ய அணுக்களின் சேர்க்கை இன்றுகலினெனின், அச்சேர்க்கையென்பது தொழிலல்லவா? அவ்வத்தொழில்களன்றோ தூல அணுக்களென்பது? அன்றெனின், அவ்வச்சேர்க்கைச்சம்பந்தமின்றி அவ்வத்தூல அணுவும் ஒவ்வோர் முதலாக இருக்கட்டுமே? இருக்கின்றதேயெனின், அங்ஙனஞ் சேர்ந்திருக்கின்ற அவ்வவ் நொய்ய அணுக்களைப்பிரித்துக் காட்டலாமே! அங்ஙனங்காட்டக்கூடாதெனின், இருப்பவை நொய்ய அணுக்களன்றோ? அவ்வணுக்களுள் ஒவ்வொன்றும் இத்தூல அணுவெனப்படுமா? படாதெனின், ஏன்படாது? இத்தூல அணு

பூதக்கண்ணாடியின்றிய கட்புலனுக்குத்தோன்றும் ஆரோப அணுவாயும், அவ்வணு பூதக்கண்ணாடிகொண்ட கட்புலனுக்குத் தோன்றும அதிட்டான அணுவாயும, மகத்தணுப்போல பேதித்திருக்கின்றதாமெனின், அவ்வதிட்டான அணுக்கள் அனாதஞ் சேர்ந்திருக்கும ஞான்றன்றோ தூல அணுவெனப்படுவது? ஒவ்வோர் தூல அணுவும் சேர்க்கையினால் தொழிற்குணமும, அத்தொழில் பலவகை வடிவுபேதங்களுள் ஒன்றாகத்தோன்றுவதால் தோற்றக்குணமுமாகின்றது.

அன்றியும், இத்தூல அணுக்களாக விகற்புறுதற்கு முற்பொழுதும இஃது மாறியபிறபொழுதும உள்ளது யாதுபொருள்? அவ் அதிட்டான நொய்ய அணுக்களன்றோ? அந்தநொய்ய அணுக்கள் இருப்பில இவ்விகற்பமாகிய தூல அணுக்களுண்டா? இல்லையே! இத்தூல அணுக்கள் எஞ்ஞான்றிருக்கின்றன? இடைஞான்றிருக்கின்றனவன்றோ? முற்பொழுதும பிறபொழுதுமுள்ள அவ்வதிட்டான நொய்ய அணுக்களிருப்பில இத்தூல அணுவில்லாவகைபோல இடைப்பொழுதிருக்கின்றதாகச் சம்மதிக்கப்பட்ட தூல அணுவில் அந்த நொய்ய அணுவிருக்குமா? இருக்கின்றதேயெனின், முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமுள்ள அந்த நொய்ய அணுக்களிருப்பில இத்தூல அணுக்கள் இருக்கவேண்டுமே! ஓர் பொருளிருக்கும ஞான்று அப்பொருளில மற்றோர்பொருள் எங்ஙனமிருக்கும்? அதுபோல, நொய்ய அணுக்களிருப்பில அதற்கு மாறான தூல அணு எங்ஙனமிருக்கும்? இராதே! இருப்பது தோற்றமாத்திரமாகவன்றோ? இத்தோற்றமாத்திரமான கற்பனைத்தூல அணுக்களைத்தொழிலும் பண்புமெனக்கழித்து, முப்பொழுதுமுள்ள அந்த நொய்ய அணுக்களைவிடாது திருட்டித்திருக்கில், தூல அணுவென்பது தோன்றுமா? ஓர் ஞான்று தோன்றினும, ஓர் முதலாக இருக்குமா! இராதன்றோ? ஆகலின்,

எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு, என மகாவாக்கியம்

வெளிவந்திருக்கின்றது. இதனை நன்கு உற்றுணர்க. முப்பொழுதும் மாறாதிருக்கும் இருப்பாகிய நொய்ய அதிட்டான அ

ணுக்களையிட்டு வெறுந்தோற்றல் மாத்திரமாகிய தூல அணுக்களை யெவ்வோர் முதலெனமயங்கி உணரும் உணாவை முன்ஞான்று அறிவென்றது பூர்வபட்சமாகி இஞ்ஞான்று அஃதறியாமையென்பதே சித்தாந்தமாயிற்றெனக. இத்தூல அணுவாராய்ச்சியில் தேர்ந்தவை எவையெனின், ஐந்தாவது அடுக்காயுள்ள அறிவறியாமைப்பேதமும் இவற்றிற்குமேல் உறுதிப்பொருள்களாய் நின்ற அதிட்டான நொய்ய அணுக்களுமாமென்க.

ஐந்தாவது

மண்ணின் தூலவணுவென்னும் சத்தார்த்த

ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இது

அறிவது

மண்ணின் சூக்கும அணுவென்னும்

சத்தார்க்க ஆராய்ச்சி விளக்கம்

வெண்பா

இதுவா [illegible] சியனி [illegible] க்க சூக்கும [illegible]
டுந்த [illegible] யாரணர்த [illegible] — [illegible] திரு [illegible]
கென்றென்று [illegible]
லொன்று திருமென [illegible]

எங்ஙனமெனின், இதுகாறும் மண்ணின் சூக்கும அணுவை ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சியுணர்வே பொருளாகத் தீர்மானிக்கப்பட்ட [illegible] யணுக்களாயினும், அவ்வணுக்களுள் ஒவ்வொன்றும் [illegible] அணுவெனப்படுமே? கண்ணாடியைப் பெருக்கிக் கட்டுப் பார்க்குங் காலத்து [illegible] அதி நொய்மையாகலின், சூக்கும அணுவெனப்படுமெனின், அச்சூக்கும அணுக்களுள் ஒவ்வொன்றையும் பொருளாக உணரும் உணர்வு அறிவெனப்படுமா? அன்றி அறியாமையெனப்படுமோ? அறிவெனப்படுமெனின், அவ்வணுக்கள் ஒவ்வொன்றும் இருப்பெனப்பட்டதா? அன்றி இன்றெனப்பட்டதா? இருப்பெனப்பட்டதெனின், பொருளாக இருப்பெனப்பட்டதா? [illegible]

மூமாக இருப்பெனப்பட்டதா? பொருளாகவே இருப்பெனப்பட்டதெனின், அவ்விருப்பு சுயம்பாகவா? அன்றி விகாரமாகவா? சுயம்பாகவேயெனின், கூடி தூல அணுக்களைப்போல் மூவித விகாரங்களுள் ஒன்றாகிய ஒன்றன் கூட்ட விகாரமென்பதற்கு இயையாதிருக்கட்டும்.

இவ்வொவ்வொன்றும் கண்ணாடியின்றிய கட்புலனுக்குத் தோன்றாத நுட்பங்களாகலின், விசாரிக்கப்படுமோவெனின், கூடி கண்ணாடியைக்கொண்டு உணரற்குத்தோன்றாது செல்லுமாதலனவா? அன்றி நிலைத்திருக்கத்தக்கனவா? நிலைத்திருக்கத்தக்கனவெனின், கண்ணாடியைக்கொண்டு உணரும் கட்புலனுக்குத்தோன்றாத அணுக்களெல்லாம் என்றும் எங்கணுமில்லையெனப்படுமோ? இல்லையெனப்படுமெனின், இச்சூக்கும அணுவுக்குமேல இத்தகையதெனக்கணித்தற்கரிய இன்னும் நுட்ப அணுக்கள் உண்டெனப்படாதிருக்கவேண்டுமே! கட்புலனுக்குத்தோன்றிய தூல அணுக்கள் சிலவேதிகளால் கூடி கட்புலனுக்குத்தோன்றாது உடைந்துவிடுதல்போல, அக்கட்புலனுக்குத்தோன்றாத இச்சூக்கும அணுக்கள் ஒவ்வொன்றும் கலைதரும் இயைபுள்ள வேதிகளாற் பிரிக்கின் அனந்தமாய்க்கலைந்து. கூடி கருவியைக்கொண்ட கட்புலனுக்குத் தோன்றுதலோடின்றி அங்ஙனம் அவ்வணுக்களையும் உடைத்து விடுதற்கு இயைந்த வேதிகளாற் பிரிக்கின் பிறபொழுது எவ்வித கருவிகளைக்கொண்டு உணரினும் எட்டுதற்கு இயையுமா? அங்ஙனம் கட்புலனுக்குத்தோன்றாத அணுக்களென்றே நிரம்பினை இருப்பெனப்பட்டவை? அந்நிரம்பிய அணுக்கள் பலவாதலின், அப்பல அணுக்களுக்குப் புணர்ச்சியொன்று சேர்ந்த வழுச்சியே கருவியைக்கொண்ட கட்புலனுக்குத்தோன்றும் சூக்கும அணுக்களென்பன அவ்வொவ்வொரு சூக்கும அணுவும் கணித்தற்கரிய அணுக்களின் தொகையாகலின், ஓர் முதல்போற்றோன்றும் மொழிதற்குணரும் தோற்றத்துணர்பாகின்றன. எங்ஙனம் இச்சூக்கும அணு சுயம்பெனவும் ஓர் முதலெனவும்படுமே? பட்டாந்தாயினை, கூடி தோன்றாத அணுக்களன்றே முப்பொழுதும் உள்ளனவாக்தெனவும், இச்சூக்கும அணுக்கள் ஓர் ஒன்றுதோற்றும்

தோற்றமாகலின் அசத்தெனவும் படுகின்றன. இங்ஙனம் படுவதால், சூக்கும அணுக்களாகத் தோன்றுந்தோறும் ஒவ்வொன்றையும் நாட்டமானது கணித்தற்கரிய அணுக்களாக ஏன் நாடவில்லை? அங்ஙனம் தோன்றுத அணுக்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்த ஞான்றும் இருப்பவை அவ்வணுக்களன்றோ? அவ்வணுக்களைவிடாது திரட்டிக்கின இச்சூக்கும அணுத் தோன்றுமா? ஓர் ஞான்று தோன்றினும் முதலெனப்படுமோ? படாதன்றோ?

அன்றியும், இச்சூக்கும அணுக்களாக விகற்புறுதற்கு முற்பொழுதும் இவ்விகற்பங்கள் மாறிவிடும் பிற்பொழுதும் உள்ளயாவை? கருவியைக்கொண்ட கட்புலனுக்கு இத்துணைத்தெனத்தோன்றுத அணுக்களன்றோ? அவ்வணுக்களிருப்பில் இச்சூக்கும அணுக்களுண்டா? இல்லையே? இல்லையெனின் இவைகளெஞ்ஞான்றிருக்கின்றன? இடைஞான்றிருக்கின்றனவெனின், முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமுள்ள அத்தோன்றுவணுக்களிருப்பில் இச்சூக்கும அணுக்களில்லாத தன்மையைப்போல், இவ்விடைஞான்றுள்ள சூக்கும அணுக்களிருப்பில் அத்தோன்றுவ அணுக்களிருக்குமா? இருக்கின்றதேயெனின், முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமுள்ள அவ்வணுக்களிருப்பில் இவ்வணுக்களுண்டாயிருக்கவேண்டும் அங்ஙனமுண்டா? இல்லையே! இங்ஙனமிருக்க, அவ்வணுக்கள் இவ்வணுக்களில் எங்ஙனமிருக்கும்? ஓர் பொருளிருக்கும் ஞான்று அப்பொருட்கண் ஏனைய பொருள் எங்ஙனமிருக்கும்? இருப்பதானல், அப்பொருட்கியைந்த தசபுறங்களுள் ஓர் புறத்திலிருக்கும். அத்தோன்றுவணுக்கள் இச்சூக்கும அணுக்களுக்கு இயைந்த தசபுறத்துள் எந்தப்புறத்தில் இருக்கின்றன? இவ்வணுக்கள் ஓர் பொருளானலன்றோ, அங்ஙனமிருக்கும் முன்பினிடையென்கிற முப்பொழுதில் ஓர் ஞான்றேனும் இச்சூக்கும அணுக்கள் முதலாகவுண்டா? இல்லையே! இருப்பது போறன்றுற்றும் தோற்றன்மாத்திரமேயன்றிவேறன்றே! இஞ்ஞான்றிருக்கும் சூக்கும அணுக்கள் ஒவ்வோர்முதலாயின், இவைகள் மாறுவானேன்? மாறிய பின்ஞான்று அவ்வணுக்களிருப்பாயிருப்பானேன்? அவ்வணுக்கள் இஞ்ஞான்றேது? முன்ஞான்றும் இடைஞான்றும் இருந்தவைகளா? அன்றி நூதனமாக உண்டானவைகளா? நூதனமாக ஓர்

பொருளும் உண்டாகாதே? உண்டாகுமெனின், இல்லது வாராதெனனும் ஆட்சேபம் இருக்கின்றதே! முற்பொழுதும் பிற்பொழுதும் இல்லாதது இடைப்பொழுதில் உண்டாகுமாயின், அம்முற்பொழுதும் பிற்பொழுது முள்ளது இடைப்பொழுதில் ஒழிந்துவிடவேண்டுமன்றோ! இவை பொருத்தமின்று.

இங்ஙனமிருத்தலின், அவ்வணுக்கள் என்ஞான்றும் மாறாத நித்தியத்துவமும் இவ்வணுக்கள் அநித்தியத்துவமும் உடையவை ஆகின்றன. இங்ஙனமாக நிச்சயித்திருக்கும் விவேகத்தையன்றோ நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகமெனப்படுவது? இவ்விவேகம் பொருளென்றகையயாத சூக்கும அணுக்களைப்பொருளென்றுணரலாமா? பொருளென்று உணர்வதால் விவேகமெனப்படுமா? விவேகமென்பது சூக்குமத்திற்குஞ் சூக்குமமாகப்பொருளை உணர்வதாகலின், இச்சூக்கும அணுக்களை முதலென்றுணர்ந்து உலகினை முன்னோரென்று அறிவென்பது நூல்வழக்கமாகி இங்ஙனன்று அறியாமையெனச் சித்தாந்தமாயிற்றென்க. இச்சூக்கும அணு ஆராய்ச்சியில் தொடர்புடைமை யென்னையெனின், ஆறாவது அங்கங்களாய அறிவறியாமையடம்பத்ருமம் இவைநிற்கு மேல் உறுதிப்பொருள்களாயுள்ள அதிட்டானமாகிய ஞானமு அணுக்களுமாமென்க.

ஆறாவது

மண்ணின் சூக்கும அணுவென்னும் சத்தார்த்த
ஆராய்ச்சி விளக்கம்
முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

அகப்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

ஏழாவது.

மண்ணின் பரமாணுவென்னும்
சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா

இந்தவா ராய்ச்சியின்கண் ணெய்துபர மாணுவென
லோதவித்த துயமனைத்த மெய்திரியே—யிந்தவெளி
பாவமதா னின்றிலங்கப் பகுவிகட் காகுமே
பாவித்தற் கேதுருக்கள் பாழ்.

எங்ஙனமெனின், இதுகாறும் மட்பொருளினது ஏகமும அணுவை ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சியிலதேரப்பட்டவை கருவியைப் பெற்ற கட்புலனால் இத்துணையதெனக்கணித்தற்கரிய அணுக்களாதலின், அவ்வணுக்கள் என்ன அணுக்களெனப்படும்? அவ்வரிய அணுக்கள் எவற்றினுக்கும் அதிட்டானகாரணத்துவமாதலின், பரமாணுவுக்கும் பரமாணுக்களென்பாமெனின், அவற்றுள் ஒவ்வொன்றையும் பொருளென்று உணரும் உணர்வு அதிட்டான அறிவெனப்படுமோ? அன்றிக்கற்பித அறிவெனப்படுமோ? கற்பிதமாவது பொருளல்லவற்றைப்பொருளென் றுணரும் ஆரோப அறிவென்க. அப்பரமாணுக்களை உணர்வது அ

திட்டான அறிவெனப்படுமெனின், இதனால் அப்பரமாணுக்கள் ஒவ்வொன்றும் சடப்பொருளென்று ஆகின்றன.

ஆகின்றதால், அவ்வணுக்கள் திரிசியப்பொருள்களா? அன்றி அதிரிசியப்பொருள்களா? அவைகள் திரிசியப்பொருள்களாயின அதிசூக்குமமாகிய கருவிகளைக்கொண்டு உணருங்கட் புலனுக்கு எட்டுமல்லவா? எட்டாமையால் அவைகள் அதிரிசியப்பொருள்களெனின், அவ்வதிரிசியப்பொருள்களென்ன என்ன அளவையால் ஏற்கப்படுவன? அநுமான அளவையால் ஏற்கப்படுவனவெனின், அவைகள் தோற்ற அநுமான அளவையா? அன்றி எதார்த்த அநுமான அளவையா? எதார்த்த அநுமான அளவையாமெனின், அநுமானமெனப்படுவது இலக்கணயாவது பிரத்தியட்சமாயுள்ள சடப்பொருள்களைக்கொண்டு அப்பிரத்தியட்சமாயிருக்குஞ் சடப்பொருளொன்று உண்டெனக்கொள்வதன்றோ? அதுபோல மலையின்கண் பிரத்தியட்சமாகக் காணப்படும் உண்மையாயுள்ள புகையைக்கொண்டு அப்பிரத்தியட்சமாயிருக்கும் அக்கினியொன்று உண்டெனக்கொள்வதேபோலாம். இது எதார்த்த அநுமானத்தால், ஒரு மலையின்கண் நின்றெழுந்த வெண் மேகங்களாயின், அவ்வெழுச்சியைப் புகையெனமயங்கி அம்மலையில் அக்கினி உளதாகக்கோடல் என்ன அநுமானமெனப்படும்? இது தோற்ற அநுமானமன்றோ!

இவ்வாறே ஒரு பரமாணுக்களென்பவை மேலே அதிரிசியமாயிருக்கின்றனவென இங்ஙனம் எதப்பிரத்தியட்ச உண்மைப்பொருளைக்கொண்டு கணித்தது? மண்ணினது ஒரு மகத்துருவை முதல அதாவது இப்பூமிமுதல் சூக்குமவணுக்கள்காறுமுள்ள பெரிது சிறிதாகிய பேதங்களைக்கொண்டு கணித்ததெனின், இங்ஙனமாகிய பெரிது சிறிதானபேதங்கள் சொல்மாத்திரமெனவும் ஆரோபமெனவும் முன்ஞான்றே முடிந்திருக்கின்றனவே! இவற்றைக்கொண்டு மேலே முடிவாகிய பரமாணுக்குழாங்கள் உணடெனக்கோடல் தோற்ற அநுமான அளவையெனப்படுமன்றோ? பிரத்தியட்சமாகிய மகத்தணுப்பேதங்கள் அதிட்டானப்பரமாணுக்களின் சேர்க்கையாயிருக்கின்றமையின், இச்சேர்க்

கையைக்கொண்டு அனுமானிப்பதால் தோடமென்னையெனின், இம்மகத்தணுச்சேர்க்கைகள் பொருளின்றித் தோற்றமாத்திரமெனத் தெளிந்தபின் இவற்றை நாடுங்கிருட்டியானது நீங்குமல்லவா? இது நீங்கிய ஞான்று இவ்வணுமகத்துத் தோற்றங்கள் உண்டாயிருக்குமா? இராதன்றோ? இங்ஙனம் இந்நிலையில நிற்கில் மேலே அதிட்டான அணுக்கள் உண்டெனப்படுமோ? படாதன்றோ? உண்டெனக்கோடல் நமபாவனையேயன்றிக் கிஞ்சித்துமெதார்த்தமன்றெனக.

இதனால் பரமாணுக்கள் இன்றெனலாமேயெனின், அதற்குக் கற்பனைக்கைக்கொண்டு கணிப்பானேன்? அங்ஙனம் கணிப்பதனால் முதலின்றேயெனின், பொய்யைக்கொண்டு கணிக்கப்படுவதும் பொய்யாகுமன்றோ? அங்ஙனமாயின் பொய்யாகிய உலகைக்கொண்டு மெய்யாகிய ஆன்மா ஒன்று உண்டெனக் கோடலும் பொய்யாகவேண்டுமேயெனின், ஞானமாகவாகிய நானென்னும் பொருள் அனுமானிக்கப்படுவதன்றே? அனுமானிக்கும் பொருளாயின் இருவகை நிட்டை எய்துமாறியாதுகொல்? பிரத்தியட்சமாதற்கன்றோ? அன்றியும், அவத்தாத்திரயமும் உபாதித்திரயமும் முதலியனவாக விளங்குவதியாது? நானென்பதல்லவோ? அங்ஙனமே ஷை சமாதிகளில் சுயம்பிரகாசமாக விளங்குவதியாது? அஃதும் நானென்பதன்றோ? சரீரத்தும் நானென்பது விளங்குகின்றதே? அஃது விளங்காத காலமுமுண்டோ? இல்லையே? பரமாணுக்கள் உண்டென்பது எஞ்ஞான்றேனும் விளங்கினதுண்டா? கிஞ்சித்தேனும் இல்லையே? முற்றும் அனுமானிக்கப்படும் கற்பனைகளாயிற்றே! நானென்பது அங்ஙனம் அல்லவே! எஞ்ஞான்றும் அதிட்டானமாயும் ஆரோபமாயும் விளங்குகின்றதே! அவை சமாதிக்கண் வியாபகவிளக்க உணர்வாயும் அச்சமாதிகலைந்த ஞான்று அவத்தாத்திரய விகாரமாயுமெனக நானென்பது ஞான அஞ்ஞானமாக விளங்குகின்றதாயின், இப்பொய்யுலகைக்கொண்டு ஆத்ம நிச்சயம் செய்வானேனெனின், தேகமே ஆத்மா போகமே முத்தி கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் எனக்கிடக்கும் நாத்

திக அநுபவத்தை அகற்றுதற்கு அங்ஙனம் கூறியதே அன்றி அஃது எதார்த்தம் அன்றெனக.

இதனால், கெடி பரமாணுக்கள் இல்லையெனப்படுமோவெனின், சேர்க்கையாயுள்ள மகத்தணுப்பேதங்கள் திருட்டியில் தாக்காது நிற்றற்குச் சற்றும் திறமையின்றி வெறுஞ்சொப்பனமாத்திரமாக இவற்றைக் கற்பனைகள் எனக்கூறி அகத்துள மெய்ப்பனக் கொண்டிருப்பதே முதல் மயக்கமாயின், இம்மயக்கம் காரணமாக மேலே அனுமானித்துப் பொருள்கோடல் இரட்டித்த மயக்கமன்றோ? முதல் மயக்கத்தைக் களைந்துவிட்டால் இதைப்பற்றிவந்த இரட்டித்த மயக்கம் எங்ஙனந்தலைகாட்டும்! ஆகலின் இதனை நன்கு உற்றுணர்க. மரத்தினது சாகை தளிர் இலை முதலியவைகளை அசைப்பிக்கும் காற்றானது கட்பொறிக்கு எட்டாமையின் அஃது இன்றென்னலாமோ? இதுபோல் சேர்க்கையாயுள்ள மகத்தணுப்பேதங்கள் தோற்றமாத்திரமாகவேனும் இருக்க இவற்றிற்குமேல் அப்பிரத்தியட்ச உபாதான காரணமான பரமாணுக்கள் என இன்றாகுமெனின்? காற்றென்பது கட்பொறிக்கு அப்பிரத்தியட்சமாயினும் மரத்தினது இலைமுதலியவைகள் அசைதலும் அசையாவிடினும் பரிசானுபவம் காரணமாகவன்றி அனுபவிக்கும் அனுபவங்களால் இருக்க ஏற்கற்பாலதே.

இதுபோல, சேர்க்கைகளாயுள்ள மகத்தணுப்பேதங்கள் இலவாஞான்று பரமாணுக்கள் உளவெனபதற்கு என்ன அனுபவம் இருக்கின்றது? கிஞ்சித்தும் இல்லையே? இல்லாதிருக்க, உளவெனக்கோடல் சேர்க்கைகளாகிய கற்பனைகள் காரணமாகவன்றோ? இவற்றால் பரமாணுக்கள் உளவாகவழங்குவது விவர்த்தவாதமே அன்றி வேறன்றென்க. இதுநிற்க, சேர்க்கைகளாகிய மகத்தணுப்பேதங்கள் தோற்றமாத்திரமென்று ஏற்புழி இத்தோற்றங்களை நாடுந்திருட்டியை மாற்றவேண்டுமோ? அன்றி விடாது உணர்ந்துகொண்டிருக்கவேண்டுமோ? ஏனெனின், இக்கற்பனைகட்குமேல் அதிட்டான பரமாணுக்கள் இருக்கின்றதாகக்கொண்டதனாலென்க. அங்ஙனம் அப்பரமாணுக்கள் இருப்பெனக்கொண்டுழி, அவற்றைநாடாது இக்கற்பனைகளை முதலெ

ன நாடிக்கொண்டிருப்பதுதானே விவேகமெனற்பாலது? இக்கற்பனைகளை ஒவ்வோர்முதலாக நாடிக்கொண்டிருத்தற்கு மேல் முடிவாகப் பரமாணுக்கள் உளவென வழங்குவானேன்? அங்ஙனம் வழங்குவது விவேகமாயின், இம்மகத்தணுக்கற்பனைகளை நாடுவது அவிவேகமெனப்படுமே! அன்றி, இவற்றை நாடுவது விவேகமாயின், மேல் பரமாணுவாதஞ்செய்தல் அவிவேகமெனப்படுமே! விவேகமென்பது பொருளைப்பொருளென்று உணர்வதன்றோ? இத்தோற்றங்களைக் கிஞ்சித்தும் நாடாது மேல் இருக்கின்றதாக நிச்சயித்துக்கொண்ட அப்பரமாணுக்களை விடாது திருட்டிக்கவேண்டுமே!

அன்றியும், மகத்தணுப்பேதங்களை ஆராய்ச்சிசெய்த இடத்தால் இவற்றைக் கற்பனைகளெனக்கண்ணுற்றுவந்தாலும், தேகபோகதாகஞ்சிறிதும் அறாதுழி, ஷடி திடபாவம் நாளுக்குநாள் தளர்ச்சியுற்று முன்போலவே இவற்றை ஒவ்வோர்முதலாக நாடவேண்டிவருமே! வரின், நமது கருத்தின்வண்ணம் கொண்ட ஷடி பரமாணுக்களை அப்பொழுதேனும் எட்டவேண்டுமன்றோ? எட்டாதுழி, கற்பனைகளாகிய இவ்விபரீததோற்றங்கள் எங்ஙனம் நமது திருட்டியைவிட்டகலும்? அஃதாகலின்,

> எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
> மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு

எனக்குறள்மகாவாக்கியங் கூறியிருக்கின்றதே! இவ்வாக்கியத்தையேனும் கண்ணுறவேண்டுவது அவசியமன்றோ? எட்டப்படுவதை எவ்விதத்தாலேனுங் கட்டமுற்று எட்டலாம், எட்டப்படாததை எட்டப்புகுவது வியர்த்தமன்றோ? இதுபோல, ஷை பரமாணுக்கள் எட்டப்படுவனவன்றே எனின், அவ்வணுக்கள் தமக்குத்தாமே உளவெனப்பட்டனவா? அன்றி வேறொன்றினுக்கு உள்ளவெனப்பட்டனவா? தமக்குத்தாமே உள்ளவெனப்பட்டனவெனின், அவ்வொவ்வோரணுவும் தன்னைத்தானே அறிந்து கொண்டிருக்கவேண்டுமே! அங்ஙனமில்லாமையின், வேறொன்றுக்கே உள்ளதெனப்பட்டன. மேலும், கட்பொறிக்கு உள்ளவெனப்பட்டனவா? அன்றிக்கருத்தினுக்கு உள்ள

வெனப்பட்டனவா? கருத்தினுக்கே உள்ளவெனப்பட்டன எனின் திரிசியமெனப்பட்டனவா? அன்றி அதிரிசியமெனப் பட்டனவா? திரிசியமென்பது நாமரூபமும் அதிரிசியமென்பது சூனியமும ஆகின்றன. அவ்வணுக்கள் சூனியப்பொருளாகுமா? சூனியமெனபது ஒன்றுமில்லாமையன்றோ? அதாவது —மனம் வாக்கு காயம் இம்மூன்றினுக்கும் படாததென்க.

அணுக்கள் இங்ஙனம் கூறியதுபோலன்று, ஷை மனம் முதலிய திரிகரணங்களுக்கும எட்டும் பொருள்களாயிருக்கின்றனவே! காயத்திற்கு எங்ஙனம் எட்டும் பொருள்களெனின், மகத்தணுபம்பதங்களாகச் சேர்க்கையுற்றுக் காயத்திற்கு அனுபவபபடுவன யாவை? அவ்வணுக்களன்றோ? அவைகள் சேர்க்கையுற்றதொன்று காயத்திற்கும சேர்க்கையுறாதொன்று கருத்திற்கும வாக்குக்கும அனுபவப்படுகின்றன. அன்றியும், புறக்காட்சியெனவும் அகக்காட்சியெனவும இருவகையின. இவற்றுள், புறக்காட்சியெனபது இததூலவடிவம், அகக்காட்சியென்பது சூக்குமம சாயை பாவனைமுதலியன. இவ்விதக்காட்சிப்பேதங்களுள அவ்வணுக்கள் எவையெனப்படும்? தூல வடிவங்களெனின, கட்புலனாந்தக்கண்ணாடியைப்பெற்றவரும் ஞான்றும் பெறாதவரும் ஞான்றும் தோற்றுந்திரிசியங்களெனப்படும. சூக்கும வடிவங்களெனின், கருத்திற்கு அதிநுட்பங்களாக மதிக்கப்பட்டனவெனப்படும. சாயைகளெனின், அவை ஒன்றினதெனப்படும. அன்றியும, அவை தோற்றன்மாத்திரமெனவும் படும, பாவனைகளெனின, பாவிப்பானையன்றி இனறெனப்படும். இத்தன்மைத்தெனக் கணிக்கப்படாதவையெனின, சூனியப்பொருளெனப்படும். பலவேதுமனறி, அச்சூனியம் பல நுட்பங்களெனப்படுமா? அது சேர்க்கையுற்று மகத்தணுவாகியுருவபேதங்களாகுமா? இங்ஙனமிருக்க, பரமாணுக்கள் என வழங்குவானேன்? அதி நுட்டப்பொருள்களெனக் கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றதே! அங்ஙனம் பொருள்படாமலா அவற்றை நுட்பப்பொருள்களெனக்கருதினது? அங்ஙனம் கருதினது கருத்தன்றோ? எதனால் அவை நுட்பப்பொருள்களென மதிக்

கப்பட்டனவோ அதனால் அந்த நுட்பப்பொருள்களை எட்டுதற்கு முரணென்னை? இங்ஙனமிருக்க.

அவைகள் எட்டப்படாவென்றது என்னை? கட்புலனுக்கு எட்டும் பொருள்களை அக்கட்புலனாலும் அதன் காரணமாகிய கருத்தினாலும் எட்டப்படும். கருத்தினுக்கு எட்டுவது கட்புலனாலெட்டப்படாமல் கருத்தினுக்கேகூடும் முற்பொழுது காணப்பட்ட நாமரூபங்களைப்போல் இப்பொழுது உன்னுந்தோறும் அவைகளாக அகத்தில் தோற்றும் நாமரூபங்களைக்கண்டுணர்வது கட்பொறியல்லவே! கருத்தன்றோ? அங்ஙனமே, அப்பரமாணுக்களை உணர்தற்கு இயைந்தது கட்புலனே! அல்லவே! கருத்தாகலின் இனியேனும் கருத்தறிதற்கு முரணென்னை? அப்பரமாணுக்கள் எத்துணை எத்துணையெனப் பொருள்பட்டனவோ அத்துணை அத்துணையென உணரவேண்டுமே! என்னெனின், அவைகள் அதிநுட்பமாக இருக்கின்றனவெனக் கருத்துமதிக்கின்றனாலென்க. ஆகலின், இப்போது அத்துணையதெனக் கண்ணுறுதற்கு முரணென்னை? முற்பொழுதே கருத்தினால மதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதாகலின், இப்பொழுது அத்துணை அத்துணையாக இக்கருத்து நிற்றற்குமாறில்லையே? கருத்தானது எத்துணை எத்துணையதென மதித்ததோ அத்துணை அத்துணையாகப் பல்காலும் பழகப்பழக அத்துணை அத்துணையாக நின்றுவிடுமன்றோ? அங்ஙனம் நிற்குங்காலும், இச்சாஞானக்கிரியை வழுதற்கு இடமுண்டாமோ? அவற்றால இன்பதுன்பத்தாக்குகள் சிறிதேனும் உண்டாமோ? அன்றியும் சுகாகாரமாயும் நிற்றற்கு இயையுமன்றோ? அச்சுகம்போன்ற சுகம் மகத்தனுப்பேதங்களிலுண்டோ? இதனை எந்த அறிஞர்கள் ஏலார்? பொருளைப்பொருளென்று உணரவேண்டுமென விதித்திருக்கின்றதே! இதனையேனும் நாடவேண்டுவதில்லையா? இப்பரமாணுவுக்கு மேலுறும் ஆராய்ச்சிக்கண் செல்லாவிடினும், இந்நெறியிலேனும் நிற்கின் கரணேந்திரியங்கள் சேட்டைகளற்றிருத்தற்கு முட்டின்றென்க.

கருத்தானது தான்சித்துப்பொருள் ஜடை பரமாணுக்கள் சடப்பொருள், இங்ஙனமிருக்க, கருததுட்பரமாணுத்துணையாக நிற்குமோவெனின்.

உத்தமவாததூல்.

சிந்தைசக மொன்றல்ல சிந்தை சகமானீர்
சிந்தைவடி வாககரைக்கந் தோகிலீர்—சிந்தை
சுயஞ்சோதி லேசமன்றே தோலாப் புலவீர்
வயப்படுமி னல்லார்பால் வந்து.

என்றருளியிருக்கின்றதில், நமது ஒவ்வொருசிந்தையும் சுழுத்தியவத்தை நீங்கலாக ஏனைய ஈரவத்தைக்கண்ணும் நான் நீ அவன் அவள் அதுவாகிற நாமரூப ஆகாரமாயிருக்கின்றதா? அன்றிச் சுழுத்திக்கண் உள்ள சூனியவாகாரமாகவேனும், அஃதின்றிச் சமாதிக்கண் உளள சின்மாத்திராகாரமாகவேனும் இருக்கின்றதா? நாமரூப ஆகாரமாகவே இருக்கின்றதெனின், ஒவ்வொரு நாமரூபமும் அணுக்கள் சேர்க்கையா? அன்றிச் சுயம்பா? சேர்க்கைகளாமெனின், சேர்க்கையுற்றுக காணப்படும ஒவ்வொரு நாமரூபமும மகததெனப்படுமன்றோ? இம்மகததாகாரமாக இல்லாத சிந்தையெனபது இவவீரவத்தைக்கண்ணும் உண்டோ? இல்லையே! ஒவ்வொருசிந்தையும் சாக்கிராவததைக்கண உள்ள நாமரூபங்களை அறிந்துகொண்டிருக்கின்றது மாத்திரமேயன்றி, எங்ஙனம் அதன் அதன் ஆகாரமாக இருக்கின்றதெனின், சொப்பனத்தின்கண் சாக்கிராவத்தா நாமரூபங்களைப்போல் தோற்றுவதுயாது? இவவவத்தா நாமரூபங்கள் அச்சொப்பனத்தின்கண் வருவதுண்டா? இல்லையே! சாக்கிராவத்தைக்கண எவவெச்சிந்தை நாமரூப ஆகாரப்பட்டு அழுந்தினதோ அவவச்சிந்தையும் சொப்பனததின்கண் அவவவநாமரூபங்களாகத்தோற்றுகின்றது.

ஈங்கு இவற்றின் ஆகாரம் ஆகாதுழி, ஆங்கு இவற்றைப்போல் எங்ஙனம் தோன்றும்? இவ்வவத்தையில் ஓருயிருக்கு நான் எனதாகத்தோன்றும் நாமரூபங்கள் மற்றோர் அவத்தையில் மற்றோருயிருக்கு நான் எனதாக ஏன்தோன்றவில்லை? எவ

வெவ்வுயிருக்கு எவவெத்தேகபோகங்கள் நான் எனதாகத்தோ றறுகின்றனவோ அவ்வவவுயிருக்கும் அவவத்தேகபோகங்க ளே நான் எனதாகத்தோற்றுகின்றன. ஒவவோருயிரும சாக் கிராவத்தைக்கியைந்த அவ்வவநாமரூபமாக ஆகின்றதும், சொப் பனத்தின்கண் அவவவநாமரூபஙகளாகத் தோற்றுகின்றதும், ம கத்தாகாரமாக நின்றவிடத்தா? அன்றி வேறுகாரமாக நின்ற விடத்தா? மகததாகாரமாக நின்றவிடத்தெனின், சிந்தையான து மகததாகாரமாகவே நிற்பதற்குததானே அடிமைப்பட்டி ருக்கின்றது? இம்மகத்தாகாரமாக நிறபதற்கு அடிமைபபட்டி ருப்பதுபோல் ஷை பரமாணுக்களின் ஆகாரப்பட அடிமைப்பட் டிருக்கக்கூடாதோ? யாவும பழக்கங்காரணந்தானே? அன் றியும,

ஒவவொருவரும் எவற்றின் காரணமாக எஞ்ஞான்றும் சு கித்துக்கொண்டு வருகின்றனா? ஷெ பரமாணுக்களானவை சே ாக்கையுற்றிருக்கின்ற மகதத்ணுப்பேதங்களின காரணமாகவன் றோ? அங்ஙனம் நாம் சுகிப்பதற்கு இயைந்தெழும்பிரியமானது நமதுபிரியமா? அன்றி அவவமகதத்ணுப்பேதங்களின்பிரியமா? அவவவணு மகத்பேதஙகளின் பிரியமெனின், அணுமகத்தா கிற ஒவவோா நாமரூபமும் அப்போதைக்கப்போது அப்பிரிய மாகததோன்றுவானேன? அவைகள் அப்பிரியவடிவங்கள் அல் லவே! நாம் இவைகள்மேல் வெறுப்புற்றதனால் இவைகள் அப் பிரியமாகத் தோற்றுகின்றனவெனின், இவைகளையன்றி நமக் குப்பிரியமென்பது வேறுசுக் கிஞ்சித்தும இல்லாதிருக்க, இப்பி ரியவடிவங்களில் நாம் வெறுப்புறுவானேன்? நாம சற்றேனும் விருப்பு அற்றவர்களா? அல்லவே! இஃதன்றியும், எவவெந்நா மரூபம பிரியவடிவாகத்தோற்றுகின்றதோ அவவந்நாமரூபமும் மீண்டும் அப்பிரியவடிவாகத்தோற்றுவானேன்? ஏனையர்கள் அவற்றை வெறுப்புற்றதாலெனின், நாம் விருப்புற்றதனால் பி ரியவடிவாகத் தோற்றுகின்றதாக்கும்! நமக்கு அப்பிரியவடி வாகத்தோற்றும் ஞான்றில் ஏனையர்க்குப் பிரியவடிவாகத் தோ

றதுவானேன்? அவவேளையர்கள் அவற்றின்மேல் விருப்புற்ற தால் அங்ஙனம் தோற்றுகின்றதெனின், நாம் வெறுப்புற்ற மாயின் அப்பிரியமாகத் தோற்றுகின்றதாக்கும்!

இங்ஙனமே எதெதன்மேல் எவவெவ்வுயிர் பிரியம் வைக் கின்றதோ அததுவும் அவ்வவ்வுயிர்க்குப் பிரியவடிவாயும் எதெ தன்மேல் எவவெவ்வுயிர் பிரியம் வைக்கின்றது இல்லையோ அ ததுவும் அப்பிரியவடிவாயும் தோற்றுகின்றதல்லவா? ஆகலின், நமது பிரியத்தை எதெதன்மேல் ஏற்றி ஏற்றிப்பிரியமாகப் பார்க்கின்றோமோ அததுவும பிரியமாகக் காணப்படுகின்றன. அங்ஙனம நமது பிரியத்தை ஏற்றாது பார்க்கும் ஞான்று அப் பிரியவடிவாகக் காணப்படுகினறன கற்பனைகளாயுள்ள மகத் தனுப்பேதங்களை ஒவவோர் முதலெனமயங்கி அவற்றின்மேல் தற்பிரியத்தை ஏற்றி ஏற்றிச்சுகிப்பதுபோல் எதார்த்தமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற பரமாணுக்களின்மேல நமது தற்பிரியத்தை ஏற்றி ஏற்றிச்சுகிக்கலாகாதா? கற்பனைகளின மேல் ஏற்றி அனுபவித்தலே மிக்க சுகமாக இருக்கின், எதார்த் தங்களின்மேல ஏற்றி அனுபவித்தல் எத்துணைச்சுகமெனப்ப டும? கற்பனைகளை ஒவவோர முதலெனக்கொண்டு உணர்தல மயக்கமென்பதா? அன்றித்தெளிவென்பதா? மயக்கமென்ப தானெனின், அக்கற்பனைகளின்மேல் தற்பிரியத்தை ஏற்றி ஏற்றிச் சுகித்தல் இரட்டித்த மயக்கமன்றோ? பொருளல்லாத மகத்தணுக்களின்மேல் ஏற்றி ஏற்றிச் சுகித்துக்கொண்டு வருவ தைப்பார்க்கிலும்,பொருளாகச் சம்மதிக்கப்படிருக்கின்ற பரமா ணுக்களின்மேல் ஏற்றி ஏற்றிச்சுகித்துக்கொண்டுவருவது எத்து ணைச்சுகமும் விவேகமுமெனப்படும்? இம்மட்டிலேனும் பொரு ளைப்பொருளென்று உணர்ந்து சுகிக்காவிடில்,இதற்குமேல் பர மாணுக்களைக் கற்பனைகளாக்கும் ஆராய்ச்சியிற் செல்லுதற்கு எங்ஙனம் வழிவிடும்? பரமாணுக்களுங் கற்பனைகளாகுமோ எனின்,அப்பரமாணுக்களுள் ஒன்றை நன்கு ஊகிக்குதும். எங் ஙனம் எனின்.

அவ்வணு பொருளென்பதா? அன்றித்தொழிலும் குண மும் என்பதா? பொருளென்பதுதானெனின், சுயம்புப்பொரு ளென்பதா? அன்றி விகாரப்பொருளென்பதா? சுயம்புப்பொ

ருள்தானெனின், ஏகதேசப்பட்டிருக்கும் பொருளா? அஃதாவது கண்டப்பட்டிருத்தலென்பது—அன்றி நிறைந்திருக்கும் பொருளா? ஏகதேசப்பட்டிருக்கும் பொருள்தானெனின் அஃது புறம் உற்றிருக்கும்பொருளா? அன்றிப்புறம் அற்றிருக்கும்பொருளா? புறம் உற்றிருக்கும் பொருளெனின், தசபுறமும் உற்றிருக்கும் பொருளா? அன்றி இரண்டொருபுறம் உற்றிருக்கும்பொருளா? தசபுறமும் உற்றிருக்கின்ற பொருளெனின், அத்தசபுறமும் யாது சூழ்ந்திருக்கின்றது? ஒன்றும் இல்லையெனின், யாதொன்றும் இல்லாமையன்றோ சூனியமாகிற வெளிப்பொருள் என்பது?—அங்ஙனம் சூழ்ந்து விளங்கும் வெளி என்பது வியாபகமுற்றிருக்கின்றதா? அன்றி ஏகதேசம் உற்றிருக்கின்றதா? வியாபகமுற்றே யிருக்கின்றதெனின், அவ்வியாபகம் நிறைவு உற்றதென்ற பொருள் படுகின்றது. அன்றியும் அவ்வியாபகம் உட்புறம் அற்றிருக்கின்றதா? அன்றி உட்புறம் உற்றிருக்கின்றதா? அவ்வியாபகம் மேல் கீழ் முதலியனவாக வழங்கும் பத்துத் திக்குகள் என்னும் பேதங்கள் இறந்திருக்கின்றதால் புறமும், நீக்கம் என்பது இல்லாதிருத்தலாய் உற்றிருக்கின்றதால் உள்ளும் அற்றிருக்கின்றதெனின், உட்புறம் அற்றிருக்கும் வெளியின்கண் உள்ள பரமாணுவாகிய நுட்பப்பொருள் புறம் உற்றிருப்பதுபோல உள்ளும் இடையும் உற்றிருக்கவேண்டுமே!

அவ்வணுநுட்பம் சுயம்புப்பொருளாக இருக்கின்றமையால், உள் என்பதும் இடை என்பதும் எங்ஙனம் உற்றிருக்குமெனின், இவ்வாறால் வெளியென்பது நிறைவு அற்றதாக இருக்கவேண்டுமே! வெளியென்பது ஓர் பொருளாகுமன்றோ, அவ்வெளியைப்பற்றி நாம் விவகரிக்கலாமெனின், அவ்வணுவென்பது நிகழுந்தன்மையதா? அன்றி நிகழாத தன்மையதா? நிகழுந்தன்மையதெனின், அஃது எங்ஙனம் நிகழப்படுகின்றது? தானே நிகழப்படுவது எனின், எதனுள் நிகழுவது எனக்கேட்கின் அன்றோ தானே நிகழுவது எனக்கூறவேண்டும்? அதற்குமேலே வருகின்ற ஆட்சேபத்தை விளக்கலாம். இன்னொன்றை

ழ்ந்தகேள்வி அங்ஙனம் அல்லவே? அவ்வணு எங்கிருந்து நிகழுகின்றது என்பது தானே அக்கேள்வி, அங்ஙனம் நிகழ்வதற்கு ஓர் இடம் வேண்டுவது இன்றேயெனின், இடம் அற்றிருக்கின்றது ஏகதேசப்பொருள் அன்று, உள்புறம் இடையென்பவை அற்றிருக்கும் நிறைந்த பொருளெனப்படும். வெளியானது ஓர் பொருள் அல்லவே! அதனை இடப்பொருளாகக் கோடற்கெனின், அதனை அன்றி வேறு எதனை இடமாகக்கொண்டு நிகழுகின்றது? வேறே இடமென்பது இன்றென்றுணர்க. இது நிற்க, ஷை அணு உள்ளும் இடையும் அற்றிருப்பதாயின், அதைச்சூழ்ந்த வெளிப்பொருள் நிறைவு அற்றிருக்கவேண்டுமே என்பதற்கு என்செய்வது? உள்ளும் இடையும் அற்றிருக்கும் சுயம்பு அணுப்பொருளாகலான் அதைச்சூழ்ந்திருக்கும் நிறைவு அற்றிருக்கவேண்டுமென்பது என்னையெனின்.

உள்புறம் இடை என [illegible] புறம் உற்றிருக்கின்ற மற்றோர்பொருள் இருக்கின்றதாயின், அப்பொருளென்பது தொழிலுங்குணமுமாக இருக்குமா? அன்றிச்சுயம்புப்பொருளாக இருக்குமா? சுயம்பாகவே இருக்குமெனின், உள்ளும் புறமும் இடையும் அற்றிருக்கும் நிறைவு தனக்கு எதிர்மறையாக இருக்கும் வேறு பொருட்டிணைக்கு எங்ஙனம் இடந்தரும்? அவ்வணு நுட்பத்திற்கு இயைந்த அணு நுட்ப நீர்ப்பொருள் வந்து தன்னைப்பரிசிக்கின், அந்நீரானது அதன்கண் சென்று முழுதும் வியாபிக்குமன்றோ? அந்நீர் வியாபித்தற்குத் தானே இடங்கொடுக்குமன்றோ? அங்ஙனம் தான் இடங்கொடுத்தற்குத்தன்பால் யாதிருக்கின்றது? தன்பால் வேறொன்றுமின்றித்தானே இருக்கின்றதெனின், தத்தம் பால் வேறொன்றிருப்பதனாலன்றோ மகத்தணுமுதலியபேதங்களுள் ஒவ்வொன்றும் தன்பால் தன்பால் என வழங்கப்பட்டுவருகின்றது. அவைகள் உள்ளிலும் இடையிலும் இடம் இருப்பதனாலன்றோ? நீர்ப்பொருளை ஒவ்வொன்றுந் தன்பால் ஏற்கப்படுகின்றது. என்னையெனின்,

நீர்ப்பொருளானது மட்பொருளைப்போல் பரமாணுத் [illegible] [illegible]யினும் இவ்விரண்டணுவுக்கும் மிக்க பேதமிருக்கின்றன. அ

வற்றுள் மட்பொருள் கடினத்துவமாகிய அணு நீர்ப்பொருள் நெகிழ்ச்சித்துவமாகிய அணு. கடின அணுத்துவம் தன்னினத்தோடும்தான் சேர்ந்திருக்குமொன்று இரண்டணுவும் ஒன்றுபடாது வேறுபட்டே இருக்கும். இங்ஙனமிருக்குமிவ்விரண்டணுக்களும் ஒன்றோடொன்று சேர்தல் பிறவினையாலன்றித் தத்தம் வினையினாலன்று. ஷை நெகிழ்ச்சி அணு தன்னினத்தோடும் தான் சேர்ந்த அஞ்ஞான்றே இரண்டென்பதின்றி ஏகமாகிவிடும். இவ்விரண்டும் சேர்ந்து ஏகமாதல் பிறவினையாலின்றித் தத்தம் வினையினாலாகின்றன. இவவணு இகர அணுவோடுசேரின் அதாவது மட்பொருளணுவோடுசேரின் அஞ்ஞான்று ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமான இவ்விரண்டணுவுமெவவாறிருக்கும்? இரண்டுமண்ணணுக்கள் சேர்ந்திருப்பதுபோலவா? அன்றி இதற்குமாறாகவா? மாறாக அன்றெனின், நீர்ப்பொருளணுவுக்கு நெகிழ்ச்சித்துவமிருப்பது யாதுக்கு? அந்த நெகிழ்ச்சித்துவம் மற்றொன்றில் வியாபிப்பதற்கன்றோ தனக்கியற்கையாயிருக்கின்றது? அன்றியும் மட்பொருள் நீர்ப்பொருளால் கலேகின்றதா? அன்றி நீர்ப்பொருள் மட்பொருளால் கலேகின்றதா? மட்பொருள் நீர்ப்பொருளால் கலேகின்றதாயினும் மட்பொருளும் நீர்ப்பொருளும் தத்தம அம்சங்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தஞான்று அவவச் சேர்க்கைகளுக்கு இடையிடையே வெளிப்பொருளிருக்கின்றமையால் அவ்வவ்விடைகள் தோறும நீர்ப்பொருளானது அணு அணுவாகச்சென்று சென்று வியாபிக்கின்றதேயன்றி முடிவான பரமாணுவில்சென்று வியாபிக்கின்றதன்றெனின், கடினத்துவமென்பது செயற்கையுற்றதா? அன்றி இயற்கையாகவே உற்றிருக்கின்றதா? இயற்கையாகவே உற்றிருக்கின்ற கடினமெனின், இயற்கைக்கடினத்துவே வெளிப்பொருள் பிளவுபட்டிருக்கவேண்டுமே! வெளிப்பொருள் நிரந்தரத்துவமென முன்னமே தீர்ப்பாயிற்றே! வெளியுள்ள இடமெல்லாம் இதரவத்துக்கள் சென்று வியாபித்தற்கு விருத்தமென்னே? எவ்விதக்கடினமாயினும் அருவத்தன்மைபெற்று நிகழும் காற்றென்பது செல்லாததுமுண்டோ? அஃது செல்லுழி அதுகாரணமாக நெருப்பென்பதும் அவ்விரண்டின் காரணமாக நீரென்பதும் செல்லு

மல்லவா? அவைகள் அங்ஙனம் செல்லுதற்கு இடந்தராத அ
ணுவுமுண்டோ? இதனால் இயற்கைக்கடினத்துவமாயினும் சேர்
க்கையுறாத அணுவுமின்றாகலின் அவ்வச்சேர்க்கைகட்கு இ
டையிடையே வெளிப்பொருளிருக்கின்றது இருக்கின்ற அவ
வ்விடைகள்தோறும் சலப்பொருளானது அவ்வவ்விடங்கட்கு
த்தக்க சொரூபமுற்றுச் செல்லுகின்றதற்கு விருத்தமென்னை?
அன்றியும் நீர்ப்பொருளின் குளிர்மை அந்நீர்த்துணையேயன்றிக்
கிஞ்சித்தும்புறமுற்றதன்று. இங்ஙனமாகியநீர்ப்பொருளை எவ்வி
தமான கடினப்பொருளையுங் குழித்த அக்குழியின்கண் பரிசிக்
கச்செய்யின அந்நீர்ப்பரிசம் அக்குழியில் தாக்கிப்புறம்புகுவா
னேன்? தான் நெகிழ்ச்சிப்பொருளாகலின அக்கடினத்தின்கண
வியாபிக்கின்றது. இந்நீர்ப்பொருளை உட்கொண்டிருந்த ஓர்
கடத்தைத் தப்புடைத்துப்பார்க்கு ஞான்று உடைந்த அவ்வோ
ட்டின முழுதும் ஈரமிருப்பானேன? இருக்கின்றதால் அவ
வோடுமுழுதும் யாது பொருளிருக்கின்றது? வெளிப்பொரு
ளன்றோ? அவ்வெளியானது நிறைவுற்றில்லாத இதரவதுக்களு
முண்டோ? இல்லையே! இங்ஙனமிருக்க, ஒவ்வோர் மட்பொ
ருளணுவையும் சுயம்பாகிய கெட்டிப்பொருளென மயங்கிக்கூ
றுவதென்னை? அன்றியும், ஒவ்வோரணுவையும் அக்கினி
பரிசிக்குமாயின், அவ்வவற்றின்கண்ணும உட்டணசத்தி செல
லாதாக்கும! இஃது மிக்கவிந்தை!

உட்டணசத்தியையேலாத அணுக்களும உண்டோ? அச்
சத்தி அருவமாயிற்றே! அருவசத்தி செல்லுதற்கேனும் இடந்
தரத்தக்கவையன்றோ? அச்சத்தி அருவமாகலின் அவ்வணுக்
களிற்செல்லுதற்குக்கூடும. உருவமாகிய நீர்ப்பொருளானது
சென்று வியாபிப்பதற்குக்கூடாதேயெனின், அருவசத்தியே
னுஞ்சென்று வியாபிப்பதற்கு இடங்கொடுத்திருக்கின்றதன்
றோ? இதனால் ஒவ்வோரணுக்கண்ணும் முற்றும் இடம் இருக்
கின்றதே! ஒவ்வோரணுவினுளும் வெளியானது கண்டப்படு
தற்கு இயையுமா? இயையாதே! இயையுமாயின், இதனால்
அவ்வணுக்கள் முதல்களெனப்படும். வெளி இங்ஙனம் இயை

யாமையின் அவ்வணுக்கள் முதலன்றெனக. இங்ஙனமிருக்க, ஒவ்வொருவரும் பூரணமாக இருக்கும் வெளியை லட்சியார்த்தமாக நாடவேண்டுமன்றோ? அங்ஙனம் நாடுழி, அணுக்களென்பது இல்லையெனப்படுமா? அன்றி உண்டெனப்படுமா? உண்டெனப்படுமெனின், வெளிப்பொருள் இல்லாத இடத்தில் இருக்கவேண்டுமே! அங்ஙனம் இன்றெனின், தோற்றல் மாத்திரமாக இருக்கவேண்டுமே! அங்ஙனமும் இன்றெனின், வெளியானது அவ்வவ்வணுக்களின் பரிமாணத்தினை இடை இடையே இன்றாகவேண்டுமே! அங்ஙனமும் இன்றெனின், அவ்வவ்வணு பரிமாணமுழுதும வெளியன்றோ இருக்கின்றது? அணுக்கள் தோற்றுகின்றதேயெனின், அவ்வவ்வணுவும் தத்தம இடத்தை விட்டகன்றுழி, அந்தந்த இடத்தும் வெளிப்பொருள உண்டென்பதா? அன்றி இன்றென்பதா? உண்டென்பதாமெனின், அந்தந்த இடத்தும் முன்னொன்று இல்லாத வெளிப்பொருள் இன்னொன்று எங்கிருந்து வந்தது?

முன்னொன்றே இருந்ததாமெனின், அணுப்பொருள்கள் என்பதேது? இருக்கின்றதே எனின், வெளிப்பொருள் முன்னொன்று இருந்தது அன்றெனவருமே! ஆகலின், வெளிப்பொருள் முன்னொன்றில்லாததுமன்று, பின்னொன்று வந்ததுமன்று, எஞ்ஞான்றும் இருந்தபடி இருக்கின்றதே! இங்ஙனமிருக்கும் வெளிநிலையில் அணுரூபங்கள் எங்ஙனம இருந்து நிகழும்? இருந்துதானே நிகழுகின்றனவெனின், அவை பொருளாக நிகழுகின்றதன்று, ஏனெனின், வெளிப்பொருள் இல்லாத இடமென்பது கிஞ்சித்தும் இன்றாகலினெனக. வெளிப்பொருள் இல்லாத இடமென்பது இன்றாயினும், அணுக்கள் இன்றோமோவெனின், அகம்புறம் அற்றிருக்கும இவ்வெளிக்கண் தோற்றல் மாத்திரமாகவா? அன்றிப்பொருளாகவா? பொருளாக அன்று; முன்னொன்றே வெளிப்பொருளைத்தத்தம் பால் நிறைவாக ஏலாத ஓர்பொருளும் இன்றென்பதாயிற்றே! ஆகவே. மெய்போல் தோற்றும் அணுக்கள் தொழிற்குணங்களா? அன்றித் தோற்றக்குணங்களா? தொழிற்குணங்களாமெனின், ஒன்றன் கூட்

டத்தடிப்புக்களாகவேணும் அன்றிப்பலவின் கூட்டத்தடிப்புக்களாகவேணும் அல்லது மற்றத் திரிபிணைகத் தடிப்புக்களாகவேணும் இருக்கவேண்டுமே! ஒன்றன் கூட்டத்தடிப்புக்களாமெனின், ஒவ்வோர் பரமாணுவுக்குமேல் மிக்க நொய்தாகிய அணுக்கள் அனந்தம் இருக்கவேண்டிவரும். இவ்வாறே மிக்க நொய்தாகிய அவ்வணுக்களுமே சுயம்பெனப்படாது. சேர்க்கைகளாகச்சென்றுகொண்டே அனவத்தாதோடமெய்திப்போம். அங்ஙனம் அனவத்தாதோடமெய்தினும், முடிவில் தனக்கென்ச் சொரூபம் இல்லாதிருக்குமோவெனின், முற்றும் அனவத்தாதோடமென்பது இன்றாகுமாயின், அங்ஙனமே ஏற்குதும். இதுவும் ஒன்றன் கூட்டத்தடிப்புக்களன்று. பலவின் கூட்டத்தடிப்புக்களாமெனின், நீர் நெருப்பு காற்றாகிய முப்பொருளாகவும், பரமாணுத்துணையாகவே இருந்து, ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்து விகாரமாகமுடியும்.

அன்றியும், மட்பொருளாகிய இப்பரமாணுக்களே வழக்குமயமாயிருக்க, ஏனைய நீர் முதலிய முப்பொருளணுக்களும் வழக்கற்றவைகளாயிருக்குமோ? ஆகலின், பலவின் கூட்டத்தடிப்புக்களும் அன்று. திரிபிணைக்கத்தடிப்பாமெனின், இப்பரமாணுக்களுக்குமேல் ஓர் முதலிருந்து திரிந்திருக்கவேண்டும். அம்முதல் அழிந்து திரிந்ததுபோல் இவ்வணுக்களுந்திரிந்து வேறு விகாரங்களாகுமன்றோ! அவ்விகாரங்களும் திரிந்து வேறு விகாரங்களாயும் அவைகளும் திரிந்து வேறுவிகாரங்களாயும் இங்ஙனம் இருக்குமாயின், இப்பரமாணுக்கள் என்னவெனப்படும்? வடிவு மூவிதத்தொழிற்குணமும் அன்றெனின், தோற்றக்குணங்களென்வருமே! வரின், அவ்வணுத்தோற்றங்கள் எந்த முதலினது எனவருமே! வருமாயின், அம்முதல் ஆரம்பப்பட்சமாகத்தோற்றுகின்றதா? அன்றி விவர்த்தப் பட்சமாகத்தோற்றுகின்றதா? எனவருமே! வரின், ஆரம்பபட்சமாகவே தோற்றுகின்றதெனின், அது மட்கடம் பொற்பணி நூற்படம் நீர்த்தரங்கம் என்பவைபோலாம். ஆயினும், நீர்த்தரங்கம் போன்றதாகக் கொள்வோமெனின், அதாவது சலப்பொருளொன்றே அலை திவலை நுரை குமிழிகளாகவிகற்புறல், விகற்பும்

றது மீண்டும் அவயவயாதிகளினுருவழிந்து நீரப்பொருளாவது போல். அப்பரமாணுக்களழிந்து மேலே ஒருபாதானகாரணமய் முடியவேண்டுமே! இதனால், இருப்பது சூனியமாகிய காரணமெனவும், இருப்பில்லாததை அறியாமையால் சுயம்பெனத்தெரப்பட்ட பரமாணுக்களெனவும் வருமே! நீரானது அலையாதிகளாகக் காரியப்படுதற்குத துணைக்காரணம் காற்றொன்றிருப்பதுபோல் முற்பொழுது எந்த முதல் அணுக்களாகக் காரியப்பட்டதற்கு எது துணைக்காரணமெனப்படுவது? ஏனைய நீ முதலிய முப்பூதங்களே துணையாமெனின், அம்முப்பூதங்களையும தனித்தனியாக ஆராய்வுழி, இம்மட்பொருள்போலவே மூறும் வழக்குமயமாயிருக்கின்றனவே' அவைகள் பொருள்களாகுலன்றோ அங்ஙனம ஏற்றற்கியையும்? அன்றியும், அணுக்களாககாரியப்பட்டது எந்த முதலோ அந்த முதல் இதுகாறும் இன்னதெனப் பொருள்படவுமில்லையே! எங்ஙனம் அம்முதல் காரியப்பட்டதென்றேற்பது? மட்கடம் முதலியவைபோல விவாததப் பட்சமாகததோற்றுகின்றதெனின், கயிற்றின்கண் அரவுபோல் ஆகின்றதெனவருமே. வரவே, கயிற்றைப்போல் இருக்கின்றமுதலெது? அந்தமுதல் தான் காரியப்படால் தனபாலெங்ஙனம் அணுக்களாகத்தோற்றும்? ஓர் முதலிருந்தானே அதன்பால் கயிற்றரவுபோலேனும் தோற்றவேணடும். இதுநிற்க, அப்பரமாணுக்களுள், ஒவ்வோர் அணுவழும்,

"பல்வகை வடிவிரு நாற்றமை வண்ணம்
அறுசுவை யூறெட் டுயிரல் பொருட்குணம்"

என நன்னூலார் கூறியிருக்கின்றபடி, ஒவ்வோரணுவும் பல்வகைவடிவுகட்கு இயைந்தனவா? அன்றி இயையாதனவா? வடிவங்கட்கு இயைந்ததன்றெனவெனின், வடிவற்றது சூனியமாகவேண்டுமே! சூனியமெனக்கொள்வோமெனின், அணுநட்டப்பென வழஙகப்படாதிருக்கவேண்டும். தோன்றுகின்றதால், அவ்வவ்வணுவுக்குமியைந்த உருட்சி நீட்சி குட்டை தட்டை முதலியனவாகிய வடிவப்பொருள்களென்றுகின்றன. அவ்

ணமாகின்ற அவ்வொவ்வோரணுவுட், பிருதிவி அம்சங்களாக
லின், அவ்வவ்வடிவங்கட்கு இயைந்த கந்தபேதங்களும் சுவைப்
பேதங்களும் பரிசபேதங்களும் வர்ணபேதங்களும் சத்தபேதங்
களும் இயல்பாயிருக்குமன்றோ? இவ்வறுவகைப்பேதங்களும்கு
ணபேதங்களென்பவையன்றோ? இக்குணபேதங்களுக்குக்குணி
ப்பொருளாகிய ஓர் முதல் இருக்கின்றதன்றோ? இருக்கும் அம்
முதலன்றோ மண்ணெனப்பட்டு வழங்கிவருகின்றது? அம்மு
தலாகிய மண்ணின் காரியநெறித்தாகச்செல்லுழி. மகத்துக்கு
மகத்தாகவும், அவையாவன-இதுகாறுங்கூறிப்போந்த முதல்
விகாரப்பரமாணுக்களும், அதன் பின்னர் அப்பரமாணுக்கள்
ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து காணப்படும் இரண்டாம் விகாரச்
சூக்கும அணுக்களும் அதன் பின்னர் அச்சூக்கும அணுக்கள்
ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து காணப்படும் மூன்றாம் விகாரத்தூ
ல அணுக்களும், அதன் பின்னர் அத்தூல அணுக்கள் ஒன்றோ
டொன்று சேர்ந்து காணப்படும் நான்காம் விகாரப்பிருதிவி
யண்டமுமாயிருக்கின்றன.

மீண்டும் இம்மகத்பரிமாணத்திலிருந்து காரணநெறித்தா
கச்செல்லுழி, ஒவ்வோர் காரியபேதங்களும் கலந்து கலந்து
மேல் மேல் காரணகாரணமாகச்சென்றுசென்று ஈற்றில் கா
ரிய காரணபேதங்கள் கடந்து தானாயிருக்கின்றது ஷை மட்
பொருளென்பதன்றோ? மண்ணென வழங்கப்படும் பெயர்க்குப்
பொருள்-காரணங்களுக்கெல்லாம் காரணமாகத்தோற்றும் ஷை
முதல் விகாரப்பரமாணுக்களா? அன்றிக்காரியங்களுக்கெல்லா
ம் காரியமாகத்தோற்றும் நான்காம் விகார இம்மகத்வடிவமா?
மேலும், இவ்விரண்டில் ஒன்றெனப்படாமல் இவ்விரண்டுமாக
இருக்கின்றதா? இரண்டில் ஒன்றெனப்படுகின்றதெனின், அ
தாவது—காரணங்களுக்கெல்லாம் முடிவான காரணப்பரமா
ணுக்களாயிருப்பது. அங்ஙனமாயின், காரியங்களுக்கெல்லாம்
முடிவான காரியமாகிய இம்மகத்தாயிருப்பதுயாது? மட்பொ
ருளன்றி வேறு பொருளெனப்படும். அங்ஙனமின்றி முடிவா
ன காரியமாகிய இம்மகத்துருவம் என்பாமெனின், முடிவான
காரணமாகிய ஷை அணுக்களாயிருப்பதுயாது? காரணகாரிய

மென்னும் இவ்விரண்டுமாகவே இருக்கின்றதென்பாமெனின், காரணமாகிய மட்பொருளொன்றும் காரியமாகிய மட்பொருளொன்றுமாக இரண்டு மண்ணிருக்கவேண்டுமே! அன்றியும், ஷை முடிவாகிய காரண அணுக்களுக்கும் முடிவாகிய காரிய இம்மகத்திற்கும் இடைக்கண் பெரிது சிறிது பேதங்களாகத் தோற்றுவன அனைத்தும் யாவை?

அவைகளும் மட்பொருளென்பாமெனின், எத்தனை மட்பொருளெனப்படுமோ தெரியவில்லை! என்றும் எங்கணுமிருக்கும் மட்பொருளென்பது ஒன்றன்றோ? அணுமகத்தாயப் பல குணபேதங்கள் காரணமாகப் பலமண்ணெனப்படுமா? அன்றிக் குணிகாரணமாகப் பலமண்ணெனப்படுமா? குணியாகிய மட்பொருள் பலவாயிராவிடில் குணபேதம் பலவாயிருக்குமாவெனின், மகத்தணுவாகிய குணபேதங்களை நீக்கி இரண்டாகவேனும் பலவாகவேனும் இருக்கக்காட்டும். அங்ஙனங்காட்டக் கூடாதெனின், அணுமகத்தாகிற குணபேதங்கள் மட்பொருளெனப்படுமா? படாதே! இதற்கு யாது செய்கின்றது? இவ்விருதாமதத்தையும் நீக்கிக்காட்டக்கூடாதாயின், முற்பொழுது குணிப்பொருள் உண்டென்பதென்னை? அணுமகத்தைக்குணிப்பொருளாக மயங்கினதினாலாக்கும்! இவ்விருகுணங்களுள் ஒன்று பிறிதின்கிழமையாயும் மற்றொன்று தற்கிழமையாயுமிருக்கின்றமையால், பிறிதின்கிழமையாகிய சேர்க்கையுற்றிருக்கும் மகத்தணுப்பேதங்களைப் பிரித்தாலும் பிரிக்கலாம், தற்கிழமையாயுள்ள பரமாணுத்தன்மையைப் பிரித்துக் குணியைக் காட்டக்கூடாதேயெனின், பிரித்துணர்ந்து காட்டவேண்டுமென்பது-அக்குணபேதங்களை நாமும் நாட்டத்தைப்பிரித்து, முதலைக்கண்டுணர்த்துகின்றதேயன்றி, அக்குணங்களைப்பிரிக்கின்றதன்று.

குணபேதங்களைப்பிரித்து முதலைக்காண்பது, குணபேதமாகிய கடோபாதிகள் பிரியுமாறு அவற்றையழித்து மட்பொருளைப்பார்ப்பது தூலமதியும், அங்ஙனம் குணபேதங்களாகிய கடோபாதிகளை நசிக்காது அவ்வுபாதிகளை நாடுந்திருட்டியை நீக்

கி முதலை நாடுவது சூக்குமமதியும் ஆகின்றன. இதுபோல்
அப்பரமாணுக்களாகிய குணபேதங்களை நீக்கியுணர்வதன்று,
அக்குணபேதங்களை நாடுந்திருட்டியை நீக்கி உணருகின்றதெ
ன்க. முதலை எட்டும் முறைமை இங்ஙனமிருப்பதால், மகத்
தணு நாட்டம் விட்டு நிட்டை கூடவேண்டுமன்றோ? நிட்டை
யாவது பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணாதலாகிய உன்
னுதலும், அவ்வுன்னுதலொடுநெகுதலுமாகிய இவ்விரண்டு
மின்றி நிலைத்திருத்தல். அங்ஙனம் நிலைத்திருந்தாலன்றோ
குணியாகிய மட்பொருளைப் பின்றொன்றேனும் எட்டுதற்கியை
யுமென்க. இதுகாறும் இங்ஙனமிருந்து அம்முதலை எட்டின
தில்லையேயெனின், எட்டுங்காறும் மகத்தணுவாகிய குணபேத
ங்களெவ்வோ முதலெனப்பட்டிருக்கட்டுமே! அவைகள் முத
லெனப்படாவெனின், முதலை எட்டுவதுதானென்றோ? எங்
ஙனம் மகத்தாலும் அம்முதல எட்டவில்லையேயெனின், அஃ
து எளிதில எட்டுவதோ? எளிதில் எட்டுவது தொழிலும
பண்புமாகிய அணுக்கபேதங்களன்றோ? முன்றொன்று மகத
துருவத்திருட்டியில தூல அணுக்கள் எளிதில் எட்டினவோ?
அங்ஙனமே தூல அணுக்கள் திருட்டியில சூக்கும அணுக்க
ளும் சூக்கும அணுக்கள் திருட்டியில் பரமாணுக்களும் எளிதில்
எட்டினவோ? சூக்கும அணுக்களும் தூல அணுக்களும் ஒருவா
று எளிதில எட்டினவாயினும் இப்பரமாணுக்களை எட்டுவதற்கு
எத்துணைக்கட்டமெய்தியது? இதற்கு நீடித்த ஞான்று அகன்
றதன்றோ? இங்ஙனமிருக்க

மண்ணாகிய குணிப்பொருளை எளிதில் எட்டுவதுமுண்டோ?
இவ்வோருங்கூடும் பொருள் மகத்துருவமென்றுணர்ந்துவ
ருகின்றது தூலமதியினாலாகலின், எவ்வுயிர்க்கும் எளிதாயிருக்
கின்றது. அவ்வப்பகுத்துருவமும் கலையாஞான்றே, அவ்வம்
மகத்துருவத்திற்கு நேர்காரணமாகிய தூல அணுக்களை எட்டு
வது தூலமதியாலல்லவே! தூலமதியெனபது— அபுத்தி பூர்
வகமாயிற்றே? அதாவது—வாலமதியென்க. சூக்குமமதியாலு
ணாவதாகலின், தூல அணுவுக்குமேல் சூக்கும அணுக்களை எ
ட்டுவதும், அதற்குமேல் காரணமாகிய பரமாணுக்களை எட்டுவ

தும் சூக்கும மதியினாலாகலின் இதற்கு எத்துணைக்கட்டந்த ரும்? அவ்வப்பூதத்தின் அணுக்களையே எட்டுதல் மிகவுங்கட்டமாயிருக்க அவ்வப்பூதமாகிய குணியை எட்டுதற்கு எத்துணைக்கட்டமென்பம்! இத்துணைக்கட்டங்களும் வாலமதியில் கிஞ்சித்தேனுமில்லையே! எத்துணைக்கட்டமும் ஊகமதியிலாகலின், வாலமதி அகன்றுழி மண்ணாகிய குணிப்பொருளை எட்டியுணர்வது எளிதன்றென்க. இங்ஙனமிருக்க, எத்துணைக்கட்டமுற்றேனும் அவ்வப்பூதக்குணிகளை எட்டவேண்டுவதை விட்டுத் தோற்றல்மாத்திரக் கற்பனைகளாக விளங்கும் அவ்வய மகத்துருவங்களை ஒவ்வோர் முதலாக உணர்ந்தின்புறுதற்கோ மக்களியாக்கையைப் பெற்றுவந்தது? தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருவள்ளுவரும் இந்த மக்களியாக்கையை நம்பியனரே,

பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானு மாணாப் பிறப்பு. என்றும்,
எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. என்றும்,
இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. என்றும்,
கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி. என்றும், இவைபோல்வன

பிறவு மரியதாய்க் கூறியிருக்கின்றனர்.

இங்ஙனம் கூறியநெறிக்கணில்லாது, இவற்றிற்கு மாறாக நிற்றலோ விவேகமென்றாலது? ஒன்றை மற்றொன்றாக உணர்ந்துவரும் அவிவேகமன்றோ அனந்த அரியவித்தைகட்கும் வினைமுதலாயிருக்கின்றது? இதனால், அறிவுடைமை யென்பதெங்கே? இன்றாகலின், அறியாமையுடைமையே பயனுமென்க இதுகாறும் நாம் வாளாபோயினும இனியேனும் குணியைக்குணியென நாடாதுழி அதற்கு மேலும் லட்சியார்த்தானுபவப் பிரிவுகள் எங்ஙனம் வாய்க்கும்? இந்த ஓர் பூதத்தை ஆராய்ந்து குணியை எட்டுதற்கே இத்துணைக்கட்டமிருக்கின் ஏனைய முப்

பூதப்பொருள்களையும் ஆராய்ந்து குணிகளை எட்டுதற்கு எத்துணைக்கட்டமிருக்கலாம்! அதன் பின்னர், இந்நாற்பூதக்குணிகளையுமொன்றுபடுத்தற்கு எத்துணைக்கட்டமிருக்கலாம்! நமக்கு நம்மாலும் பிறராலும் அறிவுடையோரென்கிற நற்சிறப்புவந்திருக்கின்றமையால், இவ்வுழைப்பை எய்தவேண்டுமே! அன்றியும்,

விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்.

எனறருளிய ஷை குறள் மகாவாக்கியத்திற்கு நாம் சம்மதித்திருக்கின்றனமே! இச்சம்மதத்தை நோக்கியேனும், நாம் உழைக்கவேண்டுமே! நாம் இங்ஙனம் உழைக்கவேண்டிய உழைப்பை விட்டு முற்றும் அயலேடுப்பராக்கில் இறுமாந்து வாளாகழித்துவரின் மனமென்பது அலையாதிருத்தற்கும் சஞ்சலமெனபது அணுகாதிருத்தற்கும் அகததுவப்பு மாறாதிருத்தற்கும் தானேதானாயிருத்தற்கும் எங்ஙனம் கூடும்? இந்நான்கு அருஞ்செல்வம் வாய்த்தற்கன்றோ உழைக்கவேண்டியது? பொருளல்லவற்றைப் பொருளென மயங்கினதே முதல் பராக்கா பின்,இதை அகலாத இருப்பாகக்கொண்டு கிஞ்சித்தும் இதற்கு விருத்தமின்றி முற்றும் உறவாயிருக்கின் கிஞ்சித்தும பயனுறாதெனக. இப்பரமாணு ஆராய்ச்சிக்கண் தேர்ந்தவை எவையெனின், ஏழாவது அடுக்காயுள்ள அறிவறியாமைப்பேதமும் இவற்றிற்குமேல் உறுதிப்பொருளாயுள்ள அதிட்டானமாகிய மண்ணென்கிற குணிப்பொருளுமாமெனக.

ஏழாவது.

மண்ணின் பரமாணுவென்னும் சத்தார்த்த

ஆராய்ச்சி விளக்கம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

எட்டாவது.

அருவபாவ ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராயச்சியின்க ணிவ்வருவ பாவமெனல்
சந்ததமு மீதுமுண்மைத தானன்றோ—வெந்தவித்த
துஞ்சதுர்ப்பூ தஙகளுக்கும் சொல்லுங் குணிகளையே
யெஞ்சலின்றி நோக்கமுறு மே.

எஙஙனமெனின், இதுகாறும் பரமாணு ஆராய்ச்சியில இருப்பாகத்தேரப்பட்டது மட்குணியாகிய அருவப்பொருளாயினும், அவ்வருவப்பொருளை உணரும் உணாவு அறிவெனப்படுமா? அன்றி அறியாமையெனப்படுமா? அறிவெனப்படுமெனின், அம்மட்குணியாகிய அருவம் ஷை பரமாணுக்களுக்கு இடமாயிருக்கும் இப்பூத அருவமா? அன்றி வேறு அருவமா? பூத அருவந்தானெனின், இஃது மட்பொருளெனப்படுமோ? படாதே! மண்முதலிய சதுர்ப்பூத அணு மகத்துக்களுக்கும் இடப்பொருளாயிற்றே! ஆகலின், இஃதன்று அக்குணிப்பொருள். இப்பூத அருவப்பொருளையன்றி வேறு பொருள் ஒன்றுளதெனப்படவில்லையே! இருந்தாலன்றோ அதனை எட்டலாமெனின்,

எட்டப்படாமையால் அம்முதல் இல்லையென்னலாமோ? ஷை பரமாணுவென்பது உருவபேதங்களுக்கெல்லாம் அதி சூக்கும உருவமாயிருப்பதுபோல், மண்ணாகிய குணிப்பொருளானது அருவத்திற்கும் அதி சூக்கும அருவமாகலின், அதனை எட்டும் சிந்தையானது எந்த பாவம் உற்றிருந்தால் அஃது எட்டுதற்கியையும்? உருவமாகிய மகத்தணுப்பாவம் அற்றிருக்கவேண்டுமன்றோ? அதாவது-இப்பூதயாகிய அருவபாவமாக நிலைத்திருத்தல்.

நாம் அருவபாவமாயிருக்கவேண்டுமென்பது இதுகாறும் கேட்டதில்லையே! எங்ஙனம் அருவபாவப்பட்டிருத்தலெனின், சதுர்ப்பூதாணுக்களும் தோற்றல்மாத்திரமாயும் சொல்மாத்திரமாயுமிருக்கின்றனவே! நாம் எந்த பாவமாயிருக்கின்றது? சதுர்ப்பூதாம்சங்களின் சேர்க்கையாகிய இத்தேகபாவமாயிருக்கின்றதா? அன்றி இத்தேகத்தைப்போன்றதாக நினைவின்கண்ணும் கனவின்கண்ணும் தோற்றுகின்ற சாயாவடிவபாவமாயிருக்கின்றதா? பரமாணுபாவமாயிருக்கினும் அக்குணிப்பொருளை எட்டுதற்கியையாதாயின், அப்பரமாணுக்களின் சேர்க்கைகளாகிக் கற்பனாஉருவபாவமாக நின்றவிடத்தா அஃது எட்டுதற்கியையும்? அக்குணிப்பொருளுக்கு நேர் அடுத்த விகாரம் யாது? சதுர்ப்பூதப்பரமாணுக்களா? அல்லவே! அல்லாதுழி, அப்பரமாணுக்கள் சேர்க்கைகளாகிற சூக்கும அணுவிகாரங்களா அடுத்தவிகாரங்கள்? அவைகளுமல்லவே! அல்லாதுழி, ஏனைய தூல அணுக்களும் அவற்றின் சேர்க்கையுமாகிய இம்மகத்துருவமா அடுத்தவிகாரம்? இவைகளுமல்லவே! அல்லாதுழி, அப்பரமாணுக்களுக்கு ஆதாரமாயிருக்கும் இப்பூத அருவமன்றோ? இப்பூத அருவத்தைக்கடந்த ஞானமன்றோ ஷை குணிப்பொருளை எட்டுதற்கியையும்? இப்பூத அருவத்தைக் கடக்கின்றதாயின், இவ்வருவபாவமாய்நின்று நிலைத்தாலன்றோ பின்னொன்று இவ்வருவபாவத்தில் தனக்கெய்ப்பும் கைப்பும் விளைந்து கடந்திருக்கக்கூடும்? அருவமென்பது சூனியத்துவமாயிற்றே! அச்சூனியபாவம் நாமாகிவிட்டால் சூனியம் ஒன்றுமில்லாமையன்றோ? ஒன்றுமில்லாததாகிற நாமென்பது அக்குணியை எங்

னம் எட்டுவது? எட்டுதற்கு எட்டும் ஆள் இல்லாமற்போகுமேயெனின்.

இஞ்ஞான்று நாம் எந்த பாவமாயிருக்கின்றோம்? தூலபாவமாயிருக்கின்றோமல்லவா? இத்தூல சரீரம் சதுர்ப்பூதாம்சசையோக எழுச்சியன்றோ? இவ்வெழுச்சிக்கு முன்ஞான்றும் பின்ஞான்றும் அச்சதுர்ப்பூதாம்சங்களிருக்கின்றனபோல் இஞ்ஞான்றிருப்பது யாதெனப்படும்? அப்பூதாம்சங்களை அன்றி வேறு பொருளுண்டோ? இல்லையே! இல்லாதுழி, நாம் இவ்வெழுச்சி பாவமாயிருக்கின்றனமா? அன்றி அப்பூதாம்சபாவமாயிருக்கின்றனமா? இவ்வெழுச்சி பாவமாயிருக்கின்றோமெனின், இவ்வெழுச்சி தோற்றல்மாத்திரமேயன்றி வேறல்லவே! இப்பாவமாயிருக்கின்ற நாமென்பது இதனால கற்பனையென்பதற்கு முரணென்னை? இன்றாகலின், மை குணிப்பொருளை எட்டுதற்கு இக்கற்பனபாவமுற்றிருப்பதனால கற்பனையாகி விட்டோமா? ஆய்விட்டோமெனின், சொப்பனவத்தைக்கண் சாயாவடிவ பாவமாகுவது யாது? அதும் நாமன்றோ? அதனால், நாம் அப்பாவமாகி விட்டோமா? ஆயவிட்டோமாயின், ஈங்கு இப்பாவமாய்விட்டோமெனபது உண்மையன்று. ஏனெனின், எப்பாவமுற்று இருக்கின்றோமோ அப்பாவமாகவே நில்லாது மீண்டும் மற்றோர் பாவமாகின்றனம் அந்தந்த அவசரத்தில் அந்தந்த பாவமாக இருக்கின்றனமே அன்றி, மீண்டும் மீளாத அவவப்பாவமாகி விட்டோமன்று. உருவபேதங்களை அறியவேண்டுமாயின், அஞ்ஞான்று நாம் எந்தபாவம் உற்றிருக்க வேண்டுவது? உருவபாவம் உற்றிருக்கவேண்டுவது அவசியமன்றோ? ஆகலின், இஞ்ஞான்று உருவாகாரமாக நின்று உருவபேதங்களை அறிந்து சுகிக்கின்றனம். இவவாறே, சொப்பனவத்தைக்கண் உருவாருவபேதங்களை அறிகின்றதற்கு உருவாருவ பாவமாக இருக்கின்றனம். நாம் உருவாருவ பாவமாகநிற்கின் தூலமாகிய உருவபேதங்கள் தோற்றுமா? நாம் உருவபாவமாக நிற்கின் உருவாருவபேதங்கள் தோற்றுமா? அன்றியும், சுழுத்திக்கண்தோற்றுகின்றது உருவமா? அன்றி உருவாருவமா? இரண்டுமல்லவே! சூனியமல்லவோ? அச்சூனியத்தையறிகின்

றது ஈசமாகலின், அங்கே நாம் எந்த பாவமாயிருக்கின்றனம்? சூனியபாவமாயிருக்கின்றனமன்றோ? அங்கே, நாம சூனியபாவமாக இல்லாது உருவமாகவேனும உருவாருவமாகவேனும் பாவமுற்றிருக்கின், அச்சூனியத்துவம் தோற்றுமா? நாம் எவ்வெவ்வண்ணம் பொருளை அறியவேண்டுமோ அவ்வவ்வண்ணமாகப் பாவமுற்றிருந்தாலன்றோ அவ்வப்பொருளும் தோன்றும்? இவற்றைப்போல், அருவமாகிய ஷை குணிப்பொருள் விளங்குதற்கு நாம் அருவபாவமுற்றிருக்கவேண்டுவதன்றோ? ஆகலின, உருவபாவமாக நிற்குஞான்றும் அப்பொருள் சற்றும எட்டாதெனக.

ஷை குணிப்பொருளாகிய அருவத்திற்கும் இப்பூத அருவத்திற்கும் பேதம இருக்கின்றன. அவையாவன—இப்பூத அருவம பொருளின்மையும அக்குணி அருவம பொருளுண்மையுமாயிருப்பது. பொருளினறிய அருவபாவமுற்றிருக்கின, பொருளாகிய அருவமானது எங்ஙனம விளங்குமெனின, உருவபாவத்தில் உருவாருவம் எட்டாததாயினும எட்டுவதுமுண்டு. எங்ஙனமெனின, நனவு நினைவு கனவு சுழுத்தி என்னும் இந்நான்கவத்தையுள் நனவாகிய இச்சாக்கிராவத்தைக்கண் நாம உருவபாவமாயிருக்குமஞான்று கனவினகணுள்ள உருவாருவபேதம் தோற்றாதாயினும், இந்நனவைவிடாத ஷை நினைவின்கணுள்ள உருவாருவபேதம் தோற்றுதல்போல், நாம் பொருளினறிய அருவபாவம உற்றுழிப் பொருளாகிய அருவநிலை தோன்றுமென்பதற்கு முரணின்றெனக.

சுழுத்திக்கண் நாம் அருவபாவமாகவேண்டுமென்னுங் கருத்தும் அக்கருத்திற்கியைந்த முயற்சியுமின்றி உருவபாவமாக நின்று மூக்கிய ஒழுக்கத்திலிருக்குஞான்றும் அச்சுழுத்திபாவம் தானேவருகின்றது. இந்நனவின்கண் அருவபாவம் ஆதற்கியைந்த அபேட்சையும் அவ்வபேட்சைக்கியைந்த முயற்சியுமில்லாதுழி, எங்ஙனம் அருவபாவம் வாய்க்கும்? ஒவ்வோருயிரும் உருவபாவத்தளர்ச்சிக்கு உடன்படவில்லையெனின், ஷை குணிப்பொருளை என்ஞான்றெட்டுகின்றது? இப்பிறப்பின்கண்

ணையன்றோ ஆகவேண்டும்? முற்பிறப்பின்கண் எட்டியிருந்தால் இப்பிறப்பின்கண் ஏமாந்திருக்கவேண்டுவதின்று. இங்ஙனமே, மேற்பிறப்பின்கண் ஏமாந்து போகாததற்கு இப்பிறப்பின்கண்ணே எட்டவேண்டுமே! எட்டுதற்கு இவ்வுருவபாவம் நாளுக்குநாள் சிறுகச்சிறுகத் தளரவேண்டுமே! தளருகிறதற்கு எந்தபாவம் நாளுக்கு நாள் முதிரவேண்டும்? அருவபாவமன்றோ? இவ்வருவபாவத்தில் ஒருவருக்கும் அபேட்சையில்லாமை யாதுக்கு? உருவபோகம் தளராதிருக்க வேண்டுமென்பதற்கன்றோ? உருவபாவமும் இப்பாவத்தாலுறும்போகமும் முற்றும்கற்பனைகளாயிருக்கின்றனவே! கற்பனையாகிய உருவபாவத்தில் நின்று சுகிப்பதைப்பார்க்கினும் அருவபாவத்தில் நின்று சுகிப்பது மிக்க அரியசுகமன்றோ? அவ்வருவபாவத்தில் நின்று சுகிப்பதினும் ஷை குணிப்பொருளைக்கண்டு சுகிப்பது எத்துணை அரியசுகமெனப்படும்? இத்துணை நயமிருக்க, எங்ஙனம் அருவபாவத்தைவிட்டு ஏமாந்திருக்கின்றது? மேலும், நாம் உருவபாவமாயிருப்பதற்குத்தானே மாறாது அடிமைப்பட்டிருக்கின்றனம்? இங்ஙனம் ஏமாந்திருப்பானேல் அருவபாவமாயிருப்பதற்கு அடிமைப்பட இல்லையாகும்! உருவம் நசித்துப்போயினன்றோ நாம் அருவபாவம் உற்றிருத்தலியையுமெனின், முன்னொன்று பிருதிவி அண்ட ஆராய்ச்சிக்கண், இவ்வண்டமாகிய மகத்துருவம் அழிந்துபோயினபின் தூல அணுக்கூட்டங்களையும், அதன் பின்னொன்று அத்தூல அணுவாராய்ச்சிக்கண், அத்தூல அணுக்கள் அழிந்துபோயின பின் சூக்கும அணுக்களையும், அதன் பின்னொன்று சூக்கும அணுவாராய்ச்சிக்கண் அச்சூக்கும அணுக்கள் அழிந்துபோயினபின் பரமாணுக்களையும் அறிந்தோமாக்கும்! எதனை ஆராய்கின்றோமோ அது அழிந்துபோயினபின்னொன்று தான் அதன் உபாதானத்தை நாடுவதாக்கும்! மட்பொருளை நாடுவதற்குக் கடவுருவம் அழிந்துபோகுங்காறும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டுவதாக்கும்! பொற்பொருளை நாடுவதற்குப் பணியுருவம் அழிந்துபோகுங்காறும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுவதாக்கும்! இங்ஙனமே நாம் அருவபாவமாதற்கு

உருவமாகிற அண்டாண்டசராசர உருவங்களனைத்தும் அழிந்துபோகுங்காறும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதாக்கும்! பாபாவமே இருளென்றாற்போல உருவபாவ அபாவமே அருவபாவமாகின்றது இயல்பன்றோ? அடையவேண்டிய பயனனைத்தையும் அடைந்தாகவேண்டியது பிறவி மாறுதற்கு முன்னன்றேயாயிருக்க உருவமாறிய பின்னன்றோ அருவபாவமாதற்கு முயலுவது? இஃது விந்தையினும் விந்தை! ஆகலின், இது முறையன்றெனக.

நாம உருவபாவத்தில் நின்றே மிகவும் வருந்தி முயன்று அருவபாவமாய நிற்கின் பிராரத்துவபோகத்தை எங்ஙனம் அனுபவித்துக்கழிக்கின்றது? கூடாதேயெனின், உருவ பாவத்திலுள்ள சிசுத்தன்மையில் நாம எந்த பாவமுற்று ஷை பிராரத்துவபோகத்தை அனுபவித்துக்கழித்தனம்? உருவபாவமுற்றே கழித்துக்கொண்டு வந்தோமெனின், அச்சிசுவை உயிர்ப்போடு ஒருபாழுள்ள மேடைக்கண் கிடத்திக் கீழே விழுந்து விடுதற்கிடமென்று புரட்டியிட்டனனாறு மன நடுக்கமும் அந்நேர் தேக நடுக்கமும இந்தசிசுதேனு முண்டெனப்படுமோ? உண்டெனப்படுமெனின், அச்சிசுத்தன்மையாறிய ஞான்றேயன்றிசுக்குஞ்சிதேனும அத்தன்மை மாறுஞான்றன்று. அச்சிசுத்தன்மை நாளுக்குநாள் சிறுகச்சிறுக மாறிவருந்தோறும் இத்தேகத்தோடு இது நான இது நானெனப்பழகப்பழக இவ்வுருவபாவம நாளுக்கு நாள் சிறுகச்சிறுகப் பெருகிவருமன்றோ? பெருகியவாறு புத்திபூர்வகமாகக் குறைந்துகொண்டேவரின், ஷை அருவபாவம் சிறுகச்சிறுக வளர்ந்துகொண்டேவரும். அங்ஙனம் வருந்தோறும் பிராரத்துவப்புசிப்பு அவ்வவைளாச் சிசுத்தக்கவாறு நடவாதோ? இங்ஙனம் வளர்ந்து நிலைத்த ஞான்றும் நடவாதென்பதற்கையமென்னை? அருவபாவத்தில் உருவதிருட்டியும் அது அதுவா உன்னுதலுமிராதே! எங்ஙனம் போக்குவரத்துப் புடைபெயர்ச்சிகளியக்குமெனின், நனவிற்சுழுத்தியென்னும் ஓரனுபவ நிலையாதுக்கிருக்கின்றது? அதாவது, சாக்கிரசுழுத்தியென்க. அச்சுழுத்தி இருமையுடையன. அவை தனதகத்தும் புறத்தும் கயிற்றரவுமுதலியனபோற்

காணப்படுவனவாகிய ஜீவேசுரசகத் கற்பனைகளைச் சின்மாத்திர மாக, அதாவது, தற்பிரகாசமாக ஆகுமாறு கரைததுக்கொண்டே, இறத்தல் பிறத்தல் முதலிய பிராரத்துவ கன்மததைப் புசிக்கும்ஞான்று, இவவுலகானுபவம் முழுவதும் சாககிர அவதைதயாயிருக்குமா? அன்றிசசுழுத்தி அவதைதயாயிருக்குமா? அவவனுபூதியில் முழுதும சாக்கிர அவதைதயாகவே இருககுமெனின், அஃது மனோவிகறபமெனப்படுமே! முழுதும் சுழுத்தி அவத்தையாயிருக்குமெனின, அஃது ஒன்றுந்தோனறாத மக்கினமெனப்படுமே! இஙஙனமிருப்பதால், அஃது எந்த நிலையதெனப்படுமெனின், சகலகற்பனைகளுந்தோற்றியுந தோற்றாதுமாயிருககும நிலையதெனப்படுமெனக. என்னை?

கைவல்லியநவநீதம்.

கற்பனை வந்த வாறு காட்டி னுங காணப வெல்லாஞ்
சொற்பனம போல வெண்ணித துணிநதவன் ஞானி
யாவன், எனறும்,

தத்துவராயர்பாடுதுறை.

போதத்தை யுணராதே பொலலாத மாயையால
பேதததை யுணர்நதோமென றுந்தீபற
பேதமும பிரமமென றுந்தீபற என்றும,
தோற்றர வாகத துணிந்தவு ரெஙகளுநா
சோகமோ கங்க டுறநதவு ரெங்களுந
ராற்ற லுடையாரக் கடைநதவு ரெஙகளுந
ரானநத மாயே யிருக்குமூ ரெஙகளூர். என்றும், இருப்பதனாற்காண்க. ஷை மற்றொரு நனவிறசுழுததியாவது, எந்த நிலை நானெனப்படுகின்றதோ அந்த நிலையை இது நான் இது நானெனப் பலகற்பமுங்கண்டு கண்டின்புறுதற்கு, அவத்தாத்திரய கற்பனுபாவங்கள் கடந்து, எது நான் எது நானென மேலே தன்னை நோக்கிககொண்டிருக்கும் அப்பியாசத்தில், முன்ஞான்று தான் கழையப்பட்ட அவத்தாத்திரய பாவங்கள் நான்எனது நான்எனது என முன்போலவே வந்துவந்து தாக்

குந்தோறும், அவைகள் நான் எனது அன்றெனத்தடுத்துக்கொண்டே அகநோக்கிற்பழகுஞான்றுள்ள அவ்வவசர நிலை முழுவதும் சுழுத்தியெனப்படுமோ? அன்றிச் சாக்கிரமெனப்படுமோ? சுழுத்தியெனப்படுமெனின், சாக்கிரசொப்பனக் கற்பனைகள் தோன்றாதிருக்கவேண்டுமே! சாக்கிரமெனப்படுமெனின், அகநோக்கமில்லாதிருக்கவேண்டுமே! இரண்டுமாயிருக்கின்றதெனின, அது தான் சாக்கிரசுழுத்தியெனப்படுவது. ஷை சுழுத்தி ஞானானுபவத்திலுள்ளதும் இச்சுழுத்தி அஞ்ஞானானுபவத்திலுள்ளதுமாமெனக. இச்சுழுத்திக்குதாரணம்.

சிவஞானபோதம்.

வினையிற் பாத்தையறி வுறுதற் கவத்தைபுலன்
விளைமாறியே
நனவிற சுழுத்திநிலை வரினப் பொருட்டிகழு
நலருகமே. எனக்கூறியவாற்றாற்காண்க.

இங்ஙனமிருக்க, நாம அருவபாவமாகப்பழகிக்கொண்டிருதல் சுழுத்தியெனப்படுமா? அன்றிச்சாக்கிரமெனப்படுமா? இரண்டுமென்றெனின, இவ்விரண்டையுமன்றி வேறு எந்த நிலையெனப்படுமே? வேறின்றாகலின், சாக்கிரசுழுத்தியெனப்படுமன்றோ? படுவதால, நாம அருவபாவமாதற்குப் பழகவேண்டுமே! ஆங்ஙனகும நான் நானென்பதற்குச் சொந்த நிலை உருவமா? அனறி அருவமா? உருவமும் நம்மாலறியப்படுவது அருவமும நம்மாலறியப்படுவது. இதனால், இவ்விரண்டும் சடப்பொருளென்பதறகு விருத்தமென்னை? அன்றியும், இவ்விரண்டும் இங்ஙனமாயினும், இவற்றுள் எதுமெய்ம்மையெனப்படுவது? எது பொய்ம்மையெனப்படுவது? உருவம் மெய்ம்மையெனப்படுவதெனின், அருவமாகிய இப்பூதவெளிக்கு வேறிடத்தாயும், இவவெளியைத்தன்பால் தான் ஏலாததாயும் இருக்கட்டுமே! ஏற்பதனால் விருத்தமென்னையெனின், அகம்புறமேலாத ஓர் நிறைவில் இருப்பது பொருளாகுமா? ஆகாதன்றே! ஆகாததால், அது தோறறல்மாத்திரக்கற்பனையென்பதற்கு முரணென்னை? இன்றாகலின், அருவப்பொருள் இவ்வுருவத்திற்

கு எதார்த்தமன்றோ? இங்ஙனம் எதார்த்தமாயினும், நானென்
பதற்குப்பொருளா? அல்லவே! இரண்டுமே நானென்பதல்லா
தழி, இவ்விரண்டிற்கும் நாம் வேறுபட்டிருக்கவேண்டுமென்
றோ? இங்ஙனமிருக்க, நாம் உருவபாவமாயிருப்பானேன்? இ
ருப்பதால், அருவபாவமாயும் நாமிருக்கின் இடுக்கணென்னை?
தாபத்திரயாக்கினிதகித்தல் உருவபாவத்திலேயா? அன்றி அரு
வபாவத்திலேயா? அருவபாவத்தில யாதோரிடுக்கணும் இல்
லையே! இங்ஙனமிருக்க, நாம் யோசிக்காதிருப்பதென்னை?
நாம் அருவப்படுவானேன? உருவபாவமாகவே நின்று கேசரி
பூசரி முதலிய முத்திரை நெறிக்கண்சென்று அங்குள்ள இன
பத்தை நுகர்ந்து நுகர்ந்து பதைப்பற்றிருக்கலாமேயெனின்,
அம்முத்திரைகளிற்சென்று பதைப்பற்றிருக்கினும், அந்நிலைக
லையுஞான்று, கீரைக்கறி சமைத்தாயன்றோ பெண்ணே? என
அக்கீரைக்கறிபாகம் வந்துற்றாற்போல, நானென்பதற்குப் பா
வம் யாதெனப்படுமே? இவ்வுருவபாவமன்றித் தற்பாவமென்ப
து கிஞ்சித்தேனுமுண்டா? இல்லையே! தற்பாவமாவது.

தத்துவராயர்பாடுதுறை.

போகாத மாயையைப் போக்கிட லாவதும
புண்ணிய பாவம் புறத்திட லாவது
மாகாதழியா திருந்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திட லல்லவோ, என்றருளிய
போதமாமென்க.

ஷை முத்திரை நெறிகளிற்சென்று பதைப்பற்றிருப்பது
தற்பாவமென்பது கிஞ்சித்துமின்றி முனபோலவே மீண்டும்
உருவபாவமாகவருவதற்கா? அவை தக்க நெறிகளல்லவே! அ
வ்வனுபூதி கிடைத்தால், இவ்வுருவபாவமாதற்குக் கூடுமோவெ
னின், அந்நிலைகலந்து வந்தழி எந்தபாவமுற்றிருக்கின்றது?
அவ்வனுபூதிபாவ முற்றிருக்கின்றதென்னை, தற்பாவமென்பது
அந்தச்சுகானுபூதியா? அன்றி இந்த உருவானுபூதியா? அச்சு
கானுபூதிதானெனின், அச்சுகானுபூதி தன்னைத்தவிர இன்
றொருமே! வருவதால் இவ்வுருவானுபூதி தன்னைத்தவிர

உண்டெனவருமே! தானென்பது மெய்யுணர்வன்றோ? மெய்யுணர்வாயின்,

சசிவர்னபோதம்.

மெய்ம்மையறி வல்லதமில் வேறறிவ தெல்லாந்
தம்மையறி யும்மறிவ தேயறிவு தானே. என்றிருக்கின்றதால், தனக்கு அகப்புறமுளதுபோ லிருப்பவற்றுள், காணப்படுவன அனைத்தும் கற்பனைகளாகவேண்டுமே! அங்ஙனமானாலன்றோ? தான் மெய்யுணர்வென்றதற்கும் தற்போதமென்றதற்குமியையும்! இங்ஙனமியைவதால், ஷை சுகபாவ அனுபூதியென்றதும், இவ்வுருவபாவ அனுபூதியென்றதும் கற்பனைகளெனப்படுமே! படாதெனின், இவ்வுருவபாவத்தையன்றி அகம்புறமிருக்கட்டும். இவ்வுருவபாவமே முழுக்கற்பனையாயின், இவற்றால் வந்திருக்கும் அகம்புறமிரண்டும் கற்பனைகளெனப்படாவோ? இவ்வகம்புறக்கற்பனைகளிற் காணப்படுவனவாகிய சர்வமும் கற்பனைகளன்றோ? ஆகலின், நாமரூபங்களையேனும் கற்பனைகளென ஞாயம் சோதனை பொருத்த முகத்தாலாராய்ந்து தெளிந்த அத்தெளிவினால், அகமுகநெறிக்கண் சென்று அனுபூதிப்பட்டு, பின்ஞான்று அவ்வனுபூதிகலைந்து புறமுகநெறிக்கண் வந்துழி, இவ்வுருவபாவமாதற்கியையுமோ? அங்ஙனம் கற்பனைகளெனத்தெளியாது சத்தெனக்கொண்டிருக்கின், ஷை அனுபூதிகலைந்த ஞான்று, தான எந்தபாவமாயிருத்தற்கியையும? முன்போல உருவபாவமாயிருத்தற்கியையுமன்றோ! உருவபாவத்தில் பழகி வந்ததுபோல் அருவபாவத்தில் பலஞான்றும்பழகிப் பின்ஞான்று அனுபூதிப்படின், அவ்வனுபூதிகலைந்தஞானறு தான் எப்பாவ முற்றிருத்தற்கியையும்? அவ்வருவபாவமாகவன்றோ இருத்தற்கியையும்? அவ்வருவபாவமும் கற்பனையென நன்கு ஆராய்ந்து தெளிந்து அகநெறிக்கண் அனுபூதிப்படின், மீண்டும் அஃது கலைந்த ஞான்று எப்பாவ முற்றிருத்தற்கியையும்? உருவபாவமும் உருவாருவபாவமும் அருவபாவமும் யாவுங்கற்பனைகளெனத் தெளிந்திருக்கின்றதால், தற்பாவமாயிருத்தற்கியையுமே! முன்ஞான்று இவ்வுருவபாவம்,

வைராக்கியசதகம்.

பொன்னை யுந்துகி லையும்பிரித் திடின்வெறும்
புழுமலக் கூடல்லாம்
பின்னை யுண்டுகொல் கண்டுநீ மயங்குதல்
பிராந்தி, என்றருளியபடி இதன்கண் முற்றும் விரக்தியுற்று ஷை முத்திரைகளில் நீடித்தழுந்தியிருக்கினும் அந்த முத்திரை அனுபவமானது.

தத்துவராயர்பாடுதுறை.

அறிவிட் டறியாமைப் போக்குமொ ரெங்களூ
ரனனிய மொன்றுமி லாதவூ ரெங்களூர்
குறியட்டி தெனவொண் ணாதவூ ரெங்களூ
கோசங்க ளொருதுங் குலைந்தவூ ரெங்களூர் என்றருளியபடி தெளிந்திருக்கும் அனுபவமா? அல்லவே! மேலும், இப்புறமுகநெறிகள் கடந்த அவ்வகமுகநெறிகளுள்ள அகம்போதை வசப்பட்டிருப்பதல்ல, இவ்வுருவமாயை குணமிருப்பது மாத்திரமேயன்றி, உருவமாயை போயினதன்று. மங்கும் உடனின், சாவமும்—அதாவது—ஜீவேசுரசகத்தனைத்தும், தன்பால் ஆரோபிதமாயெழுந்த விம்பமனையாகிய சங்கற்பத்தைச் சதாஞானமும் மீதுகைதயென ஆராயாது தோற்றதுண்டா? இல்லையே! தோற்றிருந்தாலன்றோ இம்மித்யைதச சொரூபங்களனைத்தும் பிரக்குகாலைபட்டுகின்றனவென அம்முதலை ஆராயவேண்டிவரும்! பின்னை, பின்னொன்று நானெனலுணு. அகம்பொருளையன்றி இனனேதனவரும். அதன் பின்ஞானறு, எது நான் எது நானென எட்டப்படுகும் பரோட்சஞ்ஞானமாக ஞானக்கு ஞான் முதிர்ந்து வருமன்றோ? அது முதிர முதிர முடிவில் அவ்வகம்பொருள் அபரோட்சானுபவப்படுமன்றோ? அங்ஙனத்தெளிந்த பின்னன்று,

தத்துவராயர்பாடுதுறை.

அன்னிய மில்லையென் றாதேடா காண
மானந்த மாமேயென் றாதேடா காணக்

துன்னுசுட ரேயென் றாதேடா காளஞ்
சோதியுட் சோதியென் றாதேடா காளம். என்கி

ற இதத்திடபாவம் அவ்வனுபூதியில் எழுமன்றோ? இங்ஙனமிருக்க, ஷை முத்திரையாகிய அனுபவத்திற் குன்றியிருந்தால் அகமபுறமிறந்து தானே தானாக நிலைக்கச்செய்யுமோ? எச்சாத்திரங்கற்கினும எந்தவம் புரியினும எய்தவேண்டியபயன யாதெனின், மனமென்பது அயல் இன்றெனத் தான் அலைவற்றிருத்தலும், பின்னொன்று சகலமேகல சஞ்சலமனுகாதிருத்தலும. அதன் பின்னொன்று உள்ளககளிட்புக் கணமுமாறுதிருத்தலும, சற்றில அயலாகாது தானேதானாயிருத்தலுமாமெனக. இச்சதுராவிதானுபவங்களும மனநாசத்துக்கு ஏதுக்களெனப்படும. அந்த நாசம இருமையன - அவை - முன்னொன்று சொருபநாசமும் பின்னொன்று அருவநாசமுமாம - சொருபநாசமாவது - சிவசுரசத்த கற்பனைகளை நற்பிரகாசமாகக்கரைத்தல. அருவநாசமாவது அவை கரைந்தது எனகிற வாசனையும அவ்வனுபூதியில் கிறுகசல்றக தானேயாயிவிடுதலெனக.

இதுநிற்க, ஷை முத்திரைகளாகிய அனுபவங்களானவை, மனமென்பது நிலைபெறாது மீண்டும் மீண்டும விடயாகாரமாதலுக்கு, ஆங்கு ஒடுங்கியிருக்கிற நிலையைக்குனமேயன்றி, ஷை மனநாச முதலியனவாகிய சதுராவிதானுபவங்களுக்கிலையைக்குன அல்லவே! இச்சதுர்விதானுபவங்களும [illegible] நிலையைக்க அத்திடாரமய [illegible] வெளியாகிய அருவ பாவமாமென்க. இவ்வருவபாவமானது நாளுக்குநாள முதிர முதிர ஷை குணி [illegible] ருளைப்பட்டிப்பிடித்துப் பின்னொன்று அதுவாதற்கேயுமாகவின், தானலலாத உருவத்தைத் தானெனப் பாவப்பட்டிருத்தல்போல், தானல்லாத இவ்வருவத்தைத் தானெனப்பாவப்பட்டிருத்தற்குக்கைப்பென்னை? இன்றாகலின், அருவபாவமாதற்கு நாமரூபபேதங்களைக் கணமுமாறாது கலைக்குங்காறும் கலைத்தலையும் முடிவில் கரைக்குநான்று கரைத்தலையும் செய்யவேண்டியது அவசியமாமெனக. உருவபாவத்தைக்கலைத்தலாவது - சதுர்ப்பூத கற்பனுபாவங்களுள் ஒவ்வொன்றும் ஒன்றன் கூட்டமாகவும பலவின் கூட்டமாகவும் சேர்ந்திருக்கும் சேர்க்கை எதுகாறுமோ அதுகாறும் கலைத்துக்கொண்டே யி

ருத்தலும், கயிற்றிலரவது கலைவுக்கிடமின்றித் தோற்றல் மாத்திரபாவமாயிருக்குஞானமாது அத்தோற்றங்கட்கு உபாதான காரணமாயாக்குதலுமென்க, எனவே,

பிரத்தியட்சானுபூதி விளக்கம்.

உழைப்பின் கையறி யாரய லெனப ருலகதனை
உழைப்ப தனைநறி யாமை கெடுத்திடற் குற்றசெயல்
உழைப்பெது வென்னி லுலகனு வாக்கி யுலைவுதறல்
உழைப்பெது காமெனிற ருஞரு மடமெடன றுணருமினே.

எனறும்,

உருவள வாததனைக காணு மளவு முலகுருவாம
உருவள வாத தனைக காணு மளவு முலகுண்மையாம
உருவள வாததனைக் காணு மளவு முறவுளவாம
உருவள வலலவென றுன்ன வெவையு மொழிந்திடுமே.

எனறும,

அருவாத தனையுனை வங்குட னோன்று மடிக்கடிகு
அருவாத தனையுனனி யாரு ரெவரக மலலலறறா
அருவாத தனையனு டலலா ரிலையெங்கு மாயாதிங்காலை
அருவோ சடமசத தாகா தனதுரு வறபமுமே. எனறும,

உபநிடதம்

ஐயமின்றித் தெய்வநுத தியானித்தா லதுயா
மருவுருவைத தியானித்தா லட்டமூர்த தியுமாம
பொய்யையிரண டையுநதவிரநது தானாகி யிருநதாற
பூரணமாஞ் சிவனெனிற பொருந்துமது வாமான
மையலுறு மனவிடயத் தாசையுற்றே யதுவாய்
மரணசன னமுமனைந்த வாறதென்றே யுணாந்து
மெய்யறிவே தானாகப் பாவித்தா லதுவா
விளங்குவாயா வருஞசெனியா வீட்டையுமெய் துவரே.

என்றும்,

கைவல்லியநவநீதம்,

சடம தாகிப தியானமெய் யாகிய
சாவமுத லியைநல்குர்

திடம தானதெப் படியெனி லவரவர்
தியானமே பிறப்பாகு
முடல மாசையாற் றியானிக்கிற் றியானித்த
வுடல்களா குவா மைந்தா
தொடாப வங்கெடச் சொருபமே தியானிக்கிற்
சொருபமா குவர் மெய்யே. என்றுங்கூறியவாற்றானெண்க. இதுகாறும் கூறிப்போந்ததனால், எவரெவர் எதைவிடாது சிந்திக்கின்றார்களோ அவரவர் அது அது பாங்காயிருப்பார்களென்பதாம். இவற்றில் ஐயம் உளதேல், நனவின்கண் நாம் எது எதுவாகச் சிந்தனையால் பாவப்பட்டுவருகின்றேமோ அது அதுவாக நினைவின்கண்ணும் கனவின்கண்ணும் தோற்றிக்கொண்டுவருவதே போதுமான சான்றெனக. அன்றியும் எஞ்ஞான்றும் உருவபாவத்திலுள்ள மாறுதல் அல்லலையும் அருவபாவத்திலுள்ள மாறாத அமைதியையும் குறிப்பித்து மிருக்கின்றதெனக

எட்டாவது

அருவபாவ ஆராய்ச்சி விளக்கம்,

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

இஃது

ஒன்பதாவது

மண்முதலிய சதுர்ப்பூத குணிப்பொருள் ஆராய்ச்சி விளக்கம்

வெண்பா

இதுவாராய்ச்சியனைத்திற்குஞ் சதுர்ப்பூதக் குணிதா
னாதமிலாச் சிறப்பொருளை நாடியே—யோதவிந்த
துமமுறைத்துங் காணாது சொல்லற் கேளிதன்றே
நம்பிக்கை யல்லதுநான்

பிராரத்துவத்தை நுகர்ந்து கழித்து வருகிறதற்கு உரு பாவம் எய்தியிருப்பதுபோல ஷை பரமாணு ஆராய்ச்சிக்க தேர்ந்த மட்குணியை எட்டுவதற்கு, இவ்வுருவபாவம் சா ணியம் ஆகுமாறுசெய்து அருவபாவம் விசேடமுற்றிருக்கின் ஷை குணிப்பொருள் இருசித்தும் எட்டுதற்கியையாது முற குணியமாக இலட்சியப்படுகின்றதே? இங்ஙனம் விளங்கும ணியத்துவந்தானே ஷை குணிப்பொருளென்பதெனின், ளங்குமிச் குணியமானது—முன்னொன்று மகத்தணுப்பேதங்க ஆராய்ந்து வந்த முடிவின்கண்ணோ? அன்றி ஆராய்தற்கு மு கணணோ? ஆராய்ந்த முடிவின்கண்ணேயெனின், அம்முடிவி ன் குணியமாகத்தோற்றுவது ஆராயப்பட்ட மகத்தணுப்பே

ளாகிய உருவங்களா ? அன்றி மற்றொன்றென்பதா உருவ ன்று மற்றொன்றாகிய இச்சூனியந்தானெனின், இச்சூனிய கிய அருவம முன்ஞான்றிருந்தே அம்முடிவின்கண் தோற் வதா ? அன்றி நூதனமாக உண்டாகித்தோற்றுவதா ? நூத மாக உண்டாகியதன்று, முன்ஞான்றிருந்ததே தோற்றிய தனின், அந்து ஆராய்ச்சிக்கு முனஞான்று தோற்றாதனென ? உருவபேதங்களால் மறைந்திருந்ததெனின், ஆராய்தற் முன்ஞான்று உருவமாகததோற்றியது யாது ? இவ்வுருவ ந் னெனின், இவவுருவம் முன்ஞான்றிருந்து தோற்றியதா ? ன்றி நூதனமாக உண்டாகிததோறறியதா ? முன்ஞான்றிரு த தோற்றியதெனின், இவவுருவம ஆராய்சசிமுடிவின்கண தாற்றாததெனனே ? அருவ நதால் மறைந்திருந்ததெனின், இ ற்றால் அருவமும உருவமும இருப்பாயிற்று.

அஙஙனம இருப்பின், ஆராய்ச்சிககண் காரணகாரிய டுக்குப்பேதஙகளாகச சிதைந்துபோவது யாது ? உருவம சி தந்துபோகாவிடின, அருவமாய்ததோற்றுமா ? நீபாபாவமே றுளென்றாறபோல, உருவபாவமே அருவமாகிய தோறற ன்றோ ? அன்றெனின, உருவமானது காரணகாரியபேதஙக ாய்ச சிதைநதுபோவானேன ? அஙஙனம் சிதைந்த சிதை வ அருவ இலட்சிய மெனபதற்கு முரணென்னையெனக. ராயசசிக்கண, உருவநாசமே அருவ இலட்சியமாயின, அவ ராயசசி இன்மைக்கண, அருவநாசமே உருவ இலட்சியமாக வண்டுமேயெனின், ஆராயச்சிக்கண அருவமாயும் அவவாரா ச்சிஇன்மைச்கண் உருவமாயும் தோற்றுவதுயாதெனப்படுமே? ாாய்ச்சிக்கண் உருவத்தேய்வே அருவமாவதால், அருவததிரி பு உருவமென்பதாயிற்று அருவம் உருவமாகத்திரிந்து கா பது எங்ஙனமெனின், உருவம் அருவமாய்த்தேய்வானேன்? அருவமாகிய அக்கினியானது—உபாதிசகிதத்தால் சிவப்பு உட் ளம் பிரகாசமாக உருவப்பட்டதனாலன்றோ ? மீண்டும், அப் பதங்கள்மாறி அருவமாகின்றன. அதுபோல், ஆராய்ச்சிக் ண் தேரப்பட்ட அருவமே தன்பாலுள்ள ஓர் விந்தியினாலே பேதங்களாய்த் திரிந்தமையால், மீண்டும் இவ்வுருவபே

தங்கள் அருவமாகத்தோய்கின்றன. இவற்றால் அருவமே உ
வமாயும் உருவமே அருவமாயும் இருக்கின்றதென்றாயிற்று.
கவே, ஆராய்தலினாலும் ஆராய்தலின்மையினாலும் மாறி மா
த்தோற்றுவது அருவமும் உருவமுமா? அன்றி வேறொ
அருவமும் உருவமுமேயெனின், ஆராய்ந்தவர்க்கு உருவ
ருவமாய்த்தோன்றியஞான்று அவ்வுருவம் இல்லாததுபோ
ஆராயாதார்க்கும் அவ்வுருவம் இல்லாதிருக்கவேண்டுமன்றோ
இருக்கின்றதே! ஆகலின், ஆராய்ந்தவர்க்கு முடிவில் அருவ
கத்தோற்றுவது யாது? உருவமென்பதலலவே! இங்ஙனமே
ஆராயாதார்க்கு அருவம் உருவமாய்த்தோன்றிய ஞான்று அ
வருவம் இல்லாததுபோல், ஆராய்ந்தவர்க்கும் அவ்வருவம் இ
லாதிருக்கவேண்டுமன்றோ? இருக்கின்றதே! ஆகலின், ஆ
யாதார்க்கு முதலில் உருவமாகத்தோற்றுவது யாது? அரு
மென்பதல்லவே? ஆராய்ந்தவர்க்கு உருவமும் ஆராயாதார்க்
அருவமுமின்றெனினும், அவ்வுருவாருவமாக மாறிமாறித்தோ
ற்றுவது யாது? அன்றியும், உருவமென்பதும் அருவமென்ப
தும் சடபேதங்களா? அன்றிச்சித்துப்பேதங்களா? இரண்டு
கிரியைகளாகலில், சடமென்பதாமெனின், இவ்விருசடமு
தம்மையும் மற்றொன்றையும் அறியாதே! மற்றொன்றாவது
இவ்விருசடங்களையும் இடைவிடாதறிந்துகொண்டிருக்கும் ந
மாகிற அறிவெனப்படுவது. ஷை ஆராய்ச்சிக்கண்ணும் அ
இன்மைக்கண்ணும் உருவாருவமாக மாறிமாறித்தோற்றுவ
நாமென்பதா? அன்றி வேறென்பதா? வேறென்பது ஷை
சடமாகிய உருவாருவபேதங்களெனப்படுவன. ஆகலின், மாறி
தோற்றுவது இவைகளன்று. நாமென்பாமெனின், நாம் உரு
வ பேதங்களாகமாறினமாயின், அவ்வுருவபேதம் யாருக்குத்
தோற்றுகின்றது? அன்றி நாம் அருவமாக மாறினமாயின்
அவ்வருவம் யாருக்குத்தோற்றுகின்றது? இவ்விருதோற்ற
ங்களையும் இருந்தபடி இருந்தறிகின்றது நாமாயிருக்க, இங்
ஙனம் மாறிமாறித்தோற்றுவது நாமெனப்படுமோ? படாதே!
ஷை பரமாணுக்களுக்கு முதலாகிய குணிப்பொருளைவிட்ட
விடினும், இங்ஙனம் மாறிமாறித்தோற்றுகின்ற இந்த ரகசிய

தையேனும் எட்டித்தெளியவேண்டுமென்றே? நாம் முற்பொழுது அக்குணியாகிய பொருள் எது எது என்றெட்டும் அப்பியாசத்தைக் கணமும் விடாதிருக்கின், அவ்வப்பியாசமானது முகிரமுதிரப் பிற்பொழுது அந்தினைவெழுச்சியும் அஃது ஒடுங்குதலுமாகிற இருபுடைபெயர்ச்சிகளும் தலைகாட்டுமோ? அவைகள் தலைகாட்டாதொழிய நிலைததிருக்கும் நிலைமையன்றோ உண்மை வெளிப்படுதற்கியைந்த நிட்டையெனப்படுவது. அங்ஙனமாகிய நிட்டை முதிருமுதிர்ச்சியினாலன்றோ மாறிமாறித் தோற்றுவது யாதென்கிற இவ்வரிய சந்தேகமகன்று பின்ஞானம் அயலின்றித் தானயிருத்தற்கியையும். இச்சந்தேகத்தைப்போன்ற வேறு சந்தேகமும் உண்டா? இச்சந்தேகம் ஒப்புயர்வற்றதாகின்றதே? இவ்வரிய சந்தேகமிருப்பதுபற்றியும் நாம் உயாதிணையுற றிருப்பதுபற்றியுமன்றோ.

ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வானம் நணிய துடைத்து. எனத்திருக்குறள் மகாவாக்கியம் பிறந்திருக்கின்றது. இச்சந்தேகம் தெளிதற்கியையாவிடின், இவ்வாக்கியப்பெரும்பயனை இழந்துவிடவேண்டுவதுமன்றி இவ்வாக்கியமும் எங்ஙனம் மணம்பெறும்? நிராசையின்றேல தெய்வமுண்டோ—என அருளிய தாயுமானவரது கருத்து யாதெனின், அகம்புறமீரிடத்தும் அயலென்பது முற்றுங்கற்பனையென்ன ஆராய்ந்து தெளிந்ததெளிவே நிராசையெனவும், அந்நிராசையே தெய்வமெனக்கூறியது அந்நிராசைக்குத்தெய்வம் அணிமைமகளெல்லாம் மிகக அணிமையுற்றிருத்தலெனவுமாம். எனவே, அயலின்றென்னும் நிராசையே சிவானுபூதி விளக்கமென்பதாம.

இதுவன்றி, மனோநிக்கிரகமே உபசாந்த நிலையெனக்கூறிய வாசிட்டக்கவியின் அபிப்பிராயம்போல, சந்தேக நிக்கிரகத்தெளிவே மெய்யுணர்வென்பதாமென்க. அன்றியும் அக்குறள் மகாவாக்கியமே,

ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. எனவும் பிறந்திருக்

கின்றது. மக்களியாக்கையைப்பெற்றும் அயலைப்பொருளென் றுணர்ந்து வாளாபோகாது இவவுழைப்புக்கு இயையவேண்டு மன்றோ? நம்மாலும் பிறராலும் நாம் உயர்வு உறாதிருக்கின் இவ்வரிய உழைப்பு நாம் எய்தவேண்டுவதின்று. அங்ஙனம் உயர்வுற்றிருக்கின்றதால்,

தூக்கப் படுவோன் றுயரம்போற் றனிருந்து
மீக்கொ ளுயர்விழிவு வேண்டற்க. என்றருளிய உத் தமவாதநூலின்படி நின்று உழைக்கவேண்டுமே! அன்றியும்,

வாசிட்டம்.

உலகெது நாமாரென்ன வுற்றுநின் றுணருமட்டும்
கலகமார் பிறவிமோகங் கங்குல்போன் மூடிநிற்கு
மலகிலா வுலகும்யாமு மழிவில்சிற் சோதியன்றோ
சலனமில் கண்ணூற்கண்டோர் தத்துவ நிலைமைகண்டோர்.

என்றருளியதில், உலகென்பது திரிசியம் நாமென்பது ருக்கு. இத்திரிசியம் மூவகையின—அவை—உருவமென வும் அருவமெனவும் உருவாருவமெனவுமாம். இம்மூன்றும் நி லையாது மாறிமாறித்தோன்றும் அனுபவமுடையவைபோலிரு க்கின்றன. திருக்கு இங்ஙனந்தோனறும் அம்மூன்றினையும் அவவப்பாவமாக நின்றுணர்ந்துகொண்டிருப்பது. இத்திருக் குத்திரிசியமிரண்டும், ஏகமேவாத்வைதநிலைமையாகிய சொப் பிரகாசத்தின் பிரதிபலனமாகின்றன. என்னை? அத்துவித வத்துவைச்சொப்பிரகாசததனியை. என்றார் தாயுமானவர். இவ்வளவு தெரியாது ஷை திரிசியஙகளில் சதுர்ப்பூதாம்ச பர மாணுக்களைமாத்திரம் பொருளெனக்கொண்டனர் நாத்திகர். அந்த சதுட்டயத்தோடு அவைகளுக் காதாரத்துவமாகிய அரு வத்தையும் ஷை திருக்கையும் பொருளாகக்கொண்டனர் ஆத் திகர். அங்ஙனம் இவ்வாறினையும் ஒப்புக்கொண்டதிலும் தி ருக்கு இரண்டெனவும், அவவிரண்டில் ஒன்று ஏகமெனவும்,ம ற்றொன்று கோடிக்கணக்கென்பதின்றிப் பலகோடிக்கணக்குக் கும் மிஞ்சியதெனவும் கொண்டனர். ஷை உளவுதெரிந்து பகி ர்முகநோக்கால் இத்திருக்குத்திரிசியமிரண்டெனவும்,பின்னொன்று

அந்தர்முகநோக்கால் இரண்டென்பதின்றி, அத்திருக்கை ஏக மேவாத்வைதமென்றும் கொண்டனர் அத்துவிதிகள். இவர்கள் இங்ஙனமிருக்க, நாம் ஷை சந்தேகத்தைப்பற்றி இன்னும் சற்றூகிக்குதும். எங்ஙனமெனின், இந்த நாமரூபங்களை முன்னர் ஆராய்ந்தஞான்று முடிவிற் சூனியமாகத்தோற்றுவானேன்? சூனியமென்பது ஓர் முதலல்லவே! நாமரூபங்களே முதலல்லவெனின், சூனியமா ஓர் முதலெனப்படுவது? இஃதிங்ஙனம் நிற்க, ஷை ஆராய்ச்சியின்மையில் நாமரூபங்களாகத் தோற்றிக்கொண்டிருப்பது யாது? தோற்றுவதிலும் இவைகள் இருந்து தோற்றுவதா? அன்றி இல்லாதிருந்தே தோற்றல்மாத்திரமாகத் தோற்றுவதா? இருந்தேதோற்றுகின்றனவெனின், ஆராய்தலில் காரணகாரியம் காரணகாரியங்களாய்ப்போகவேண்டுவதின்று? பொருளில்லாமலே தோற்றல் மாத்திரமாகத் தோற்றுகின்றனவெனின், அருந்தல் பொருந்தல் முதலிய அனுபவங்களுக்கியையவேண்டுவதின்று, அனுபவத்துக்கியைந்திருப்பதால் உண்மையென்னலாமேயெனின், இத்தோற்றங்களாலுண்டாகும் அனுபவங்கள் விபரீதானுபவமின்றி இருக்கவேண்டும்! எதார்த்த அனுபவமாகவே இருக்கின்றனவெனின், தூலமதி இஞ்சித்துமில்லாதவர்க்கும் இருக்கவேண்டும்! அம்மதி இல்லாதவர்கள் யாரெனின், ஆராய்ந்து தெளிந்த தெளிவுமயமாயிருக்கும் சூக்குமமதியையுடையோர். இவை எவர்க்கு அனுபவப்பட்டுவருகின்றனவோ அவர்கள் தூலமதியுடையாரென்றும், அத்தூலமதியாரால் அனுபவப்படுமவைகளைத்தும் இல்லையென்றுங் கொள்ளலாமோவெனின், சொல்மாத்திரமாயும் தோற்றல்மாத்திரமாயு மிருப்பானேன்? இங்ஙனமிருப்பதால், இந்த நாமரூபங்களை என்னவென்கிறதெனின், துவைதசத்துப் பொருளென்கிறதென்க. எங்ஙனமெனின், ப்ராதிபாலிக சத்தெனவும் விவகாரிக சத்தெனவுமாமென்க. ப்ராதிபாலிக சத்தென்பது—ககனாரவிந்தம்போல் சொல்மாத்திரமாகவும்,கயிற்றரவுபோல் தோற்றல்மாத்திரமாகவு மிருப்பதாமென்க. விவகாரிகசத்தென்பது-இங்ஙனம் பிரதிபலித்துத்தோற்றும்தோற்றங்களை,இருப்பது மட்பொருளும் நூற்பொருளுமா

மிருக்க, கடபேதங்களும் படபேதங்களும் தத்தம் உபாதானங்களல்லது, தாமே சகலானுபவங்களுக்கும் உடன் பட்டிருப்பனபோல் ஆராயவேண்டியவாறு ஆராயாது,

எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு

ளப்படி காணு மறிவுடைய தூலமதிகள், இச்சாஞானக்கிரியைகளியற்றி இன்புறுதற்கியைந்திருப்பதாமென்க. பாரமார்த்திகசத்தென்பதோ—ஓடி அரவாகிய ப்ராதிபாலிகம கயிற்றினகண்ணும் கடபடமாகிய விவகாரிகம் மண் நூலின் கண்ணும் நிகழ்வனபோல், தோற்றல்மாத்திரமாகிய நாமரூபப்ராதிபாலிகமும், இவை அனுபவபபமே விவகாரிகமும் நிகழுகின்றது எதன்பாலதோ அந்த அறிவாமென்க. இன்புதுன்பானுபவத்திற்கியைந்த இந்நாமரூபங்களைப் பாரமார்த்திகசதென்றது, கயிற்றரவு கடபடங்களைக்காட்டிக் கற்பனையென்னலாமோவெனின், சன்னிதோடமுப. சொப்பனவததாத்தோடமும் நேரிட்டஞானறு தோனறுஉதோற்றங்கள், பாரமார்த்திகசத்துப்பொருள்களாயின், துவிதப்போலிசந்தாகிய இந்நாமரூபமனைததும பாரமார்த்திகச் சத்தெனப்படும். அவவிரிடத்தும தோற்றும தோற்றங்களைப்போல் இவற்றை எனனலாமோவெனின், அவவிரிடத்துத் தோற்றங்களும அனுபவததுக்கியையாததுண்டா? அனுபவததுக்கியைந்ததனுல் இநத நாமரூபங்களை அவைபோனறதென்னலாமோவெனின், அவவிரிடத்துததோற்றங்களைப் பார்ககினும் இவற்றில் என்ன விசேடமிருக்கின்றது? பந்தமுத்திசாதனங்கள் நிகழ்ந்துவருகின்றதே மிக்கவிசேடமெனின், சொப்பனவததைக்கண்ணும் பந்தமுத்தி சாதனங்கள் நிகழ்ந்துவருவதால் அக்காட்சிகள் மெய்ப்பொருளாகுமோ? ஆகாதே! ஆகாததால், அப்பந்தமுத்திகள் அவவவத்தைக்கண் மருண்டதுபோலும் தெளிந்ததுபோலுமே அன்றி, இச்சாக்கிரவத்தையைப்போல் அவைகள் எதார்த்தமல்லவென்பதாயிற்றேயெனின், இவ்வவத்தைக்கண்ணும் மருண்டதுபோலும் மீண்டுந்தெருண்டதுபோலுமேயன்றி இவற்றால் எதார்த்தமென்பதென்னை? இவற்றுள், நிகழும் பந்தமுத்திசாதனங்களுக்குப்பயன்போலிகளாயின், இச்சாதனங்களை நிகழ்த்துமாறு

உணாத்துவானேனெனின், தேகமே ஆன்மா போகமே முத்தி கண்டதேகாட்சி கொண்டதேகோல மென்றிருத்தலினுலெ ன்க. இந்த நாத்திகாநுபவம் வருவானேனெனின், நாமரூப எழுச்சியினாலன்றி வேறன்றென்க. நாமரூப எழுச்சிவருவா னேனெனின், கயிற்றின்கண் அரவுவந்தது உண்மையாயின், இவ்வெழுச்சியும் உண்மையெனப்படுமென்க. பந்தமென்பது கயிற்றரவுபோலெனின்,இதுகாரணமாகவரும் முத்தியென்பது ம் பொய்யாகுமே! இவ்விரண்டுமிங்ஙனமிருக்கின், நாம் எங் ஙனமிருப்பதெனின், அவத்தாத்திரயங்களுக்கு விலட்சணமு ற்றிருக்கின்றதென்க. அங்ஙனந்தான் இருப்பானேனெனின், முன்னூன்று பந்தம் கற்பிதமென்றதனால் இக்கற்பிதத்தைக்க டந்திருக்கவேண்டுவது அவசியமாமெனக. பந்தமுத்திகற்பித மென்றதற்கு உதாரணம்,

சொரூபசாரம்.

என்னையே யல்லாமல் யான்பெற்ற தேதுமில்லை
யென்னைநான பெற்றிருந்த தெப்போது-மென்னையன்றிப்
பந்தமில்லை வீடுமில்லை பாரக்குளிவை யாராயிற்
சிந்தனையு மில்லாத தே. என்றும்,

வாசிட்டம்.

அந்தமற் றொன்றாய் விகற்பமற் றறிவா
 யழிவிலாப் பரபொரு ளிருக்கப்
பந்தமுற் றவரார் வீடுபெற் றவரார்
 பாவனை விகற்பமே யனைத்துஞ்
சிந்தனை விரிவே பந்தமா மதனைத்
 தீர்ந்திடன் முத்தியா மனத்தின்
றொந்தலீ லையினும் றூரமா மணித்துந்
 தூரமு மண்ணிதாய்த் தோன்றும். என்றுங்கூறி

யவாற்றாற்காண்க. காரியபேதங்களில் முடிவாயுள்ள காரிய மாகிய மகத்துருவமெனப்படாமலும், காரணபேதங்களில் மு டிவாயுள்ள காரணமாகிய பரமாணுக்களெனப்படாமலும் நி ன்றுள்ள மண்ணென்கிற பெயாக்கியைந்த குணிப்பொருள்யா தென இதுகாறும் ஆராய்ந்துவந்ததில், ஓரறிவென்பதாயிற்று.

அவவறிவின்பால் எழுமெழுச்சியாகிய சங்கற்பமே சோபாதிக சங்கற்பமென்றும், நிருபாதிக சங்கற்பமென்றும் இருமையின—அவற்றுள், சோபாதிக சங்கற்பமாவது—சதுர்ப்பூத அணுமகத்து முதலிய அனேக பேதங்களாயிருக்கின்றது—நிருபாதிக சங்கற்பமாவது-இம்மகத்தணுப் பேதங்களுக்கு ஆதாரம் நிரந்தரம்போலிருக்கின்றது—நிரந்தரமாவது—இடையின்மை. அதாவது—நிறைவு—ஷை மகத்தணுப்பேதங்களாயிருக்கும் சதுர்ப்பூத சோபாதிக சங்கற்பமானது—ஆராய்ச்சிக்கண் காரணகாரிய பேதங்களாகத் தேயுந்தேய்வே நிருபாதிக சங்கற்ப சூனியமும், ஷை ஆராய்ச்சியின்மைக்கண் இந்நிருபாதிக சூனியமே சோபாதிக சஙகற்ப அணுமகத்துக்களுமாக மாறிமாறிக் காண்பதேயன்றி,சங்கற்பத்தையின்றிச்சோபாதிகமாகிய அணுமகத்துக்களும், நிருபாதிகமாகிய சூனியமும் இல்லவேயில்லை. உண்டெனின், ஒவவொருபூதமும் மகத்துமுதல் பரமாணுக்காறும் கலைந்து கலைந்துபோய் முடிவில் கலைதற்கிடமின்றித தோற்றன்மாத்திரமாகநின்று, பின்ஞான்று கரைந்துபோனது யாது? சதுர்ப்பூதங்களா? அல்லவே! ஏனெனின், ஆராயாதார்க்கு இச்சதுர்ப்பூதஙகளும் தேய்ந்ததன்றென முன்ஞான்றே சம்மதித்தாயிற்றே! ஆகலின், ஆராய்பவர்க்குக் காரணகாரியமாய்த்தேய்வது யாது? தத்தம் சங்கற்பமாகிற பாவமன்றோ? எங்கெங்கே ஆராய்ச்சியினால் தத்தம் சங்கற்பமாகிய பாவமானது கலைதலையும்கரைதலையும்எய்துதலுண்டோஅங்கங்கும் சதுர்ப்பூத கற்பனைகளின்றியும், எங்கெங்கே ஆராய்ச்சியின்மையினால் தத்தம் சங்கற்பமாகிய பாவமானது கலைதலையுங் கரைதலையும் எய்துதலில்லையோ அங்கங்கும் அச்சதுர்ப்பூத கற்பனைகளுண்டாயுமிருக்கின்றன. இவற்றை இனிது நிதானிக்கும் சூக்கும மதிகளுக்குத் தத்தம் பாவம் தேய்வது நன்கு விளஙகும். அஙஙனம் நிதானித்தற்குக் கிஞ்சித்தும் நேரமில்லாது முற்றும் கல்வி கேள்வி வருண ஆச்சிரம மதவாத முதலியவைகளால், நான் இன்னான் நான் இன்னான் என்றும், நான் இன்னாள் நான் இன்னாள் என்றும், நாம் இன்னார் நாம் இன்னார் என்றும் முப்பாற் சொரூபிகளாகத் தத்தமையும் கௌணமாய்க்கொள்ளாது,

சத்தியமாக மயங்கிப் போகத்துக்கே அங்காந்துகொண்டு நி கழும் தூலமதிகளுக்குத் தோன்றவேதோன்றுது. கிஞ்சித் தேனும் நிதானிக்க நேரமில்லாமைக்கு ஏதுவென்னையெனி ன், கிர்த்தியங்கள்தோறும் நான் நான் என முந்துதற்கியை ந்தபோதமானது ஓர் முதலாயின், அது எப்பொருள் எக்கா லத்தது எவ்விடத்தது எக்குணத்தது எச்சினையது எத்தொழி லுற்றது? அசேதனமும் அவயவமுமில்லாத அது எக்கிர்த்தி யங்களையும் தான் எவ்வாறு நின்றியற்றுதற்கியைந்ததெனவும், பொருளன்றுயின் குணந்தொழிலாகுமெனவும், அக்குணந்தொ ழிலுக்கு அதிஷ்டானுதார விளக்கமென்பது யாதெனவும், கல ங்கும் கலக்கமானது கிஞ்சித்துமின்றி முற்றும் நாமரூபங்களி லேயே திருத்தியுற்றிருத்தலாமென்க.

இவ்விபரீத திருத்தியால் ஷை ஆராய்ச்சிக்கண் காரணகா ரியங்களாகததேய்வது இத்தன்மைத்தெனத் தோன்றுதிருக் கின், அதை அபரோட்சமாகவேனும் பலஞான்றும் பழகித் தெளிந்து அதுவாதற்கு எங்ஙனங்கூடும்? கூடாமையின், படிப் பாலும் குதர்க்க தர்க்கமொழிகளாலும் அஃது எட்டுதற்கியை யுமா? இயையாதாகலின், நிதானிதகே தீரவேண்டுமென்க. அங்ஙனம் நிதானித்தஞான்று மட்பூதக்குணிக்குப்பொருள் ஒ ப்பற்ற ஓரறிவையன்றி வேறுகுணிப்பொருள் இல்லையென்று கின்றது. ஏனெனின், சங்கற்பபாவமே அணுமகத்துப் பேதங் களாகிற மட்பூதமாயிருக்கின்றதால், இம்மட்பூதமானது பா வத்தையன்றியும் அப்பாவமானது சங்கற்பததையன்றியும் அச் சஙகற்பமானது அறிவானையன்றியும் இன்றுகவிஞலென்க. இம்மட்பூத குணிக்குப்பொருள் ஷை அறிவானையன்றி வேறில் லாததுபோல, ஏனையநீர்முதலிய முப்பூதகுணிகளுக்கும் பொ ருள் அவ்வறிவானே அல்லாமல் வேறின்றென்பதாயிற்றென்க. ஏனெனின், அம்முப்பூதங்களையும் அததன்மகத்துருவில் நின்று காரணநெறித்தாக ஆராய்ந்துசெல்லுழி, அணுவுக்குள் அணுவும் அணுவுக்குள் அணுவுமாய்க்கலையப்பட்டு ஈற்றில் ஒவ்வொன்று க்கும் பொருள்படாது நிருபாதிக சங்கற்பமாய்முடிந்து, பின்

ஞான்று நிதானித்துழி, ஷை. அறிவானுகவே முடிகின்றது நியமாகலின்,

பிரத்தியட்சானுபூதி விளக்கம்.

காலம் பொருளிட மேமைய மாமுல கத்தியல்பு
காலம் பொருளிட மன்றி யுலகினைக் காட்டறியோங்
காலம் பொருளிட மெய்மமை யுணர்ந்தவர் கண்டறிந்தார்
காலம் பொருளிடத் தன்மை மயக்கறக் காட்டுதுமே. என்றும்,

அணுமகத் தன்றி யவைமூன்று மில்லை யயனுருவா
யணுமகத் தென்றே யறிஞர் கணித்ததற் கையமில்லை
யணுமகத தெங்ஙனகமபாவ மாகு மறிவிலர்க்கே
யணுமகத் தென்றறி யாதத ஞலங்ஙனுயதுவே.என்றும்,

உத்தமவாததூல்.

அணுசையோ கதத லகண்டமாக் கண்டிங
கணுவாக மீணடுமே யாகு—மணுவுந்தா
னுயுங்கா னுட்பறுடப மாகியெடடா தாகுமெனின்
மாயுஞ் செயநகையெனல் வந்து. என்றும்,

தனக்கென ஒருருவுருவஞ் சற்றுமிலை யுண்டா
வெனக்குரீ காட்டுதியே லேற்ப—னனைத்திலுமே
யாக்கப் படுபொருளென் றுரேறபர் நின்கொள்கை
வாக்கடங்கிக் கேட்டுய்க வந்து. என்றும்,

இல்லை யெதார்த்தமொன்று மெங்கெங்கு மாய்ந்திடினு
மெல்லாம் விகாரவுரு விவவுருவால்—வல்ல
படைப்பா னுளனென்னிற் பாமரரின் மேலோ
அடைக்குங்கல் லிவ்வுத்தி யாம். என்றும,

சோருபசாரம்.

பூதாதி யைந்தும் பொறிபுலன்க ளெல்லாஞ்சித்
தேதாதி யந்தமவை யெல்லாஞ்சித்—தோதரிய
கற்பனையுஞ் சித்தனைத்துங் காண்பானுங் காட்சியுஞ்சித்
தற்பமும்வே றில்லாமை யால். என்றும்,

குறள்.

சுவையொளியூ றோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு. என்றும்,

தத்துவராயர் பாடுதுறை.

உள்ளது போதமென் றாதேடா காள
முலகமோக் காளமென் றாதேடா காளம்
வெள்ள வெளியிதென் றாதேடா காளம்
வேதஞ் சொன்னவண்ண மூதேடா காளம். என்றும்
உறுத்திக்கூறியிருக்கின்றன.

அன்றியும் உருவாருவமாகிய இப்பூதமைந்தையும் உயிரா கிய அறிவையன்றிக் கிஞ்சித்துமின்றெனு அவ்வறிவிலொடுக்கி, அவ்வறிவாகிய உயிரை அறிவாகுகிய ஆதாரபோதத்தை அன்றியின்றென அவவாதாரபோதததிலொடுக்கி,

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு எனக்குறள் மகாவாக்கி யம பிறந்திருக்கின்றதெனக.

இவவாராய்சசியில் சதுர்ப்பூதமாகிய குணங்களுக்குக குணிப்பொருள் சஙகற்ப எழுசசியையனறி இனறெனவும், அச் சஙகற்பமும் போதமாகிய என்னேயனறி இன்றெனவுமாயிறறெ ன்க.

ஒன்பதாவது

மண்முதலிய சதுர்ப்பூத குணிப்பொருள் ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

பத்தாவது.

பிரமசைதன்னிய இலட்சியார்த்த விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சியினி லிப்பூத மைந்துமே
சந்தமசத் தாதிகளாய்த் தாமிருக்கிற்—சந்ததமுஞ்
சத்தா திகளாகச் சார்ந்தசகு ணத்திலுகமே
யொத்திலகும் பிர்மமக மோர்.

முன்னான்றாராய்ச்சிக்கண் நானென்னும் போதமானது பிரமசொரூபமென்றதெங்ஙனமெனின், ஆங்காங்கும் தனித்தனியாக நின்றிலங்கும் ஆதாரசாட்சி சைதன்னியங்களனைத்தும் ஒன்றுபட்டு வியாபித்துவிளங்கும் அநுபூதி நிலையாமென்க. தனித்தனி ஆதாரசாட்சி சைதன்னியமென்றதெங்ஙனமெனின், தனித்தனிச் சீவபோதமும் அவ்வச்சீவபோதங்கட்கும் தனித்தனி அவத்தாத்திரய முதலியவைகளும தங்கியிருத்தற்கு இடமாகிய வியாபக விளக்கமாமென்க. சீவன் முதலியவைகளைத் தனித்தனி வியட்டிகளாகக் கூறுகின்றதென்னையெனின், சீவபோதமென்பது உண்டெனப்பட்டதன்றோ? அச்சீவபோதம்பலவென்பதா? அன்றியொன்றென்பதா?

றன்றென்பதுதானெனின், தேகம் அபிமானம் கன்மம்போகம் ஆகிய இந்நான்குள் ஒவ்வொன்றும் பலவாக அனுபவப் படாதிருக்கவேண்டுமே! இருக்கின்றதால், எங்ஙனம் சீவபோதம் ஒன்றெனப்படும்? ஒஒ தேகாதிகள் நான்கும் பலவெனப் படுதலால் சீவபோதம் பலவெனப்படுமோவெனின், தேகங்களைத்தும் நானென்று அபிமானிக்கப்படினும் அங்ஙனம அபிமானிக்கும் வினைமுதல் சீவபோதமன்றோ? அச்சீவபோதம் ஒன்றாயின், ஓர் தேகத்தை நானென்று அபிமானித்திருத்தலபோல் ஆங்காங்குமுள்ள சர்வதேகங்களையும் அவவொன்றே நானென்றபிமானிப்பதுண்டா? உண்டெனின், ஓர் தேககாரணமாகவந்து அத்தேகாபிமானியைத் தாக்கும இன்பதுன்பப்போகமானது ஏனைய தேகாபிமானிகளையும் தாக்குகின்றதுண்டா? இன்பதுன்பங்கள் வாய்ப்பனை ஏற்றற்கு ஏதுவின்றியே சகமுமுண்டாவெனின், சர்வதேகங்களும் இன்பதுனபப்போகம் வாய்த்தற்கு ஏதுக்களாயிருக்கினும் அவவப்போகங்களையும ஏற்பது அவவதேகாபிமானிகளன்றோ? அவவதேகாபிமானிகள் சீவபோதங்களாகலின் பலவென்பதற்கு முரணெனனை?

அன்றியும் ஓர்தேகம் ஏதுவாக இன்பமவாய்க்கும் ஞான்று மற்றோர்தேகம் ஏதுவாகத் துன்பம் வாய்க்கின்றது. ஓர்தேகம் ஏதுவாகத்துன்பம் வாய்க்கும் ஞான்று மற்றோர்தேகம் ஏதுவாக இன்பம வாய்க்கினறது. ஓர் தேகம் ஏதுவாகவாய்க்கும் இன்பத்தை அத்தேகாபிமானி அனுபவிக்கும் ஞான்று மற்றோா தேகாபிமானி அவவின்பத்தை அனுபவித்தலின்று. ஓர தேகம் ஏதுவாகவாய்க்கும் துன்பத்தை அததேகாபிமானி அனுபவிக்கும் ஞான்று மற்றோர் தேகாபிமானி அத்துன்பத்தை அனுபவித்தலின்று. ஓர் அபிமானியை அடுத்திருக்கும தேகம் அவ்வபிமானியை விட்டகலும் ஞான்று மற்றோர் அபிமானியை அடுத்திருக்கும் தேகம் அவ்வபிமானியை விட்டகலுதலின்று. ஓர் தேகாபிமானி பின்ஞான்று அதாவது மறுமைக்கண் எவ்வெவற்றை அனுபவித்தற்கு அவற்றிற்கியைந்த ஆகாமியம் சஞ்சிதமிரண்டும் அவவபிமானிக்குக் கட்டுப்பட்டுவருகின்றனவோ அவவாகாமியம் சஞ்சிதமிரண்டும் மற்றோர் தேகாபிமா

ணிக்குக் கட்டுப்படுகின்றதின்று. ஓர் தேகாபிமானிக்கு எதுஎனதென்று பந்திக்கப்படுகின்றதோ அது மற்றோர் தேகாபிமானிக்குப் பந்திக்கப்படுகின்றதின்று. ஓர் அபிமானி கர்மகாண்டியாயிருந்து யாகாதிகிருத்தியங்களை இயற்றின் மற்றோர் அபிமானி உபாசனகாண்டியாகவேனும் அன்றி ஞானகாண்டியாகவேனுமிருந்து அதற்கியைந்த உழைப்புக்களை எய்துதலும், ஓர் அபிமானி உபாசனகாண்டியாயிருக்கின், மற்றோர் அபிமானி மற்றிரண்டிலொன்றாயிருந்தொழுகுதலும். ஓர் அபிமானி ஞானகாண்டியாயிருக்கின் மற்றோர் அபிமானி மற்றிரண்டிலொன்றாயிருந்தொழுகுதலும், இங்ஙனம் ஒவ்வோர் அபிமானியும் ஒவ்வோர் நிலைமைத்தாயிருக்கின்றதாயின், அபிமானியாகிய சீவபோதம் ஒன்றென்பதா? அல்லவே! தேகம் அபிமானம் கன்மம் போகம் ஆகிய இந்நான்கும் ஓர் வகுப்பாயிராமல் கணித்தற்கரிய பலவகுப்புகளாயிருப்பது கண்கூடாகலின், அவ்வொவ்வோர் வகுப்புக்கும் ஒவ்வோர் அபிமானி இருக்கின்றதென்பதற்குச் சிஞ்சித்தும் முரணின்றென்க.

இங்ஙனமிருக்கும் அபிமானிகளாகிய சீவபோதங்களுள் ஒவ்வொன்றுக்கும் தூலமுதலிய சரீரத்திரயமும், விசுவன் முதலிய அபிமானத்திரயமும், சாக்கிரமுதலிய அவத்தாத்திரயமும் உண்டாயிருக்கின்றது அனுபவமன்றோ? ஓர் சீவபோதமும் அதற்கியைந்த சரீரத்திரயமும் அபிமானத்திரயமும் அவத்தாத்திரயமும் ஆகிய இந்நான்கும் ஓர் வகுப்பாயிருப்பதுபோல் ஆங்காங்கும் பலவகுப்புகளாயிருக்கின்றதன்றோ? ஓர் வகுப்பாகிய சீவபோதமுதலிய நான்கும் தோ உருளையைப்போல் மாறி மாறி வருகின்றதன்றோ? இங்ஙனமே ஒவ்வோர் வகுப்பாகிய சீவபோதமுதலிய நான்கும் ஆங்காங்கும் டை உருளையைப்போல் மாறிமாறி வருகின்றதன்றோ? இங்ஙனம் இவ்வகுப்புகளுள் மாறிக்கொண்டுவருகின்றது யாதின்பாலெனப்படும்? ஓர் வகுப்பாகிய சீவபோதமுதலிய நான்கும் தோன்றும் ஞான்றும் தோன்றாஞான்றும் இவ்வகுப்போடு தான தோன்றுதலும் தோன்றாதிருத்தலுமின்றி இதற்கு விலட்சணமாக நின்றுணர்ந்து வருகின்ற ஓர் மாறுப்போதமுண்டன்றோ?

இங்ஙனமே ஆங்காங்கும் அவ்வவ்வகுப்புகளோடு தோன்றுதலும் தோன்றுதிருத்தலுமின்றி அவ்வவற்றிற்கும் விலட்சணமாக நின்று நின்றுணர்ந்து வருகின்ற ஒவ்வோர் போதமுமுண்டன்றோ? அவ்வப்போதமும் அவ்வவ்வவ்வகுப்புகளுக்கும் சாட்சி சைதன்னியமென்பதன்றோ? அவ்வச்சாட்சி சைதன்னியமும் ஷை சீவபோதங்களுள் எதற்குண்டெனப்படும்? எதற்கின்றெனப்படும்? பிரமன் முதலாக நிகழும் ஒவ்வோர் உயிராகிய போதத்துக்கும் சாட்சிசைதன்னியம் சதோதயமாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றதன்றோ? அவ்வச்சாட்சிகளனைத்தும் ஒன்றெனப்படுமா? அன்றிப் பலவெனப்படுமா? பலவெனப்படுமெனின், யாதினால் பலவெனப்படும்? அனுபவங்களாலெனின், அவ்வனுபவம் ஷை சீவபோதமுதலாகிய பலவகுப்புகளாக நிகழ்கின்றனவன்றோ? இப்பலவகுப்புகளுள் ஒவ்வொன்றும் வியட்டி வகுப்பன்றோ? இப்பல வியட்டி வகுப்புகளால் அவ்வாதாரசாட்சிசைதன்னியபோதம் பலவாகின்றதானால், வியட்டிகளாகிய இப்பல வகுப்பெனபதின்றி ஓர் வகுப்பாகிய சமட்டி மாத்திரமாயிருக்கின், அஞ்ஞான்று அதனால அவ்வாதாரசாட்சி சைதன்னியபோதமானது பலவெனப்படுமா? படுமெனின், வியட்டியுபாதித்திரயமுதலிய பலவகுப்பாகிய இவவேதுக்களையன்றி அவ்வாதாரசாட்சிபோதம பலவெனப்படட்டும்.

வியட்டிகளாகிய இப்பலவகுப்புகளின்றி அவ்வாதாரபோதம பலவெனப்படாதோவெனின,வியட்டிகளாகிய இப்பலவகுப்புகளிருக்கும் ஞான்றும் அப்போதம் ஒன்றெனப்படாதோ? படாதெனின், பலவென்பதும் படாதென்பமே! அங்ஙனமாயின், பலவகுப்பாகிய உபாதித்திரயமுதலியவைகள் இல்லாதிருககட்டுமேயெனின்,இவவியட்டி உபாதித்திரயங்களுள் ஓர் பாகமாகிய ஒவ்வோர் தூலோபாதியும் சமட்டி பஞ்சீகிரத தூலபஞ்சபூதங்களையன்றிக் குணம் தொழிலெனப்படாது ஒவ்வோர் பொருளெனப்படட்டும்! இங்ஙனமே, ஷை வியட்டி உபாதித்திரயங்களுள்மற்றோர்பாகமாகிய ஒவ்வோர் சூக்குமோபாதியும் அபஞ்சீகிரத சூக்குமபஞ்சபூதங்களையன்றிக் குணந்தொழிலெனப்படாமல் ஒவ்வோர் பொருளாயிருக்கட்டும்! இங்ஙனமே,

ஷை வியட்டி உபாதித்திரயங்களுள் ஓர் பாகமாகிய ஒவ்வோர் காரணோபாதியும், அவையாவன-அவித்தையோபாதிகள்— அவ்வவித்தையோபாதிகளும் சமட்டி காரணோபாதியையன்றி அதாவது-மாயோபாதியை அன்றிக் குணம்தொழிலெனப்படாமல் ஒவ்வோர் பொருளாயிருக்கட்டும்! அங்ஙனமில்லையே!

அன்றியும், ஆங்காங்கும் அவ்வவ்வியட்டி தூலோபாதிசகிதமின்றி விசுவனென்னும் அபிமானியும் அவ்வவ்வியட்டி சூக்குமோபாதிசகிதமின்றித் தைசதனென்னும் அபிமானியும் அவ்வவ்வியட்டி காரணோபாதி சகிதமின்றிப் பிராஞனென்னும் அபிமானியுமிருக்கட்டுமே! அன்றியும், வியட்டி தூலவிசுவாபிமானியையன்றி வியட்டி சாக்கிராவத்தையும், வியட்டி சூக்குமதைசதாபிமானியையன்றி வியட்டி சொப்பனாவத்தையும், வியட்டி காரணப்பிராஞாபிமானியையன்றி வியட்டி சுழுத்தியவத்தையுமிருக்கட்டுமே! அன்றியும், ஷை வியட்டி தூலமுதலிய உபாதித்திரயங்களும் வியட்டி விசுவன்முதலிய அபிமானத்திரயங்களும் வியட்டி சாக்கிரமுதலிய அவத்தாத்திரயங்களும் ஆகிய இம்முப்பாகங்களின் சம்பந்தமின்றி ஷை வியட்டி சீவபோதமென்பது தனித்தனி ஒவ்வோர் முதலாயிருக்கட்டுமே! இன்றாகலின், இவ்வியட்டிகளாகிய எண்ணரிய பேதங்களும் சொல்மாத்திரமும் தோற்றன்மாத்திரமுமாயிருக்கின்றனவன்றோ! இங்ஙனமிருக்கும் இக்கற்பனைகள் அனுபவப்படுவது யதார்த்த அனுபவமா? யதார்த்த அனுபவமென்பது பழுதைபழுதையாகவும் கிளிஞ்சல் கிளிஞ்சலாகவும் கட்டைகட்டையாகவும் சம்பந்தப்படுவதுபோல் ஷை உபாதித்திரய முதலியவைகள் பொருள்களாயிருந்து சம்பந்தப்படுமென்றோ?

அங்ஙனமின்றி, அரவும் வெள்ளியும் கள்ளனும் சம்பந்தப்படுவதுபோல்-சம்பந்தப்பட்டுவருவது விபரீதானுபவமன்றோ? இங்ஙனம் சம்பந்தப்படுமனுபவமே விபரீதானுபவமாயின், இவ்விபரீத அவத்தாத்திரயமுதலியவைகள் மாறிமாறி வருகின்றதுபோலிருப்பதும் விபரீதமன்றோ? இவ்விபரீதானுபவம் எதுவாக இதற்காதாரசாட்சிசைதன்னியபோதம்பலவெனப்படுவதுஎன்னவெனப்படும்? அஃதும் விபரீதமெனப்படுமன்றோ? அவ்வாதாரம்

பலவெனபது போற்காணும் விபரீதத்தால் அஃது கற்பிதமெனப்படுமே? கற்பிதமெனக் கொள்வோமேயெனின், அரவு வெள்ளி கள்ளன என்கிற இக்கற்பனைகளால் இவற்றிற்கு ஆதாரமாகிய கயிறு கிளிஞ்சல் கட்டை இவைகளும் கற்பனைகளாகட்டுமே! ஆகவில்லையே! ஆகலின், அவ்வாதார சைதன்னியபோதம் ஏகமென்பதற்கு முரணென்னை? பலவாயிருக்கின்ற கடங்களதோறும நிறைவுற்றிருக்கின்ற ஆகாயமானது அக்கடபேதங்களால் பலவாகுமா? பலவாகக்கோடல் மயக்கமா? அன்றித் தெளிவா? மயக்கமாதல்போல், ஷை எண்ணரிய வகுப்புகளாகிய வியட்டியுபாதித்திரய முதலியவைகளுக்கு ஏக ஆதாரமாயிருக்கின்ற சாட்சிசைதன்னியபோதம பலவெனக்கோடல் மயக்கமென்பதற்கு முரணென்னை?

சமுத்திர வியாபகத்தில் அலை திவலை நுரை குமிழிகள் தனித்தனி அனந்த வியட்டிபேதங்களாயெழுவதால அச்சமுத்திரமானது பலவெனப்படுமோ? அஃது படுமாயின், ஆதாரசைதன்னியபோதமும அனந்தமெனப்படும். ஆதாரநாட்டம் வாய்ந்தார்க்காறும அவ்வாதாரபோதம ஏகமெனபதைப்பற்றிஐயமயக்கந்தானிருக்கும்? கற்பனைகளாகத்தோற்றும் எண்ணரிய கடபேதங்களையும் அவைகளுக்கு உபாதானகாரணத்திலொடுக்கிப்பார்க்குஞ் ஞான்று மட்பொருள ஒன்றெனப்பொருளபடுமன்றோ? இங்ஙனமே, தனித்தனி எண்ணரிய வியட்டியுபாதித்திரய முதலியவைகளும் அவைகளுக்கும் ஞாதுருவாயிருக்கும் சீவபோதங்களுமாய்நிகழுவன எவ்வெவ்விருத்திகளோ அவ்வவ்விருத்திகளையும அவைகளுக்கு உபாதானகாரணத்தில் ஒடுக்கிப்பார்க்குஞ் ஞான்று அம்முதற்காரணமாகிய ஆதாரபோதம் ஒன்றாக விளங்குதற்கு முரணென்னை? அங்ஙனம நாடாத தோடமேயன்றிப் பலவென்பதற்குக் கிஞ்சித்தும் பொருளேது? முன்ஞான்று ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சிக்கண் மட்பொருள் முதலிய சதுர்ப்பூத கற்பனைத்தோற்றங்களும் அவைகளுக்கு ஆதாரம்போல் நிரந்தரமாகத்தோற்றும் சூனியமும் எவ்வகைப்பொருள்களாய் முடிந்தன? ஷை சதுர்ப்பூதங்களும் சோபாதிக சங்கற்பமும் சூனியம் நிருபாதிக சங்கற்பமுமாகவன்றோ? இஞ்ஞான்றே அச்சதுர்

ப்பூதங்களையும் ஆராயின் முடிவில் நிருபாதிக சங்கற்பமாயும் அவவாராய்ச்சியில் நின்றகன்றழி ஷை சூனியம் சோபாதிக சங்கற்பமாயும் முடிகின்றதே ! முடிகினறதால், சோபாதிகத்தில் நிருபாதிகமும் நிருபாதிகத்தில் சோபாதிகமும் அபாவமெய்துகின்றன. இதனையன்றோ அறிஞர்கள் அன்னியோன்னியாபாவமென்றனர் !

எங்ஙனமெனின், எவவுருவமேனும் காரணகாரியமயமாயில்லாதிருக்கட்டும்! அங்ஙனமின்றெனின, ஒவவொரு நாமரூபங்களிடத்தும் அக்காரணகாரிய நெறித்தாக நாம் செல்லவேண்டுமன்றோ? செல்லவேண்டுவதின்றெனின், அவ்வவநாமரூபத்தையும் நாம்யாது பொருளெனச்சமமதித்துக்கொண்டிருக்கின்றது? மெய்ப்பொருளாகச் சமமதித்துககொண்டிருககின்றதெனின், ஒவவொனறும்காரணகாரியமயமாயில்லாதிருக்கட்டும்!மேலும்,

ஞானவாசிட்டம்.

உலகெது நாமாரென்ன வுற்றுநின் றுணருமட்டுங்
கலகமார் பிறவிமோகங் கங்குல்போல் மூடிநிற்கு
மலகிலா வுலகும்யாமு மழிவிலசிற் சோதியன்றோ
சலனமில்கண் ணுற்கண்டோர் தத்துவநிலைமைகண்டோர்.

என்றருளியிருப்பானேன் ? அனறியும்,

குறள்.

பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானு மாணுப் பிறப்பு. என்றும்,
எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு
ளப்படி காண்ப தறிவு—என்னுது,
எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. என்றருளியுமிருப்பானேன் ? ஆகலின், நாம் ஒவ்வொன்றினையும் ஷை காரணகாரிய நெறித்தாகச்சென்றுதானெதெளியவேண்டும். அங்ஙனம் சென்ற முடிவில் ஆராயப்பட்ட நாமரூபங்களுண்டா ? இல்லையன்றோ ? இல்லையாயின், அஞ்ஞான்றிருப்பது யாது ? சூனிய

மன்றோ! அதாவது—அருவப்பொருளெனப்படுவது—அவ்வருவபாவமன்றோ நிருபாதிக சங்கற்பமென்பது? நாம் ஷை ஆராய்ச்சிமுடிவில் நிலலாதகன்றுழி, நிருபாதிக சங்கற்பமாகிய அருவபாவமென்பதுண்டா? இல்லையன்றோ? இல்லையாயின், அஞ்ஞான்றிருப்பது யாது? உருவப்பொருளன்றோ? அவ்வுருவபாவமன்றோ சோபாதிக சங்கற்பமென்பது? சோபாதிக சங்கற்பத்தையன்றி உருவபேதங்களென்பதும், நிருபாதிக சங்கற்பத்தையன்றி அருவமென்பதுமுண்டா? இன்றாகலின், இருப்பதியாதெனப்படும்? இவ்விருவித சங்கற்பமுமன்றோ! இவ்விருவிதமும் புடைபெயர்ச்சிகளாகலின், இப்புடைபெயர்ச்சிகள் மாறுவது எதனபாலெனப்படும்? ஓர் அகண்டபரிபூரண வியாபக விளக்கமாகிய உணர்விலன்றோ? அவ்வுணர்வன்றோ சர்வாதாரசாட்சி சைதன்னிய போதமெனப்படுவது? அவ்வகண்டபரிபூரண போதசொரூபத்தையன்றி அயலென்பதெங்கே? முன்ஞான்று வியட்டியுபாதித்திரய முதலியவைகளை ஆராய்ந்துவந்த முடிவில், ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் தேரப்பட்டு விளங்கிய சொப்பிரகாச சைதன்னியமே சீவசாட்சிபோதமெனவும், பிரத்தியேகாத்மபோதமெனவும், கூடத்தபோதமெனவும் பொருள்பட்டதுபோல், இஞ்ஞான்றாராய்ச்சியில் சர்வவியட்டிதூல சரீரகற்பனைகளையும் ஓர் சமட்டி தூல சரீரகற்பனையாகவும், சர்வவியட்டிசூக்கும சரீரகற்பனைகளையும் ஓர் சமட்டி சூக்கும சரீரகற்பனையாகவும், சர்வவியட்டி காரணசரீரகற்பனைகளையும் ஓர் சமட்டி காரணசரீர கற்பனையாகவும் தேர்ந்து, பின்ஞான்று இச்சமட்டியுபாதித்திரயங்கள் ஷை சோபாதிக நிருபாதிக சங்கற்பத்தையன்றி இன்றெனவும், இச்சங்கற்பமிரண்டும் தன்னையன்றி இன்றெனவும் தேரப்பட்டு, இஞ்ஞான்று விளங்கிய சொப்பிரகாசமே ஈசுரசாட்சிபோதமெனவும் பரமாத்மபோதமெனவும் பிரமபோதமெனவும் பொருள்படுகின்றதன்றோ?

தனித்தனி வியட்டி தூல சரீரமும் தனித்தனி வியட்டிசூக்கும சரீரமும் தனித்தனி வியட்டி காரண சரீரமுமாகிய இம்மூன்றும் தனித்தனிச் சிவபோதத்துக்கும் காரியோபாதி சொரு

பமாயிருப்பதுபோல, இம்மூவித வியட்டி உபாதிகளனைத்து ம் முறையே ஒன்றெனப்படும். சமட்டி தூல சரீரமும் சமட்டிசூக்குமசரீரமும் சமட்டிகாரணசரீரமும் ஆகிய இம்மூன்றும் ஈசுரபோதத்துக்குக் காரணோபாதி சொரூபமாயிருக்கின்றதன்றோ? அகண்ட பரிபூரண வியாபக சொப்பிரகாசமொன்றே, ஷை ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில வியட்டிகாரணோபாதி சொரூபியாகிய சீவபோதத்துக்குச்சாட்சி சைதன்னியமாயும், இவ்வத்தியாயத்தில் சமட்டி காரணோபாதி சொரூபியாகிய ஈசுரபோதத்துக்குச்சாட்சி சைதன்னியமாயும விளங்குகின்றதாயின், இவற்றால் சாட்சிபோத மிரணடெனப்படுமா? படாதே! சமட்டி உபாதிதிரயக் கற்பனைகளாகிய சர்வதத்துக்கும் ஆதாரமாயிருப்பதால இச்சர்வாதாரப் பொருளொன்றே தனித்தனிச் சமட்டியுபாதித்திரயக்கற்பனைகளுக்குத் தனித்தனி ஆகாரம்போலிருக்கின்றதாகக்காண்டலே நிதானிககாமல இவ்வாதார போதத்தைப் பலவாகககோடலால் பலவெனப்படுமோ? ஷை ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் கூடத்தசைதன்னியபோதமானது பிரமன்முதலாக கிருமி ஒவ்வோர் உயிரினது சிந்தைவடிவென ஐயந்திரிபின்றித தேரப்பட்டிருக்கின்றதே!

ஒருவரது சிந்தைவடிவான சிதாகாசம இத்துணைத்தெனககணிக்கப்பட்டதா? கணிக்கப்படடவில்லையே! ஒருவரது சிந்தைவடிவம அகண்டபரிபூரண வியாபக விளக்கமயமாயிருக்கின்றதாயின், அவ்வியாபக விளக்கத்தை அன்றி ஏனைய ஒவ்வொருவரது சிந்தைவடிவடலவென்பதற்குப்பொருள் எங்ஙனமிருக்கின்றது? அங்ஙனமில்லையே! ஷை பிரமன் முதலிய எண்ணரிய உயிர்களுள் எவரெவர் தத்தமது சிந்தைவடிவை எட்டினர்களோ அவரவர்களுமன்றோ மக்களெனப்படுவர்? அம்மக்களன்றோசீவன்முத்தரென்பவர்? அங்ஙனம் தமது இதயாம்பரத்தை எட்டாதவர்கள் பிறவெனப்படுவரன்றோ அங்ஙனம் எட்டினவரது சிந்தையும் எட்டாதவரது சிந்தையும் ஓர் அகண்ட பரிபூரண வியாபக விளக்கமாயினும், உள்ளவாறுழைத்து எட்டினவர்க்குச் சதோதயமாகப் பிரகாசிக்கின்றதன்றோ? அவர்களுக்கு அங்ஙனம் பிரகாசிக்கின்றதிலும் அயலென்பது

கிஞ்சித்தும் உண்டாயிருக்கப் பிரகாசிக்கின்றதா? ஒவ்வோர் ஞான்று உண்டாயிருக்கப் பிரகாசிக்கினும் அவ்வயலனைத்தும் அவ வியாபகத்தின் சங்கற்ப சத்திகளாகலின், அவை கயிற்றரவு முதலியவைபோல் தோன்றவன்றோ பிரகாசிக்கின்றது? அங்ஙனமாகிய அயலனைத்தும் தமது சிந்தை வியாபகத்திலும், தமது சிந்தை வியாபகம் அவ்வயலனைத்திலுமாகவன்றோ பிரகாசிக்கின்றது? அங்ஙனம் சதோதயமாகப் பிரகாசிக்கின்றதனாலன்றோ,

பகவற்கீதை.

யாவனொருவ னெனையெல்லா
    வுயிர்க ளிடையு மென்னிடையே
மேவ வெல்லா வுயிர்களையும்
    வேறு காமை மெய்காண்பான்
றேவர் பகைமுன செயிததோனே
    யவன்யா னேனுஞ் செய்திடினு
மாவ வவனு கின்றேனு
    னதினீ யாது மையுறலேன். என்றும்,

ஞானவாசிட்டம்.

முழுதுசத் தியுமாய்ப் புரணமா யென்று
    முடிவறு பிரமமா வதுதான
பழுதின்ஞா னிகடம மனமலா தில்லை
    பரமமா மிதிலிலா தில்லை
யெழுதருஞ் சத்தி யாவுமா யிலங்கு
    மிவைகளோர் காலமொன் றுளதாம்
வழுவிலாப் பிரம முடையசிற் சத்தி
    மறிதரு முடல்களிற் றோன்றும். என்றுமருளியிருக்கின்றது.

இதனால் ஞானவான்களது தெளிந்தமனமே பிர்மசொரூபமென்றாயிற்று. அஞ்ஞானிகளது உள்ளமும் பிர்மசொரூபமாயிருக்கினும் அவ்வுள்ளம் அறியாமையினால் மூடப்பட்டதுபோ லிருக்கின்றமையின், அவர்களுக்கு அப்பிர்மசொரூபம் வேறுபோ

லிருக்கின்றதென்க. இருவாது உள்ளமும் ஒப்பற்ற பிர்மசொரூபமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றமையின் இஃது எட்டாதவர்க்குப் பயனற்றதுபோலும், எட்டினவர்க்குப்பயனுற்றதாயுமிருக்கின்றது. இங்ஙனம் பயனுற்றிருக்கினும் அப்பயன் வியட்டியுபாதித்திரயங்கள் நானன்றென்றகன்ற அகத்தாராய்ச்சிமுடிவில் இதுநான் இதுநானெனன்றெட்டப்பட்டுச் சீவசாட்சியாயிலகும் பயனாகியும், சமட்டி உபாதித்திரயங்கள் நானன்றென்றகன்ற புறத்தாராய்ச்சி முடிவில் இதுநான் இதுநானென்றெட்டப்பட்டு ஈசுரசாட்சியாயிலகும் பயனாகியுமாமென்க. இப்பால், சமாதியென்பதுஇருவகையின. அவற்றுள் ஒன்றுமருட்சமாதியும் மற்றொன்றுதெருட்சமாதியுமாம். மருட்சமாதியென்பதுகிரியாசமாதியும் தெருட்சமாதியென்பது ஞானசமாதியுமாம். மருளாகிய கிரியாசமாதியென்பது மூலாதார முதலியனவாகிய ஆறாதார தரிசனம். பிராணபந்தனம், அதாவது-இரேசகபூரகம் முறையாய்ச் செய்தலும் பின்னான்றவற்றைக்கும்பித்தலும் கேசரி பூசரி மத்திம சண்முகி சாமபவி இவை முதலியவற்றால் மனோவிருத்தியை ஒடுங்கச்செய்தலுமாமென்க.

தெருளாகிய ஞானசமாதியென்பது சொரூபசமாதியெனவும் சகசசமாதியெனவுமாம். (க-வது சொரூபசமாதியென்பது ஷை சீவபோதமுதலிய கற்பனைகளுக்குச் சாட்சிமாத்திரமாய்ப் பிரகாசிப்பது. அன்றியும் இச்சமாதிவிளக்கம் வத்துநிலை அணுவுக்கு மணுவாயிருக்கின்றதென்னும் சுருதிவாக்கியத்திற்கிணங்க ஷை வியட்டி கற்பனைகளுள் அணுவுக்குள் அணுவாயிருக்கும் தன்மை, அக்கற்பனைகளை ஒன்றிலொன்றொடுக்கிக்கொண்டுபோய்ச் சிற்பிரகாசமாகத் தெரிசித்தலாமென்க. இதனாலன்றோ முன்னான்று தான் தனிச்சாட்சியெனப்பட்டது. உ-வது சகசசமாதியென்பது, ஈசுரபோதமுதலிய கற்பனைகளுக்குச் சாட்சிமாத்திரமாய்ப்பிரகாசிப்பது. அன்றியும், இச்சமாதிவிளக்கம் வத்துநிலை மகத்துக்கும் மகத்தாயிருக்கின்றதென்னும் ஷை சுருதிவாக்கியத்திற்கிணங்க ஷை சமட்டிகற்பனை மகத்துக்குமேல் மகத்தாயிருக்கும். அதாவது வியாபகமாயிரு

க்கும் தன்னை, ஷை சமட்டி கற்பனைகளைத் தற்பிரகாசமாகக் கரைத்துத் ததாகாரமாய் விளங்குவதாமென்க.

அன்றியும், அவ்வனுபூதி தொம்பதவாச்சியார்த்தமாகிய விசுவன் முதலியவாக நிகழும் சீவபோதமகன்று, அத்தொம்பத இலட்சியார்த்தமாகிய கூடத்தானுபவமும், இவ்வனுபூதி தற்பத வாச்சியார்த்தமாகியவிராட்டுமுதலியவாக நிகழும்ஈசுரபோதமகன்று, அத்தற்பதஇலட்சியார்த்தமாகிய பிரமானுபவமுமென்க.

அன்றியும்,அக்கூடத்தானுபவம் அயலனைத்தும் கயிற்றரவு முதலியனபோலாகலின்,அவைகளுக்குத்தான்விலட்சணமாயும் அறிவேவடிவாயும் அதாவது-உணர்வொளியே சொரூபமாயும் விளங்குவதாமென்க. இப்பிரமானுபவம் ஷை கயிற்றரவுமுதலியவைபோற்றோன்றும் அயலனைத்தையும்தகித்து அன்னியமென்பது சற்றுமின்றி ஆனந்தமே வடிவாய், அதாவது-இன்பமயமாகவே விளங்குவதாமென்க. எனவே, அவ்வனுபவம் அனைத்தும் தானல்லவாய் விளங்கலும், இவ்வனுபவம் எல்லாமாய் விளங்குதலுமாமென்க. இவைகளுக்குதாரணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

விளக்குமிர வியுமலரு முண்டா னுண்டாம்
வீசொளியும் பகற்பொழுது மவிரையும் போலத்
துளக்கமில்சித துண்டாகி லுண்டா ஞாலந்
தோற்றரவு மாத்திரமே சொரூப மாகுங்
கிளத்தபா மார்த்தத்தா லில்லை யென்னக்
கேட்டலுமே பாற்கடல்போற் கெம்பீ ரத்தா
லளக்கரிதாய்ச் சீதளமா யமல மாகி
யற்புதமா நின்மொழியென் றண்ணல் சொல்வான்.

என்றும்,

உன்னுறு மனத்தினாலே யுலகமா மிந்திரஞாலம் [ன்றி
தன்னுறு பணிகளென்னுஞ் சொற்பொருள் பொன்னையன்னிய மில்லைபொன்னாற் பணியென வுறையவேண்டாம்
பன்னிய வுலகாஞ்சொற்குப் பரமன்றிப் பொருள் வேறில்லை. என்றும்,

கைவல்லியநவநீதம்.

களங்கமற்ற கண்ணாடி தன்முன் வேறோர்
களங்கமற்ற கண்ணாடி காட்டும் போது
விளங்கியதன் மயமாகி யபேத மாகி
விகற்பமின்றி நிருவிகற்ப மானாற் போல
வளர்ந்தறியப் படாவிபுவாய்ச் சததாய்ச் சித்தா
யானந்த மாம்பிரமத் தயிக்க மான
வுளந்தெளிந்த படியிருந்தா னுலக மெங்கே
யுலைவெங்கே யென்றசங்கை யொழித்தி டாயே.

என்றும்,

தத்துவராயர்பாடுதுறை.

அனனிய மிலலையென் றாரேடா காள
மானந்த மானேமென் றாரேடா காளந்
துன்னு சுடரோயென றாரேடா காளஞ்
சோதியுட சோதியென றாரேடா காளம் என்றும்,

சாதி கழிந்ததென் றாரேடா காளஞ்
சங்கை தவிர்ந்ததென் றாரேடா காளஞ்
சோதி சுகமேயென் றாரேடா காளஞ்
சொல்லவொண் ணாதென் றாரேடா காளம். என்றும்,

தோற்றர வாகத் துணிந்தவு ரெங்களூர்
சோக மோகங்க டெரிந்தவு ரெங்களூ
ராற்ற லுடையார்க் கடைந்தவு ரெங்களூ
ரானந்த மாயே யிருக்குமூ ரெங்களூர். என்றுங் கூறிய
வாற்றாற் காண்க.

இதுகாறுங் கூறிப்போந்த பிர்மசாட்சி சைதன்னிய லட்சி
யார்த்த விளக்கமென்னும் இவ்வத்தியாயத்தில் சோபாதிக நிரு
பாதிகமாகியசகமாதிநிரியதார்த்தங்களும் அசத்துசடம் துக்கமு
தலிய இலக்கணங்களுக்கிலக்கியங்களென்றும்,இக்குணங்களுக்
குஎதிர்மறையாகிய சத்துசித்துஆனந்தம் முதலியவிலக்கணங்

ளுக்கு ஷை சாட்சிபோதம் இலக்கியமென்றுங் கூறியிருப்பதை இன்னும் யூகிக்குதும் எங்ஙனமெனின், இச்சகத்து ஏதுவாக ஜீவேசுரத்துவம் வழங்கப்படுவனவா? அன்றிச்ஜீவேசுர ஏதுவாகச்சகத்து வழங்கப்படுவதா? ஜீவேசுரத்துவம் ஏதுவாகச்சகத்து வழங்கப்படுவதெனின், எண்ணலளவையில் அனுமான அளவை யாதுக்கிருக்கின்றது? அவ்விரண்டும் தொம்பத தத்பத வாச்சியார்த்தப் பொருள்களாகலின், அவற்றை நிச்சயித்தற்கு ஓர் அளவை வேண்டுமன்றோ? ஆகலின், அவற்றிற்கியைந்ததாகிய அனுமான அளவை வேண்டுமெனபதாமெனின், அவ்விருபொருளும இலட்சியார்த்தத்திற கியைந்தனவாயின, இவ்வளவை வேண்டுமென்றனமன்றோ? அவ்விலட்சியார்த்தத்திற்கு இணங்காதவற்றை இவ்வளவையால் நிச்சயிப்பானேன்? கர்மோபாசனா காண்டிகட்கு ஆவசியம் வேண்டுவதாயினும், ஞானகாண்டிகட்கு வேண்டுவது ஷை தொம்பத தத்பத இலட்சியார்த்தப்பொருள்களாகின்றன!

ஆகவே, அவ்விருகாண்டிகட்கும் வாச்சியார்த்தமிரண்டும வழிபடுதற்கியைந்தன. இவையினும், வாச்சியார்த்த இலட்சியார்த்த இவ்விருவகுப்பில் எது யதார்த்தமெனப்படுவது? எது கற்பிதமெனப்படுவது? இவ்விருவகுப்புமே எதார்த்தமெனப்படுவதாமெனின், இவற்றை வாச்சியார்த்தமெனவும் இலட்சியார்த்தமெனவும் பிரிப்பானேன்? ஞானகாண்டிகளென்றும் உபாசனா காமகாண்டிகளென்றும் பிரிவுற்றிருப்பதாலெனின், இவற்றால் ஞானகாண்டிகளுக்கு வாச்சியார்த்தப்பொருள்களும் உபாசனா கர்மகாண்டிகளுக்கு இலட்சியார்த்தப்பொருள்களும பயனுறுதிருக்கின்றன. இங்ஙனமிருக்கினும், இலட்சியார்த்தப்பொருள்கள் யதார்த்தமும் வாச்சியார்த்தப்பொருள்கள் கற்பனைகளுமாகலின் அனுமான அளவை வேண்டுவது அவசியமாமென்க. அனுமான அளவைக் கியைந்தவையெல்லாம் கற்பனைகளாயின், நமக்கு எஞ்ஞான்றும் காணப்படாத பிறதேசவத்துக்கள் அனுமானிக்கப்படுவதால அவைகள் இன்றெனப்படுமோ? என் இன்றெனப்படாது! அவ்வத்துக்களுக்குச் செய்மையுற்றிருக்கும் நமக்குத்தோன்றுது ஷை அளவைக்கியைந்திருக்கினும்,

அவ்வத்துக்களுக்கு அணிமையுற்றிருப்பவர்க்கேனும் அவை தோன்றுகின்றனவல்லவா? அதனால் அவ்வத்துக்கள் அனுமான அளவைப்பொருள்களென்பதென்னையெனின், எஞ்ஞான்றும் அவத்தாத்திரயங்களுள் எவ்வவத்தைக்கண்ணும் எத்திறத்தருக்கும் காண்டலளவைக்கியையாதவைகளெவைகளோ. அவைகளன்றோ கருதலளவையாகிய அனுமான அளவைக்கியைந்தவைகளெனப்படும்!

அங்ஙனமாயின், மலையின்கணுள்ள அக்கினியானது அம்மலைக்குச் சேய்மையுற்றிருப்பவர்க்குக் கண்கூடின்றியிருக்கினும், அம்மலையின்கணுள்ளார்க்கு அஃது கண்கூடன்றோ? அங்ஙனம் கண்கூடாகிய [illegible]வக்கி[illegible]யை அனுமானஅளவையாயேற்பானேனெனின், இவ[illegible]மான[illegible] ஏகதேசானுமானமும்பை சீவேசுரானுமானம் சம்[illegible]னுமானமுமாம். ஆயினும், சீவானுமானம் விபரீதானு[illegible]அனுமானமும் ஈசுரானுமானம் அங்ஙனமின்றி வெறுந்தோற்றானுமானமுமாம். விபரீத அனுபவானுமானமென்பது கற்பனைகளாகிய உபாதித்திரயங்களை நானெனதாக மயங்[illegible] மேதுவாகக்கருதுதல். தோற்றானுமானமென்பது சமட்டி வியட்டிகளாகத்தோற்றும் உபாதித்திரய முதலிய கற்பனைகளைக்கொண்டு கருதுதல். இஃது மலையின்கணின்றெழும் முகில்களைப்புகையெனமயங்கி அம்மலைக்கண் அக்கினியுளதெனக் கருதுதல் போலாமென்க.

மாயாப்பிரதிபிம்பம் ஈசுரனெனவும், அவித்யாப்பிரதிபிம்பம் சீவனெனவும் சத்பிரமாணங்கள் கோட்டித்திருக்கின்றனவே! ஈசுரபோதம் இன்றுமோவெனின், தனித்தனி மரங்களின் சேர்க்கையன்றிச் சமட்டியென்னும் தோப்பென்பது உளதாயிருக்கின், தனித்தனி அவத்தாதிரயங்களுக்குக் காரணமாகிய தனித்தனி அவித்தைகளின் சேர்க்கையன்றிச் சமட்டியென்னும் மாயையென்பது ஒன்றுளதாயிருக்கலாம். வியட்டி உபாதித்திரயங்களைப்பற்றிச் சமட்டி உபாதித்திரயங்களும் வியட்டி அவித்தையைப்பற்றிச் சமட்டிமாயையும் வியட்டி சீவபோதத்தைப்பற்றிச் சமட்டி ஈசுரபோதமும் இருப்பாகக்கொண்டதேயன்றி இவ்வியட்டியாகிய உபாதித்திரய முதலியவை

களை நீக்குழிச் சமட்டியாகிய உபாதித்திரயமுதலியவைகளே து? இருக்குமாயின், ஈசுரபோதமு மிருக்கலாமென்க, அங்ஙனமாயின்,

ஒழிவிலொடுக்கம்.

பெண்ணு ணலியாய்ப் பிறந்துளாந் தேயழியு
மெண்ணுந பேத மியல்பின்றிப்—பண்ணுங்காற்
காரணகர்த் தாவொருவ னுடையவனைக் காட்டுநூ
லாரணமு மாகமு மாம்,

எனத்திருவாய் மலர்ந்தருளியிருக்கின்றதென்னை? பதிபசுபாசம் ஆகிய இம்மூன்றும் அநாதி நித்தியசத்தாயில்லாமலும் இவற்றில் சீவனென்பது பாசமாகிய மாயைக்கண் அநாதியிலேயே இன்பதுன்பமின்றி வாளா மழுங்கியில்லாமலும் இவற்றுள் பதியென்பானானது தனது கருணையால் இச்சீவர்களை யழுந்து வெளிப்படுத்தித் தனுவாதிகளைக்கொடுத்து வழிப்படுத்த வேதாகமங்களையும் கற்பித்திலலாமலுமா அங்ஙனம் திருவாய் மலர்ந்திருக்கின்றனரெனின், இம்முப்பொருளையும் இருபமாகக்கொண்டனமோ அங்ஙனம் அவ்வறிஞர் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்? அங்ஙனமாயின்,

சொரூபசாரம்

ஆணபெண் ணலியென றனேக விதமாகக
காணபனவு மொன்றாகக் காண்பனவு—மாண்புடைய
சித்தினிடைத் தோற்றமல்லா லுண்டோ விவைதெளியா
ரெத்தனைசா தித்தாலு மென.

எனத்திருவாய்மலர்ந்தருளி யிருப்பானேன்? பாசமாகிய இப்பிரபஞ்சப்பொருள்களானவை கற்பனையாயில்லாமலும் இவற்றைக்கொண்டு கருதுதற்கியைந்ததும் கற்பனையாயில்லாமலுமா அங்ஙனம் திருவாய் மலர்ந்திருக்கின்றனர்? கருதல அளவை மட்டில் நின்றின்புறும் ஷை பட்சமானது ஐயந்திரிபகன்றதா? அகன்றதெனின்,

உத்தமவாதநூல்.

உலகின் மதநிறுத்த முத்தமரே கேண்மி
னுலகமு நாமு மொருங்கே—நிலையின்றி

யெங்கே வெளிப்படுத லெங்கே மறைதனித
மங்கிருந்து காணுதே றுய்ந்து.

என்றருளியிருக்கின்றனரே? ஆங்காங்கும் நான் நானென ற்கியைந்த தேகோகமும் எனது எனதெனற்கியைந்த இப்பிரபஞ்சமும ஒத்தித்தோற்றுகின்ற சகலாவத்தையும் ஒத்துமறைகின்ற கேவலாவத்தையும் எவ்வாதாரத்தி லெனப்படும? இவை திருனுபவமென்பதற்கு மூரணினறு! அன்றியும், ஷை யானெனதென்பவற்றை ஆராய்வுழி முடிவில் சூனியமாயும் அவவியக்கம விட்டுழி மீண்டும் பழமையாயும் தோன்றுகின்றது எவ்வாதாரத்திலெனப்படும்? அவவாதாரம் வெளிப்பட்ட பின்ஞான்றன்றோ சிவேசுரசகத்தென்பதற்குப் பொருள் சித்திக்கும்? மூனஞான்று பெண்ணணலியென் றெடுத்தோதியதைச் சற்றாகிப்பம. இப்புறத்தாராய்ச்சி விளக்கத்தில் மூனறுவது அத்தியாயமளவும், ஷை ஆண் பெண் அலி ஆகிய அறுவகைப் பிறப்பாயள்ள வடிவங்கள் யாதாய்முடிந்தன? மட்பொருளாய் முடிந்தனவனறோ? அம்மட்பொருள ஒன்றெனப்பட்டதனறோ? அமமட்பொருளமட்டில் நில்லாது அதனையும் ஆராய்வுழி வெளியாகினறதன்றோ? அவவெளி ஒனறெனபதன்றோ? அவவெளிமட்டில் நில்லாது அதனையும் ஆராயவுழி அவவெளியானது எதற்குங் காணப்படுதலும் மறைதலும முடிவில் எதுவாதலுமோ அதுவன்றோ ஏகசைதனனியமெனப்படுவது? இரவறிவென்பது அதையன்றிச் சிறசடபேதஙகளென வழங்குவது அனுதத்துணையுமுண்டோ? உளதாக வழஙகுகின்றதேயெனின், தோற்றலமாததிரமாகவனறோ, அங்ஙனம் வழங்குதற்கியைந்தன? இங்ஙனமிருப்பதனாலன்றோ,

ஆண்பெண் ணலியென் றனேக விதமாகக்
காண்பனவு மொன்றாகக் காண்பனவு—மாண்புடைய
சித்தினிடைத் தோற்றமல்லா லுண்டோ விவைதெளியா
ரெத்தனைசா தித்தாலு மென்.

என்றருளியிருக்கின்றனரா? அன்றியும்,

எதார்த்தவாதக்கட்டளை.

தேகாதி தோற்றத்தாற் சிவே சுரரென்பாய்
தேகாதி தோற்றமன்றிச் செப்புவையோ—தேகாதி

தோன்றுமிடமெங்கே தோன்று விடமெங்கே
பூன்றிப்பார்த் தங்கேநீ யோது.

எனவும் கூறியிருக்கின்றனர். இதனையேனும் நன்குணர வேண்டுமன்றோ? அன்றியும்,

வேதாந்தசூளாமணி.

சிவனொடு சன்கூடத் தன்பிரம மென்னச்
சித்துநான் காங்கடநீர் கதுவறுவெண் மீன்வான
றாவபனி நீர்விம்ப வனுமிதா காசஞ்
சொற்கடா விச்சின்ற காயமொடு மாவான்.
மேவுமிவை யனைத்தினுகருந் திட்டாந்த முறையாம்
விடயமொடு பிரமவா சனைமுக்கி யம்பி
னேவுநிச மானமாவோ டத்துவிதம் வித்தை
யெனுமிவற்றின்பெயராலெண்வகைப்படுமானந்தம்.

எனறருளியதில் கடோபாதியிலும் மேகோபாதியிலும் வெளியானது நிறைவுறறுத் துவித வெளியாகததோறறுதல்போல், அவிதயோபாதியிலும மாயோபாதியிலும இந்நூல் முகவுரையில விளக்கிய தற்போதமானது நிறைவுற்று இருவகைச்சமாதிக் கணணும கூடத்தபிரமமாயும், ஷை கடோபாதி மேகோபாதிசலததில் வெளியானது பிரதிபலனங்களாகத் தோற்றுதல் போல், ஷை அவித்யாநதக்கரணத்திலும் மாயாந்தக்கரணத்திலும் ஷை போதமானது சீவேசுரராகப் பிரதிபலித்துத் தோற்றுகின்றதென்றுகின்றன. ஆகவே, ஷை தொம்பத தத்பத வாச்சியார்த்தமாயும் கருதலளவைக் கியைந்ததாயும் ஆகின்றன. இதுகாறும் கூறிப்போந்த இத்துணைக்கும் ஏது யாதெனின், வியட்டி சமட்டியாகிய இவ்வுலகமன்றோ? இவவுலகை நன்காராய்ந்து மித்தையானுபவம் வாய்த்திருந்தால் சிற்றறிவு பேரறிவென்றபேதம் எங்கிருந்துவரும்? பொருளல்லவற்றைப்பொருளென மயங்குழியன்றோ இவ்விபரீதத்துவைதம் மேற்கொண்டுவிட்டது? இவ்வுலகம் ஆராய்வுழி இன்மையாயும் அஃதில்லாவுழி உண்மையாயும் ஆகிய இவ்விருவித ஜாலமும் எதனை மாட்டு நடக்கின்றதோ அவவாதாரத்தை,

நோக்கா நோக்கை நோக்க நோக்க
நோக்கா நோக்க நோக்கு மன்றே,

எனச்சிவஞானவள்ளல் அருளியவண்ணம் விடாது திருட்டிக்கொண்டிருக்கின், இச்சீவேசுர சகத்தெனபவை முற்றும் இலலாமறபோகுமன்றோ? ஒவ்வோர் ஞான்று தோன்றினும் கயிற்றரவு முதலியவைபோல இருக்குமன்றோ? இங்ஙனம் இருப்பதனாலன்றோ இவை அசத்து சடம் துக்கம் முதலியவற்றிற்கியைந்த இலக்கியப்பொருள்களாகின்றன? இருக்கவே, இவ்வசத்தாதியிலக்கணங்களுக்கு எதிர்மறையிலக்கணங்கள இருக்கவேண்டுமன்றோ? இருக்கவேண்டுமெனின, அவ்விலக்கணம சத்து சித்து ஆனந்தம்முதலியனவாயிருக்கின்றனவன்றோ? இருக்கின்றதால், இவ்விலக்கணங்களுக்கு இலக்கியப்பொருளியாதெனப்படும?

முன்ஞான்று மனமானது விடாது நோக்குதலுக்கியைந்திலகும ஆதாரபோதமன்றோ? அப்போதம இச்சத்தாதிகளாகிற சகுணப்பொருளெனப்படுமோ? அன்றி நிற்குணப்பொருளெனப்படுமோ? சகுணப்பொருளெனப்படுமெனின, அப்பிரமபோதத்துக்கு இச்சகுணத்துவம இயற்கையா? அன்றிச்செயற்கையா? இயற்கையேயெனின், அப்போதத்துக்கு இச்சகுணத்துவம் எதன் ஏதுவாகவந்தது? இயற்கைக்கு ஏது வினவுவது விவர்த்தமொழியாமெனின, சகுணமாகிற இச்சத்தாதி குணங்களுக்கு எதிர்மறையாகிய அசத்தாதிகுணங்கள் இருக்கலாமா? இருக்கின்றதால் தோடமெனவேயெனின், தனதனுபூதிவிளக்கத்தில் ஷை சீவேசுரசகத்து தோன்றுங்காறும் இவை எப்பொருள்களெனப்படும்? அசத்தாதிகளெனப்படுமன்றோ? படுந்தோறும் இவற்றிற்கெதிர்மறையாகிய சத்தாதிகள் எவையெனப்படும்? இச்சீவேசுர சகத்துக்களுக்கு ஆதாரபோதமெனப்படுமன்றோ? அவ்வாதாரபோதம் அச்சத்தாதி குணங்களையேற்பது யாதினாலெனப்படும்? இவ்வசத்தாதிகளினாலெனின், எதுகாறுமேற்கப்படும்? எஞ்ஞான்றுமே ஏற்கப்படுகின்றதெனின், ஷை தனது சுவானுபவத்தில் இச்சீவேசுரசகத்து எஞ்ஞான

றுமே தோற்றுகின்றனவா? ஒன்றானுமே தோற்றுகின்ற னவெனின்,

கைவல்லியநவநீதம்.

அசத்தி லெம்மட்டுண் டம்மட்டும்
பராமுக மாகிஞே யமட்டு
நிசத்தி லுள்விழிப் பார்வையா யிப்படி
நிரந்தரப் பழக்கத் தால்
வசத்தி லுண்மன நின்றுசின் மாத்திர
வடிவமா கிடின மைந்தா
கசத்த தேகத்தி லிருக்கினு மானந்தக்
கடல் வடி வாவாயே. என்றருளியிருப்பானேன்?

அங்ஙனம் அருளிய ஞானாப்பியாசம் பலகற்பமும் பழக்கிக் கிருதகிருத்தியமானாலன்றோ அகமபுறக்கற்பனைகளாகிய ஜீவேசுரசகத்தென்னுமறியாமை முற்றும் ஒழிந்துவிடும்! இங்ஙனமிருக்கச் ஜீவேசுரசகத் கற்பனைகள் ஒன்றானும் தோற்றிக்கொண்டிருக்குமென்பதென்னே? ஷை அப்பியாச முதிர்ச்சியில ஜீவேசுர சகத்கற்பனைகளில்லாதொன்று அசத்தாதி இலக்கணமென்பதேது? இவ்வாறாதலின் ஷை பிரமசைதன்னியம் எவ்வாற்றாற்றான் சத்தாதி இலக்கணங்களுடையதெனப்படும்? எதுகாறும் ஜீவேசுர சகத்கற்பனைகள் தோற்றுகின்றனவோ அதுகாறும் தான் சத்துமுதலிய சகுணத்துவமேற்குமன்றோ? பொய்ம்மையென்பதொன்றிருந்தாலன்றோ மற்றொன்று மெய்ம்மையென்னு நிலைமையையேற்கும்? என்னை,

கைவல்லியநவநீதம்.

குளிரிளகல் வெண்மையென்ற பதங்களினீர்மூன்று
கூறாயிற்றே
ஒளிதவனஞ் செம்மையென்ற பதங்களாலக்கினியு
மொருமூன்றாமே
வெளிமுதலாஞ் சகமசத்து மூடமிட ரெனப்பிரித்து
விலக்கிவேத
மொழிதரும் முரண்மொழிந்த சத்தாதி யெனும்பிரம
மேகந் தானே. எனக்கூறியிருக்கின்றதே,

சலமும் அக்கினியும் இனையதென விளக்குவித்தற்காகக் குளிர் முதலியவற்றையும் ஒளிமுதலியவற்றையும் பிரித்துரைக் கவந்த சொல்வேறுபாடென்பதன்றிப பொருள் மும்மூன்றாகப் பிரிந்திருக்கின்றதா? இல்லையன்றே? அவ்வாறே சீவேசுரசகத்துக்களும் பிரமபோதமும இனையதெனப் பரிபாகிகளுக்கு விளக்குவித்தற்காக அசத்துமுதலியவற்றையும் சத்துமுதலியவற்றையும் பிரித்துரைக்கவந்த சொல்வேறுபாடென்பதன்றிப் பொருள் மும்மூன்றாகப் பிரிந்திருக்கின்றதன்று. சீவேசுரசகத்து எத்திறத்தார்க்கும எஞ்ஞான்றும எங்கணும் சச்சிதானந்தமுதலியவாகத்தோற்றுகின்றனவா? அன்றி வேறாகத்தோற்றுகின்றனவா? சச்சிதானந்தமுதலியவாகவே தோற்றுகின்றதெனின், அங்ஙனந்தோற்றுவானேன்? அங்ஙனம பார்ப்பதனாலெனின், அங்ஙனம் பார்ப்பதைத தடுக்கவேண்டுமன்றே? தடுத்தற்கு யாது செய்யவேண்டியது? அசத்துமுதலியவாகக் காணவேண்டுமன்றே? அங்ஙனம் சொல்லுழி, இவ்வசத்துமுதலியவற்றிற் கெதிரமறை யாதென நாடுவார்களன்றே? எதிரமறையாவது சத்துமுதலியவைகளாமென்க.

அங்ஙனம் நாடுபவர்க்கு கூடி பிரமபோதம் சத்துமுதலிய சகுணப்பொருளென்றுணர்த்தவேண்டுமன்றே? அங்ஙனமுணர்த்துவதால் அப்போதம் சகுணப்பொருளெனப்படுமோ? படுமெனின், கூடி அசத்தாதியிலக்கணங்களை நோக்காதுழி இருக்கட்டும்? நோக்கியஞான்றாகலின், சகுணத்துவம் செயற்கையென்பதற்கு முரணின்று. இன்றாகலின், வஸ்துவெனபது நிர்க்குணப்பொருளாமென்க. எனவே,

கைவல்லியநவநீதம்.

நிர்க்குணவத் துவின்குணங்க ளுரைப்பதுதாய் மலடியெனவிகரென வதே
சற்குணனே வத்துநிலை யுரையாம லறியவல்ல சதுர ருண்டோ
நற்குணவே தங்களிர்தத் சீவன்முத்தி பெறப்பிரம ஞானந் தோன்றச்

சொறகுணஙகள பிரமத்தின் குணங்களலல பிரமமாஞ்
சொருபந் தானே.

நமககுசசூரியன விளஙகுவதியாதினுலெனப்படும்? பிரகாசத்தாலனறே? அசசூரியன் நமககு வேறுயினும பிரகாசத்திற குவேறெனபபடுமோ? அல்லவே! பிரகாசவடிவமே சூரியனெனபதற்கு மூரணென்னே? இஙஙனமே பிரமபோதமும சததாதிகளின ஒருமைப்பொருளென்பதறகு மூரணினறுமென்க.

ஆகலின, இவவாராயசசியில் தேர்ந்தது சுவகததாதிபேதம இறநதொளிரும் பிரமசைதனனியமாமெனக.

ட ததாவது

பிரமசைதன்னிய இலட்சியார்த்த விளக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

பதினொன்றாவது.

அறிவானந்த ஐக்கானுபவ விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சியினி லெய்தியஞா னானந்தஐ
க்கந்தமைக் கானுபவந் தான்விளங்கிப்—பந்தமுத்தி
யீரிரண்டு மின்றெனவே யேறகு முழைப்பினாகட்
கேதமென லுண்டோ விசை.

அறிவானந்த ஐக்கானுபவமென்பது அறிவே ஆனந்தமும் ஆனந்தமே அறிவும் என்றாகின்றன. இவற்றுள், அறிவே ஆனந்தமெனப்படுமாயின், அறிவு அயலின்பத்தைத்தாவவேண்டுவதின்று. தாவுகின்றதால் அங்ஙனம் கூறுவது, இனிப்பாகிய கன்னற்கட்டி மற்றோர் இனிப்பைத்தேடுற்றாற்போலாம். ஆனந்தமே அறிவெனப்படுமாயின், அவ்வானந்தம் அறிவினால் அறியப்படவேண்டுவதின்று. அறியப்படுகின்றதால், அங்ஙனம் கூறுவது-உருவத்தை அறியும் விழி தான் உருவமென்பதுபோலாம். அவற்றால் அறிவானந்தம் ஈரிடத்தும் ஆபத்தாகின்றது. ஆகவே, எங்ஙனம் ஐக்கானுபவமெய்துமெனின், அறிவானது தான் இயற்கை இன்பவடிவமாயினும், தன்பால் தான் நாமரு

பவிடயாகாரமாய் ஆரோபிதப்பட்டமையால், அவ்வவ்வாரோபிதங்களும் யானெனதாகக் காணப்படுகின்றன. அங்ஙனங் காணப்படுபவை இன்பம்போலத் தோற்றுகின்றனவேயன்றி வேறன்று. தான் தன்பால் அயலாக விகற்புறுது தானாக நிற்கின்றனனையன்றி அயலென்பதும் அயற்சுகமென்பதும் ஏது? நினனுபவ சொப்பனத்தில் அறிவானுக்குச் சுகம் அயற்போலவிருக்கின்றதா? அன்றித்தற்சுகமாகவே விளங்குகின்றதா? ஆங்குக்காணப்படும் அயலனைத்தும் அறிவானையன்றி இன்றாகவின், அயலென்பதும் அயற்சுகமென்பதும் ஏது? இதனால அறிவே ஆனந்தமும் ஆனந்தமே அறிவுமென்பதாயிற்றென்க.

அன்றியும், விழிப்பாகிய சகலாவத்தைமுழுவதும் அல்லல்மயமா? அன்றி அமைதிமயமா? மயமென்பது வேறுகலப்பின்றித் தான்மாத்திரமாயிருத்தல். அது சலமயம் சமுத்திரமென்றாற்போலும் மண்மயம் பூமியென்றாற்போலுமாம். இச்சகலாவத்தைமுழுவதும் சுகக்கலப்பின்றிய துக்கமயந்தானேயெனின், துக்கமாகாத சுகமென்பது இருக்கின்றதா? இருக்கின்றமையின், நாம் எவ்வாறிருத்தல் சுகமெனப்படும்? மண் பெண் பொன் ஆகிய மிக்க இலாபத்தைக்கருதினோன் விரைவாகச்செல்லுதல், சுகமெனப்படுமா? அன்றித்துக்கமெனப்படுமா? சுகமெனப்படுமெனின், அங்ஙனம் செல்லுதல் நீடித்துழி அச்செல்லுதலாகிய சுகம் யாதாய் முடிகின்றது? பெருந்துக்கமாய்முடிகின்றதன்றோ? முனஞான்றின்பமாயிருந்த அந்நடையானது பின்ஞான்று துக்கமயமாயின், இன்பமென்பது எதுவெனப்படும்? விரைந்து நடப்பதனறே! ஆகலின், பொறுமையாகச்செல்லுதல் சுகமெனப்படுமா? அன்றித்துக்கமெனப்படுமா? சுகமெனப்படுமெனின், பொறுமையாகச்செல்லும் அந்நடையானது நீடித்துழி அஃது பின்ஞான்றியாதாய் முடிகின்றது? துக்கமாய் முடிகின்றதன்றோ? இத்துக்கம் முற்பொழுது இன்பமாயும் பிற்பொழுது இயல்பாயு முடிகின்றது. அதன் பின்னர் உட்கார்ந்திருத்தல் சுகமாயும், அஃதும் நீடித்துழித்துக்கமாயும், அதன் பின்னர் சயனித்திருத்தல் சுகமாயும், அச்சயனம் எவ்வெவ்வாறிருக்கினும் அவ்வவ்நிலைமையும் பின்னர் துக்கமாயுமு

டிகின்றது. நாம் எவ்வெவ்வாறிருக்கினும் அவ்வவ்விருப்பும் முன்ஞான்று சுகம்போலிருந்து பின்ஞான்று துக்கமாய் முடிகின்றதாயின், நாம் எவ்வாறாக இருப்பது சுகோதயமெனப்படும் ?

அன்றியும், வீடு மண் பெண் பொன் முதலியவற்றை அனுபவித்தல் சுகமென்போமெனின், அவ்வவ்வனுபவமும் நீடித்தழித் துக்கமின்றியிருக்கட்டும். சத்தம் பரிசம் முதலியவற்றைத் தனித்தனி அனுபவிப்பதனால் ஈற்றில் துக்கமாகின்றதெனக்கருதி, இவ்வைந்தையும் தக்க சாதனக்கருவிகளோடு ஒருங்கே அனுபவிக்கினும் அவ்வனுபவமும் நீடித்தழித் துக்கமாகாதிருக்கட்டும். தனித்தனுபவிக்கு மனுபவமும் ஒருங்கே அனுபவிக்கு மனுபவமும் முனஞான்று சுகம்போலும் அவ்வனுபவம் நீடித்த பின்ஞான்று துக்கமாயும் முடிகின்றதாயின், இங்ஙனம் மாறாது எத்துணைஞான்று நீடித்திருக்கினும் அத்துணைஞான்றும் இன்பமுற்றிருத்தலன்றோ துக்கக்கலப்பின்றிய சுகமயமென்பதற்குப்பொருள் ? இதுகாறு மாராய்ந்துழியுள்ள அனுபவங்களனைத்தும் இக்கதியாயிருக்கின்றமையின், உறக்கமாகிய கேவலாவத்தையேனும் அமைதியெனப்படுமா ? அன்றி அல்லலெனப்படுமா ? எனச்சற்றாராய்குதும்.

அவவுறக்கமாகிய கேவலாவத்தையானது அமைதிமயமன்றென்போமெனின், எவவுயிரும் உறக்கத்தை விரும்புவானேன்? இச்சகலாவத்தையின் அல்லல் தணிந்திருத்தற்கன்றோ? உட்டினம் தணிதற்குச் சீதளம் ஏதுவாயிருத்தல்போல இவ்வல்லல் தணிதற்கு ஏது யாதெனப்படும் ? அமைதியன்றோ ? அவ்வமைதி உறக்கமுழுவதுமன்றோ ? அவவுறக்கத்தையன்றி உயிர்களுக்குச் சுகமென்பது ஏது ? இன்றாகலின், அவவுறக்கமுழுவதும் சுகமயமாமென்க. ஆங்குச்சுகமயமாயிருத்தற் கேதுவென்னை ? அறிவு சோபாதிகமாய் நில்லாது அதாவது—உருவபாவமாய் நில்லாது—நிருபாதிகமாய் நிற்கின்றதால் அதாவது-அருவபாவமாய்த் தனித்து நிற்பதால் அஃதே சுகப்பேறெனின், அங்ஙனம் தனித்து நில்லாது பிரவிர்த்தியுற்று நிகழுதல் அல்லலெனப்படினும், இவ்விழிப்பு முழுவதும் இச்சா ஞானக்கிரி

யைகள் அற்றதன்றாகலின், இஃது அறிவுமயமெனப்படுமோ? அன்றி அறியாமை மயமெனப்படுமோ? அறியாமை மயமெனப்படுமெனின், ஷை உறக்கமாகிய கேவலாவத்தை முழுவதும் அறிவுமயமாயிருக்கவேண்டுமே! அஃதறிவுமயந்தானெனின், ஆங்கு இச்சா ஞானக்கிரியை இயங்கவேண்டுமே! அவைகள் இயங்காமையால் அறிவின்றாமெனின், இருந்தும் மக்கினப்பட்டிருக்கின்றதன்றோ? மக்கினமாவது பிரவிர்த்தியின்றியிருத்தலென்க. பிரவிர்த்தியின்றியிருத்தலும் யாது? அறிவன்றோ? அவ்விர்த்தி உற்றிருத்தலும் அற்றிருத்தலு மறிவின்பாலாயின, அவ்வறிவாகியபோதம் சகலகேவலமென்னுமீரிடத்தும் உண்டென்பதற்கு முரணென்னை? இன்றாகலின், இச்சகலாவத்தையைமாத்திரம் அறிவுமயமென்பானேனெனின், இவ்வவத்தை முழுவதும் விர்த்திமயமாயிருத்தலால் பந்தமுத்தி சாதனங்கள் இயங்குகின்றனவாகலின், அறிவுமயமென்பதற்கு முரணின்றாமென்க.

முன்ஞானறு அறிவே ஆனந்தமும் ஆனந்தமே அறிவுமென்றதுண்மையாயின், இவ்வீரவத்தைக்கணும் அறிவிருக்கின்றதுபோல் ஆனந்தமும் அவ்வவத்தைகளைவிடாதிருக்கவேண்டுமன்றோ? அங்ஙனமின்றி இச்சகலாவத்தைக்கண் இன்பமற்றிருப்பானேனெனின், இவ்வவத்தைமுழுவதினும் அறிவு எந்நேரக்கணஞான்றும் மாறாது நாடிக்கொண்டிருக்கின்றது? சுகத்தையன்றோ? அதாவது—நித்தியதிருப்தியை-அந்த நித்திய சுகத்தை விடாது நாடுவானேன்? இவ்வவத்தைக்கண் பிரமசாலோகமுதலிய நவவிதப்பதவிப்பேறெய்தினும், திருப்தியுறாது மேலும் மேலும் நித்தியதிருப்திக்கே அங்காந்திருப்பானேன்? மேலாகிய அப்பதவிசுகங்களே சாலுமானதன்றெனின், இவ்விதசுகங்களாசாலுமானதற்கியைந்தது? அல்லவே! எவ்வெச்சுகத்தையும் அவ்வவ்வீற்றில் அதிருப்தியாகக்கொண்டு, சதோதயமாகிய நித்தியதிருப்தியைத் தாவிக்கொண்டிருப்பானேன்? சுபாவமெனின், முடிவின்றிப்போமே! போகவே, ஞானசாதனங்கள் எற்றுக்கு?

அன்றியும், அறிவாகிய நாம் திருப்தியைவிடாது நாடுவதுபோல் அதிருப்தியையும் விடாது நாடவேண்டுமன்றோ? இஞ்ஞி

த்தும் நாடவில்லையே! சுகத்தையே நாடுவானேன்? நாம் இடையறாது நாடுவது சுகத்தையும் இடையறாது அனுபவிப்பது துக்கத்தையுமா? சுகத்தை நாடுவது அஃதன்றாலன்றோ துக்கமென்பவை அஞ்ஞான்றே ஒருங்கே அகன்றுவிடும். துக்கமென்பவை அகலவேண்டுமாயின், சுகதாகம் முன்ஞான்றே ஒழிந்துவிடவேண்டுமே! அத்தாகம் மாறாதிருத்தற்கு ஏதுவென்னை? இதனால். வேண்டுகோளாகிய சுகமென்பது அறிவைவிட்டுக்கணஞான்றேனு முண்டென்பதற்கையந்தரா? இல்லையன்றோ? ஏன் இன்று? அன்றியும், இவ்வின்பம் அறிவை விடாததுபோல் அறிவும் சுகத்தை விடாதிருக்கின்றதன்றோ? அறிவென்பதை சுகமும் சுகமென்பதை அறிவும் கணஞான்றும் விடாதிருக்கின்றதே! இஃதென்னவியப்பென்பம்! இச்சகலாவத்தைக்கண் நின்று நிகழுமறிவு கேவலாவத்தாச்சுகமன்றோ? அக்கேவலாவத்தைக்கண் நின்றிலங்கும் சுகம் இச்சகலாவத்தை அறிவன்றோ? இவற்றால் அச்சுகத்தையன்றி இவ்வறிவும் இவ்வறிவையன்றி அச்சுகமும் வேறன்று. எஞ்ஞான்றும் இவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று அபேதமுற்றிருக்க, மாறுகின்றதாக அநுபவப்படுகின்றதேயெனின், சகல கேவல அவத்தையின் தாபங்களாலன்றி வேறன்று.

எங்ஙனமெனின், இவ்விரவத்தைகளும் ஒன்றுள்ளபோது ஒன்றின்றாய் மாறிமாறித் தோன்றுகின்றன. தோற்றவே, சகலமென்பது பிரவிர்த்தியும் கேவலமென்பது நிவிர்த்தியுமாயிருக்கின்றதால், சகலாவத்தையில் ஆனந்தம் குன்றியதுபோலும் கேவலாவத்தையில் அறிவுகுன்றியதுபோலுமன்றி, அவையிரண்டும் குன்றினவன்று. எங்ஙனமெனின், நிவிர்த்தியாகிய கேவலாவத்தையில் அறிவென்பது குன்றினதாயின், அக்கேவலத்தில் இலட்சியார்த்தம் யாது? ஒன்றும் தோன்றாமையன்றோ? அத்தோன்றாமையில சுகோதயமன்றோ? அத்தோன்றாமையும் சுகோதயமும் யாருக்கு? தமக்குத்தாமேயென்பமா? அன்றி வேறொன்றிற்கென்பமா? தமக்குத்தாமே யென்போமெனின், அவ்விரண்டும் தம்மைத்தாமே உணர்ந்தலும் சுகித்தலுமாயாகின்றன. ஆகவே, அத்தோன்றாமையும் அச்சுகமு

மாகிய விரண்டும் திருக்குத்திரிசியமாகின்றன. ஆகவே, அக் கேவலாவத்தையிலும் அறிவுண்டென்பதற்குக் கிஞ்சித்தும் ஐய மின்றென்க. இன்றாகலின், ஆனந்தமுமறிவும் ஏகமாகின் றன. ஆகவே, இச்சகலாவத்தை அறிவுமயமென முன்னான் றே ஒப்புக்கொண்டதால், இவ்வவத்தையிலும ஆனந்தம் அறி வைவிட்டிருத்தற்கெங்ஙனமியையும?

அன்றியும், கை கேவலாவத்தையில் நின்று விழித்துழி அக்கேவலத்தில் யாதும் தோன்றவில்லையென்றும், தோன்று விடினும் மிக்க சுகமாயிருந்தேனென்றும கருதிப் பிறர்க்குரை த்தலும ஏது? அறிவன்றோ? அவ்வறிவு ஆங்குள்ளதோன்று மையையும் சுகப்பேற்றையும் ஆங்கு உணர்ந்ததை ஈங்கு வந்து ணர்த்துகின்றதன்றோ? அன்றியும், ஒருவன் உறங்கும ஞான் று அவன் இயல்பாக விழித்துக்கொள்ளுதற்கு முன்ஞான்றே மற்றொருவன் அவ்வுறக்கத்தைக் கலைத்துழி, உறங்கினவன் சி னகமபோற் சீறியெழுந்து மிகவும் வெறுத்துக்கொள்ளுதல் யா துக்கு? ஆங்கனுபவித்தற்கியைந்திருந்த சுகம் பின்னமாயிற்றெ ன்றன்றோ? ஆனந்தம் அறிவைவிட்டதன்றென முன்ஞான் றொப்புக்கொண்டு, இஞ்ஞான்று அவ்வானந்தம் பின்னமாயிற் றெனக்கூறலாமோவெனின், அவ்வானந்தம் சகலாவத்தையாகி ற பிரவிர்த்தியினாற் குன்றினதுபோலும் அறிவு கேவலாவத் தையாகிற நிவிர்த்தியினாற் குன்றினதுபோலு மிருக்கின்றதென முன்ஞானறே ஒப்புக்கொண்டு, இஞ்ஞான்று அவ்வானந்தம் அறிவுக்குப் பின்னமாகலாமோ வெனக்கூறலாமா? அறிவுக்கு ஆனந்தமும் ஆனந்தத்திற்கு அறிவும் எஞ்ஞான்றேனும பேதி த்ததுண்டா? சகலாவத்தைக்கண் ஏகதேசமேனும் சுகதாகம் விட்டதுண்டா? கேவலாவத்தைக்கண் ஏகதேசமேனும் சுகவா ழ்வை விட்டதுண்டா? இல்லையே! நீரின்கண் ஒருவன் தனது சிரம் மறைய முழுகியிருந்தும் தனது சலதாகமாறாது உற்றிரு ந்ததால் அந்நீர்ப்பொருள் சேய்மையுற்றதா? அதுபோல் சக லாவத்தையில் அறிவானது சுகாகாரமாயிருந்தும் தனது பிரவி ர்த்திப்பராக்கினாற் சுகம் சேய்மையுற்றிருக்கின்றதாக மயங்

கியது குறித்துச் சுகமானது தனக்கயலாயிருக்கின்றதென்ன
லாமா?

அன்றியும், ஆங்காங்கும் பெண்பாற்குழாங்கள் உதகளை
யோடு துக்கிக்கும் ஞான்று அவ்வவ்வாராமைகள் எங்கிருந்தெ
ழுகின்றன? அறிவிலிருந்தெழுகின்றனவெனின், அங்ஙனமெ
ழுவானேன்? தம்மால அபிமானிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஆனி
யுற்றதனாலெனின், அவ்வானியுறுககாறும் அம்மாதர்களுக்கியா
திருந்தது? சுகமிருந்ததனறோ? அவ்வச்சுகத்தையும அவ்வெ
ரும கருதாதுழி, அவ்வவ்வாராமையும் ஏது? முன்ஞான்
றிருந்த அவ்வச்சுகத்தையும் உன்ன உனனத் துக்கமெழுச்சியா
யின, அவ்வுன்னல் சுகத்தையன்றியும், அச்சுகம சுகிப்பானாகிய
அறிவையன்றியும, அவ்வறிவும சுகத்தையன்றியு முண்டென
ப்படுமோ? படாதாகலின், எஞ்ஞான்றுமிருப்பது ஞெப்திப்பிரி
யமென்றாயிற்று. ஆகவே, அறிவானந்த ஐக்காலுபவமென
முன்ஞான்று கூறியதற்கு முரணென்னை? அஞ்ஞானமாகிய
இவ்வசுத்தசகலகேவலங்களமுழுவதினும அறிவைவிடாத ஆன
ந்தமும ஆனந்தத்தை விடாத அறிவுமின்றாயின், ஞானமாகிய
சுத்த சகல கேவலங்களிலேயா இவ்வறிவானந்தம பேதித்திருக
கும்? அறிவுககு ஆனநதம வேறெனின், அறிவு எனன அறிவா
ய்முடியும? இனபங்கெட்டதாய் முடியுமன்றோ? இன்பங்கெ
ட்டதாயின, துக்கமுற்றதெனப்படுமன்றோ? துககமுற்றது
சடமெனப்படுமன்றோ? துக்கசடமென்பது அசதெனப்படு
மன்றோ? துககம சடம் அசத்து எனப்படுவது யாதெனப்படும?
அறியாமையெனப்படுமன்றோ? இவற்றால், அறிவென்பதற்குப
பொருளெங்கே! இதுநிற்க.

ஆனந்தத்திற்கு அறிவுவேறெனின், ஆனந்தம் என்ன
ஆனந்தமாய்முடியும? அறிவு கெட்டதாய் முடியுமன்றோ! அ
றிவுகெட்டதாயின், சடமெனப்படுமன்றோ? சடமெனப்படு
வது அசத்தெனப்படுமன்றோ? சடம சத்தென்பது துக்கமெ
னப்படுமன்றோ? சடம் அசத்து துக்கம் எனப்படுவது யாதே
னப்படும்? அஃதும் அறியாமையெனப்படுமன்றோ? அறிவா

னந்தம் தனித்தனிப்பொருளென எங்ஙனம் ஏற்கின்றது? ஞானமாகிய சுத்த சகல கேவலமென்பதியாதெனின், ஷை அஞ்ஞான சகலாவத்தை அசுத்தத்திரிபுடியாக இருக்குமாறுபோல், ஞான சகலாவத்தையென்பது சுத்தத்திரிபுடியாக இருக்கின்றதென்க. திரிபுடியாவது-ஞாதுரு ஞானம் ஞேயம் எனப்படுவனவாம். ஞாதுருவென்பது முதற்பொருளாகியும்,ஞானமென்பது அம்முதலினது சத்தியாகியும், ஞேயமென்பது அச்சத்தியின் காரியமாகியுமிருப்பது. அசுத்தத்திரிபுடியாவது-அவித்யாப்பிரதிபிம்பனை சிதாபாசாந்தக்கரணேந்திரியோபாதிகளனைத்துமாமென்க. இத்திரிபுடி மூவிதமாயுள்ளன. அவை பாகியத்திரிபுடியெனவும், ஆந்தரத்திரிபுடியெனவும் (அதாவது உள்திரிபுடியெனப்படுவது) மத்தியத்திரிபுடியெனவுமாம்.

(க)வது-பாகியத்திரிபுடியென்பது-எத்துணைக் கலவிகேள்விகளிற்சிறந்தும தூலசரீரம வினை முதலாகத் தோனறுகினறதால், இத்தூலமே ஞாதுருவெனவும், இதநூலததிற்கு ஐம்பொறிகளில பர்சேநதிரியம் ஆதாரமாயிருநதும் இததூலத்துள் மற்றவிந்திரியஙகளோடு நின்றுணர்வதுபோலிருததலால் இவவைந்திந்திரியமும ஞானமெனவும், சததமுதலிய ஐநது விடயங்களும் ஞேயமெனவுமாம்.

(உ)வது-மத்தியத்திரிபுடியென்பது—மனமுதலிய அந்தக்கரணம் ஞாதுருவெனவும், ஷை தேகேந்திரியஙகள் ஞானமெனவும, ஏனைய சத்த முதலியவிடயங்கள் ஞேயமெனவுமாம்.

(ங)வது-ஆந்தரத்திரிபுடியென்பது-சிதாபாசன் ஞாதுருவெனவும், ஷை மனமாதிகள் ஞானமெனவும், ஏனைய தேகேந்திரியாதியனைத்தும் ஞேயமெனவுமாமென்க.

இத்திரிபுடிகள், பொருளல்லாததைப் பொருளென்றுணர்தலும, பொருளல்லாதது பொருள்போற்றோற்றுதலுமாகலின், இஃது அசுத்தத்திரிபுடியெனப்பட்டதென்க.

சுத்தத்திரிபுடியென்பது "இருளிற்சுடரென்னவிந்திரவின்ன" என்றறிஞர் அருளியவாறு சொருபசமாதிக்கண் மின்மினியொளிபோல்தற்பிரகாசம்வெளிப்பட்டதுமுதல்வயோ

திகப்பருவம்போன்ற அந்தச்சொப்பிரகாசானுபவ மூதிர்ச்சிகாறுமுள்ள இலட்சியார்த்தமே ஞேயமெனவும், அந்த ஞேயமாகிய விளக்கக்குறியைக் குறியாதகுறித்துணரும் நெறியாகிய மெய்யுணர்வே ஞானமெனவும்,அம்மெய்யுணர்வுக்கு வினைமுதலாகிய சிவமே ஞாதுருவெனவுமாமென்க. அவ்வினைமுதலைச் சிவமென்பானேனெனின், சிவமென்பது காந்திமான் என்பதனுலென்க. காந்திமான் என்பானேனெனின், பிரகாசமென்றும் பிரகாசியென்றுமிருவகையின. அவற்றுள், பிரகாசமென்பது காந்தியெனவும், பிரகாசியென்பது காந்திமானெனவுமாகின்றதால், சிவப்பிரகாசமெனலுமாயிற்று. அதாவது—வியாபகவிளக்கமென்க. வியாபகம் ஞாதுருவெனவும், விளக்கம் ஞேயமெனவும், இந்தஞாதுரு ஞேயமாகிய இவவிரண்டின்மத்தியில், இவவிரண்டினையும் தழுவி நிகழும் ஸ்புரணவடிவமே ஞானமெனவுமாமென்க. இஙஙனமிலஙகும திரிபுடியானுபவமானது-தானென்னும் ஓர் உபசாந்த நிலையையன்றியினுமியினும்,இவவனுபவமுள்ளஞான்றும் இஃது சித்துத்திரிபுடியென்பதா? அன்றிச்சடத்திரிபுடியென்பதா? சித்துதிரிபுடியாகலின் இத்திரிபுடிரகித அகம்பொருளே வேதாந்தமென்னும் சுவானுபவாதீதப் பிர்மோகமென்பதாமென்க. இதற்குதாரணம்,

ஞானவாசிட்டம்.

இருளன்றி யொளியன்றி யளவன்றி யலைவன்றி
யியல்பொன் றின்றிப்
பொருகின்ற பூதங்கள் பலபொருள்களன்றிநிறை
புரண மாகி
யுருவன்றி யருவன்றி யுளதன்றி யுண்டில்லை
யென்று மொன்றாய்
வருகின்ற திரிபுடியி னடுத்தோன்று மறவாது
மதித்துக் கொள்வாய்.

எனக்கூறியவாற்றாற்காண்க. ஷை சொருபசமாதிக்கணுள்ள திரிபுடியானுபவம் அறிவெனப்படுமோ? அன்றி ஆனந்தமெனப்படுமோ? ஆனந்தமெனப்படுமெனின், திரிபுடிரகிதம் யாதெ

னப்படும்? அஃது அறிவுமயமென்பதாக்கும்! ஆகவே, அந்தர கிதம் சகலாவத்தையெனப்படவேண்டுமே! ஷை அஞ்ஞான நிசைக்கணுள்ள சுழுத்தியவத்தை சகலாவத்தையென்பதாயின், இத்திரிபுடிரகிதானுபவமும் சகலாவத்தையெனப்படும். அஃது அங்ஙனமில்லையே! இஃது இங்ஙனமிருக்க அச்சுழுத்தியவத்தை திரிபுடிரகிதமாகலின், அஃது கேவலாவத்தையெனப்பட்டது. அங்ஙனமே, இஞ்ஞானநிசைக்கண் இத்திரிபுடிரகிதமானது கேவலாவத்தையெனப்படாது சகலாவத்தையெனப்படுமோ? அன்றியும், திரிபுடிசகிதானுபவம் சகலமென்பதால் இச்சுத்த சகலமே துரியாவத்தையெனவும், இத்திரிபுடிரகிதானுபவம் கேவலமென்பதால் இச்சுத்தகேவலமே துரியாதீதாவத்தையெனவுமாமென்க. துரியாவத்தை அறிவுவிளக்கமும், துரியாதீதாவத்தை ஆனந்தோதயமுமாமென்க.

அன்றியும், சங்கற்பமென்பது மூன்றுவகையின. அவை-மனவிகற்பசங்கற்பமெனவும் நிர்விகற்பசங்கற்பமெனவும் சவிகற்பசங்கற்பமெனவுமாம் மனவிகற்பசங்கற்பமென்பது-அஞ்ஞானநிசைக்கண்ஷை பாகியத்திரிபுடிமுதல் மூவிதத்திரிபுடிகளும், நிர்விகற்பசங்கற்பமென்பது-ஞானநிசைக்கண் தன்னைச் சொப்பிரகாசவடிவமெனக் கண்டுகண்டனுபவிக்கும் ஷை திரிபுடிசகிதானுபவமும், சவிகற்பசங்கற்பமென்பது-தன்னை ஆனந்தவடிவமெனக் கணடுகண்டின்புறும் திரிபுடிரகிதானுபவமுமாம். அறிவுவடிவாய்விளங்கும் நிர்விகற்பமும்ஆனந்தவடிவாய் நிற்கும் சவிகற்பமும் சங்கற்பமெனப்படுமோவெனின், தானென்பது சுசாதிமுதலிய மூன்றுமயக்கமுமின்றி, அறிவேவடிவாய்விளங்கினும் அவ்விளக்கம் ஓரூஞான்றாகலின், (அதாவது சொருபசமாதிமட்டுமென்பது) அவ்வோர்ஞான்றும் மூடவிருத்தி கோரவிருத்தியெனப்படாது சாந்தவிருத்தியாயினும் அது விவேகவிருத்தியெனப்படுதலினும்,தானென்பது ஷை சுசாதிமுதலிய மூன்றுள் சுகதபேதகற்பனை மயக்கங்களுக்காதாரம் போலிருக்குமின்பமே வடிவாய்நிற்கினும் அவ்வின்பநிலை ஓர்ஞான்றாகலின் (அதாவது சகசசமாதிமட்டுமென்பது) அவவோர் ஞான்றும் மூடவிருத்தி கோரவிருத்தியிறந்த சாந்தவிருத்தியா

யினும் அது அகண்டாகாரவிருத்தியெனப்படுதலினாலும், சங்க ற்பமென்பதற்கையமின்றென்க. ஷை மனவிருத்தியின் சேட்டையும் அச்சேட்டையினமையுமாகிய அசுத்த சகல கேவலாவத்தையிலேயே ஷை அறிவானந்தம் பிரிவற்றிருக்கின்றதாயின், ஷை வியாபகவிளக்க வுணர்வாகிய சுத்தத்திரிபுடியென்னும விவேகவிருத்தியே சுத்தசகலமும்-இத்திரிபுடியாகிய விவேகவிருத்தியின் அயர்வே சுத்தகேவலமுமாகலின், இச்சகலகேவலத்திலேயா அவ்வறிவானந்தம் பிரிவுற்றிருக்கின்றது? அக்கினியினது உட்டினமும பிரகாசமும பிரிவுற்றிருக்கின்றதா? இன்றன்றோ? அவவபேதமானது விளக்கின்கண் ஒளிமிகுதியாயும கட்டையின்கண் உட்டினம மிகுதியாயுமிருக்கினும, அவவிளக்கின்கண் உட்டினமும கட்டையின்கண் ஒளியுமின்றோ? இருக்கினும,அவவவற்றில் அதுவும் குன்றியிருக்கின்றது. அதுபோல, தானேதானாகிய அறிவானந்த ஒருமை ஷை சுத்தாசுத்த சகலாவத்தைகளில் அறிவுமிகுந்திருக்கினும, ஆனந்தமின்றோ? இன்றெனின்,அவவிரண்டிலும அறிவு ஆனந்தானுபவமின்றாயினும், ஆனந்தாகாரமாகவேனும இருக்கின்றதன்றோ? அஙஙனமிருத்தல ஆனந்தம் குன்றினதுபோலும். ஷை சுத்தாசுத்த கேவலாவத்தைகளில் ஆனந்தம் மிகுந்திருக்கினும் அறிவின்றோ? இன்றெனின், அவ்விரண்டிலும ஆனந்தம் பிரவிாத்தியானுபவமின்றாயினும, நிவிர்த்தியாகவேனுமிருக்கின்றதன்றோ? அஙஙனமிருத்தல் அறிவுகுன்றினதுபோலுமாமென்க.

இவற்றால் அறிவானந்தம பிரிவற்றதாயிற்று, ஆகின்றதால், ஒவவொருபோதமும் இருவகைச்சமாதிகளிலும் பலகற்பமும பழகிப்பழகி இவ்வறிவானந்த ஒருமையானுபவம், அதாவது-தானானந்தானுபவம் எய்தவேண்டுமன்றோ? இங்ஙனமெய்தியிருத்தலே தானறிவானந்தமாயிற்று. இத்தானென்பதையன்றி விடயானந்தம் வேறாகவிருக்குமாயின் ஷை அறிவானந்தமும் வேறாகவிருக்கலாம், இருக்கின்றதேயெனின், ஒவவோர்விடயமும் சோதனையில் தானாக முடியாதிருக்கட்டும், முடிகின்றதால், அவவறிவானந்தமும் தானென்பதையன்றி இன்றென்பதாயிற்று. ஆகலின்,

திருக்குத்திரீசியவிவேகம்.

தானறிவா னந்தமதாற் றான்விடயா னந்தமதாந்
தானவத்தை யாதியெனல் சாற்றவோ—யானிதனை
யெவ்வோர் விடயத்து மெவ்வொன்றாக் காட்டிடுவன்
செவ்விதாக் காண்பவர்க்குச் சென்று என்றருளியிருக்

கின்றதைக்காண்க. அன்றியும் இவ்வறிவானந்த ஒருமையினை,

தத்துவராயர்பாடுதுறை.

சாதி கழிந்ததென றூதேடா காளாஞ்
சங்கை தவிர்ந்ததென் றூதேடா காளாஞ்
சோதி சுகமேயென றூதேடா காளாஞ் [றும்
சொல்லவொண் ணாததென் றூதேடா காளம். என்
அதிவேசா ணிதுவென்றென. றாரிய னருளசெய்ய
விதுவது வாகுமென் றூதீபற
விலக்கணைப் புகுந்ததென் றூதீபற. எனறும கூ

றியவாறறுறகாண்க.

ஒவ்வோர் போதமும எத்தகையதாகிய பக்குவமுற்றிருக்க வேண்டியது? பின்ஞான்று எதிறத்தாபாற்சென்று தஞ்சமென்றடையவேண்டியது? அதனை பின்ஞான்று அத்திறத்தாபாற் சென்றுஎவ்வாறுழைதது எவ்வாறுதெளிந்திருக்கின்றதெனின், அகத்தும் புறத்தும் காணப்படுவனவாகிய,

முதலாவது

● சர்வமும் தமக்கெனச் சரறும் பொருளின்றிய ஆரோபமெனக்கண்டு இவற்றின்மீது முற்றும் விரக்தியுற்று,

உத்தமவாதநூல்.

அல்லவற்றை நசனெனவி லற்பரினு மென்சிறந்தோ
மல்லவற்றைக் கோனெனிலு மங்ஙனமே—சொல்லளவா
வாதிக்கக் கற்றுணர்ந்தீர் வாயடங்கிக் கேட்டிமின்
போதிக்கத் தக்கவர்பாற் புக்கு. என்றும்,
தன்னைத்தான் காணிற் றலைவன் றொலைவல்ல
தன்னுருவ மல்லவெலாந் தானன்று—தனகே

யறியாத் தகையதனு லாய்துமுன் வல்லீ
ரெறியன்மி னென்சொல்லை யீங்கு. என்றும்,

அருளிய இவ்வாக்கியங்களுமன்றி இவைபோன்ற அரிய வாக்கியங்களையும் நன்குன்னிஷெ நானெனனும் அப்போதமானது தன்னை எது நான் எது நானெனப் பலகற்பமும் தேடியும் காணேனென்னுமாராமையும் அதி தீவிரதர முற்றிருத்தலும்,

இரண்டாவது

குறள்.

இழுக்க லுடையுழி யூன்றுகோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

எனக்கூறிய இவவரியவாக்கியத்திற் குறிக்கப்பட்ட அகம் புறமென்பதிறந்து தானேதாகுகிய ஞானசற்குருவின் பாலடைந்திருத்தலும்.

மூன்றாவது

தாயுமானவர்.

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேடிலா மெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறு வற்பவநோய் மாறுமோ—நாட்டமுற்று
மெய்யான நிட்டையினை மேவினர்கட் கன்றோதான்
பொய்யாம் பிறப்பிறப்புப் போம்.

என்றருளிய இவவாக்கியமுமன்றி இதுபோன்ற வாக்கியங்களையும் நன்குன்னிச் சிரவணம் மனனம் நிதித்தியாசனமட்டில் நில்லாது, மேலே பலகற்பம் சமாதிகூடி ஈற்றில்ஷை அறிவானந்த ஒருமையாகிய சாட்சாத்காரமாதலாமென்க.

அன்றியும், இப்பரிபாகிகட்கு அப்பரமாசிரியர்கள் நேரிடுதலையும் அங்ஙனம் நேரிட்ட பின்ஞான்று அவர்கள் இவர்களைப் பாதுகாத்தலையும் அங்ஙனம் பாதுகாத்தலுக்கு இவர்கள் ஒத்திருத்தலையும் திருட்டாந்த பூர்வகமாக உணர்த்துதல். இவ்வதிதீவிரதரபரிபாகிகள், கப்பலைச்செலுத்தும் மாலுமிகள் தமக்குக் கிஞ்சித்தும் எல்லை கரைகாணுது அவ்வகண்ட சமுத்திரத்திற்கிடையில் திசைதப்பித் திகைதிகைத்து அலையும் ஞான்று அவர்களுக்குத் தெய்வகதியாக ஓர் தீவு கண்கூடாகுற்போல்,

இவாகட்குப் பொருளல்லாதவை பொருள்களாக ஆரோபிதமாய்த்தோற்றினும், அவற்றினுக்கும் தற்போதமெட்டாமைக்கும் கிஞ்சித்தும் சகியாமல் திகைத்து அலையும் ஞானறு அவவாசிரியாகள் நேரிட்டு,

கைவல்லியநவநீதம்.

வாராயென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந்தி றந்து
தீராத சுழல்காற் றுற்ற செத்தைபோற் சுற்றிச் சுற்றிப்
பேராத கால நேமிப் பிரமையிற் றிரிவன் போத
மாராயுந் தன்னைத் தானென றறியுமவ் வளவுந் தானே.

என்றும்,

வேதாந்த இலக்கணம்.

பூர்வசித் தாந்த வடுகரு நெறியால்
வலித்திழுத துப்போய் மாறு வாழந்
தெரிக்கவல் லவனுற் றோர்தன் ஞானம. என்றும்,

அருளியிருக்கின்றபடி அவவாசிரியாகள் தாம் மாாச்சால நியாயம்போல, அதாவது பூனைகள் தாம் செல்லுமிடமெல்லாம் தமது குட்டிகளைக் கவவிக்கொண்டுபோய் வைததுவைத்துப் பாதுகாத்து அவற்றை வளர்த்து விடுவதுபோல், இவவாசிரியர்கள் தம்மைவந்தடுத்த பரிபாகிகளைத் தாம் மூன்ஞான்று அகமுகநெறிக்கண் வாச்சியார்த்த லட்சியார்த்தமாகத் தெளிந்த ஆங்காங்கும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் வைத்துவைத்துத் தானே தானுக்குவிக்க, அங்ஙனமே இப்பரிபாகிகள் மர்க்கட நியாயம் போல், அதாவது குரங்கின் குட்டிக்குழாங்கள் தத்தம் தாய் செல்லுமிடங்கடோறும் அத்தாயைக் கணமும் விடாது சென்றுசென்று வளர்ந்து நிகழுவதுபோல், ஆசிரியர்களது திருநோக்கின்படியே இப்பரிபாகிகளும் அகமுகநெறிக்கண் கூடவேசென்றுசென்றுஷை வாச்சியாாத்த லட்சியார்த்தமாகத் தெளிந்து தானேதானாக இருத்தலுமாமென்க.

இஃது இங்ஙனமிருக்க, மூன்ஞான்று ஞான சற்குருவென இரண்டாகக்கூறியது எற்றுக்கெனின், ஞானானுபவமெனவும், தானானுபவமெனவுமிரண்டாக விருக்கின்றதனாலென்க.

இவ்விரண்டனுபவத்துக்குமியைந்தவர் ஒருவராயிருக்கினும், இவ்வொருவரையே ஞானகுருவெனவும் சற்குருவெனவும் இரண்டாகப்பிரித்துக் கூறியிருக்கின்றது. ஞானகுருவெனப்பிரித்தியாதுக்கெனின், ஞானமென்பது இருவகையின. அவை —போலிஞானமெனவும் உண்மைஞானமெனவுமாம். அவவிரணடுள் போலிஞானமென்பது இஃதெனத்தெரியாத தம்மைத் தாம் ஞானிகளென நடிப்பது-அவ்வாறு நடிப்பவர்கள் விடயசுகப்பிரத்தியட்சத்திறகியைந்த சரியை கிரியை யோகம் எனனும இம்மூன்றின்மாத்திரம் நன்கழுந்தி முறைபிறழாதொழுகி, இம்மட்டிலே தம்மைத் தீர்ந்த ஞானிகளாக மதித்து நாமரூபங்களாககரைத்தற்கிணங்காது, அவற்றை வினைமுதலாக மயங்கிய சரித்திரங்களையன்றி முடிவென்பது வேறேயினறெனத்துணிபுற்று, மேல் நிகழும் ஞானமொன்றுண்டென்பவரைத் தூடித்துக்கொண்டிருப்பவரும, இச்சரியையாதிகளில் நன்கழுந்தினவர்போல் தம்மைக்காட்டிக்கொண்டு வேடத்தாலும் சொலலாலுமநடித்துப் பிறபோனதயணிடத்தும கைம்பெணகளிடத்தும் நன்கழுந்தி ஞானநூலகளையும மிக்கக்கற்றுத்திரிபவருமாம். இங்ஙனமிருப்பவரைக் கள்ளஞானிகளெனப் பிரித்தற்கு அங்ஙனம ஞானகுருவெனக் கூறினதேயன்றி வேறனறெனக.

எனவே, முதறகண் கூறப்பட்டவர்கள் தீர்ப்பென்பதியாதோ அதை வறிய சொல்லாற்றலினாலும், இரண்டாவது கூறப்பட்டவர்கள் வறியசொல்லோடு வேடத்தாலும மயக்குபவருமாமென்க. அங்ஙனம்கூறியது இவர்களை நிக்கிரகித்தற்கேனும்,அவ்வகையானஞானகுருவினது ஞானனுபவமென்பதியாதெனின்,

ஞானகுருவினிலக்கணம்.

முன்னர் அனைத்தும் சதுர்ஞான்றும் தமக்கெனச் சற்றும் இருப்பென்பதின்றிய மித்தையெனத்தேர்ந்திருக்கினும், மீண்டுமீண்டும் அவைகள் தோற்றிக்கொண்டேதானிருக்கும. ஆயினும், அவ்வத்தோற்றங்கள் முன்ஞான்றுபோலின்றிக் கயிற்றரவுமுதலியனபோல் தோற்றுமாகலின்; கன்னற்கட்டியையூட்டிச் செய்யப்பட்ட பணியாரங்கள் இனிப்புமயமாவதுபோல்,

ஷை தோற்றல்மாத்திரமாகிய சீவேசுரசகத்துக்கள் ஒவ்வொ
ன்றினும் சமாதிக்கண் விளங்கிய தனது ஞானப்பிரகாசத்தை
க்கொடுத்துக்கொடுத்துத் திருட்டியழுந்துந்தோறும், அத்தோ
ற்றங்கள் ஒவ்வொன்றும் கரைந்து கரைந்து பின்னொன்று அனை
த்தும்ஷை தனது ஞானப்பிரகாசமாகத் தோன்றுமன்றோ? அ
ங்ஙனமிலங்கும் சுயம்பிரகாசத்தையன்றி அன்னியமாக அநு
த்துவமேனு முண்டெனப்படுமோ? இல்லாவுழி, எது அக
மெனபதற்குப் பொருள்படுமே? வேறின்றாகலின், அச்சுயம்பிர
காசத்தையே இது நான் இது நானெனப் பலகற்பமும் கண்டு
கண்டனபாகாரமாய்ப் பழகிக்கொண்டிருக்கவேண்டிவருமன்
றோ? இங்ஙனம் பழகுவது ஞானனுட்டானமாகலின், இந்த
ஞானனுட்டானிகளைத்தான் ஷை ஞானகுருவென்றுரைத்திருக்
கின்றதெனக.

இங்ஙனம் விடாது அப்பியாசிக்குமனுபவம் ஞானமாயி
னும், இஃது ஐந்துவித அனுபவமாயிருக்கின்றன. அவை (க)
வது- தனக்கெனப் பொருளின்றித் தோற்றல்மாத்திரமாக நிக
ழும் சீவேசுரகற்பனைகள் சின்மாத்திரமாகக் கரையப்பட்டுக்
கொண்டிருக்கினும் இவை அநாதிமயக்கமாகலின், ஷை ஞானா
னுட்டானம் நன்கு நிலைக்குங்காறும் இடையிடையே கரைந்து
கரைந்து தோற்றுவது இயல்பாகுமன்றோ? இயல்பாயினும்
எது இங்ஙனம் தோற்றுவது? தற்பிரகாசத்தையன்றியுண்
டெனப்படுமோ? படாமையால், இவையனைத்திற்கும் உபாதா
னகாரணம் யாதெனப்படும்? தானாகலின் தானே முதற்காரண
மாயும், (உ)-வது அவ்வாறாயினும், இத்தோற்றங்கள் தானென
ப்படுமோ? படாததால் இவற்றிற்குத் தான் விலட்சணமாயும்,
(ங)-வது இத்தோற்றங்கள் மாறிக்கொண்டேயிருப்பது எதன்
பாலெனப்படும்? தன்பாலெனப்படுமன்றோ? ஆகலின் தான்
வியாபகமாயும், (ச)-வது இத்தோற்றங்கள் காணப்படுவது எ
தற்கு? தனக்காகலின் தான் சாட்சியாயும், (ரு) வது இத்தோ
ற்றங்கள் விளங்குவது யாதினாலெனப்படும்? தன்னாலாகலின்
தான் விளக்கவடிவாயும் ஆகின்றன. எனவே, தானென்பது
சர்வோபாதானமெனவும் சர்வவிலட்சணமெனவும் சர்வாதார

மெனவும் சர்வசாட்சியெனவும் சர்வப்பிரகாசமெனவும் ஆயிற்று. ஆகவே, இச்சீவேசுரசகத்தனைத்தும் தனது சாயைகளாகலின், சர்வமும் நானெனவும், இச்சாயைகளுக்கு ஆணி விருத்தி எத்துணை மீக்குறினும் கிஞ்சித்தும் தனக்கின்றாகலின் சர்வாதீதமெனவும்,இச்சாயைகளுக்குத் தான் இடமாயிருத்தலின் சர்வாதாரமெனவும், இவற்றைச் சர்வக்ஞத்துவமாக நின்றுணர்தலின் சர்வசாட்சியெனவும், இவையனைத்தையும் விளக்கிக்கொண்டிருத்தலின் சர்வப்பிரகாசமெனவுமாயிருத்தலே, ஷை முக்கியானுபவமாமென்க.

அங்ஙனமாயின், ஞானகுருவென்றது சற்குருவெனப்பிரித்ததியாதுக்கெனின்,

இஃதுபோலிஞானம்.

சிலர் அஞ்ஞானமென்பது முழுதும் நசித்தற்கியைந்த அபரஞானமெனவும் பரஞானமெனவும் திரஞானமெனவும் மூன்றுண்டெனக்கூறி, அவற்றுள் திரஞானத்தைக் கேட்டுமறியாமலும்,ஷை பரஞானானுபவமின்றியும், அப்பரஞானானுபவத்திற்கு எதிர்மறையான ஓர்விதஞானானுபவத்தையெய்தி (அதாவது கிஞ்சித்தும் அஞ்ஞானமென்பது நசிப்புறாது நீங்கியதுபோலிருக்கும் ஞானம்) இந்த ஞானத்தினால், மோட்சானுபவிகளைப்போல், (அதாவது ஞானஞ்ஞானரகித நிரதிசயானந்தானுபவிகள்போலிருந்து) அடுத்தவராது அஞ்ஞானிகளையகற்றற்கு இவவஞ்ஞானிகளகலாத வேதபாகிய அந்த ஞானானுபவத்தாலும், அவவனுபவத்திற்கியைந்த வேதபாகிய சுருதிகளாலும், (அச்சுருதிகளாவது சதுர்த்தசவித்தைகளாகிய சத்பிரமாணங்களுக்குமிணங்காதவைகள்) அஞ்ஞானிகளை மறையச்செய்பவர்களும், இங்ஙனமாகிய ஞானானுபவ ஆதரவு சற்றுமின்றி வேதபாகியமான ஷை சுருதிகள் மாத்திரத்தாற் பிறரைமயக்கிவைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமாகிய இவ்விருபட்சத்தாரும் தீர்ந்தானுபவிகளன்றெனக்கலைதற்கு ஷை சற்குருவெனக்கூறினதேயன்றி வேறன்றென்க.

அஞ்ஞானமென்பது சற்றும் நசிப்புறாது அகன்றதுபோலிருக்கும் ஞானானுபவமென்பதியாதெனின்,

ஒழிவிலொடுக்கம்.

காணு மறிவுங் காட்டறிவு நாமவற்றைக்
காணக் கழலுவ கழற்றியபின்—நாணி
நமைத்திருமபிப் பாராதே நான்றானென் றேதே
யமிழ்த்துகர கம்போனிற பாய். எனறும,

வதுவைச் சடங்கதனை மைதுனமாக் கொண்ட
புதுமைச் சிவானநதம் போதும—பதையா
விளக்கொளியி லெணணெய வியாபியா ரற்போற்
கொளக்கொடுத்தல சததியமாக் கொள. எனறும

கூறியிருக்கினறது.

தததுவங்கள ஒவவொனறையும ஆத்மாவானது நானன்று நானனறென நியதிக்ளைநதுகளைநது சென்று தனிப்பட்டிருக்கும முடிவில, எனறுநான்றும அறிவுககறிவாய நின்றிலங்கும் திருவருளானது வெளிப்பட்டு, முனனுானறு தனிப்பட்டிருந்த ஆதமாவை அயநதை இழுக்கும காநதமபோல இழுதது, தனககாதார குணியாகிய சிவவியாபகததில கடலின்கண கடமானது அமிழநதுவிடுவதுபோல் அமிழசசெய்து, பினனர் விளக்கொளியில எணணெயானது வியாபிதது அவவிளக்கொளிக்குத தான உணவாய்விடுவதுபோல, ஷை சிவததிலழுந்திய இவவாதமா அசசிவததிறகு உணவாகுமாறு செய்விககின்றது ஷை திருவருளெனக் கூறுகின்றதன்றோ? இவவிருகவிகளும் சித்தாநதபட்சம (க)–வது ஷை முதறகவியில் சலவியாபகத்துளொடுஙகிய கடப்பொருளானது அச்சலத்துககுத தான வேறு பொருளாயிருக்கின்றதுபோல், சிவததுளொடுஙகிய சீவப்பொருளானது அச்சிவததுக்குத தான் வேறு பொருளாயிருக்கினறது. இதனால், முததியென்பது இரண்டறக்கலத்த லென்பதெங்கே ? இன்றாகலின, அததுவிதமெனபது விருததமாகின்றதே! சிவமும் ஆன்மாவும் பிரிவறறிருக்கும் ஐக்கானுபவமே ஒன்றெனவும் இரண்டெனவும்படாத அத்துவிதமுததியென்பதெனின், சிவமுமான்மாவும் அனாதி இரண்டாகலின், முத்தியில் ஒன்றல்லவென்பதுஉண்மையே! அதனோடிரண்டுமல்லவென

பது எங்ஙனம்கூடும் ? பிரிவற்றிருத்தலே இரண்டென்பதல்லவெனின், கதிரொளியில் விளக்கொளி இரணடுபடாதிருக்குமாயின், சிவவொளியில் சீவனாகிற சிற்றொளி இரணடுபடாதிருக்கும். கதிரொளிமிகுதியில் விளக்கொளி தோன்றாதிருக்கில் அவ்விளக்கொளி வேறன்றெனப்படுமோ ? இதுபோல, சிவப்பிரகாசத்தில் சீவசிற்றொளியானது தோன்றாதாயின், சீவன வேறன்றெனப்படுமோ ? சிவமும ஆன்மாவும அனாதி இரணடாகலின் அவ்விரண்டும கலந்தஞான்றும கலக்காஞான்றும இரண்டென்பதற்கு முரணென்னை ? இன்றாகலின், அத்துவிதமென்பது அடாதென்பதாயிற்றெனக.

ஷை இரண்டாவது கவியில் விளக்கொளியில வியாபித்த எண்ணெயானது அவ்விளக்கொளிக்குத தான் உணவாகியபின்னர், எண்ணெயென்பது அணுவணுப் புகைவடிவாயெழுச்சியுற்றுச் சூனியமாகிப் போகுமன்றோ ? அதுபோல், சிவத்திலொடுங்கிய ஆன்மாவானது அச்சிவத்தில் வியாபித்துப் பின்னா அதற்குத தான் உணவாகிய ஞான்று, ஆன்மாவென்பது உண்டெனப்படுமோ ? படாதாகையால, இவ்வான்மா அநித்தியவிலக்கண மேற்பதுமன்றி அனாதிநித்தியமெனக் கூறியிருப்பதும பொய்ப்பட்டுப்போகின்றதென்க. அன்றியும, சிவத்தோடு ஏகமாதற்கியைந்த ஆன்மப்பொருளானது தான் அனாதியாயுள்ள பாசத்தை நோக்குங்கால் சத்தெனவும, பதியை நோக்குங்கால அசத்தெனவுமாகின்றது. இவ்வான்மா பாசநோக்கிற் சத்தாயிருக்குங்காலும் அசத்தெனப்படாமலும், பதிநோக்கில் அசத்தாயிருக்குங்காலும சத்தெனப்படாமலு மாகின்றதாயின, இதற்கு இவ்விரண்டுள் எதுவாயிருக்குமிருப்பு மாறாத நிலையெனப்படும் ? பதியின்கண் அசத்தாயிருக்குமிருப்பே நிலையெனப்படுமெனின், முன்ஞான்று பாசத்துள் சத்தாயிருந்த இருப்பு நிலையாயிற்றா? பின்ஞான்று பதியுள் அசத்தாயிருக்கு மிருப்பு நிலையெனப்பட? அனாதியாயுள்ள பாசவசமே நிலையாவழி, இடைஞான்று வாய்க்கும் அருள்வசமோ நிலைத்திருக்கும்? அன்றியும, ஆன்மா சதசத்துப்பொருளாயின், இவ்விரண்டு எதிர்மறை நிலைமையும் எங்ஙனம் அபேதமாயிருக்கும்? சத்துள்ள ஞான்று

அசத்தும் அசத்துள்ள ஞான்று சத்துமின்றி அன்னியோன்னியாபாவமாகின்றன. ஆகவே, ஆன்மாவென்பதற்குப் பொருளெங்கே? ஓர்பொருள் சத்தாயும் அசத்தாயுமிருப்பதுண்டா? இராதே! ஓர்முதல் ஓரவசரத்தில் சத்தைப்போலும் மற்றோர் அவசரத்தில் அசத்தைப்போலு மிருப்பதுதான் முறையெனப்படும். எங்ஙனமெனின், அனுபவத்தை நோக்கச்சத்தாயும் ஆராய்ச்சியைநோக்க அசத்தாயுமிருப்பது. அங்ஙனமிருப்பது அநிர்வசனீயமென்பரறிஞர். அஃது யாதெனின், கயிற்றரவு கானல்நீர் கனாக்காட்சிபோன்ற, அகத்தும் புறத்தும் விடாது காணப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் நாமரூபங்களாமென்க.

அவற்றுள், ஒன்றை யூகிக்குதும். ஆடையானது உடுத்தல் முதலிய அனுபவத்தை நோக்குழி உளதாயும், அதனையாராய்ந்து நூற்பொருளை நோக்குழி இலதாயும் முடிகின்றது. இங்ஙனமே சராசரமும் ஆகின்றன. ஆன்மாவென்பது இவற்றைப்போலாயின், அநிர்வசனீயமாகுமே! அன்றியும், ஆன்மா சதசத்துப்பொருளாயின், சத்தும் அசத்தும் சேர்ந்திருக்கும் சேர்க்கையாம் அச்சேர்க்கை விகாரமெனப்படும். அவ்விகாரம் மூன்றனைக்கூட்டவிகாரமும் திரிபிணைக்க விகாரமுமன்று, பலவிசிட்ட விகாரமாகின்றது. ஆகவே, அது தோற்றமாத்திரமும் சொல்மாத்திரமுமா? அல்லவே! ஏனெனின், ஓர் முதலன்றாகலினென்க. இங்ஙனமிருக்க, முன்ஞான்று திருவருளானது தத்துவங்களையெல்லாம் ஈது ஈதென அறிவித்தவாறு இவ்வான்மா அத்தத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றையும் தனதுருவமன்றெனச்செலவுழி, இங்கே அன்றெனபதற்கு எதிர்மறையென்பது எதுவெனப்படுமே? ஆம் எனபதன்றோ? அவ்வாமென்பதற்கியைந்திருப்பதியாது? மேலிருந்து இவ்வான்மாவை இழுத்துச்சிவத்தோடு கலக்கச்செய்யும் திருவருட் பிரகாசமெனின், ஷை தத்துவங்களைக் களைந்து செல்வது எது? ஆன்மாவன்றோ? அவ்வான்மா நானல்ல நானல்ல வென்றன்றோசெல்வது? நான் அல்லவெனச்செல்லும் ஈற்றில் நான் ஆமெனப்படுதற்கியையவேண்டுமன்றோ? இத்தத்துவங்களை நானல்ல

நானல்லவென்று ஏகாது திருவருளல்ல திருவருளல்லவென்று ஏகியிருக்கின் ஈற்றில நானும நானுமெனபதற்கியையாது திருவருள் ஆம திருவருள் ஆம எனபதற்கியையும. அங்ஙனமின்றி, இவற்றை நானல்ல நானல்லவென்றேகுவதால, ஈற்றில நானும நானுமெனப பொருள்படுத்தற்கு முறையென்னை ?

ஆராய்ச்சியில தத்துவங்கள் நானல்லவென்பதனால அந்தத்தில விளங்கிய அசிற்பிரகாசம நானெனபதாகின்றதே! அன்றியும், ஷை தத்துவக்கூட்டங்களை நீ அன்று நீ அன்றெனச்சென்றாலன்றோ ஈற்றில நீ ஆம நீ ஆமெனபதற்கு அத்திருவருள் இயையும அங்ஙனமில்லையே! கருத்துக்கூட்டங்களை நானன்று நானன்றென நியதிகளைவகியாதற்கு ? நானெனபதற்கு உள்ளீடாயிருக்கும் திருவருளை ஆமெனக்கண்டுணர்தற்கெனின, ஈனெனபதல்லாதனை நான அன்றெனக்கழிந்துழி ஈற்றில நானெனபதற்கு எப்பொருள் இலட்சியமாயிற்று? வெறும சொல்மாத்திரமாயிருக்கும பொருளாயாகின்றதன்றோ? சொலமாத்திரப்பொருளன்றெனின், கற்பனைகளாகிய கயிற்றரவு கானல்நீர் முதலியவைகள் அனாசதமாக இருந்தும் தோற்றுகின்றதாகலின், ஷை திருவருளைப்போல நானெனபது இருப்பாயிருக்கின்றமையால ஏன தோன்றாமற்போகும? எனக்குநான தோன்றுதுழி, அயலாகிய திருவருளிலட்சியத்தை ஏற்கவேணடுவதென்ன? என்னை நான கண்டன்றோ அங்ஙனம் கண்ட என்னைக்கொண்டு யான் மேலேயிருக்கின்றதைக்காணவேணடும்? முன்னொன்று என்னை நான் காணாது மேலேயிருக்கின்றதைக்காணவேண்டுமென்பது மிக்க அறியாமையென்றோவென்னை? மேலேயிருக்கும் அயல் இலட்சியம் வேண்டுவதின்றெனக்கூறின், இதுகாறும் அயலாகிய நாமரூப இலட்சியத்தை ஏன ஏற்கவேண்டுவதெனின், அறியாமையினால் அங்ஙனம ஏற்றமையினாலன்றோ இஞ்ஞான்று விவேகத்தால் நானன்றெனக் கழிந்து செல்லவேண்டுவதாயிற்று.

ஆகவே, பின்ஞான்று அயலை நானெனமயங்கிய நானென்பதியார்? நானென்பதியார்? எனப்பன்ஞான்றும் பழகிப்

பழுதி இலட்சியப்படக் கண்டுணரவேண்டுமென்றோ? அங்ஙனம் நானென்பதைக் கண்டுதெளியாது, ஒன்றை நானன்றெனக்க ளைந்து மற்றொன்றை நீ ஆமெனக்காண்கிறதற்கா? அல்லவே! நானன்று நானன்றென அவ்வப் பாவத்தைவிட்டுச் செல்வது எத்துணைக்கட்டமெனப்படும்? இத்துணைக்கட்டமுற்றுச்செ ன்றதனால் ஈற்றில் தன்னை விட்டுவிட்டு அருளென்றும் பரை யென்றும் ஆனந்தமென்றும் அதீதமென்றும் மோசமபோய் வி டலாமோ? இம்மோசம் ஒருவன் குளிக்கப்போய்ச் சேற்றைப் பூசிக்கொண்டதுபோலன்றோ இருக்கின்றது? தன்னாற்களையப் படும தததுவக்குழாங்கள் தனனையன்றி இன்றெனத்தெளிந் துசெல்லின, ஈறறில தன்னாற் பற்றப்படும அருளென்பது தன் னையன்றியுண்டெனப்படுமோ? முன்னான்று தத்துவக்குழா ஙகளையும் தன்னையும உண்டென ஏமாந்துவிட்டதனாலன்றோ, பின்னானறு ஈற்றில விளங்கிய தன்னை அயலென நன்கு ஏமா ந்து மோசமபோய்விட நோந்தது? தன்னை உழைப்பின்றிய மூடதிசைக்கண்ணும அவவுழைப்பு முதிர்ந்த விவேகதிசைக்க ணணும் ஏமாந்துவிட்ட கொடுமையினாலன்றோ இனனும் நன்கு ஏமாநது மோசமபோய் விடுதறகுக்காரணமாகத் தன்னை வாச் சியாாத்த இலட்சியாாததமாய் விளங்கிவைத்தற்கு மிக்க ஆப்த மாயிருக்கின்ற அனாதியாகிய வேதமாதாவை, விபசாரியென்று ம அவிசாரியெனறும மயக்கியென்றும் மோகியென்றும் பிரே தமென்றும் பசுவென்றும் வறுமையென்றும் இவவாறே அ னேகமாக வைதுகொண்டுவருகிறதற்கிடனாயிற்று. அன்றியும், தன்னால் தானன்றெனக் களையப்படும் அபலனைத்தையும்,

சொருபசாரம்.

நாமா யிருந்தோமு நாமேநா மல்லவாப்
போமாறு போகும் பொருளுநாம்—யாமத்துத்
தானே யுறங்கிச் சகத்துருவாய்த் தோற்றிவிழித்
தானே யவன்போலத் தான்.

என்றருளியபடி காரணகாரியமுதலிய அபேதவாதம் ஐந் தாலும் ஆராய்வுழிக் காரியப்பொருளாய் முடிகின்றதன்றோ?

முடியவே, இக்காரியங்களுக்கு உபாதானகாரணம் யாதாய்முடிகின்றது ? ஆராய்ந்து நின்ற நானென்பதன்றே ! அங்ஙனமாயின், ஆராயப்பட்ட அனைத்தும் எதனது காரியமாகின்றன ? ஆராய்ந்து நின்ற தனது காரியங்களன்றே ? தனது காரியங்கள் தன்னைத்தவிர உண்டா ? இன்றெனின், தான்மாத்திரமன்றோ இருப்பாயிருக்கின்றது? இருக்கவே, ஷை ஆராய்ச்சிமுடிவில், பூதவிருளைக்கெடுத்தெழுகின்ற அருணனுதயம்போல், இவவாணவாதி அஞ்ஞானவிருளைக் கெடுத்தெழும் ஒப்பற்ற சொப்பிரகாசம் யாதெனப்படும் ? தற்பிரகாசமெனப்படுமன்றே ? அதனோடு எழுகின்ற ஆனந்தம் என்ன ஆனந்தமெனப்படும் ? தானானந்தமெனப்படுமன்றே ? ஆங்கு நானென்றிலங்கும் போதமானது என்னபோதமெனப்படும் ? தற்போதமெனப்படுமன்றே ? ஆங்கு இதராகாரமென்பது கிஞ்சித்துமின்றியிருக்கின்றமையின் (அதாவது விடயாகாரமெனப்படுவது) அஃது என்ன ஆகாரமெனப்படும்? ததாகாரமெனப்படுமன்றே? (அதாவது தத்பாவமெனப்படுவது) இத்ததாகாரம் ஞானானுபவமாகலின், என்ன ஞானமெனப்படும் ? தத்ஞானமெனப்படுமன்றே ? அத்தத்ஞானத்தையன்றி அயலென்பது தோன்றுமோ? ஒவவோர்ஞான்று தோன்றினும் பொருளுண்டா ? இன்றாகலின், சர்வமும் என்னமயமெனப்படும் ? தன்மயமெனப் பொருள்படுமன்றே ? ஒன்றையொன்றாக உணர்தலும் ஒன்று ஒன்றாகத்தோன்றுதலும் உள்ளதை உள்ளதாக உணாதலும உள்ளது உள்ளதாகத்தோன்றுதலுமாகிய பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தியென்னும் இப்புடைபெயர்ச்சிகள் எதன்பாலது ? தன்பாலதாகலின், தற்செயலெனப்படுமன்றே ? இங்ஙனம் யாவும் தானாயிருக்கின்றதால் ஷை தற்காரியமெனவும், தற்பிரகாசமெனவும், தானானந்தமெனவும், தற்போதமெனவும், ததாகாரமெனவும், தத்ஞானமெனவும், தன்மயமெனவும், தற்செயலெனவுமாகிய இந்நிலைகள் விளங்க, ஷை வேதமாதா உணர்த்தியிருக்கின்றது. இங்ஙனமிருக்குமிலக்கணங்கள் தன்னுடையதென்றுழைத்துத்தெளிதற்கியையாததால், பதின்மர்கதைக்கிணங்க முழுதும் தன்னைவிட்டுவிட்டுத் தற்காரியத்தை மாயாகாரியமெனவும்,

தற்பிரகாசத்தை அருட்பிரகாசமெனவும், தானனந்தத்தை அருளானந்தமெனவும், தற்போதத்தை அருட்போதமெனவும், ததாகாரத்தை அருளாகாரமெனவும், தத்ஞானததை அருண்ஞானமெனவும், தன்மயத்தை அருண்மயமெனவும், தற்செயலை அருட்செயலெனவும் முழுநும் முன்னிலை படர்க்கைப் பராக்காயிற்று. இத்துணைப்பராக்கும தன்னைவிட்டு ஏமாந்து விடுதற்காயிற்று. இதனுல் அறிஞர்கள்,

சோருபசாரம்.

ஏதுசிவா னந்தமோ வேதுசிவா காரமோ
வேது சிவனசெயலென் றெண்ணுதே—யேதும்
பிறிவாகா வொன்ருகாப் பேசமா காத
வறிவா நிறைவே யது எனக்கூறியிருக்கின்றனர்.

இஙஙனம் கூறிய வேதமாதாவைக் கிஞ்சித்தும் முகராது, 'இந்துக்களை முழுதும அஞ்ஞானிகளென்றும் தாம் முழுதும் ஞானிகளென்றும் மயங்கிய கிறிஸ்தவாகளபோலும், இவவிந்துககளது ஆசாரங்களுக்கு நேர் எதிர்மறையாக மயங்கியிருக்கும மகமதியாபோலும், காலதேசவஸ்து பரிச்சேதமின்றி விளங்கும அத்வைத பரமஞானிகளை மாயாவாதிகளெனவும, முத்தியிலும் அம்மாயையை அனுபவிததுககொணடிருககினற தாம் அருண்ஞானவாதிகளெனவும், இனனும் பிறவுமாகத தூடித்துவருவது என்னகொடுமையெனப்படும ? மாயாவாதிகளென்பவர்கள,

சோருபசாரம்.

சிற்சொருபந் தானே செகசொருப மானவெலாந்
தற்சொருப சாரமாய்ச் சாற்றவே—பொற்சொருப
மச்சுருவாம் போல வதுவதுவாத் தோற்றுமொரு
சொற்சொருபந் தானே துணை. எனறும,

பூதாதி யைந்தும் பொறிபுலன்க ளெல்லாஞ்சித்
தேதாதி யந்தமவை யெல்லாஞ்சித்—தோதரிய
கற்பனையுஞ் சித்தனைத்துங் காண்பானுங் காட்சியுஞ்சித்
தற்பமும்வே றில்லாமை யால். என்றும்,

ஞானவாசிட்டம்.

பொருகடலிற் றிரைமுதலாப் பிறந்த வெல்லாம்
புனலாகி விளங்காமற் புழுதி யாமோ
வொருபொருளாம் பிரமமாத் திரமே யல்லா
லுபயமெனுங் கற்பிதப்பே ரொன்று மில்லை
யெரியிடத்திற் சூடுமாத் திரமே யல்லா
லிரண்டுணடோ வவவகைபோ லென்று மொன்றுஞ்
சரியைகிரி யாயோக பதசதின் முற்றிச்
சாதனங்க ணிறைந்தவாக்கே சாற்றல் வேண்டும்.

எனத்தெளிந்தவாகள்தாமு? அல்லவே! அன்றியும், இங்ஙனம தெளிந்திலங்கும் தானுனுபவிகள் மாயாவாதிகளன்றென்று அனந்த உபநிஷத்துக்களும் கீதைகளும் புராணேதிகாசமுதலிய சதுராத்தசவித்தைகளும் கோஷ்டித்திருப்பதைப் பலரும கண்டுபிடித்து உணர்தற்கு மிக்க அரிதாயிருக்கின்றதால, அப்பலரும இம்முடிவாகிய சித்தாந்தத்தை நுகருகிறதற்கும் சிலா ஷை பராக்காகிய கள்ளநெறிகளிற்சென்று துடுக்காகப் பேசுகிறதை இனிப்பேசாவண்ணம் அநேகர் தமது மிககருணையினுல் ஷை சதுராத்தசவித்தைகளிற் பூரித்திருக்கின்ற தானுனுபவரசத்தை நவநீதமாகத் திரட்டி அநேக அனுபந்தமாக அரிய நூற்களை அனேகயுத்தியனுபவங்களோடு விளக்கியிருக்கின்றனர். இவற்றையேனும் உணரவேண்டுமன்றோ? இங்ஙனமுணராது பிடிவாதமும் அபிமானமு முற்றிருக்கின, ஆரம்பத்தில் சர்வமும தற்காரியமெனப்படுமோ? படாவழி, ஏனைய தற்பிரகாசம தானனந்த முதலிய அனுபவங்கள் எங்ஙனம் வாய்க்கும்? வாய்க்காதாகலின், அறிஞர்கள் வேதபாஷியமான நெறிகளனைத்தும் குறுக்குவழிகளெனப் பலரும் நன்குகருதுமாறு,

தத்துவராயர் அடங்கன்முறை.

கூழ்வார்ப்பு.

ஞானம்போலச் சிலசொல்லி
காட்டிசிரிய முத்தியினுக்

தானுஞ்சிவமும் பாசமுமாஞ்
சைவப்பேய்க்கும் வாரீரே—என்றும்,

வேதாகமங்கள் சொன்னபொருண்
மெய்யேயறிவார் போன்றிருந்து
பேதாபேதஞ் சாதிக்கும்
பெரும்பேய்தனகரும் வாரீரே. என்றும்,

படித்துமறைகள் பொருள்படுத்திப்
பயனிலொட்டிப் பாராதே
வடித்தகிளிபோல வருமாயா
வாதப்பேய்க்கும் வாரீரே. என்றும்,

சிவஞானவள்ளலார்.

ஒன்றா யுலகனைத்து மாறுமென் றட்டமுனி
யொன்று மொழியாற் புகன்றிருக்க—குன்றாத
முசதியினு முபமுதலு முண்டென் றுரைத்தவெவன்
பித்தமுறாஞ் சைவாநீ பேசு. என்றும்,
ஓசை யொலியெல்லா மாருய்நீ யெனறபினர்ப்
பேச விரண்டுண்டோ பேய்ச்சைவா—வாசையெல்லா
மறறவிட முத்தி நிலையோ வஃதெல்லா
முறறவிட முததிநிலை யோ என்றும,

ரிபுகீதைமகாவாக்கியம்.

அற்பமுமே யறியாத சிலமாமூட
ரத்துவித மேதறியார் வெறும்பொய் யான
கற்பிதமாந் துவிதமதே யுண்மை யென்று
கழறுவரம் மாமூட ருடனே யென்று
மற்பமுமே பேசவொண்ண தன்னே ருக்கோ
ரணுவேனு மளிக்கவொண்ண தவரைக் கண்டாற்
சொற்பமுமே வணங்கவொண்ண தவரெந் நாளுஞ்
சுத்தமகாமூடரென்றே யுரைத்தல் வேண்டும். என்றும்,

இங்ஙனம் அனேகரும் நன்கு உறுதியிருக்கின்றார்
இவற்றால் மாயாவாதமென்பது யாதெனப்படுகின்றது?

பொருளல்லாதகைப் பொருளாக உணரும் அனுபவமன்றோ? அதாவது,

குறள்.

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. என்னும் அனுபவத்துக்கு எதிர்மறையாயிருக்கின்றது அவவனுடவம்,

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு
ளப்படி காண்ப தறிவு. என்னும தகையது.

இங்ஙனம் கூறிய அனுபவததையன்றி மாயாவாத மென்பது வேறிருக்கின்றதா? இலலையே! அன்றியும்,

உத்தமவாதநூல்.

கிளைவழி போகிற் கிடைக்குமுள் கள்ளர்
களைந்து பெருவழி காணி—னுளைவுறுமோ
வில்லையுண் டெனனன்மி னெல்லா மவசரமே
யல்லவிது வத்துநிலை யாம்.

என்று கூறியிருப்பது யாதுக்கு? மூன்னிலைபடர்க்கையாகிற பராக்கிற் செல்லாதிருத்தற்கன்றோ? மூன்னிலைபடர்க்கையாகச் செல்லவேண்டாவோவெனின், காமோபாசனைகொண்டமிருப்பது யாதுக்கு? இதுகாறும் கூறிப்போந்த கிளைமார்க்கப்போலியானுபவிகள் மீக்கூர்ந்திருக்கின்றமையால், இவர்களைக்களைதற்காக மூன்ஞான்று சற்குருவெனத் தானுனுபவிகளைப் பிறித்துக்கூறவந்ததென்க. அத்தானுனுபவமாவதியாதெனின், சர்வம் என்கிற ஆரோபிதமிருப்பதனல் நானென்கிறபோதம் சர்வம் சர்வாதாரம் சர்வாதிட்டானம் சர்வசாட்சி என்னும் இவை முதலியவைகளாகத் தன்னையனுபவித்தின்புறுதல். அங்ஙனமின்புறுதல் ஞானுனுபவமென்பதாயிற்று. அவ்வாரோபிதம் இல்லாவுழி, அஞ்ஞான்று நானென்கிறபோதம் எங்ஙனமிருக்கின்றது? நிராதாரமாகியும் நிரந்தரமாகியும் குணாதீதமாகியும் சுவானுபவாதீதமாகியும் தானே தானாகியுமிருந்திலங்குகின்

றதன்றோ? இங்ஙனமிருக்குமிருப்பே ஷை சற்குருவின் அனுபவமாமெனக.

ஞானுனுபவம் தானுனுபவமிரண்டனையு முள்ள அனுபவிகளையடுத்த சாதகாதிகாரி, இவர்கள் திருச்சந்நிதானத்திற்கேட்டுக்கொள்ளும் விண்ணப்பமாவதியாதெனின், ஐயனே! முன்ஞானறு கிரியாகாண்டத்திற் கட்டுண்டு, இத்தேகபோகங்களை யானெனதென்னும் அகங்காரமமகாரங்கள் கிஞ்சித்துங்குன்றுதொழுங்கிவந்ததும், பின்ஞானறு உபாசனுகாண்டத்திற கட்டுண்டு ஷை தேகபோக அகங்காரமமகாரங்கள் இறக்காது, அவை குன்றுமாறு செய்யவேண்டிய கருமமனைத்தும ஈசுராாப்பணமாக முடித்துவந்ததும நானெனபதாகலின், அந்த நானெனப்படுவதியாதுபொருளெனக் கண்டுகாணடின்புறுகின்றது? அந்நான் அவத்தாத்திரயங்களுள் சாக்கிராவத்தை நானு? அனறிச சொப்பனுவத்தை நானு? அஃது மனறிச் சுழுத்தியவத்தை நானு? சாக்கிராவத்தை நானென்பது பஞ்சபூதாம்ச இத்தூலசரீரமும், சொப்பனுவத்தை நானெனபது மனுவிகற்பமாகிற சூக்குமசரீரமும், சுழுத்தி அவத்தை நானெனபது அஞ்ஞகாரமாகிய சூனியசரீரமும் ஆகின்றன. ஆகவே, நானெனபதற்குப்பொருள் யாதெனத்தெளிவுற்றிருக்கின்றது? நான் கல்வி கேள்விகளில் எத்துணைவல்லவனுயிருந்தும, தேவரீர்போல்வார் நீயாரெனவும் இதுகாறும நீ எய்தியது எதையெனவும் வினவில் அதற்கு நான் என்னவெனறுரைப்பேன? அகத்தும் புறத்தும ஆராய்வுழி அனைத்தும் கற்பனைகளாக இருக்கின்றனவே! இதுகாறும், எய்தியது யாதுமில்லையே! என்னை நான் கண்டவிடத்தன்றோ யான் எய்தியது இஃதென நன்கு விளங்கும்?

உபாதித்திரயங்களையன்றி நானென்பதற்குப்பொருள் இனையதெனப் பரோட்சமாகவேனும் இதுகாறும் கிஞ்சித்தும் மூகர்ந்ததில்லையே! நான் நானென்று விடாது குளறிக்கொண்டிருக்கின்றேனே! இக்குளறல் சற்றும் வெட்கமில்லாமையாயினும, இதற்குமேல ஒவ்வொரு கற்பனையிலும் தலையிட்டுக்கொண்டு நான் இன்னுன் நான் இன்னுனெனக் குளறிக்கொண்டி

ருத்தல் எத்துணை வெட்கமில்லாமையென்பன்? இத்துணைவெட்கமில்லாமையை உள்ளத்திற் சற்றும் கருதாது ஏமாப்புற்றிருத்தல் என்னவெனப்படுகின்றது? அடியேன்பால் கல்வி கேள்விகளிருத்தலில் அடியேன்போல்வாரால் வல்லவனெனவும், நல்லவனெனவும் மதிப்புற்று மதிப்புற்று முற்றுங்கெடுதியுற்றேனேயன்றி, அறிஞர்களால் கிஞ்சித்து மதிப்புற்றேன் அல்லவே! அவர்களுக்கு அடியேன் முற்றும் இழிந்தோனாயிருப்பதுபோலும், அடியேனுக்குப் பிறர் இழிந்தோரா யிருப்பதுபோலும், அடியேன் முற்றும் இழிந்தோனாயிருக்கின்றது அடியேனுக்கே நன்குபட்டாலன்றோ அதுமுதல் அழுக்காறு புறங்கூறல் முதலிய கெடுதிகள் சிறுகச்சிறுகக் குன்றி, விடயக் கைப்புந்தோன்றி, அகமுகநெறிக்கட் செல்லுதற்கியையும்? ஒவ்வொரு கற்பனையையும் பொருளாகவே மயங்கிமயங்கி அவ்வவற்றின் கண்ணும் நான் நானெனமுந்தும் இவ்வகங்காரையானது எதிசைக்கண்ணும் தலைகாட்டாதொழியுமாறு அடியேனைத் திருத்த வேண்டுவது எவ்வாறோ அவ்வாறுதிருத்தல்செய்து, மகாவாக்கியமென்பது யாதோ அதனை அனுக்கிரகித்து, அடியேனைத் தெளிவிக்கவேண்டுமென வினவிப்பணிகின்றதாமென்க. அங்ஙனம் பணிந்துநிற்கும் மாணாக்கனுக்கு அம்மகாவாக்கியபேதங்களைக்கூறுதல்,

இஃது மகாவாக்கிய நிரூபணம்.

இம்மகாவாக்கியானுபவம் யாதெனின், விதிவாக்கியம் நிடேதவாக்கியம் அவாந்தரவாக்கியம் ஆப்தவாக்கியம் என நான்காம். இந்நான்கும் வாக்கியமாயினும், இறுதியிற்கூறிய ஆப்தவாக்கியமே மகாவாக்கியமெனப்படுவதாம். அஃது ஞானுஞ் ஞானரகித அகம்பொருளென்னும் சுத்தசைதன்னியம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோற்றோன்ற விளக்குவதால் மகாவாக்கியமெனப்பட்டது. இஃதே சித்தார்த்தபோதகவாக்கியமெனவும் பொருள்பட்டிருக்கின்றதென்க. சித்தார்த்தபோதகமென்பானேனெனின், சித்தாசாமானியமென்னும் உறுதிப்பொருளாகலினென்க. உறுதிப்பொருளென்பது கூடஸ்த பிரமைக்கியமெனற்பாலது. ஞானகாண்டத்தில், இவ்வாக்கியப்பொரு

மென்னும்பிரகாரமாக நான்கு வேதங்களினிறுதிக்கண் நான்கு விதமா
யிலங்குகின்றது. அவையெவையெனிற் சுருதிசமைவெய்யாக்கிய
த்திரட்டியெனின், இருக்குவேத ஐதரேய உபநிஷத்தில், பிரக்
ஞானம் பிரமமெனவும், யசுர்வேத பிருகதாரணிய உபநிஷத்தில்
அகம்பிரமாஸ்மியெனவும், சாமவேத சாந்தோக்கிய உபநிஷத்
தில் தத்துவமசியெனவும், அதர்வணவேத மாண்டூக்கிய உபநி
ஷத்தில் அயமாத்மாபிரமமெனவும் உண்டாயினவெனக். இவ்
விளங்கிய நான்கு வாக்கியங்களினுள் பிரமபதம் நான்கும் சீவபத
ங்கள் நான்கும் சொருபபதம் இரண்டும் ஆகிய பதினொருபதங்களிரு
க்கின்றன.

அவ்வாறாயின், இவைதம் நான்கும் முதல் வாக்கியத்தின் கடை
க்கண் பிரமபதமொன்றும், இரண்டாவது வாக்கியத்தின் இ
றுதிக்கண் பிரமபதமொன்றும், மூன்றாவது வாக்கியத்தின் மு
தற்கண் பிரமபதமொன்றும், நான்காவது வாக்கியத்தின் கடை
க்கண் பிரமபதமொன்றுமாக இருக்கின்றன. சீவபதம் நான்கு
ம், முதல்வாக்கியத்தின் முதற்கண் பிரக்ஞானபதமொன்றும்,
இரண்டாவது வாக்கியத்தின் முதற்கண் அகம்பதமொன்றும்,
மூன்றாவது வாக்கியத்தின் இடைக்கண் தொம்பதமொன்றும்,
நான்காவது வாக்கியத்தின் முதற்கண் இடைக்கண் அயம் ஆன்
மாவெனும் பதமொன்றாக இருக்கின்றன.

சொருபபதம் இரண்டும், இரண்டாவது வாக்கியத்தின் இ
டைக்கண் அஸ்மிபதமொன்றும், மூன்றாவது வாக்கியத்தின்
கடைக்கண் அசிபதமொன்றுமாக இருக்கின்றனவென்க. அத்வை
த பேதப்பிரம ஐக்கியானுபவத்தை விளக்குதற்கு இந்நான்கில்
ஒன்றுபோதாதா? நான்கும் வேண்டுவதென்னையெனின், முன்
னர் ஆரோபகாட்டமன்று அதிட்டான நாட்டம் வாய்த்தற்
கும், பின்னர் அவ்வதிட்டானானுபவமும் தன்மையானுபவமாய்
முடிதற்கும், அதன் பின்னர் இவ்விரண்டானுபவமும் பரிபாகி
களுக்கு வாய்த்தற்கும், ஈற்றில் இருதகிருத்தியானுபவமாதற்
கும், இந்நான்குவாக்கியங்களும் வேண்டியதென்க. அவ்வாக்
கியங்களின் இலக்கணமாவன—பிரக்ஞானம் பிரமமென்கிற மு

தல்வாக்கியம் இலட்சணவாக்கியமும், அகம்பிரமாஸ்மியென் கிற இரண்டாம் வாக்கியம் அநுபவவாக்கியமும், தத்துவமசி யென்கிற மூன்றாம் வாக்கியம் உபதேசவாக்கியமும், அயமான்மா மென்கிற நான்காம் வாக்கியம் சாட்சாத்கார வாக்கியமு மென்றறிக.

கை. நானெல்லவற்றைப் பொருளென்றுணருமருளானு பவமொழிந்து, "எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினுமப்பொ ருள்" மெய்ப்பொருளானுபவம் வாய்க்குமாறு செய்வித்தற்கு வந்தது முதலாவது லட்சணவாக்கியமும், இவ்வநுபவம் முன் னிலையுற்றுத் துவைதமாக இருத்தலை மறந்துத் தன்மையா னுபவம் வாய்க்குமாறு செய்வித்தற்கு வந்தது இரண்டாவது அநுபவவாக்கியமும், பரிபாகிகள் இவ்விரண்டாம் வாக்கியானுப வ அகம்பொருளையன்றி முதல்வாக்கியானுபவப் பிரகஞானப் பொருள் இன்றெனவநுபவம் வாய்த்தலமைவுற்று முன் ...ற்றிற, முதல்வாக்கியானுபவப்பொருளாகிய பிரகஞானமு மாதலன்றி இரண்டாவது வாக்கியானுபவப்பொருளாகிய அக ம்பொருளுமின்றெனவும், பின்னர் இரண்டாவது வாக்கியானுப வப்பொருளாகிய அகம்பொருளையன்றி முதல்வாக்கியானுபவப் பொருளாகிய பிரகஞானமின்றெனவும் அநுபூதியாய்த்தற்கு வந்தது மூன்றாவது உபதேசவாக்கியமும், இம்முதல்வாக்கியானு பவமும் இரண்டாம் வாக்கியானுபவமும் வேறின்றாது அபேதமா ய் ஏகாத்துவத்தானே தானாகுமாறு செய்வித்தற்கு வந்தது நான் காவது சாட்சாத்காரவாக்கியமுமாமெனக். அன்றியும், (முறை யே) இலட்சணவாக்கியானுபவமாவது — அகத்தும் புறத்தும் காணப்படுவனவாகிய சீவேசுர சகத்தாரோபிதங்கள், தாமதமை யானவாகிய சச்சிதானந்த இலக்கணங்களை இயைந்து தோ ன்றுவதுபோல், இருக்குமாகிய ஞானமானது — த சுகமையத்தனவாகிய சச்சிதானந்தவிலக்கணங்கள் இவையா தனபோலிருக்கினும் இயற்கையில் அச்சச்சிதானந்த சொரூப முற்றிருப்பதால், அச்சொரூபமாகவே கடாதிகள் பிரத்தியட்ச ப்படுவதுபோல், இருவகை நிட்டையிலும் அபரோட்சமாகினமை. இதனால் அறிவே ஆனந்தமாயிற்றெனக.

இரண்டாவது

அனுபவவாக்கியமென்பது—அவ்விருவகை நிட்டையினும் சச்சிதானந்த சொரூபமாக விளங்குவதியாது? அகமென்பதன்றோ! அதாவது—நானென்னும்பொருளது. எங்ஙனமெனின், பகிர்முகத்தாகிய மருள்நிலைசங்கல்ப, விகல்பகத்ததாக விளங்குவது நானென்பதன்றாயின், அந்தர்முகத்ததாகிய அவ்விருவகை நிட்டைகளினும் சச்சிதானந்த சொரூபமாக விளங்குவது நானென்பதனையெனப்படும். விஸ்மாணையாக விளங்குவது நானென்பதாகலின், தன்மயமானையாச விளங்குவதியாதெனப்படின்? அதுவும் நானெனப்படுமன்றோ? நானென்பது இங்ஙனமாயும் அங்ஙனமாயும் விளங்குவதாகலின், நானென்பது பிரமமாயிற்றென்க. இதுவே யானென்னும்போதமே ஆனந்தமாயிற்று.

மூன்றாவது

உபதேசவாக்கியமென்பது—இரண்டாவது வாக்கியானுபவம் திரிபுடியிறந்து அதீதமாகிய அர்த்தமென்பதை,

ஞானவாசிட்டம்.

ஆன்மாவை யறிந்தலைவற் றிருந்த வெனை
யயன்பார்த்து நாமேசின் னறிவை மாற்றி
யூனமாயப் பின்பொழித்தோ முலகை லாகின்
னுபதேசம் பெற்றுய்ய வுபாயஞ் செய்தோ
மேன்மாயும் வினைநிறைந்த சம்புத் தீவின்
மேவியபா ரதவருடம் விரைவின் மேவித்
தான்மாளாக் கிரியையர்க்குக் கிரியை சாற்றிச்
சாதனமுள் ளோர்க்குணர்வைச் சாற்று கென்றான்.

என்றுகூறியவாறு, தானவனை நானெனவும் எனதலதை யெனதெனவும் மயங்கிய கர்மபாசனை சற்கிருத்தியங்களாகிய பரம்பராசாதனங்களை வழுவியொழுகுபவர்க்கும், வழுவாதொழுகுபவர்க்குமுணர்த்தாமல், சாதனசதுட்டயத்தைப்பெற்ற அதிதீவிரதரபக்குவர்க்கே எடுத்துரைக்கவேண்டுவது அவ

சியாகலின். ஷை அநுபவத்தைச் சத்தாசுத்த இலட்சியார்த்த வாச்சியார்த்த முதலியபதங்களையெல்லாமுள்ளடக்கி, முப்பதமாகமுடிந்து சுகானுணர்த்துவதாமென்க. இதனால் அநுபவம் நான் ஏனென் அதுவென்னும் ஏகானுபவமாயிற்றென்க.

நான்காவது

சாட்சாத்கார வாக்கியானுபவமென்பது- முன்சொன்ன சுயம்பிரகாசமாய் விளங்கிய அகம்பொருளானுபவம் நிலைத்த பின்னாக காலதேசவஸ்து பரிச்சேதமின்றித் தானே தானாக இருந்ததாமென்க.

ஷை முதல்வாக்கியமாகிய பிரக்ஞானம் பிரமமென்பதற் கர்த்தமியம்பினையெனின், சடமாகின்று காணப்படுவனவாகிய விடயங்களும், இவ்விடயங்களைப் பொருந்தியுணரும் வினைகளுக்கு முதலாகிய பொறிகளும், இப்பொறிகளையும் விடயங்களையும் இன்னின்னதெனச் சுட்டியுணரும் வினைகளுக்கு முதலாகிய அந்தக்கரணங்களும், இவ்வந்தக்கரணேந்திரிய விடயங்களை இன்னின்னதெனச் சுட்டியுணரும் வினைகளுக்கு முதலாகிய சீவனும், இச்சீவாந்தக்கரணேந்திரிய விடயங்களனைத்தையும் ஆரோபமாக ஒருங்கேயுள்ளடக்கியமைந்த சாட்சிமாத்திரமாயும் ஆதாரமாயும் அதிட்டானமாயும் விளங்குவனவாயுமிலங்குவது யாதோ அதுவே பிரக்ஞானமெனப்படுவதாம். இவற்றால், இப்பிரக்ஞானமே விஞ்ஞானமென்றெனவும், ஏனைய சீவாந்தக்கரணேந்திரியங்கள் உண்மைஞானமன்றெனவுமாயிற்று. ஆகவே, பிரமன் முதல் பிபீலிகையீறாக நிகழும் ஒவ்வோர் வகுப்பாயுள்ள இச்சீவாந்தக் கரணேந்திரியங்களையும் ஒவ்வோர் பிரக்ஞானமும் சாட்சியாயறிந்துகொண்டிருக்கின்றமையால், அவ்வப் பிரக்ஞானமும் அவ்வவ்வகுப்பாகிய சீவாந்தக் கரணேந்திரியத்திற்குத் தனித்தனி சாட்சிசைதன்னியமாயிருத்தலின் பிரக்ஞானமென்பதாயிற்றென்க.

ஷை அம்முதல் வாக்கியத்தில் இரண்டாவதுபதம் பிரமமென்பது, அஃது ஷை பிரமன் முதலியனவாகிய உபாதிகளைக்

தொழில்களையும், அவ்வவற்றின் ஆகாரமாயிருந்து நிகழும் சீவாந்தக்கரணேந்திரியங்களையும் ஒருங்கே பிறித்துப்பார்க்கும் ஞான்று, அவ்வச் சீவாந்தக்கரணேந்திரியப் போலிஞானங்களுக்குத் தனித்தனிச் சாட்சியாயிலங்கும் ஷை பிரக்ஞானம் பலவென்பதின்றி ஏகமென்பதற்கிசைந்து, சர்வசாட்சியெனப்படுமன்றோ? இவற்றால் பிரக்ஞானமென்பது பன்மைப்பொருள்களாயும், பிரமமென்பது ஒருமைப்பொருளாயு முடிகின்றன. முடியவே, இப்பன்மையகன்ற ஒருமையாகிய சுயம்பிரகாசமே முதல்வாக்கியானுபவப் பொருளாமென்க.

இரண்டாம் வாக்கியத்தில் முதற்பதம் அகமென்பதற்குப் பொருள் ஷை தனித்தனி யவத்தாத்திரய விலட்சணசாட்சியாயுள்ள சுயம்பிரகாசசொரூப நானுமென்க. அஃதெங்ஙனமெனின், வியட்டி தேகேந்திரியாந்தக்கரண சிதாபாசவிருத்திகள் மருட்டிசைக்கண் நான் நானென்று நிகழுமவற்றை ஆராயின், ஒவ்வொன்றும் நானன்று நானன்றென அகன்றொழி இருப்பது ஷை தனிச்சாட்சியாகிய சுயம்பிரகாசமாகலின், அதுவன்றோ எது நான் எது நானெனத் தேடுதற்குப்பொருள்? இத்திண்ணம் நோக்கி, அம்முதற்பதம் அகமெனக்கூறியதென்க. இவ்வகமே ஷை வாக்கியத்தில் இரண்டாம் பதப்பொருள் பிரமமென்பது எங்ஙனமெனின், சர்வ உபாதிகுணத் தொழில்களாகிய சமட்டிக்கு ஷை தனித்தனிச்சாட்சிகளின் ஒருமையாகிய பெரும்போதமே உபாதானமாயும், ஏகமாயும், உள்ளும் புறமும் இடையும் பூரணசச்சிதானந்த சொரூபமாயு மிலங்குவதேயாமென்க. ஷை இரண்டாம் வாக்கியத்தில் மூன்றாம் பதப்பொருள் அஸ்மியென்பது. எங்ஙனமெனின், முன்னர் வியட்டி பேதங்களாற்பலவாயும், பின்னர்ச் சமட்டியினால் ஏகமாயும் விளங்கியது. அகாரண அத்துவிதாகண்ட அஸ்திபாதிப்பிரிய ரஹிதமாகிய தானே தானாகும் பொருளென்பதாமென்க.

முன்ஞான்று தத்தொமசிவாக்கியமானது வாச்சியார்த்த லட்சியார்த்தமுதலிய அனேக கூறுபாடுகள் அடங்கப்பட்டு வழங்கிவருகின்றதெனக் கூறியதெங்ஙனமெனின், இஃது நான்

குவர்ணமும் மூன்றுபதமும் மூன்றுபதார்த்தமும் மூன்றிலக்கணையுமாகிய இவ்வரியபேதங்களையெல்லாமுட்கொண்டு நிகழுகின்றது. நான்கு வர்ணங்களாவன—சத்தியம் ஞானம் அனந்தம் ஆனந்தமென்பவைகளாம். இவற்றுள், சத்தியமென்பது பரமெனவும், ஞானமென்பது சிவமெனவும், அனந்தமென்பது சராசரபேதங்களெனவும், ஆனந்தமென்பது சகலபுவனபேதங்களெனவுமாமென்க. மூன்று பதங்களாவன—தத்பதமெனவும் த்வம்பதமெனவும் அசிபதமெனவுமாமெனக. இவற்றுள், தத்பதமென்பது அதுவெனவும் த்வம்பதமென்பது நீயெனவும் அசிபதமென்பது ஆறுயெனவுமாமென்க.

எனவே, அதுவென்பது பிரமமெனவும், நீயென்பது கூடஸ்தனெனவும், ஆறுயென்பது ஐக்கியானுபவமெனவுமாமென்க. மூன்றிலக்கணையாவன—விட்டலக்கணையெனவும் விடாதலக்கணையெனவும் விட்டுவிடாதலக்கணையெனவுமாமெனக. விட்டலக்கணையென்பது—சத்தித்தற்கு வினைமுதல் குச்சகட்டன்றென அக்குச்சகட்டைவிட்டு அவ்விட்டில் ஓர் புருடனிருந்து சத்திக்கின்றான் என்றுரைப்போன், இச்சாஞானமெய்துதற்கு வினைமுதல் உபாதிகளன்றென இவ்வுபாதிகளைவிட்டு, இவ்வுபாதிகட்போரம் ஓர் உணர்வான் இருக்கின்றானெனக்கோடலென்க. விடாதலக்கணையென்பது ஒருமொழியில் குறிப்பிடப்படுவது பூண்பதும் செவ்விளமஞ்சள் கட்ட அக்கனமே, அவ கருப்பு சிவப்பு முதலிய குணங்களை விடாது அக்குணங்களுக்குக் குணியாகிய குதிரைகளென்றும் உடலைவிடாது பெட்டியிடப்படுவதுபோல, வேட உபாதிகளோடும் நான் நானென்னும் போதத்தைச் சுசரீரிருவைக்கள் விடாமற் பற்றுதலாமென்க. விட்டுவிடாதலக்கணையென்பது—ஓர் புருடன் சிலஞான்று குடும்பியாயும் சிலஞான்று சந்நியாசியாய் மிருந்தானென்புழி, அக்குடும்பவேடமும் அக்காலமும் அத்தேசமும் அக்கிருத்தியமும் இச்சந்நியாசவேடமும் இக்காலமும் இத்தேசமும் இக்கிருத்தியமும் அவ்வோர் புருடனையன்றி இன்றென்பதாயினும், அவ்வேடமுதலியனவாகிய நான்கும் இவ்வேடமுதலியனவாகிய நான்கு

வெறுப்பும் ஒன்றிலொன்றில்லாமல், அக்குடும்பப்புருடனே இப்புருடனும் இச்சந்நியாசப்புருடனே அப்புருடனும் ஏகத்துவமெனத்தழி, இவ்வேகத்துவ புருடனையன்றி அக்குடும்பியும் அக்குடும்பியைச் சார்ந்தவர்களும் இச்சந்நியாசியும் இச்சந்நியாசியைச் சார்ந்தவைகளும் இன்றாகலின், விடாதலக்கணையும்-இவைகளுள், ஒன்றேனும் அப்புருடன் அல்லனாகலின், விட்டலக்கணையுமாம். அதுபோல், ஷை குணங்கள் காரணமாக லட்சியிக்கப்பட்ட அப்போதமான து—பிரமன்முதலிய சர்வ உபாதி குணங்கொடுதில்களுள் எதற்கிலையந்தது? யாதுக்கு மிலையந்தன்றெனின், அப்போதத்தையன்றி யாதிருக்கின்றது? ஒன்றேனுமின்றெனின், யாவும் தான் அன்றென்பதனால் அவைகளைத் தான் விட்டதாயும், தன்னையன்றி அவைகளுள் ஒன்றேனுமின்றென்பதனால் அவைகளைத் தான் விடாததாயுமிருக்கின்றது. இங்ஙனமிருப்பதே விட்டுவிடாதலக்கணையெனக.

ஷை ஜாக்ரனென்கிற முதற்பாதம் அகாரமெனக்கூறியது வாச்சியார்த்தமும், அகாரமெனக்கூறியது இலட்சியார்த்தமுமாம். இவ்வாச்சியார்த்தத்திற்குட்பொருள், சமஷ்டியில் [illegible] னியகருப்பன் அவ்[illegible] கியாகிய மூன்று உருவமா[illegible] மாயாரூக்ஷகாரணப்பிர[illegible] சைதன்னியமும், ஷை லட்சியார்த்தத்திற்குட்பொருள் ஷை [illegible] முதலியனவாக நிகழும் மூன்று உருவமான [illegible] வைகளுக்கு விலட்சணையாயும், ஆதாரமாயும், அதிட்டானமாயும், சாட்சியாயுமிலங்கும் பிரமசைதன்னியபோதமாமெனக.

ஷை தைசதனென்கிற இரண்டாம்பாதம் உகாரமெனக்கூறியது வாச்சியார்த்தமும் உகாரமெனக்கூறியது இலட்சியார்த்தமுமாம். இவ்வாச்சியார்த்தத்திற்குட்பொருள் வியஷ்டியில் விசுவன் தைசதன் பிராக்ஞன் ஆகிய மூன்று உருவமாக நிகழும் அவித்யாரூக்ஷகாரணப்பிரதிபிம்ப சைதன்னியமும், ஷை லட்சியார்த்தத்திற்குட்பொருள் ஷை விசுவன் முதலியனவாக நிகழும் மூன்று உருவமான அவ்வவித்யாசகித சீவபோதமுதலியவைகளுக்கு விலட்சணையாயும், ஆதாரமாயும், அதிட்டானமாயும், சாட்சியாயுமிலங்கும் கூடஸ்தசைதன்னியமுமாமெனக.

அன்றியும், ஷை இருவகை வாச்சியார்த்தங்களான ஜீவேசுரரிருவரும் கற்பனைத்துவைதமாயும், இருவகை லட்சியார்த்தங்களான கூடஸ்த பிரமமிருவரும் சாட்சித்துவைதமாயுமிருக்கின்றனவென்க.

அசி என்கிற மூன்றும்பதம் அசத்தமெனக்கூறியது வாச்சியார்த்தமும், சத்தமெனக்கூறியது இலட்சியார்த்தமுமாம். இவ்வாச்சியார்த்தத்திற்குப்பொருள்-கூடஸ்தபிரமமாகிய சாட்சித்துவைதமும் லட்சியார்த்தத்திற்குப்பொருள் இச்சாட்சித்துவைதங்களின் ஒருமையான அத்வைதசொரூப சாட்சாத்கார அகம்பொருளுமாமென்க. இங்ஙனம் நிலைத்து நின்றிலங்கும் அகம்பொருளே நிர்க்குண அதிட்டான சொரூபமாயும், இவ்வதிட்டானத்திற்கு ஷை சாட்சித்துவைதம் ஆரோபமாயும், இவ்வாரோபத்திற்குக் கேவலத்துவைதம ஆரோபமாயுமிருக்கின்றனவென்க.

அன்றியும், ஷை சாமவேத மகாவாக்கியமானது—மூப்பட்ட முறைடைத்தாயிருப்ப, அவ்வாறு தடைங்கட்கு, மூவிதசம்பந்த முண்டெனலாம். அவையாவன—சமானாதிகரண சம்பந்தமும், விசேஷண விசேஷிய சம்பந்தமும் இலட்சிய லட்சண சம்பந்தமுமாமென்க.

முதலாவது சமானாதிகரண சம்பந்தமென்பது—தத் தொம் என்கிற அத்துவைதபதம அர்த்தத்திற்பிரியாது ஒருமித்திருத்தலால் சமானமும், இப்பதங்களிரண்டும் அப்பதப்பொருளாயிருக்கின்றமையால் அதிகரணமும், இம்முப்பதமும் அர்த்தத்தில் ஏகமாயிருத்தலால் சமயார்த்தமுமாமென்க.

இரண்டாவது விசேஷண விசேஷிய சம்பந்தமென்பது—கூடஸ்த பிரமமிருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் பேதமுறாது மற்றொருமையையே மீக்கூர்ந்திருத்தல் விசேஷணமும், அவ்விசேஷணத்தினது ஒருமையான ஆறுயென்னும் பொருளாய்க்காண்பது விசேடியமும், இத் தத் தொம் அசி என்கிற பொருள் மூன்றும் ஒன்றாகவே ஒத்திருப்பதனால் சம்பந்தமுமாமென்க.

மூன்றாவது இலக்கண இலக்கிய சம்பந்தமென்பது—இம் முப்பொருளாய் நிற்குந்தானென்பது அறிவானந்த ஏகமாயிருத் தலால், அவ்வேகமானது இலக்கணமும், இவ்வேகமென்பதின் நிச்சயமாயிருத்தலால் அச்சயமானது இலக்கியமும், ஷை ஏக மென்பதும், சயமென்பதும், பிரிவின்றி ஒத்திருத்தலால் அவ் வொருமையே முடிவாகிய சம்பந்தமுமாமென்க.

எனவே, ஷை தத் தொம் அசி என்கிறபதங்களுக்குச் சமா னாதிகரண சம்பந்தமும் அது நீ ஆனாய் என்னும் பதார்த்தங்க ளுக்கு விசேடண விசேஷிய சம்பந்தமும் இப்பதார்த்தமுள்ள வாக்கியார்த்தங்களுக்கு இலக்கண இலக்கிய சம்பந்தமுமா மென்க.

இந்த சமானாதிகரணாதி சம்பந்தங்களும பதார்த் தங்களும் வாக்கியார்த்தங்களுமான இம்மூன்றிற்கு முள ளாகிய சம்பந்தங்கள், இம்மூன்றிற்குமுண்டாகிய கட்டுத்தப் பமநூர்வியமான அந்தந்தச் சாட்சாத்கார அனுபவமொரு ளொன்றிற்ற பிரயோசனமாமென்க.

இவ்வரிய அனுபவ ரகசியத்தையுடைய இம்மூன்றும் வாக்கி யத்தைப் பிரகடனமாக அனுக்கிரகித்துக்கொள்ளுதல் யாதா வெனின்,

௩° து—முதலாவது கேட்டலென்பது.

குறள்.

இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

என முன்னொன்றே எடுத்துக்காட்டியஞானசற்குருநாதன் பாலென்க. அவன்பால் எவ்வாறு கேட்கின்றதெனின், த னது கணவன் இறந்தானெனக் கேட்ட அக்கணமே, தானும் இறந்த முதுதாரமான கற்புடை மகளிர்போல், பரிபாகி தனது தேகோகமானது வாக்கிய சிந்தனை உழைப்பில்லாமலே கணத் திற்றானே இறக்குமாறும்,

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

தனது கணவனிறந்தா னென்பதைக்கண்டும் அக்கணமே தான் இறவாது சிலகடிகைசென்ற பின்னர் இறந்து அக்கணவனோடு தீப்புகுந்திறந்த இரண்டாந்தரமான கற்புடைமகளிர் போல், ஷை தேகோகமானது தனது வாக்கிய சிந்துறு உழைப்பு முதிர்ந்த சிலநாளானபின்னர் இறக்குமாறும்,

தனது கணவன் இறந்தானென்பதைக்கண்டும் அவனோடு தானுமிறவாமலும், சிலநாளன்று சென்றேனும் அக்கணவனோடு தீப்புகாமலும் தனது தேகந்தேயுமாறுயப் போகத்தை முற்றும் மறந்து மனம் ஒருவழிப்பட்டு தவநெறிக்கண்ணே விடாமல் நிற்கும் மூன்றாந்தரமான கற்புடைமகளிர்போல், ஷை தேகோகமானது தனது ஷை வாக்கிய சிந்துறு உழைப்பு முதிர்ந்த பலநாளான்றுசென்று பின்னரேனுமிறவாவிடினும், அவ்வுழைப்பு முதிர்ந்த இறுதியிலேனுமிறக்குமாறும், அவ்வாக்கிய [illegible] தைக் கேட்டவன்பு [illegible]

இனி இரண்டாவது சிந்தித்தலென்பது.

பரம சற்குருநாதனால் இங்ஙனங்கேட்டுக்கிரகித்த அரிய வாக்கிய உபதேசத்தை நிலத்தில் நாட்டப்பட்ட தம்பமானது அசைவற்றிருக்கத் தக்கபடிசெய்வார்போல், தனது சிந்தையிற்படிந்த இவ்வாக்கிய உபதேச அர்த்தமானது இலட்சியப்பிசகாறும், விடயப்பராக்குகளால் சஞ்சித்தும் பெயராதிருத்தற்கு மனன உழைப்புக்களிலும் இறுகச்செய்தலும்,

பசுக்குழாங்கள் பயிர்களை விரைவில் ஒன்றுபாதியாகக் கறித்துக்கறித்து விழுங்கியவற்றை மீண்டும் ஒவ்வொன்றாக வியத்தப்படுத்தி யென்றுமென்று ருசித்து விழுங்குவதுபோல், ஆசிரியரால் இவ்வாக்கியானுபவ ரசங்களைப் பல்நாளன்றும் கேட்டு உட்கொண்டவற்றையெல்லாம், தனித்திருந்து ஒவ்வொருரசத்தையும் தனது நினைவிற் கொண்டுவந்துகொண்டுவந்து அதனினுமுண்டாம் ஐயந்திரிபறுமாறு, ஒருவன் தானுண்ட கள் முதலியவைகள் தமதுபோதையாகிற வெறியகத்திலிழுக்குமாறு போல், மனனமென்னும் வெறியகத்திலிழுக்க அவ்வெறியில் விடாதழுந்தியிருத்தலாமென்க.

இஃது மூன்றாவது தெளிதலென்பது.

இப்பரிபாகிகளெப்போதும் மாறாது மனனித்துமனனித்துத் தற்போதையாகிற வெறிவசப்பட்டுவருகின்ற செழுஞான்று முதிர்ச்சியினால், ஒருவன் இரவு பொழுதுக்குக் கிஞ்சித்தும் சகிக்கப்படாது அருணன் உதயமாதற்கு முன்னர் விடியற்காலம் வந்துழித் தனது மனத்தெளிவும் அம்மனத்திட்பமும் வாய்க்குமாறுபோலும்,

ஆற்றின்கண் நீர்பெருகிவரும்ஞான்று ஓர்கடிகை அன்றி அரைக்கடிகைக்கு முன்ஞான்றே அவ்வாற்றின்மணல்களுக்குள் சலம் விரைவிற்செல்லுழி, அதனால் அம்மேல்மணல்கள் கொதளிக்குமாறுபோலும்,

ஞானப்பிரகாசமானது பூரித்துவருகிறதற்குச் சின்னாள் முன்னமே, இப்பரிபாகியின் மனமானது தனதெதார்த்தவடிவைக்காணவேண்டுமென்று விளங்கவில்லையே என்றும் ஆராமையுற்றிருந்தவிடத்து, தனது மெய்முழுவதும் வாடியிருத்தலும், என்புகளனைத்தும் தத்தம் கட்டுகளெல்லாம் நெகிழ்ந்திருத்தலும், இருவிழிகளினும் மனநெகிழ்ச்சியால் சொரிநீர் வெளிப்படுமாறுபோல் தாரைதாரையாக ஆனந்தநீர்பெருகுதலும், காந்தச்சிலையைக் குருட்டூசியானது அதனோடணைவதற்குச் சேட்டிக்குமாறுபோல் இவ்வெளிப்படும் தனதெதார்த்தவடிவில் அணைந்துகலந்துவிடுதற்கு அம்மனமானது நெகிழ்ந்துநெகிழ்ந்து பரோட்சமாக உறைந்துகொண்டிருத்தலும், இப்பிராரத்துவ சரீரம் அகன்றிடில் மீண்டும் எப்பிறவி வாய்த்துவிடுமோவெனப் பயகம்பனமுதலியவைகளுற்றிருத்தலும், ஓர்ஞான்று ஆரவாரித்தலும், இடையிடையே தனக்குக் கிஞ்சித்துந் தோன்றாத களிப்புற்றிருத்தலும் அதாவது உன்முகக் களிப்பென்பதுதான் இதுகாறும் மறைக்கப்பட்ட தனது எதார்த்தத்தீர்ப்பையன்றி ஏனைத் தீர்ப்பனைத்தும் முடிந்த தீர்ப்பன்றெனக்கண்டு தன்னை அத்துவிதாநுபவமாகத்தெளிந்து அத்தெளிவின்படியே இறற்கு முன்னர்த் துவிதாநுபவமாகவும் பின்னர் விசிட்டாத்துவைதாநுபவமாகவும் தெளியவேண்டுவதும் அவசியமாகலின், இதுகாறும் பரிபாகப்பட்டுவந்த முதிர்ச்சியினால் முன்னர்த்தெளி

பலவென்றுமுரைத்த [illegible] சவிகாரமாவைத் தெளிவோம். இத்தெளிவை கேட்டல் சிந்தித்தல் இரண்டிற்கும் மேலாகியதாமென்க.

வழிபடுதற் கிசைந்த துவிதம்.

துவிதமென்பது இருமையுடையன. அவை உயிர்கள் வழி படுதற்குரியவையுக்க அருகுருணமகளாந்துவிதமெனவும். அத்தக ழும் துவிதமெனவுமாம். அருகுருணமகளாந்துவிதமென்பது சி ருச்டிகளையும் கிரியைகளை வழிபடுக்கும் [illegible] பிருக்கு அதிட் டானமெனவும் கிரியும் ஆத்மாவெனவும வாச்சியார்த்தமாக வும் லட்சியார்த்தமாகவும் தெளிந்திலைப்புறது, [illegible] ன அமைவையால் உணர்ந்தனவும அவைக் [illegible] மகளும் [illegible] அவதி சத்துவங்களாயிருப்பனவா மென்றுமுடையக பகவானிடமேயாமெனக.

[illegible] உபாதானகாரணங்கள் [illegible] ன்றோ! அவ்வொன்றையும் சேர்த்துக்கணிக்கில் [illegible] மைபுஇன்றிச் சவிசேடப்பொருளென்றும் [illegible] உயிர் பரம் காண்டும் இரண்டு சத்துப்பொருள்களுக்குச் சை உபாதான காரணம் வேறென்றிராவிடின், உலகாதி சத்துப்பொருளுக் கு மாத்திரம் உபாதானகாரணம் ஏன் இருக்கக்கூடும்? பிரதி பாலிக சத்துக்கும் வியவகாரிக சத்துக்குமே கூறினையிப் பார மார்த்திக சத்துக்கு எங்ஙனம் உபாதானகாரணம் இருக்கக் கூடும்? உபாதானகாரணத்தைக் காரியப்பொருள் ஏற்குமே அன் றிக் காரியகாரணம் கடந்திருப்பது எங்ஙனம் ஏற்கும்? இவ்வுல கம் காரியப்பொருளா? அன்றிக்காரணப்பொருளா? காரியப் பொருளாயின், இக்காரியம் கற்பனையெனப்படுமோ? படுமா யின், மேலே கூறியிருத்தற்கு விருத்தமின்று. அங்ஙனே

யின்றி இவ்வுலகு எதார்த்தப் பொருளாயிருக்கின்றமையால், இதற்குமேலே காரணப்பொருள் வேண்டுவதின்று. இருக்கின்றதனின், இவ்வுலகு ஓர் சத்துப்பொருளும் இச்சத்துக்குமேல் ஒன்றும் ஓர் சத்துப்பொருளுமாகி இரண்டுசத்துக்களை. இவ்விரண்டுசத்தோடு உயிர்ச்சத்தொன்றும் பாசச்சத்தொன்றும் ஆக நான்கு சத்துப்பொருள்களாகின்றன. உயிர் பரமென்று பிரணயிக்கும் தமக்குமேல் காரணங்களை ஏலாதாயினும் அநாதி விகற்பத்து இருக்கின்றதற்குச் சற்றும் விருத்தமின்று, இவண பிறகேதுநிற்பொருள் கிரியைசாதிப்பது சித்தியாத பொருகையின்று. இதுநிற்க உலகென்பது தனிப்பொருளா? அன்றி, ஒன்றின் காரியப்பொருளா? தனிப்பொருளன்று, ஒன்றின் காரியப்பொருளேயெனின், காரியப்படுவது முன்னில்லாமையவோ? முன்னில்லாமை காரியப்படின், அது எதனின்றுபிருக்கின்றபடி? காரணமாயபடியிருந்து பின்றோன்றினமையும் போன்றதன்றோ? முன்றோன்றில்லாததுபோலவே பின்றோன்றுமில்லாமையன்றோ காரியமெனப்படுவது? முன்றோன்றும் பின்றோன்றுமில்லாமையே காரியமாயின், அக்காரியம் தோற்றமாயிருக்கின்றதோ? அன்றிப்பொருளாக இருக்கின்றதா? பொருளாகவே இருக்கின்றதெனின், பொருளாயதாக இருக்கின்றது முன்றோன்றும் பின்றோன்றும் இடைத்தோன்றும் எத்தோன்றும் மாறாது ஒருபடித்தாயிருப்பதாக்கும்! இஃது விந்தையினும் மிக்கவிந்தை! காரியப்படுவதெல்லாம் முன்றோன்றும் பின்றோன்றுமில்லாமையாயின், அஃது இடைத்தோன்றும் யாதொன்றாலே இருப்பெனப்படுகின்றது? ஓர் முன்றிருப்பது பொருளாயும், சதுர் தோன்றுமிருப்பது பொருளன்பதின்றிக் கற்பனையாயுமிருக்கின்றதாக்கும்!

அன்றியும், உலகமென்பது காரியப்பட்டபொருளாயின், உலகம் என்கிற இப்பெயர் அர்த்தப்பெயரா? அன்றி அனர்த்தப்பெயரா? அர்த்தப்பெயரெனின், எந்த அர்த்தத்திற்கு உலகமென்கிற பெயர்? காணப்படுதலுக்கெனின், அஃது தோற்றத்துக்குச் செல்லுகின்றது. அத்தோற்றம் தொழிற்குணமாகின்றது. அத்தொழிற்குணமா உலகமென்று வழங்குகிறதற்குப்

பொருள்? அல்லவே! இப்பெயர் அனர்த்தப்பெயரென்பதற்கு முரணென்னை? ஆகலின், இருக்கின்றது மண்முதலிய பஞ்ச பூதங்களும் அண்டபிண்டங்களுமன்றோ? இவற்றுள் எது உலகெனப்படுவது? எதுவுமல்லவே! பஞ்சபூதமுதலியவைகளின் சேர்க்கையாகிய பலவின் கூட்டவிகாரமன்றோ விருக்கின்றது? இச்சேர்க்கைகளன்றோ உலகெனப்பெயர் வழங்குவது? உலகென்கிறபெயரே அனர்த்தமாயின், சேர்க்கையுற்றிருக்கின்ற பலநாமரூபங்களுமா பொருளெனப்படும்? படுமெனின், ஆராய்தலில்லாத மூடத்திறத்தன்றி ஆராய்ச்சியாகிற விவேகத்திற்கு இவை அன்மை இன்மை என்பதற்கிலையாயிருக்கட்டுமே! அற்றேல், இத்தூணென்பது இன்றுவெளியா, தூணென்பது என்ன நிலைமையது? மேனிலையிருக்கும் பாரமுதலியவைகளைச் சுமக்கு நிலைமையைத் தனின், சுமக்குந்தொழிலுக்குத் தூணென்பதா? அத்தொழிற்பொருளுக்குத் தூணென்பதா? பொருளுக்கேயெனின், இஃது எப்பொருளெனப்படுவது? உருட்சி நீட்சியாயிருக்குமெனின், அவை குணங்களாயிற்றே! பொருளென்பதெங்கே? ஆகலின், இக்குணங்களையுடையது யாதெனப்படும்? கற்பொருளெனின், கற்பொருளுக்குத் தூணென்கிறபெயருண்டா? இன்றெனின், மற்றொருபொருளையத்தது? வை உருட்சி நீட்சிமுதலியவைகட்கெனின், பண்புப்பெயராகுமே! பண்புத்தொழிலாயிருக்கின்ற இத்தூண் சுமக்குந்திருத்தமுதலிய அநுபவத்தால் உண்டெனவும், சொரூபத்தால் இலையெனவும் படுகின்றதேயன்றி, பொருளாயிருப்பது கல்லேயன்றி இல்லையே!

அன்றியும், இத்தூணைச் சுட்டிப்பரிசிக்கின், இச்சுட்டையேற்பது கை கற்பொருளையன்றி வேறாயிருக்கட்டுமே! இவ்வாறே எவ்வெந்நாமரூபமும் நமது அறியாமைக்குப் பொருளாகக்காணப்படுகின்றதே! அதனையும் சுட்டிப்பரிசிக்கின் அதுவும் அவ்வச்சுட்டையும் கிருசித்தும் ஏமாறிப்போகின்றதே! போகின்றதால் ஈற்றில் இருப்பு யாதெனப்படும்? அதுதன் உபாதானகாரணமன்றோ? இதுபோல், உலகென்கிற அனர்த்தப் பெயரை ஏற்று நிகழ்கின்ற பண்புக்கும் தொழிலுக்கும் எது முதலெனப்படும்? மாயையெனப்படுமெனின், அம்மாயை மயக்

சமெனப்படாதிருக்கட்டும்! எங்ஙனமெனின், அனைத்தும் பண்புந்தொழிலுமாகிய தோற்றல்யாதகிரமமாயிருக்கச் சத்தாகத் தோன்றுவானேன்? சத்தாகப் பார்ப்பதனாலெனின், அங்ஙனமுணாவது பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றன்றோ? அஃதன்றோ மயக்கமெனற்பாலது? இம்மயக்கத்தையன்றி மாயையென்பது ஏது? அதனை இத்தகையதென,

குறள்.

பொருளல்லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானு மாணாப் பிறப்பு. என்றும்,

பிரபுலிங்கலீலை.

விருப்பு வெறுப்புரு வாங்கிடு மகசோ
மருச்சுரு பயாக்க மென்ப திலாமை
பாப்பிர மச்சியல் பார்ப்ப தெமக்குத
தெரிதரு மொண்ண முனைசெய் துநகைத்தாள். என்றும்,

ஞானவாசிட்டம்.

பேருமுரு வுருவிய மாயை யாரும்
பெரிதுவருந் தியுமினைப் போக்கல் வேண்டும்
நேயமுறு மேமறிற வன்றி மாயைப்
பொருந்தியின கையோரன்றிப் புகலத் தோன்றி
வேதமறு மப்பதமே பெறவா வீட்டா
மம்மாயைப் பிறப்பிடமே தென்னல் வேண்டாஞ்
செருமுறக் கொள்வழியே தென்று தேர்வாய்
சிதைவுற்றோ விதனியல்பு தெரியு மன்றே. என்றும்
கூறியிருக்கின்றன.

இவற்றால், மாயையென்பது மயக்கமென்பதற்கு மாறுமென்னை? இங்ஙனமிருக்கும் மாயையை வேறாகக்கொள்ளில் அஃது பொருளெனப்படுமோ? படுமெனின், இவ்வுலகம் என்னவெனப்படும்? இஃதும் பொருளெனப்படுமெனின், காரணமாகிறமாயையும் காரியமாகிற இவ்வுலகமும் ஓர் முதலென்பதா? காரியமென்பது முன்னொன்றும் பின்னொன்றுமின்மையாயும்,

காரணமென்பது அம்முன்பின்வேறுபாடுடைத்தன்று முன்னமையாயுமிருக்கின்றதன்றே? இவ்வுலகம் காரியசத்துப்பொருளாயிருந்தாலிருக்கட்டும்! மாயையென்பது இவ்வுலகமாகக் காரியப்பட்டது பரிணாம பட்சமாகவா? அன்றி ஆரம்ப பட்சமாகவா? அஃதுமன்றி விவர்த்தபட்சமாகவா?

(க)-வது பரிணாமபட்சமென்பது ஓர்முதல் திரிந்து மற்றோர்முதலாக இருப்பது, அது பாலென்பதுகெட்டுத் தயிராக இருப்பது,

(உ)-வது ஆரம்ப பட்சமென்பது—ஓர்முதல் மற்றோர் முதலின் ஆற்றலினால் குணபேதமாகக் காரியப்பட்டிருப்பது. அது மட்பொருளானது கடவடிவமாகக் காரியப்பட்டிருப்பது,

(ங)-வது விவர்த்தபட்சமென்பது—ஓர்முதல் மற்றொன்றாகத் திரியாமலும் மற்றொன்றாகிய வினை குணபேதமாகாமலும் தன்னாலே மற்றோர் முதல்போலத் தோற்றுவது. அது கயிற்றின்பால் அரவுபோற் றோன்றுவதாகத் தோன்றுவது. இந்நான்கினையும் விளக்கிய இம்முப்பக்கத்துக்குள் மாயையை எதனால் கொள்ளப்படும்? பாலென்பது திரிந்து தயிராமதுபோல ஏற்பட்டதெனின், அத்தப்பால் தயிராகத் திரிந்தபின் மீண்டு பாலென்பதிலாமற் கெட்டுச் சூனிய பொருளில்லாமைபோல் அம்மாயை உலகாகத் திரிந்த பின்றன்றோ அஃது கெட்டுச்சூனிய பொருளின்றிப்போகுமே? போகுமாயின், காரியப்பட்ட இவ்வுலகு காலவரையறைப்படி மாறுதலின்று, எதற்கன்றே மூடுமே எதுவாய்விடுகின்றது? மாயையின்கண்ணிருந்தில் அது யாய்விடுகின்றதெனின், இங்ஙனங்கொள்ளுதலால், மாயையென்பது கெட்டு உலகாகக் காரியப்பட்டதன்று. அன்றுகவே, இவ்வுலகுக்கு மாயை பரிணாமோபாதானமுமன்று. மட்பொருள் குணபேதமாகக் காரியப்படுகின்றதுபோல், அம்மாயை குணபேதமாகக் காரியப்பட்டதெனின், அம்மட்பொருள் கடவடிவாகக் காரியப்பட்டதன்று, அக்காரியமாகிய கடமும் முன்னும் பின்னுமின்றித் தோற்றமாத்திரமாகவும் சொன்மாத்திரமாகவும் நிகழும் வியவகாரிக சத்துக்கடமெனப்படுவது

போல், அம்மாயை உலகாகக் காரியப்பட்டிருக்குமானாலும், காரியமாகிய உலகு மூன்றும் பின்னும் நின்றித் தோற்றமன்றாத திரமாகவும் சொன்மாத்திரமாகவுமாகிய விவகாரிக சத்தாக கற்பனை யெனப்படுமே!

இதனால், மாயையென்பது உலகாகக்காரியப்பட்டதன்று. அன்றாகவே, இவ்வுலகுக்குத் தான் தோற்றமே யல்லாமலுண்மையன்று. கயிற்றின்கண் அரவு தோற்றுதல்போல், மாயையின்கண் இவ்வுலகு தோற்றிக்கொண்டிருக்கின்றதெனின், மாயையானது கெடாமலும் குணபேதப்படாமலும் இருந்தபடியிருக்கும் ஆதலால் இவ்வுலகு பிராதிபாஸிக சத்தாகிய கற்பனைத் தோற்றமெனப்படுமே! இதனால், இவ்வுலகு மாயையின்கண் ஓர் பூமி போலத்தோற்றிக்கொண்டிருப்பதன்று. அன்றாகவே, இவ்வுலகுக்கு அம்மாயை விவர்த்தோபாதானமுமன்றெனக.

இங்ஙனமிருக்க, இவ்வுலகம் அம்மாயையின் காரியமென எங்ஙனமேற்கின்றது? உவமைக்கண்டு ஆராயின்வேண்டியவை ஆராய்ந்து தெளியாது, வெறும் உத்தேசமாத்திரத்தால் மாயையின் காரியமென்று கொள்ளுதலேயன்றி வேறன்று. இங்ஙனம் உத்தேசமாத்திரமாகக்கொண்டதுவே, முறையன்றாகவேயிருக்கின்றது. அது மாயையைப்பொருளாகக்கொண்டாலும் குணமெனக்கொண்டாலும் பொருந்தாமையேயெனின், குணமென்பது ஓர் முதலினது தர்மமெனப்படும். அத்தர்மம் குணமாகலின், ஓர் முதலினது குணம் மற்றோர் பொருளாகக் காரியப்படுமோ? அங்ஙனம் காரியப்படுவதிலும், உண்மைப்பொருளாகவும் காரியப்படுமோ? ஓருண்மைப்பொருளே மற்றோருண்மைப்பொருளாகக் காரியப்படாதுபோ, ஓர் முதலின்குணமா மற்றோருண்மைப் பொருளாகக் காரியப்பட்டிருக்குமோ? மட்பொருளின்கணுள்ள கடசக்தியாகிய குணமானது கடகலசாதி பேதங்களாகக் காரியப்படுதல்போல், குணமாகிய மாயை காரியப்பட்டிருக்கின்றதெனின், மண்ணினாலுள்ள சக்தியே கடமாகக் காரியப்படுவதாயின், அம்மண்ணானது கடமாதிகட்கு உபாதான காரணமெனப்படாதிருக்கட்டும்! கடமாதிகளாகக்

காரியப்படுதற்கு அச்சத்தி சகாயகாரணமா யிருக்கின்றதேயன்றி முதற்காரணமாகின்று தான் காரியப்பட்டதன்று.

அன்றியும், அயமானது அக்கினியின் சகாயத்தால் வளைதல் குவிதல் முதலியனவாகக் குணபேதமாய்க் காரியப்படுகின்றதேயன்றி, அவ் அக்கினியானது வளைதல் குவிதல் முதலியனவாகக் குணபேதமாய்க் காரியப்படவின்று. இவைகளைப்போல் மாயையானது சகாயமாய் நிற்க, இப்பஞ்சபூதபவுதிக முதலியனவாகக் குணமாய் ஏதோ ஓர் முதலிருந்து காரியப்பட்டிருக்க வேண்டுமே! இதனால், உலகுக்கு மாயைமுதற்காரணமன்றென்பதாகின்றது. இதற்கென்செய்தும்! இதனால் மாயையையோர் பொருளெனக்கோடற்கும் குணமெனக்கோடற்கும் இயையாமல் இவணிருத்தலும் மிக்க ஆபத்தாயிருக்கின்றதே! இவ்வாபத்து இருதலைக்கொள்ளியின் அகப்பட்ட எறும்புபோலிருக்கின்றதே! இதனை ஆபத்தில் நின்று இரியகார்த்த நிச்சயம் சாதிப்பது எங்ஙனமியப்பெறுகின்றது! இம்மருட்சிக்குக் காரணம் யாதெனின்,

திருவள்

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு. என்றும்,

சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென வைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு, என்றும்,

பிறக்கிருக்கின்ற மகாவாக்கியத்தை வேதபாகியர்களைவிட்டு, அவ்வேதமுதலிய சதுர்த்தசவித்தைகளாகிய சத்பிரமாணங்களையும் அனேகயுத்திகளாலும் இலட்சியார்த்த அனுபவங்களாலும் பலமுறையுமெடுத்தெடுத்து உணர்த்திக்கொண்டுவரும் அறிஞர்களாகிய ஆப்தர்கள்பால், நன்கு உன்னியுன்னித் தேராததேயாமென்க.

அன்றியும், பொருளெனவும் குணமெனவும் இயையாத அவ் அநாதி சத்தாகிறமாயையும் அதன் அபேதகாரியமாகிற பாரமார்த்திக சத்துப்பொருளாகிய இவ்வுலகும் இவற்றோடு

அநாதிசத்துப்பொருளாகிய உயிரும பரமும ஆகிய இச்சதுர்ப்பொருளும கூறுபாடுடைத்தாகலின், ஒன்றுள்ளவிடத்தில மற்றொன்று உண்டாயிருக்குமா? இராதன்றோ? இங்ஙனமிருக்கும இந்நான்குபொருள்களும எங்கிருக்கின்றன? ஓர் ஆதாரத்திலிருக்கின்றனவா? நானகாதாரத்திலிருக்கின்றனவா? நானகாதாரத்திலிருக்கின்றனவென்னின், அந்நான்கு ஆதாரமும நான்கு என்கிற கூறுபாடுற்றிருக்கின்றனவாகலின், அந்நான்கும எந்த ஆதாரத்திலிருக்கின்றனவென்பதுமே! ஆகலின், அங்ஙனமன்று நான்குபொருளும ஓர் ஆதாரத்திலன்றோ இருக்கவேண்டியவெனி யமானாலும் அவ்வாதாரத்தில ஆச்ரயங்களாகிய இச்சதுர்விதப்பொருள்களுள் ஆகாயமுதலிய பஞ்சபூதமயமாகிய இருபாகியுற்றுள்ள இவ்வுலகுக்கு, எல்லையானது இத்தனைத்தென்றேசப்பட்டிருக்கின்றதா? இல்லையன்றோ? அங்ஙனமெல்லையின்றிய இவ்வுலகமும வியாபகமாகிய மாயையும உயிரும பரமும ஆகிய ஒவ்வொன்றும எங்ஙனம் கூறுபட்டிருக்கும? கூறுபட்டிருக்கிற இந்நான்கும எங்ஙனம வியாபகமாயிருக்கும்? வியாபகமாயும் கூறுபட்டனவாயுமிருக்குமென்று அவ்வியவகாரத்தினால், கண்டத்துவமாயிருக்கும வியாபகமுண்டாயிருக்கின்றதாகும்வண்ணம், இந்த கனருமநிச்சய அவ்வியாபகமானது யாதெனப்படும்? அந்நான்கு பொருள்களும் பரிபூரணப்பொருளில ஏனைய மூன்றுமிருக்கின்றனவெனின், இதனால இவைகள வியாபக வியாப்பிய மெனப்படுகின்றன. இவ்வியாபக வியாப்பிய சம்பந்தமெதுவோ யிருக்கின்றதே? அவ்வம்வல்லவைபல தன்மையிட்டுக்கொள்ளுமாவேனா? ஓர் பட்சத்தைச் சாதிக்கப்போகுதால மற்றோர் பட்சத்தைத் தொடுத்துக்கொள்ளலாமா? துவைதம சாதிக்கப்போகதால், அப்பட்சத்திற்பொருள்கள் எத்தனையாயிருக்கினும் அவைகள வெவ்வேறு கண்டத்துவமாயிருக்கவென்றே சாதிக்கவேண்டும்.

துவைதமென்பதற்கு வியாபக வியாப்பியம் சொல்லும பட்சத்தில சீவாகள் மாயை உலகு ஆகிய இம்மூன்றும அபரத்தில கற்பனைகளாக வியாப்பியமா? அன்றிப் பொருள்களாகவியாப்பியமா? பொருள்களாகவே வியாப்பியமெனின், இத

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

னுல் பரமென்பது புரையுடைமையேற்கின்றதே! எங்ஙனமெ னின், சீவர்கள் முதலிய ஒவ்வொருபொருளின் பரிமாணம் எத் துணை எத்துணையோ அத்துணை அத்துணைக்கும் அப்பரம்பொ ருளின்முகவியெனக்க.

இகறம் பரத்துவகெனப்பொருள் இருப்பித்துமின்றி அப்பர யானது புரையுடையதாகவிடுமே! அதாவது-துளியமெனப்படுவது. அத்துளியநிறையில் இருக்கின்ற சீவர்கள்முதலிய மூன்றுமே என்னபொருள்களெனப்படும்? துளியப்பொருள்களெனப்படு மன்றே? இதற்கென்செய்தும்! இச்சீவர்கள்முதலிய முப்பொ ருள்களும் அப்பரத்தில் வியாப்பியமுற்றிருக்கினும் அதற்குத தொடர்பின்று? என் இன்று? இடமாயிருப்பதோடு இம்மூன் றுக்கும் ஒன்றும் இடையுற வியாபித்திருக்கின்றதாலெனின். மு பொருளுக்குக் கிடப்புறம் பரமேரன்பொருள் நிறையுமதி [illegible]க்கினை, அதற்குப்பையன்றி அதனொருமைக் கனபால் பொருந்தும் பொருள் தோற்றமாயிருக்குமா? அன்றி ஓர் மூகமாயிருக்குமா? முதலாயிராதே! அதுபோல், அப்பரம்பொருளை வெளி மூன்றிற் கும் கிடப்பாய் வியாபித்திருக்குமாயின், முப்பியாபகதவமு மேற்புற இம்மூன்றுமற்பிளக்கொள்ளப்படுவனவன்றி [illegible] தமிலையோ? படாதது, துவைதமென்பதற்கு நானாத்துவ இருக்கின்றதே? துவைதமென்பது எனயாவகையும் இடைய வெளிப்பட்ட பொருள்களெனமே! அதுபோலன்றித் தூய நாமத்துவமென்பவைகள் கடந்து வியாப்பியார்த்தங்களாயிருக் கின்றதே! இவைகள், துவைதாநுபவமாமோ? சகப்பொ ருள்களிலும் இருக்கின்றனவே! அவைகள் பேதித்திருக்கின்றன வெனக்கொண்டு, துவைதமாகவுமலாம். அங்ஙனமும் பொரு ளாகல்லையே! இவற்றுள், முப்பொருள்களுள் சகமென்கிற ஓர் பொருள் விபரீதப் பிரத்தியட்சமாயும், சீவர்களென்கிற ஓர் வகுப்புப்பொருள்கள் விபரீதாநுபவ அநுமானமாயும், மாயை யெனவரும்பொருளும் விபரீதத்தோற்ற அநுமானங்களாயு மி ருக்கின்றனவே! இதனால், எங்ஙனம் துவைதமெனப்படுமே? ஆகலின், துவைதமென்பது இதுவன்றெனக்க. அறிஞர்களால் பாராதனமாயேற்கப்பட்டு வருகின்றதேயெனின், இத்துவைதம்

சாத்திராநுபவத்தை மறுத்து வற்புறுத்தற்குக் கற்பிக்கப்பட்டதேயன்றி, மனமானது அயல்போதமின்றித் தற்போதமாதற்காக மூன்றானே தெளிந்திருத்தலையந்தத் துவைதம் வேறேயிருக்கின்றது. அஃதென்னோ இணக்கமாகியது? இதுகாறுங் கூறிய இத்துவைதமே இணக்கமென்பதற்கு உதாரணம்,

பிரபுலிங்கலீலை.

நாய்தா னியனேன் சடையார்க்குத்
தாமே சிவமாந் தோன்றுமால
நீதா கியகொந் தளையாகத்
தெளியா விபேத றிக வினறி
வேதா கமங்கள் விளம் பிடினும்
விளங்கா தெனாய மெயென் றுமா
வாதா வழிவா ரவர் மாயை
படைக்க மயங்கு மதியி னார். என்றும்,

அத்துவிதக்கலிவெண்பா.

ஏகன்றேயுரி யானவேடொருவ் றென்றுபுரிகின்ற டாகமை
சீவிர் தனது விளையென்று—ரூவாசபொடிய
யோக முடைபுரிக்க வேதியனைக் கூட்டனரூன்
மெய்ந்நியே யெல்லாம் பிரிவென்றான். என்றும்,

வைராக்கியசதகம்.

புகலரும் பரப் பிரமமாய்க் கடந்தனிற்
புணர்பரை இமைய மீசன்
சகமொ டாருயி ரெனுந்துவை யாதிக
டத்துயாற் றிடுமென் றே
பகரு நான்மறை யெனிலதி லெதையெதைப்
பற்றுவாம் விடுக்கும் பாரு
சுகசொ ரூபமே யனைத்துமென் றகற்றுதி
துவிதபா வனைநெஞ் சே: என்றும் கூறியிருப்பதனுற்காண்க,

இஃது

வழிபடுதற்கியைந்த விசிட்டாத்துவைதம்.

இவ்விசிட்டாத்துவைதமானது ஷை மகாவாக்கிய சதுட்டயத்தில் எந்த வாக்கியத்துக்கியைந்ததெனின், தத்துவமசி வாக்கியத்துக்கியைந்தது. அது தத் என்பது அதுவெனவும் துவம் என்பது குணமெனவும் அசியென்பது ஆனாயெனவும் பிரிக்கப்பட்டு வழங்குகின்றது. அவற்றுள், அது என்பது பரமெனவும் அதாவது பரமாத்மாவினதுவெனவும், குணமென்பது தர்மமெனவும் அதாவது பரத்தினது தன்மையாகவெனவும், அசி என்பது ஆனாயெனவும் அதாவது நீ அவ்வாறிருக்கின்றாயெனவுமாம். அங்ஙனமிருத்தலால், பரத்தினது தர்மமாக இருக்கின்றாயெனக் கொள்ளப்பட்டது. அவ்வாக்கியம் தனது முற்பதத்துள் இடைப்பதமாகிய துவமென்பதற்குத் த்வைதிகள்போல் நீயென்ப பொருள் கொள்ளாது, தர்மமெனப் பொருள்கொள்ளுந் தகுதியுடையதாயிருக்கின்றதாமெவ்வாறெனின், தஸ்யபாவ சத்வம் என்றுரைப்பன. அவை தஸ்ய என்பது பரமாத்மாவின் பாவ என்பது தன்மையாக இருக்கின்றாயென ஆகின்றன. ஷை துவைதமுடைய சதுதிலமதிமுகம் பயனாயாமெனப்புழி இவ்விருபதங்களின் இடையில் போலவெனகிற உவமை உருபு குறைந்திருக்குமாறுபோல், இங்கு தத்துவம் என்கிறபதத்தில் நீ எனகிற எழுவாய் குன்றி துவமென்கிறது தர்மமெனப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றதென்க. அஃதெங்ஙனமெனின், பிராமணத்துவம் சந்யாசத்துவமென்புழி, துவமென்பது தர்மமென்றாயதுபோலென்க. ஆகவே, சேதநாசேதனமிரண்டும் பரமாத்மாவினது தர்மமெனப்பொருள்பட்டன. இதனை நன்கு விசாரித்துணர்பவர்க்கே வெளியாகுமென்க.

எங்ஙனமெனின், விசிட்டாத்துவைதமென்பதற்குப் பொருள் கூடியிருக்கிற அத்துவைதமா? அன்றி மேன்மையுற்ற அத்துவைதமா? மேன்மையாகிய அத்துவைதமெனின், தாழ்மையாகிய அத்துவைதமொன்றிருக்கவேண்டுமே! இவற்றால் அத்துவை

தமென்பது இரண்டாகின்றன? இரண்டு அத்துவைதமிருக்குங் கால், இரண்டு துவைதமிருக்கவேண்டுமே! அவை என்ன துவைதங்களெனப்படும்? ஒன்று கூடாத்துவைதமும் மற்றொன்று கூடுந்துவைதமுமாகுமன்றோ? ஆகவே, மௌனமையாகிய அத்துவிதமென்பதற்குப் பொருளென்னை? அத்துவிதம் அத்துவிதமெனினை, அஃது இரண்டற்றிருக்கின்றதெனப்பொருள் படுகின்றது! இரண்டற்றது என்பதில் இரண்டென்பது எவை? பரமாத்மாவும் சேதனாசேதனப் பிரபஞ்சமுமெனின், இவ்விரண்டுமற்றதே அத்துவிதமெனப் பொருள்படுகின்றது. இதனால் பரமாத்மாவாகிய குணியும் பிரபஞ்சமாகிய குணமுமற்றுமைகளுடேல் யாதுதான் அத்துவிதமென்றாவது? இது மேலான அத்துவிதமா? அல்லவே! அங்ஙனமன்று, குணியாகிய பரமாத்மாவைவிட்டுக் குணமென்றுள்ளவைகளான சேதனாசேதனங்களை பிரித்திருக்கின்றமை அத்துவிதமெனின், இதனால், குணிகுணமென்னும் துவைதங்கள் உண்டாதல்? இல்லையே! குணிகுணமாவது வைதம் சத்தியமாயிருக்க, இம்முறை அத்துவிதமென்பது கற்பகங்களைப் போலக் காரியத்தையென்பதுபோலாம். அத்துவிதமென்பது எனக்கு விளங்காயிருக்கின்றது! அதனை விளக்குவீர்கள், இவ்வத்துவிதம் [illegible]ல்லவே! அதனையருள், மூன்றிருந்தால் [illegible] மூன்றும் ஏகாத்துவிதமெனப்படுமே! முடிவில், ஏகாத்துவிதமாயினும், அதுகாறும் காரணவித அத்துவிதமுமுண்டேல் மெய்யே, துவைதமானது விதமாயில்லாதிருக்கட்டும்! அதனைக் குவிக்க மெனப்படுவனவெனின், காரணகாரிய குணிகுணம் பிம்பப்பிரதிபிம்பம் அயசாமசிகமென்பனவாம். அவற்றுள் காரணகாரியமென்பது மட்கடம் நூற்படம் என்பன, குணிகுணமென்பது சீலோற்பலமும் கருமையும் என்பன. பிம்பப் பிரதிபிம்பமென்பது வானகிர [illegible] முகமும் முகச்சாயை என்பன, அயசாமசிகமென்பது காந்தரகமும் ஆலாங்கட்டி என்பன.

ஷை. (க)-வது காரணங்களாகிய மட்பொருளும் நூற்பொருளும் காரியங்களாகிய கடப்பொருளெனவும் நூற்பொருளெனவும் படுமோ? படாதன்றோ?

இங்ஙனமே (உ)-வது குணிகளாகிய உற்பலப்பொருளுங் குயிற்பொருளும் குணங்களாகிய நீலநிறமெனவும் கருநிறமெனவும்,

(௩) வது பிம்பங்களாகிய சூரியப் பொருளுந் முகமாகிய பொருளும் சலசூரியப் பொருளெனவும் ஆடிமுகப் பொருளெனவும்,

(௪)-வது அம்சமாகிய சிற்பொருள் அம்சிகங்களாகிய ஆலயாதி பொருள்களையும், ஆலயக்கட்டிடப் பொருள்களையும் படையா? படாதன்றோ? இங்ஙனமிருப்பதால், காரணகாரிய முதலிய இக்காரணருக்கருப்புக்குருள் ஒன்றையாவது துவைதமெனப்படுமா? அன்றி அத்துவிதமெனப்படுமா? என்று பரிசோதிக்கப்படாதிருக்கின்றதால், இவ்வையங்களைப் போக்குமாறு என்னோ? ஆகலின், இத்துவைதத்தைச் சம்பந்தமாகக்கொண்டால் காரணம் சூரிய பிம்பம் அம்சம் ஆதிய இக்காலங்களையுடைய காரியங்களை பிரதிபிம்பம் அம்சிகம் ஆதிய இக்காலங்களையு மெனவும், காரியமுதலிய இக்காலங்கும் வேறு காரணமுதலிய அதனாற்கு மன்றெனவும் பாகத் தெரியுமிடத்தே விட்டுவிடாதலக்கணையாய. இந்நலக்கணையே அத்துவிதமெனப்படுவது முறைமையன்றோ? இன்றேல், வேறு காரணமுதலியனவாகும் காரியமுதலியனவாகிய எல்லாவற்றையும், அல்லாத அல்லவாயுமாயிருக்கின்றன. அத்துவிதமென்பது எல்லாவற்றையும் அல்லவாயுந் தெளிந்திலங்கும் விட்டுவிடாதலக்கணையாயிருக்க, விட்டாத்துவிதமென்பது என்னவெனப்படும்? விட்டலக்கணையெனப் படுமன்றோ? இவ்விரண்டும் விட்டுவிடாதலக்கணையும் விட்டலக்கணையுமாயின், வேறு துவிதமென்பது என்னவெனப்படும்! விட்டலக்கணையெனப்படுமன்றோ? இவ்வத்தியாயத்திற்கு முன் அத்தியாயத்தில் துவிதமென வழங்குவதும் இவ்வத்தியாயத்தில் விசிட்டாத்துவிதமென வழங்குவதும் பொருந்தியிருக்கின்றனவா? இல்லையே! இதைவிடுக.

விசிட்டமென்பதற்குப் பொருள் கூடியிருக்கின்றதென்பதா? அன்றிக்கூடாதிருக்கின்றதென்பதா? இவ்விருபதத்தன்

கடைப்பதும் அத்துவிதமென்றாகின்றதால், எங்ஙனம் முதற்பதம் கூடியிருக்கின்றதெனப்படுமெனின், அக்கடைப்பதம துவிதமாயிருப்பதை அத்துவிதமாகக் கொண்டதலன்றோ, கூடியிருக்கின்றதென்னு முதற்பதச் மேன்மையைக் கூறற்பாலதெனக்கொண்டு மேன்மையாகிய அத்துவிதமென வழங்கப்படுகின்றது? இதனால், விசிட்டத்துவிதமெனப்படாது விசிட்டாத்துவிதமெனப்பட்டதாகும்! அங்ஙனமாயின், பரமாத்மாவை வியாபகப்பொருளென்பானேன்? ஓர் பொருள் வியாபகமாயிருக்கின்றதாயின், அவ்வியாபகம் எதற்கெனவினா வருமன்றோ? அதுபோல, பரமாத்மா எதற்கு வியாபகமெனப்படும்? சிற்சடமாயுள்ள பிரபஞ்சப் பொருள்களுக்கெனின், இதனால் பிரபஞ்சப்பொருள் வியாப்பியமாகின்றன. ஆகவே, பிரபஞ்சமே பரமார்த்தப்பொருளன்றோ! கூடாதெனின், பரமாத்மாவுக்கு வியாப்பியமாகும் வேறுபொருளுண்டோ! அங்ஙனமும் கூடாதெனின், ஏன் கூடாது? இவை பரமாத்மாவின் தன்மைகளாமெனின், அவையவை குணமேற்றுமைகளாயிருத்தல். இக்குணங்களுக்குக் குணிப்பொருள் பரமாத்மாவன்றோ? பரமாத்மாவுனிய சிற்சடப்பிரபஞ்சம் குணங்களாகின்றன. இச்சிற்சடங்கள் பரமாத்மாவோடு கூடியிருக்கின்றனவா? அன்றிக் கூடாதிருக்கின்றனவா? அதாவது—பரமாத்மாவைவிட்டு அகலாவிட்டிருக்கின்றவைகளா வென்பது. பரமாத்மாவிற் கூடியே இருக்கின்றனவெனின், அதனைத் துவிதமெனற்பாலதா? அன்றி அத்துவிதமெனற்பாலதா? அத்துவிதமெனற்பாலதெனின், ஷை காரணகாரியமுதலிய ஐந்துவிதங்களில் இஃதென்ன அத்துவிதமெனப்படும்? மேல் அத்தியாயத்தில் சசாதிகம் விசாதிகமுள்ள துவிதமும், இவ்வத்தியாயத்தில இஃது அச்சசாதிக விசாதிகமின்றிய சுகதேகமென்னும் கூடியிருக்கும்துவிதமுமாகின்றன.

அங்ஙனமன்று, இஃது அத்துவிதமேயெனின், பரமாத்மாவோடு சிற்சடங்கள் பிரிவற்றிருத்தலால் அத்துவிதமாகின்றது. இவைகள், வியாப்பியமற்றிருத்தலால் என்னவெனப்படும்? வியாபக வியாப்பியம் எற்றுக்காயும் கூடுந்துவி

தமும், அங்ஙனமின்றி யவையொன்றும் தனித்தனி வெவ்வேறி டத்தது என்றேற்குங்காலும் கூடாத்துவிதமுமாகுமன்றோ?

அன்றியும், வியாபக வியாப்பியமென்பது இருவகைத்தா யது-அவை ஓர் பொருளின்கண் நின்று நிகழும் வினை குணம் தொழில் இடமென்றும் வியாப்பியமும், அவற்றால் அப்பொருள் வியாபகமுமாகின்றன. அவை சாதனது உறுப்பும் நிறமும் தொழிலும் போல்வன. ஒரு பொருளின்கண்ணே நின்று நிக ழும் மற்றைப்பொருள் இடம் காலம் இம்மூன்றும் வியாப்பிய மும் அதனால் அப்பொருள் வியாபகமுமாகின்றது. அவை சாதனது ஆடையும் அணியும் ஆயுதமும் போல்வன. முன் னோது கூறிய வினை குணம் தொழில் மூன்றும் பிரிப்பின்மை யாகிய வியாப்பியமும், பின்னோது கூறிய பொருள் இடம் காலம் மூன்றும் பிரிப்புடைமையாகிய வியாப்பியமுமாய இவ் விருவித வியாப்பியங்களில் எது கூடுந்துவிதமெனப்படும்? எது கூடாத்துவிதமெனப்படும்? பிரிப்பின்மையாகிய வியாப்பி யம் கூடுந்துவிதமும் பிரிப்புடைமையாகிய வியாப்பியம் கூ டாத்துவிதமுமாகின்றன. இவ்வுண்மைபோல், பரமாத்மாவும் சித்சடங்களும் எவ்வாதுவிதமெனப்படும்? கூடுந்துவிதமென பதனோ? கூடாமையான அத்துவிதமெனப்பதற்குப் பொரு ளெங்கே? அத்துவிதமெனவுடைத்த காரணகாரியம் குறித்து ணர்ந்துவிட்டு துவிதப்படுகின்றதனன்றோ? கூறியிருக்கின்ற அவித்தம் எங்கும் இருபதங்களின் இடைக்கண் ஆகாரத்தை வருவித்து இதுபாடமொழிச்சதிக்கரிய ஒன்றென மயங்கி விட்டதாது விதமெய்யனலாமா?

இன்னுமன்றியும், சேதனசேதன உலகம் பரமாத்மாவின் ஆகாரபேதங்களாயிருக்கின்றமையின், இக்குலபேதங்கள் விகா ரமெனப்படுமோ? அன்றிச் சுயமெனப்படுமோ? சுயமெனப் படுமெனின், சமஷ்டி வியஷ்டிகளாகக் காணப்பட்டவைகளுள் ஒன்றேனுமுண்டோ? இல்லையே! இருக்கின், காரணகாரியங் கடந்ததாயிருக்கட்டுமே! ஒவ்வொன்று காரியமாயினும் மற் றொன்று காரணமாகவேனு மிருக்கின்றதன்றோ? அவைகள்

சயம்பென்பதற்கு முரணென்னையெனின், எதெது காரணப்படுகின்றதோ அதுவும் மேலொன்றுக்குக் காரியமெனப்பட்டாதிருக்கட்டும்! அங்ஙனமில்லையே! மூன்றும் காரியமயமாயிருக்கின்றதே! எங்ஙனமெனின், பிருதிவிக்கு வித்து காரியமாயும், அவ்வித்துக்கு அங்குரம் காரியமாயும், அவ்வங்குரத்திற்கு இதழ் காரியமாயும் அவ்விதழுக்குச் சாகை காரியமாயும், அச்சாகைக்குத் தளிர் காரியமாயும், அத்தளிருக்கு அரும்பு காரியமாயும், அவ்வரும்புக்குப் பிஞ்சு காரியமாயும், அப்பிஞ்சுக்குக் காய் காரியமாயும், அக்காய்க்குக் கனி காரியமாயும், அக்கனிக்குப் பஞ்சு காரியமாயும், அப்பஞ்சுக்கு நூல் காரியமாயும், அந்நூலுக்கு ஆடை காரியமாயும், அவ்வாடைக்கு அலங்காரம் காரியமாயும், அவ்வலங்காரத்திற்குத் திருப்தி காரியமாயுமிருக்கின்றமை இங்ஙனமேயன்னைய யாவும் அபாவத்தை மேற்கொண்டு உதித்து மூவர் முதலாகத் தோன்றுகின்றன. இவற்றால், சர்வமும் காரியமயமேயன்றிக் காரணமென்பது ஒன்றேனும் எவ்விடத்தும் இல்லையே! இங்ஙனமிருக்க, சயம்பெனப்படுவது ஏது? இன்றாகலின், சர்வமும் விகாரமென்பதற்கு முரணின்றென்க.

அன்றியும், இவ்விகாரங்களினாலும் அசுத்தமெனப்படுமா? அனாதி சுத்தமெனப்படுமா? சுத்தமென்பதற்கு நேர்மையென்னையெனின், காரியமாகிய விகாரமென்பது சுத்தத்துவமாகுமோ? அகால காரணமாகிய நிர்விகாரமென்பது அசுத்தத்துவமாகும்! ஆங்காங்கும் தொழிலும் பண்புமாயுள்ள அனைத்தும் விகாரமாகும், அசுத்தமாயுமிருப்பதன்றோ? இங்ஙனமிருக்கும் அவ்வசுத்தம் மாறுந்தன்மையதன்றோ! ஆகலின், அநித்தியமென்பதற்கு முரணென்னை? மாறுந்தகையனவை கண்டிதப்பொருள்களா? அன்றோ? கண்டிதப்பொருள்களாகின்றவே! கண்டிதமாகிய இவ்விகாரங்களனைத்தும் அதிருப்தியைத் தரற்பாலனவா! அன்றித் திருப்தியைத் தரற்பாலனவா! திருப்தியைத் தரற்பாலனவெனின், இதுகாறும் பிரமன் முதலிய சர்வ உயிர்களின் எவ்வுயிர் திருப்தியடைந்தது? சிற்றின்பமென்னும் திருப்தியையேனும் பெற்றிருக்கின்றதேயெனின், அஃது நிலையற்றதாக

வின் போலியின்பமாகின்றன ஆகின்றதால், அவையவயின்பமும் ஈற்றில் துக்கமாய்முடிகின்றது முடிவதால், ஷெ தொழிலும் பண்புமாகிய குணபேதங்கள் விகாரம் அசத்தம் அநித்தியம் கண்டம் துக்கம் ஆகிய இவைவாகுவித விபரீதமும் உற்றிருக்கின்றன. உற்றிருக்கு மிவைகள் எந்த முதலை உடையன? பரமாத்மாவாகிய முதலையுடையனவன்றோ? நீலோற்பலம் செந்தாமரை யென்புழி, நீலநிறமும் செம்மைநிறமும் எதுமுதலையுடையன? எந்த முதலையும் உடையனவன்றென்னலாமோ? அவைகட்கு முதல் பூபமன்றோ? அதைபோல, ஷெ குணபேதங்களாகிய விகாரமுதலியவைகள் பரமாத்மாவை உடையனவாயின, இவற்றையுடைய பரமாத்மா என்னவெனப்படுமோ? கற்பனையுடைய னெனப்படுகின்றோ? அப்பரமாத்ம நிர்விகாரமாயும், அத்தனமாயும், நித்தியமாயும், அகண்டமாயும், இன்பமா அனந்த இலக்கணங்களையுடையதாயிருந்தபோதல் விகாரமுதலியவைகளை யுடைய தெனின், இவ்விகாரமுதலிய அசத்துணங்களை யேற்குமாதல் எது? பிரகிருதி யெனப்படும் மாயையெனின், அம்மாயையானது பரமாத்மாவுக்கு வேறாயொருளாகுமா! ஆகவே, கூடாத்துவிதமென்று இருக்கின்றதாகும்!

அன்றியும், மாயை யெனுகிற ஓர் பொருள் தவிர பற்றவற்றிருக்கு அபாம வியாபகமாகும்! இச்ஜறவ அவைப்பாக்க கூடாத்துவிதமும் அவைப்பாகக் கூடாதத்துவிதமுமாகுமோ! ஷெ சேதன சேதன விகாரமுதலிய குணங்களாடு அபரிமக்கருதியும குணப்பகுதியன்றோ? யாவும் குணமுறைக் குணபேதங்களாகலின், அப்பால் சாஷ்டியமாக வெனப்படுகின்றது. இசசாகமாகிய விகாரம் அசத்தமுதலியவைகளையுடையது பரமாத்மா ஆகலின, அப்பரம் விகார முதலியவை யென்பதற்கு மூாளின் ரூபமாக அவைகளோடின்று,

திருமழிசைப்பிரான்பிரபந்தம்.

தன்னுளே திரைத்தெழுந் தரங்கவெண் டடங்கடல்
தன்னுளே திரைத்தெழுந் தடங்குகின்ற தன்மைபோல்

நின்னுளே பிறந்திறந்து நிற்பவுஞ் சரிப்பவு
நின்னுளே யடங்குகின்ற நீர்மைநின்க ணின்றதே

எனக்கூறியிருக்கின்றதால் அப்பரத்திற்கு என்னதோட மிருக்கின்றது? சலவியாபகத்தில் நின்றெழுகின்ற அலையாதிகளால் அச்சலம் விகாரமுதலியவைகளாயிற்று? அதுபோல், பரமாத்மா இருக்கின்றதாமெனின், அலையாதி விகாரங்களாற் சலப்பொருள் விகாரமெனப்படுகின்றதன்று? எனினின், அவ்வலையாதிகள் ஓர் முதலன்றாகுமென்க. எங்ஙனமெனின், பிராதிபாஸிக சத்தெனவும் வியவகாரிக சத்தெனவு மிரண்டாம். அவற்றுள், பிராதிபாஸிக சத்தெனப்படுவது ஏனக்கெனக் கிஞ்சித்தும் பொருளின்றிச் சொல்மாத்திரமாயும், தோற்றமாத்திரமாயுமிருக்கின்றது. அது கயிறரவுபோல்வது. வியவகாரிக சத்தென்பது ஐம்புலனுமனுபவித்தற் கியைந்ததுபோலிருக்கின்றது. அது சலமாதிவிகாரங்களின் விகாரமுதலியனபோல வது. அலையாதிகள் சலப்பொருளையன்றி ஓர் முதலெனப்படுமோ? படுமெனின், சலத்தையன்றி வேறாயிருக்கவேண்டும்! வேறாயிராவிடினும், அச்சலத்தின்கண்ணே நின்று நிகழுகின்றனவெனின், ஒருவன் அலையால் மோதப்பட்டுழி, சலப்பட்டதின்றி அலைப்பட்ட மாத்திரமானிருக்கின்றதாகுமே! அலை மோதுமன்று, சலமே மோதுகின்றதாயிற்று? இருப்பது சலவுருப்பின்றித் தோற்றமாத்திரமாய் நிற்பது அலையுமாகின்றதே! இருக்கின்றதால் இவ்வலையாதிகள் எனனை சத்தெனப்படும்? இருப்பின்றித் தோற்றுவதால் பிராதிபாஸிகசத்தும், இத்தோற்றம் ஐம்புலனுபவத்திற்கியைந்ததுபோலிருத்தலால வியவகாரிகசத்துமாகின்றன. இங்ஙனமே, பரமாத்மா யதார்த்தமாயும் ஷை. பிரகிருதிமுதலிய சர்வவியாப்பியங்களும் சொல்மாத்திரமும் தோற்றமாத்திரமுமாயுமாகின்றதே! ஷை. திருமழிசைப்பிரானார் திருவாக்கு அத்துவிதிகளுக்கு இணக்கமாயிருக்கின்றதே! அதை நாம ஏன் எடுத்தாளவேண்டும்? நாம் ஆளவேண்டியது பரமாத்மாவைச் சர்வவியாபகமெனவும், அவ்வியாபகத்தில் வியாப்பியமாய் நிகழும் பிரகிருதிமுதலிய சேதனாசேதன மனைத்தும் குணபேதங்களெனவும், அன்றியும் அவை எதார்த்தமென

வுமன்றோ? இங்ஙனமிருக்க, அஸ்யாதி திட்டாந்தம் வருவிக்க தென்னை? பரமாத்மா சொரூபம் கற்பனைகளுக்கு வியாபகமெனச்சொன்னால், அவ்வியாபகம் கிஞ்சித்தேனும் இழுக்குறுமா? யதார்த்தங்களுக்கு வியாபகமெனச்சொன்னால் அவ்வியாபகம் புரையுடைமையாய் முடியுமே! குணபேதங்களுக்கு வியாபகமெனச்சொன்னால், அவ்வியாபகம் அக்குணபேதங்களுக்கு உருமை இன்பதுன்பம் இறத்தல் பிறத்தல் முதலியனவை அப்பரமாத்மாவுக்கே வாய்க்குமே! எனைவரின், குணங்கள் ஒப்பேயோர் முதலாகாமையின்றென்க.

திருவள்ளுவர்

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

என்பதற்கு விருத்தியாக உணர்க, அதாவது - "எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு ளப்படி காண்ப தறிவென கண் ஏற்குமெனவுணர்ந்து அப்பரமாத்மா இருவுணரவாறு செய் அம்மாயையாபுணர்ப்புடைமைகளின்மேல் இல்லாப்பதியாய உள்ளதாகச் சுட்டிக்காட்டிப்புலப்படுத்துவதேபோலாம். அன்றியும்,

நாலடியார்.

தெளிவிலார் நட்பிற் பகைநன்று சாதல்
விளியா வருநோயி னன்றா — லளிய
விகழ்தலிற் கோற லினிதே மற்றில்ல
புகழ்தலின் வைதலே நன்று.

என அறிஞர்கள் கூறியிருக்கின்றனர். என்னை! சசாதிகம் விசாதிகம் சுகதபேதமெனனும் வஸ்து பரிச்சேதமின்றிய சுயம்பிரகாச வஸ்துவுக்கு, அறிஞர்கள் முன்னிவுமச்சசாதிகமும் விசாதிகமும் இருப்பதாகக் கற்பித்துத் துவிதபட்சம் சாதிப்பதுபோல், நாம் அதை சசாதிகம் விசாதிகமின்றும் அவ்வஸ்துவினது குணபேதங்களைச் சுவகதபேதம் சாதிக்கின்றதும் அவ்வஸ்துவுக்கு இழுக்கென்பதற்கு முரணென்னை? வஸ்துவென்பது எங்ஙனமிருக்கவேண்டுமெனின், ஒப்பு உயர்வு தாழ்வு என்னும் மும்முறையின்றியதாயிருக்கவேண்டுமென்க.

அங்ஙனந்தெளிதற்கன்றோ ஷை. காரணகாரியமுதலிய அபேதவாதமிருக்கின்றன? அக்காரணகாரிய முதலியவைகள் இறந்து தானேதானாய்த் தெளிந்திருக்கவேண்டுமே! அங்ஙனம் தெளிதற்கு முன்னுள்ள துவிதானுபவ சோபானமும் விசிட்டாத்துவிதானுபவசோபானமும் வந்திருக்கின்றன! இதுகாறும் கூறிப்போந்த இத்துவித விசிட்டாத்துவித மிரண்டும் உயிர்கள் வழிப்படுதற்கியைந்த சோபானங்களேயன்றி, இவைகள் சித்தாந்தமன்று. சோபானங்களாமோவெனின், தானேதானாகத்தெளிதற்கியைந்த துவிதம விசிட்டாத்துவித மிரண்டுமே நிர்த்துவைதமும் அன்றென்பதாயின், பரத்திற்குப் பரிபூரணதோடமும் விகாரமுதலிய தோடங்களும் செய்விக்கும் இத்துவித விசிட்டாத்துவித மிரண்டுமா சித்தாந்தமெனப்படும்? பரமென்பது எங்ஙனமிருக்கச் சம்பவிக்கின்றதெனின், சாதி விசாதி சுகதபேதமென்னும் மூன்றுங் கயிற்றினை அரவு போலிருக்கச் சம்பவிப்பதாமென்க. தானேதானாகத் தெளிவிதற்கியைந்த ஷை. துவித விசிட்டாத்துவிதமென்பனெங்ஙனமெனின்,

அவ்விரண்டல்ல (இஃது எதார்த்தத்துவிதம்).

பதி பசு பாசம் என்னும் மூன்றினுள், பதியும் பசுவும் சித்துப் பொருளும் பாசம் சடப்பொருளுமாயினும், இவை அறியப்படும் பொருள்களா? அன்றி அறியப்படாப்பொருள்களா? பாசம் சடமாகலின், அறியப்படும் பொருளாகும். பதியும் பசுவும் அறிவுப் பொருளாகலின் எங்ஙனம் இவை அறியப்படுகின்றனவெனின், பதி ஒன்றுண்டென எங்ஙனம் ஏற்கப்படுகின்றது? பாசமாகிய பிரபஞ்சத்தாலெனின், அங்ஙனம் ஏற்பது அநுமான அளவையெனப்படும். பசுவும், அவ்வளவையால் அறிந்து ஏற்பது எது? உயிரெனின், அவ்வுயிரால் அறியப்படுகின்றதன்றோ? பாசமாகிய பிரபஞ்சம் இந்திரியப்பிரத்தியட்சமும் பரமாகிய வஸ்து மானதப் பிரத்தியட்சமுமாகின்றன. ஆகவே, இவ்விரண்டும் அறியப்பொருள்களென்பதற்கு மறுப்பில்லையே! இல்லையாயினும், உயிரோனும் அறியப்படாத பொருளன்றோவெனின், உயி

ராகியபொருள் அறிவாயினும் பரமாகிய அறிவு அறியப்படுதற
கியைந்திருப்பதுபோல, இவ்வுயிரும் அறியப்படுதற்கியைந்தி
ருக்கின்றதன்றோ? யாவும் உயிருக்குக் காணப்படுகின்றமையின்,
உயிர் எதற்குக்காணப்படுந் தகையதெனின், உயிரென்பது அ
றிவாயினும் இந்த அவத்தாத்திரயங்களிலுள்ள சாட்சிகளை உ
ணருகின்றதன்றோ? அவற்றையுணரு மிவ்வுயிர் நானென்றறி
கின்றதா? அங்ஙனமின்றி அறிகின்றதா? நானென்றறிகின்ற
தெனின், எதனை நானென்று அறிகின்றது? உடற்று
ணையாகவெனின், அவ்வவ்வவத்தா உடற்றுணையாகவா? அன்றி
இச்சாக்கிராவத்தையுடற்றுணை மாத்திரமாகவா? அவ்வவ்வ
வத்தா உடற்றுணையாகவெனின், அவத்துணையாக நின்று
ணர்வதுகளன்றோ உடம்பை வழங்குகின்றது? அங்ஙனம் உயி
ரெனவழங்கப்படினும் அஃது எதற்கு வழங்கப்படுகின்றது?

இனி அவத்தாத்திரய அகப்பொருட்களன்றோ? அஃதன்
றி எதற்குத் தலைமை? அங்ஙனம் வழங்கப்படுவது ஏனோ? ஏகம்
ஏகாதிபத்தியம் என அந்தக்கரணம் என இவை இருமைகளாக
வழங்கப்படுமென்பால், எனவே உயிரெனவும் கிழமையா
கத் தங்கப்படுகிலாது அகாரணம் எனவேயோ என வழங்கப்படு
வதால், உயிர் அறியப்படும் பொருளாய் விடுமாயினும், நா
னென்றும் அகப்பொருள் இலக்கியமாகும் பொருளா? அங்ங
னம் அகப்பொருளா? அல்லாப்பொருளெனின், விடாகிட்
டைகூடுவது யாதுக்கு? நானென்கின்ற அகப்பொருளை வெளிப்
படுத்துகின்றதன்றோ? நான் எனக்கு வெளிப்பட்டுழி நான் ஆதமா
என வழங்கப்படுகின்றதன்றோ? அங்ஙனன்று நான் உயிரன்
றென்பானன்றோ? அவத்தாத்திரய நிலைக்கண் நானென்ப
தற்கு உயிரெனவும், சமாதி நிலைக்கண் ஆதமா எனவும் ஆயின்,
இச்சந்தர்ப்ப இரண்டிடத்தும் நானென்பதற்குக் கிழமைக
ளன்றோ? இக்கிழமைகளில் எது தற்கிழமை எது பிறிதின்கிழ
மையெனப்படும்? ஆதமா தற்கிழமையும் உயிர் பிறிதின்கிழமை
யுமன்றோ? இதனால், இவ்வுயிர் அறியப்படும் பொருளென்ப
தற்கு மாறென்னை? இவ்வுயிரென்பதே அறியப்படும் பொரு
ளாயின் ஏனையவற்றையே இவ்வுயிராக் கண்கூடாகவும் அனுமா

னமாகவும் அறியப்படும் பொருள்களென்பதற்கு மூலமென்னை? இங்ஙனம் ஆராய்ந்ததால் நேர்ந்தது பதிபசு பாசமென்னும் மூன்றும் திரிசியங்களாயும், நானென்கிற போதம் திருக்காயும் முடிந்தன. முடியவே, உயிரென்பது அனுபவ அனுமான அளவைப்பொருளாயினும், தனக்கெனத் திருசியமாம் பொருளுண்டா? எனெனின், அறியாமையாய் முடிவதாலென்க.

எங்ஙனமெனின், இத்தூலமுதலிய உபாதித்திரயங்கள் தமக்கெனப்பொருளின்றித் தோற்றமாத்திரமாக இருப்பதைப் பொருளாகக்கொண்டது மயக்கமோ? அன்றித்தெளிவா? மயக்கந்தானெனின், இம்மயக்கத்தால் அவைவியாபிக்குமென நானெனமருவியது யாதெனப்படும்? அதும் மயக்கமன்றோ? இங்ஙனம் இரட்டித்த இம்மயக்கம் யாதெனப்படும்? அறியாமையெனப்படுமன்றோ? இவ்வறியாமை வடிவாயிருக்கின்றதன்றோ சீவனெனப்படுவது? இரட்டித்த அறியாமையாயுள்ள சீவன் தனது உபாதானமாகிய அதிட்டானத்தை எந்நாளன்றேனும் திருசித்தல் கூடியதுண்டோ? அங்ஙனம் கூடாமையாலும் அறியாமையென்பதற்கு ஏதுவாயிற்று. இன்றாகவே, சொல்மாத்திரமாக வழங்கப்படுகின்றதன்றோ? இச்சொல்மாத்திரமாக உபாதித்திரய விபரீதானுபவம் அனுபவானந்தரால், தூலசீவப்பொருளெனமன வழங்கப்படுகின்றதால், கற்பனையாகிற பாவனைத் தோற்றமாகின்றது. ஓர்பரம் உண்டென வழங்குவதும் சீவப்பொருளென்பதைப் பற்றியன்றோ? சீவன் என்பது இக்கதியாயிருக்கின், மேலே ஓர்பரம் உண்டென்பதும் எக்கதியெனப்படும்? அதுவும் பாவனைத்தடிப்பன்றோ? ஆகலின், இவ்விரண்டும் பாவனைத்திரிசியமென்பதாயிற்று. ஆகவே, பிரபஞ்சம் மூலதிரிசியமென்பதாயுமாயிற்றென்க.

இம்மூன்றும் திரிசியமாயின், இவற்றிற்குத் திருக்கென்பது யாது? அதிட்டானமாகிய அகம்பொருளன்றோ? ஜீவேசசகத்தென்பது முப்பொருளாயினும், திரிசியமென்பதில் ஒன்றன்றோ? இதனால், திரிசியம் ஒன்றும திருக்கென்பது ஒன்றும் ஆக இரண்டாயிற்று. இவற்றையன்றித் துவிதமென்பது ஏது?

இங்ஙனமிருக்க, பதி பசு பாசம் இம்மூன்றும் வெவ்வேறு சத்துப்பொருளெனவும், இவற்றுள் ஓர் கூறாகிய மாயையினது காரியம் பிரபஞ்சமெனவும், இப்பிரபஞ்சம் அம்மூன்றைப்போல நித்திய சத்துப்பொருளெனவும், இந்நான்கு கூறுபாடுகள் பரமாண்டமென்பது எவற்றிலும் நிறைந்திருக்கின்றதெனவும், அந்நிறையில் அந்நான்கும் தங்கியிருக்கின்றனவெனவும், அங்ஙனம் நிறைவுற்றிருத்தல் எள்ளுக்குள் எண்ணெய் பூரித்திருக்கின்றதுபோலிருக்கின்றதெனவும், முத்தியில் பதிப்பொருளும் பசுப்பொருளும் இரண்டறக்கலந்திருத்தலே அத்துவிதமெனவும் கூறுவதுதானோ அத்துவித சித்தாந்தமென்பாலது? ஆண்டான் எனவும் அடிமை எனவும் இருந்த பதார்த்தம் அத்துவிதமென்பதேயன்றி வேறு [illegible] விசிட்டாத்துவிதபட்சம். ஆண்டான் அடிமை [illegible] அதிற்கூறிய அடிமை இவையவினவிட்டு நீங்காதிருக்கும் சேதனங்களேயாயும், இதிற்கூறிய அடிமை இவையல்லத்து அறிவில்லாத சத்துப்பொருளாயுமிருக்கின்றமையின், அவ்வடிமை [illegible] அந்த பாதமுந் இப்பிரண்டிலும் கூடியிருக்கும் [illegible]. இவ்வடிமை வேறு சத்துப்பொருள் [illegible] அத்துவிதம் இவ்விரண்டிலும் கூடாத்துவிதமாயிருக்கின்றன.

ஆகலின், இவ்விரண்டுபட்சமும் [illegible] இங்ஙனமிருக்க, [illegible] அன்றி [illegible], அப்பேர்ப்பட்ட சில உயிர்களைத் தனது சேதனப்பொருள்களாகவும் சில உயிர்களைத் தனக்கு வேறு சத்துப்பொருள்களாகவும் கொண்டிருப்பதுமுண்டா? இங்ஙனம் எவ்வெவ்வுயிர் எவ்வெப்பட்சத்தை அபிமானிக்கப்பட்டதோ? அவ்வவ்வுயிரும் அத்தனை நிலைமைத்தாயிருக்கின்றதெனின், இவ்விரண்டுபட்சத்தையும் அபிமானிக்காதுபுறி அவ்வுயிர்கள் என்ன நிலைமைத்தாயிருக்கின்றன?

ஆகாங்குமுள்ள பட்சங்களில், எவ்வெப்பட்சங்களில் எவ்வெவ்வுயிர் அபிமானித்ததோ? அவ்வப்பட்சத்தின் நிலைமையதாய் அவ்வவ்வுயிரு மிருக்கின்றனவெனின், அவ்வப்பட்

சத்தில் நின்றும் மாறி ஏனைய எவ்வெப்பட்சத்தை வெவ்வேயோ அபிமானிக்கின்றதோ ? அவைப்பட்சநிலைமையதாய் அவ்வைவுயிருமிருக்கின்றதாக்கும் ! அன்றியும், மாறு யாக்கையைப்பெறுமல ரேனைய யாக்கைகளைப்பெற்றுள்ள உயிர்கள் அயலிறைவனுக்குச் சேதனம்சங்களாயிருக்கின்றனவா ? அன்றி வேறு அறிவிசத்தப் பொருள்களாயிருக்கின்றனவா ? வேறு அறிவிசத்தப்பொருள்களாகவே இருக்கின்றனவெனின், அவைகள் இறைவனது சேதனமசங்களாயிருக்கின்றன வென்றவென்னா? உயிர்கள் அனந்தமாயுள்ள இறைவனை ஒன்றுதானெனப்னின், அப்பேயறிவனுக்கு உயிர்கள் எப்படியிருக்கின்றன ? தனது சேதனம்சங்களாயிருக்கின்றனவா ? வேறு அறிவிசத்தப்பொருள்களாயிருக்கின்றனவா ? இப்படிச்சந்தேகமும்,

உத்தரவாதநூல்

உலகனைத்தி னுக்குமுதல் வேண்டின்
உலகுமுதல் பொருள்கள் — ஆயினவே
எங்கும் வெளிப்படுத்தி லங்கும் மெய்த்தனிமை
அங்கிருந்தும் காணுமது.

என்று கூறியபடி, உலகையும் இவ்வுலகையறியும் நம்மையும் கடவுளையறியப்படாமற் பெற்றிலகுதும் அதிட்டான அசற்பொருளைப் பரோட்சமாகவேயும் பிடியுணராமல், இவ்வுலகை எதார்த்தசத்தப்பொருளென்மயங்கி இதற்குமேல் ஓரிறைவனுண்டெனவும் மயக்க பிரட்டிகக்கட்டமடு, இதுகாரணமாகப் பலவேறுபாகிகளைக் கற்பித்து அபிமானம் விடாத மூர்த்தருப்பதனால், இவைகள் எதார்த்தத்துவிதமும் எதார்த்த விசிட்டாத்துவிதமுமாகுமோ ?

இவற்றுள், எதார்த்தத்துவிதமென்பது—மூன்றான்று அதிட்டான அசற்பொருள் இருக்காயும், தேகாதிப்பிரபஞ்சங்கள் கிரியையாயிருப்பதில், தேகமுதலிய கிரியைப் பஞ்சேந்திரியானுபவமாயினும் இவை தோற்றல்மாத்திரக்கிரியையா? அன்றி இருப்புள்ள கிரியையா ? தொழிற்குணம் தோற்றக்குணமுமாகிய ஆவிதவிகாரகிரியையே யன்றிப்பொருளின்று, இவ்வி

அகமப்பிர ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

தமாயுள்ள கற்பனைகளில் ஒன்றேனும் நானென்னும் அகமப்பிர ருளுக்கியையக் காணாமையின், நானென்னும் அகமப்பொருள் வேறெனப்படுவதல்லவோ? அஃது வெளிப்படாதாயினும் நான் நான் என வழங்குவது ஆன்மசொல்மாத்திரமன்றோ? சொல்மாத்திரமாக வழங்குவது ஒன்றும் கற்பனையேயாயினும் கண்கூடாகத்தோற்றியும் பிரயத்தமொன்றுமாக இங்ஙனம் வழங்குவதுதானன்றோ துவித மெனற்பாலது? அல்லவே! அனைவியமாகிய தேகாதிகள் நமக்கு விளங்குதல்போல நம்முடைய அகத்து விளங்கிநிலைநின்ற துவித மெனப்படும்? நமது திருவடியை அகமுகத்திற் றிருப்பில நமது சுயப்பிரகாசமும் புறமுகத்திற் றிருப்பில் சிதசாசத்தப்பேயும் விளங்கவேண்டுமே? நமது திருவடியைச் சேவாசகத்தற்பனையைமாத்திரம் நோக்கிக்கொண்டிருத்தலன்றுதானே ஓதுககப்பட்டிருக்கின்றது? அத்திருவடியை அகமுகமாகத் திருப்புமாறு பார்க்கிக்கொண்டிலர்தால் அத்துதேனும் பழக்கதிருமபாதோ? அங்ஙனம் மிகவும் சட்டமுறமும் இருமபிருலையன்றோ நமது உண்மை நிலைமை விளங்குமா? அஃது விளங்காதகாறும் தை திரிபுதாரைத் திசையம் சாதிக்கும் சொல்லாற்றல் துவிதம் போலன்றோ முறையும்! அங்ஙனமுடியின் விசிட்டாத்துவிதமென்னும் கூடியிருக்கும் துவிதம் ஏகவல்லியயாகாதே! அஃது ஆக அப்புறத்தில் அதுதுவிதமெனப்படும் ஏககாலமும் விளங்காதே? ஆகலின், இருக்கும் திரிசியமும் கண்கூடும் அனுபவமுமேயை எதார்த்தமாமென்க

இஃது வேதாந்த விசிட்டாத்துவிதம்

உருவம் அருவம் உருவாருவமாகிய அறசட்பேத சாவமும் அவத்தாத்திரயத்தை விட்டதன்று ஆகலின், அவத்தாத்திரயத்தைப்பிடிக்கின் அனைத்துமேவுறனேறு. இங்ஙனமிருக்க, இவ்வவத்தாத்திரயம் கயிற்றரவு கானல்நீர் களுக்கற்பிதமே போலாகலின், இக்கற்பிதங்கள் மாறிமாறித்தோற்றுகின்றனவா? அனாதி நிலையாயிருக்கின்றனவா? மாறிமாறித்தோற்றுகின்றனவெனின், எதனால் மாறுகின்றன? ஓர் பாத்தினாலெனின், அவத்தாத்திரயம் மாறுகின்றதை உணருகின்றது எது? அப்பரத்தாலெனின், அங்ஙனம் மாறிமாறித்தோற்றுதலாலுண்டாம்

இன்பதுன்பானுபவம் யாருக்கு? எமக்கெனின், இவ்வவத்தைகளுக்கு இடமாயிருந்து உணர்தலுக்கு ஓர்பரமும், இன்பதுன்பம் அனுபவித்தற்குநாமுமா? அங்ஙனமாயின், நாம் உணருகின்றது எதை? அப்பரத்தை உணருகின்றதாக்கும்! நாம் சுகதுக்கங்களை அனுபவித்துக்கொண்டே பரத்தை உணருகின்றதும் அப்பரம் அவத்தாத்திரயங்களுக்கு இடமாயிருந்து அவற்றை உணருகின்றதுமா? இஃது விந்தையினும் மிக்கவிந்தை! நாம் கட்டைகூடுவது யாருக்கு? பரத்தை உணருதற்கெனின், அதற்கு கட்டைகூடுங்காலும் நாம் எதை உணருகின்றனம்? அவத்தாத்திரயங்களை அன்றி வேறல்லவே! அங்ஙனம் அவத்தாத்திரயங்களை உணர்ந்துகொண்டிருக்கும் நமக்கு அவை எங்கிருந்து காணப்படுகின்றன? வேறொன்றிலெனின், நாம் எங்ஙனம் உணருகின்றனமெனவருமே?

அன்றியும், அவத்தாத்திரயங்கள் மயக்கமா? அனாதியாந் தெளிவா? மயக்கமென்றெனின், இவ்வத்தாத்திரயங்களில் பொருளல்லாதது பொருளாகவுந் தோன்றுது பொருள்பொருளாகத் தோன்றுமே! இதுவல, இவைகள் மயக்கமென்பதற்கு விருத்தமென்னே? இன்றாகலின், இப்போதி மயக்கமும் யாருடையது? பரத்திலுள்ளதா? அல்லவே! நம்முடையதாகலின், இம்மயக்கங்கள் பிறிதின்கிழமை யென்பதாயிற்று. ஆயினும், இம்மயக்கத்திற்கு ஆதாரம் யாது? பரமென்பதா? அல்லவே! அஃது நாமென்பதன்றே? இதனால், என்ன ஆயிற்றெனின், அவத்தாத்திரயம் முதலியசர்வகற்பனைகளுக்கும் நாமென்னும் போதமானது வியாபகமாயும் சாட்சிதுவமாயுமுடிந்தன.

இவற்றிற்கு ஐயமிருக்கின், அவரவரும் கட்டைகூடிப்பார்க்கில் நன்குவிளங்கும். அக்கட்டைகூடுதற்கு ஏதுவென்னவெனின், ஷை அவத்தாத்திரயம் முதலிய சர்வசராசரமும் கயிற்றரவு கானல்நீர் முதலியவைகள்போலெனத் தக்கவாறாராய்ந்து தெளிவுற்றிருத்தலாமென்க. இங்ஙனந்தெளியாமலும் பின்னொன்று அவ்வவத்தாத்திரயம் முதலியவைகள் தத்தமது சிந்தையிற்பட்டாலிருக்கின்ற கட்டைகூடி நிலைக்கரமலும், அதன் பின்னொன்று நாலுக்கும் வியாபகவிளக்கத்தைக் கண்டுகொண்டின்புறுமா

ஆம், அவ்வியாபக விளக்கத்தோடு கூடி கற்பனைகளாகிய நாம ரூப வியாப்பியங்களையும் ஒருங்கே கண்டுணராமலும் வாளாம்போ வதென்னை?

ஞானவாசிட்டம்.

நானெனும் பொருள்கா றுத்தோர்
ஞானவா னகங்கா ரற்றோ
நானெனும் பொருளைக் கண்டோர்
ஞானவா காய மானார்
நானெனு மகங்கா ரக்கா
ஞானயினை மதியை மூடும்
ஞானெனும் பரம வானம்
வானமலா விரியா தன்றே என்றும்,

கைவல்லியநவநீதம்

பாரதையு முணரா தகுரு மொழிந்தபடி யவனுறு
பவம் விடாயது
பலமலரின் மதுபப்பாலச் சசிநா கந்தமொன்றுய
பரமார்த்த சதைய
டலைபொருந்தங் கனலுமிழ சபோறுட ரிட தூரனவிழிந்துப்
பார்க்க போதும்
பலவழியார் சராசரசித் திரங்களெலாம் தோணறும்பொரு
படமா ருமே. எனறும் கூறிய இயவநுபவசாசகங் களை இனிமேயனுபவங்கள்விட்டு உன் சொரூபத்திற்சென்று நிலைத்து இருக்கலாமே! இதற்கிழுமென்னை? அன்றியும், விசிட்டாத் துவிதமெனபது தானே தானாகத்தெளிதற்கு முன் ஞானனுனா னெனபது யாது யாதெனா ஆராய்ச்சியிற்செலலும இடைக்கணே விளங்கிய ஆதார ஆதேய மிரண்டையும் ஒருங்கே கண்டனுப விக்குநிலையா? அன்றி வாளிட்டுக்கொண்டிருத்தற்குக் கற்பித் ததா? கற்பித்ததன்றெனின், சர்வமும மித்தையாமனுபவம முனனுதோன்று வரவேண்டுமே! அவ்வனுபவம் வாராவழி, பின் தோன்று வியாபக வியாப்பியானுபவம் வாய்ப்பது எங்ஙனம் கூடும்? அம்மித்தையானுபவமும் இவ்வியாபக வியாப்பியானுப

வருமே வாராவழி, ஈற்றில் அகம்பொருள் ஏகமேவாத்வைதானு பவமாதற் கெங்ஙனங்கூடும்? அத்வைதானுபவம் முதலிய இம் மூவித அனுபவமும் வாய்ப்பதற்கே சர்வம் மித்தையென உப நிஷத் கோஷிக்கின்றதை உள்ளவாறே ஏற்கற்பாலதென்க. இதுகாறுங் கூறிப்போந்த எதார்த்த அத்வைதானுபவத்திற்கு தாரணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

செந்நெல்வா லினுஞ்சாற்றுக் கெங்கரும்பு
கயலா மெனவு
மன்னுமது மனக் கொள்போத மற்றையாங்
காரமாகும். என்றும்,

தத்துவராயர்பாடுதுறை.

நோற்றார வாகத் தணிக்கவு ரெங்களெனர்
சோகமோ கங்கடு றந்தவு ரெங்களே
நாற்ற துணை யார்க் கடைக்கவு ரெங்களே
நானென்ற மாயை யிறந்தவு ரெங்களே. எனவும், கூ
றியவாற்றாற்காண்க விசிட்டாத்துவிதமென்பதற்குதாரணம்,

பகவற்கீதை

யாவனொருவ னெல்லா வுயிர்களிடையு மென்னிடையே
யேவவெல்லா வுயிர்களையுமவேறாகாமை மெய்ஞ்ஞானயான
ரேயாபகை முன் செய்த்தோனேயவன்யாதேனுஞ்செய்திடினு
மாவனவனே கின்றேனு னின்யாதேனு மையமுமேல்.

எனவும்,

ஞானவாசிட்டம்

தானேகு பிகுனொய்தா மாகாயத்திற்
சகத்திரனாஞ் சித்திரத்தைத் தானேகோட்டு
மானுக வுலகமெலாந் தனதுசோதி
யாதலினு லதற்குமேய றயலொன்றில்லை
கோனுஞ் சகபேத வழிவந்தானு
நிலைநிற்க வதன்பொருளாய் நீங்காதென்று

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

நாலுவாம் பொருட்புணர்வா னடைந்ததாகு
சடக்கலிட மிலானையியற னடைவாதாகும். என்றும்,

எழுதுவோனு மெழுதிடமு மெதிர்காண் பொருளு
மிதாகி
வழுவிலாத விண்ணிடையே வந்துதோன்று
மோவியந்தான்
பழுதின்மேவுந் தனைத்தானே பாராநிற்கும்
பலபொறியு
கழுவுதாயினி ஞெயின்றி கனலான்மேவுங்
கனலொக்கும். என்றும், கூறியவாற்றாலுணர்க.

இஃது அத்துவிதம்.

இவ்வத்துவிதம் மஹா வாக்கியங்களில் எந்த வாக்கியத் துக்கிணங்குமெனின், சாமவேத தத்துவமசி வாக்கியத்துக்கி ணையாகுமென்க. அத்தத்துவமசி வாக்கியம் துவிதப் பிரிட் டாத்துவம் நம் என்னுமிடத்தின் பெருமையைக் குறிக்க, இவ்வத்துவி தத்துக்கும் பொருந்துமெனின், மஹா வாக்கியமெனும் ஒன் றைப்பட்சங்களையும் விளக்கும் அத்தத்துவமசி யென்கிற மூன்று பதங்கள், அசி என்கிற கடைப்பதத்திற்கு ஆவாய் என்கிறபொ ருள் இருக்க ஒன்றதாகவேற்றி வழங்கியமை பேதமாயிருக்கின்றது. எங்ஙனமெனின், துவிதபட்சத்தில் மதிபோன்முகம் பவளம் போல்வாய் என்னுமியவிருமொழிகளுள்ளே போல வென்கிற உவமையுருபுருவின்றி மதிமுகம் பவளவாய் என வழங்கப்பட்டு வருவனபோல், தத்வமசி துவம் அத்துவமென வழங்குகின்றது. அவற்றுள், தத் என்பது பரம் இயம் என்பது போல என்னும் உருபுருவினின்று தொக்குத் தொக்கு நின்று தத் துவம் என்றாய், அதனு டன் அசி என்பது கூடி வழங்குகின்றது. இதற்குப்பொருள் எங்ஙனமெனின், தத்வா என்பது பரத்தைப்போல, துவமென் பது நீ, அசியென்பது ஆவாய் என்றுகின்றது. அது முத்தியில் பரவத்துவைப்போல் உயிராகிய நீ ஆவையென்றுகின்றதென்க.

இவ்வாக்கியத்துள், ஈற்றில் ஆவாய் என இறந்த காலமாக இருப்பதில் பேதமிருக்கின்றதாய் முன்னர்க் கூறியதைப்

பற்றி யூகிக்கின், ஆறையென்பதனால் முத்தியெய்துவதற்கு முன்னமே நாம பாவத்தைவிட்டுப்போல் ஆயிருக்கின்றோமென்றாகின்றது அங்ஙனமாயின், நாம் கர்மோபாசனை ஞானகாண்டிகளாய் முயல்வானேன்? முயன்ற பின்றான் [illegible] பாவத்தைப்போல ஆகவேண்டுமோ? வாக்கியத்தின் பூர்வ [illegible] ஆயிருக்கின்றதாய் விளங்குகின்றதே! அங்ஙனம் விளங்குமாயினின், எமக்கெவ்வுயிர்கட் கொண்டேயிருந்து விலக்கியோடி சர்வம வழுவின்றி ஒழுகுவதற்கோ அவ்வயவிருந்தீழ்க [illegible] ற உபாசனை [illegible] க்காதுக் கூடன்பதற்குச் சாம்ராஜ்யமானுண்டா? அவ்வியா [illegible] முகிராதுமி [illegible] ஞானகாண்ட [illegible] கூடன்பதற்குச் சாம்ராஜ்யமானுண்டா? இப்பாவித அந்நிய [illegible] முடிந்த [illegible] முத்தியில் ஜீவ. [illegible] பாவத்தைப் போயாகிறதற்குச் [illegible] முறனுண்டா? [illegible], இக்கினைமை [illegible] [illegible] என்னும் [illegible]. [illegible], [illegible] முடிந்த [illegible] சாலோக்கிய [illegible] முத்தியுமா [illegible] கூறியவாறு [illegible].

இரண்டாவது விசிட்டாத்துவித பட்சத்தில உயிர்கள் இயற்கையாய் [illegible] அம்சங்களாயிருக்கின்றன, முத்தியில் ஜீவ துவித பட்சத்தைப்போல ஆவாய் [illegible] ஆறுப்ப ஒன இறந்து [illegible] யொருளைக்கொண்டு [illegible] துவய் [illegible] கின்றது. அவற்றுள், தஸ்யா என்பது பரத்தினுடையதென்பது தன்மையாயிருக்கின்றதென்கின்றது. அப்பக்கத்தில், சியென்பது தோன்று [illegible] ன்றதென்க. என்னை, பிரமணைத்துவம் பிரமணையின்றனமையென வேமகுத்திரத்துவம் குத்திரியின்றனமையெனலும்போலாமெனக. அவ்வாக்கியம் அத்துவிதத்தை இயைந்தது எங்ஙனமெனின், இவ்வத்துவிதம் துவிதம் விசிட்டாத்துவிதங்கள் போற்கூறுங்கு நெறியிற்செல்லாது சேர்மெரித்தாக்கின்றது. அதாவது, தத் என்பது பரமெனவும் துவம் என்பது சீயென

வும் அதாவது உயிரெனவும் அஸி என்பது ஆறுயெனவும் அதாவது ஐக்கியமெனவுமே நேராகவே பொருள் கொண்டு, ஷை தற்பத அர்த்தத்துக்கும் துவம்பத அர்த்தத்துக்கு மிடைக்கண் தேற்றேகாரம் குன்றியிருக்கும். அவ்வேகாரத்தை வருவித்து தத் எனகிற பதப்பொருளாகிய பரமே துவம் என்கிற பதப்பொருளாகிய உயிரெனவும், இத்துவம் என்கிற பதப்பொருளாகிய உயிரே அத்தத் என்கிற பதப்பொருளாகிய பரமெனவும், அஸி எனகிற ஐக்கியத்தைக் கொடுத்து யுத்தி அநுபவத்தோடு பொருந்துகின்றமை காண்க. என்னை, சோ அயம் தேவதத்தனென்புழி, சோ என்பது அவனே அயம் என்பது இவனெனவும், அயமே சோ தேவதத்தனென்புழி, அயம் என்பது இவனே சோ என்பது அவனெனவுமாம். அஃதாவது, தேவதத்தனென்னும் ஓர் புருடன் கதம் செய்த புண்ணிய பரிபாகத்தால் காசியில் அரசனாகவும் பின்னர் அவ்விராஜ்ய போகத்தில் விரக்திகொண்டுழி சிதம்பரத்தில் சந்நியாசியாகவுமானானென்புழி, ஆங்கு அவ்வரசனாயிருந்த தேவதத்தனை ஈண்டு இச்சந்நியாசியாயிருந்த தேவதத்தனெனவும், ஈண்டு இச்சந்நியாசியாயிருந்த தேவதத்தனே ஆங்கு அவ்வரசனாயிருந்த தேவதத்தனெனவும் ஏகத்துவம் வாய்த்திருத்தல் போலாமெனக.

இதுபோல, தாட்டாந்தத்தை இன்னும் நன்கறிகுதும். எங்ஙனமெனின், ஷை வாக்கியத்தில் ஆறுயென்னும் ஐக்கத்துவமானது முதற்பதம் இரண்டாம்பதம அர்த்தத்தோடு வழங்குந்தோறு தேற்றேகாரமாய் விரிந்தும், அவ்வர்த்தமின்றி அவ்விருபதமாத்திரம் வழங்குந்தோறும் அத்தேற்றேகாரம் தொக்கியும் வருகின்றது. அப்பதங்கள் அர்த்தங்களோடு வழங்குந்தோறுமெங்ஙனம் விரிகின்றதெனின், அது என்னும் பிரமமே நீ எனனும் கூடஸ்தனெனவும் நீ என்னும் கூடஸ்தனே அது என்னும் பிரமமெனவும் அத்தேற்றேகாரம் விரிந்து வருகின்றது அர்த்தமின்றிப் பதமாத்திரமாய் வழங்குந்தோறெங்ஙனம் தொக்கியிருக்கின்றதெனின், அது நீ ஆறுயெனவும் நீ அது ஆறுயெனவும் அவ்வேகாரந் தொக்கிவருகின்றது. அவை பரமாத்மா பிரத்தியகாத்மாக்கியமெனவும் பிரத்தியகாத்மா பர

மார்த்தமாக்கியமெனவும் ஐக்கியபதம் விரிந்து வழங்குகின்றதாம். இவ்வைக்கியத்துவம் இடைக்கண் வரும்போது தேற்றேகாரமாகவும் ஈற்றில் வரும்போது ஆறுயெனவும் வழங்கிவருகின்றது. மேலும். இவ்வசியென்கிற பதம் தேற்றேகாரமாகவும் எதிர் மூன்றைக் கிஞ்சித்துக் தழுவாமல் இறந்த மூன்றையே தழுவி ஆறுயெனவும் வழங்குகின்றதென்க. இவ்வரிய வாக்கியப்பொருள்கள் வாச்சியார்த்தமட்டில் நிராமல் இலட்சியார்த்த அனுபூதிப்பொருள்களாகலின், இவற்றுள் முதற்பதம் இடைப்பத மிரண்டுள் முதற்கண் தொம் எனவும் இடைக்கண் தத் எனவும், அமைத்துத் தொந்தத்தசியென்றது தத் தொம் அசியென்பானேன? இவ்விருவகையில் முக்கியமானது தத் தொம் அசியென்பதா? அன்றித் தொந்தத் தசி யென்பதாவெனின், இரண்டும் முக்கியமேயாயினும், தொந் தத் தசி யென்பதே மிக்க முக்கியமாமென்க. எங்ஙனமெனின். தத் தொம் அசி எனத்தெளிந்திலங்கும் தெளிவினால் அவித்தையும் தொம் தத் அசி எனத்தெளிந்திலங்கும் தெளிவினால் மாயையும் நசித்தறவேயாத் திருத்தலாலென்க.

இம்மாயை அவித்தை யிரண்டில் முன்னொன்று கெடவேண்டியது யாதெனப் படுமே? அவித்தையன்றோ? அவ்வவித்தை எத்தெளிவால் கெடவேண்டியது? தத் தொம் அசி எனத்தெளிந்திலங்கும் தெளிவினாலன்றோ? பின்னர் மாயை என்பதும் கெடவேண்டுமே? அஃது எத்தெளிவால் கெடவேண்டியது? தொம் தத் அசி எனத்தெளிந்திலங்கும் தெளிவினாலன்றோ? ஆகலின், மஹா வாக்கியம் தத் தொம் அசி எனப்பிறந்திருக்கின்றது. தத் தொம் அசியால் அவித்தைகெடுவது மிக்க அரியதாயினும், பின்னொன்று மாயைகெடுவது திரிலோகத்தினுமி அரிதெனப்படுமென்க. ஆகலின், முதற்றெளிவான நானென்கிற தொம்பதார்த்த சோதனையும், இரண்டாவது தெளிவான நானென்கிற தற்பதசோதனையும் செய்து நிலைக்கவேண்டுமென். அன்றியும், முன்னொன்று தத்துவமசியெனத் தெளிந்ததுண்டாகுமி, அதாவது (அதுவே நானெனத்தெளிதல்) பின்னொறு தொந்தத்தசியெனத் தெளிந்தனுபவித்தற்கில்லையாது. அத

வது (நானே அது வெனத்தெளிதல்). இவற்றுள், அது நானென்பது பிரமமகமெனவும், நான் அதுவென்பது அகம்பிரமமெனவுமாமென்க.

அங்ஙனமாயின், பிரமமென்பது நானெனப்படுமோ? அன்றியும், நானெனவு நிகழுமோ? பிரமமென்பது தேகேந்திரியாதிகள் இறந்ததாயிற்றே! அது எங்ஙனம் நான்நானென நிகழும்? அப்பிரமம் நானென்பதற்கே இலையாயிருக்க, அது நானென நிகழுவதெங்ஙனம்? நானென்பதேதாவெனின், தேகேந்திரியாதிகளைச் சார்ந்துசார்ந்து இன்பதுன்பங்களிற் பொருந்துண்டு பொருந்துண்டு திரிவதாயிற்றே! ஆகலின், இந்த நானென்பது எங்ஙனம் அகம்பிரமமெனப்படும்? அந்தப்பிரமம் நானெனவும்படாது, நானெனவுந் திரிந்துழலாது. இந்த நான் பிரமமெனவும்படாது, பின்னர் தானேதானாகவுமிராது. இவ்விரண்டும் இவ்வாறிருக்க, அது நானெனவும் நானதுவெனவுந்தெளிதலே ஞானமுறுபலமென்றும் மோக்ஷமெனுமென்றும் மயங்கியிருக்கலாம்பாலெனின், இவ்விரண்டையுந்தீர்ப்பதற்கும் ஞானோபாயசாதக நிலைக்கண்ணையன்றி முடிக்க சாதகமாகிய நிலைக்கண்ணுமா சாதகநிலைகளுமுண்டாமன்றே. இச்சாதகநிலையில் மூன்றுள்ளன அது நானென்றும் பின்னுமொன்று நானதுவென்றுங் கூறுபவை நின்வியாக்கியானங்கள். சொல்பாததிரயமாகவுமன்றிக் கண்டறிந்தது மூன்றெனும் கையல்லிபதயாநுச் சவிர்க்கூறியபடி, இவட்டியார்த்தடோதப்பன்றொன்றாய புறக்கணிப்பின், நான் நீ என்கிற இருமையுமிறந்து தானேதானாகுநிலையாமென்க. பிரமமகம் அகம்பிரமமென்பதற்குத்தாரணம்.

ரிபுகீதை மகாவாக்கியம்.

பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவ் வண்ணம்
பேதமிலா வகம்பிரம நிச்சயத்தைச்
சரிவரவே சந்ததமும் பழகா நின்றோன்
சத்தியசித் சுகனாம் பரமே யாவ
னிப்பவனே யாதலினு னியெப் போது
மன்புடனே யகம்பிரம நிச்சயத்தைப்

பிரிவுறலே பழையதாம் பேதந் தீர்ந்து
பின்னமிலா வகண்டபரப் பிரம மாவாய். என்றும்,

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றகவாத மதிதிடமாய் நிச்சயித்து
மிகும்பிரம பாவனையே தொடர்பாய்ச் செய்து
மேவியவித் துவிதமெலா மிக மறந்தே
யகம்பிரம ஞானமது திருவி கற்ப
மானவுட னசஞ்சலமாய்ச் சிலையே போலத்
தகும்பிரம வடிவாகித் தளர்வு தீர்ந்து
தடையற்ற வானந்த மநுப விப்பாய். என்றும்

கூறியவாற்றாற்காண்க.

அது நானெனவும் நானது வெனவுமாகிய ஒருமையென்பது வெகு சாதகமுதிர்ச்சியில் வாய்க்கவேண்டுவதாயின, அச்சாதகமில்லாதானிடம், அவ்வொருமை இல்லையன்றோவெனிலது. ஆகவே, தொடக்கத்திலேயே வாக்கியப்பாடறிந்த ஞானமுந் தருவி கிடையாது இறந்த ஞானத்தைக் கூறியவாறென்னையெனின், அவ்வொருமையென்பது சாதகமுதிர்ச்சியில் மாத்திரமன்று, அச்சாதகமில்லாத அஞ்ஞானியும் மாறாதிருக்கின்றபடியாக. அவ்வொருமை இஞ்ஞானிடத்திருக்கும்படியில், அஞ்ஞானிடத்துமிருக்குமென்பதற்கு முரணின்று. ஆகவின், இஞ்ஞானிடத்திருக்கின்றதாவெவனின், அவித்தையென்னு மாரோபத்தால் நீ நான் என்னுந் துவிதங்கொண்டலேயன்றி, அந்த துவிதாரோபத்தை இஞ்ஞானிடமே நீக்கிக்காணுழி அவ்வொருமை இஞ்ஞானிடமே விளங்குதற்கு விருத்தமின்றென்க. எங்ஙனமெனின், முன்னர் இருமையிலுண்டாந் தோடத்தை யூகித்துப் பின்னர் அவ்வொருமை இஞ்ஞானிடமிருப்பதைப்பற்றி நன்கு யூகிக்குதும். என்னை? பிரமமென்பது நானன்றாயின், பிரமத்திற்கு நானென்பது வேறெனப்படும். நானென்பது பிரமமன்றாயின், நானென்றதற்குப் பிரமமென்பது வேறெனப்படும். படவே, பிரமமென்பது ஓர் பொருளும் நானென்பது ஓர் பொருளுமாகி இரண்டுபட்டுப்போம். போகவே, இவ்விரண்டும் கண்டிப்பட்

ஒழியும். விடவே, பிரமமென்பது பரிபூரணத்துவ மில்லாமற் போம். போகவே, பிரமமென்பது ஓரிடத்ததும், இதனால் நா னென்பது பலவென்றேற்படுதலின், ஒவ்வோர் நானும் ஒவ்வோ ரிடத்ததுமாய் முடியும். முடியவே, அவ்வொவ்வோரிடமும் வேறே ஓரிடத்ததாகவேண்டுமெனவரும். வரவே, அவ்வோரி டமானது யாதெனவருமே? இதற்கென்செய்தும்? நானென்ப து எண்ணிறந்ததாயினும், ஒவ்வொரு நானுக்கும் உள்ளும் புற மும் இடையும் நீக்கமின்றி விரிந்திருக்கின்றதால், எங்ஙனம் அப்பிரமம் அபரிபூரணமெனப் படுமெனின், பரமாணுவுக்கும் பரமாணுவும் நீக்கமின்றிய அப்பரமாகிய நிறைவில் மற்றோர் பொருள் அணுத்துணையேனு மிருக்காதாயின், எண்ணிறந்த நா னென்பவைகளும் பாஞ்சபூதமும் அவற்றாலாகிய அண்டநிரை கள் பலகோடிகளும் அவ்வவ்வண்டங்களுக்கிடையிருந்து நிகழும் எண்ணிறந்த பவுதிகங்களும் எங்ஙனமிருந்து நிகழும்? அனைத்து மிருந்து தானே நிகழுகின்றதெனின், இதனால் அப்பரவத்து வுறையெனப்படாதோ? பரமென்பது நிறைவற்றதாயிருக்குமாவெ னின், அங்ஙனமாயின் தங்கி நிகழுகின்றவை பொருள்களெனப் படுமோ? படுமெனின், பாஞ்சபூத பௌதிகமயமாயுள்ள இப்பிர பஞ்சத்தினை அப்பரவத்து இல்லையெனப்படாதோ? படாதெ னின், அங்ஙனமவ்விருக்குமிடத்ததாகிய இப்பிரபஞ்சப்பொரு ளில்லையெனப்படாதோ? இரண்டும் படாதெனின், நாயகமா னது அகம்புறமிருக்கும் இயவாகாயத்தை விழுங்கியிருக் கின்றதென்றாற்போலாம். இஃது விசாரணையினும் மிக்கவுள்ளதே யென்க.

இதுநிற்க, மூன்றாவது பிரமமே அகமெனவும் அகமே பிரமமெனவுமாயிருக்கின்ற அவ்வொருமையானது இருந்தொன் றாயிருக்கின்றதென்பதைச் சற்றாராய்வம்.

எங்ஙனமெனின் (க)-வது பிரமமகமென்பது பிரமன் முத லாக நான் நானென வழும் ஒவ்வொருயிரும் நானென்றுதை ஒன்றாகலின், அவ்வவ்வுயிருக்கும் நானென்பது அவ்வவ்வுபாதி த்திரயமோ? அன்றி வேறோ? அவ்வவ்வுபாதித் திரயந்தானெனின், ஒவ்வொருயிருக்கும் மூன்றுமூன்று நான் இருக்கின்றதாகின்

றதே! ஒவ்வோருயிருக்கும் ஒவ்வோர்நானன்றோ இருக்கவேண்டியது? அவ்வவ்வுபாதித்திரயம் ஒன்றுள்ள தொன்று ஒன்றில்லாமற்போகின்றன. போகவே, ஒவ்வோருயிரும் நானென்னுந நேரமுமுண்டா? இல்லையன்றோ! இல்லாவழி, இம்மூன்றில் எது நானென்பதற்கியைந்தது? ஒன்றுமல்லவே! அவ்வாவழி, பின்னர் எது நானெனப்படுவது? ஆங்காங்கும் அவ்வவ்வுயிரேயுளின், அவ்வவ்வுயிரும் அறிவு வடிவன்றி வேறன்று. அறிவென்பது எந்நிலைமையதாயது? நிலைமையாயது இருவகையின. அவை-அவத்தாத்திரயமாகிய அஞ்ஞானநிலைமையெனவும், இருவிதசமாதியாகிய ஞானநிலைமையெனவுமாகின்றன. ஆகவே, இவ்விரண்டு நிலைகளினும் அவ்வறிவு இருக்கின்றது. இருக்குமவ்வறிவுக்கு இவ்வஞ்ஞான நிலைகளிலே இவ்வுபாதித்திரயம் நானென்று தோற்றுகின்றதால் இந்த நான் அகலுகின்றதுங் கண்டோம்,

> யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
> குயர்ந்த வுலகம் புகும்.

எனக்குறள் மகாவாக்கியம் பிறந்திருக்கின்றது. இந்த உபாதித்திரய நானைக்களையவேண்டுமாயின், மேலே எந்தநானை நானெனக்கண்டுபிடிக்கின்றது? இந்த நான் ஆரோபித நானாகையின், அந்த நான் அதிட்டான நானன்றோ? அவ்வதிட்டான நானை இருவகைச்சமாதியில் வெளிப்படுகின்றதன்றோ? இந்த உபாதித்திரய நான் விகாரமெனப்படுமாயின், அந்த நான் சுயம்பெனப்படுமன்றோ? அச்சுயம்பாகிய வியாபக விளக்கத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்பதற்கே,

ஞானவாசிட்டம்.

> நானெனும் பொருள்கா ணாதோர்
> ஞானவா சாயங் காணார்
> நானெனும பொருளைக் கண்டோர்
> ஞானவா சாயு மாவார்
> நானெனு மகங்கா ரக்கார்
> ஞானவின் மதியை மூடி

றுமெனும் பரம வாம்ப
ரன்மலர் விரியா தன்றே.

எனக்கூறியிருக்கின்றது. இதனால் இவ்வியாபக விளக்க உணர்வையன்றிப் பிரமமென்பது வேறெனப்படுமோ? உபாதிச் சிரய வியாபாதனையன்றி அறியாமையென்பது வேறெனப்படுமோ? பரதத்தால் அப்பிரமம் நானெனப்படுமோ? இவ்வறியாமையே நானெனப்படுமெனின், இஃதகல்வதற்கு யானென்றென்றுவந்தெருக்கு அகலுமென்றெனப்பாமேனன்? அச்செருக்கு ரானெல் யானுறை நானெனவும் எனதல்லவற்றை யெனதெனவும் மயக்கியபாசக்கமோனக இம்மயக்கம் எதன்பாலதெனின், இஃது தொழிற்குணமா? அவ்வறித் தோற்றக்குணமா? தோற்றக்குணமாமெனப்படாதேயென்பின்! ஆகலின், ஒழிற்குணமென்பதற்கு ஐயமின்மை—இவ்வாறாகவே, இம்மயக்கம் உயிரினது என்றோமெனின், உயிரென்பது அறிவெனவும், அவ்வறிவு வியாபக விளக்கவுணர்வெனவும் நிறுத்தோமாகவும், அவ்வியாபக விளக்கமே பிரமமெனவும் முன்னர் நிரூபணித்தோமாகலின், மயக்கம் இன்பது யாதின்பாலதையா! பிரமத்தின்பாலதன்றோமெனின், அப்பிரமம் என்றுடைய தெளிப் பிறிதின்கிழமையாக வழங்குகின்றதே! இதனால் யாதின்பாலதன்றாம்! நானென்பதன்பாலதெனின், நானென்பது பிரமமாயிருக்கின்றதே! இதனால், அம்மயக்கமாகிய அறியாமை நானென்பதையன்றியும், அஃது நானென்பதனையும் யிருக்கின்றதால், இவ்வறியாமை பிரமத்தின்கண் கயிற்றரவு போலிருக்கின்றது. இருக்கின்றதால், இன்றுரான்றும் நானெனப்படுவது பிரமத்தையன்றி வேறன்றாயிருக்கின்றதெனக.

இன்பதுன்பானுபவமும் பிறத்தலிறத்தல் முதலியனவும் யார்பாலவெனின், அறியாமையின்பாலதேயன்றி வேறன்றென்க. அவ்வின்பதுன்ப முதலியவைகளை அறியாமை அனுபவிக்குமோவெனின், அறிவென்பது அனுபவிக்குமோ? அறியாமை சடப்பொருளாகலின், எங்ஙனம் அனுபவிக்குமெனின், அறிவு சித்துப்பொருளாகலின் அஃது எங்ஙனம் அனுபவிக்கும்? இரண்டும் அன்றாயின், வேறாயிருந்து அனுபவிப்பது யாதெனப்

படுமெனின், ஒன்றை மற்றொன்றாக உணர்வது அறிவாயினும், அவ்வவசரம் அஃதறியாமை யெனப்படுமோ? அன்றி அறிவெனப்படுமா? அறிவெனப்படுமெனின், உள்ளதையுள்ளதாக உணர்வது அறியாமையாகவேண்டுமே! இஃது விந்தையெனப்படுமன்றோ? உபாதித்திரயம் அவத்தாத்திரயமுதலியவைகள் கற்பனைகளாகலின், இக்கற்பனை யதார்த்தமாக மயங்கின மயக்கங் காரணமாய் வேறு இன்பதுன்பங்களை அனுபவிப்பது யாது? அம்மயக்கந்தையன்றி வேறே யாதிருக்கின்றது? அறிவாகிய நாம அனுபவிக்கின்றோமெனின், அவ்வறிவாகிய நாம இலட்சியப் பொருளா? அஃதல்லாப்பொருளா? அஃதல்லாப்பொருளெனின், நிட்டைகூடுவது யாதற்கு? நாமென்பது வெளிப்படுத்தகன்றோ? அங்ஙனம் வெளிப்படுவது யாதுபொருளாகின்றது? வேறு வியாபக விளக்க உணர்வுப் பொருளாகின்றதன்றோ? அவ்வியாபக விளக்க உணர்வையன்றி நாமெனப்படுவதேது? அவ்வியாபக விளக்க உணர்வாகிய பிரமமே நாமாயின், வேறு இன்பதுன்பமுதலியவைகளை அனுபவிக்கற்கிருப்பது யாது? ஒன்றையொன்றாக உணருமயக்கமன்றோ? அம்மயக்கம் சீவனெனவும சிதாபாசனெனவும், அறியாமையெனவுமாகின்றது. ஆகவே, இவ்வறியாமையுள்ள தோன்றும பிரமமாகிய நாமென்பது வேறு சீவனெனவும், சிதாபாசனெனவுமாகின்றது. எதுபோலெனின், களிம்புள்ளதோன்றும் தங்கமானது செம்பு எனப்படுமாறுபோலென்க. ஏனெனின், செம்பெனபது தோற்றமாத்திரக் கற்பனையாயினும் தங்கமென்பதும் களிம்பென்பதும் ஒவ்வோர் பொருளாயிருப்பதனாலென்க. ஆதலின், ஒளியின் அபாவமே இருளெனப்பட்டது, அவ்விருள் உள்ளதானதும் பழுதையானது பாம்பாக இருக்குமாறுபோலாகின்றது. ஆகவே, கற்பனையாகிய பாம்பானது சீறுதல் கடித்தல் முதலிய புடைபெயர்ச்சியையுடையதாகக் காண்டல்போல் கற்பனையாகிய சிதாபாசனானது இச்சாஞானக் கிரியையாதி புடைபெயர்ச்சியுடையதாகக்காண்கின்றதென்க. இதனால் என்ன ஆயிற்றெனின், பழுதையானது யாதோர்செய்கையும் அற்றிருத்தல்போல், பரமாத்மசொரூபமாகிய நாமென்பது யாதோர் செய்கையுமற்றிருக்க

லென்றுகின்றது. ஆகவே, இவ்வப்பியாச அனுபவம் பிரமம மென்பதாயிற்று. அப் பிரமமாக மென்பதற்குதாரணம.

தத்துவராயர்பாடுதுறை.

அன்றானை காரிய மனைத்து மறவிட்டு
விண்றான மாறேமென் றுந்திபற
வெளியாகி நின்றோமென் றுந்திபற. என்றும்,

அதும்மாகா ணிதுவென்றுன் றுரிய னருள்செய்ய
இதுவது வாகுமென் றுந்திபற
இலக்கணப் புகுந்தமென் றுந்திபற. என்றும்,

நிஜாநந்த உந்தியார்.

தானும் நிறை தனித்த பரம்பொரு
ளானும் நின்றேமென் றுந்திபற
நானுமிப்பான நிஸ்லேமென் றுந்திபற. எனவும்.

ஈசுரகீதை.

இந்த ஞானத்தை மெய்யறிய வினைபந்தா
ரங்கள் பிரமமது வாயினோரா
யாரு மேவிடா பண்டுமின றும்மனமே
யெங்குத பரிவிபச னியமபிருன். என்றும், வரு
மனவற்றாற்காண்க.

(௧)-வது அகப்பிரமமென்பது

இவ்வுபாதித்திரயம் கயிற்றரவு முதலியவைபோல் சொப்பனதிரமும் தோற்றன் மாத்திரமு மாயிருப்பதால், காணன்றெனயிய இகளையப்பட்டன. படவே, எது காணனறெனை நியதிகளையபபாடாதது? நியதிகளையப்பட்ட இவ்வுபாதித்திரயம் அவைதாததிரயம அபியானத்திரய முதலியவைகளுக்கு ஆதாரமயும், சாட்சியாயுமிலங்கும் வியாபக விளக்கமன்றோ? அவ்வியாபக விளக்கமே நானெனத்தெளிந்தின்புறற்போல் நான் அதுவெனத் தெளிந்தின்புறவேண்டுமா? அன்றி வேண்டாவா?

இங்ஙனந்தெளிந்தின்புற்ற தெளிவானந்தமே பிரத்தியகாநந்தமாகலின், நான் அதுவெனத் தெளியவேண்டுவது எற்றுக்கு? அது நானென்பதற்குப் பொருத்தமிருக்கின்றது, நானதுவென்பதற்குப் பொருத்தமில்லையே! அது நானென்பதனால் அதுவே நானெனப்படுகின்றது. இதனாலன்றோ தத்துவமசிவாக்கியம் பிறந்திருக்கின்றது? நானென்பது, ஜீவ முதலானால் அவ்வாக்கியம் அங்ஙனம் பிறக்குமா? ஆகலால், நான் அதுவெனத் தெளிந்தின்புறவேண்டுவதின்றெனின், அவ்வாக்கியம் ஐக்கியானுபவத்தை விளக்கவந்ததேன்? அந்தத் தத்துவமசியென்பது மாத்திரமா? தொந்தத் தசியென்பதுமன்றோ? அவ்வாறெனின், ஸை வியாபக விளக்கத்தை நானெனத் தெளிந்தின்புறவேண்டியதென்னை? இவ்வுபாதித்திரயத்தை நானென்றெண்ணக் கூடாததலன்றோ? எதை நானெனப்பரோட்சமுறாது இவ்வுபாதித்திரயத்தைத் தள்ளுகின்றது? ஸை வியாபக விளக்கத்தையாகலின், அவ்வியாபகவிளக்கத்தைப் பரோட்சமாகக் கொண்டு இவ்வுபாதியைக் கடந்த பின்றான்றோ, அவ்விளக்கத்தை அபரோட்சமாகத் தெளிவது. இங்ஙனந் தெளியவே நானதுவெனத் தெளிந்ததாகலின், ஸோயந் தேவ தத்தனென்பதுபோல, அயமாத்மா பிரஹ்மமெனவும் வழங்குகின்றது. அயமேசா தேவதத்தனென்பதேபோல தொந்தத்தசியெனப்பட்டது. இத்தொந்தத்தசியென்பதே அகம்பிரமமெனப்பட்டது.

அகம்பிரமமென்பதற்குப் பொருளுண்டோவெனின், முன்னூன்று களையப்பட்டவை உபாதித்திரயமுதலியவைகளன்றோ? இவையனைத்தும் உண்மைப் பொருள்களாகத் தோற்றுகின்றனவா? அன்றிக் கயிற்றரவு முதலியனபோற் றோற்றுகின்றனவா? உண்மையாகவே தோற்றுகின்றனவெனின், இருப்பாயிருந்து உண்மையாய்த் தோற்றுகின்றனவா? அன்றித் தோற்றமாத்திரமாக இருந்து உண்மைபோலத் தோற்றுகின்றனவா? இருப்பாயிருந்தே உண்மையாய்த் தோற்றுகின்றனவெனின், இவ்வனைத்தும் ஆராய்ச்சிக்கியையாதிருக்கட்டும்! இடைக்காற் றோடமன்னையெனின், அன்மையெனவும் இன்மையெனவு முடியாதிருக்கட்டும்! அங்ஙனமுடிவதாற் பொரு

ளின்றேயெனின், ஆம் எனவும் உண்டு எனவுமாயிருப்பதுபொருள் இல்லாத்தாக்கும்! பொருளென்பதும் பொருளல்லவென்பதும் இங்ஙனந்தான் மாறாக இருக்கின்றதோ? இஃது விக்கைதியினும் மிக்கவிந்தையாகின்றதே! காணப்பட்ட நாமரூபமனைத்தும் அன்மை இன்மையென்பதனால் இறக்கின்றவெனின், தோற்றமாத்திர மென்பவற்றிற்கியைந்ததன்றே? அன்றியும் இத்தோற்றமனைத்தும் உண்மையாகத் தோற்றுவானேன்? அங்ஙனந்தோற்றுதல் சுபாவமெனின், கயிற்றரவு முதலியவைகளைப்போலன்றி உண்மையாகத் தோற்றுமிவைகள் தெளிந்ததோன்றோ? அன்றித்தெளியாதோன்றோ? தெளியாதோனெனின், அதுபோல் இவ்வனைத்தையும் ஆராய்ந்து தெளிந்ததோன்று உண்மைபோற் றோற்றுகின்றனவா? தோற்றுமெனின், உண்மையாய்த் தோற்றுதல் சுபாவமென்பானேன்? சுபாவமென்பது என்றும் ஒரு படித்தாயிருப்பதன்றோ? இவையனைத்தும் அங்ஙனமில்லையே! தெளியாதவழி உண்மைபோலும், தெளிந்தவழி இன்மையாயுமிருக்கின்றதே! தெளியாமை மூடமாமோ? அவிவேகமும் தெளிவு அம்மூடமின்றிய விவேகமுமன்றோ? அவிவேகத்தால அனைத்தும உண்மைபோற் றோறறுவானேன்? உண்மையாகப் பார்க்கின்றதனாலன்றோ? தெளியாதவழி உண்மையாகப் பார்க்கினும், தெளிந்தவழிக் கற்பனைகளாகப் பார்க்கினும், அனைத்தும் ககனாவிந்தம் கயிற்றரவு கானல்நீர் கருவுலகம் ஆகிய இந்நான்கினைப்போன்றதென்பதற்கு முரணென்னை? இன்றாகலின்,

இத்தோற்றமனைத்தும் எதற்குக்காணப்படுகின்றன? ஆங்காரத்தா னென்பதற்கன்றோ? நானென்பதற்குக் காணப்படும் இவையனைத்தும் எவ்விடத்தது? ஜட பிரமமாகிய ஆதாரத்திலெனின், எது இவற்றை தோற்றங்களாகத் தோற்றுகின்றது? ஜட பிரமசொரூபந்தானெனின், இத்தோற்றங்களனைத்தும் உண்மைபோற் றோற்றுதற்கு உண்மையாகப் பார்ப்பதும், கற்பனையாகத் தோற்றுதற்குக் கற்பனையாகப்பார்ப்பதும் எது? ஜட பிரமந்தானோ? அல்லவே! அல்லாவழி, நானென்ப

தன்றோ? அந்நானென்பது மயங்கியதான்று அனைத்துமென்பது விவகாரிகசத்தாயும், அங்ஙனம் மயங்காதான்று அவ்வியவகாரிக சத்தனைத்தும் பிராதிபாசிக சத்தாயுமிருக்கின்றதன்றோ? அங்ஙனம் இருவித சத்தாயுமிருப்பது யாது? ஷை பிரமமெனப்படுமா? படாதே! படாதாகலின், நானென்பதே?

அன்றியும், இத்தேகமுதலிய ஒவ்வொரு நாமரூபத்தையும் காரணகாரிய முதலியநெறிந்தாக ஆராய்ந்து செல்லுழி, அந்தத்தில் எது இருக்கின்றது? ஷை பிரமந்தான் இருக்கின்றதெனின், அங்ஙனம் ஆராய்ந்து சென்ற நானென்பது எங்கே போயிற்று? அவ்வந்தத்தில் நசித்து விட்டதாகுமே! அங்ஙனம் நசித்து விட்டதாயின், அவ்வந்தத்தில் யாதுமின்றெனவும் இருப்பது பாழெனவும் அறிகின்றது எது? நானென்பதன்றோ? இதனால், நானென்பது ஆராய்தலுக்கு முற்பொழுதும் ஆராய்ந்து முடிந்த பிற்பொழுதும், ஆராயும் இடைப்பொழுதும் இருந்து ஆங்காங்குமுள்ள நிலைமைகளையுணர்வதன்றோ? அம்முப்பொழுதுமுள்ள நானென்பது எப்பொழுது இல்லையெனப்படும்? எப்பொழுதும் உண்டென்பதால் ஆராயப்பட்ட நாமரூபங்களனைத்தும் எப்பொழுதுள்ளது? இருபோது இன்மையும் அதாவது-முன்னும்பின்னுமென்பது இடைப்போது தோற்றமாத்திரமுடைமையால், எப்பொழுதும் இன்றென்பதற்கு முரணின்றுமென்க. இதனால், நானென்கிற ஓர் போதத்தையன்றிச் சிற்சடபேதங்களாய்த் தோற்றுவனவாகிய சீவேசுர சகத்தென்பவையுள், பரமாணுவுக்கும் பரமாணுவேனுமின்றாகலின், நானென்கிற போதமானது அயலிறந்ததாகின்றது. ஆகவே, அயலுளதாகத் தோற்றுவதும் எதுவெனப்படும்? நானெனப்படுமென்பதற்கு முரணென்னை?

இன்றாகவே, அனைத்திற்கும் நானென்னும்போதமே உபாதானமும் அதிட்டானமுமாகின்றது. ஆகவே, அதிட்டானமும் உபாதானமுமாகிய நானென்பதன்காரியங்களான ஆரோபங்களுக்கு ஆதாரம் யாதெனப்படும்? வேறொன்றெனப்படு

மெனின், ஒன்றினது காரியத்துக்கு மற்றொன்று ஆதாரமாயிருப்பதுமுண்டா? எந்தக்காரியத்திற்கு எது உபாதான காரணமோ? அக்காரணமன்றோ அந்தக்காரியத்திற்கு ஆதாரமெனப்படுவது? இவ்வேசுர சகத்காரியங்கட்கு நானென்கிறபோதம் உபாதானகாரணமாயிருக்கின்றமையால், இக்காரியங்கட்கு ஆதாரம் நானென்னும்போதத்தையன்றி வேறென்பது எங்ஙனமுண்டெனப்படும்? இக்காரியங்களனைத்தும் நானெனும்போதத்தை உபாதானமாயும், ஆதாரமாயும் பெற்றுவிளங்கினும், எவ்விளக்கத்தால் விளங்குகின்றன? வேறே விளக்கம் உண்டென்பமா? அங்ஙனமுண்டென்பதற்குப் போதவியாபகத்தையன்றிக் கிஞ்சித்தேனும் எல்லையென்பதுண்டாயின், அவ்வெல்லையில்நின்று வேறோர் விளக்கம் விளக்க இக்காரியங்கள் விளங்குகின்றனவாக ஏற்பம். இப்போதவியாபகத்தையன்றி வேறே எல்லையென்பதுண்டா? இல்லையே! ஆகலின், இச்சர்வதோற்றங்களும் விளங்க விளக்கிக்கொண்டிருப்பது யாதெனப்படும்? நானெனும் போதவியாபகமன்றி வேறின்றென்க.

இஃதிப் ஜாக்ரமுளதேதல் நினைவிலும் கனவிலும் சுழுத்தியிலும் அவ்வக்காட்சிகள் விளங்க விளக்கிக்கொண்டிருந்ததை எப்பிறிந்காலையிலாம். இதனால், நானெனனும் போதமே அதிட்டானமாயும், உபாதானமாயும், ஆதாரமாயுமுடிந்தது. முடியவே, இச்சீவேசுர சகத்தாகிய சர்வமும் ஆரோபமாயும், காரியமாயும், ஆதேயமாயுமுடிந்தன. முடியவே, நானென்னும் போதத்தையன்றி, ஆரோபமாய் விளங்கும் சர்வமென்பதுண்டா? இன்றெனின், அதிட்டானமாய் விளங்கும் போத-வியாபகவிளக்கமென்பதும் இன்றென்றாகின்றது. ஆகின்றதால், நானென்கிறபோதமே ஆரோபமாகிய இச்சீவேசுரசகத்தும் வியாபகவிளக்கமாகிய அப்பிரமமுமாமென்க. இதுகாறும் கூறிப் போந்ததில் என்ன ஆயிற்றெனின், முன்னூன்றாராய்ச்சியில் அது நானெனவும் அதாவது பிரமமே அகமெனவும், பின்னூன்றாராய்ச்சியில் நான் அதுவெனவும், அதாவது அகமேபிரமமெனவுமாயிற்றென்க. இதற்குதாரணம்.

ரிபுகீதைமகாவாக்கியம்.

அகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சித்த மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சடமு மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சத்து மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய் மித்தை யில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யிருமை யில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யொருமை யில்லை
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றயலறவே யகவாத மறிவாய் மைந்தா. என்றும்,

அகம்பிரம மெனக்கயலாய் மாயை யில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யீச னில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யவித்தை யில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சீவ னில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சகத்து மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலா யொன்று மில்லை
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றயலறவே யகவாத மறிவாய் மைந்தா. என்றும்,

அகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் தீர்த்த யில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் தான மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்த் தெய்வ மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ப் பூசை யில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் செயலு மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ப் பயனு மில்லை
அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றயலறவே யகவாத மறிவாய் மைந்தா. என்றும்,

திருக்குத்திரிசியவிவேகம்

அதுநானென் றானதுவா வாதற்குட் சென்ம
மிதுபோயி னென்செய்வ னென்றா — லதுகேட்கிற்
றற்பொருளி னுட்டஞ் சிதையாமை நின்கடமை
யற்பமசத் தாலென்ன வாம். என்றும்.

சொரூபசாரம்.

என்னைத் தவிரமற்றிங் கேதுமில்லை யென்றுணை
பொன்னைத் தவிரவிலாப் பூடணம்போற்—பொன்னையுரு
வேறாக்கிப் பேருரைக்க வேற்றுமைபோ னம்மையுமவ்
வாறாப் பகுத்துரைத்தோ மால். "என்றும் கூறியவாற் றாற்காண்க.

இதுகாறும கூறிப்போந்ததால் தனது ஆரோபமாகிய உபாதிசகிதயங்களை மூன்றொன்று நான்கென நியதிகளைக் கு பின்றொன்று தனது அதிட்டானமாகிய பிரமமே நானென்று அனுபூதிமுதிர்ந்து, அதனை பின்றொன்று மேற்படி ஆரோபமாகிய சிவோகசகத்தினைத்தும தனைத்தவிர என்றொன்றும் இல்ல வெயில்லையென முடிகின்றமையால், மேற்படி அதிட்டானமாகிய பிரமமொன்றையும் தன்னைத்தவிர இன்றென்பதாகின்றது. ஆதலால், நாமோ அனைத்துமாயும அனைத்துமாயிருக்கின்றமென்க எனின்?

சொரூபசாரம்.

மெய்யெல்லா நாமாய் விளங்கியபின் றுய்ய
பொய்யியல்லா மெய்சேரும் போயவோ—மெய்யோப்
பிருவகைக்கு நாமே யிடமாநேருந் தொகுத்தித்
திருவகைக்கு மிடமாமே. எனபதனாற் காண்க.

செல்லப்பாகானது இரத ஸஜ தூகபதாதிகளென்னும் வடிவப்பேதங்களாயிருக்கும் ஒன்று, அவவெவ்வொரு வடிவமும் மதுரமயமாயிருக்குமன்றோ? அதுபோல், நானென்னும் போதமானது சர்வவிடயப் பகுதிகளாயிருக்கின்றமையால், இப்பகுதிகள் ஒவ்வொன்றும் போதத்தினது துவிதம் விசிட்டாத்துவிதம் அத்துவிதம் ஆகிய இம்மூன்று இலக்கணங்களையும் ஏற்றிருக்கவேண்டுமன்றோ? அங்ஙனம் ஏற்றிருக்கின்றதாயின், இவற்றுள் ஓர் விடயம் ஏற்றிருக்கட்டுமேயெனின், மட்கடம் பொற்பணி நூற்படமுதலியவற்றுள் முன்னர் மட்கடத்துள் மேற்படி இலக்கணங்கள் இருக்கக்காட்டுதும்.

இஃது முதலாவது துவிதம்.

எங்ஙனமெனின், மட்கடமென்புழி இவை இருமையதெனப்படுமோ? அன்றி ஒருமையதெனப்படுமோ? சொல் இருமையதாயினும் பொருள் ஒருமையதேயெனின், மட்பொருளானது தன்பால் பலவடிவாதற்கியைந்த செயல் அமைதற்குத் தானே முதற்பொருளாயிருக்கின்றதால், அம்மட்பொருள் காரணமும் அச்செயலால் தான் ஓர்வடிவாக விகற்புறுதலால், அவ்விகற்புருவமே கடமென்னும் காரியமுமாயிருக்கின்றன. இங்ஙனமிருக்குமிவற்றுள், மட்பொருள் கடப்பொருளெனப்படுமோ? அன்றி கடப்பொருள் மட்பொருளெனப்படுமோ? இவை ஒன்றுமற்றொன்றெனப்படுமெனின், காரணம் காரியமெனவும் காரியம் காரணமெனவும் படவேண்டுமே! இதற்கென்செய்தும! இம்மட்கடமாகிய காரணகாரியம் வெவ்வேறிடத்ததாயிருந்தாலன்றோ? ஒன்று மற்றொன்றெனப்படாதொழியும். அங்ஙனமில்லையேயெனின், வெவ்வேறிடத்ததாயிருந்து நிகழ்பவை பேதகாரண காரியமும், அங்ஙனம் வெவ்வேறிடத்தினின்றி ஓரிடத்திருந்து நிகழ்பவை அபேதகாரண காரியமுமாகின்றன.

ஆகவே இஃது அபேதகாரண காரியமாகின்றதால், எங்ஙனம் இக்காரண காரியம் வேறிடத்ததாகும்? இக்காரணகாரியம் வேறிடத்தின்றாயினும், ஒன்று மற்றொன்றெனப் படாதோவெனின் காரணகாரியபேதமும் அதற்கியைந்த சொரூபபேதமும் இன்றிருக்கட்டுமே! அங்ஙனமிருக்கின்றதால், வெவ்வேறெனப்படுமோவெனின், மட்பொருள் கடப்பொருளெனப் படுமோ? படுமெனின், மட்பொருளின்பால் வடி செயல் அமைய வேண்டுவதவசியமின்று. ஏனெனின், அச்செயல் அமைவது யாதுக்கு? அடிகுவிந்து இடைபருத்து மேல்விரிந்திராகின்ற ஓர் வடிவமாதற்கன்றோ? அங்ஙனம் விகற்புற்ற தொன்றன்றோ கடப்பொருளெனப்படுவது? அங்ஙனம் கடவடிவாக விகற்புற்றதொன்று, அக்கடவடிவு மட்பொருளெனப்படுமோ? படுமெனின், மட்பொருளுக்குச் சொரூபம் கடமாகிற விகற்பவடிவமாகததாமன்றோ இருக்கின்றது? மட்சொரூபத்திற்குக் கடப்பொருளெ

னவும் கடச்சொருபத்திற்கு மட்பொருளெனவும் பெயர் வழங்கப்படுவதுமுண்டா? அன்றியும், மட்பொருளுக்கியைந்த நிலை தரை முதலியனவாக வழங்கும் பரியாய நாமங்களோடு, கடமென்கிற நாமமும் அதற்கியைந்ததாய் வழங்குவதுண்டா? இல்லையன்றோ? அங்ஙனமே, கடப்பொருளுக்கியைந்த குடம் பாண்டமுதலியனவாக வழங்கும் பரியாய நாமங்களோடு மட்பொருளென்கிற நாமமும் அதற்கியைந்ததாய் வழங்குவதுண்டா? அங்ஙனமுமில்லையே! இங்ஙனமிருக்க, எங்ஙனம் ஒன்று மற்றொன்றெனப்படும்? படாமையால், இம்மட்கடமென்னுங் காரணகாரியம் பேதமெனப்படுமன்றோ? ஆகலின், இப்பேதமே காரணகாரிய துவிதமாமென்க.

இஃது இரண்டாவது விசிட்டாத்துவிதம்.

இம்மட்கடம் துவிதமென்பதற் கியைந்திருப்பது உண்மையாயிருக்க, விசிட்டாத்துவிதமெனப்படுவ தெங்ஙனமெனின் இம்மட்கடமென்னும் காரணகாரியத் துவிதப்பிரமாணமோ, கடமென்னுங் காரியப்பொருள் தோன்றி நிற்கின்றது எதன்பாலெனப்படும்? தன்னைத் தசபுறமும் சூழ்ந்திராநின்ற வெளியின்பாலெனின், மட்பொருளிற்றோன்றிய இக்கடம் அம்மட்பொருளினின்றும் நீங்கி விளங்குவது அனியாயமன்றோ? அன்றிச் சேர்க்கையைக் கன்றோ? இரண்டுமன்றெனின், மட்பொருளினுண்டாகிய கடமாகிய காரியப்பொருள், அம்மட்பொருளைவிட்டு வெளியினகண் எங்ஙனம் தனித்துத்தோன்றும்? அம்மட்பொருளைவிடாமலே தோற்றுகின்றதெனின், அம்மட்பொருளுக்கியைந்த தசபுறத்துள் எந்தப்புறத்தை விடாதுநின்றுதோற்றுகின்றது? மேற்புறத்தில் நின்று தோற்றுகின்றதா? அன்றிக் கீழ்ப்புறத்தில் நின்றுதோற்றுகின்றதா? அங்ஙனமுமின்றி, அட்டபுறத்துள் எந்தப்புறத்திலெனப்படும்? இங்ஙனங்கூறிய எந்தப்புறத்துமன்றெனின், உட்புறம் இடைப்புறமென்பவற்றுள், உட்புறத்ததா? அன்றி இடைப்புறத்ததா? அவையுமன்றெனின், அம்மட்பொருளைவிடாது எங்ஙனந்தோற்றுகின்றது? அம்மட்பொருளோடு தோற்றுகின்றதே நமக்குச்சாதுமான அனுபவமெனின், அஃது

எங்ஙனமிருந்து தோற்றினுந் தோற்றமட்டும், பொருளாகத் தோற்றுகின்றதா ? மற்றியாதாகத்தோற்றுகின்றது ? பொருளாகவேதோற்றுகின்றதெனின், அப்பொருள் தனித்தாகவேனும் அன்றி வடிவ மட்பொருளின் உட்புறம் வெளிப்புறம் இடைப்புறமென்பவற்றுள் ஓர் புறத்திலேனுமிருந்து, ஓர் முதலாகத் தோற்றவேண்டுமே ! இதற்கு எனசெய்தும் ! இருந்து தானே தோற்றுகின்றதெனின், இல்லாமற்றோற்றுகின்றதாகாதகுங் கூறவில்லையே ! இருந்தே தோற்றுகின்றதால், எங்கிருந்து எங்ஙனமாய்த் தோற்றுகின்றதென்பதன்றோ ஈங்குக் கடாவியது! இங்ஙனமிருக்க, இயல்கப்பட்ட மாசுணம்போலப் புரண்டுபுரண்டு வினவில் ஐயமென்பது எங்ஙனமகலும் ? இக்கடமாகிய காரியப்பொருள் ஓர் முதலாக நின்று தோற்றுவதனாலும், ஓர்வித வடிவப்பொருளாக நின்றே தோற்றுகின்றதெனின், வடிவப்பொருளென்பது முன்னொன்று அடிருவிருந்து இடைப்பருவமே மேயிருந்திருக்கின்றதாக ஒப்புக்கொண்டதாகின்றது. ஆயினும அவ்வடிவமானது இருந்து தோற்றுகின்றதெனலானால், எங்கிருந்து தோற்றுகின்றதெனவருமே ! இதற்கு யாது செய்வது அங்ஙனந்தோற்றுதல் ஒழிந்ததனாலும், அம்மட்பொருளின் தன் புறமுமேயெனின், அம்மட்பொருளைப்போல் ஓர் பொருளாக அன்றென்பதாலன்றது.

ஆகவே, பல்வகை வடிவங்களுள் ஓர் வடிவமாகின்றது இவ்வடிவம் குணமெனப்படுவதா ? அன்றி வேறெனப்படுவதா குணமெனப்படுவதானெனின், இதற்குக்குணியென்பது யதெனப்படும் ? மட்பொருளெனப்படுமெனின், இஃது மட்பொருளின் குணமென்றாகின்றது. ஆகவே, மட்பொருளாகிய குணியென்பதில் கடவடிவாகிய குணமென்பது விளங்குகின்றதா ? அன்றிக் கடவடிவாகிய குணமென்பதில் மட்பொருளாகிய குணியென்பது விளங்குகின்றதா? மட்பொருளாகிய குணியின் கண்ணே கடவடிவாகிய குணம் விளங்குகின்றதெனின், இவற்றால் குணிப்பொருள் வியாபகமும் குணவடிவம் வியாப்பியமாகின்றன. ஆகவே, கடமாகிய குணவடிவம் மட்பொருளாகிய குணிவியாபகத்தில் கூடியிருக்கின்ற வியாப்பியமாகின்றது

ஆகவே, இவ்வியாப்பியம் அக்குணியெனப்படாமலும் அவ்வியாபகம் இக்குணமெனப் படாமலுமிருக்கின்றன.

ஆகலின், இவைகள் இங்ஙனமிருக்கு மிவ்விருப்பு என்ன துவிதமெனப்படும்? கூடியிருக்குந் துவிதமா? அன்றிக் கூடாதிருக்குந் துவிதமா? கூடாதிருக்குந் துவிதமென்பது இதற்கு முன் கணிக்கப்பட்டுள்ள காரண காரியபேதங்களாம். இஃதது போலன்றாகலின், அத்துவிதமெனப்படுமோ? படுமெனின், குணிப்பொருள் குணவடிவமெனவும், குணவடிவம் குணிப்பொருளெனவும் படவேண்டும்! அங்ஙனம் படாமையால், வெவ்வேறாம் பொருள்களென்பீரெனின். இம்மட்கடம் வெவ்வேறிடத்தனவா யிருக்கவேண்டுமே! அங்ஙனமின்றாகலின், இவை துவிதமுமன்று. அத்துவிதமுமன்று. அன்றாகவே, குணிகுணமான இம்மட்கடமென்பது என்னவெனப்படும்? வியாபக வியாப்பியமாகவும், குணிகுணமாகவும் கூடிப்பிரிவின்றிருக்கின்றன. இங்ஙனமிருப்பதால், என்ன ஆயிற்றெனின், குணியோடு குணம் கூடியிருப்பதால் விசிட்டாத்துவிதமும் கூடியவிடத்தும் பிரிவின்றிருப்பதால் அத்துவிதமுமாகின்றதென்க.

இஃது மூன்றாவது அத்துவிதம்.

பேத துவிதத்தையும், இவ்விசிட்டாத்துவிதத்தையும், என்றிலங்கும் இம்மட்கடமானது, அத்துவிதத்தையும் எங்ஙனமேற்குமெனின், மட்கடமென்பதிலுள், கடமென்பது காரியமாயும் குணமாயுமிருக்கினும், இஃது இல்லதெனப்படுமா? அன்றி உள்ளதெனப்படுமா? இல்லதெனப்படுமெனின், பிடித்தல் எடுத்தல் சமைத்தல் முதலிய அனுபவங்களில்லாதிருக்கட்டும்! உள்ளதெனப்படுமெனின், ஆராய்வுழி இருப்பது மட்பொருளொன்றேயிருக்கட்டும்! உண்டாயிருக்கின்றமையால் கடானுபவமின்றேலெனின், அக்கடானுபவத்தில் மட்பொருளில்லாமற் போயிற்றோ? அம்மட்பொருள் உண்டாயிருப்பதால் சமைத்தல் முதலிய அனுபவம் மட்பொருள் ஏற்கட்டுமே! அச்சமைத்தல் முதலிய அனுபவங்களாற் கடப்பொருளென்னப்படுவது முன்றோன்றோ? அன்றிப் பின்றோன்றோ? அஃதுமன்றி இங்

ருளன்றோ? எப்பொழுதுந்தானெனின், குலாலனது கிரிகை சுழலுதற்கு முன்னோன்று அக்கிரிகையில் நின்றிலங்குவது எதுவெனப்படும்? மட்பொருளெனப்படுமெனின், அப்பொழுது கடப்பொருளென்பதுண்டா? இன்றெனின், அக்கடப்பொருள் எப்பொழுதுமண்டெனப்படும்? ஷை கிரிகையின் சுழலில் நின்று வெளிப்பட்டதுமுதல் அஃது மாறுபகாரமெனின், மாறியபின்னொன்று இல்லையென்றுகின்றது. ஆகவே, இடையொன்று மாத்திரமுண்டென்பதாகின்றது. அப்பொழுதுண்டெனப்படுவதுமேதாறாமாகவோ? அன்றிப்பொருளாகவோ? தோற்றமாகவுமன்று வேறுபொருளாகவுமன்றெனின், பின்னர் யாதாக வெனப்படும்? வேறுபொருளாகவெனின், வேறு பொருள் தோற்றமான மாத்திரமாகக் காணப்படுவானேன்? அன்றெனின், இக்கடப்பொருள் பிடித்தல் எடுத்தல் சமைத்தல் முதலியவைகளுக்கேயைந்தனை முன்னோக்கிய ஏற்றிருக்கின்றதால், அவ்வனுபவங்களுள்ளே அனுபவமுண்டு தற்பாலிக்குடும்.

அப்படியாயது, இக்கடப்பொருளைக் கரத்தாற்பிடிக்குங் காலொன்று, அப்பிடித்தற்கு அகப்பட்டது எது? கடப்பொருள்தானெனின், அப்பொழுது மட்பொருளவ்விடத்தில் அகப்பட்டதா? அன்றியிடையிலகப்பட்டதா? விட்டிலகப்பட்டதெனின், அம்மட்பொருளோ தான் அவனியமாகவிட்டதா? அன்றிக் கேட்பவையாகவிட்டதா? இரண்டாகவுமன்றெனின், இதுவரை அம்மட்பொருளே தானே விட்டுப்போயினது. விடாமலே அகப்பட்டதெனின், அப்பொழுது எது அகப்பட்டது? கடப்பொருள் தான் அகப்பட்டதெனின், கூறியது கூறல் குற்றமென்பது படவில்லையாக்கும்! ஆகலின், மட்பொருள் அகப்பட்டதெனின், கடப்பொருளைப்பிடிக்க மட்பொருள் அகப்படுவானேன்? இருப்பது மட்பொருளென்பதன்றோ? எடுத்தல் சமைத்தல் முதலிய அனுபவங்களுக்கு மியைந்தது அம்மட்பொருளையன்றி வேறேயாயிருக்கின்றது? ஷை அனுபவங்களுக்கு இக்கடப்பொருளையன்றி மட்பொருள் இயைந்திருக்கட்டுமேயெனின், மட்பொருளின்றி இக்கடப்பொருள் இயைந்திருக்கட்டுமே! அன்றியும், கடப்

பொருள் ஏதுவாகவேனும் மட்பொருள் அநுபவப்படுகின்றதன்றோ? இதனால் கடப்பொருள் மட்பொருளனுபவப் படுகிறதற்கு அபேதகருவியாகின்றது. ஆகவே, கடப்பொருள் ஓர் முதலெனப்படுமோ? படுவதாகவேகொண்டால், மட்பொருள் வேடு திரிகையில் அகப்பட்டதானென்று, சமைத்தல் முதலிய அநுபவங்களுக்கிசைகின்றதா?

அன்றியும், சுவர்முதலிய கட்டடங்களாதற்கு அநுபவப்படுதானென்று, இக்கடப்பொருள மட்பொருளுக்குப் பேதகருவியாகவேனும் அபேதகருவியாகவேனுமிருக்கின்றதா? இல்லையே! என்னென்று? தான் ஓர் முதலாக இல்லாமையாலென்க. இதுவே, என்ன ஆயிற்றெனின், மட்பொருளொன்றே காரணகாரியமாயும், குணிகுணமாயுமாகின்றது. ஆயினும், இக்காரணகாரியபேதமும் குணிகுணபேதமும், மட்பொருளுக்குச் செயற்கையாயமைந்திருக்கின்றனவோ? அன்றி இயற்கையாயமைந்திருக்கின்றனவோ? இயற்கையாகவேயமைந்திருக்கின்றனவெனின், மட்பொருள் வேடு திரிகையில் அகப்பட்டு விகற்புற்றது முதல் அவ்விகற்பவுருமாறுங்காறும், காரியபேதத்தையும், வடிவாகிய குணபேதத்தையும் ஏற்றியதியாது? கடமென்பதன்றோ? அங்ஙனம் ஏற்றிலெங்ஙன் கடப்பொருளுள்ளதானென்றும், மட்பொருள் என்னெனப்படும்? காரணமெனவும், குணியெனவும் படுமன்றோ? கடமென்கிற பெயரையேற்கும் விகற்பம் நிலையற்றதாகலின், அஃது யாதியதானென்று மட்பொருள் என்னெனப்படும்? காரணமென்பதையும், குணியென்பதையுமேற்குமோ? ஏலாதன்றோ? அன்றியும், கடவிகற்பம் மட்பொருளையன்றி இன்றாயின, அம்மட்பொருள் காரியமெனவும் குணமெனவும் படுமோ? படாதெனின், இவ்விரண்டுமலன்றோ தான் காரணமெனவும் குணியெனவுமாகின்றது? கடவிகற்பம் எதார்த்தமாயின், அதற்கு வைத்து வழங்கப்படும் காரியமென்பதும் குணமென்பது மெதார்த்தமெனப்படும்! அவ்விகற்பம் தோற்றமாத்திரமாகலின், அதற்குவைத்த காரியமென்பதும் குணமென்பதும் சொன்மாத்திரமாகின்றன.

ஆகவே, கடவிகற்பம் மட்பொருளையன்றி யின்றாகலின், கட காரியமென்பதும் குணமென்பதும் அம்மட்பொருளையன்றி ஏது? இக்காரியமுதலியக் கற்பனையினால் வந்த காரணமென்பதும் குணியென்பதும் கற்பனைகளெனப்படுமன்றோ? இங்ஙனமிருக்கும்படியால், மட்பொருள் காரண காரியபேதமும் குணிகுணபேதாபேதமு மிறந்ததன்றாகின்றது. ஆகவே, மட்பொருளெனப்படுவது துவிதப்பொருளெனப்படுமா? அன்றி விசிட்டாத்துவிதப் பொருளெனப்படுமா? அதுவன்றி அத்துவிதமெனப்படுமா? அத்துவிதமெனப்படுமாகலின், இவ்வத்துவிதமே சித்தாந்தமாயிற்றென்க.

மூன்றோன்று துவிதமுதலிய முப்பேத தாட்டாந்தங்களை விரிவாக எடுத்துக்காட்டியதை. இந்நூன்று காட்டிய இத்திட்டாந்தத்தைப்பற்றி இன்னும் அத்தாட்டாந்தத்தை யறிவுறுத்துவான் வேண்டிச் சற்றுத்தொகுத்து யூகிக்குதும்.

இஃது (௬)-வது துவிதம்.

எங்ஙனமெனின், கட சேவை சகதுமென்பவை காணப்படுதலுக்குக்காரணம் யாதெனப்படும்? இதற்கு வேறோர் காரணமும் வேண்டுவதில்லையேயெனின், இவைகள் எதற்குக்காணப்படுவன? தமக்குத்தாமே காணப்படுகின்றனவெனின், ஓர் நூான்று காணப்படுகின்றதுமே மற்றோர் நூன்று காணப்படாததுமாயிருப்பதென்னை? (அயவிருநோன்றாவது) சகலமும் கேவலமுமாமென்க. இவைகள் இருகதபடியிருந்து தோற்றிய மாகின்றோடயிருக்கின்றதை அறிவுசகலாவத்தையாயிருந்து உணர்ந்தும், கேவலாவத்தையாயிருந்து உணராமையுமேயன்றி வேறன்றேயெனின், நாம் எங்ஙனம் சொல்லினும் அறிவு உணர்ந்த பூநான்று தானே இவைகள் தோற்றுகின்றதும், இதனால் உணர்ந்தறதும் உணராததி இவைகளின்றேயெனின், இருக்கிலும் அறிவை முன்னிட்டுத்தானே தாம் தோற்றுகின்றன. இதனால், அறிவு காரணமும் இம்மட்பொருள் காரியமுமாகின்றன. இவைகள் இருக்கின்றதைப்பற்றியன்றோ? அறிவு உணரவந்ததெனின், அறிவு உணர்வதைப்பற்றியன்றோ? இவைகள் விளங்குகின்றது?

அன்றியும், அறிதல் முன்னிட்டதா? அன்றி விளக்குதல் முன்னிட்டதா? விளங்குதல் பின்னிட்டதாயினும், இஃது காரியப்பொருளெனப்படுமோவெனின், முன்னிட்டதாகிற அறிதல் காரியமெனப்படுமோ? அன்றியும், விளங்குகின்றதற்குக் காரியத்துவம் சொல்லவந்ததேயன்றிப் பொருள்களுக்குக் காரியத்துவம் சொல்லவந்ததல்லவே! அங்ஙனமாயின், அறிதல் காரணமும விளங்குதல் காரியமுமெனப்படுமெனின், இங்ஙனம் ஏற்கக்கூடிய இவைகள், காரணகாரியத் துவிதமென்பதற்குரூபமென்னை? இனமுங்கூடி, இவைகள் என்னகாரண காரியத்துவிதமெனப்படும்? பேதகாரண காரியத்துவிதமெனப்படுமென்றோ? இஃதிங்ஙனமிருக்க, அறிவினால் விளங்குகின்ற பிரபஞ்சமும் பொருள்களா? அன்றித் தோற்றமாத்திரங்களா? என இவ்விரண்டையும் ஆராய்வோமெனின், இப்பிரபஞ்சப்பொருள்களை ஆராயுமிடத்து ஆராய்வதில் ஒவ்வொன்றும் காரணகாரியம் காரணகாரியமாகச் சென்று சென்று, முற்றிலும் முடிவின்றித் தோற்றமாத்திரமாயும் சொன்னமாத்திரமாயுமே முடிகின்றது. இக்கற்பனைகளைக் கொண்டு விசாரிப்பது அறியாமையான அளவையாகும், நிர்க்குணமான அளவையாகும், உலகங்கள் தோற்றப்பிரமேயத்துவமும் தோற்றமாத்திரம் சத்தியமின்றிச் சொன்னமாத்திரமாக முடிகின்றன. முடிவில், இப்பிரபஞ்சப்பொருள்களெல்லாம், இப்பிரபஞ்சமானது கயிற்றரவாகியபோல இல்லாமலே தோற்றுகின்றனவா? அன்றிக் கயிற்றினைப்போல் இருந்து தோற்றுகின்றனவா? இல்லாமலே தோற்றுகின்றன எதற்குத் தோற்றுகின்றன? தமக்குத்தாமே தோற்றுகின்றனவெனின், தாமசங்களாகிய பொருள் சற்றேனுமிருக்கவேண்டும்? அஃதில்லாமையால், நீர் சித்துக்குத் தோற்றுகின்றதாமெனின், அச்சித்தானது அறிய இதை தோற்றுகின்றதாகின்றது. ஆகினதிலும், சித்து இருந்ததின்றதும் பிரபஞ்சம் இல்லாமலே தோற்றுகின்றதுமாகின்றது. ஆகவே, காரணமென்பது யாது? காரியமென்பது யாது? அறிவே காரணமும் அயலவைத்தும் காரியமுமாகின்றன. ஆயினும், காரணமாகிற அறிவு காரியமாகிற முப்பொருளெனப்படுமோ? அன்றிக் காரியமாகிற முப்பொ

குணமும் காரணமாகிற அறிவெனப்படுமோ? இரண்டுபட்சமு மாகாதெனின். இவ்விரண்டும் என்ன அத்விதமெனப்படும்? அபேதகாரணகாரியத் துவிதமெனப்படுமாகலின், இஃதிரண்டும் முரணின்றாமென்க.

இஃது (௨)-வது விசிட்டாத்துவிதம்.

எங்ஙனமெனின், சேதநாசேதநமாகிய சர்வத்தோற்றமும் எதனாது எனப்படும்? வேறு அறிவினது எனப்படுமெனின், இத்தோற்றங்கள் ஒன்றொன் கூட்டமுதலிய விகாரமாமாகலின், குணபேதங்களென்பதற்கு முரணென்னை? பிரபஞ்சப் பொருள்கள் ஒன்றொன் கூட்டம் பலவின் கூட்டம் முதலியவுடைய விகாரதானை. இவையாவிருவரும் விகாரங்களாகுமோ? அறிவும் அவை என்ன விகாரமெனப்படுமெனின், பிரபஞ்ச சம்பந்த திகுணமயமாகிய பிரகிருதியாதல், அவ்விருபொருளொன்றுமாய் இருபொருள்களைக் கொண்டது இருவித உபாதிதரெனத் தெரிதல்களின் சேர்க்கைகளையுமே, வெவ்வேறு ரூபங்களைக் கொண்டு அறிவென்க. அங்ஙனம் கொண்ட இருபதத்தும் வேறுபாடுளைப் பொருள்களின் சேர்க்கைகளாகலின், இவையனைத்தும் பேதவிசிட்ட விகாரமெனப்படுதற்கு முரணென்னையோ? இப்பொருளும் தோற்றமாதலினாலாகலின், இக்குணபேதங்களையுடைய குணிப்பொருள் எது எனப்படும்? இப்பொருளே அறிவாகலின், அறிவையன்றி வேறில்லையே! அறிவென்பது குணிப்பொருளாயும், அவ்வறிவினது முப்பொருளும் குணபேதங்களாயுமாகின்றன.

ஆகவே, குணபேதங்கள் குணியினிடக்கண் கிடக்கின்றதால், குணியென்பது வியாபகமும் குணங்களென்பது வியாப்பியமுமாகின்றன. ஆகின்றதால், இவ்வியாப்பியமாகின்ற குணபேதங்கள் அவ்வியாபகமாகின்ற குணியில் கூடியிருக்கின்றனவாகலின், இஃது என்ன துவிதமெனப்படும்? கூடியிருக்கும் துவிதமெனப்படுமன்றோ? இத்துவிதத்திற்கு விசிட்டாத்துவிதமென்பானேனெனின், இத்திரிபதார்த்தத்தோற்றவழிவங்களை வியாபக விளக்கமாகிய அறிவெனப்படாமலும், அவ்வறிவின்கண்ணே

திகழுகின்றமையால் கூடியிருக்கின்றதெனவும், இங்ஙனம் கூடியிருக்கும் இம்மூப்பொருளாகிற தோற்றங்களும் அவ்வறிவினது அம்சங்களாயும், அவ்வறிவை விட்டுப் பிரியாததாயுமிருக்கின்றமையால், அத்துவிதமெனவுமாகின்றன. ஆகவே, இத்திங்ஙனம் நோக்கி விசிட்டாத்துவிதமெனப் பட்டதென்க. இங்ஙனமின்றி நானென்னும் ஜீவாத்துமப் பரமாத்மா வேறு பொருளெனவும் அப்பரமாத்ம வியாபகத்தில் திகழும் உயிருமுலகமும் அவனது அம்சங்களெனவும், அம்சங்களாயிருப்பினும் இவைகள் சுதந்தர சத்துப் பொருள்களெனவும், அவனை வைகுந்தத்தில் சின்னங்களோடு திருவுருக்கொண்டு பாசுவதானோடு இருக்கின்றானெனவும், பரிபாகமுற்ற உயிர்கள் விரஜா நதிக்கண் மூழ்கி அப்பிராகிருத சரீரமதைவிட்டு, அப்பிராகிருத சரீரம் பெற்று அவனையடுத்துச் செல்கின்று, வை. திருவுருக கொண்டிருக்கும் பகவானுக்கடிமைத்த சின்னங்களோடு மொன்ற சின்னமாகிய அப்பிராகிருத சரீரமும் துலக்கப்பெற்று, சதா அவனது திருமேனிப் பக்கத்தில் கைங்கரியஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்றதே முத்தியெனக்கூறுவது விசிட்டாத்துவித மதமெனப்படுவதாமென்க.

ஒன்பது (௯.)வது அத்தியாயம்.

காரணமென்கிற அறிவாகிய வியாபகத்தில், காரியமே(ப்பொரு)ளும், வியாபிய குணங்களுடையதுமாகிய தோற்றங்கள் இல்லை. ஜீவ ஈசசகத்துக்களுக்கு. வியாபகமாகிய அவ்வறிவு(ள்) இருந்தபடியும்? காரணமெனவும் குணியெனவும் பொருளன்றோ? நான் இவ்விரண்டு நிலைமையுமேற்பது இயல்பாமேகவா? அன்றிச் செயற்கையாகவா? இயற்கையாகவேயெனின், இவ்வியற்கை யாதேனும் ஏதுவைப் பற்றுவதா? அன்றி பற்றதா? தாகுமெனின், ஜீவ ஈசசகற்பனைகள் காரியபேதத்தையும் குணபேதத்தையும் ஏற்றிருக்கின்றது இயற்கையாகவா? அன்றிச் செயற்கையாகவா? இயற்கையாகவேயெனின், இவ்வியற்கையையேற்கும் ஜீவ ஈசசகற்பனைகள் அறிவாகிய வியாபகத்தில் திகழுவதாயினும், இக்கற்பனைகள் ஏது? அவ்வியாபகத்திலெழும் சங்கற்பமென்னும் வினைவெழுச்சிகளன்றோ? அவ்வினை

வெழுச்சியையன்றி ஷடி. முப்பொருளென்னும் பேதங்களுளது? உளவெனின், விபரீத அனுபவானுமான அளவையாலுந் தோற்ற அனுமான அளவையாலும் கருதுவினைமகருத்தவையன்றியு ளவெனப்படுகின்றனவா? இல்லையன்றோ? ஆகலின், ஷடி. வினை வெழுச்சியே மேலைசாத்தியமாமென்க.

அங்ஙனம் கருதுதற்கேதுவாகிய இப்பிரபஞ்சத்தடிப்பும் வினைவெழுச்சியா? அன்றோ? அன்றெனின், மேலோர் காமமுபமும் ஆராய்வுழி, அன்பையெனவும் இன்மையெனவுமாகி, முடிவில ஆராய்த்தவரும் அறிவாய் முடிவரேனன்? தலைதூ வினைவே சகமாதிகளாகத் தோற்றுகின்றதன்றிமை நன்று. இதனைல், தன்மையன்றி வினைவென்பதும், அவ்வினைவெனப்படுவனநின்றும் சகமாதிகளென்பதும் இல்லாகலின், இருப்பு யாதெனப்படும்? அறியாகிய போதமன்றோ? இப்போதமதையன்றி அயலெனபது அனுபவவுண்டா? இல்லாமையின், அபாவிநந்த தானுகியபோதமானது காரணமெனவும் குணியெனவும் எங்ஙனம் பொருள்படும்? இக்காரணமெனப்படுவதும் குணியென்படுவது வதூர்மையெனப் படுவது? காரியமும் குணமுமல்லவே? எந்தக்காரியத்திற்கும் குணத்திற்கும் இப்போதம் காரணம் குணியெனப்படுவது? காரியத்துவத்தையும் குணத்துவத்தையும் ஏறய குணிப்பொருள் யாது? ஷடி. சகமாதிகள்தானெனின், இச்சகமாகலின், அவினையன்றி வேறென மூன்றுமென்ற முடிக்காய்த்தேமுளாயும், அறிவில்லாத சகமாதிகளாவனவேறு தனக்குக் காரமானதையும் குணத்துவமும்வர்கள்? இங்ஙனமிருக்க, இவ்விலைமையும் சான இயற்கையாகவே ஏற்றிருக்கின்றனராம் காடல் மயக்கமென்பதாகுமே! ஆகலின், தானேயபோதம் காரணமும் குணியுமெனப்படுமோ? அன்றிக்காரியமும் குணமுமெனப்படுமோ? காரணமும் குணியுமெனப்படுமெனின், காரியமும் குணமும் யாதெனப்படும்? அவையும் தன்னையன்றியுண்டோ? இவ்விருவகுப்பும் தன்னையன்றியின்றாயிருக்க, தான் காரணமெனவும் குணியெனவும் படுவானேனன்? தனக்கு ஆரோபமாகிய இச்சகமுதலிய காரியகுணபேதத்தைப் பற்றியன்றோ தான் அதிட்டானமெனவும் காரணகுணியெனவுமாயிற்று.

ஆகவே, தான் காரணகுணியென்பவற்றை ஏற்றிருந்தால் இயற்கையெனப்படுமோ? படாதன்றோ? படாதாகவே, செயற்கையாக வந்ததென்பதாயிற்று. செயற்கையாகவந்தது சகமேசவியபொய்களைப்பற்றியாகலின், பொய்களைப்பற்றிவந்த காரணப்பொருளென்பதும், குணிப்பொருளென்பதும், என்னவெனப்படும்? இவையும் பொய்யெனப்படுமன்றோ? படவே, தாறுமய வியாபக விளக்கம் என்னவெனப்படும்? காரணகாரிய மிஃதும் குணிகுணமிசமு மாகின்றதன்றோ? அந்த காரணமேயது அத்துவிதப்பொருளென்பதற்கு மூலமென்னை? இவ்வத்துவிதம் என்ன அத்துவிதமெனப்படும்? விசிட்டாத்துவிதமோ, சேவைாத்துவித முதலிய பலவகுப்பினென்னவென்றனப்படுமோ? படாதாயின், இந்த பகமேயாத்வைதம் பிரமமாக மென்பதற்கு ஈந்திருந் தய் மூலமென்பதினை ரெய்யாஎன்க.

இவைத்துவிதப்பொருளையன்றோ ஆன்றோர்பலரும் சிவ ரின்னென்னோர கட்டிப்பட்டு மறிப்பதுவதற்கெல்லையாக பலபேர்பல சகுகாண்டங்களைத்தழுவி முனைவியாகவும், படாமையாக வந்திகொண்டிருந்துப மியோர் தன்மையாகத் தாடித்தியாருக் கின்றனர். என்னை?

இஃது மூன்றிலே யெனப்படுவது.

தாயுமானவர்.

அத்துவித வத்துவைச் சொப்பிரகா சத்தனியை
யருடனைஞ்ச மூலசறை யதீவ
யறிவினுக் கறிவாகி யானந்தமயமான
வாத்துமை யநாதி யேக
சத்துவை சொரூபத்தை மதசம் மதம்பெறுச்
சாலப்ப ரிதை மானை
சாகதை புட்கல நிராலம்ப வாலம்ப
சாந்தபத வியோம நிலையை
நிந்தநிர் மலசகித நிட்பரபஞ் சப்பொருளை
நிர்விஷய சுத்த மானை
நிர்விகா ரத்தைத் தடத்தமாய் நின்றொளிர்
நிரஞ்சன நிராமயத்தைச்

சித்தபரி யாதபடி சித்தத்தி னின்றிலகு
திவ்விய தேஜோம யத்தைச்
சிற்பர வெளிக்குள்ளளர் தற்பரம தானபர
தேவதையை யஞ்சலி செய்வாம். என்றும்,

இஃது படர்க்கை யெனப்படுவது.

ஞானவாசிட்டம்.

அயனெடுமால் சங்கரனுஞ் சதாசிவனு மிந்திரனு
மருக்கனே முதலாம்
வியனிலுய சாத்திரம் வேதமெனி லுபாதியெலாம்
விட்டு நீங்கி
பயனிலசத் தெனவின்றப் பற்றனைத்துஞ் சின்மயமாம்
பரம ரூப
முயர்விகற்ப மிலாவடிவா யெங்குநிறை சிவமாகி
யொன்றாய் நிற்பம். என்றும்,

இஃது தன்மை யெனப்படுவது.

ரிபுகீதையகாவ்சியம்.

சத்தியஞா னானந்தப் பிரம நானே
சமுசார சங்கமிலாப் பிரம நானே
நித்தியசுத் தமயான பிரம நானே
சிவன் முத்த நிராதார மானபரப் பிரம நானே
கண் இல தனியாய்த் தனித்தபரப் பிரம நானே
தான்றானாய் நின்றபரப் பிரம நானே
யத்துவித மானபரப் பிரம நானே
யகண்டபரி பூரணமாம் பிரம நானே என்றும்,
கூறியவாற்றாற்காண்க.

இதுகாறும் துவிசமுதலியனவாகக் கூறிப்போந்தசனுவ் யன்ன ஆயிற்றெனின் அபுத்தி பூர்வகமாகத் தோற்றும் சீவேசுரசகத்தாமேராபிதங்கள் ஒருங்கேயொழிதற்கு, இவ்வுறைச் சிரவணுதிகளுறைப்பென்னும் புத்திபூர்வகத்தால், முன்னொன்று அபேதகாரியக் கற்பனைத்தோற்றங்களாகவும், பின்னொன்று அத்தோற்றங்களைக் குணபேதங்களாகவும், அதன் பின்னொன்று முடிவில் அக்குணபேதங்களைத் தன்மயமாகவுமாகுமாறு (க)-வது

துவிதமாகவும், (௨)-வது விசிட்டாத்துவிதமாகவும், (௩)-வது அத்துவிதமாகவும், தெளிந்து அகம்பொருளாகச் சொல்லியிருக்கின்றதாம். இவ்வகம்பொருளை துவிதமுதலிய மூன்றுமாயும், அம்மூன்றும் அல்லவாயுமிருக்கின்றதென இயல்பாமெனக் [illegible]!

பிரத்தியக்ஷமகாவாக்கியம்.

எனக்கயலாயச் சடமான பொருளுமில்லை
யெனக்கயலாயச் சித்தான பொருளுமில்லை
யெனக்கயலாயச் சிவமான பொருளுமில்லை
யெனக்கயலாயச் சத்தியமாம பொருளுமில்லை
யெனக்கயலாய்த் துவைதமெனும் பொருளுமில்லை
யெனக்கயலா யத்துவிதப் பொருளுமில்லை
யெனக்கயலா யெவையுமிலை யெல்லாநானென்
றிதுநிறைவா முறுதிகொண்டு சித்தமலைவாய். எனக்கூறியவாற்றாற்காண்க

இந்நூலுட்கூறப்பட்ட மூன்றுமான ஞானத்தைப் பிரத்தியட்சமாவதற்குச் சரியை கிரியை யோகமென்னும் மூன்றுமிருக்கின்றனவெனக் கூறியவாறாவது, உபாசனைக்குச் சரிகிரியை யோகமென்னும் அடையத்தப் பிரத்தியக்ஷத்தி ஞானமொன்றுமின்றாம்! ஆகவின், இவ்விடங்கொண்டு ளோ சாதிக்கத்தக்க வகையெனின், உபாசனை நிற்பது வழுவுறச் செய்துவரும் சரியையாதி மூன்றிருத்தும் பயன், பலவகைகளை? அன்றி இடைக்காணும் றுமைகளை எனின், அம்மறுமைகளை எய்தும் பயன் யாது சாலோகாதி பதவிப்பேறெனின், அப்பதவிகளில் நாம் என்ன பாவமாயிருக்கின்றது? நாம் ஒவ்வொருவரும் நானல்லாத நாளுக இருக்கின்றதா? அன்றி நானே நானாக இருக்கின்றதோ? நானல்லாத ஏதோ ஓர் நானாகத்தானே இருக்கவேண்டியது.

அங்ஙனம் நானல்லாத நானாக நிற்கும் ஞான்றும் பொருளல்லாப்பொருளை நாடவேண்டியதுதானே! அங்ஙனம் நாமு காணும், வெய்யோனென் வெருளியேன் வெறியேனன் சிறியேனன்

வினையினேன் என்னும் இவை முதலிய இழிந்தோரைகளுக்கு மேனே யிருக்கவேண்டும்! இங்ஙனமிருக்க யிழிந்தோரைக் என்ன இயைபுதலைக அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றது? இவ்விதத் திலுள்ள இன்பத்திலிருந்தும் சற்றுமேடு இருக்கின்றது யாதெனில்! நிரதிசயானந்த ரூபமல்லவே? அப்பரவசப்படும் சாறு நீத்த தால் பேரின்பமெனப்பட்டது. அப்பேரின்பம் எதனையாவது தாக அநுபவிக்கின்றது? அநுபவிப்பான் தானேயாக நிற்கின் றதால் இதுத உருவமாய்ப் புருடனாரது இன்பமே உருவ மென்ப தாகத்தானே யிருக்கின்றது? தானே அநுபவமாக நிற்பதா யின், அருவ இலட்சியமாம் அருவ இன்பமும் ஆயாகும். அங்ஙனமின்மையால், அசேதன உருவ இலட்சியமாம் நாமும் உரு வாகத்தும் என்பதற்கு முதலென்னையென்றோ நின்றதலின், தானும் விடயகப் பிரத்தியட்சமாருபி அவ்வண்ணமும் விடயகப் பிரத்தியட்ச சொருபமாகலின் இப்பேறுகளையுந்த சரியையா திமூன்றும் யாதெனப்படின், மேற்கூறியவாறே விடயகப்பிர த்தியட்சத்திற் கிளையந்தமைக. ஞானகப் பிரத்தியட் சத்திற்கிளைந்த சரியை கிரியை யோகமென்னும் மூன்றினையும் சமறாகிகுதுப.

அம்முன்றுள் முதல் (க) வது சரியையெனப்படுவது.

முழுமையகத் தினமெனின், நேமமென்பதிருத்தலிற்றல் இதை இயட்சத்திற்கமெனவும், புறமெனவும், வகுதிருக்கின்றனர். அக மே! அதமது உள்ளிடமும் புறமென்பது வெளியிடமுமாமென்றனை. சுழுத்தியில், அகத்துள் சேவாந்தக்கரணேந்திரியமும் புறத்துள சக மூமுயானவறனை. பரமெனபதைப் புறத்தது என்பானேனெ னின், அனுமான அளவையால் கணிக்கின்றதாகலினென்க அகத்துச்சேட்டைக்கிளையந்த ஷை சேவாந்தக்கரணேந்திரியங்க ளும், புறத்துச்சேட்டைக்கிளையந்த யாமும் சகமும் என்னுமி வையனைத்தும கற்பிதப்பொருள்களா? அன்றி எதார்த்தப்பொ ருள்களா? எதார்த்தபொருள்களெனின், இவைகள் எதார்த்த மெனப்படுவது சத்தாகத் தோற்றுவதனாலன்றோ? நாம் சத்தா கப்பார்ப்பதனால் அங்ஙனந் தோற்றுகின்றனவா? அன்றி அவை

களின் இயல்பே அங்ஙனமா? அவற்றின் இயல்பே அங்ஙனந் தானெனின், அவற்றின் இயல்பே அங்ஙனந்தானென யாதிறு வேற்கின்றது? துய்த்தல் துஞ்சல் முதலிய அனுபவங்கள் விடாதிருக்கின்றதாலெனின், யதார்த்தானுபவமெனவும், விபரீதானுபவமெனவு மிரண்டிருக்கின்றதால், இவை எனை அனுபவத்தையுடையன? யதார்த்தானுபவமுடையனவையெனின், விபரீதானுபவத்திற் கிலக்காமை யென்னையோ! கூடாதெனின், இஃதுங்கூடாதென்னேயே! இதற்கென் செய்குதும்! இஃது ஐயமயமன்றோ? ஐயமகற்று மெங்ஙனே வெல்வது? ஆராய்ச்சி வேண்டுவதன்றோ? இவைகளை ஆராயுந்தோறு யாதாய்முடிகின்றது? கவிற்பனாரிபோல் பிராதிபாசிகசத்தியமாய கனாக்காட்சிகள்போல வியவகாரிக சத்தியமுடைகளெனப்படுமல் இவைகள் மத்தியகதித் தோற்றமாமென்னே? சத்தியம்போன்றிவைகளன்றோ? சதசத்தியமாயுதிட்டுமுனையுமோ? அனாதியாய சத்துப்போலவே தோற்றுவிக்கின்றனவே, நாம் பொருளிற்பொருளாகக் கண்டனவாகது எவ்வாறன்றோ? இவையனைத்தும் சொல்மாத்திரமாயும் தோற்றமாத்திரமாயும் காணப்பட்டுவிட்டன் முதற்காலன்றோ இவற்றை நாடிப்பார்த்தோட்டம் வேறுபடும்? வையினை கதும் தேடுபவனாயும் தோற்றமாத்திரமாகத் தோற்றுதலுமுண், இவைமனத்தாலே மெதுநாட்டம் வேறுபட்டொதுக்கு சரியென்றே செய்துகொள்ளவேண்டுமென்றது? காரணகாரியமுமித்தாகக் கண்டோன்றும் மாறு ஆராய்ச்சியை வேண்டுமன்றோ? இங்ஙனம் பரிபாகிகளுக் கானவெனப்படுவது? இங்ஙனம் விடாதுழைக்கும் உழைப்பே ஞானகதிப் பிரத்தியட்சமாதற்கேயந் நாளவின், இஃது சரியையெனப்படுவதற்குக் கேற்றித்து முதனின்றதென்க.

இஃது (௨)-வது கிரியையெனப்படுவது.

எங்ஙனமெனின், சரியையெனவிற இவ்வுழைப்பான துபன்றோன்றும் சிறுகச்சிறுக முதிர்ந்துவந்த முதிர்ச்சியினால், இச்சிவேகராசாத்துக்கள் மித்தையானுபவப்படுமன்றோ? இம்மித்தையாத்தோற்றமும் மித்தையானுபவமும் யாதுக்கெனப்படும்?

ஆங்காங்கிருப்பது நானென்பதாகலின் அந்நானென்பதற்கன்றோ? அந்நானென்பதற்குப் பரிபாகம்வர்வழி இமைத்தையனுபவம் வேண்டுவதன்றோ? அன்றாயின், வேண்டுவதுயாதெனப்படும்? சத்தானுபவமன்றோ? அச்சத்தானுபவம் யாதெனப்படும்? நானெனஇறப்பிரிவையன்றி அயலென்பது அனுத்துவருமில்லையே? இல்லாவழி, நானென்னும் போதமன்றோ சத்தெனப்படுவது? அச்சத்தானுபவமன்றோ சுகானுபவமென்பது? நானென்பதற்குச் சுகானுபவம் வேண்டுதலின் றனக்குத்தானெட்டவேண்டுமன்றோ? அங்ஙனமெட்டுதற்குத்தான் என்னசெய்யவேண்டியது? நானென்பதல்லாதவைகளை நானுக்குக் கற்பனைகளாகவேனும் தோற்றுகின்றாலும் நானென்று நானென்றென வியதிகளைக்கொண்டிருக்கவேண்டுமன்றோ! இவ்வுழைப்புவேண்டுவ தின்றெனின், நானல்லாத உபாதித்திரயம் அவத்தைகளோடும் நான் நானென நானேதானாயிருக்கட்டும்!

அன்றியும், அவற்றை நானென யருவாயிருக்கட்டுமே! மேலும் • நானென்பது என்ன இனைமதாயிருக்கின்றதென வாக்கிருத்தியங்களிலும் நான நானெனத்திடங்கொண்டிருக்கின்றனமே? அங்ஙனந்தானன்றமல் நான் நானெனக்குனாறுக்கெல்லாம் வெட்கமில்லாமையாக்கும்! இவ்வெட்கமிலாமையை அதன்றோ பேர்கொண்டிருக்கினும், தனக்குச் சுகமார்வு முழுமையகங்களாகலின், நானென்னும் போதப்பொருள் சமாதி யியட்சத்திற்சேயானந்தானுபவமாகுங்காணும்.

வே! அதனுக்காக்கா மோகனை நோக்க நோக்க
சுழுத்தி நோக்கா நோக்க நோக்குமன்றே.

என அறிஞர் திருவாய்மலர்ந்தருளியவாறு. நாம் தெடக்கப்பனை நினைக்க நினைந்து நினைந்து, எது நான் எது நானென இடையறாது நோக்கும் நோக்கமாகிய இவ்வரிய உழைப்பே ஞானகதப்பிரத்தியட்சமாதற் கியைந்ததாகலின், இஃது கிரியையென்பதற்குக் கிஞ்சித்து முபமணின்றமென்க.

(இஃது ௩-வது யோகமெனப்படுவது).

எங்ஙனமெனின், தனதெதார்த்த வடிவை இது நான் இது நானெனக்கண்டு சுகித்தற்கு எது நான் எது நானென மிக்கவெ

றிக்கொண்டு நோக்கினும், அந்நிலை விரைவில் எட்டுவிடுமா? அங்ஙனம் பன்றொன்றும் பழகவேண்டுமா? சென்றொன்று போதுமா? அதி தீவிரதரமேலிட்டிருக்கின்றதால், இது காலமுறைமைத்தும் வெளிப்படவில்லையேயென்றும் ஆயாசமேலிடுவதுமன்றோ? அஃது மேலிட்டால் ஞான நோக்கம் அயர்வுறுமன்றோ? அவ்வயர்வால் தனது நாட்டம் பகிர்முகப்படுமன்றோ? படுங்கால், முன்றொன்று இதுகாலமான நித்தானன்றெனக்கழிக்கப்பட்ட உருவாருவ முதலிய கருவிகள் முன்போற்றோற்றுமன்றோ? தோற்றினும் அவைப் பயவங்களாதற்கியையுமோ? இயையாதுறி, மீண்டும் எதுகான் எது காலெனன எட்டவேண்டிவருமன்றோ? அங்ஙனம் நோக்கினும் நெங்காம் பழக்கமுதிர்ச்சியிலலாமையின, அப்போதபாயங்கிலை விரைவில் வெளிப்படாதன்றோ? அஃதும வெளிப்படாயதும், பகிர்முகத்துதாங்ய ஞை காயரூபபாமசாதற்குங்கூடாமலும், இருதலைக்கொள்ளியிலகப்பட்ட எறும்பு போன்று மிருதியான இருக்கறுறவேண்டிவருமன்றோ? அவ்விடுக்கருதல் ஞான மீழ்த்தயாவுறுவிடுலுய. ஞான நோக்குக்கு இடையிடையேனும் அயாவுறவேண்டிவருமன்றோ? அவ்வயர்வு சாக்கிரமெனப்படுமோ? சுழுத்தியெனப்படுமோ? சுழுத்தியெனப்படுமெனின், துரியமாகிய மக்களுறக்கமெனப்படும். சாக்கிரமெனப்படுமெனின், அது கரூப பாவனையெனப்படும். இந்நிலை ஞானவோடு நிலைப்பக்கூடாதலின், மேலுறும் துரியாதீதமாகிய சதுபாவமும் அவத்தாத்திரய முதலியனவாகிய அசதுபாவமும், இன்றிக தப்பிரத்தியட்சானுபவம் வாய்தற்குச் சமீபமின்றதாகலின், இஃதென்ன நிலையெனப்படும்? கனவிற்கரு இல்லையெனப்படுமன்றோ?

அன்றியும் இஃது மத்தியகதநிலைமையுமாகலின், ஞை ஞானகதப் பிரத்தியட்சத்திற்கியைந்த யோகமென்பதற்குக் கிஞ்சித்தும் பொருந்தின்றுமென்க. உபாசன காண்டமுதிர்ச்சியாகிய யோகமானது, கர்மேந்திரிய விடயப்பகுதிகளனைத்துமொடுங்கியவிடத்து உதயமான சுகமயமாகிய பிரமானுபவதெரிசனத்

தில் உரைசெய்தபடியிருக்க, அவைகிய நிலைக்கு இங்கிலேமெவிட்டுங்கோவாயோ வெனின், அந்நியாக்கியானம் தற்பவா அநாதை காரணமாம் பேதத்தினாலோ? அன்றி எதார்த்தமோ? எதார்த்தக்தானெனின், அப்படியும் புறத்திடம் காணப்படுவனவாகிய பேதமுற்சாதகமாயுமம், அப் பேதத்தின் பாவமன்றியிருக்கவை, ஆங்கு விளக்கும் பிரமசாக்ஷாலயமும் வேறாக இருக்கலாம். ஏகதேசப்படியாகிற சாவதத்தையும் போலிச்சதத்தை வெளியாது, பாசத்தச் சந்தேகமாக்கிய மாக்கயானது, அத்தேயாகமெடுக்க ஆசிரியனுமம் அந்தந்திலேனும் இடைக்கணமேனுமின்றி டேகா? மூன்றிடத்தும் விட்டதன்றே! இறுதிக்கண் விளக்கமே அநுபவம் இப்பாக்கானுபவமன்றோ! ஆங்கு அங்ஙனம் விளக்குவதும் காணொன்பது தாமன்றோ! அங்கு சாக்ஷாத்பங்களாக விளக்குவதும் காணொன்பது தாமன்றோ! இப்பாக்காணிய காரியமாந்தாறு சொடிகனவிற்சுழுத்தியில் நின்று துரியாவத்தை சதுபாவமாய்த் தெளிகின்றது? அசசதபாவத தெளியுக்குச் சசாதி விசாதி சுகதபேதமென்றுமயத்துபரிச்சேதமெனபதுண்டா? அதுவன்றோ ஞானத்ப் பிரத்தியட்சமுடையவெனபது? முன் ஞான்றகூறிய அருள் ஞானமாகிய துரியத்தம்போலி நுதாணமாய் முடிந்திருக்க, முழுமையக்கமாகிய போகானுபவந்தானே சொடி ஞானசுதப்பிரத்தியட்சத்திற் கையாய அபித்த சோபானமெனப்படுமே? அல்லவே! அதனாலேயைக் அபித்த சோபானமென்பது சொடிகனவிற் சுழுத்தியாகவின்,

சிவஞானபோதம்.

வினையிற் பாத்தையறி வுறுதற் கவத்தைதடுலன
வினையாறிய
கனவிற் சுழுத்திநிலை வரிலப் பொருட்டிகழ
கலறுகவே.

எனக்கூறியிருக்கின்றதறிக. உபாசனைகொண்டச் சரியை கிரியை யோகமென்னும் ஞானத்துக்கியைந்த சாதனங்களாயிருக்க, இவற்றைப்பிரிந்து வேறு சரியையாதிகளிருக்கின்றனவா

சங்கற்பித்துக் கூறுவது முறைமையாமெனின், சாதனசதுட்டயமதை யொருத்தனுக்கு மேல் அறிந்த சாதனமாமெனக், அச்சரியையாதிகளை அறிந்துமெனக் கூறுவானேனை? அச்சாதன சதுட்டய சரியையாதி முன்றிற்கு மேல் அதிக்கசாதனமுமே, இச்சரியையாதிகளை யொருத்தனுக்கு மேல் அதிக்கசாதனமுமாயிருக்கின்றனவெனின் அச்சாதன சதுட்டயத்துள்

(க) நித்தியாநித்திய விவேகத்தைச் சொற்றாயிருக்கும், அங்ஙனமெனின், நித்தியமென்பது சதாபாவன்று யாமாயிருக்கவா? அன்றி பரிபாலனமுருக்கவோ? யானுபி நின்றதாமெனின், அங்ஙனமாயுருந்தற் கவிருதிக்கோப் போலவா? அன்றி ஆகாசத்தைப் போலவா? கவிருதிக்கொப்போலவெனின், அநித்தியத்துக்கு எதிர்மறையான அநித்தியமென்பது எங்ஙனமிருக்கவேண்டியது? மெய் சதுருமானமாய் பரறுநிலை யற்றிருக்கவேண்டியதன்றோ? அயமாறு நிலையற்றிருத்தல் மெய் ஆகாசத்தைப்போலவா? அன்றி கவிருதிக்கோப்போலவா? ஆகாசத்தைப்போலவெனின், இதுநால் நித்தியமென்பது என்றும் சத்துப்பொருளாயும், அநித்தியமென்பது என்றும் அசத்துப்பொருளாயுமடைந்தன. மெய்யாவே, சத்தாகிய நித்தியப்பொருள் யாது? அசத்தாகிய அநித்தியப்பொருள் யாது? இவ்விட்டு சப்தம அகங்காரதிரியமுதலியவைகட்கு ஆதாரவிளக்கமாயும், சாட்சியாயிருக்கும் போதமே நித்தியமாம். அவ்வைய தாதிரியமுதலியனவும் அநித்தியமுமாகின்றன ஆகிய இவ்விருதன்மையையும் வேறுபடுத்திய சதுர்த்தச தத்துவங்களாலும் தோற்றுவிக்கின்றதன்றோ நித்தியா நித்தியவத்துவிவேகமென்பதாகும்? இவ்விவேகமன்றோ மெய் அநித்தியங்களாயுள்ளவற்றின் காரணமாக வாய்க்கும், இக வர்க்காதிபதவி பேறுகளிலும் கான்றசோற்றைத் திருட்டிப்பதுபோல் திருட்டியுற்றிருக்கும். இக முத்திரார்த்த பலபோகவிராகமென்னும் இரண்டாவது சாதனமெனப்படுவது! இவ்விரண்டு சாதனமும் வாய்த்த பின்னரன்றோ சமாதி சட்க சம்பத்தென்னுமூன்றும் சாதனம் வாய்க்கின்றது! அதாவது சமம் தமம் திதிக்ஷை உபரதி சமாதானம் சிரத்தை என ஆறும் அவற்றுள்.

(க)-வது சமமென்பது இம்மை மறுமைக்கண் எவ்வெவ்விஷயத்திலும் பற்றுவாசனையால் ஏகதேசமாக அவாவெழுமின் [illegible] அவ்வெறிந்தாக மனம் செல்லாதிருக்கக் காத்தலாம்.

(உ)-வது தமமென்பது புறக்கரணங்கள் புறத்தே செல்லாதிருக்கக் காத்தலாம்.

(௩)-வது திதிக்ஷையென்பது [illegible] பொறுத்திருத்தலாம்.

(௪)-வது உபரதியென்பது [illegible] அதனால் [illegible] செய்யாதிருத்தலாம்.

(௫)-வது சமாதானமென்பது குரு ஆப்தர்பால் உபதேசித்தவற்றை விடாது செய்து செய்து, அதனுள் வேறு [illegible] கலவாமல் விடாது மனதை நிறுத்திக்கொண்டிருத்தலாம்.

(௬)-வது சிரத்தையென்பது வேத ஆப்தர் குருவாக்கியங்களினிடத்தும் அசலாத அன்புடைமையும் [illegible] ஸ்திரத்தலுமாமென்க. இச்சாதனமாறும் பொருந்தி நின்றுமென்றாலும், ஒருவன் தனது சிரசிற்றீப்பற்றும் போது அதனை அணைப்பான் வேண்டிச் சலத்தைத் தேடுவானைப் போல், இதந்த சோகத்தால் வரும் பாலனமாகிய தாபத்திரயாக்கினி [illegible] தணிப்பான் வேண்டி அதிவிரைவில் தனது போத சொரூபமாகிய நித்தியத்துவம் விளங்கி வயக்கும் ஞானமுடையான் எங்குளன் எங்குளனென்று, கடலில் திசை தப்பித் திகைத்தலையுமாறுபோல துடிதுடித்துத் திகைத்து அலையுமதி தீவிரதரமாகிய முமுட்சுத்துவமென்னும் நான்காவது சாதனமாமென்க. இம்மாகத்தாகிய நான்கு சாதனங்களுமா [illegible] உபாசனைகாண்டவொழுக்கமாகிய சரியை கிரியை யோகமுமொருக்கும் சேர் அதிகச்சாதனங்களெனப்படுமே? இங்கு விசேடமினும் மிக்கவிசேடமாக்கும்! ஏனெனின், பொருளல்லவற்றைப் பொருளென மயங்காதுபூ, இச்சரியையாதி

மூன்றும் கிசமோ? அவை நானல்லாததை நானெனவும் என தல்லாததை எனதெனவும் கொண்டிருக்குதல். சரியையாதி மூன்றினையும் மயக்கமென்னலாமோ வெனின், மூர்த்திதலம் தீர்த்தங்களில் முறையாய் வழிபடுவது எவற்றை? பஞ்சபூத விகாரங்களை யன்றோ. இக்கருத்தினாலன்றோ சரியையெனப் படுவது? பின்னர் மந்திர உபாசனை மூர்த்தகங்களைக்கொ ண்டு செய்யப்பூசை மனோபாவனையாக உபாசிப்பதுவாருதல்? பஞ் சபூதத்தின் விகாரமாகிய சக்கரமும் மனத்தின் விகாரங்களை யுமன்றோவெனின், அதன்பின்னர் யோகமென்பது அரிய சாதனைப னும், அதில் விளங்கிய ஒளியும் அறிவாலேயே பாவனையா கின்றதே! அப்பாவனை கற்பனையன்றோ? இச்சரியை யாதிமூன்றும் மாயாகற்பனைகளே. மெய்ப்பொருளயுள்ளனக் கொண்டிருப்பதற்கோ ஷட் சம்பத்தியாதி சாதனசதுட்டயமுன் பிவேண்டியது? சர்வோபாதிகளை யாதுக்குவேண்டியது? உயிர் கள் தேகசம்பந்தத்திலே அகப்பட்டிருக்கும் இயற்கையாகவின தத்தம் இஷ்டப்படியே திரிகின்றன. அவை தவிர்த்து விதிவிலக் கின்படி கட்டுண்டு நடக்கும்பொருட்டு கர்மகாண்டமும், அதில் மு திர்ந்த பின் ஞானம். ஷட் தேகசம்பந்தத்தால் கெழும் யானென தெனவும் அகம்பாவத்தைச் சார்ந்திருந்த பிராணன்களும் கட்டுப்பட் டிருக்கும் சரியையும், இவை முதிர்ந்த பின்றானன்று, அங் ஙனம் கட்டுப்பட்ட பிராணன்களும் ஒருவழிப்படுதற்குக் கிரி யையும், அங்ஙனம் ஒருங்குபட்ட பிராணன்களின் மனமான து ஒடுங்கியிருத்தற்கு யோகமும், கற்பிக்கின்றன. இவை முதிர்ந்தபின்றானன்றோ நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகமுதலி யமைந்தான சாதனங்கள் வேண்டியது? இவை முதிர்ந்த பின் றானன்று என்ன செய்யவேண்டியது? நிட்டைகூட வேண்டுவ தன்றோ? அதாவது சர்வமும் தோற்றமன்மாத்திரமாக விளங் கச்செய்வதும், பின்னர் அது நானே எது நானென்ன நோக்குத லும், அதன்பின்னர் நனவிற்சுழுத்தியெய்துதலுமாமெனக. இங்ஙனமாகக் கூறியபோக்கதனால் என்ன ஆயிற்றெனின், சாதன சதுட்டயம் சரியையாதிகள் வாய்த்தற்குச் சாதனமென்றனை வும், அச்சாதன சதுட்டயம் வாய்த்தற்குச் சரியை கிரியையாதி

கிளை சாதனமெனவும், சாதன சதுட்டயம் ஞானத்துக்கே இயைந்த சாதனமெனவுமாயிற்றென்க. இது நிற்க.

சர்வபூதம் பிரத்தியாக்குதல் முதலியவற்றைச் சரியை கிரியையோகமெனக் கற்பித்தவாறெவ்வாறோவெனின், அங்ஙனம் பிரத்தியாக்குதல் முதலிய ஏனைய பலவும் மனத்தினதாயினும், பிரத்தியாகத் தோன்றுமாறு [illegible] ஆலயிருக்கின்றமைப் பாயும், அப்பூசகமாகத்தன்னை இடையறாது நோக்கமுற்றிருத்தல் [illegible] விருக்கின்றமையாலும், இவ்விரு விருத்தியுமின்றி மனவிகாரமற இயற்றிருத்தல் [illegible] இருத்தியமையாலும் பெருத்தலிருத்தல், இவற்றை அங்ஙனங் கற்பித்தனவாக இவை எதுபோலெனின், எவையாயும் அவ்வாறிருக்குமா [illegible] சைதன்னியத்தே [illegible] விளக்கமே காரியமாகக் கொண்டுழன்று வழங்குவனவாகிய தீர்த்தம் ஸ்நானம் [illegible] முதலியவைகளைக் கூறியதுபோலாமென்க. என்னை?

ஸ்ரீபுகீதையகராவாக்கியம்.

அகம்பிரம நிச்சயமே தானைப்பற்று
யகம்பிரம நிச்சயமே பத்திரகாகா
னகம்பிரம நிச்சயமே குருப்பணமற்
றகம்பிரம நிச்சயமே யோகமெய்க்கா
வகம்பிரம நிச்சயமே பற்றுமுனா
வறங்களெலா மாயிருக்கும் [illegible]
றகம்பிரம நிச்சயமே வீடுவிடா
வகவரது பாதாவாய்ப் பழகவேண்டும். என்றும்,

இவ்விதமே பாமினிக் கிசைத்தவண்ண
மீனமிலாத் தானமுத லோமமீறாய்ச்
செய்வியதாம் பொருளையெலாஞ் செப்பினேனுன்
செப்பியதி லையமிலை சத்தியந்தான்
திவ்வியமாய் நிறைந்தருளு நின்மலீசன்
திருப்பாதந் தன்றனை யுணர்த்துதன்மை

யவனிதமா மிப்பொருளை யொருக்காலேனு
மன்புடனே கேட்டுணர்வோன் பிரமமாவன் என
றுட் கூறியவாற்றுற் காண்க.

இதுகாறுங் கூறிப்போந்ததால் கர்மோபாசனையிரண்டும் உள்ளபடியே வெளிப்படுத்தற்கியைந்ததெனவும், அவைகளையடைந்து ஞானசரியையாதிகளுற்று, அவை நிலைத்துழிச் சொரூபசித்தியையும், அது நிலைத்துழிச் சகசநிட்டையையும், அது முதிர்ந்துழித் தானேதானாகிய ஏகமேயாத்துவைத பிரம்மாகமாமெனக்

வேத வேதாந்த விசாரம்.

எங்ஙனமெனின், வேதாகமமென்புழி ஆகமவேதத்தினை அகமென்பது பொருளுணர்ந்தது அகமெனப்படுந்தானிருக்கின்றதால், அவ்வேதாந்த ஆதியெனப்படுந்தானிருக்கவேண்டுமே! ஆகலின், அவ்வுத்தமெனப்படும் ஆதியெனப்படும் யாதெனப்படுமெனின். அகமென்பது பொருளென்பது பொருளாக விளங்குவது, ஆதியென்பது பொருளல்லவை பொருளாக விளங்குவதுமாமெனக். பொருளென்பது சச்சிதானந்த மயமாயுள்ள அகம்பொருளாம், பொருளல்லவையென்பது அசத்து சடதுக்கமயமாயுள்ள சீவேசுர சகத்துக்களுமாம். இவற்றால், அவ்வகம்பொருள் ஆதியிடனும் இச்சீவேசுர சகத்துக்களுக்கு ஆதாரபூதமுமாம். இவ்விரண்டுக்கும் வேதமாதா மத்தியத்தமாயிருக்கின்றதாகின்றது. இங்ஙனமிருக்கும் அம்மாதா கருணையுடையாளாகலின், அக்கருணை அபக்குவர்கள் வழிபடவேண்டுமென்பதா? அன்றித் தெளிந்திலங்கவேண்டுமென்பதா? தெளிந்திலங்கவேண்டுமென்பதெனின், பரிபாகிகள் அங்ஙனம் விளங்கவேண்டுமென்பது கூடாதாகுமே! அங்ஙனமன்று, அவ் அபக்குவிகள் வழிபடுதற்கே அக்கருணையுற்றிருக்கின்றதெனின், வழிப்படுதலாகிய அவ்வுபாயங்கள் போகதாகம இயற்கையாகவேயுற்றிருக்கின்றனவாயினும், இராகாதி துர்க்குணமுதலிய அநாசாரவொழுக்கங்கள் குன்ற அறநெறியிற் கட்டுப்படுதலும், அக்கட்டு நிலைத்த பின்னொன்று அபயோகங்களில் மிதப்புற்று, யான் எனதென்னும் அகமமதைகள் குன்றிச் சுதந்தர ஏனத்துவமவாய்க்க, அடிமையாக நின்றொழுகுதலு

யாம். ஆகலின் இவ்விருநெறிகளையும் அவ்வுயிர்கள்பற்றுதற்குக் கர்மோபாசனகாண்டமிரண்டையும் அவ்வேதமானது ஊட்ட வந்தது, முதற்கண்ணெனப்படுமோ? அன்றி இறுதிக்கண்ணெனப்படுமோ? முதற்கண்ணெனப்படுமெனின், இறுதிக்கண் அவ்வேதமானது யாது செய்யவேண்டியது? முன்னொன்று கர்மோபாசனைகளால் வழிப்பட்ட உயிர்கள், சாதன சதுட்டயப்பரிபாகம் வந்துழி, பின்னொன்று யானார் என்னுள்ளமார் என்குணங்களார் என்னை யாரறிவாரெனப் பலநான்றும் ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து தனது அதிட்டான போதத்தை ஐயந்திரிபற ஊட்ட வேண்டியது அவசியமாகலின் அதற்கு ஞானகாண்டத்தை ஊட்டவேண்டுமன்றோ? இங்ஙனமுணர்த்தப் பட்டிலங்கும் ஞானகாண்டம, அவ்வேதத்தின் அந்தமெனப்படுமா? அன்றி ஆதியெனபதா? அந்தமென்பதாகலின், ஆதியென்பது எவையெனப்படும்? அவை கர்மோபாசனைகளன்றோ? இதனால் இவ்விருகாண்டமும் ஆதியெனபதற்கு முரணின்றமென்க.

அன்றியும், இவ்வேதமானது முதற்கண் கர்மகாண்டத்தையும் இடைக்கண் உபாசனகாண்டத்தையும் இறுதிக்கண் ஞானகாண்டத்தையும் பயனாக உணர்த்தியிருக்கின்றதென்க. அவ்வக்காண்டப்பயனும் எதுமுதல் எதுகாறு நிகழ்கின்றதெனின், கர்மகாண்டப்பயன் வேதமாதாவின் நாபித்தானத்திற்குக் கீழுற்றிலகும் சொர்க்கலோக பரியந்தமும், உபாசனகாண்டப்பயன் அந்நாபித்தானத்திற்குமேலும் கண்டத்தானத்திற்குக் கீழுற்றிலங்கும் பிரமலோகபரியந்தமும், ஞானகாண்டப்பயன் அக்கண்டத்தானத்திற்குமேல் சிரத்தானபரியந்தமுமாமென்க. இம்மூக்காண்டங்களுள் உபாசனகாண்டம் ஞானகாண்டத்தோடுசேர்ந்த உத்தரமீமாம்சையெனப்பட்டதா? அன்றிக்கர்மகாண்டத்தோடுசேர்ந்தபூர்வமீமாம்சையெனப்பட்டதாவெனின், அவ்விரண்டு காண்டங்களில் ஒன்றினோடும் சேராது மத்தியகாண்டமாயிருக்கின்றதாமென்க.

எங்ஙனமெனின், கர்மகாண்டம் இராகாதி அர்க்குணமுதலிய ஆசாரங்கள் குன்றியதாயினும், தான் எனதில்லாததை

க்கர்த்தத்துவம் போக்தத்துவமாக மயங்கியொழுகுகின்றது போல் இந்த இன்றுகளின் பூர்வமீமாம்சையும், ஞானகாண்டம் சாமானியத்தை சாமானிய பிரம்ம சர்வம் நான எனத்தெளிந்தி லகுகின்றதுபோல இன்றுகளின் உத்தரமீமாம்சையெனப்படாது? நானென்பதல்லவற்றை நானெனமயங்கி அடிமையெனவும், நீயென்பதல்லவற்றை நீயெனமயங்கி ஆண்டானெனவும் நிகழுகின்றதால், உபாசனாகாண்டம் இவ்விரண்டு பட்சமுமன்றெனப்படாதோவெனின். இங்ஙனமிருக்கினும், இவ்வுபாசனாகாண்டம் ஞானத்துக்குச் சமீபமன்றோவெனின், இவ்விரண்டுக்குமிடைக்கண்ணுள்ள சாதனசதுட்டயமின்றி இஃதிருக்கின் சமீபமென்பதற்கு மூலமின்று. ஆகலின், அச்சாதனசதுட்டயம் வாய்த்தற்குச் சமீபமேயன்றி வேறன்றென்க. இவ்வுபாசனாகாண்டம் உத்தரமீமாம்சையென வழங்குவானேனெனின், கர்மகாண்டத்தில் யான் எனதெனக்கொண்ட கற்பனைகளை மித்தையாக்கிப் பின்னர்ச்சிவமாக்கி அதன் பின்னர்த் தானாக்கித் தெளியாது, அக்கற்பனைகளைப் பொருளாகக்கொண்டு மயங்கியிருக்கினும். அவைகள் தன்னுள் அடக்கப்பட்டும் உபாசனாமூர்த்திய தெனத்திடமுற்று, அத்திடத்தால் சுதந்தரானந்தமும் அதனால் போகதிருட்டி குன்றுதலுமுற்றிருத்தலினாலென்க. இங்ஙனமிருப்பதால் முழுவதும் உத்தரமீமாம்சையெனப்படாதோவெனின்,

குறள் மகாவாக்கியம்.

பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானா மாணாப் பிறப்பு.

என்றதிருக்கட்டுமே! ஆகலின், உத்தரமீமாம்சைக்கு முற்றும் ஒத்ததன்றென்க. கிஞ்சித்தேனும் ஒத்திருக்கின்றதால், இஃது வேதாந்தமெனப்படாதோவெனின், இவ்வுபாசனாகாண்டம் அல்லவற்றை ஆண்டான் அடிமையென்றது தானேதானாகிய உபசாந்த நிலையை எடுத்துணர்த்தவேண்டுமே! அங்ஙனமுணர்த்துவது ஞானகாண்டம் ஒன்றேயன்றி ஏனைய இருகாண்டங்களுமன்றென்க. வேதவேதாந்தத்தீர்ப்பென்பது தான்

யாதெனின், ஞானகாண்டம் வேதாந்தமும் மற்றிரண்
டு காண்டங்களும் அவ்வேதத்தின் முதலுமாமென்க. க வே
பாசகறை ஞானமென்னும இக்காண்டத்தியாம முறைக்கொண் 3
பூர்வபட்சமும் சித்தாந்தபட்சமுமாயிருத்தலால், வேதத்தின்
முதற்கண் கூறப்பட்ட இரண்டுகாண்டமும் வழிபடுமார்க்கமும்
அவ்வேதத்தின் இறுதிக்கண் கூறப்பட்ட ஞானகாண்டம் வெ
ளிப்படுத்தற்கு மார்க்கமுமாயிருக்கின்றமையால, ர் ஊைய

கைவல்லியநவநீதம்

சீவ பேதங்களளவிலை மைந்தனே
செய்கையு மளவில்லை
யாவ வாமவ ரவாதி சாரங்க
ளறிந் தபக் குவநோக் கிப்
பூவ லார்ந்தபின் பலன்கள்காட் டுவனபோற்
பூருவஞ் சித்தாந் தங்
காவல் வேதங்க ளிரண்டையும் வசனிக்குங்
காண்டமூ வகையா லே. எனக்கூறியிருப்பதை

யுணர்க.

இவை அறம்பொருளின்பம் வீடெனப்படுவது.

நூறாயிரமெனவழங்கும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னு நான்கும் காண்டத்திரயத்துள் எதற்கியைந்ததெனின் அயமுன்றுக்குமே இயைந்தன அவை முதலாவது கர்மகாண்டத்துள,

(க)-வது அறமென்பது குடும்பத்தில் நின்று விரக்தி புற்று அகன்று தூரிப்பட்டொழுகும துறந்தார்க்கும் அங்ஙனம் தனிப்படாது வறுமையுற்றொழுகும் அறவாதயாக்கும் இவ்விருவருள் காலவரையறைப்படியின் றிறந்தார்கரும் கிஞ்சித்தும மீண்டிடாது அவரவர்க்கும் தக்கவாறு ஈன்றமட்டும் உபசரித்தலும்,

(உ)-வது பொருளென்பது இங்ஙனமாகிய நெறிக்கணின்று கிஞ்சித்தும் அகலாது இம்மைக்கண் புகழும் மறுமைக்கு ச்சுவர்க்கப்பேற்றையும் குறைவறச் சம்பாதித்தலும்,

ான்

(௩)-வது இன்பமென்பது இவ்விருதவமும் வழுவறமுந்து மாறா நன்னெறிக்கண் கோடாதொழுகும் மனைவியோடு இ விழிகளும் ஒருபொருளை நோக்குமாறுபோல் இருவரது மன மொழிமெய்களுமொத்து வழுவற ஒழுகுதலும்,

(௪)-வது வீடென்பது நாம் புரியும் இத்தவமனைத்தும சுகபோகங்கள் விரத்தித்தற்கேயன்றி இவற்றை நமக்கு விளை ...க் கொடுப்பித்துப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பித்துக் கொண் ...ரும் ஒப்பற்ற இறைவனை வேண்டியல்லவே என உள்ளவா ...ப் அவ்விறைவனை நாடி இவ்வறமுதலிய மூன்றிலும மிதந்தி ...தலுமாமென்க.

இரண்டாவது உபாசனாகாண்டத்துள்.

(௧)-வது அறமென்பது நமக்குத் தொன்றுதொட்டுவந்து ...லப்படுவனவாகிய மாயாகாரியதனுவாதிகள் இறைவனாற் கொடுப்பிக்கப்படுவதால் அவைகள் நானெனது அன்றென்றும், மற்றும் அவனுடையதென்றும் உள்ளவாறு நாத்திகானுபவத் ...க் கிருத்தும சமுவாது திடங்கொண்டு அத்தனுவாதிகளை அவனுக்கே ஒப்பித்து முற்றும் சுதந்தர னாயிருத்தலும்.

(௨) வது பொருளென்பது அத்தனுவாதிகளைத் தத்தம செய்துவிட்ட மிக்கஇடத்திலே நாம் சார்பாகப்பற்றியிருத்தற் கு இறைவனையன்றி வேறில்லையென அவனையே விடாது பற் றுதலும்.

(௩)-வது இன்பமென்பது அவனது திருநாமங்களைக் கனை மேனும் விடாது உன்னியுன்னிக் களிப்புற்றிருத்தலும்,

(௪)-வது வீடென்பது தான் எஞ்ஞான்றும் தனித்திருந் து வைத அறமுதலிய மூன்றாக நின்ற அந்தக்கரணமானது சிஞ் சித்துஞ்சலியாது அவனுகாரமாகவே எய்த்திருத்தலாமென்க.

மூன்றாவது ஞானகாண்டத்துள்.

(௧) வது அறமென்பது அறிவானுக்கு அகம்புறமாக் ...கடபேதங்களாகிய சர்வமும் பிரத்தியாவும் பிர

வானந்த ஐக்கானுபவ விளக்கம்.

[illegible]ம்சாபாவம் அன்யோன்யாபாவம் அத்தியந்தாபாவமென்னும் இந்நான்கினையுமெய்திச் சொன்மாத்திரமாயும் சொற்றன்மாத்திரமாயுமிருப்பதனால், அங்ஙனமின்றி அச்சதானொன்றுமிடமாறாதிருப்பது யாதெனப்படும்? அறிவானாகலின், அவ்வறிவனாகிய தனக்குத் தான் எதை அளிக்கின்றது? தனக்கு ஒன்றை அளிப்பானென்னெனின், தான் பற்றியிருத்தற்கு ஒன்றுவேண்மே? பற்றுதல்தான் எற்றுக்கெனின், தான் எந்நான்றுமபறியிருப்பது எதனை? அயலையெனின், அயலென்பதற்குக் சித்தும் பொருளில்லையே! இருப்பது தான்மாத்திரந்தானே தனக்கு எதைக்கொடுக்கின்றது? தன்னையன்றோ? தன் எவ்வாறுகொடுக்கின்றது? வியாபகசாட்சிவிளக்கமாகவன்றோ; அங்ஙனமாகிய தன்னை அங்ஙனமாகவே தனக்களித்தலும்,

(உ)-வது பொருளென்பது, தன்னை அபரோட்சாத்மானுபவமாகத் தன்னால் தன்னில் தனக்களித்தனான்று தான் எதைப் பொருளாகப் பற்றவேண்டியது? தானன்றி வேறொன்றுமில்லாத பூரணச்சச்சிதானந்தசிவம் தானாகலின், தன்னையே பற்றவேண்டியதன்றோ! அதாவது தனது இலட்சியார்த்தானுபூதியைக் கணமேனும் விடாது பற்றியிருத்தலும்,

(௩)-வது இன்பமென்பது அங்ஙனம் தன்னைப் பொருளாகப்பற்றியநான்று தனக்கயலாகக் கயிற்றரவு முதலியனபோறறோற்றிக்கொண்டிருக்கும் சீவேசுரசகத்கற்பனைகளாகிய ஒவ்வொன்றிலும் மாவெவற்றினும் வெல்லப்பாகை யூட்டில் தனது இனிப்புமயமாக்கி விடுவதுபோல், தனது சொப்பிரகாச திருட்டியைக் கொடுத்துக்கொடுத்துக் காணில் சர்வமும் யாதாய்முடியும்? சொப்பிரகாசமாய் முடியுமன்றோ? முடியவே, துக்கமென்பது கிஞ்சித்தேனுமுண்டெனப்படுமோ? இல்லாவழி, தன்னைத்தான் இன்புருவாக நாடவேண்டுமன்றோ? அங்ஙனம் நாடுவதற்குத் தான் யாதெனப்படும்? இன்பமெனப்படுமன்றோ? ஆகலின், தன்னைத்தானே சுகித்தலும்,

(௪) வது வீடென்பது ஷை முதலாவது தன்னைத்தனக்களித்தலாகிய அறமும், இரண்டாவது அங்ஙனம் அளிக்கப்படும்

[illegible]

தன்னைத் தான் இருப்பாகப் பற்றுதலாகியபொருளும், அவ்வ னம் பொருளாகப்பற்றிய தன்னைச்சுகித்தலாகிய இன்பமுமெ ன்னும் இம்மூவித சத்தக்காரணங்களும் ஆகாயமே காற்றென் பதுபோலாகலின், இக்காரணமே மனோவிருத்தி அகண்டாகா ரவிருத்தியென்னு மிரண்டிற்குந் தலைமையாகிய விவேகவிருத் தியெனப்பட்டது. இவ்விவேகவிருத்தியானது அயர்ந்துதானே தானாய்விடுதலேயாமென்க.

இவற்றுள் மனோவிருத்தியென்பது, சீவேசுரசகத்தாகச் சமைந்து தியம்போற்றடித்து, இவற்றுள் சகத்தாகிற நாமரூபங்களில் ஒன்றை நானெனவும அதைச்சார்ந்த சார்புகளை எனதெனவு மாய் நிகழ்தல்,

அகண்டாகார விருத்தியென்பது,

இச்சீவேசுரசகத்துக்களைத் தக்கவாறு ஆராய்வுழி தமக் கெனச் சொரூபமின்றி ஏற்றில் சோபாதிகமென்பதின்றி நிரு பாதிகமாய்க் கிருசித்தும நாமரூபததாககின்றி அருவபாவமுற வி ருத்தலாமென்க.

விவேகவிருத்தியென்பது,

அவ்வருவபாவத்தில நின்று மின்மினியொளிபோலும், சுடரொளிபோலும், பகல்வத்தியொளிபோலும், நட்சத்திரங்க ளின்ஒளிபோலும், மூன்றாம பிறையொளிபோலும், வளர்பி றையடுக்குகளின் ஒளிபோலும், பூரணச்சந்திரனொளிபோலும், சூரியப்பிரகாசமபோலும், அநேக சூரியப்பிரகாசம்போலும் நா ளுக்குநாள் முதிர்ந்து ஏற்றில் அகண்டபரிபூரண வியாபகசாட் சிவிளக்கமயமாய நிற்றலேயாமென்க. அன்றியும் இவ்வியாபக சாட்சி விளக்கமே, ஏகமேவாத்வைதமெனவும், சுத்தத்திரிபுடி யெனவும், சுவானுபவமெனவுமாம். இச்சுவானுபவ விவேகவி ருத்தியே, ஏற்றில் திரிபுடிரகிதமெனவும், பாவாபாவாதீதமென வும், சுவானுபவாதீதமெனவும் தானேதானாகிய தெனவுமாமெ ன்க. இத்தானேதானாகியபோதமே வீடெனப்பட்டதென்க

இவை அறமுதலிய நான்கினுக்கும் உதாரணம்,

சொரூபசாரம்.

என்னையே யல்லாமல் யான்பெற்ற தேதுமிலை [றிப்
யென்னைநான் பெற்றிருந்த தெப்போது—மென்னையனை
பந்தமிலை வீடுமிலை பார்க்கிலிவை யாவுமினை
சிந்தனையு மில்லாத தே. எனவும்,

திருக்நந்தீசிய விவேகம்.

அறம்பொரு ளின்பம்வீ டாயவோர் நான்கின்
திறந்தெரிந்து கொண்டுக்கச் சிந்தை—கறங்கென்ன
வாடாது நிறைத் தருநெறி யல்ல லாமுறையிற்
கோடா தளிப்போன் குரு. என்றும் கூறியவாற்றும்
காண்க.

சீவன்முத்தர்களது பேதங்களினையவென்பது.

இவ்விதமாகிய சுகானுபவிகளின் பேதங்களெவையெனி ன்; தேகோகானுபவமானது உருக்கொண்டு வெளிப்பட்டு வளரும் வளர்ச்சியில் சிசுத்துவம் குமாரத்துவம் யௌவனத்துவம் வயோதிகத்துவமாகிய இச்சதுர்விதப்பருவபேதங்களாக முதிர்ந்து ஈறில் சாக்காடுகண்டொழிகின்றதுபோல, சமாதிக்கண் உதயமான இச்சிவயோகானுபவமும் இது நாளெனவிளங்கியதுமுதல் சதுர்விதப்பருவபேதங்களையு முற்றிருத்தலாமெனக. அங்ஙமெனின், பிரமவித்தெனவும், பிரமவரனெனவும், பிரமவரியனெனவும், பிரமவரிட்டனெனவும் சதுர்வித ஞானயோகிகளாமென்க. இவ்வப்பியாசிகளது சுப்பிரகாச இலட்சியார்த்தானுபவமானது (க)வது பிரமவித்துக்களுக்கு ஆதன அனுபவமும், (உ)-வது பிரமவராகளுக்குச் சற்று நீடித்த அனுபவமும், (ங)வது பிரமவரியர்களுக்கு முன்னையதினும் சற்று நீடித்த அனுபவமும், (ச)-வது பிரமவரிட்டர்களுக்குப் பலஞானப்பழக்கானுபவமுமாமென்க.

இவ்வனுபவ வளர்ச்சியின் பேதங்களாவன-ஷை பிரமவித்துக்களது அதனனுபவம், ஷை தேகோகானுபவத்திலுள்ள சேதனமைபோன்றது. ஷை பிரமவராகளது சற்று நீடித்த

அனுபவம், ஷை தேகோகானுபவத்திலுள்ள குமாரத்தன்மை போன்றது. ஷை பிரவேசியர்களது மிக்க நீடித்த அநுபவம், ஷை தேகோகானுபவத்திலுள்ள யௌவனத்தன்மைபோன்றது, ஷை பிரமவரிட்டர்களது பலநாட்பழக்க அநுபவம், ஷை தேகோகானுபவத்திலுள்ள வயோதிகத்தன்மைபோன்றதென்க. அந்நாலவருள் அரிய சற்பிரகாசானுபவத்தில் சிசுத்தன்மை முதலியனவாகிய இத்தேகோகப் பிரபஞ்சானுபவம் எங்ஙனமிருக்கின்றதெனின்,

(க)-வது நூதனானுபவத்தில் நனவு நினைவு கனவு சுழுத்தியென்னும் நான்கனுள் நனவாகிய சாக்கிராவத்தையாகவும்,

(உ)-வது சற்று நீடித்த அநுபவத்தில்ஷை நனவாகிய சாக்கிராவத்தையைவிடாது அதனுள் நிகழும் நினைவாவத்தையாகவும்,

(ங)-வது மிக்க நீடித்த அநுபவத்தில் தசேந்திரியங்களுந் தன்றி நிகழும் சொப்பனவத்தையாகவும்,

(ச)-வது பலநாளநுபவத்தில் ஷை நனவு நினைவு கனவு எனனும் மூன்றுங்குன்றிய சுழுத்தியவத்தையாகவுமிருக்கின்றதாமென்க. இங்ஙனமிருக்கும் நாலவர்களுக்கும் தமபிரகாச சுகானுபவமே நனவாகவும் பிரமவிஷயங்களுக்குப் பிரகிருதி சாக்கிரானுபவமாயிருப்பதால் இத்தேகோகானுபவத் தாக்கிருக்கினும் இவ்வதாக்கத்தோடும் தமதனுபூதியை நாட்நாடி இத்தாக்கத்தைத் தணித்துக்கொண்டு வருகின்றது அவர்களுக்கியல்பெனப்படும். ஏனைய வரன் வரியானெனபவர்கள்வரானுபூதியுடையவராகலின இத்தேகோகத்தாக்கானது நினைவாவத்தைபோலும் கனவாவத்தைபோலும ஜாலமாக இருப்பதால் அவர்கள் இத்தாக்கின காரணமாகத் தமது நிலையை நழுவாது இயல்பாக நாடுமெநாட்டத்திலேயேநின்று தேகோகப்பிரரதலத்தை அநுபவித்துக் கழித்துக்கொண்டுவருவது அவர்களுக்கு இயல்பெனப்படும். ஏனைய வரிட்ட நிலையுடையவர்கள் தேகோகப்பிராரத்துவத்தை ஷை பிரமவித்துக்களைப்போல் புத்திபூர்வமாகவும், வரன் வரியானென்பவர்களைப்போல் அபுத்

வாசமாகவுமநுபவித்துங் கழிக்காமலே கழித்துவருகின்றது வர்களுக்கில்லையெனப்படுமென்க.

இங்ஙனமிருக்க, வசிட்டர்களைப்போல் பிரமவித்துக்களாகிய முதலிய மூவர்களும் தேகலோகத்தில் ஷை சமுதாயாநுபவமுடையவில்லையெனவெண்ணிச் சாமானியர்களென்று அவமதித்தல் என்னகொடுமையெனப்படுமே? ஆகலின்,

கைவல்லியநவநீதம்.

பொறுமையாற் பிராரத் துவசனைப்
  புசிக்குநாட் செய்த கன்ம
மறுமையிற் றொடர்ந்தி டாமன
  மாண்டுபோ யழிந்த தென்னிற்
சிறியவ ரிகழ்ந்து ஞானி
  செய்தபா வத்தைக் கொள்வ
ரறியவ ரறிந்து பூசித்
  தறமெலாம் பறித்துண் பாரே. எனக்கூறியி
ருக்கின்றது.

இங்ஙனமாகிய சீவன்முத்தி முதிர்ச்சியே விதேகமுத்தியாகலின், இவ்விதேக முத்தியென்னும் வீட்டின்பத்தை விளக்குவான்வேண்டி வேதமாதா காண்டத்திரயமாகநிகழுகின்றது.

இது நிட்டையெனப்படுவது.

இந்நூலிற் கூறப்பட்டிருக்கும் அகப்பொருளை எட்டவேண்டின் கல்விகேள்வியெனனும் படிப்பாராய்ச்சியில் முற்றும் செல்லாது அகமுக வுழைப்பாராய்ச்சியில் முற்றும் செல்லவேண்டியதாமென்க. அவ்வகமுக வுழைப்பாராய்ச்சியாவது—முன்னர் ஆதனங்கட்டி இருசாத்திலும் பினமுத்திரைகொண்டு தேகத்தைத் தறிபோல் நிறுத்தி, பின்னரைம்பொறிகளாற்காணப்படுவனவாகிய விடயங்களைக் காரணகாரியங்களால் இஞ்சித்தும்பொருள்படாது நசிப்புறுமாறுசெய்து, அதன்பின்னர் அவ்விடயக்காட்சிகளால் முன்னுண்டாகியிருந்தவாசனைவிடயங்களனைத்தையும் மேலெழும் ஞானாத்தமுக இருட்டியிருற்கெடுத்து, இவ்வாசனைபிறக்கு முடிவிடமென்றும் மறைப்பாகிய அந்தகாரத்தையுங்கெடுத்து, அலையற்ற சமுத்திரத்தைப்போல் நிற்ற

லாமென்க. இங்ஙனமாகிய உழைப்பையும் இவ்வுழைப்பை விளக்கும் ஷை கல்விகேள்வியென்னும் படிப்பாராய்ச்சியை மேலாது, ஆதனங்கட்டிச்சின்முத்திரையுங்கையிற்கொண்டு முத்திரை நெறிகளிற் சிந்தையூன்றியிருக்கின் தனதுளதாகிய பாவமின்றிக்கற்பிதபாவம் உண்மைபோற்றோன்றி நீடித்திருக்கினும் அஃது பின்னர் மறைந்து முன்போலவேதேகோகமென பது பலப்பட்டுவிடும். ஆகலின், இந்நூலை நன்கு அழுந்திப் பார்ப்பவரே சீவன்முக்தராவாரென்பதற்குக் கிஞ்சித்துமைய விருத்தலின்றென்க.

தமதாசிரியர் தமக்கீந்த கைம்மாறுக்கொத்த
கைம்மாறளித்தற்கு வேறின்றென வியந்துதுதித்தல்.

வெண்பா.

இந்நூனன் காய்ந்துணரு மெய்ந்தபரி பாகிகடா
யன்னியமென் றொன்றின்றி யார்நதொளிர்தற்--கிந்நெறியி
னன்னயமெற் கன்றளித்த நற்குரவற் கிந்நிலனி
லென்னகைம்மா றீவே னியான்.

இதுவுமது.

கைம்மா றளித்தற்குக் காணேனா மொப்பெங்கு
மமமாவீ தென்ன வதிசயமோ—வெம்மா
வியைந்தநியா தென்னிறே வெங்குரா மாகத
நியமகுதலற் றேகிற்பேக் தேர்ந்து.

வாழ்த்து.

எந்தைதச்சி தாகந்த னேய்ந்தசர'ணர்வாழி
வந்தஜன காதியரும் வள்ளுவருஞ்—சிந்தையின்றி
யொன்றுஞ் சடகோப ரோர்நால்வர் சங்கரரு
மென்றுமற்றோ ரும்வாழி யே.

அகப்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.